ພຣະຣາຊອານາຈກລາວ

ວັຈນານຸກົມພາສາລາວ

ຂອງ

ຄນະກັມມະການວັນນະຄະດີ

ພຸທສັກຣາດ ໒໕໐ນ

ຂຽນໂດຍ

ມະຫາສີລາ ວີຣະວົງສ

ເລຂານຸການກັມນະການວັນນະຄະດີ

ພິມທີ່ໂຮງພິມກອງແບບຮຽນແຫ່ງກະຊວງສຶກສາ
ເທື່ອທີນຶ່ງ ຈຳນວນ ໕໐໐ ຫະບັບ

คำอะธิบายหลักภาษาไว้อ้างอานุภาพ

ก. ลงมลำดับคำ

๑/ พยัญชนะลงมไอ้ตามลำดับอักขรอม คือ: ก ข ค ง จ ฉ ช ซ ญ ด ต ถ ท น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ศ ษ ส ห ฬ อ ฮ.

๒/ สระที่ประสมกับพยัญชนะ ก็ลงมไอ้ตามลำดับสระและลงว ดั่งนี้: ะ า ิ ี ึ ื ุ ู เ แ โ ใ ไ ำ เ็า เ็อ เือะ เือ ัวะ ัว ็ว ัวำ ัว.

๓/ คำสันธาน หรือ พยางค์ที่ประสมอักขระกิด ลงมไอ้ก่อนคำที่มีอักขระกิด และ ลงมไปตามลำดับสระในข้อ ๒, พยางหลังของคำก็ลำดับไอ้ดั่งองกับพยางค์ต้น ดั่ง กะ, กะกุ, กะพัน, กะกุน, กะเณร เป็นต้น.

๔/ คำที่มีอักขระกิด หรือ พยางค์ที่มีอักขระกิดนั้น อักขระกิดลงมไปตามลำดับพยัญชนะที่ใช้เป็นอักขระกิดไอ้เรียงหูก่อน และสูมดั่งนี้: ก ข ค ง จ ฉ ช ซ ญ ด ต ถ ท น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ล ว (พยัญชนะเหล่านี้ใช้เป็นอักขระกิดไอ้) และลงมไปตามลำดับดั่งองกัน, อักขระกิดอักษรใด ก็ลำดับไปจนถึงสระ ดั่งแต่ ั (สระ ะ) ไปจนถึง ัว (ว) เป็นแต่ - ำ ำ เรียง ัว ซึ่งใช้ระกิดบ่ไอ้ ดั่งนี้: กัก ภาก - กึก กึก กุก ฯลฯ กอก ฯ

๕/ คำซ้อนอักษรนำ คืออักษรสูง, อักษรอม, อักษรสม (เรียงแม่นพยัญชนะสองตัวอาลัยสูงสำระองกัน) ไอ้ลงมไอ้สูงท้ายคำอักษรนำนั่งอ และ ลงมไปตามลำดับเดิม ดั่ง กล่า กล้า ไกล กลัก กลาก กลาง กลาด กล้าน - เหล่านี้ลำดับไอ้ต่ำจากคำ กอก, คำอักษรสมที่สมด้วยอักษรต่ำ ดั่ง เหงา หงัว หมา เหล่านี้ลงมไอ้ลำดับตัว ต ดั่งองกัน.

๖/ คำประเภทที่จะกล่าวต่อไปนี้ เป็นคำที่ใช้ในภาษาอม คือ:

ก. คำที่สุด อา อิ โอ อึม ล้างท้าย ดั่ง ภาษา, ภาโอ, ภาษิ, ภาษึม ฯ

ก , ข. คำที่สุด เ-ะ ล้างท้าย ดั่ง มะละเตะ, ชูเปะ เพาะ ฯ

ค. คำที่สุด ราภาม ล้างท้าย ดั่ง พัสยาภาม, จิมอะ-ภาม, คะมะยาภาม ฯ

๗. คำที่สุด ฆาก ล้างท้าย ดั่ง ปะพุมฆาก, บุบผาฆาก, ลุคันธะฆาก ฯ

คำคำพวกที่กล่าวมานี้ มีความหมายบ่ล่วงจากความเดิม ไอ้พ้อมโฆษไอ้ในอัจนานุภาพนี้แล้ว แต่อาจบ่คับถ้วน ดั่งนั้น ถ้าขอกบ่เห็นในรูป หรือ ขอดคำนั้นๆ ก็ให้ขอกเบิ่งคำเดิม ดั่ง ภาโอ, ภายา ให้เบิ่งในคำ ภาย, คำภาย มีความหมายว่างใด คำ ภาโอ, ภายา ก็มีความหมายว่างองกัน ฯ

๘. คำที่เป็นนามย่อย บ่ไอ้ลงมโฆษไอ้กับสามันนามดั่งเอ้ากัน; ไอ้ลงมคำสามันนาม ดั่ง นิก, ปา, ฆาก, หงัว ไอ้บอกบึ่งความลำดับพยัญชนะ ล่อนนามย่อย ดั่ง เลา, แลก, ลุก, ค่ำ, ฆ้าอ, ดาน, น่อง, คา, แฝก ไอ้ลงมไอ้บอกบึ่งความลำดับพยัญชนะดั่งองกัน เอ้นแต่อาคำที่แยกกันบ่ไอ้ เพราะเป็นชื่อของสิ่งนั้นทั้งหมด ดั่ง ฆากหั้น, ฆากยืน, ฆากเบ้า ฯ

๙. คำอันหมั่นคำนุนอันองกันแต่ใช้แยกไปไอ้หลายอย่าง ดั่ง หมอัน, หมอาน, หมพาน ไอ้แปไอ้แต่อันเดิม ส่อนคำแยกไปบ่ไอ้แปง แต่บอกให้เบิ่งคำแปงในอันเดิม ฯ

๑๐. คำที่ลงมอย่างองกัน แต่มีความหมายไอ้หลายอย่างดั่ง คำว่า บาง ไอ้ลงมเลกคำกับไอ้ว่า บาง ๑. บาง ๒. บาง - ๓. แล้วอธิบายความหมายของคำนั้นๆไอ้ ฯ

ข. บอกลงอ่าน

๑/ คำที่ใช้โฆษะกิดพันมะดา คือ: ก ง ย ว น บ ม อ บ่บอกลงอ่าน ฯ

๒/ คำที่ใช้อักขระกิดพิเสด คือ: ฆ ฅ (แทน ก) ฯ ฌ ฐ ๐ ฦ ฬ (แทน ๐) ป ฝ (แทน บ) ฮ ฦ (แทน บ) ไอ้บอกลงอ่านไอ้พ้อม ฯ

๓/ คำอักษรสูง คือคำที่มีอักษรนำ ก อิอันนี้: ง ย ม อ ล ว น อิอีกอิอันนึงนำหลังอักษรสูง หรือ กา ดั่ง ฆา, ฆัว, ฉมิ, ฆนอน, ฉลาด, ฉเดีย ก็ดี คำที่อักษรนำสูงอักษรนำ ดั่ง อิฆยา, ฆยาบาด, ฆยันชนะ ก็ดี ไอ้บอกลงอ่านไอ้นำ ฯ

ค ปลีกลองคำ

๑/ คำที่ลันมีคนรู้ว่า ไอ้มาแต่ภาษาอื่น ไอ้บอกที่มาของนั้นไอ้ข้างท้ายคำ อธิบายด้อยอักษรนี้ในอิงเดิม ดั่ง (ป.)

ຫາຍຄວາມວ່າ ປາລີ. (ສ.) ຫາຍຄວາມວ່າ ສັນສະກຣິດ ເປັນຕົ້ນ ແລະຖ້າຕົວອັກສອນລາວພໍຂຽນຫຽບກັບຮູບເດີນຂອງພາສາເຄົ່າໄດ້ ກໍ ຂຽນຮູບເດີນຂອງພາສານັ້ນໆໄວ້ນຳ ດັ່ງ (ປ. ນນຸສສ) ເປັນຕົ້ນ ໆ

6/ ຄຳລາວແຫ້ແລະຄຳທີ່ບໍ່ຮູ້ແນ່ວ່າ ນາແຕ່ພາສາໃດ ບໍ່ໄດ້ບອກ ທີ່ນາໄວ້ນຳ ໆ

ມ/ ຫ້ງສີວັນນະຄະດີທີ່ອ້າງເຖິງ ໄດ້ບອກໄວ້ດ້ວຍ.

ງ. ອັກສອນຫຽ້ທີ່ໃຊ້ໃນວ້ຈນານຸກົມ

ຄ/ ອັກສອນຫຽ້ໃນວົງເລັບ ບອກທີ່ນາຂອງຄຳ ດັ່ງນີ້:

(ກ.) : ແກວ

(ຂ.) : ຂເນນ

(ຈ.) : ຈີນ

(ສ.) : ສັນສະກຣິດ

(ຊ.) : ຊະວາ

(ຫ.) : ໄຫ

(ປ.) : ປາລີ

(ປ.) : ປຣັ່ງ

(ອ.) : ອ້ງກຣິດ

(ຮ.) : ຮິນດູ

6/ ອັກສອນຫຽ້ຢູ່ນອກວົງເລັບ ບອກປະເພດຂອງຄຳ ຕາມ ຫລັກໄວຍາກອນ ຄື:

ກ. ກິຣິຍາ

ສ. ສັພນາມ (ຄຳແທນຊື່)

ສັນ. ສັນຫານ (ຄຳດໍ່)

ນ. ນາມ (ຄຳຊື່)

ບ. ບຸພບົດ (ຄຳນຳຫ້ານາມ)

ວ. ວິເສດ (ຄຸນສັບ ຫລື ກິຣິຍາວິເສດ)

ອຸ. ອຸທານ (ຄຳອວກສຽງ)

ພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ
ກະຊວງສຶກສາທິການ
ກອງແບບຮຽນ

ຄຳນຳຂອງກອງແບບຮຽນ

ໜັງສືວັຈນານຸກົມນີ້ ທາງກອງແບບຮຽນໄດ້ຈັດການພິມ ທີ່ໂຮງພິມກະຊວງສຶກສາທິການ ຄັ້ງທີ່ນຳ ໂດຍດວ່ນໃນເດືອນ ສານເພັງ ພຸທສັກກາດ ໄຕ້ວມ້ ກົງກັບວັນທີ ມ້ຈ ເດືອນ ມະກະຣາ ຄິດສັກກາດ ຈດມ້ຈ ມີຈຳນວນ ຕ້ວວ ສະບັບ ເພື່ອເປັນຂໍ້ນທົດລອງເຜີຍແພ່ໃຫ້ທັນກັບວັນງານມອບໝາຍຈັກພິນ ແລະ ວັດຖຸປະກອບຕ່ງາຂອງອົງການຊອ່ຍເຫລືອ ອາຊີນຸນນິທິ ແລະຢຸຊອນ ໃຫ້ແກ່ກະຊວງສຶກສາ ພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ ໃນວັນພຸດຂຶ້ນ ຈ ຄ່ຳ ເດືອນ ຄ ພຸທສັກກາດ ໄຕ້ວມ້ ກົງກັບວັນທີ ຈຕ້ ເດືອນ ກຸມພາ ຄິດສັກກາດ ຈດມ້ຈ ຢູ່ທີ່ສຳນັກງານກອງແບບຮຽນ ແລະເພື່ອໃຫ້ທັນເວລາກອ່ນຈະຈາກໄປຂອງທ່ານຜູ່ຊຽ່ວຊານໄທ ຄື ພົນ ຕ.ຕ. ໝອນທລວງນານິດ ຊຸນສາຍ ຜູ່ທີ່ໄດ້ນາຊອ່ຍເຫລືອຣັຖບານລາວ ໃນການຈັດຕັ້ງກອງແບບຮຽນ ທອ້ງສນຸດແລະຈັກພິນ.

ການພິມຄັ້ງທີ່ນຶ່ງນີ້ມີການບົກພອ່ງບາງຢ່າງຄື ຕົວອັກສອນກໍ່ນອ້ຍແລບເກີນຄວນ ໃຍສລົບກໍ່ບໍ່ທັນງານປານໃດ ແລະສິ່ງອື່ນາອີກຍັງບໍ່ທັນເໝາະດີ ຈຶ່ງຂໍອະໄພນຳທານຜູ່ສັງເກດແລະຜູ່ອ່ານພອ້ມໃນ ທີ່ນີ້ດວ້ຍ ກອງແບບຮຽນທວັງວ່າຄົງໄດ້ຮັບຄວານກະຣຸນາໃນການແນະນຳແກ້ໄຂໃຫ້ດີຂຶ້ນເປັນລຳດັບໃນຂຶ້ນ ຕໍ່ໄປ ຈຶ່ງຂໍຂອບຄຸນລວ່ງໜ້າໄວ້ໃນທີ່ນີ້ເປັນພິເສດ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ ຈ ເດືອນ ມີນາ ຄ.ສ. ຈດມ້ຈ.

ກອງແບບຮຽນ,

คำนำ

หนังสือเล่มนี้ ได้รวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับคณะกรรมการนักเรียน ตั้งแต่ความเป็นมาของคณะกรรมการนักเรียน มีวัตถุประสงค์ หน้าที่ ตลอดจนวิธีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับล่าสุด ซึ่งได้ปรับปรุงใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน

นอกจากนี้ ได้รวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับโอกาสต่างๆ ที่คณะกรรมการนักเรียนจะต้องปฏิบัติงานร่วมกับนักเรียน ครู และบุคคลภายนอกสถานศึกษา ตลอดจนวิธีการปฏิบัติงานของคณะกรรมการนักเรียนในโอกาสต่างๆ ด้วย

ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ ผู้เขียนได้รวบรวมจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานนักเรียน ตลอดจนได้สอบถามจากครูที่ปรึกษาคณะกรรมการนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ ที่ผู้เขียนได้ไปปฏิบัติงานในหน้าที่ศึกษานิเทศก์ ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาคณะกรรมการนักเรียน ตลอดจนนักเรียนที่ได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการนักเรียน ในปีการศึกษาต่อๆ ไป

ผู้เขียนขอขอบคุณ ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่ปรึกษาคณะกรรมการนักเรียน ตลอดจนนักเรียนที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทำให้ผู้เขียนได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการเขียนหนังสือเล่มนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ คุณพิลาวัลย์ ภัทรเมธากุล ที่ได้ช่วยพิมพ์ต้นฉบับ ตลอดจนให้คำแนะนำในการจัดทำหนังสือเล่มนี้ ตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณวิมล ตั้งจิตรเจริญ ที่ได้ช่วยพิมพ์ต้นฉบับ ตลอดจนให้คำแนะนำในการจัดทำหนังสือเล่มนี้ ตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณพิลาวัลย์ ภัทรเมธากุล

ຂອງຂໍ້ຕົ້ນ, ເປັນຂະບັບແຮກ ສ້ານີ້ກ່ອນ ຄັ້ງຂະໂຍທິສາວຄິ ຂອງ ໝັ້ນຊຸນ ແລະ ຄົນອຸ່ນຂອງເຖິງບັນດັ່ງ - ລາຍລ່ານ ໆ ໄດ້ຄົນຄ້ອນວ່ານັ້ນຂອງພາຍສາວ ແລະສ້ານີ - ສາວ. ສ້ານີໂອຍາກຈະສາວ ພາກວັກຂອງຂໍ້ນີ້ ສະກັ່ນຂະການ - ໄດ້ປະຊຸມກັນຂ່ວງເຖິງ ຈວ ເພື່ອ ຈ້ຽວເລືອກບໍ່ຂະບອນແລະໄດ້ຈັດ ເພີ່ມຂຶ້ນແຈກຢ່ານຄັ້ງແຮກແຕ່ປີ ກ.ຂ. ໒໐໕໔ ຂຶ້ນນ້ານກໍໄດ້ປະຊຸມ - ກັນແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ ແລະໄດ້ຈັດເພີ່ມຂຶ້ນໃຫ້ເຕີກໃນປີ ກ.ຂ. ໒໐ປ໐ - ໃນຂະເມື່ອຂ່ວງເຜນໄອຍາກຈະສາວພາກວັກຂອງຂໍ້ຢ່ານັ້ນ ສະກັ່ນຂະ - ການກໍໄດ້ປະຊຸມກັນຂ້ວງຕ້ານຂ່ວງສ້ານີອ້ານານຸກັນລາວຂຶ້ນພ້ອມ ໆ ກັນ ຄັ້ງ ແຮກແຕ່ປີ ໒໐໕໔ ເປັນຂັ້ນນ້ານ ເມື່ອໄດ້ຂ້ວງຕ້ານເຜນການ ຂ່ວງ ແລະການຊຸນນ້ານໄດ້ແລ້ວ ຈ້ຽນຍອໃຫ້ ນະຫ ຄິຄ ຄິຂະຄ້ຽ ເຊິ່ງເປັນກັນຂະການອັນຂະຄະຄິ ແລະຫ້ານ້ຳຫ້ານ - ອັນຂະຄະຄິດ້ວຍ ເປັນຊຸ້ຍ້ອນໂຮນຄ້ຽ ຈ້ອງເພີ່ມຊຸນນ້ານ ຈ້ຽນ ໆ ແລ້ວຄ ເນື່ອງສະກັ່ນຂະການ ໃຫ້ປະຊຸມພິຈາຂະນາແກ້ໄຂໃນ ການປະຊຸມຊຸກເທື່ອ ແຕ່ຂ່ວງ ເນື່ອງຈາກກັ່ນຂະການຫລາຍຂ່ານ ມີພາ ຂະສ້ານ້ຳການຊ່ວງຕ່ຳ ໆ ນາກຫລາຍສ້ານ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ນອກປະເທດ ເປັນເຫດບ້ຳໃຫ້ເລົ້າປະຊຸມໄດ້ຊ່ານ ເນື່ອເປັນດັ່ງ ນີ້ ການຈັດແຈ່ງອ້ານານຸກັນຂັ້ນ ເປັນສ້ານີຂ້ວງ ຫ້ານ ແລະ ການ ຄ້ານ ຄ້ານ ຄ້ານ

ก พยัญชนะอักษรที่ ๑ เป็นพวกอักษรกลาง และใช้เป็นอักษรกำกับในแม่กัก.

กะ ๑. ก. ประมาณ, กำมือหนึ่ง, คะเน.

๒. เป็นพยางค์ต้องคำที่มีตัวสะกดด้วย กะ ตั้งแต่ กะกา, กะจอน, กะแส, กะชะ, กะวาน, กะแอ, กะฮอก ๆลๆ เป็นต้น.

ก. น. เป็นชื่อสงกรีฬอบที่แม่กัก เล้าคนแล้วบ่ออกปาก สงกล่า ฉีกะ (ความหมายเล้าใจของคนบูราณ)

กะกา น. เป็นคำสงกระบงบการประลมอักษร อัน เป็นวิธีสงนั้นอันดามแบบบูราณ คือการประลม-อักษรเพื่อแต่งพยัญชนะ กับ สระประลมกัน ย้าง บ่พ้นวิธีอักษรกัก สงกล่า แม่กะกา หรือ กำกา.

กะภุกะพัน น. เครื่องประดับยิกของเจ้าแต่งดินดามอันอักษรดาฐประเพณี มี ๕ ย่าง คือ ๑/มุงกุด ๒/พระอัน ๓/ไม้เท้า ๔/แส้จามอน ๕/อุณหีบะปาทุกา (เกียคว้า), อีกย่างหนึ่ง คือ ๑/พระอัน - ๒/มุงกุด ๓/เขนอัด ๔/อุณหีบะปาทุกา ๕/แส้จามอน (ป. ภกุพยัญห) ในตำราบูราณเรียกว่า ภุกภุตัว ตั้งคำกลอนว่า: (ภุกภุตัวของพระยา-ตั้งแต่เกิ่ง พึงนอบไหว้ของพระอิงอันคู่อัน)

กะภุณโห น. นามพระพุทธเจ้าอิงที่ ๑ ในจำนวนพระพุทธอิง ที่มีอยู่ในพระภัทกัปนี้. (ป.)

กะภุณิ (คำองกับ กะภุณโห)

กะภุม น. เชื้อสาย, โคตอิง. "อันดาไหร้ ที่งกะภุม-เดิ้มนี้ ของอ่อมน้อยหวานไหร้แก่หวาม" (จากเรื่องข้าวธุ่ง) (ป. ภุล)

กะเกม ก. บังคับ. (เบิ่ง เกม อีก)

กะจะ อ. ลาดงาม, แจ้ง, ละลาด, เลาะไล.

กะจา อ. กะเพิ่น, ด้านกาง, บ่อ่อนบ่แก่. "อุนกะจา มีพี่นาอีกว่า พี่นาเอื้อมยื่นเล้าอุนกะจาเอื้อม-ยื่นฉิ" (ปู่สอนหลาน)

กะแจะ อ. น. แป้งหอม, ดุ่นจันหอม.

ก. ชื่อแถวนึ่งในประเพณีสม ปู่อ้อมประเพณีลาดแถวงจ้าปางลัก.

กะแจ น. เครื่องใส่ตักอุ, อู้, ชิน เป็นต้น เพื่อให้ไหม้ได้ ทำด้วยโลหะหรือไม้ มีไลเกาะพางในแถวนึกุลจ้าลันไล. (ป. กุณฑิกา)

กะแจลาม น. กะแจไม้แบบบูราม ตักแถวไลถือปู่ทับย่า-ตักอุด้ามใน (อึ่งองกับกะแจอู้ยกลันนี้)

กะแจนี น. กะแจเป็นฉิวนิมา ลำลันไล่คนี้อู่กะหำถือ.

กะเจาะกะจอก อ. ลาภามละแถงความยินดีในเวลาเอ้า หรือทำ "ยามเมื่อชิสาวน้ำไหลมาจากอ้อมหิ้ว มือบ่มีบ่อนฉันปากก็งละเตี่ยหือ ยามเมื่อชิสาวแต้ง อ้ายสาวเดินลาว มือง่ามมันกะเจาะกะจอก - เอ้าหือจั่งปา" (กลอนบูราม)

กะเจ็กะเจ็ก
กะเจ้งะกะจงก } (เบิ่ง กะเจาะกะจอก)
กะจิงะกะจอก

กะจิก น. แก้วเป็นแต่ม, แอ่ม.

กะโจก (เบิ่ง โจก)

กะจอก น. นิกจอก, อ. บ่อนเป็นจอกหลอก, พ้นกะเทิน

กะจ้า น. ลายงาม หรือ ลายลานธูป ๑ ล่วมหัวเอ้า-ไม (เอิ้น ลายกะจ้า)

กะจ่าง อ. แจ้ง, ลอ่าง.

กะจาย ๑. น. ไม้พุ่นแนวนึ่ง ลำและก้านมีพาน ม่อยกินใช้ทำสือว่าได้ ใบเป็นแถลม; ชื่อต้านแนวนึ่ง ถือว่าเป็นต้านมีพิดแรง.

๒. ก. ฝาย, ชะ, แจกออก.

กะจัด อ. ถี่, แจบ, มีละยะบ่ห่าง.

กะจัดกะจาย อ. ชะชายออกย่างบ่เป็นระบบ.

กะจั้น อ. จั้, อั้น, จั้น.

กะจิ้น น. อัดยืดินแนวนึ่งจำพวกไม้ไม้ ลิอย่อยลงา-กะแอ ข้าแถลม.

กะจิม น. ชื่อปามีเกัดแนวนึ่ง อิกกินคือปาค์ เกัดลิมุมหิน น้อย.

กะจอม น. เครื่องประดับตุ้ย่างนึ่ง ลายงาอแลกำ ทำด้วยงาบหลีคว้า; ชื่อดกไม้แนวนึ่ง ดอกและก้านคิกะจอมไล่ตุ.

ກະຈົມຍອຍ ນ. ກະຈອມໃຫ່ຫຼ້ມຍອຍຝ່ອນລົງ.

ກະຈັ້ມ ນ. ຂ້ອຍຕົ້ນແມ່ນນ້ຳຈຳພວກໄຜ່ໄມ້ ຄ້ອນວ່ານກະ-ແດ ຄົນຕີຫຼ້ຍ.

ກະຈອມ ນ. ແປ້ງ, ແປ້ງຫອມ, ວ. ນຸ່ນເປັນແປ້ງ, ລະອຽດ ນຸ່ນ, ເປັນຫຼ່ນ.

ກະຈາບ ນ. ນົກຈາບ.

ກະຈົບ ນ. ນົກຈົບ.

ກະຈອມປ້ອງ ນ. ຊຽນ. "ນາງກໍຖືເອົາຍ້ຽກະຈອມປ້ອງອັນເປັນ ເຄື່ອງຄ້ອງຫ້ອນັ້ນ" (ເວວັນວະ)

ກະຊາ ນ. ຊື່ນົກແມ່ນນ້ຳຈຳພວກກົບປາ ຄ້ອໃຫ່ງ່ຄ້ຍາວຄົນ ຕີນ (ນົກຄໍ້ກ້ວກ ກໍ່ວ່າ)

ກະຊິກັນ ນ. ການເຮັ້ອໃສ່ໄຜນາ, ການປູກຫ່ວ່ານແລະລ້ຽງ-ຄ້ອ (ປ.ກສິກັມມ)

ກະຊິການ
ກະຊິກັ້ວ } (ເບິ່ງ ກະຊິກັນ) (ປ. ກສິກາຣ, ກສິກັຈ)

ກະຊິກອນ ນ. ຜ້ຳການປູກຫ່ວ່ານແລະລ້ຽງຄ້ອ (ປ.ກສິກຣ)

ກະຊິວະ ນ. ນ້ຳນົມ (ປ.)

ກະຊິວະພາຊາ ນ. ສາຍນ້ຳນົມ, ອາການໄຫລອອກແຫ່ງນ້ຳນົມ(ປ.)

ກະຊີ ນ. ຊື່ຕ້ຳພວກນຶ່ງ ໃນຈຳພວກຕີເປົ້າ. (ຕາມ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນບູຮານ)

ກະເຊອາ ນ. ນ້ຳພຶບ, ນ້ຳຂັກຄິ. (ໝູ່ນີ້ຕາຍກະເຊອາຊ ອາວ ລົງນາລ້ຽງ) (ປ. ກສິຣ) ຄຳ ກສິຣ ຫລື ກະເຊ ອາ ນີ້ ແປ່ວ່າ ນ້ຳນົມ ແຕ່ເດີມໝາຍເອົານ້ຳນົມ - ຂຸ້ນ; ນິເຮື່ອງກ່ວ່ອໄວ້ໃນຄັນພິບູຮານວ່ະ ເມື່ອ ຕັ້ງໂລກຂຶ້ນໃໝ່ໆ ພວກເທວະດາພາກັນເຮ້ດນ້ຳພຶບ-ຂເດ ໂດຍເອົານາກັ້ງວເຮົາຂເມນແລ້ວຕຶ້ງຍ້ຶ-ໄປຍ້ຶ້ອນາ ໃຫ້ນ້ຳຢາວ່ຽໆໃນເຮົາຂເມນນັ້ນໄຫລ-ລົງໄປ້ນະຫາຂຸ້ນ ນ້ຳຢາທີ່ໄຫລອອກຈາກເຮົາຂເມນ ນັ້ນເຮີ້ນວ່າ "ກສິຣຂຸ້ນທະ" ແປ່ວ່າ ນ້ຳນົມຂຸ້ນນ້ຳ ນົມຂຸ້ນນີ້ ຜູ້ໃດໄດ້ກິນແລ້ວບໍ່ວ່ານ ຕາຍ ນ້ຳໆເຮີ້ນ ວ່າ ນ້ຳອະມະຕະ, ເທວະດາຜູ້ໃດໄດ້ກິນນ້ຳນີ້ແລ້ວ ກໍເລີຍເຮີ້ນວ່າ ອະມະຕະ ເຊ່ືງເຮົາອອກສຽງເປັນ ອະມອນ ແປ່ວ່າ ຜູ້ບໍ່ວ່ານ.

ກະແ ๑. ນ. ນ້ຳ, ແມ່ນ້ຳ, ທາງ ຫລື ຂວ(ກະແສລົມ ຂວ ລົມ) ທາງສຽງ, ສຽງເວົ້າ(ຟ້ຳກະແສຽງເວົ້າ) ຊື່ສຽງໃຫ່ງແຫ່ງນ້ຳ ຢູ່ໃນປ່ຣເທດຈີນ ເຊ່ືງຫຸກດັນນີ້-ເຮີ້ນວ່າ ດາລິ່ງ ລາວເຮົາເຮີ້ນ ສຽງກະແສຫລີ້ສຽງ ກະແສແຮງຢ່ານ ເລາະລຽບຈ້ຳສຽງໃຫ່ງນີ້ ເປັນ ຖ້ານຖານເດີນສຽງລາວ.

๒. ນ. ຕ້ຳແໜ່ງບາງ (ເຮີ້ນແມ່ກະແ)

ກະຂໍ ນ. ຊື່ນ້ຳງແມ່ນ້ຳ ໜ່ວຍນ້ອຍ (ເຮີ້ນຕັ້ນ-ນ້ຳງກະຂໍ)

ກະຂ້ຳ ນ. ຊື່ນ້ຳໄມ້ແມ່ນ້ຳ ຄ້ຳຍຄື້ນຮູບ ໃບນ້ອຍນິ ມີ ກ້ນຍິ ສາກຮຸກແລ້ວກິນໄດ້; (ສາກຂອ ກໍ່ວ່າ) ຊື່ ຕ້ຳແມ່ນ້ຳ ໃບນິ ກ້ນຍິ.

ກະຂີ້ງ ນ. ນາງນ້ອນ, ນາງລະຄອນ, ກາບນ້ອນຈ້ຳ. (ນາງ ກະຂີ້ງປ່ຣດັບແກ່ງແໜ້ນເປ້ືອຍນ້ອນ)

ກະຂ້ຍ ນ. ການຫ້ອນ້ຽງ, ການຊຸນໃຫ່, ຊື່ໜ່ວງອ້ຽໃນຫ້ອງ-ຫ້ວ່ຍອອແຫ້ງ (ຂ. ກຂຍ)

ກະຂ້ຍການ (ອ່ານກະໄຂຍ່ະການ) ນ. ເວລາສ້ຽງໂຈມ, ເວລາ ຊຸ້ອແຫ່ງສ້ຽງຫ້ຽງປ່ວງ (ຂ. ກສ້ຍກາລ)

ກະຂ້ຍໂຍກ (ອ່ານກະໄຂຍ່ະໂຍກ) ນ. ອ້ຽໃນຫ້ອງ (ຂ. ກະ-ໂຍຄ)

ກະຂ້ຍ ນ. ການອ້ຽ, ການເປ້ືນສ້ຽ, ຢາລ້ືນ, ຢາປ່ຣສົມນ້ຳກິນ ອ້ຽຢ່ານ; ວ. ຫອມ, ແຮງອ່ອນ, ເຫລ້ືອງເຂ້ືນ. (ຂ. ກສາຍ)

ກະຂວຍ (ເບິ່ງ ກ້ານຂວຍ)

ກະຂ້ວ ນ. ພຣະເຈ້ົ້າແຜ່ນດິນ (ປ. ຂ້ວ້ຽ ຂ. ກສ້ວ້ຽ-ຍ ສາຍຄວາມວ່າ ຜູ້ມີກຳລ່ງເຂ) ກະຂ້ວ້ວາ ນ. ເຈ້ົ້າແຜ່ນດິນ. ກະຂ້ວ້ວາທິຣາ ນ.ພຣະເຈ້ົ້າແຜ່-ດິນຜູ້ຍ່ິງໃຫ່ງ. ກະຂ້ວ້ວາໄທ ນ. ພຣະເຈ້ົ້າແຜ່ນດິນ ຜູ້ປ່ຣເສ.

ກະຂ້ວ້ວ ນ. ນາງກະຂ້ວ (ຂ. ກສ້ວ້ຽ)

ກະເຂ ๑. ນ. ຕ້ຳແໜ່ງທ່ານ ເກ່ືອຜູ້ນ້ຳ ເປ້ັນຄື ມີປ່ຣເທ-ດຜູ້ນ້ຳເຄ็ມ.

๒. ນ.ໜ່ວງ, ໜ່ວຍ, ເຂ້ືອແຂນ, (ຂ. ກເຂ)

ກະເຂກັນ (ອ່ານກະເຂ້ືອະກ້ຳ) ນ. ການປູກຫ່ວ່ານແລະການ ລ້ຽງຄ້ອ, ການຫ້ຳໃຫ້ເກ່ືອເຊ່ືອຈາກກ້ນ (ຂ. ກເຂ ກ້ນ)

ກະເຂອາວ (ອ່ານກະເຂ້ືອະອາວ) ນ. ວິຊາກ່ຽວຄ້ອງກະເຂ ກ້ນ. (ຂ. ກເຂອາວ)

ກະຂັນ ກ. ກະບິງ,ຄີບ,ຄີບຢາກໄດ້,ນັກໃນທາງການາຄົນ

ກະຂືນ ນ. ຊື່ກັ້ນນ້ຳຄ້ານຫລ້ອນນ້ຳ ທີ່ທຳການເລ່ນເຂີ້ກ້ວ່ອຍ ການເລ້ົາແລ ເພື່ອທຳໃຫ້ເຂົ້ານ້ຳໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນ ມີ ໑ດ ປະການ ນິອາໂປກະຂືນ ການເລ້ົາແລເບ່ືງນ້ຳເປັນຕົ້ນ (ປ. ກຂືນ)

ກະຂຸນ ນ. ລຸກປືນ. (ກະດຸນ ກໍ່ວ່າ)

ກະເຂນ ນ. ຊື່ສ່ານ່ວງແຫນນ້ຳ ໜ່ວຍໃຫ່ງ.

ກະຂຸງ ໑. ກ. ຂຸງ, ຂຸງຫ້ວ່ຍວ່ຍເຫ້ົາຂຶ້ນ້ອຍໆໄວ້ໃຫ້ຂັ້ນ ເດີນ.

໒. ອ. ຂັ້ງໄປ,ຂ່ົມໄປ. (ຂ. ກຂຶນ)

ກະຂຸງນອາຍຸ ຊ້ືອາຍຸເຖິງເຮ໑ແລ້ວ (ຂ. ກຂຶນອາຍຸ); (ຄຳນີ້ ບຸຮານຫລາຍເອົາຄົນຊ້ືອາຍຸພ້ົນກຳໜົດເກນ ຄືຢ່ເຖິງ ຊະຕາແລ້ວ ເອ້ີນວ່າອາຍຸກະຂຸງ ແຕ່ບຸກຄົນນ້ີຫລາຍ ເອົາຊ້ືອາຍຸເຖິງ ๘๕ ປີແລ້ວຂຶ້ນໄປ)

ກະຂອນ ນ. ຂ່ອນ.

ກະຂາບ ນ. ນ້ຳໜັກເງິນວ່າທ່ົ່ກັບ ๔ ບາ໑ (ຂ. ກຂາປນ) "ຮ້ອຍກະຂາບໄດ້ຍ້ໃຫ້ແກ່ພານ" (ຈາກຄຳກອນ - ເຮ່ືອງ ເຮ໑ຂັ້ນ໑ຊະ)

ກະຂອບ (ເບ່ືງ ຂອບ)

ກະເຂນ (ເບ່ືງ ກະເຂ່ືນ)

ກະເຂ່ືນ ນ. ຄວາມລ້ຳຂານ,ຄວາມຂຸກຂຸກລະບາຍ, ຄວາມ ຈະເຂ່ືນ (ຂ. ກເຂນ ປ. ເຂນ)

ກະຊະ ນ. ໄມ້ໄຜ່ຳແຫນນ້ຳ ນັກເກ່ືອງານແຄນນ້ຳ.

ກະຊ້ຳ ນ. ພາຊນະ ສານດ້ວຍໄມ້ໄຜ່ ຫລ້ືອສ່ິງອ່ືນລ້ຳລັ້ນໃຜ່ ຢ່ງຢ່ານ. "ຈ່ຳຈ້ັນຫລ້ຳງຂອງແໜ່ງຫ່ານ ເໜ ລ້ັງຊ້ື ນ່ານ່ຳ້ຳຫ້ອຍຫຸກກະຊ້ຳໜ່ົ່ງຂ່ານ" (ຄຳກອນບຸຮານ)

ກະຊຸ ๑. ນ. ຊ່ືການຫ້ົ່ນຢ່ານ້ຳ້ຳຂອງພວກລ່ານເຮ ເຫ້ືອ.

๒. ນ. ຊ່ືພ່ານເຮ້ັ້ນໜ້ານ້ຳ ນິອາການເຮ້ັ້ນຂຸ່ນ.

ກະໂຊ້ ๑. ນ. ເຄ່ືອງໃຊ້ສານດ້ວຍໄມ້ໄຜ່ ๔ ຢ່ານ ຄ ือ ๑/ກະໂຊ້ຂະນ້ຳ ຮູບຍາວ ມ ີ ຄ ັ ນ ຈ ັ ບ . ๒/ກ ະ ໂ ຊ ້ ກ ຽ ນ ລ ້ ຳ ລ ັ ບ ປ ຸ ້ ນ ກ ຽ ນ ເ ພ ່ ື ອ ຮ ອ ງ ຢ ່ ້ ຳ ຂ ອ ງ .

๒. ນ. ຊ່ືຢ ່ ານ ຊ ແ ຫ ນ ນ ້ ຳ ດ ິ ດ ນ ້ ອ ຍ ຢ ່ ູ ່ ໃ ນ ນ ້ ຳ ຮ ູ ບ ຄ ື ກ ະ ໂ ຊ ້ ຂ ະ ນ ້ ຳ .

ກະເຊ ນ. ເຄ່ືອງຍານດ້ວຍໄມ້ໄຜ່ຮູບຄ ືກ ະ ບ ຸ ງ ແ ຕ ່ ບ ່ າ ກ ກ ວ ້ ຳ ງ ກ ັ ນ ຫ ອ ນ .

ກະເຊ້ົາ ນ. ກະຊ້ຳ. "ຂາຍກະເຊ້ົາຫ້ອຍບ່ໍ່ໄດ້ ກ ິ ນ ບ ຸ ດ ຫ ລ ຸ ດ ເ ດ ັ ກ ເ ດ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ຫ ລ ິ ້ ນ ເ ຫ ລ ້ ົ ່ ນ ເ ຫ ລ ້ ົ ່ ນ ເ ດ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ຫ ລ ິ ້

ກະຍອມ ນ. ໄມ້ຂນອນຕົ້ນແກ່ນແຂງຄືໄມ້ສັກ ດອກເປັນພວ໋ດສີຂາວ ກິ່ນຫອມ ເປັນດອກໃນລະວູດຽວ ນ ເດືອນ ຫ.

ກະເຍີນ ອ. ຕາມແຕ່ຈະເປັນ.

ກະຣີ ນ. ເຮືອນຂອງພິກຸ (ປ. ກຸຕິ)

ກະຣໍ ນ. ອະວັຍວະ ;ຂອງຄົນຊາຍແລະສັດອີໂອ້ ເຕັຍ ທີ່ຫ້ອຍຈັ້ນລົ້ນລ່ຳລົງນິ້ນນ ດຸບໃສ່.

ກະລໍ້ ອ. ໂພດ, ຕະລິວ.

ກະລ ນ.(ເບິ່ງ ຂັ້ນ ລ)

ກະລ ແຕ (ເບິ່ງ ຂາຍ ກະ ລ)

ກະ ລ ເຄືອ ນ. ໄມ້ເຄືອຂນອນຕົ້ນ ເຄືອບິດ ໄປບິດມາ ດອກນ້ອຍ ສີຂາວ ແລະ ເປັນຊໍ່.

ກະເລົ່າ ນ. ໄມ້ຂນອນຕົ້ນ ເປືອກ ແລະ ໃບ ມີລົດ ເມັນ ຢາ ລ ໃບ ອ່ອນ ແລະ ດອກ ໃຊ້ ເປັນ ອາຫານ ໄດ້.

ກະວາກ ກ. ອະອາຍ ໃຈ, ງຸນ ໃຈ.

ກະວິກ ກ. ເຮ້ ອ. ອະວັຍ ວະ ບ່ອນ ໃດ ບ່ອນ ນຶ່ງ ນິ ເປັນ ລົ້ນ-ໃຫ້ ເໜັ້ງ ໄດ ໆ

ກະວິກ ກະ ລົ້ນ ກ. ອະ ແດ ງ ກິ ຍາ ເໜັ້ງ ຕົ ງ ໃດ ໆ ໃຫ້ ຕົກ ຄ ດ ລ ຍ - ຄວາມ ດີ ໃຈ.

ກະ ວຸ ກ ນ. ໂຄ ງ ຮ່ າ ງ ກາ ຍ ຂອ ງ ຄົນ ແລະ ສັ ດ ທີ່ ເປັ ນ ອ່ ອ ນ ແ ຂ ງ - (ວຸ ກ ກໍ ຮ່ າ)

ກະ ໂ ຄ ກ (ເ ບິ່ ງ ໂ ກ ນ ໂ ຄ ກ)

ກະ ຮ່ າ ງ ກ ະ ດ າ ວ ອ. ນ ິ ສ ິ ຍ າ ວ ແ ລ ະ ຄ ຳ ສ ັ ບ ປ ນ ກ ັ ນ ບ ໍ ່ ຄ ວ ນ ເ ນ ິ ກ ັ ນ, ນ ິ ສ ິ ບ ໍ ່ ຄ ວ ນ ເ ນ ິ - ກ ັ ນ.

ກະ ດ ້ າ ງ ① ອ. ແ ຂ ງ, ສ ັ ດ ແ ຂ ງ ບ ໍ ່ ອ ່ ອ ນ ນ ້ ອ ນ (ໃ ຊ ້ ຄ ຳ ສ ັ ບ ຂ ອ ງ ທ ີ ່ ເ ຄ ີ ຍ ອ ່ ອ ນ ແ ລ ້ ວ ກ ັ ບ ແ ຂ ງ)

② ນ. ຊ ື ່ ຕ ົ ້ ນ ທ ີ ່ ເ ກ ີ ດ ຕ າ ມ ຂ ອ ນ ແ ລ ະ ຖ ິ ກ ແ ດ ດ ຈ ົ ນ ແ ຫ ້ ງ (ເ ອ ີ ້ ນ ວ ່ າ ຕ ອ ກ ກ ະ ດ ້ າ ງ)

ກະ ຄ ີ ງ ① ນ. ເ ຄ ື ່ ອ ງ ຊ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ລ ຽ ງ ດ ້ ວ ຍ ເ ຊ ັ ດ ດ ້ ວ ຍ ໂ ລ ຫ ະ ນ ິ ລ ຸ ກ ພ ັ ດ ຢ ູ ່ ຫ ວ ງ ໆ ໃ ນ ຂ ່ ວ ງ ລ ັ ບ ແ ຂ ວ ນ ຄ ໍ ລ ັ ດ ຕ ິ ດ ແ ຂ ວ ນ ຄ ວ ນ ໄ ວ ້ ຍ ົ ນ ເ ປ ັ ນ ລ ັ ້ ນ.

② ນ. ຊ ື ່ ແ ມ ່ ນ ້ ຳ ລ ຳ ຍ ັ ງ ໃ ຫ ຍ ່ ອ ິ ກ ນ ້ ຳ ຍ ອ ງ ທ ີ ່ ໄ ຫ ລ ມ າ ຈ າ ກ ພ ູ ເ ຂ ົ າ ຫ ລ ວ ງ ໃ ນ ແ ຂ ວ ງ ຫ ລ ວ ງ ພ ະ ບ າ ງ, ຊ ື ່ ພ ູ ເ ຂ ົ າ ໝ ໍ ່ ຍ ັ ງ ຢ ູ ່ ໃ ນ ເ ຂ ດ ຈ ັ ງ - ຫ ວ ັ ດ ເ ລ ີ ຍ ປ ະ ເ ທ ດ ໄ ທ.

③ ນ. ຊ ື ່ ໄ ມ ້ ຄ ື ເ ຄ ື ອ ແ ມ ່ ນ ຍ ັ ງ ໃ ນ ແ ລ ະ ເ ຄ ື ອ ຄ ື ດ ອ ກ ຄ ິ ກ ໝ ໍ ່ ຍ ປ ້ ອ ມ ມ ີ ລ າ ຍ ແ ຂ ກ ໝ ໍ ່ ຍ ອ ່ ອ ນ ຕ ົ ້ ນ ກ ິ ນ ໄ ດ ້.

④ ນ. ຊ ື ່ ສ ິ ນ ສ ຸ ພ ົ ນ ງ ເ ອ ີ ້ ນ ສ ິ ນ ກ ະ ວ ີ ງ (ຕ າ ນ ເ ຮ ື ່ ອ ງ ຄ ັ ດ ນ ານ)

ກະ ວ ີ ງ ຫ ົ ວ ນ ນ. ກ ະ ວ ີ ງ ທ ີ ່ ພ ້ ອ ມ ດ ້ ວ ຍ ຫ ົ ວ ນ (ຕ ໍ ຄ ຳ ວ ່ າ ກ ະ ວ ີ ງ ຫ ົ ວ ນ ຕ ັ ້ ງ ແ ຕ ່ ສ ອ ງ ຫ ົ ວ ນ ຂ ຶ ້ ນ ໄ ປ)

ກະ ດ ຸ ້ ງ (ເ ບ ິ ່ ງ ລ ະ ດ ຸ ້ ງ)

ກະ ແ ດ ້ ງ ອ. ຫ ່ ຽ ງ ແ ຕ ັ ້ ງ, ແ ຕ ັ ້ ງ. "ລ າ ກ ະ ທ ອ ຍ ແ ຕ ັ ້ ງ ອ ັ ນ ກ ະ - ແ ດ ້ ງ ດ ້ ວ ຍ ແ ດ ດ ແ ລ ະ ແ ປ ວ ໄ ຟ" (ຈ າ ກ ເ ຮ ື ່ ອ ງ ເ ດ ດ ສ ັ ນ ລ ະ)

ກະ ດ ົ ້ ງ ນ. ພ າ ຊ ນ ະ ຄ ວ ນ ດ ້ ວ ຍ ໄ ມ ້ ໄ ຜ ່ ຮ ູ ບ ນ ິ ນ ລ ະ ແ ຜ ນ ຄ ຳ ລ ັ ບ ໃ ສ ່ ຂ ອ ງ ຕ ່ າ ງ ໆ (ດ ົ ງ ກ ໍ ວ ່ າ)

ກະ ໂ ດ ງ ນ. ເ ຄ ົ າ ຄ ູ ງ ທ ີ ່ ຕ ັ ້ ງ ຢ ູ ່ ໃ ນ ເ ຮ ື ອ ນ ຄ ຳ ເ ຜ ົ ້ າ ນ ຳ ລ ັ ບ ຖ ຸ ກ ແ ຕ ່ ນ ຕ ັ ້ ງ ເ ຮ ັ ດ ເ ປ ັ ນ ໃ ບ ໄ ຕ ້ ລ ົ ມ ພ ັ ດ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ເ ຮ ື ອ ແ ລ ່ ນ ໄ ປ ຕ າ ມ ກ ຳ ລ ັ ງ ລ ົ ມ.

ກະ ອ ອ ງ ນ. ອ ອ ງ, ອ ອ ງ ເ ຄ ົ ່ າ (ເ ບ ິ ່ ງ ອ ອ ງ ຄ ້ ອ ຍ)

ກະ ງ ງ ນ. ຕ ັ ກ ແ ມ ນ ນ ້ ຳ ເ ກ ີ ດ ຕ າ ມ ໂ ຮ ່ ມ ໃ ນ ລ ະ ວ ູ ຝ ົ ນ ໃ ບ ເ ປ ັ ນ ຄ ້ ອ ຍ ອ ອ ກ ຈ າ ກ ລ ຳ ແ ລ ະ ກ ັ ນ ນ ິ ຄ ວ ນ.

ກະ ເ ດ ື ່ ອ ງ ກ. ເ ດ ື ່ ອ ງ, ສ ັ ກ ລ ິ ງ ລ ้ າ ງ ນ ້ ຳ, ຫ ມ ັ ້ ນ ໄ ຫ ວ, ຫ ້ ຳ ໃ ຫ ້ ເ ກ ີ ດ ຄ ວ ນ ສ ັ ່ ນ ເ ຄ ື ອ ນ (ກ ະ ເ ດ ື ່ ອ ງ ຂ ົ ນ ລ ้ າ ງ ລ ะ ห ้ ว น)

ກະ ດ ວ ຍ ອ. ເ ປ ັ ນ ຄ ຳ ທ ้ າ ຍ ເ ພ ื ่ อ ใ ห ้ ป ร ะ โ ย ค ค ำ ก ่ อ ห ้ า ที่ ผ ู ้ พ ู ด ห ม า ย ถ ึ ง - ห น ้ ั น. "ต ั น ว ่ า ก ะ ด ว ย"

ກະ ດ ັ ດ ① ອ. ໂ ພ ດ, ຕ ະ ລ ິ ວ ເ ກ ີ ນ. ກ ะ ด ั ด ก ะ ด ้ ② ອ. ໂ ພ ດ ຕ ະ ລ ິ ວ.

ກະ ດ ວ ດ ນ. ເ ຫ ້ ງ. ກ ะ ด ว ด แ ก ้ ว ນ. ເ ຫ ้ ง ที่ เ ป ็ น แ ผ ่ น ย า ว ๆ ແ ລ ะ ใ ส. ก ะ ด ว ด ด ว ย ນ. ເ ຫ ้ ง ส ำ ล ั บ ย ั ด ข อ ง - ใ ห ้ ก ้ ง ๆ ห ว ๆ พ ื ้ น ผ ิ ว ม ี ร ู ป ร ่ า ง ต ล ิ ด ม ี ร ู ป ร ่ า ง ด ี อ ย ู ่.

ກະ ໂ ດ ດ ก. ເ ด ิ น.

ກະ ເ ດ ິ ດ ນ. ປ ่ า ง ม ้ อ น ้ ำ ເ ป ็ น ป ่ า ม ี ก ั ว ด ิ น ล ้ อ ม ร อ บ ล ้ า ง ม ี น ้ ำ ข ั ง.

ກະ ດ ັ ນ ① ນ. ด ิ น ไ ม ้ ข น อ น ย ื น ต ้ น ใ บ ย า ว ม ี ด อ ก ส ี ข า ว ก ล ิ ่ น ห อ ม ร ส ฝ า ด ผ ล ส ุ ก ส ี ด ำ ก ิ น ไ ด ้ ② ນ. ด ิ น ไ ม ้ ข น อ น ย ื น ต ้ น ใ บ ย า ว ม ี ด อ ก ส ี ข า ว ก ล ิ ่ น ห อ ม ร ส ฝ า ด ผ ล ส ุ ก ส ี ด ำ ก ิ น ไ ด ้ ค ว า ม ห ว ่ า น ค ล ้ า ย ม ะ ก ั ก ห ร ื อ ม ะ ป ร า ง, ช ื ่ อ ท ั ่ ว ไ ป ห ม า ย ถ ึ ง ต ้ น ไ ม ้ ท ี ่ ม ี ล ำ ต ้ น ก ล ม ใ ห ญ ่ ส ู ง ช ะ ล ู ด ล ง ม า ห า ก ิ ่ ง ก ้ า น ส ้ น ๆ ม ี ใ บ ย า ว ๆ ม ี ด อ ก ส ี ข า ว ห ร ื อ ส ี ช ม พ ู ม ี ก ล ิ ่ น ห อ ม ร ส ฝ า ด ผ ล ส ุ ก ส ี ด ำ ก ิ น ไ ด ้ ③ ນ. ช ื ่ อ ต ้ น ไ ม ้ ช น ิ ด ห น ึ ่ ง ใ บ ค ล ้ า ย ใ บ ม ะ ก ั ก ด อ ก ส ี ข า ว ผ ล ส ุ ก ส ี ด ำ ร ส ฝ า ด ก ิ น ไ ด ้ ④ ນ. ช ื ่ อ ต ้ น ไ ม ้ ช น ิ ด ห น ึ ่ ง ใ บ ค ล ้ า ย ใ บ ม ะ ก ั ก ด อ ก ส ี ข า ว ผ ล ส ุ ก ส ี ด ำ ร ส ฝ า ด ก ิ น ไ ด ้

ກະ ດ ັ ນ ລ า ນ. พ ย า ง ท ี ่ เ ป ็ น ก ้ อ น แ ข ็ ง ย ู ่ แ อ บ แ อ ล า.

ກະ ດ ັ ນ ງ า ① ນ. ด ิ น ไ ม ้ ข น อ น ย ื น ต ้ น ล ำ ต ้ น ต ร ง ม ี ก ิ ่ ง ก ้ า น ส ั ้ น ๆ ม ี ห ล า ย ช น ิ ด ด อ ก ส ี ข า ว ห ร ื อ ส ี ช ม พ ู ผ ล ส ุ ก ส ี ด ำ ร ส ฝ า ด ก ิ น ไ ด ้ ② ນ. ช ื ่ อ ต ้ น ไ ม ้ ช น ิ ด ห น ึ ่ ง ใ บ ค ล ้ า ย ใ บ ม ะ ก ั ก ด อ ก ส ี ข า ว ผ ล ส ุ ก ส ี ด ำ ร ส ฝ า ด ก ิ น ไ ด ้

ກະ ດ ານ ນ. แ ผ ่ น แ บ ็ น, แ ผ ่ น ห ิ น, แ ผ ่ น แ บ ็ น ห ร ื อ ห ิ น ส ำ ห ร ั บ

ໃຊ້ຂຸງນຫັງຄ. ກະວານວ່ ນ. ຫີນ ຫລືແປ້ນຫີວ່ ສ່ວ້ັນຂຸງນຫັງຄ. ກະວານຫີນ ນ.ແຜ່ນຫີນ, ພະ ລານຫີນ. ກະວານຫີ ນ. ຖຸກໜ້ອ. "ລອນແຂວງ ນ້ຳງກະວານຫີເດ້ັນໄວ້" (ຈາກໜ້ັງຄືຂັນໄຊ)

ກະຈ້ັນ (ເບ່ິ ກະຈຶກກະຈ້ັນ)

ກະເດ້ັນ (ເບ່ິ ຂະເດ້ັນ)

ກະດ້ັນ ນ. ອະດ້ັຍອະ ບ່ອນຫ້ຽງຫລ້ັງຂອງຫີ ອ້ຳຈາກຕ່ໍ-ຂ້ັນໄປ (ງ່ອນດ້ັນ ກ໋ວ່)

ກະໂດນ ນ. ໄມ້ຈ້ຳພວກໜ້ຶ່ງ ໃບແລະເປ້ືອກນິຍົມຢ່ານ ໃບ ອ່ອນໃຊ້ເປ້ັນອາຫານໄດ້ ມີ ◌ ແນວ ຄ: ◌/ກະ ໂດນໂຄກ ເປ້ັນຕ້ັນໄມ້ຂນາດໃຫ່ ◌/ກະໂດນນ້ຳ-ເປ້ັນຕ້ັນໄມ້ຂນາດນ້ອຍແລະມ້ັກເກ້ືອຂານຫານ ◌/ກະ ໂດນເປ້ັ້ງ ເປ້ັນໄມ້ພຸ່ມນ້ັກເກ້ືອຂານໜ້ຶ່ງ.

ກະດ້ືບໆ ວ. ອາການຕ້ືນໄປແຕ່ງແນງປ້ັ້ງ ຫລື ປ້ັ້ງ.

ກະດ້ືບໆ (ຊ້ຳ້ອງກ້ັນກ້ັນ ກະດ້ືບໆ ແຕ່ເປ້ັນອາການຂອງຕ້ືໃຫ່ງ)

ກະດຸບໆ (ເບ່ິ ກະດ້ືບໆ)

ກະເດບໆ ວ. ອາການຕ້ືນໄປ ຫລື ໂອນຕ້ືນຕ້ັ້ງຄ້ືນໂອນຕ້ືນຕ້ັ້ນ ໄມ້ ເປ້ັນຕ້ັ້ນ.

ກະແດບໆ (ຊ້ຳ້ອງກ້ັນກ້ັນ ກະເດບໆ ແຕ່ເປ້ັນອາການຂອງຕ້ືນ້ອຍ)

ກະເບ້ົ້ວ ນ. ຊ່ືນ້ົກໜວດໜ້ຶ່ງ ເປ້ັນນ້ົກຫາກ້ືນອານແຄມນ້ຳ ຕ້ືນ້ອຍ ຮ້ົນຊ່ືຂ້ົ້ນ ເວລາຢ້ືນໜ້ຳອາການເຕ້ົ້ຽວ້ັບໆນ້ົກກະ ແຂບຕ້ືນ ກ໋ວ່ "ຈ້ືບກ້ຳປ້ັ້ງຂ້ຳຍກະແຂບຕ້ືນ" (ຈາກໜ້ັງຄືຂັນໄຊ)

ກະດ້ືນ ວ. ອາການຫ້ືໜ້ຳໃຫ້ຂ້ົນລຸກເພາະຂ້ືຶ້ຽວ.

ກະດຸນ ນ. ອານກ້ັນໂຄ້ງເຂ້ືອ ຫລື ກະເປ໋ຳ (ດຸນ ກ໋ວ່)

ກະດຸນຫີ ນ. ຄ້ືນນິເວ້ືນ (ປ. ກຸດຸນຫີ)

ກະດຸນຫ້ືດ (ຄ້ຳ້ອງກ້ັນ ກະດຸນຫີ): "ເສດຖ້ືພ້ອນພານນະນາ-ກະດຸນຫ້ືດ" (ຈາກໜ້ັງຄືຂັນໄຊ)(ປ.ກຸດຸນຫີ+ອ້ືດ)

ກະດອນ ນ. ໄມ້ຈ້ຳພວກໜ້ຶ່ງ ນ້ີ ◌ ແນວ ຄ: ◌/ກະດອນຕ້ືນ ເປ້ັນໄມ້ຂນາດກາງ ໃບຍ້ອຍດອກເປ້ັນພ້ືດສ້ືຂາວ - ◌/ກະດອນພຸ່ມ ເປ້ັນໄມ້ພຸ່ມ ດອກສ້ືຂາວກ້ືນຫອມ - ◌/ກະດອນເຄ້ືອ ດອກສ້ືຂາວ ພາກເປ້ັນອ່ຽນນ້ີອ້ືດົນ

ກະດຸງນ ວ. ອາການຫ້ືໜ້ຳໃຫ້ຂ້ົນລຸກ, ອາການ້ືພ້ຽໃຫ້ຂ້ຽໃນ ໃຈ, ຫລືອາການໜ້ຳໃຫ້ຢ້ານກ້ືວ ເພາະຄ້ືກ້ືງ.

ກະເດ໋ວ ວ. ບາດຢ່ຽງ້ືນ້ຍ ເມ້ືອຽງຄົນເຈ້ັບຂາ ຫລື ຕ້ືນ.

ກະແດ໋ວ (ຊ້ຳ້ອງກ້ັນ ກະເດ໋ວ ແຕ່ເປ້ັນອາການຂອງຕ້ືນ້ອຍ)

ກະຽດ໋ວ ກ. ຢຽດ໋ວ, ຄ້ືດ໋ວ, ເຊ້ືຳໃຈ໋ວ.

ກະຂະເດ້ືຍ ນ. ການຮ້ືຈ້ັກຄຸນຕ້ືຄົນອ້ືນໜ້ຳໃຫ້ແກ່ຕົນ, ການຂອບ ແທນຄຸນ (ປ.)

ກະອ້ືກ້ານ ນ. ບຸນຍ້ັນ້ຽ້ືພ້ືໜ້ຳໄວ້ (ປ. ກອ້ືກ້ານ)

ກະ໋ວ ນ. ເຄ້ືອງຂານຈ້ັກຈ້ືກ ຫລືແຂ ຮູບກົມ ນ້ືຂອງ ຕ້ືຂ້ວ ຂ້ຳ້ັນໃສ່ຽ້ຽຂອງ.

ກະ໋ວກ້ວຍ ນ. ກະ໋ວ້ືຂານໃຫ່ເປ້ັນອາຫ່ວງ (ເບ່ິ ກ້ວຍອ້ືກ)

ກະ໋ວ໋ວ (ເບ່ິ ກະ໋ວ໋ວກ້ວຍ)

ກະ◌ ນ. ກະ◌. (ປ. ກຸ◌)

ກະແຂ ນ. ເຄ້ືອງຂານຈ້ັກຈ້ືກໄມ້ໃຫ່ ຂານຂ້ວ ຂ້ຳ້ັນ - ແຜ່ນຂ້ຳ້ັນອາກຂອງຫລືເຂ້ືອຂ່ວ (ຂ່ວແຂ ກ໋ວ່)

ກະແຂ ນ. ຂ້ັດສ້ືຕ້ືນແນວໜ້ຶ່ງຂ້ຳ້ັນຫລ້ັງໃຫ່ໄມ້ ຈ້ືຂນາດກະ-ຂອກວ້ ຍ້ືນຂອງຂ້ຳ້ັນ້ືຂ້ວ ເປ້ັນແຊ.

ກະແດແຊ ນ. ຂ່ວຂ້ັດກະ໋ວຂ້ຳ້ັນໃຫ່ປ່ວ (ແດແຊ ກ໋ວ່)

ກະແດ໋ວ ນ. ຊ່ືໄມ້ພຸ່ມໜວດໜ້ຶ່ງ ນ້ີຫ້ວ ໃຊ້ຫ້ວເຂ້ືອຢ່ວ (ຫ້ວ-ຄ້ວນກະແດ໋ວ ກ໋ວ່)

ກະແດ໋ວ (ເບ່ິ ກະແດ໋ວ)

ກະ◌ (ເບ່ິ ◌)

ກະ◌ ນ. ເຄ້ືອງຕ້ືນ້ຳ້ຽງໜ້ຶ່ງ ເຊ້ືຂ້ວ້ວຍຂວາຍ ຫລື ສ້ັ ຮູບນ້ືນ ຂ້ຳ້ັນວ ຫລື ຈ້ືນ.

ກະ◌ ນ. ຂ່ວແຂ ເປ້ັນອາຫ່ວງໆພ້ືຂອງນ້ວ້ວຍຂ້ວ້ວຄ້ືໄດ້ - (ເປ້ັນອ່ວ ຂ່ວກະ◌ ຫລື ຂ່ວ◌); ຂ້ັ ◌ ◌ ◌

ກະຂັ ນ. ໄມ້ແຂ້ມືເຫລັກຢູ່ປາຍ ສຳລັບແຫງ່ວ່ໃຫ້ເດີນ-ໄຂ. (ສ.ກ່ວ ເຫລັກປະຂັກຫລືເຫລັກກະຂັ)

ກະຂາກ ກ. ສຽງໄກ່ຮ້ອງໃນເວລາມັນໄຂ່ ຫລື ຂື້ນອີກໃຈ.

ກະຂຶກ ນ. ພາຊນະ ສຳລັບໃສ່ນ້ຳເຜິ້ງ ຫລື ນ້ຳອ້ອຍ ຮູບ ວ່ຽງ (ອຶກ ກ່ວ)

ກະຂຶກ ນ. ຫີບພາຍໃສ່ເຄື່ອງໃຊ້ ຫລື ເຄື່ອງນຸ່ງ ມີ ຫລາຍ ແບບ ຫລາຍ ຂະໜາດ.

ກະໂຂກ (ເບິ່ງ ໂຂກ)

ກະຄ່ອງ ນ. ເຄື່ອງສຳລັບຂັກເອົາຂອງ ຂາມຄ້ອຍ ປີ ປ່ານ ຫລືໄມ້ ມີຄັນຈັບ.

ກະຄ້ຽກະຄື້ ນ. ຊື່ຂົນໄມ້ແໜວໜຶ່ງ ມີຢາງ ແລະ ຢາງໃຊ້ເປັນ-ປ່ໂຍດໄດ້ຫລາຍຢ່າງ.

ກະຄ່າຍ ๑. ນ. ຂັດສີຂົນແໜວໜຶ່ງ ຫຍາວ ເປັນຂ້ອກົນຫງ້ານີ ๒ ປະເພດ ຄື: ກະຄ່າຍປ່າ ແລະ ກະຄ່າຍບ້ານ - ກະຄ່າຍຂີ້ ນ. ກະຄ່າຍແໜວໜຶ່ງຂົນຂີ້ນຸ່ນແລະອ່ອ-ໃຫ່ງ.

๒. ນ. ເຄື່ອງສຳລັບຢູດໜ້າກໜ້າວ.

ກະຄ່ອຍ ນ. ພູປ່າ,ພູແໜວໃບຮີແລະກົ່ນຂໍ ເອີ້ນ ພູກະຄ່ອຍ

ກະຄັດ (ເບິ່ງ ກະ ๑)

ກະຄາດ ນ. ຢ່ານວນລາຍຄັດ (ຢ່ານກະຄາດຄ້ອນ)

ກະຈຸດ ນ. ແຜ່ນເງິນ ຫລືຄຳທີ່ຊ່ຽງນຄາຖາໃສ່ ນັບຖືວ່າ - ເປັນເຄື່ອງແຄ້ວຂອງຄົງ, ເຄື່ອງແຄ້ວຄົງ.

ກະຈັນຢຸ ນ. ຮູ້ຮູ້ຈັກຄຸນຂອງຮູ້ຜື້ນ, ຮູ້ຂອບແໜນຄຸນຮູ້ຜື້ນ (ປ. ກຕັນຍຸ)

ກະເຈັນ (ເບິ່ງ ເຈັນ)

ກະໂຈ່ນ (ເບິ່ງ ໂຈ່ນ)

ກະວາບໆ ວ. ອາການດີນຂຶ້ນລົງຈາກທີ່ຊຸ.

ກະອຶບ ນ. ພາຊນະ ຂວນຄ້ອຍຂອກໄມ້ ສຳລັບໃສ່ເຂົ້າ - (ອຶບ ກ່ວ)

ກະອຶບ ນ. ເຮືອນຊັ້ນດຽວທີ່ກໍ່ຂ້ອຍດິນ, ອຶກ.

ກະແອບ (ເບິ່ງ ແອບ)

ກະຖາ ນ. ຄຳເວົ້າ, ເຮື່ອງ. (ປ. ກຖາ)

ກະຖາພັນ ນ. ນິທານ, ເຮື່ອງທີ່ແຕ່ງຂຶ້ນ. (ປ. ກຖາພັນທ)

ກະຖານຸກ ນ. ຄຳແນະນຳ, ຂໍ້ຄວາມເບື້ອງຕົ້ນຂອງເຮື່ອງ. (ປ. ກຖານຸຂ)

ກະຖາຍິນ ນ. ການກ່ໍເວົ້າ, ຄຳຕາຍິນ. (ປ. ກຖາຍັນພ)

ກະຖາຂານ ນ. ຂອນນິທານ, ໜັງສືໂຮມນິທານຕ່ານໆ (ປ.ກຖາ ຂານ)

ກະຖາສິງເຄາະ ນ. ໜັງສືໂຮມເຣື່ອງ.(ປ.ກຖາສັງຄຫ)

ກະຖາສຶຂຂາຄອນ ນ. ຫະເລນິທານ. (ສ. ກຖາສຶຂຂາຄ)

ກະຖຶກ ນ. ຖຸ່ເວົ້າ, ຖຸ່ຂະແຫງ (ຄຳນີ້ນັກຢຸ່ຜ້ານຄຳອື່ນຕ້ຳ ໜ້ານກະຖຶກ ຖຸ່ຂະແຫງໜ້ານ)(ປ. ກຖຶກ)

ກະຖາງ ນ. ແອ່ງປ່າກກ້ວາງ. (ຕາໜີ່ແລເບິ່ງນ້ຳເລີຍແຫ້ງ ແອ່ງກະຖາງ)

ກະຖິນ ๑. ນ. ຕົ້ນໄມ້ແໜວໜຶ່ງ ມີ ๔ ປະເພດ ຄື: ๑/ກະຖິນ-ບ້ານ ໃບເປັນແຫລມ ໜ່ອຍແໜນ; ອ່ອນໃຊ້ເປັນຢາ ຫານໄດ້. ๔/ກະຖິນຫານ ຕົ້ນນິຫານ ດອກນ້ອຍ ສີ ເຫລືອງ ມີກິ່ນຫອມ.

๔. ນ. ຕ້ານີ້ເອົາເຄນໜ້ກຢຸ່ໄດ້ຈຳຈ້ອຍາແລ້ວ, ໄມ້ກ້ຳ ຄືໄມ້ແໜບສຳລັບຄ້ຳຕ້ອຈ້ອນ, ໄມ້ຂ້ຳຕ້ານສຳລັບຕ້ອຈ້ອ ນ, ການເຮ້ອບຸນຕ້ອຍເອີ້ເອົາຕ້ານໄປເຄນອ້ຳ ຕັ້ງ ແຕ່ເດືອນ ๑๑ ແຮມ ๑ ຄ່ຳ ເຖິງເດືອນ ๑๔ ເພັ້ງ. (ປ. ກຖິນ)

ກະຖຸນ ນ. ເຄື່ອງຍ້ຳຕ້ານີ ๔ ຂາຍຕຸກກັບຕົ້ນຄັນ ຫລື ໄມ້-ເປັນງ່ານ ມີສ້ອງໃສ່ລຸກຢູ່ກາງ ລຸກໃຊ້ກ້ອນຫີນ ຫລື-ກ້ອນອິນ.

ກະໂຖນ ນ. ວ້ຽງ.

ກະຖິບ ນ. ເຄື່ອງຕ້ານ ເອົາຕ້ານ່ຳຫ້ຳຕ້ອຍໄມ້ລ້ຳຂນ ຕົ້ນນ້ຳ ດອກໃຫ້ໜ້ນໄວ້ກັບດິນແລ້ວຕ້ານ ອ້ານ້ຳ ເມື່ອຕ້ານາພານຂາຍໃຍ ຕົ້ນທີ່ອ້ານຸ່ນ້ຳກໍ່ດີເອົາ ຫລື ຖິບລົງເຕ້ານ້ຳ.

ກະພະ ນ. ໜ້ທີ່ຫ້ຳຕ້ອຍໂລກະ ປ່ານານ ກັ້ນຕົ້ນ ແລະມີຕຸ-ຈ້ານຂອງຂ້ານ (ໜ້ານ ກ່ໍ)

ກະພະລີ (ເບິ່ງ ກຸພລີ)

ກະພາ ນ. ນົກແໜວໜຶ່ງ ຕ້ອຍນ່ານໄກ່ແຈ້ ອົນຂ່ານ ຕົນສຸງ ຫອງ ຫາກິນແໜງໄມ້ຂ່ານດິນ (ນົກພາ ກ່ໍ)

ກະພິ ນ. ນ້ຳທ່ີ້ຄ້ັນອອກຈາກແຫ້ງແໜວໜຶ່ງ ນ້ຳນັ້ນຂາກ - ໜ້ານ, ຂາກໜ້ານແກ່ໜ້ນແໜວໜຶ່ງ ນ້ຳແຕ້ນເຂ້ົ້ານ ເປັນນ້ນ

ກະຫີ ນ. ຕ້ົກແໜວໜຶ່ງຈ້ານຫ້ານ ໃຊ້ຫ້ແລະຍ ອອກເປັນ ອ້ານ (ອ້ານ ກ່ໍ): "ຕ້ນໜ້ານ ຄ້ົກໜ້ອ້ານ ເຫລ້ົ ແລ້ ນ້ນຫ້ານ ນ່ໍ"

ກະຈັ້ ນ. ຫົວຂໍ້ຄວາມເວົ້າ, ຫລັກ, ເຮື່ອງ.

ກະຈາະ ນ. ກຸງນ. (ຂ. ອະເດາະ)

ກະຈໍ ນ. ເຄື່ອງຂວນດ້ວຍດອກຫລືລວດເຊຶ່ອນກັນຂຸງ ຂ້ຳລັນ ໄຂ່ຂອງ (ຫໍ ກໍ່ວ່າ)

ກະໄຈ ນ. ຄົນຕຸ້ຊາຍ ຕົ້ງ: ກະໄຈຊາຍ.

ກະຈ້ ກ. ເຂ້ົ, ເອົາຜ່ອງ, ຈ້ົຜ່ອງ, ຂ້ວງຂຶ້ນ. (ຫ້ ກໍ່ວ່າ)

ກະຈາກ ກ. ຜ່ອກ, ເຫັ້ງ.

ກະເຫັ້ງ ນ. ເຫົ້ວເຖິງ, ຮອດ. (ລືກະເຫັ້ງ ເຫົ້ວຄືນຜ້ວ່ານ-ຂວນ)

ກະທ້ວງ ນ. ຂ້ັ້ວຂ້ືນຜ່ອນເປ້ືອງ ຈ້ຳພວກໄມ້ໄມ້ ຄືອຄືກະປ່ອນ-ຜ່ອໃຫ່ຍ່ກ່ວ່ານ ແລະຄ້ືນຂ້ືຜ່ານ.

ກະທ້ີ ວ. ນ. ຂ້ັ້ວຂ້ືນຈ້ຳພວກຄ້ັ້ງວ ເຮ້ືອ ຄ້ວຍຄ້ືວ່ານ-ຜ່ອໃຫ່ຍ່ກ່ວ່ານ ຄືນຜ່ານ ແລະໜ້ວ ຕ ກ ຂ ເຮ້ືອ

ວ. ນ. ປ້ັ້ວທ້ີ. "ຢ້ັ້ງກະທ້ີ ນ້ັ້ ເຕ້ັ້ງ ຂ້ັ້ນ ຕ ວ ນ" (ວ ວ ຂ້ັ້ນ ວ ຂ)

ກະທ້ີ ນ. ພ ຈ ນ ເຮ້ືອ ດ້ວຍ ກ ນ ດ້ວຍ ຕ ລ ໃ ນ ວ ຂ ຈ້ຳ ລ້ັ ໃ ຂ່ ຂ ວ ງ ຕ ກ ຕ. ກະທ້ີ ໜ້ ວ ກ ນ. ກະທ້ີ ກ ນ ດ ວ ຍ ໜ້ ເ ຮ ້ ວ ເ ປ ັ ນ ຮ ູ ບ ຂ ວ ນ ລ ່ ງ ນ.

ກະເໜ ີ ຍ ນ. ຄ ນ ຕ ລ ິ ດ ໜ ີ ບ ່ ຕ ກ ດ ່ ວ ່ ເ ປ ັ ນ ຍ ິ ງ ຕ ລ ິ ຊ ວ ຍ ຄ ັ ກ ແ ນ ່ - (ເ ໜ ີ ຍ ກ ໍ ່ ວ ່) ວ ວ ຍ ນ. ຂ ັ ດ ຂ ື ນ ອ ິ ດ ນ ວ ດ ຟ ່ ວ ນ ອ ິ ນ ອ ່ ອ ນ ແ ລ ະ ແ ລ ນ. "ຊ ວ ກະ ໜ ວ ຍ ແ ຕ ້ ງ ອ ັ ນ ກ ະ ແ ດ ້ ງ ວ ດ ັ ຍ ແ ດ ວ ດ ແ ລ ະ ແ ປ ວ ໄ ຟ". (ວ ວ ຂ ັ ນ ຕ ຂ ະ) ຕ ວ ຍ ກ ໍ ່ ວ ່ ; "ຫ ູ ງ ກ ວ ງ ໜ ວ ຂ ະ ແ ລ ະ ແ ຮ ວ ຊ ້ ວ ງ" (ວ ວ ຂ ັ ນ ຕ ວ ຂ ະ) ຊ ວ ຍ ກ ໍ ່ ວ ່ ; "ກ ວ ງ ຊ ວ ຍ ຟ ່ ວ ນ ລ ະ ນ ້ ໍ ງ ຫ ູ ເ ຕ ັ ້ ວ ຍ ເ ຕ ັ ້ ນ" (ຂ ິ ນ ໄ ຊ)

ກະຫ ັ ດ ຂ ິ ນ ອ ่ ອ ນ, ພ ິ ຕ ິ.

ກະຫ ວ ດ ນ. ໄ ມ ้ ຄ ື ແ ນ ວ ນ ້ ໍ ງ ຄ ື ນ ນ ິ ໜ ວ ນ ຫ ົ ວ ແ ລ ະ ຄ ື ອ ດ ້ ວ ຍ ຄ ິ ກ ວ ຍ ນ ັ ກ ເ ກ ື ວ ຄ ວ ນ ໜ ວ ນ.

ກະໜ ວ ດ (ເ ບ ິ ່ ງ ກ ວ ຍ ໜ ວ ດ)

ກະ ໜ ັ ນ ຕ ັ ນ ວ. ຕ ັ ນ ໜ ີ ໜ ັ ນ ໃ ວ.

ກ ະ ເ ໜ ີ ນ ວ. ຢ ູ ່ ລ ະ ຫ ວ ່ ວ ງ ເ ຄ ້ ວ ກ ວ ງ, ກ ະ ຈ ວ ງ.

ກ ະ ເ ໜ ີ ຍ ນ (ເ ບ ິ ່ ງ ລ ະ ເ ໜ ີ ຍ ນ)

ກ ະ ໜ ີ ບ ກ. ຊ ຸ ນ ໂ ວ ຍ ແ ຮ ງ, ວ ັ ອ ງ, ຖ ິ ກ. (ຫ. ກ ະ ໜ ີ ບ)

ກ ະ ໜ ີ ບ ກ ະ ເ ໜ ີ ຍ ນ ກ. ລ ະ ເ ໜ ີ ຍ ນ, ຫ ້ ຳ ໃ ຫ ້ ລ ັ ຽ ນ ເ ຖ ິ ງ, ຫ ້ ຳ ໃ ຫ ້ ຕ ັ ດ ຂ ຶ ້ ນ ໄ ວ ລ.

ກ ະ ໜ ິ ມ (ເ ບ ິ ່ ງ ໜ ິ ມ)

ກ ະ ໜ ่ ອ ນ (ເ ບ ິ ่ ງ ໜ ่ ອ ນ)

ກ ະ ນ ้ ອ ย ນ. ผ ้ า ห ่ ม ท ี ่ ท ำ จ า ก ข น ส ั ต ว ์ ห ร ื อ ข น ส ั ง เ ค ร ำ ท อ ผ ื น เ ป ็ น แ ผ ่ น ใ ช ้ ห ่ ม น อ น ห ร ื อ ป ู น ั ่ ง ห ร ื อ น อ น ก ็ ไ ด ้ .

ก ะ น ั ด ว. ท ี ่ ก ำ ห น ด ไ ว ้ ล ่ ว ง ห น ้ า ว ่ า จ ะ ท ำ ก า ร ใ น ว ั น ห ร ื อ เ ว ล า ใ ด ; ก ำ ห น ด ว ั น ท ี ่ ไ ว ้ ล ่ ว ง ห น ้ า ว ่ า จ ะ ท ำ ก า ร ใ น ว ั น ห ร ื อ เ ว ล า ใ ด .

ก ะ น ั ด ก ะ น ี ว. ก ำ ห น ด ว ั น ท ี ่ ไ ว ้ ล ่ ว ง ห น ้ า ว ่ า จ ะ ท ำ ก า ร ใ น ว ั น ห ร ื อ เ ว ล า ใ ด ; ก ำ ห น ด ว ั น ท ี ่ ไ ว ้ ล ่ ว ง ห น ้ า ว ่ า จ ะ ท ำ ก า ร ใ น ว ั น ห ร ื อ เ ว ล า ใ ด .

ก ะ น ี ว. ก ำ ห น ด ว ั น ท ี ่ ไ ว ้ ล ่ ว ง ห น ้ า ว ่ า จ ะ ท ำ ก า ร ใ น ว ั น ห ร ื อ เ ว ล า ใ ด ; ก ำ ห น ด ว ั น ท ี ่ ไ ว ้ ล ่ ว ง ห น ้ า ว ่ า จ ะ ท ำ ก า ร ใ น ว ั น ห ร ื อ เ ว ล า ใ ด .

ก ะ ป ิ ด ก ะ ป ่ อ ง ว. ท ี ่ ก ำ ห น ด

ກະເບື້ອ ນ. ໝວງໝອບໜຶ່ງ ປົດຄືບ໋ວ ປີກໜັນ ຄ້ຳ'ວ່າງໆກັນ.

ກະເປົາ ນ. ຄົ້ນໄມ້ໝອບໜຶ່ງ ສ່ວຍໜັນ ນອນແລະໃນນິຍົມ - ເມົາ.

ກະບັກກະບອນ ອ. ຄົນຄອນ,ນິຄວາມເຈົ້າ' ' (ຫ້ຳເປັນກະບັກ ກະບອນ)

ກະບາກ ນ. ຄົ້ນໄມ້ ' ' ເປັນຄົ້ນໄມ້ຍນາວໃຫ'ງ' ລ້ຳຊື ແລະແກ່ນບໍ່ແຂງ (ໄມ້ນາກ ກໍ່ວ່ຳ)

ກະບຸກ ນ. ໝ້ວໝອບໜຶ່ງ ຄົ້ນເປັນ'ຳວ ໃບແກວກ ໜ້ວແລະ ຄົ້ນນິຍົມຄັ້ນ (ດຸກເດືອ ກໍ່ວ່ຳ ເບ໋ວ ດຸກເດືອ ອີກ)

ກະບົກ (ເບ໋ວ ບົກ)

ກະໂບກ (ເບ໋ວ ໂບກ)

ກະບອກ (ເບ໋ວ ບອກ)

ກະບ໋ວ ນ. ຫອກສ໋ວກ໋ວ ໝ໋ວ ສ ງ ບ ບ໋ວ ຢູ່ ' ' ງ ຜ ' , ສ ງ ບ ບ໋ວ ຜ ' - ຫອກ.

ກະບ໋ວ ນ. ເຮ໋ວ ຊ໋ວ ໃນແລ ' ' ງ ຕ ' ' ຊ ' ' ຍ ຊ ' ' ນ ' ' ດ ' ' ແ ' ' ນ ' ' ຊ ' ' ນ ' ' ແ ' ' ລ ' ' ນ ' ' ນ ' ' ຊ ' ' ຍ ' ' ນ ' ' ຊ ' ' ນ ' ' ຊ ' ' ນ ' ' ຊ

ປາກເຕີ (ເອີ້ນ ຄຸກະຕລ່ວງ)

ກະແຕລ່ວ ນ. ເຄື່ອງຊັ້ນໃໝ່ສ່ວງດ້ວງສຳລັບແຂວນຄໍຂັດ ເຮັດດ້ວຍຕລັກເປັນແຜ່ນຕິດເຂົ້າກັນແລະມີລູກແຂວນ-ຫວ່ງໃນ (ເອີ້ນ ຫວກກະແຕລ່ວ). ນ. ເຄື່ອງຊັ້ນ-ໃນຂອງຕຸ້ຍ່ວງບໍ່ມີແຂນ ຮູບຄ້ວກກະແຕລ່ວ (ເອີ້ນ ເຄື່ອກກະແຕລ່ວ)

ກະໂຕລ່ວ ນ. ເຄື່ອງໃຊ້ນ້ຳມັນສຳລັບຂ່ວໄປຂາຍຫ່ວງໄກ ທຳ ດ້ວຍໂລຫະວ່ວງໆ.

ກະຫລ່ວງ ນ. ຄົນຊາວນ້ຳຊ່ວງເປັນເຊື້ອສາຍວ່ວງອົກັນກັບຊາວ ລາວ ທຸກວັນນີ້ຢູ່ຫ່ວງພາກເໜືອຂອງປະເທດພະມ້າ.

ກະອອກ ນ. ນົກແຂວນນ້ຳ ເປັນນົກກິນປາ ຂົນແລະເລັບແຫລມ ຄົມ ຄ້ວໃຫ່ຍ່ວນາດແຕລວ (ນົກອີຕໍ ຫລື ຢ່ວງຫວອກ ກໍເອີ້ນ). "ອຸນລ້ວຊ້ຽງຕາໃນແກກະອອກ ຈຶບກ່ວປ໊ີ້ປັ້ງ ຫ້ວຍກະແດບລຶນ" (ຈາກໜ້ງສືຂຶນໄຊ)

ກະອອນ ນ. ພາຊະນະຮູບຄ້ວ ແຕ່ປ່ວກອອນບໍ່ມີຄໍ ສຳລັບໃສ່ ຂອງມີນ້ຳ (ອອນ ກໍເອີ້ນ) (ຂ. ກລຂ) "ຂົນໃຫ່ຍ່ ຫ້ວຍກະອອນແກ້ວຫລ້ວ່ວ" (ຂຶນໄຊ)

ກະອຸບ ນ. ເຄື່ອງໃຊ້ ເຮັດດ້ວຍໄມ້ ຫລື ໂລຫະ ຮູບຄ້ວ່ວງ ຫລືກົມ ມີຝາອັດ (ອຸບ ກໍເອີ້ນ ຖ້ານ້ວຍເອີ້ນແອບ)

ກະຮອກ ນ. ສັດສ່ວນແຂວນ້ຳຈຳພວກໄວ່ໄມ້ ຄ້ວໃຫ່ງ່ກ່ວ່ກະ ແຕ ມີ ນ ແນວ ຄື: ກະຮອກແດ່ວ ຂົນສີແດ່ວ, ກະ ຮອກວ່ອນ ຂົນສີຂາວ, ກະຮອກດ່ຳ ຂົນສີນຸ່ນ ຄ້ວ - ນ້ວຍ (ຮອກ ກໍເອີ້ນ)

ກາ ๑. ນ. ສັດນ້ຳປະເພດໜຶ່ງ ຂົນສີດ່ຳຮ້ອງກາໆ. ຊື່ເຄື່ອງ ໝາຍ ຮູບ (+) ເຊ່ຶ່ງດັດມາຈາກຄຳວ່ວ ກາກະປ່ວກະ (ຂົນກາ). ສ້ຳລັບຂົນນ້ຳ ກໍ ໃຫ່ນ້ຳ ໜ້ງໂຕ້ຍສຳ ລັບໃສ່ນ້ຳໄຫລອອກທ່ວງນ້ັ (ເອີ້ນ ຂ້ີກາ)

๒. ກ. ໝາຍໄວ້, ຂຽນເຄື່ອງໝາຍຢ່ວງໃດຢ່ວງນ່ຶງໄວ້.

ນ. ດວງ. (ຄຳທ້ີມ້ີຄ້ວ ດວ ຄ້ວນກັນແປ່ວງເປັນ ກ ດ້ັ່ງ: ນາດວງ ເປັນ ນາດກ)

๔. ນ. ຊື່ປ່ວງແນວນ່ຶງ ເປັນປ່ວງນ້ີເກ້ວໆຂົນນ້ວຍຄ້ວປ່ວງເ້ັ່ງ

ກ່ວ ນ. ປ່ວງແນວນ່ຶງນ້ີເກ້ວ ຄ້ວແໜບຄ້ວປ່ວງເຂ້ັ່ງ ແຕ່ຮູບນົນ ແລະໃຫ່ງ່ກ່ວ່ປ່ວງເຂ້ັ່ງ.

ກ້ວ ๑. ນ. ຄົນເຂ້ົ່ວທ້ີຫ່ວ່ານໄວ້ຖ້ີໆ ສຳລັບຫລິກໄປວ່ວ, ຫົນ (ພູເຂ້ົ່ວກ້ວ)

๒. ກ. ເອົ່ວເມັດພືດຫ້ວ່ວໆຫ່ວ່ານໄວ້ເພ້ືອຫລິກໄປປູກໃ

ນ. ວ. ແຂ່ວ, ບ່ວ້ານ; ภ้าหมบ ວ. ບ່ວ້ານ.

ภากะนิก ນ. ນາວ່ວາງເງິນອິນດ້ັ່ງບູຮານ ມ້ີຄ່ວ່ທ້ີກ້ັ່ນຂ້ັ່ນ ພ້ິກາລນໄປໄດ້ (ປ.)

ภากะพ้ิว ນ. ຊ້ວ້ັ່ນໄມ້ແນວນ້ີ.

ภาจับตลัก ນ. ຊ້ວ່ວ້ກ່ານທ່ວ່ານຢ່ວງນ້ີ່ງສຳລັບທ່ວ່ານເບ້ີ່ງຂອງ ເ້ັ່ງວ່ານແບບບູຮານທ້ີ່ເຄ້ີຍຖ້ືກັນນ່ວ ມ້ີຢ່ ม ຄ ຄ ຄ ภาจับตลัก, ไม้ตักตับหวาง, นิกยางบิ่นหมิ; ວ້ິທ້ີຈະ ທ່ວ່ານໃຫ້ໄ່ວ່ານ້ັ່ນຂ້ັ່ນແຂມຈົນເຖ້ິງ້ັ່ນຂອງເ້ັ່ງ.

ภากะบาด ນ. ຂ້ັ່ນຂອງກ່ວ, ເຄື່ອງໝາຍຮູບ (+) ນ້ີ (ປ. ภากฆาต)

ภากะเลา ນ. ຂ້ັ່ນໄມ້ແນວນ້ີ່ງ່ວກຂ້ັ່ນ້ອຍແລະເປັນ່ວກ ໃນ-ຂະ່ວ້ັ່ນ ຂ້ັ່ນແລະໃບຄ້ວ້ັ່ນເປ່ວ່ຍ.

ภาที่ ນ. ภาວ່ວ້ອ່ນ, ສ້ວ່ວ່ານ້ີ່ ເປັນສ້ວ່ງ່ວ້ເ້ັ່ນ້ັ່ນ ໃນ-ໄມ້ແຫ້ງ ເອ້ີ່ນ່ວ່ ສ້ວ່ກ ທ (ປ. ภาที่)

ภาโท ນ. ภาວ່ວ້ວຸ່.

ภาท่าว ວ. ງ ນ. "ภาท่าวเ้ັ່ນ້ວ່ານລ້ຳ່ວ້ກ່ວ່ານ" (ສ້ງ ສ້ເ້ວ່ານ)

ภาละพ้ิว ນ. ຂ້ັ່ນໄມ້ແນວນ້ີ່ງ ່ວ່ກນ້ວ່ຍ້ັ່ນ່ວ່ານ "ภาละพ้ิว ສ້ງ່ວ່ແນ່ວ້ກ່ວ່ານ ່ວ່ເ້ັ່ວ" (ຂຶນໄຊ)

ภาลา ນ. ຕ້ວ, ຕ້ວ ໄ, ແ ທ ສ ຳ ລ ວ ຖ (ມ ຈ ຈ ภ. ภาลา ວ ะ)

ภาลาวะ ນ. ຕ້ວ ນ້ວ ເ ປ ືອ ກ ໄ ມ ້ ມ ີ ສ ີ ຕ ລ ື ອ ງ ນ ້ ີ (ປ.)

ภาลาวะพัด ນ. ຕ້ວ ຕ ລ ື ອ ງ (ປ. ภาลาวะพัตถะ)

ภาสี ນ. ວ ່ ວ ້ ັ ນ, ສ ະ ຖ ານ ທ ີ ່ ຮ ຸ ່ ງ ເ ຮ ືອ ງ, ຕ ້ ວ ໄ ທ, ຊ ື ່ ເ ມ ື ອ ງ ນ ້ ີ ່ ງ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ວ ອ ິ ນ ດ ້ ັ ່ ງ ສ ມ ັ ຍ ບ ູ ຮ ານ (ປ.)

ภาสีกะ ວ. ມ ່ ວ ່ ງ ກ ເ ມ ື ອ ງ ภ า ส ี, ต ้ ว ห ่ ้ ว ้ ั ่ ว ย ้ ั ่ ง ข ึ ้ น ไ ท (ส .)

ภาสี ນ. ຊ ື ່ ເ ມ ື ອ ງ ນ ້ ີ ່ ງ ໃ ນ ແ ຂ ວ ง ท ล ว ง พ ะ ย า ว (เ ป ็ ง - ภาสี ว ้ ั ่ ว)

(ม ว ง จ ภ ะ บ า ด ช า ว) ນ. ເ ค ื ่ อ ง ห ม า ย ร ู ป ว ง ก ล ม ภ า ส ี แ ว ง เ ป ็ น เ ค ื ่ อ ง ห ม า ย ส ะ เ พ ว ะ ภ า ว ะ ภ ู ม ิ ล ำ เ น ว ง ป ะ เ ท ศ เ อ ้ ี ่ น ว ่ า ภ า ส า ช า ว เ ป ็ น บ ่ อ น ท ้ ี ่ ป ั ่ น ป ื อ ค ม เ จ ็ บ : เ ค ื ่ อ ง ห ม า ย โ ฆ ษ ณ า ย า ม.

ภายา-ภาโย ນ. ร ่ า ง ภ า ย (เ บ ิ ่ ง ภ า ย ้ ั อ ย)

ภาอ่ำ ນ. ຊ ື ่ ง ้ ั ง ส ิ ่ ง ห ว ่ า น เ ค ื ่ อ ง น ้ ี ่ ง เ อ ้ ี ่ น ว ่ า ง ้ ั ง ส ื ภ า อ ่ ำ .

ภาน้ำ ນ. ນ ิ ก อ ื ่ น อ ่ ำ ๆ ค ้ ำ ย า ว ห ก ค ิ ้ ว ห า ง น ้ ำ (ภ ะ ล า ภ า น ้ ำ ก ่ ว ่ า)

กาเผ ว. อั้นไม้ฉนอนึ่ง ใช้สากตื้อแซ่น้ำซ้อนกิน. (ป.)

กามา (เบิ่งใน กาม)

กามาวุน ว. ความกะสับแอ้อ้อยกาม, ความซ้อนซับซ้อนกาม (ป. กามาวุธะ)

กามาธิม ว. ลองพี่ผัวธัก, อาธิมพี่ผัวธัก (ป.กาม+อาธัมมะ)

กามาอะจอม ว. โอกแต่งกาม ไอ้แก่เมียงอันห้าว ๕ (ป. กามาอาธ)

กามิน ว. ชายผู้มีความธัก (อ.)

กามินี ว. ยิงผู้มีความธัก (อ.)

กาเมสุมิดาจาน ว. ความประพือผิดในกาม (ป.กาเมสุมิจฉาจาร)

กาโมไช ว. ที่เกิดแต่งความธัก (ป.)

กาอะบุน ว. อั้นไม้ฉนอนึ่ง ฮางลองมันเมื่อกั๋นแล้วเป้น เม็ดลาอามีกั๋นหลน (อ. กาอปุอ)

กาอะเอก (เบิ่ง ก็อะอีก)

กาอัน ว. ธักลอนอิอุดท้ายของคำ, ธักลอนอิอุดท้ายซึ่งบ่อออกเสงง (ป. กาอันอ)

กาอุน ว. ความกะอุนา (อ. กาอุยย)

กาอิก ว. ตุ่มคำ, อุ่เฮ้อ, ฉีคำในไอยากลอนอ่อนนึ่ง ซึ่งกำอ้อยคำเอ้าพี่เอ้ากับกิยา มี ๕ ฮ่าง คือ กัอกุกาอิก ตุ่มคำเอง, กันมะกาอิก ตุ่กิกคำ, กาอะมะกาอิก เคื่องคำ, อันปะหามะกาอิก ตุ่อันคำ, อะปาหามะกาอิก บ่อมเฮ้อจาก, อะพิกาอะมะกาอิก อะฤาบพี่เฮ้อ (ป. กาอก)

กาอะ อ. ว. อิคำ, อีผ้า, แม่บอคำ, วุเต็กอี้ (อ.)

กาอะกันนิ ว. ความซ้ายไช, เคาะซ้าย. กาอะกอ ว. ตุ่มอ้อมคำ, ซึ่งผ้าอีบีหามบุฮามเคื่องนึ่งเอ้ำว่า ผ้าอีกาอะกอ. กาอะเบอ ว. ตุ่มอ้อคำ (ป. กาอเบอตา) กาอะปัก ว. เอ็อมผ้าวะฮม (ป. กาอปักข) กาอะอาอิ ว.คินบิเอ็อมนิอ กาอะอุออะ,กาอะอุอ ว. อายบันพ้อ, ซึ่งนั้นะอีกใฮ่พ่อยนึ่ง ในฮ้านอน ๑๘ ม่อย.

๔. เอตา,ครั้งคาอ, เพื่อ, เอตากินเอ้า (ป.) กาอะกัน กาอะกิยา ว. ภาษาคำกาอะ คือวย.

กาอะกัน ว. คำลอนองมอ่ำเอตา (ป.กาอะจักก) กาอะโอ ว. เอตาพ้า ป คือ อะอือ, อะมาคือ, ป้อจุบัน. กาอะอุอ ว. ขุดอ่ำ ความอวย, อาวบอกอวย (ป. กาอุอ) กาอะเออะ ว. เอตาเอะอะฤาษี (ป.) กาอะโอก ว. เอตาพี่ปะกอบอ้อยโอกกิ (ป.) กาอะอิยา ว. อิฮาคำนอนปะอีนิน. กาอะอิยาก ว. ล่อนลองเอตา (ป. กาอิยาค) กาอันตุ ว.ตู้จักเอตาอันลินคอน,นักเบิ่งอาอไก่ (ป.) กาอันอน ว. เอตาอิอี่กัน, โอกาอ (ป. กาอันออ) กาอนุกาม ว. เอตาตามเอตา คือ เคียหว่าฮ่างไอหว่าฮ่างนั้นอีก(ป. กาอานุกาอ) กาอิก ว. ลองอันจะกินตามเอตา (ในอีบันจะกไอ้ ๔ ฮ่าง คือ:ยาวะกาอิก ลองกินไอ้ชื่อคาอ คือแอ่เฮ้าหาพ่วงไอ้แก่อาตาม, ยามะกาอิกา ลองกินไอ้ชื่อยามคือนิมบึกับคินนึ่ง ไอ้แม่น้ำอ้อกุสบวน, ธัอกาอะกาอิก ลองกินไอ้ชื่ออะยะ ก อัน ไอ้แก่เหอ้าห้า ๕, ยาวะสิอิก ลองอันกินไอ้ออออชื่อไอ้แก่ฮาธักลาไอก)

กาอิกา อ. ว. ออกจาม.

๔. ว. ชื่นะคอนหลองลองอาอแอ่บุฮามเมื่อคาอิกามาตั๊วบุ๊ยลองปันมา เป้นพี่ปะพับลองบุนอ์ หลิแถนอ์ คือ นะคอนฉงางสุ่วุกอันนี้ ตั๊วคำกอนในเคื่องห้าอสุ่วอ่า: "พอะบาอห้าอล้านโลกแถนอ์ พับฮ่ากินกาอิกา ผู้ภาะเฮ็นยุล้าว".

กาอะกิ-กาอะอิ (เบิ่งใน กาอะ อ คือ กาอะกันนิ)

กาอี ว. ยิงชื่อ, ยิงอ่ำ, ความเตั้งชื่องาง, เอตาคำกิน (ส.)

กาตุลายี ว. นามลาอิกอิงนึ่งลองพอะพุทเจ้าโคอะมะชื่อเกิอันองอบ้องอกับพอะพุทเจ้า.

กาเล ว. ฉงางภะเฮ็น, ฉงางว้อง (ล้างยินกาเฮ็อง - องางออนอิ่อ่อน) (ป.)

กิ อ. อั๊น, ก้อน, เล็กน้อย.

กิกิ อ. เล็กๆน้อยๆ.

กิยา ว. กิยา, อากาม, ความประพือ (อ. กิยา)

กีฬาว ว. ฯลฯ, ฯลฯ, ฯลฯ (ป. กีฬาวี)

กีบ ว. ข้างพ้า, ข้างฆ่ (ป.)

กีริยา ว. อาการ, กาบเชื้อ, ความประพือ, คำเว้า - ส่อนนี้ๆในโอยากล่อน เป็นคำฯะแสวงอาการของงานๆ ธรรดา่ คำกีริยา (ป.)

กิเลด (อ่านว่า กิเตด) ว. เครื่องทำใจให้เศร้าหมอง (ป. กิเลส)

กิโลกรัม ว. นามตาชั่งน้ำหนัก เท่ากับ ๑๐๐๐ กรัม หรือ กับ ๘ ขีด ๘ บาทแสงชั่งลาว, อักษรย่อสำหรับใช้ ก.ก. (ย)

กิโลเมตร ว. นามวาแยกเท่ากับ ๑๐๐๐ เมตร หรือเท่ากับ ๕๐๐ วาตลาง อักษรย่อสำหรับใช้ ก.ม. (ย)

กิโลลิตร ว. นามวาตางเท่ากับ ๑๐๐๐ ลิตร หรือเท่ากับ ๑ - เมตรมิพิบ อักษรย่อสำหรับใช้ ก.ล. (ย)

กี ว. ส่วนที่เป็นกุกแฯะเนื้อพ้า เป็นพืนกุตล้ำปางๆ- ต่างหาก อีๆ ปางฯะกาง, ปางโจก เป็นต้น (เภปาง กิเลี้ย)

กี ๑. ว. เครื่องทำวัยคำกุก, ส่อนคำกุกทำวัยว่ำแฝ่- แฝ, ส่อนว่ำตัวแฝ.

๒. อ. ที่ไอ (ใช้เป็นคำถาม หรือ คำบอกภาพินอบ่ไอ้ อั๋ง เว้าว่า ที่ไอ้น, จักที่ใด้)

กี้ ๑. ว. กลยแมงมื่ๆมีกาบฯะสางอันอีกกับส่วยๆาดงกว่า กลยกี้ (ถ้าใกล้กว่า กลยก้อง)

๒. ว. ชื่นิกแมงมื่ๆ ลิกคืนิกแฯกแด่บ้อยแฯะยิบว่ำ - กางยาว่ อินเลี่ยง อ.

ป. อ. ก่อน, ค้างก่อน (เวลา)

กีโล อ. จ่วย, วอน. (ป.) "กีโลพังๆดองดาย - เกลียงกลิ่น" (อินโด)

กีลา ว. กาบดิ้นเพื่อความม่วน, กาบดิ้นเพื่อออกภาพ้ำกาย (ป.)

กี ๑. ว. ชื่นาบ้ำแมงมื่ๆ ผู้ดามบ้ำ นิยาดสาย ธรรม- บ้ำกี.

๒. จำนวนนับแด่บุรานต่ำกับ ๑๐๐ ล้าน หรือ ๑๐๐, -๐๐๐.๐๐๐.

กีย์ ว. อาการแต่างฯองที่เคียส่อนแฉ้อกับแฯๆ.

กุ ๑. ว. ส้อน, ปิ, ฆ้าธัก, พิแฯะอ่ำ (มาจาก ขุกุ)

กุไวก ว. ปิกยุๆ (อ.) "เข้ายินกุไวกสัยาธรรมม่วนชื่น กา" (เวียง)

กุฯะฯะ ว. กุสิน, บุน, ความฯลาด (ป.)

กุฯะโฉลาย ว. ธุบายอันฯลาด (ป.)

กุสิมมาธา ว. ชื่เนื่องมื่ๆในประเพอสิมเด้ๆ เป็นเนื่องที่ฯะพุทเจ้าปิพาน แต่ลาวออกเสียงๆเป็น กุสิมมาธาย (ป.)

กุสิมมาธาย (เบิ่ง กุสิมมาธา)

กุฆุม ว. ดอกไม้, ดอกหมากเก่ (ป.) กุฆุมาภอม ว. กองดอกไม้. (อ. กุฆุมาภ)

กุฆุมา (เบิ่ง กุฆุม)

กุสิม ว. ส้างหื้อ, บุน, อ.ถึกต้อๆ, ฯะลาด, ราม (ป. กุฯล)

กุสิลกัม (อ่าน กุสิมละกำ) ว. กัมอันดี, กาบเฮ็ดความดี.

กุสิลกัมมะปิถ ว. ทางที่เฮ็ดดี, ทางที่เป็นบุน ได้แก่พันธองนี้ๆ ปิ ๑๐ ย่าๆ คือ กายสุจริต ๓ วะจีสุจริต ๔ - แฉะมะโนสุจริต ๓.

กุฆุมพิ (เบิ่ง กะฆุมพี)

กุถี (เบิ่ง กะถี)

กุถัๆ ว. บ่อนนังนลอๆ, เรือนฆ่าสัยใจ่ลอๆ (ป)

กุมุทะ ว. ดอกบัวลาว, เงิน, จำนวนนับพ้อกับ ๑๐,๐๐๐, ๐๐๐ ก้าล้าๆ ๑๘ ตื้เฉพา ๑ ปิสุนถานตล้าๆ ๑๐๘ อิด (ป.)

กุมุทะอัน ว. ป่าวอกบัว (ป.)

กุรุ ว. ชื่ปะฯาชินฯาอินเด้งพอกบ้ำ (ป.)

กุละ ว. ตะกุน (ป.)

กุลา ว. คินฯาวพะนัง, ม่าน (คำนี้ แต่ก่อนเฮ็าใช้- ธรรคินว่าฯาว อั๋งธรรแฯกว่าอ่า กุลาถ้ำพาย ลุนมาเลียธรรกว่า กะลาถ้ำ)

กุลี ๑. ว. คินเฮ็ดภาบจ้างๆ, ลูกจ้างๆ.

๒. ว. คำสัพตะปะถานบอกปะมาบ ตีตัวพื้ๆโธม- กับ ๔๐ ตื้ ธรรกว่า กุลีๆ.

กุเลิก ว. ปาฯะเฉลนบ้ำ ติอยมาดปาแฝๆ.

กุลวน ว. บานพฯะยาแก่ๆพอกตีล้าย ธรรก พฯะยากุ- เลยาเป็นเจ้าแก่ๆสิมข้อเล็าลองแฉะเป็นช้าอ-

โดยมากอิงมีๆปะๆกู่ไม้ตามเหมือ (ป. ภูเอย)

ภูตลาย ม. ไม้มีดอกกาฬพอกมีๆว่าแอะลำนิยาม ดอบใบเป็นจักๆ ดอกตอมอ่อน.

ภู อ. เป็นคำแผนชื่อลูกผู้เอ้า (สำลับผู้ใหญ่เอ้า-กับเด็กน้อย หลี คนอะเมิกัน)

ภูอาคาม ม. เรือนนิยอด (ป. ภูอาคาร)

ภูมา ม. คอามอีกู (ป. ภะธูมา)

ภูอะมะ ม. เอ๋า (อ.)

ภูอะมาอะอาม ม. คั้งเกิดเป็นเอ๋า เป็นอะอะอามปางหิ ๑ ลอางพอะอิสบุ (อ. ภูอมาออาอ)

ภู่ ๑. ม. ภูอิ, สาลา, เรอดิ, พูบ้อยหลี้ยู่ปุ่งอบ่นิสายพู-อื่นอิดี (พอะภิเอ้าไปสู่แก้อภู่สาลา)

๑. ม. ช้อางหา, ช้อางลามดอบ. ภู่แคม ม. ลูกแคม.

ภู่เพื่อา ม. ลำอื่นเอ้าบ่อมเป็นป้อาง.

ภู้ ก. นั่งม, เอิาคืนมาไอ้ตั้งเก๋า, ยืมเงินหลือลอา โดยสัมยาอะใช้คืน.

ภู้ภา ม. นิกเค้าลาม (เอิ้มนิกเค้าภู้ภา หลิภู้ภา)

เก ๑. อ. ฉ่อ. "ภู้มิใช่ลามามเอื้อยาเกเภาภาอ" (ลิมใช)

๑. ม.กิปา. (เบ่า กิ)

เก้ อ. ป่อม, บ่แม่นลอางผัด.

เกื่อาจาม ม. อาจามบาวพอก (ป. เกื่อาจาลิย)

เกลา ม. ลิม, ลิอ.

เกลิ ม. ลิม.

เกลิมิ ม. ลู่ลิฉามาม (ป.)

เกลอม ม. ลิมค้อ, แลาม้า, ล่อมในลอางลากไม้ เป็นเม้ดๆ, ดอกไม้ (ป. เกลอ)

เก่เด่ อ. พ้มออกไป, ยาอลื่มออก.

เกตุมาลา ม. ลัลมีที่เป็นแลาผู่เพื่อลงมลอางพอะพุทเจ้า, เก้าลิม (ป.)

เกฬาภาตลัง ม. ลอะ เล อัลางผู้ฬา ลอะ อา อัลางผู่ตลัง, เป็นคำเอ้าถือมุ่มคิมตู่ผู้รู้ หลือเอ้าบ่ถือภามคอามหาย.

แกะ ม. ลัดลื่มีแมอบ่างำพอกคั้งอเอื้อา ลิมยาอลิม ใช้ทำตัวแผลิ่มกับหาอ (ยอา ก่อา) ก. คอัด, ไว้ออก, "แกะกาบไม้หางอาผึด" ทำให้เป็นลายอ่างๆอ้อยป่ายเหล้าแหลมหลือป่ายมิด.

แกะลาย ก. คอัดให้เป็นลายอ่างๆอ้อยเหล้ามิคิม.

แก ๑. ม. ไม้เคื่อางเรือนเป็นอื้อพาอยู่เหิางกอมลำลับเอิาดินลำเกาะได้.

๑. ม. อิ้มไม้แมอบ่ๆ ลามอิ้มเป็นฉุ่ม มักเกิดลามหิางพิมน้ำค้อมเคิๆ. (อิ้มแก ใช้ปูกคั้งได้)

แก่ ๑. ม. อิๆลากไปมา, อิๆไปมาโดยให้ฉุพื้น.

๑. อ. เค้า, เก่า, เตาบาม, เล้ม, หลาย (ลีแก่) โผด (แก่เหล้า) เตา (แก่อ้อ) หลาย (แก่อิฬา)

แก่แด่ อ. พ้มออกไปลั้นๆ.

แก้ ก. ม่ลออก, หำให้หลีลั้น, ป่ามแป่า, หำให้หาย, หำให้หลุดออก, ดอบคำที่คิมอื่นถาม. แก้กิน ก. เฮ้อย่างใดย่างม่าเพื่อแก้อหิลอางฉุอื่มหลิ-เพื่อให้เล้อย่างและได้ลิ. แก้เภี้ อ. เฮ้ดหลิ เอ้าพ่ำให้เลิ้งป่ามหลาย, หลิพ่ำให้ลายหลาย แก้ไล หำล่อมหิบ่ให้หลีลั้น. แก้ละอิ ก. เอ้าป่ิดเอื่องที่มีฉุล้อา. แก้คอาม (ป่ิ๋ แก้ละอิ) แก้อัด ก. เฮ้ดพ่ำให้หายคอามลัดล้อางไปได้ฉ่อ-คาอ. แก้แค้ม ก. หำดอบคืมแก่ฉุหำแก่ลิ้ม - ก่อมเพื่อให้หายคง. แก้โอ ก. เอ้าหลิเฮ้ด-ป่ิดคอามติดอางโอ. แก้ฮิ ก. เฮ้ดหลิเอ้าแก้-คืมได้คืมลละเพื่อ. แก้ละ ก. หำภามบุชาลื่างลัก ลิดอามหิ้มิได้ลัมยาได้. แก้ฬี ก. ล่ฉู่ใช่, ล่เฮ้ดใช่, หำดอบคืม. แก้ฬา ก. เอ้าหลิหำดีใน ลื่างหิ้มเฮ้ดให้เกิดคอามอับอายได้.

โกะ ม. ฉิลัดแมอบ่างลิอคีลี่ปอม แต่เกัดเหล็อมมื่น - ลงก ลี่โกะ.

โก้ะ อุลงางด้างย่างม่า (ไม้หักด้างโก้ะ)

โก ม. ฉิลั้มแมอบ่า ล่อยมิน มิยางลงอ ยางใช้ - ย้อมแลและมอา. โกเกื้อ ม. ลิ้มไม้จำพอกลิ้ม โก แต่ใบน้อยกว่าใบโกและบ่มีดาก.

โก่ ม. ฉิลามาบ้างแมอบ่า ยู่ในลิน ลิอลาอ หิอแอา-ลงกบ้างโก่.

โก่โต่ อ. พ้มออกหลาย.

ໂກ້ ອ. ງາມ, ສວຍ.

ໂກກະນຸດ ນ. ດອກບົວຊະນິດໜຶ່ງ (ປ. ໂກກນຸທ)

ໂກກິລາ ນ: ນົກກາເວົ້າ (ປ.)

ໂก่โจ่ อ. ອາການນັ່ງ ຫລື ຢືນເຮັ້ດຫລັ້ງຄ້ອງ.

ໂกสะ ๑: ນ. ໂອ, ຖ້ວຍ, ຊາມ, ຫີນ, ລິ້ນຊັກຊູ້, ຕັກຄວາບ, ຊອງ ໜັງສື, ໂຮງໃສ່ເຄື່ອງ, ຂາງຕັກຫລວກ (ປ.)

<u>ໂกสะกาบ</u> ນ. ນ້ອນ, ຊ່ວງຫີນ (ປ.ໂกสกาส)

ໂกสาคาม ນ. ຂາງ, ເຮືອນຄ້ຳ (ປ.ໂกสาคาร)

(ຄັ້ນນີ້ລາວໃຊ້ວ່າ ໂกอ ກັນ ເບິ່ງໂกอีก)

๒. ນ. ນາວອາໝາກຄວນຫວ່ງອິນັຍ ๑ ໂกสะ ຫໍ່ກັບ-๕๐๐ ຊື່ລາຫະນຸ ຫລື ๕๐๐ ແມ້ດ.

ໂกสี ນ. ພຮະອິນ, ຕ້ານຳດ້ວຍໄໝ (ໂกสีย)

ໂกไส ນ. ຕ້ານໄໝ. (ປ. ໂกสสย)

ໂกสัมพี (ໂกสำพี) ນ. ຊື່ເມືອງນຶ່ງໃນປະເທດອິນເດັ້ຍ ສມັຍພຸຮານ.

ໂกสุม ນ. ດອກຊ້ອ, ດອກໝອນໄກ່, ດອກຄ້ຳ (ປ.)

ໂกสิม (ເບິ່ງ ภูสิม)

ໂก่โจ่ อ. ອາການນັ່ງ ຫລື ຢືນເຮັ້ດຫລັ້ງຄ້ອງ.

ໂก่โอ่ อ. ພັ້ນອອກໄປຫລາຍ.

ໂกอิ ນ. ຍອດ, ສິ້ນ, ບ່ອນສຸດ, ຈຳນວນນັ້ນທໍ່ກັບ ๑๐ ລ້ານ (ປ.)

ໂกหะ ນ. ຄວາມຄຸງດ, ก. ຄຸງດຮ້ານ.

ໂกหา ๑. ນ. ຄົ້ນໄມ້ແນວນຶ່ງຕ້ານນ້ັນມີສ່ວນເປັນດຸ່ນໆ ໃບເປັນແກວກວ້ານແກວກ.

๒. ก. ຄຸງດຮ້ານ (ປ. ໂกห)

ໂกโห (ເບິ່ງ ໂกหะ ແລະ ໂกหา)

ໂกษาคิน ນ. ນ່ານພຮະພຸທເຈ້ົາອົງທີ ๘ ໃນພັທກັບນີ້ (ປ. ໂกษาคมน)

ໂกษาอะพัด ນ. ຕູ້ລ້ຽງເດັ້ກນ້ອຍ, ຊື່ນາຍແພດຂອງພຮະຍາພິ ພິສານໃນພຮະພຸທການ ຖືວ່າເປັນນາຍແພດຜູ້ສັກສິດ (ປ. ໂกษาอภัย)

ໂกสุอ ນ. ດອກບົວແດ່ງ (ປ. ໂกสุห)

ໂกเสอ ນ. ຫີນແດ່ງ, ແກ້ວພິລາ, ດອກບົວ (ປ. ໂกเสห)

ໂกสิน ນ. ນ້ົ, ໄໝ, ๑. ອ່ອນ, ຫວານ, ນ່ອນ, ນ. ດອກບົວ (ປ. ໂกสล)

ໂกลาหิล ນ. ຄວາມວຸ່ນວາຍ, ຂ້ຽວຄ້ຳຄ້ັນ, ๑. ວຸ່ນວາຍ - (ຄ້ັນນີ້ໃຊ້ຜິດໄປວ່າ ໂกละหิล ຫລື ภิลหิล) (ปร. โกลาหล)

ໂกลิ ๔. ສຄາວ, ຫລັກແຫລມ (ปร. โกลิห)

ໂกหิ ນ. ຄວາມຄິດ, ຄວາມຄິດ, ก. ຄິດ (ปร.ภูหก)

เกาะ ๑. ນ. ດອນຢູ່ກາງແມ່ນ້ົ, ທະເລ, ແມ່ນ້ົ, ເຄື່ອງປ້ອງກັນອາວຸດທ້ົ່ວ້ອຍເຫລັກຫລືໜັງ ຄຸບໃສ່ມືອ, ເຫລັກຫຸ້ມຄົ້ວສ້ຳລັບປ້ອງກັນລູກປືນ.

๒. ก. ກ່ຽວຍ້ອງ, ຄາຢູ່, ເອີ້ນນາວ້ອຍຈົດໝາຍຫລືອ້ຳ ນາວແຂວງຂວນ.

เกาะละ ນ. ຊື່ເຄື່ອງຫາຍຮູບ (๗) ນີ້.

เกาะลิ ນ. ເຄື່ອງຍິຄັນຍາໃຫ້ຄົນນາໂຮມກັນ ເຮັ້ດດ້ວຍໄມ້ ໄຜ່ຫລືໄມ້ແກ່ນ ຮູບຄ້ືເຄາະແຂວນຄໍຄັດກັນ ຮູບຄ້ື - ໂຢ່ງກັນ.

กำ ๑. (ออกเสยงว่า กั้) ส. ໃຊ້ແທນ ก้าะ ເປັນຄ້ຳ ອ້ໍ ຄ້ຳ ภัติ, ภัวาม ๆลๆ.

๒. ນ. ເຫ້ົ, ຈຸ້ມ, ภัก, ເຊ້ືອແມວ, ຄົ້ນໄມ້ທ້ີ່ເกิดເປັນຈຸ້ມດ້ຳภัใส่.

กำ ๑. ນ. ຊື່ໄມ້ແນວນຶ່ງຕ້ອຍນ້ອຍນົມ ນວນຫວ່ງໃນນ້ົອິ-ນັ້ນ; ຊື່ເຫ້ັດແນວນ້ົ່ງຊ່ວ່ງເกิดໃນຄ້ົ່ນຄ້ົ່ນภ์ ເອ້ີນວ່າ - ເຫ້ັดกำ.

๒. ก. ຄ້ຳຄ້ົ່ນ, ຄ້ຳ ເຄ້ົ່ງໃໝ່, ຂ້ວ່ງຂວ, ຄ້ຳຄ້ົ່ນຂວນຂ້ວ່ງໃ ຂ້ວ່ງນ້ົ່ງ, ເອ້ົ່ງຫ້ົ່ນຫລ້ົ່ນຈ້ົ່ຄ້ຳ ລ່ງນກັນຂ້ົ່ນ (กำหวาง)<u>กำ</u>

ອ. ອາการนั่ง ຫลื ยืน เฮ้ัดหลังยิๆ <u>กำข้าว</u>

ອ. ข้าวแปง, หวันขากิน. <u>กำ</u> ๑. ๆาการ-แท่วลอๆที่ผันออกครั้งๆ.

กำแหก ก. ค้ำๆค้ัน ใหม่, มิหลิเป็นค้ันหำอิด.

กำ ก. บ้อนเลือก หลื่ๆเป็นเล้นยาวเล้ำไอ้ใช้ผิน

น. ลักขนะขงจม ๆงกลๆเป็นเล้นยาวที่บ้อนไอ้ เป็นกำ อ่า กำ ๆ้ำ กำเลือก, กำภุม เป็นค้ัน.

กำภุม น. ๆงกเล้นข้ายที่เล้นใช้ค้ันแล้วบ้อน เป็นกำไอ้-หลิผันใส่ไม้ไอ้ว่า กำภุม.

กำบอย ก. ค้ำข่าวๆะดิบอย.

เกิ ๑. ๆ. เชื้, ผิมละอิ, เอิ.

เกิ น. ๆ่ง๑, ละหาย. (ใช เกิ)

เกิ ๑. เชื้, กะดากลาย.

เกิอ ๑. น. ถ้อกุขาวอ่างนึ่งมีอิดเค้น ใช้เป็นเคื่องปะ-

ປະສົມອາຫານ, ຊຶ່ງມັກໃຊ້ແປ້ງໝ່ອຍນ້ອຍໜຶ່ງ ມີ
ອີເຫຼື້ອນ ໃຊ້ຍ້ອນຕ້ານໃຫ້ໜຽວໄດ້.

6. ກ. ຄັ້ງຄ້ອຍອາຫານ, ເອົາອາຫານໃຫ້ກິນ, ໃຫ້ປູ-
ໃຫ້ກິນຄ້ອຍ.

ເກ້ອ ກ. ປະສົມ, ຕື່ນ, ວາງ, ຈ່ອຍຕາມ, ໜ້າໃຫ້ຍ້ອນຍ່ອນ
ກັນ.

ເກ້ອກຸນ ກ. ຈ່ອຍຕາມ, ອຸດຕຸນ.

ກ້ອ ກ. ຢ້ານ, ຕລາບ, ຍອມ.

ກ໋ໍ ນ. ໂລກະພາດຢ່າງໜຶ່ງ ມີລັກສນະ ອ່ອນ ຍິ່ງກວ-
ເຫຼື້ນ.

ກ໋ໍ ກ. ປະສົມກັນຢູ່, ວ. ທີ່ວ່ເປັນ (ຄັນກ໋ໍ) ກໍ
ຂວາງ.

ກ໋ໍເກ໋ ກ. ເມົ້ານົວ, ຫລົງໃຫລຢູ່ດ້ວຍຄວາມອອນຊອນ.

ໃກ້ ວ. ໜຍ, ນ້ໍ, ບ່ໍ່ຫ່າງ.

ໄກ ຄ. ວ. ຫ່າງ, ຍາວ, ເຫີ່ງ, ບ່ໍ່ໃກ້, ກົງກັນໃກ້.

ຄ. ນ. ເຄື່ອຍ ຫລືໄຈ່ອ່ນລົ້ນຂອງອາວຸດ ຫລື ເຄື່ອງ
ຈັກ.

ໄກ່ ນ. ສັດມີປີກຈຳພວກໜຶ່ງ ຕາມພັນພະດາເປັນສ້ໍ -
ລັງໆຂະນິດຕ່ລາຍໜວ ຄື: ໄກ່ແກ້ ນ. ໄກ່ໜັ້ນຂົນສີ
ຂາວ. ໄກ່ກຸ້ມ ນ. ໄກ່ໜ້ນຂົນຫາງສັ້ນໆ. ໄກ່ຍ ນ.
ໄກ່ຳ່ານວນຂົນລາຍງາມ ມີຂົນເປັນຫລ່ນຄ້ນກຸ່ງ.
ໄກ່ງາວ ນ. ໄກ່ໜວນ້ໍ່ງອ້ໃຫ່ງ່ແລະມ້ໍ່ຕ້ານ່ອ່ນລ້ງ
ຄ້ງວງຕ້ານ. ໄກ່ແຈ້ ນ. ໄກ່ໜວນ້ອຍແລະດ້ໍ. ໄກ່ໂຈ້ນ ນ. ໄກ່ໜວໃຫ່ງ່ແລະຫຸງນ້ຂົນຫ່ານ. ໄກ່ຂ-
ເໜົ້ ນ. ໄກ່ໜວໃຫ່ງ່ແລະນ້ຂົນຫລ່ລາຍ. ໄກ່ຕ້ ນ.
ໄກ່ໂຈ້ນຕ້ເກ້ໍ່ໃນຫ່ານ້ຕ (ຫ່ານ້ຕ) ໄກ່ຕ້ອກ ນ.
ໄກ່ໜວນ້ຂົນລາຍເປັນເມ້ດໆ. ໄກ່ເຖ້ຍ ນ. ໄກ່ຳ່ານ,
ໄກ່ໜ້ງຳ່ານ. ໄກ່ຳ່ານ ນ. ໄກ່ຳ່ານ, ໄກ່ໜ້ງຳ່ານ. ໄກ່ນ-
ນ. ນົກໜວນ້ໍ່ງຕ້ານ້ໄກ່ຢ່ງ່ານ້ໜອງ. ໄກ່ຕ້ເໝ້ ນ.
ໄກ່ຕ້ນ້ລ້ກສນະ ຄ້ໄກ່ໜ່ວ. ໄກ່ຍງາ ນ. ໄກ່ໜວ-
ຂົນຫ່ງໆ. ໄກ່ຕ ນ. ໄກ່ໜວນ້ໍ່ງ່ຂົນຫລ່ລາຍຫ່ນ
ຂ້ນ. ໄກ່ໂຈ ນ. ໄກ່ຕ້ໃຫ່ງ.

ໄກ ນ. ສັດສ່ໍ ຂົນໜວນ້ໍ່ງຈຳພວກກ້ງວເຂ້ໍ້ອງ ຕ້ວຫ້ກະດ່ໍ່ງ
ແຕ່ຕ້ນຢ່ໍ່ງ່ຄ້ຳງ.

ໄກ້ອນ ຄ. ນ. ສະອອງວອກໄມ້, (ປ. ກ໋ໍ)

ວ. ນ. ສາຫ ຄ (ຂ. ກ໋ໍ)

ໄກ ນ. ສາຫ ຄ (ຂ. ກ໋ໍ)

ໄກ້ນ ນ. ຊ່ໍ ໜ້ງ ທ ໜ້ງ ໜ ໜ ໜ

ก้ขืน ว. ขืดเข้อกันเอ้าฝ่ายที่กันอ่าสักออ คือเอาชะ
อ้อนั้นฝา ให้แน่ว้าออกก่อแล้วจึ่งอ้อเอ้าฝานั้น.

ก้ขุด ก. ขี้ขู่, ตะลึงอึน, ยืนโยกตาม.

ก้ขอน ก. โยกเล้า, ช้องไก้ (ล.)

ก้ขาน ว. ฝางอองนั้นไม้แขนอนึ่ง เป็นขุดขัด ๒๙๙
ตอนกันตอนและนิอาคาแพง.

ก้เอ้า ว. คอามช้อน, คอามช้อนในใจ, คอามคึดชอ-
ตะลึงขี่ขุด, คอามธักอันช้อนแชง (ล. ชะเอ้า)

ก้เอือน ว. ภานขี่ขุ๊างออกลูกแล้วอู่ธักอาอินอ้อยภานชีง
ไฟ และ อาบน้ำช้อน.

ก้ฉื่อ ว. ชื่ภาบพะบันฝ่างนึ่งใช้แก่นเป็งตลายๆแก่น-
กองไอ้เอ้าถ้อยน้อยๆองเอ้าอ่อนบึ่งแล้วพอย-
อ่าอู่ในถ้อยนั้น ชะเป็นคึก ตอื คู่ ตอีชะเป็น.-
เลอออองจำนอนขี่ขี่ใด.

ก้บิด ก. จี่ไอ้, ตาย, บังคับ.

ก้เบิด ก. เกิด, ว. คอามเกิด, ชื่ฝาอแขอนึ่งนัก-
เป็นแอ่เอ้กน้อยขี่เกิดใต่.

ก้บัน ว. ชุ่ภึกคอาง เลอออแองนึ่ง, อาแอง, ลอางอ้อน-
ลาอใช้ (ไท)

ก้ปั่น ว. เชือใตงขี่ห้าอ้อยเตลักชาอ้ลับเดินชะเล, ชิน
เตลักชาอ้ลับในลางลองขี่นลาคาแพง.

ก้ปั้น ว. ขี่ที่ก้เล้าไก้แขน.

ก้พ้า-ก้พ้า ว. คินขี่ไม่ก่ตอื่แม่.

ก้พัน ว. ไม้ชาอ้ลับพันเอ้าตัวในเอลาอ่าชุก (เอิ้นไม้
ก้พัน)

ก้แพง ว. ชื่อล้อนขี่ก้อ้อยชิน ตอื อิน.

ก้แพ้ง ว. ไม้ป่องขี่พาวในเป็นพยาอชือๆ มีกันแพ้น
(ชงกไม้ก้แพ้ง)

ก้แพงแก้อ ว. ก้แพงอ่าๆขี่เชือไก้งาน.

ก้แพงลาอ ว. ตอ้านแขอนึ่ง ในคิในลากชู้ อั้นและใน ธิ
ลงอ มิลาย ตัดคิตัดกะลาย กินลอม คิงแล้อ-
เอ้านึ่งๆ.

ก้แพงลาแฝ่า ว. ขอะพูขอชูนน้อยฝ่างอิลาแขนเชือจากเมือง
ก้แพงเพ้อในปะเพอไพ.

ก้แพงเพ้อชั้น ว. ชื่อั้นไม้แขอนึ่ง แก่นเป็นชั้นๆใช้เชือฝา;
ตอ้านแขอนึ่งคิตอ้านก้แพงลาอเมือเกิดใต่ไอ้
๑-๒ ใน ตลัง ในแองข้าคิดิตั้ง เมือน้ำลายอ-
ไปแล้ว ลอยตลังลอง ในธิลง๐ กาง ในธิแอง-
อ่อน อั้นและก้างธิแอง ตัดมีกันลอม ลาก -
เป็นจุ่มๆอิกลัก ใช้กันติกุกาวลอก, ป้องกันภาย
ใจ่ลองลอยพังบังพันได้ชุกฝ่าง, แก้และกันลอง
มิธิเอเอ่อางๆได้ชุกแลด, ชื่มินคาฝ่างนึ่ง.

ก้พลอย ว. คินขี่ม่นพื้นละแม่.

ก้มะตอี ว. แต่นแขฝ่างมิลินอ่อนๆ.

ก้มะตลิ ว. แต่นแขแขนอนึ่งเม้อแลอดิค้ายคือตาลักภะ -
ลาอ.

ก้มา ว. มาอเอาแขกขี่กับลอกนึ่งขี่ก้มิไอ้ (เอิ้น -
ลอกก้มา)

ก้มิ ว. มิขี่งึ่งนึ่งพัง ๕ เล้าตากัน, จำนอนลอง เป็น
มิขี่ก้ไอ้.

ก้มัดพิน (ก้มักะพิน) ว. ชื่เขนเลกในคันพิขุอิยะ -
ยาอขี่คำนอนมาจากขุลลักลาอ.

ก้เลิบ ก. ลุกลามไป, จองลองลิ้น, ไอ้ใจลิ้น.

ก้ไอ ว. ลินขี่ไอ้รับจากลึน.

ก้อ้ง ๑. ว. ตือแลง, ไพ่ลิน, พินอิบ. ๐. แลงแลง, -
เลาะ, พอน, พิธี (ก้อ้งนอน)

๒. ว. ชงกำนอนเขื่อลองเลกขี่คุนอิเองอ่าก้อ้ง
อั่ง: ๒ คุนกัน ๒ เขื่อ ชงกอ่า ๒ ก้อ้ง ๒ -
($\frac{2}{2}$) ($\frac{2}{2}$) $5\times5=5^2$

ก้แลง ๐. ก้ลาบ, แลง.

ก้ลัด ๐. คอามยืนดีในการ, ก. ยืนดีในการ.

ก้ลิด ว. บังคับ, กิดลาย. ก. จี่จำไอ้, ลายไอ้, นิยิน,
จำเพาะ (เบิ่ง ก้นิด นำอีก)

ก้เลอ้ง ว. ลอลอไม้ชาอ้ลับขุดเลอ้งไล.

ก้ลาบ ก. ลาบ, นาบใต้ตีกัน, ฆัง.

กัก ว. กันไอ้บึ่ใต้ไปมา, ใต้อู่ในลองก้มิดไอ้.

กั้ก ว. เลื้อชั้นในข่างบั้นแลม.

กักะละ ๐. ตงาบข้าก้าแลง, ชื่อข้าย (ป.)

กาก ว. เมัดเล้า เป็อกขี่เป็นฝุ่นกับเล้าลาบ, เลอองลองขี่
ค้อเอ้าแอ่ยอนดิออกแล้ว อั่ง: กากอ้อย; พลาอ
แขนึ่งเป็นอาบติลาขี่มิอากาบคับ (เอิ้นลิ้กาก)

ก้าก ๒. ลงาอ้องอ้างๆด้อยคอามอิกใจตอีข้าย.

ก๊ก ๒. ยงวต้องย่างบี้ๆ ด้ำยงพุต้อง.

ก๊ก (เบิ่ง ตึก)

ก๊กกอๆ (เบิ่ง ตึกตอๆ)

ก๊ก ๒. ยงวด้ำย่างบี้ๆ.

ก๊ก ๑. เอ้ำบ่ออก, ปากบ่ได้ย้อนลิ้นไก่ติด.

ก๊กๆ ๑. ยงวด้ำย่างบี้ๆ ด้ำยงวสัดใหญ่หลือคันต้องเอาเจ็บตลายให้จะดวย.

กุก-กุกๆ ก. อาการพี่ไก่ต้องตากุก, ๒. ยงวไก่ต้องเอิ้งกุก.

กุกกุติ ว. ไก่แม่. (ป.)

กุกกุโต ว. ไก่ตู้. (ป.) (ค่วนี้ ลาวออกยงวอ่า - กุดโต)

กุก ก. ต้องจ้อยยงวอ่า กุ๊ก แซวๆ, ว. ยงวอานต้บตุต้องตา.

กุ๊กกี๊ก ว. ภาพตลิ้นย่างบี้ๆของเด็กน้อย ใช้พอกบี้ๆ-ไปมีแล้วพอกบี้ๆกุกตากัน.

กิก ๑. ว. อ้ำของลิ้นไม้, ดิ้นเดิน, ติดขี้, ค้ำแซก, ก. ดุ้นไอ้, ดุ้นตอน. (ดุ้นปีกกิกตอน)

๑. ว. ขี้นิกแมดบี้ๆ ลิบใหญ่ ลิบปีกลือว่าว่าๆ.

โกก ว. ลิๆ, อ. มีอาการอั้งลิๆ, บ่มีคอามอาย.

ก๊อก ว. ห้ำน้ำห้ม เคื่องอัดแอะไอเอาน้ำ.

กอก ๑. ว. ก้องใส่ยาเล้นสำลับดูด, ขี้ลิ้นไม้แมดบี้ๆ - เป้นลิ้นไม้บ่มีแก่น มี ๑ แมด คือ: กอกลั้น ข่อย มีธิดลั้นฮาด, กอกกัน บ่มีข่อยแอะใบอ่อนกินบ่ำ-ได้.

๑. ว. แมงแมดบี้ๆ ลือลมาดโป้ปี ปีกแองแอะมีเอิว (แมงแมดนี้เกิดจากก้อๆ ลางแต่งสูก จุดจี่ลาม ข่อนตลายนับฝูดามใบคาม) ก. เอิวยาใต้กิ้ม-จ้อยลาการบังคับ.

ม. ว. หางข่อน (ดอก ก้อว่า)

ก๊อก ๒. ยงวด้ำย่างบี้ๆ ที่ด้ำยู่ในคำ ด้ำยงวนิกยางต้อๆ เป้นลิ้น.

เกือก ก. กี้ๆกับไปกับมา.

กอก ก. เอามือปาดหางในใต้หาด้างออก.

ก้า ว. ลิๆ, ไม้ลองลันสำลับพันมัดเล้ำฟางเพื่อใช้-เมัดเล้ำตลิ้น, ไม้ตุกกับเฮือกค้ำไอ้บ่ใช้ลัดที่ถูก-ดุกพั้นโจ๊กินได้, ไม้เธ็อเป้นอิๆ ตลิ เป้นลอบ-ลำลับคีๆตัวใต้เตั้งในเอลาจะหงิบแล่อ.

ก้ๆ ๒. ยงวด้ำย่างบี้ๆ.

ก้ๆ ว. ปากแมดบี้ๆ อิอคือปากคำ แอ่อิอน้อยตือใหญ่.

ก. บ้างได้, กันได้. ก้ๆซึ่ม ก. พิซึ่มออกกัน-ยืน ตลิ แอด. ว. เกิ้งลาเด้นที่เป้นอิๆอ้อม-ลาเด้นยู่, ลัลมีอ้อมดอๆลาพิด "อันใลช้ายพินมะกอมก้ๆซึ่ม" (ลินไช)

ก้าลา ว. ลามลิวลัย (ป.)

ก้าละดาน ว. ละค้างมินๆ, ค้อๆ. (ป. ก้าลดาล) "ฟังยืน ลังใคต้องก้าละดานด้างนี้ อัดป่าเอ้ำลแอๆเอ้ำคุ่มะชาน" (ลินไช)

ก้าอิน ว. ลามเป้นต่อๆ, ลามก่งอลังยู่ (ล.)

ก้าอาน อ. ก้อๆ, ยงวก้อๆ, ยงวด้ำๆ.

กาๆ ๑. ว. ชื่พยาดแมดบี้ๆ เป้นดุ่มเบื่อย เกิดอามปากหลือย่างภาย. ก. พิออก, ข่างออก, ดันไอ้, ล้ำไอ้.

๑. ว. ข่อนยู่เค็ๆ, ข่อนพี่บ่ล้อนไปหางใดหางบี้ๆ, พายใน, ละตอๆ, ที่โธม (ดุนกาๆกานลึกลาๆ)

ก่าๆ ว. เล้นแซวลองใบไม้, ขี้นิกแมดบี้ๆ ลินลิงอคือนิกแลกแด่ดือใหญ่กล่านิกแลก. ก่าๆก้าย อ.อา ภานแล่น หลิ ย่างที่ทำลาจ่าๆๆ. ก่าๆลอๆ ว. บ่าๆลอๆ, บ่าๆน้อย. "ลี้โกะยาวแล้คะนาก้งม-ก่าๆลอๆ" (ลินไช)

ก้าๆ ว. ดุกน้อยลองปาที่ด้างยู่น้ำชื้น. ก้าๆปา ว. ชื่ลิ้นไม้แมดบี้ๆใบน้อยมิน ลามลิ้นมีพาน.

ก่าๆเก่าๆกาๆใหม่ อ. บ่เก่าบ่ใหม่.

กาๆกาด ว. กาๆลาด "ภูมิ้มีใจ่ลามานเจ๊อยิๆเกกาๆ-กาด" (ลินไช)

กาๆแก ว. นิกแมดบี้ๆ อิอคือนิกเอิว (ข่อนตลายเป้นนิก คินล้งๆ)

กาๆแก่ อ. โพด, เตลือ, กะด้ำกะเด้ง.

กาๆแก่ๆ ว. กาๆเลื่น, บ่อนแปน.

กาๆเลม ว. ธุบไม้อินกา เป้นเคื่องบับถือแพมพลิะเลยุ - ลองพอกถือลาลมาคธีลลัง.

กาๆลอๆ ว. ชื่ลิ้นไม้แมดบี้ๆมักเป้นดอกในอะดูเดือน ๑๓

ออกนี้กินตอม ແต้ๆแล้วใช้ตะลิมฝาดุด.

ภาคิน อ. มีอายุยู่ในละหว่างภาบี้หุ่นบี้แก่.

ภาคืน บ. เอาแด่คำไปตาแจ้ง.

ภาแจ้ง บ. ที่นอกซีม, ที่บ้านแนวมุง.

ภาดิน บ. ที่นอกซีม (นอบภาดินกินภาตง้า)

ภาเดิน บ. เอาอี้งแด่เด้าไปตาค่ำ.

ภาตาอ บ. ภาอาภาด, ฟ้า.

ก่าวอาว (เบิ่งใน ก่าว)

ก้าว (เบิ่งใน ก้าว)

ก๋า บ. ว่านน้อยของอันไม้, ล่อนบี้งที่แบ่งไปจากล่อน ตลาย, เป็นลักษณะ นามธงกลองบี้มีคู่อ่า ก๋า ดั่ง ก้องแลนก๋าบี้ง; ฉีกอางแบอบี้งหื้อเล้งกันมี ๑ ฟ่อยเป็นคู่กันธงกล่า กลองก๋า.

กี้ ก. ตันอ้อมไปอามพื้น.

กี้ก่อม ก. ฉักฉอน, ก้งอตั้น, เลบลิม.

กี้เกือก ก. ปั่นไปมาอามพื้น.

กี๊ ก. ห่ำใต้ล่างภายแลงไอ้, คิง, ห่ำใต้แลง.

กี้ ก. เบิ่งโดยบี่พับตา, นึบตา เต้นฟ่อยแล้วเบิ่ง.

กี๋ ก. ว้ดลองฟักใต้ฟ้ายที่, ห่ำใต้ดิกตาอีย้ายจากที่.

กุ๋ว ๑. บ. อันไม้แบอบี้งเป็นอันไม้ลบาดใหง่ใช้ห่ำเคื่องเรือนไอ้ ใบใหง่ อามอันนิยางพงอ.

๒. บ. เมืองตลองลองปะเทด (ล. กุ๋ว)

กู้ว บ. สัณว์แบอบี้ง อิอเป็นภาบหุ้นชิ้น ล.

กู้วฝ่อย บ. กู้วอิอน้อยๆ.

เก้ว บ. เคื่องต้างเอิกะฝ่าย ตลิ นิก สามล้อย ปี ป่าม เป็นอาต่างๆ (ฉิง ภิเอิ้น)

เก้วยา บ. สาวน้อย, บาวๆาม. (ล. กันยา)

เกี๋ อ. ก้าแลง, บี่ฝ้าม, สามาด.

เก้ว อ. ใหง่. (ตายห่ำเพาะคอยแม่อิอใหง่ๆเอิ้น คอยแม่เก้ว)

เกว ก. ย้าย, กิอ, ยำแยง, โคลิบ.

แกว บ. อาตามคาอีดันใส่น้ำตลายๆชื่อ่างกัน; ฉี นิกแบอบี้งอิอใหง่บีกล่างๆ; ฉีปาแบอบี้งอิอคิบาลาวแด่ใหง่และกินกล่าปาลาว เป็นปานิเก้ด.

แก่ว บ. เดิ่น, ลบาม, ห่ำที่ต่างเบี่ง, อากาด, เดินน้ำแบนๆ, ฝ้ายน้ำที่ลาบพุง, น้ำที่ลึ้นถ้อน (ลงกบน้ำแก่ว)

แก้ว ก. ห่ำใต้เป็นโค้ง, ห่ำใต้ล่อนภาขุดลึ้นและลอง ลั้นอ่าลิง, ลึ้นฟ้า เพื่อละยิง, ลึ้นอาคา, บี่ลอมตลุดอาคาลิง.

กี้ ก. นึบตาไอ้โดยบี่พับ, นึบตาลึ้นกอ้างๆ.

กิงแก้อ บ. ดอางลาดาที่ด. "ดิที่เจ้าตล้าฉ้อยน้องห่วน-หั้ง ๔ อ้างคางลุกล่อมในกิงแก้อ" (ลึนไธ)

กิงจัก บ. อิงจัก, อิงจักที่เป็นลุบนิมๆ.

กิงลิ บ. กิงภาว, ลำนักงานภาว, ธุ้นล่อน (จิน)

กิงลุน บ. เจ้าพะนักงานที่อัดยานอ่างปะเทดตั้งใต้ - เป็นลู่เบิ่งแยงลิมปโยดและคนในบ้างับของอิน. (ป.)

กิงลาดา บ. ดอางลาดา.

กิงดิน บ. แดนดิน, เลดแดนเมืองตลีปะเทด.

กิงเด้ก บ. กองน้อยๆลู้ลับดีใส่เคื่อง เลบลองพกพิกลุจิน (ร.)

กิงดาดิน บ. ใบหะบงนดาดิน.

กิงพ้ด บ. ใบพ้ด, ตากปิ่น.

กิงเมือง บ. เลดเมือง, เลดแดนปะเทด.

ก้าหัน ว. อาการที่ว่า "เอี้ยวก้าหันฉันอาอ้อยปืน" (กอนอว้า)

ไก่ ก. ลี้, หว้าโอบปิ๊ยอ้อ, อ. ปิ๊ยอ้อ, คิด.

ไก่ว่า (เบิ่ง ก่าว่า)

กอง ๑. น. หอก, ฮุ่, หอด, จำนอนอันอองสองสิ่งที่ทับซ้อนโฮมกันขึ้นไป, อาน, ดอก; ก. ทับซ้อนเข้ากัน, เอาสิ่งของอย่างกันขึ้นตามๆ, หว้าให้สูงขึ้น. กองข้อย น. จำนอนหะตามหมื่นจำนอน ๑๐๐ คัน.

กองพัน น. จำนอนหะตาม ๑๐ กองร้อย.

กองพัน น. จำนอนหะตาม ๑๐ กองพัน.

กองทัพ น. จำนอนหะตามที่ยกออกไปรบ, จำนอนหะตามตามๆกองพันโฮมกัน.

๒. น. เครื่องนิดที่ขุดอ้อยหั้งอำลับอิไช้ฆ่าสัตว์งางดังนิตามๆอย่างคือ: กองเฉา กองอำลับอิเข้ากับแอวอิ ช่วยขึ้น. (กองอำนะนา ก็อ่า) กองก๋า กองอนาอใหญ่ช่วงๆปากเตอิ ช่วงกับอ้อยขุดหั้งสองข้างแอะมีอองช่วยเป็นคู่อำลับอิเข้ากัน. กองอ้า ตอ กองมะโตะหึก ช่วยน้อยขุดสองข้างอำลับอิเข้ากับเครื่องเขย. กองอิบ ตอ กองๆ กองอ่างนี้ช่วยยาวเป็นช่วงขุดข้างอิงใช้มีอิบ. กองอื่ กองอ่างนี้ช่วยขึ้น อำลับอิใช้เครื่องมีนาอสองดังอื่ๆ. กองโหบ กองอ่างนี้ช่วยน้อยขึ้น ขุดข้างอง อำลับอิใช้จ้างหะฉ้อน. กองเฒ่ กองอนาอใหญ่ ขุดสองข้าง อำลับอิบอกเอลา.

กองกั้น ก. หว้ากั้นให้สูงขึ้นแอะกั้นติอิๆ.

กองกอย ก. กองกั้นขึ้น (กองกั้นกองกอย)

ก้องก็อย น. ชื่อป่าแบอนึ่ง ก็อ่าผู้อานป่าเลิกอิงพา.

กองเกิน น. ขุดขึ้นหะบงบอับอาอุกาบหะตาม.

กองกัน น. เอลาปะมาน ๑๐ ไมๆไปหา ๑๑ ไมๆ, กองซื้อไช้คินมากันเพื่อชื่นม่อนในเอลากางคืน.

กองกาย น. อานกาย, เอลาปะมาน ๘ ถึง ๑๐ ไมๆ.

กองก้อ น. อานไก้ซุ่ๆ, อานอ้อนแจ้ๆ.

กองอาน น. กองซื้อนอกเอลา.

กองเอิก น. อานอ้อนแจ้ๆ.

กองซุน น. หะตามซื้อออกจากประจำการหรือออกจากก

กองๆ กองเกินเมื่ออาขุดบิกก๋า, หะตามซื้อจัดไอ้เพื่อชื่นเดิม ตอ ตัดย่วนแบอหน้า.

กองแอๆ น. อานแอๆ, เอลาไก้ๆ.

กองฆ่อน น. กองเป็นซื้อเอ้อองอำลับเอาคินอางๆ.

กองโห น. กองซื้อไช้คินมาโฮม.

ก่าว่า ๑. น. เครื่องทาปางย่างบ้างอานอ้อยย่างบกอิย้ายไอ่คันอ้างอุง อำลับอิกเอาปา.

๒. น. พวกหะ อานอำลับไอ่เอ้าหั้งแอ้อ (เอิ้นก่องเอ้า)

ม. น. ชื่อันไม้แบอนึ่ง เป็นต้นไม้นิดๆ ก่อยน้อยมีหนามใส่

ร. ก. ดึงไช้อ่อนลิงมา, หว้าไช้ค้อยลง, หว้าไช้ไหลลิง (ก่องเลือด)

ร. อ. งาม, อ่อน, มิอ่อนโค้งงาม (ลิมก่องกุ้ง, กาก่องเนื้อ, ก็อก่องกอมอา)

ก่องปา ก. เอิ้าตัวบางๆโอ่งไอ้ย่อนบ้ำไหลอำลับโอ่งเอิ้าปาอิอน้อยๆพื่ไหลลิงมาตามหะ.

ก้อง ๑. น. เครื่องหั้นขุดอำลับอ่องเบิ่งเงิง ตอ ไช้เต้นเก, กอดแก้อ.

๒. น. หางลุ่น, ไอ้.

ม. อ. อ้างไปไก (องๆก้อง)

ก้องแก้ว อ. จ่อยแอะอุง (น้อยก้องแก้ว)

ก้องอา น. เครื่องเอ้าหว้าด้วยเงินตลิคว้ เป็นปอกอว้ลับขุดไอ่ยากิ๋อ เพื่อไช้งาน.

ก้องแอม น. เครื่องเอ้แอม ย่างองอกันกับก้องอา (ปอกแอม ก็อ่า)

ก้องเผ้า น. ไม้เครื่องกงมงู่ไอ้เฮียมกงมบ่อมขึ้นเผ้า - ด้านในขุดไอ่.

เก้า อ. เก้า, อเมิ, ซ่กัน.

เก้า น. เครื่องบังแองขุดเป็นอิงมิน (เก้าอะกง)

ก. หว้าไช้ของเป็นแต่มหึงผู้ช้ามน้ำยะเป็นอิงออก.

เก้าอาเอ้น น. อัตมิเป็นอิงอ้อมอาเอ้น.

กง ๑. น. ชื่อันไม้แบอนึ่งเป็นต้นไม้นิดิม ติมซ่อยไอ่ไก่ ขุกแอ้อติแองขุ้ว มิอ้อตอานขึ้น.

๒. น. หงั้ว! (แม่บ่าอัพเจ้าอ้างม้ามึ่งในขะคอน

ก้ำบ้ำนกงกัดฝูชีวิตเลยว้ำ)

ง. น. เครื่องปั้นโต, อักโต.

๔. น. เครื่องพาไว้ชุดผ้าไปข่วง ถือคู่กับกันฉุกผ้า ชุบอีกันนี้: 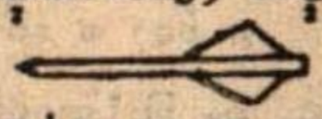

กงกำ น. ชื่อนางกินนะธิดูเป็นนะเทพีถือคางช้าวถลินไฉ (ในนิทานถลินไฉ)

กงจีน น. กงผ้า, เครื่องพาไช้ชุดผ้าไปข่วง, ชื่อต้นไม้ผลอย่าง เป็นไม้ผ่น ใบคือชุดกงผ้า.

กงฉิน น. ชื่อผลอย่าง เป็นอำนอกหงาว ถั่นคือถั่น - หย้าน ถือคู่กับถั่นไม้ใหญ่ ถอกสีขาว กินหอม "กงฉินลงนยาบยอยปะดับด้าว" (ถินไฉ)

กง ก. ชาชุบายไช้ชูขึ้นหำ หลิ เอ้ำ, ฝากไช้ชูขึ้นหำ หลิ เอ้ำ โถยชื่แช้ผ่นโถเองคอบาะหำ หลิ เอ้ำ, ชิ้งไช้ชูขึ้นหำ.

กงกาย ก. ชาชุบายถอกไช้ขึ้นถือ.

กัง น. ชื่อต้นไม้ผลอย่าง เป็นถั่นไม้มีถ่อยนิน - นอนเป็นงินแถะมีถือน้อยๆ, อ. ปั่น, บ้ชา, ถือ, บ้เหลือ, ผ่น, ละลาด.

กอ้ำ (กือะ) อ. อั้งเอ (กอ้ำใจ อั้งเอใจ) ไก "ชูงพี้น้องเอื้อยพ่านข้ำหลาย อ้ำกอ้ำไกชื่อพี้น้องด้าน".

กอ้ำ (กือะ) อ. ไก, ชุดลายดอ (เบ็ง คอ้ำอ้อย)

กอง (เบ็ง กอาง)

ก้อง น. ห้อยผลอย่าง ผู้พะเอ คือหอยกี้ แต่ห่อยใหญ่ กาบหอยก้องใช้เป็นเครื่องปะดับโถะ ไส่หอย-ก้องเป็นหิน เอิ้นอ่า ไส่มุก หลิ มุก มีอาคา-ผางซื้กับเผ้อ.

กิจกาม (อ่านอ่า กิดจะกาม) น. องกกาม (ป. กิจจกาย)

ก้ดปะ ๑. (อ่าน ก้ดจะปะ) น. เอ้ำ (ป. ก้จฉป)

ก้ดปาดจะดาน น. ปางเกิดเป็นเอ้ำ คือหอยนาลายลิงนาเกิดเป็นเอ้ำ (ป. ก้จฉปาลาล)

๔. น. คำนี้เป็นชื่บุคคินอำคับพางลายนา คือ ก/ เป็นนามลองพระพุทเจ้าอิงพิ ป ในกัปนี้ เอิ้นอ่า พระก้ดปะ. ข/เป็นนามลองพระอิดะพันธุ์เป็นลาอิกลองพระโคดมะแถะได้เป็นติพัา-

ถิงในกาบหำข้ำคายะนาคั้งถั้น (ป. ก้จฉป)

กิลนา (กิดจะลา)(เบ็ง เกลนา)

กุลาว (กุดจะหลาว) น. นามพระภะถัดเผือเบ็งจาบพระลาชบิดาลองพ้าวถลินไฉ ในเรื่องถลินไฉ (ป. กุลาช)

เกลนา (เกดจะลา) น. ต้นไม้ตลมผลอนี้ถือำๆ (ส. กลีลนา)

กาย ๑. น. ถินถือ, ช่างคิง, ลำถั่น, ชุ่มลก, ละอ(ป.กาย)

๔. ก. ช่วนไปนา, เลื่อน, ป่งผาง, กับเกือ.

ก่าย ก. พาเอ้, ค้างลางเอ้, ลุงเอิงลานผ่เก่า

(ก่ายกันลิ) อ. ค่องกัน, ถือถ้ำกัน (เกาะก่าย)

ก่ายกอง อ. หลาย, มากหลาย.

ก้าย น. ก้อยผนอย่อยใหญ่ๆ.

กายกัน (อ่าน กายยะกำ) น. กานหำถ้อยกาย, กานต้อแย้ง. (ป.)

กายบ้ลิกาน (อ่าน กายยะบ้ลิกาน) น. กานต้อแย้ง, กานลึกลาช่างกายให้แลงแย้ง (ป.กายปลิกาล)

กายพัน (อ่าน กายยะพัน) น. ตำมั้ดแลอ(ป.กายพันธ)

กายพะลาน (อ่าน กายยะพะลาน) น. พางกาย(ป.กาย-พลาล)

กายลิด (อ่าน กายยะลิด) น. ล่าพ้นลิดลำเล้ดในถือ-แลง (ป. กายลิแลิ)

กุย อ. กินแพ้นย่างนี้.

กุ้ย น. ปิ่ว่า, คินฉ่อ, คินป่า (จีน)

กุยเฮ้ง น. เลื้อชั้นนอกผนบจีน (จีน)

โก้ย น. ชื่ลากไม้ผนอนี้ ถั้นเป็นเคือและนิยิน ลาก เป็นพื้อ นิยิดถั้น.

โก้ย อ. ค่อยลุกไปช้าๆ, ค่อยไปช้าๆ (ลานโก้ย)

กอย ๑. น. ไม้เคือผนอนี้ เคือนิลาน ถือนิน นิยินแลง แถะอิดคับ ใช้เป็นอาลานปะเพดเอ้ำ.

๔. น. ลานเลียนพางอ้านหลัง, กั้น. (กองกั้นกอง-กอย)

ง. ก. เอิานว้ำไส่แล้วคินให้เอ้ำกัน (กอยปั้น)

กอยใจ ก. อั้งใจ, เอิาใจใส่.

ก้อย น. อาลานย่างนี้ลาข้ำอ้อยชิ้นถือบคั้นลากลั้น, ชื่นี้ลือมีแถะนี้อถินพันอยแถะลั้นภาษา คือ นี้อพิ ๔

ฮงกอ่า ม็อก้อย. อ. อาการอองฮุ่น้อย ตลิ-ฮ้อดิอน้อยที่ค่อยลุกไปข้าๆ.

เกีย ม. เซ้งอ่ำ, ฮวนเธียมหางด้านพ้าที่นิตล้างคา, ฮวนน้อย, อั้งบ่อมฝงบลั้น ตลิ ลิงจากยวน - พาหนะ

เกี้ย ม. บ่อมเป้นโมนค้อยลิง. อ. อาการที่เบิด-เบี่งแต่ไก ตลิ กายไปมาเพื่อล้างฮอมเบี่ง - (เกี้ยไปเบี่ง)

เกื่อย ก. ฮักออก, ฮิน, ฮ่อยตลือ.

เกื่อยแฮ้ ก. ฮ่อยตลือ. "ถ้าบ่คึดเกื่อยแฮ้ภาบใตงนิ-ฮอาง" (ลืนไซ)

กอย ม. พาฮนะ ฮามค้อยออกฮามฮัดเป้นอาต่างๆ ฮาลับไฮ้ฮ้างฮอง.

กอยอาแตลอ ม. กอยที่ฮามฮัดเป้นฮูบอาแตลอ.

ก่อย ก. ฮ้อามออกหางล้าง, ป่ายไปหางล้าง.

ก่อยลี่ ก. ขุดช่องใฮ้น้ำไหล, เธ็ดช่องน้ำตื้นๆใฮ้ฮ่ายคา.

ก้อย ม. พืดนิดฆ่าพอกมื่ง ลำเป้นภาบฮ้อนกัน ใบใหง่ ก้อยมีหลายแมวคือ: ก้อยก้ามปุ้น ก้อยไฮ่ ฑ่อยน้อยขุกแล้อลิเตลือง. ก้อยเธ่าแพะก้อยคั่ว ขุกแล้อเบือกลิแดงฆ้ำ. ก้อยย้าว ฑ่อยยาว - เบือกลิฮงอ. ก้อยฮั้น ฑ่อยลิบและน้อย. ก้อย-ดินเอ่า ฑ่อยป้อมและลั้น. ก้อยตีบ ฑ่อยลั้นเป้นฮ่งม. ก้อยหะนิออา ตลิ ก้อยน้ำ ฑ่อยกิน ขุกแล้อเบือกลิมุน. ก้อยหะนิใบ ก้อยแมวมื่งมีใบ-หลาย. ก้อยป้าย ก้อยมุก ฑ่อยปั้น. ก้อยมือขา ฑ่อยน้อยค้ายคีบ้อมื. ก้อยหุย ตั้นอ้ำฑ่อยมุก. ก้อยยอบ ฑ่อยมีใบใหง่มือนอนน้อย. ก้อยลิมุน ฑ่อยมุกขุกแล้อลิมุน.

ก้อยน้อย ม. พืดนิดออกแมวมื่ง ใบคือใบก้อย ดอกลิเตลือง แกมแดง.

ก้อยป่า ม. ก้อยที่ฮู่ป่า.

ก้อยฮ้อยหลิ ม. ก้อยแมวมื่งมีหลิกกว่าก้อยลื่นๆ

ก้ด ๑. ม. ฮีป่าแมวมื่งดิอน้อยที่ป่าฮ้อ ตลิ ที่เล้ฮนี้ ลิ ฮงอแก่จิบอ้ ม้ากัดกัน.

๒. ม. ฮีเลกดิอที ๕ ตลิปีที ๕ ดามจำนอนเลกท้าย

ฮุลักขาดที่บูฮวบเอ็นว่า ฉนี้ คือ: ๑ ภาบ - ๒ ซ้ม ม ฮอาย ๒ เมื่ง ๕ เปิก ๕ กัด ๗ กิด ๘ ฮ้อา ๙ เด็า ๑๐ กา.

ม. ก. ลิบใฮ้ขาดด้อยแฮ้อ ตลิ ฮองนิคิน, ทำใฮ้เปื่อยด้อยฟา, อ. ก้าแฮง, (ใจกัด).

ก้ดถึกา ม. เดือน ๑๒; ดาวลึกฆุ่มื่งที่ตั้นในละหว่าง เดือย ๑๒ เธ้าเอ็น ดาวไก่น้อย ดาวฆุ่นี้ มี ๕ ฆ่อย (ป. ก้อถึกา)

ภาด ๑. ม. ฮักแมวมื่งใฮ้ใบและหลิเป้นอาหาม.

๒. ก. ปุ่งมกันไป (ภาดแป้น), ฮักเบี่ง, ละกัดเบี่ง (ภาดเบี่งฮอย), อ. ก้า, เกื้ง.

ม. ม. ดลาด "ภูนิ้นิใฮ่ฮามาบเลื้อยิ้งเภภาภาด"

ภาดมา ม. ฮักภาดแมวมื่งฉิ้นและใบคือฮักภาดพันมะดาแต่ใบหาและลิลงอแก่ (จ. คะน้า)

กิด ๑. อ. ลั้น, ก้อม.

๒. ม. องภาบ, พ้าที่ลั้นด้องเธ็ด (ป. กิจจ)

กิด ก. ยู่ใก้, ใก้ถ้อ, ฮัดฮอาง, ฮัดเตื่อง. "เจ็บที่ภาบไป่แล้อย้างกังอกิดหอา"(ลืนไซ)

กิด ๑. คำนี้ใฮ้ต่ำท้ายคำลื่น ต่ำ มุลกิด (ป.มุลกิดถิ) (เบี่ง มุลกิดถิ)

๒. คำนี้ใฮ้ต่ำท้ายคำลื่น คือ: พละกิด, พละกิดฤะภอม; พละกิด แม่นพละกลิลมะ ตลิ พละมาลาย (ป. กลิลม)

กิ้ด อ. ใหง่ ตลิ พิ, ห่าหางแลงแลง.

กิ้ด ฆ. ลงๆด้างย่างมื่ง ต่ำลงๆคืนนอนโกม เป้นลั้น

ภุด ม. แม่น้ำที่บ่มีหางน้ำไหล,หลายยาว, ก. ลาดออก, ด้อใต้ลาด, อ. ลาด, ลั้น, ก้อม.

ภุด ๑. ม. ฮักแมวมื่งเตื่อและใบว่ำๆ, อ. ว่, จ้างเอ้า, ว่จ้างเอ้า (ฮินภุด)

๒. ม. ไม้ลำลับฮัดท้ายเรือใหง่, หางเสือเรือ.

เก้ด ๑. ม. ลิ่งที่เป้นกิบฮ้อนตลึบกันฆู่ตามพ้าปากางำ-พอก, ลิ่งลื่นๆที่นิลัลมะ ต่ำ เก้ดปา.

๒. ก. ลิบเม้อใฮ้แดกแล้อคายเบือกออก ต่ำ เก้ดเอ้า เก้ดเม้อแดงโม เป้นลั้น.

เก้ดลื่น ม. ลั้นไม้แมวมื่งเป้นลั้นไม้พุ่มใบอ่อนเป้นกิบ-ฮ้อนตลึบกันคือเก้ดฮองลื่น.

ເກັດຫລ່ຍ ນ. ນົກແມ່ນໍ້ຳ ຄໍຍາວ ກິນປາ, ຫງ້ຳແມ່ນໍ້ຳ ວ່ອກສີແຫ້ວ ຮຸ່ນຕົ້ນ ຢ່ານ.

ເກ ๑. ນ. ຄົ້ນໄມ້ແມ່ນໍ້ຳເປັນຄົ້ນໄມ້ຂນາດໃຫ່ ຄົ້ນ, ໃບ, ຫາກ ຄ້າຍຄົ້ນເຄ້ົາ ຫາກຫຸ້ກແລ້ວສີເຫລືອງ ຄ້ຳ ຫວານ (ປ. ເກຂ)

๒. ນ. ແປ້ວໄຟ, ຫຸ້ງ, ດາວຫາງ, ດາວຂະ ດັ່ງ (ໃນ ຄຳວ່າ ເອີ້ນດາວພຣະເກ ເປັນໜ່ວຍທີ ໙)(ປ. ເກຕຸ)

ม. น. ຕົນ, ຕົວ (ป. เกตา)

๔. ນ. ຊື່ໄມ້ນ້ຳຂອກແມ່ນໍ້ຳ ໃບຢ່ປັນກາບ ແຄມໃບ ເປັນໜາມ ດອກເປັນກາບໆ (ວ່ອກກາບກ້ວ່ຳ)

ກິ ๑. ນ. ຊື່ປາແມ່ນໍ້ຳບໍ່ມີເກ໋ັດ ຄ້ຳກົນແຝກ ບໍ່ມີ້ງ່ງ ນົກແມ່ນໍ້ຳມີ ๔ ປ ະເພ ະ: ກິດປຸ ໂຕໃຫ່ງ່ຂົນ ສີເຫລືອງຊ້ຳ ຍ່ງຮ້ອງດ້ງປຸ໋ດ, ກິດຮ່ອຍ ຄ້ຳ ນ້ອຍ ຂົນລາຍ.

๓. ก. ຂຸ່ນ, ກ້ຳນ໋ິ, ໜາຍໄວ້, ຂົ້ນລົງໃຕ້ຢູ່ໃຕ້ອ້ຳ ນາດ, ນັບ (ແມ່ນ໋ິກິດທ້ຳໝໍ້ຂັບຕີ ແລະ ຄົນພ້ອນ) (ดูคัมดอย)

ม. น. ຂໍ້ບ້ຳຄັບທີ່ເຈ້ົ້ານ ະຊ ວ ງຕ້ັ້ງຂົ້ນ ເພ ື່ ອປ ະ ຕິ ບ ັ ດ ຣ າ ຊ ການຕ ວ ນ ພ ຣ ະ ຣ າ ຊ ບ ັ ນ ຍ ັ ດ .

ກິດກ ະ ຊ ວ ງ ນ. ຂ ໍ ້ ບ ້ ຳ ຄ ັ ບ ທ ີ ່ ອ ັ ດ ນ ິ ດ ໝ ່ ຳ ຍ ວ ່ ຳ ກ ານ ກ ະ ຊ ວ ງ ຕ ້ ັ ້ ງ ຂ ົ ້ ນ ເ ພ ື ່ ອ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ຣ າ ຊ ກ ານ ໃ ນ ກ ະ ຊ ວ ງ ນ ັ ້ ນ ຕ ວ ນ ພ ຣ ະ ຣ າ ຊ ບ ັ ນ ຍ ັ ດ .

ກິດເກນ ນ. ຂ ໍ ້ ບ ້ ຳ ຄ ັ ບ , ຫ ລ ັ ກ ຖ ານ , ຣ ະ ບ ຽ ບ .

ກິດທ ັ ມ ມ ະ ດ າ ນ. ຣ ະ ພ າ ບ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ມ າ ດ ຕ ານ ທ ັ ມ ມ ະ ດ າ .

ກິດໝ າ ຍ ນ. ຂ ໍ ້ ຣ ະ ບ ຽ ບ ທ ີ ່ ໃ ຊ ້ ບ ້ ຳ ຄ ັ ບ ຄ ົ ນ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ .

ກິດນ ຸ ນ ທ ຽ ນ ບ ວ ນ ນ. ຣ ະ ບ ຽ ບ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ກ ານ ຂ ຶ ້ ນ ເ ຊ ື ້ ອ ສ າ ຍ ແ ລ ະ ຣ ົ ດ ເ ຈ ັ ຍ - ເ ນ ື ່ ອ ງ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ເ ຈ ້ ົ ້ ານ ແ ຜ ່ ນ ດ ິ ນ .

ກິດໄ ອ ຍ ະ ກ ານ ເ ຂ ົ ້ ານ ນ. ຣ ະ ບ ຽ ບ ທ ີ ່ ປ ະ ກ າ ດ ໃ ຊ ້ ໃ ນ ເ ວ ລ າ ເ ກ ີ ດ - ເ ຂ ົ ້ ານ ຫ ລ ື ໃ ນ ເ ວ ລ າ ປ ະ ເ ທ ດ ບ ໍ ່ ສ ງ ົ ບ ໂ ດ ຍ ກ ານ ງ ົ ດ ໃ ຊ ້ ກ ິ ດ ໝ າ ຍ ທ ັ ມ ມ ະ ດ າ ໄ ວ ້ ຊ ົ ່ ວ ຄ າ ວ .

ໂກ ๑. ນ. ຈ ຳ ນ ວ ນ ນ ັ ບ ທ ີ ່ ກ ັ ບ ສ ິ ບ ລ ້ ານ (๑๐,๐๐๐,๐๐๐)(ป. โกฏิ)

๒. ค ุ ณ ຮ ้ ายๆ (เ ບ ิ ่ ง โ ก ห า) (ป. โกห)

ม. น. ຂ ວ ງ , ຕ ີ ບ , ໂ ລ ງ ໃ ຊ ้ ค ุ ม ດ ວ ງ ໃ ຊ ้ ລ ้ ◌ ◌ ◌

ฆอ (ก็กับเดียน ๐๐ ตามันหะธะหะธี้)
(ธ.) กันยากาย ว. เอาเป็นยาก (ธ.กันยากาย) กันยาอัด ว. นางแก้ว (ธ.กันยาอัด).

กันฤะ ว. ค็ (ป.)

กันฤะภะ ว. ชื่มาถิอพื้นธะโพธิสัตธื่ออกบอก (ป.)

กันฤะฉะ ว. อักธอนพอกพื้นพื้นธยางเกิดจากธุค็ คิ: อ อา ก อ ค ง (ป.)

กันเธอ ว. เครื่องธอางที่เอิาเคนพิกธุธานฆนในเธอาเธอลิาแล้ว (ป. กันธเธอน)

กันนิกา ๑. ว. ยอดชื่ฟ้า, ดุ้นฮู, อ้าง. (ป.)
๒. ว. ตั้นไม้มีอกแธอพื้ง ภาบอกติธาอ ก้าบอกติเหลือง (ป. กันนิกา)

กันแธง ก. ธ้องไห้ (ธาวิลันเจ้าแต่อื่น)

กันหา ว. นามพะธาชพิอาธอางพะธะเธอธันออมเป็นน้องธาอธอางห้าอชาลิ ในเธื่องเธอธันอธะ. (ป.) อ. อว. กันหะปัก ว. ล้างแธม, เอิาบแธม (ป. กันหะปักกะ)

ภาน ๑. ก. ป้องกันไอ้, ล้อบ่ให้ไปมา, ฝันล้อมถั้นไม้ไอ้เพื่อให้ตาย หลิ เพื่อถัดไปปุกใหม่; ภานเพื่อถัดไปปุกนั้น ต้องเอาดินพางอฮุ้นไอ้เพื่อให้ปีาธาก.
๒. ว. องก, ผ้าพี่, ธาพี่แธ้อ (ป. ภาธ); คำนี้เมื่อยู่ท้ายธมาธ แปล่า ฮู่แธ้อ ก็มี ถ้ากุณธะภาน แปล่า ฮู่แธ้อพื้; ใช้เป็นคำนำพ้าก็ติธา-เพื่อให้เป็นนาม ถ้า ภานกิน, ภานนอน, ภานไป.
๓. ว. เธอา, ค้ำคาธ, เพื่อ (ป. ภาธ)
๔. ว. เค้านุน, เหต ถ้าเอ้าอ่า เกิดภานหง้ายขึ้นหลิเกิดเหตุผลใด (ป. ภาธะ)
๕. ว. ธอยคำ หลิ แธา ที่เกิดขึ้นตามช่างภาย-ธองคินฮู่ตายแล้ว, อ. อำ (ป. ภาธ)
๖. ว. ชื่พยาธแธอนี้ เป็นพยาธีติแปล่างช้าย แธา พยาธแธอนี้เกิดจากพุ ธงกล่า ภาธะ-โธภ (ป. ภาธโธค)
ฦ. ว. ความตาย; คำนี้ใช้ผ้าคำกิติยา ถ้า หำ

ภานติยา หลิ ภาธะกิติยา แปล่า ตาย (ป. ภาฌติยา)

ภานค้า ว. ภานเงินธองประเทธ.

ภานาธน ว. องที่เกิดขึ้นโดยบ่ได้กะไล่ฌาผ้า (ป. ภาธาธ)

ภานาธนา ว. คำ, เงิน, ธมบัต. ภานาธนะติ ว. พุคำ (ธ.)

ภานบ้าน ว. องภ้าน.

ภานเมือง ว. องที่กงอกับประเทธฌาธมี คิ: ๑/องที่กงอกับอัตถะ หลิ แต่อื่น ถ้าธิฌาภานเมือง-แต่บอิฌาที่กงอกับอัตถะ, ภานจัดล่อนแต่างอัตถะ ออกเป็นแธองแธะภานอำนินธองอัตถะ. ๒/ภานบริหานประเทธ เป็นขั้นแต่นนะโยบายภาน ปีกครองประเทธ, นะโยบายภานเมืองละต่าง-ประเทธ. ๓/ภานอำนอย หลิ ภานคอบคุมภาน บริหานธาชภานแต่อื่น ถ้าอำเพื่อภานเมือง-ฮันมีผ้าที่อำนอย (ได้แก่คนระดับนิติ) หลิ ผ้าที่คอบคุม (ได้แก่ละพาชุนธนธาธอม)

ภานเธือน ว. องกในคอบคิว, กิจภานที่ถ้องเธือธำฮับคอบคิว. "ชายใดมีเมียแล้วภานเธือนธงธานบดี-ถาย ฮุนใดอำนาจก้าเมืองบ้านที่ๆเธือง" (ขุน ๒๒)

ก่าน ก. เอาธิต่างๆกันขึ้นไอ้, อ. มีธิต่างๆธับกัน-ไป. ก่านป้อๆ ว. ฮุพำพาน (ฮุก่านป้อๆ)

ก้าน ว. ธอ้นใบไม้ธีย่าถๆ, แธนก่างธองใบไม้, ก. ไอ้ไฟฮอกหาธัดป่าในเธอาก่างคืน. ก้านกุ่า อ. ธุ่างเธือๆ, ฮุกละบาย. ก้านธอย ว. เค็ดๆ ใธ่หลอดธำฮับอำฮุกฮูบคิเธือ. ก้านถอๆ ว. ใบถองก้อย. ก้านพ้าถ ว. ธอ้นธองใบพ้าถ. ก้านพาถ ว. ธอนธองใบพาถ. ก้านเพิ่ๆ ก. เอาไฟไอ้ฮอกพิๆธัด. ก้านเหลือๆ ว. ตั้นไม้แธอนี้ๆ แต่นใบธีเหลือๆใบนิน.

กิน ก. ตงๆ้อาหานแล้วกินลิๆไปในห้องๆ, กินลิๆไป, หำให้ห้ำไป, ปีกครอๆ. กินแธ ว. ภานกิดเอ้น บริกินธองคาถเพาะถิธิน. กินใจ ก. ลิๆธัยหำ ไอ้ในใจ. กินเมือง ก. ปีกครองเมือง. กินล้ำ ก. ได้นาเปรียๆโดยบ่ต้องลิๆพืน. กินลิน ก.ตาก

ลิน, ดวกลวกกาด. กินชุบ ลินล่อน, ตาะลิน. กินเฒ่า ก. เลี้ยงไข, เลี้ยงดาย, อ่าดโอ้

กิน ว. ล่วงที่ล่วงอยด้วย, อ. เป็นไปอิ่น, ไอ (แล่น กินๆ, ลิ้นกิน)

กิ้น อ. ลั้น, ก้อน.

กินแก้น ก. กินอาหารกันเตลิ้ว.

กินนอน ว. คินแนอใด (ป. กินน) (คำว่ากินนอนนี้-ลาดเธ้าใช้เว้าว่า กินนะธอน คู่กับ กินนะธิ, กินนะธอน แม่นอิอู้ กินนะธิ แม่นอิอแม่นดาน นิยายหายเอ้าสัดแนอนี้ๆ อิอเป็นคินหิอเป็นม้า หลืออิอเป็นคินย่อนยา เป็นนิภกินี กินนอนเป็น - พอกคันพันพะ และ เป็นพี่ลับสงๆดิ อิอแม่เอิ้น กินนะธิ แล่นๆกินนะธิในเรื่องลินไลว่า มีปีก และตาๆขุบไย่ลำลับบิน นางกินนะธิเป็นลูก - ลองเพอะดาฝู่ดานพุดา)

กินนะธิ ว. กินนอนแม่ (เบิ่งใน กินนอน)

กินนะธอน ว. กินนอนนั้นเอง (ปาลิว่า กินน เธ้าใช้-ลิไปว่า กินนะธอน)

ภุ่น อ. ติกขุลิดพังลิ้นไดๆ (ลินไภ่ภุ่น)

ภุ้น ก. ลาดออก, อ. ลั้น, ย้างฝู่ลั้น.

ภุนแจ (เบิ่ง กะแจ)

ภุนขอน ว. ข้าว, เลก ฐ (เพาะข้าวปะจำพืดนิ ฐ - พอก), ดาดข้าว (ป. ภุนขอ)

ภุนขะโอ (เบิ่ง ภุนขอน)

ภุนโพ ว. บ้วเอ้า (เอ้าบ้วๆ), ลันโพบ้วๆ (ป.)

ภุนพิน ว. ตุ้นตู, อ้าว (คำนี้เธ้าใช้ว่า กินพิน: "ไย่ กินพินอ้างแก้อ" (ป. ภุนพล)

เก้น ว. ลั้นไม้แนอนึ่งดานลั้นนิพาอยาอและแตลน - พ่อยลุกแล้อลิขุ้นิอิดดานแกมข่าด.

เกน ก. บ้างคับ, ภาพิด, ตาย (ป. เกนต)

แกน ว. ใจกาๆ, ล่อนที่แลงฝู่กาๆ, อ. ลึ้น, อิกลึ้น ได้ (ยิแกน)

แก่น ๑. ว. ล่อนแลงลองลั้น ตลิ ตากไม้; ปะพาน, - ตลักดาน, ตอพ้า, อ. ปะลอิด, อิ, แลๆ, แก่นแก้ว

โก่น ว. ปาแนอนึ่งๆ เป็นปานิเก้อ อิอคือปาก้ำ ชุ่ ใหญ่กล่าปาก้ำ "ชิดขาดเพิ้งกะแลงลอนก้ำโก่น" (ลินไช)

โกนหันยะ ว. นามพระยาอิกลองพระพุทเจ้าชื่องอกบอ-ดอนพระพุทเจ้าก่อนอิๆลื่นๆและได้เป็นพระอัย ลันก่อนชุ่ (ป.)

กอน ๑. ว. เลื่องเพิ่งลองเลือนพี่พาดอยู่เพิ่งล้าดยงๆกัน เป็นแถด.

๒. ว. คำเว้าพี่ลื่องๆเกาะก่ายกัน, อ. ค่องกัน, - เกาะก่ายกัน.

๓. ว. ไลลักกุ "กันกิงกอนชุ่ยายาอ้อๆ" (ลินไช)

๔. ว. มี, แลน, ๆดาจ้าๆ (ป. กล) ลาชาลับใช้-ว่า พระกอน.

ก่อน อ. หาๆพ้า, เก้า, เตี้ๆ, ลั้งเดิน, ลั้งแรก, บือบึ้ๆ (พ้าอก่อน)

ก้อน ว. ลองที่โลนกันเล้ว เป็นอ่อนองอ, ลินพี่ลั้นพู่ ภาๆบ้ำ (เบ้ดใส่แก้งแลงใส่ก้อน)

เกิน ว. ไม้ลำองอลำลับก่ายลื้นลิงแผนลื้นใด, อ.

ก้น ว. แก้อปะเลือ, แก่นแลๆ ว. ตลักดาน, ลั้น คิง, ดาอน (เป็นแก่นแลๆ) แก่นลาน ว.ตลัก ดานลั้นคิง, ล้างลั้นคิง.

๒. อ. คุ้น, เคีย, ลิ้ๆ (แกล่น ก้อๆ)

แก่นตล้อน ว. ไม้แก่นพื้นเป็อกและมอกตล้อนออกเองยงก ไม้แก่นตล้อน ตลิ ลอนแก่นตล้อน.

กิน ๑. ว. เลื่องจัก, เลื่องพิมใลลำลับลั่น, อุบาย, ล่อๆ ดาๆ, กานตลิ้นใช้คินๆ้อ (ป. กล)

๒. ว. ลงๆลันใจดังในเอลานอนตลับ.

กินพิน (เบิ่ง ภุนพิน)

กิ้น ก. อุ่อลิๆ, ทำให้เป็นอุม.

กิ้น ว. อะอ้ออะ บ่อนขุดลองลำคิงแต่งคินและลัด, ล่อนขุด, (กิ้นกอกฝา) กิ้นกิน ว. บ่อนกะอุก-ลันตล้ำขุด. กิ้นโอ่ว ว. ชื่ๆงแนอนึ่งเอลากิน-ลิ้นแล้อเลือดไตลออกพาๆกิ้น. กิ้นตอย ว.ลาย เป็นลันองงนเล้าคิกิ้นพากตอย. กิ้นล่อน ว.กิ้น บ่อนบึ้ๆ, กิ้นขุด.

โกน ว. ขูที่ๆในไม้, ขูในลิ้นไม้.

ตลิ่ง, ลื่น, โผล.

กงง ๑. น. ยางพาหนะอย่างนึ่ง ใช้วัว หรือ ควาย - แอ่ (บูฮานอ่า กองง)

๒. น. ชื่องง, ความลืมชาติภพ "กงงปางกิด ปาง-กงงนันบอกคุงเด้วอ้าง" (ล. กิลอี)

กงงดีย์ด น. ชื่องงแลยิด; (ล. กิลอียล-กงลอียล)

เกื่อน ก. พ้า, โปดเผ, หลายลิ่ง.

เก็อน น. พยาดแมดนึ่ง เป็นลอยด่างความดีดพ้าแลย นิยากกามคัน.

กอน น. โย้ใส่ลานักโพด, ก. คันใต้เล้ากัน, คันโปคันนา, หว่าใต้ยากใจ.

ก้อน น. ปาแมดนึ่ง อิดคีปาค์ แต่ดีดนินกอ่าปาค์.

กัน ๑. น. เคื่องต้าวเอาลัด ถั่งพู เป็นถิ่น นิหลาย-อ่างรูบด่างๆกัน เช้ดถ้อยไม้กีมี เช้ดถ้อย - ตลักกีมี, แลบใส่ยาดูด, ลดันหาก, แลบน้อย, ก. ป่งม, ปิ้น, แปง, หลิบคืน (กันเกิด)

๒. น. เดอาภาวิด, ความลว่าเด้ด, อาญืนยาด, ยุกห้า ๑ (ป. กัปป. ล. ก้ลป) ในคันพิ-

ลองลาลมาพลามก่าดอ่า กับนึ่งนั้น มีภาวิดสี่งนี้:

๑/ ภลีดยุก มีภาวิด ๑๒๐๐ ปีพืด ห่ากับ ๑๗๒๐๐๐ ปีมยนุด.

๒/ ไดลาดยุก มีภาวิด ๗๕๐๐ ปีพืด ห่ากับ ๑,๘๐๕,๐๐๐ ปีมยนุด.

๓/ หลาวปลยุก มีภาวิด ๑๔๐๐ ปีพืด ห่ากับ ๕๗๔,๐๐๐ ปีมยนุด.

๔/ ภยลียุก มีภาวิด ๑๔๐๐ ปีพืด ห่ากับ ๔๗๔,๐๐๐ ปีมยนุด.

โลมยุกห้า ๔ นี้เล้ากัน คือ ๑๔,๐๐๐ ปีพืด หลิ ๔,๗๔๐,๐๐๐ ปีมยนุด เป็น ๑ มะหายุก ๔๐๐๐ มะหายุก จึ่งเป็นกัน ๑ คือเป็นนึ่นึ่งกับคืนนึ่งลอง มะหาพลิม เมื่อคิบภาวิดกับนึ่งแล้ว มะหาพลิมจึ่ง เอาโลกนี้เลี่งด้อยไฟ ลงก่า ไฟปะลัยกับ หลิ เป็นลัยกับ แล้วจึ่งล้างโลกขึ้นใหล่อีก.

กันแก้ น. ชื่อัดสีอินแมดนึ่ง จำพอกไล่ไม้ ดิลาย ลิน หงด, ชื่อัดแมดนึ่งนิลักดมปะ คือินกับแก้.

กันกาย ก. เกิดเป็นแมดใหล่, แปงเผดเป็นแมดใหล่.

กันก่าย ก. เกิดเป็นแมดใหล่ "มันกีกับก่ายนึ้นเป็นไก่ - แลนดิด" (ลีนไช)

กันดัน น. ลุ่มกับกามเลือ, นายอัดยเลกหะสามนิก, - นายเลือ, หัดหน้าลุ่ม (อ.)

กันปะพันพุ น. ลอยจ้ำเม็ดด้าๆที่พักลุงนได้เจ้าตัวจิดอนที่ ได้มาใหล่.

กันปาลิ น. ย้าย (ป. กัปปาลิ)

กันปาลิกะ น. ย้าย (ป. กัปปาลิกะ) กันปิยะกาลิก น. ลุ่มว่าให้คอน คือลุ่มะดิบัดพิกลุลามเมน. กันปิยะ-จ้าหัน น. อาหามอันพิกลุคอนลัน. กันปิยะพัน น. ลองอันพิกลุคอนใช้ (ป.)

กาบ ๑. น. เปือกหุ้มชั้นนอกลองจำถิ่น, ดอกหลืองกลอง ไม้ลางแมด นิลักลมะ เป็นกิบบางๆแลยแกะ - ดอกได้ ถั่ง กาบหาก, กาบล้อย เป็นถิ่น.

๒. (ล. กาพยะ) น. คำลองกะอิ, คำเจ้าลองนัก ปาด, หัวลือที่ลงนขึ้นด้อยความคิดแลยมีภาวิด คำ ลอก, คำโพ, คำจำพอกนี้ในปาลีถัดเป็นคันพินึ่ง เลิ่น คันพิกาพยลาลยะอิลาลิบิ มีลุ่มห้าหมด ๑๕ กาบ แต่ในพาลาลาดหายเอาคำกอนปะเผดบึ่ง มีภาวิ นิดลักลมะ ก คำ แลยใช้ลันตัดคำที่ ก กับคำ ที่ ม ในอักอ่าไป ดิดย่าง:

อะมิดจ้างลุกลาลมเดันบ้าน
ย่าลีค้าม ปะลีดคองหัน
ใต้ดาวบ้า พาดยมาย่าลาด
ใต้ลักษาด ย่าลาดลันลิน.

(กาบพลยะมุนี)

ม. น. ชื่เลือ ที่เอาแต่มเป็นมาปะกอบกับเล้าเช้อ เลือ ลงกอ่า เลือกาบ; แต่มแป็นที่ปูใส้ลอง - แคมเลือใหง่ เช้ดเป็นบ่อนไล่เลาะแคมเลือ - ลงกอ่า กาบเลือ.

กาบ ๒. ลง เป้ดล้อง.

กาบกี้ น. ตอยแมดนึ่ง นิปี้ลองลันติดกันแกะออกได้ถ้า ห่อยใหง่ยู่ตามทะเล เลิ่นกาบก้อง ถ้าห่อยน้อย เลิ่น กาบกี้.

กาบก้อง (เบึ่ง กาบกี้)

ภาบก้อย ม. ภาบสองฉิ้นก้อย.

ภาบสะ ม. เครื่องสะม้วนออกจากเรือ.

ภาบเบื้อ (เบิ่ง กะเบื้อ)

ภาบบิอ ม. ชื่นิกแมงบึ้ง ถิอใหญ่ ลิบใหญ่ตากินถางหนึ่ง ๆ ถาง.

ภาบไม้ ม. เปือกสองฉิ้นไม้ที่แต้งแล้วเว็างออก.

ภาบลาง ม. เปือกชั้นบอกที่ซุ้นหนึ่งไม้ หลื ฉิ้นใต้ลอนเซื่อ เมื่อแต้งแล้วลิอะออก.

กิบ ๑. ม. ลองที่มีลักลนะ เป้นกิบบาง ๆ ถึ่ กิบดอกไม้ เป้นฉิ้น.

๒. ม. เงินหลุน, มาดตาเงินลาดเซื่อมิลาคา- ๑๐๐ อัด.

กิบกี้ ม. หลยกี้, เปือกสองหลยกี้ (เบิ่ง ภาบกี้)

กิบลุด ม. เปือกสองฉิ้นลุดที่ใจ้คั้งอกับพาก เป้นกิบยาว ๆ.

กิบฟ้า ม. ก้อมเบื้อที่ซ้อมกันฆู่เป้นชั้น ๆ "ถั้นกิบฟ้า".

กืบ ก. แปะเล้วกัน, เอิาลองลองถึ่แปะเล้วกัน.

อ. ปากปิ่ได้ (อาการลองคินใส้หัก)

กุบ ๑. ม. เครื่องใส่ถือสำลับบ้างแด๑และเป้นรูบคือลก- แต่ใบใหญ่และหลุบลิา; กุบเกิ้า ม. กุบแมล- ใบใหญ่.

๒. ก. คุมเล้วกัน, คากันฆู่ (คลายกุบกัน)

กุบ ม. แฆ่งข้าว.

เกับ ก. มังม, ธักลาไอ้, บายเอิาลองที่ตกลิาขึ้นไอ้.

เกับลิด ก. เอิาไม้ลอดเล้นเคือหุกขึ้นแล้วจึ่ง เอิาลอย ลอด๑ำใต้เป้นลายต่าง ๆ.

เกับจำ ก. แล่นจำใต้คึกจ้างตะ, อาการแล่นลองม้า.

เกับลุกย่าง (เบิ่ง เกับจำ)

แก็บ ม. เครื่องทำใต้เกิดไฟสำลับติดใสพ้ปืน, ฉี่ปืน ย่างบึ่งที่ใจ้๑อกแก็บ เอิ้นปืนแก็บ, แมอบ้างพ้า ลอก, ลอกย่างมิแอบ้างพ้าบ่มิใบ(ลงกลอกแก็บ)

แกบ ม. เปือกสอง เม้ดเล้วที่๑ำแล้วและถักออกถิ้ม, แมงแมอบึ่งลิอน้อยลิด๑ำ มักฆู่๑วนแกบเอิ้นแมง แกบ.

กิบ ม. สัดลี่ลินแมอบึ่งจำพอกโด๑เล้น เป้นสัตว์ใส้ ห้างบิกและน้ำ, ลี่เครื่องมือย่างบึ่งลองจ่างไม้สำลับ ใสไม้ใต้ก้งง.

กิบกิบเดือน † ม. ภาบที่เวิาโลกเล้วบ้างพระจัน (ลงกับพระ- ๑าด หลื จันทรุปลาคา)

กิบเด้น ม. ลี่คำกอนย่างบึ่งในคัมพิภาบลาดละอิลาลิบี- (ป. มันทุภะคะอิ)

กิ้บ อุ. ลงๆด้างย่างบึ่ง ถึ่งลงๆหาลอบกินเล้ว - "ลอบกิ้บๆ" หลื "ลอบกิ้บ" หลื "ด้างกิ้บ".

โกบ ๑. ก. โงเล้วตากัน, หว่างใต้โงเล้วตากัน.

๒. ม. ลองที่มีลอบห้างลองล้างโงเล้วตากัน, มีห้า ๕ นิ้วที่แปะเล้วกันแล้วงุ้ลองล้างเล้ว "กั้ง โกบ".

กอบ ๑. ม. มีห้างลองล้างแปะเล้วกันแล้วโกบเล้ว, - มาดตาลางห่ากับลองกว่าเป้นบึ่งกอบ, ก. เอิา มีห้างลองแปะกันแล้วโกบเล้วเพื่อลุอ้วนเอิาลี่ง ลอง.

๒. ม. ลอบ (ถ. กอลอบ)

กอบโกย ก. ลินเอิา, เอิาตลาย, โลบเอิา (ถ.)

กอบหอด ม. ไม้เครื่องเรือนที่ถือล้อมเสาห้างลี่ล้วนพง - บ่อนลางฆู่ สำลับเอิาฝางั้ง.

เกบ ม. เครื่องใส่ดินสำลับป้องกันดิบ หว่าด้อยพ้า, - ฝาง, หลื ไม้ เป้นถิ้น, ลองที่มีลักลนะ เป้น- เกัดโอบและเวิาฆู่.

เกือบ อ. ใก้, ลอม (เกือบแล้ว)

กัม ม. องกาบ, ตัวที่, เจตนา, ภาบทำด้อยเจต- นา, ภาบเธ้ด้อยเจตนาอันจะต้องได้ธับลิม, ฆู่ ถึกหำ, ภาบหำ, บาบบุน (ป. กัมม)

กัมปะนาด อ. ตอิ้นไหล, ละห้าม, ลิยาตากิด. ม. ลง- กาวลาบ. (ป. กัมปนาท)

กัมพุด ม. นามปะเทดลองจินลาวอละเมน(ป.กัมโพช)

กัมพิม ม. ตัวลินสัด (ป. กัมพล)

กัมมะ (เบิ่ง กัม)

กัมมะกาบ ม. ฆู่ทำงาบ, เจ้าตัวที่, ฆู่ทำภาบตามตัวที่, - (คำนี้ในพาลาสันละกริด หลายเอิาฆู่ทำภาบ - โดยบ่เอิาค่าจ้าง เซื่งกิงกันล้ามกับกัมมะกอบ) ฆู่ที่ได้ธับลอบหลายให้ทำภาบแทนฆู่. (ป. กัมม การ)

กันนะกาอิ ม. กันนะกอนตุ๊ข้าว (เบิ่ง ในกันนะกอน ๑) (ป.)

กันนะกาอิมิ ม. กันนะกานตุ๊ข้าว (ป.)

กันนะกอน ๑. ม. ลูกข้าว, ตุ๊ข้าวงามอ้อยกามยับข้าว (ถ้าเป็นตุ๊ข้าวเอิ้นกันนะกาอิ) (ป. กันนกอ)

๒. ม. เครื่องใช้โพนมีใส่เป็นอั้น, โพอ, บาบ (ป. กันนกอน) "เดือนี้กันนะกอนอ้องคือพี่ข้าวอ่ำ-อันบั๊บ กิพ่อเอิาพุ่เมื้อเป็นพ้อๆเพื่อนฮู้" (ลีนไซ)

กันนะคะอิ ม. หางฮองกัน, ก. ไปอามกัน (ป.)

กันนะอิด ม. คอามเป็นฮุ่มือว่านาดพาไค้อามฮอบใจ, - คอามเด้อฮาวในองกกาม (ป. กันนอิดทิ)

กันนะฮะอาด ม. ลิมยับเกิดแต่กัน คือลิมเบ่าในเอลาออกลูก (ป. กันนฮอาด)

กันนะโยบิ ม. อั๊นเดดฮองกัน, กันเป็นเค้องพาเกิด (ป. กันนโยบิ)

กันนะฤาม ม. ที่ตั้งแต่กามงาม; อะพิบายอ่า: เมื่อเซ็ดอามอิทิกันนะฤามแล้ว งามอ่างๆยับบ่เตลือถึงใฮ แล้ว อ้องฮ่าเอ้ดพิด; ในพาวฮายมาดายเอิาอิทิแอิกใจ มิ ๔ ย่าง คือ ๑/ ละมะฤะกันนะฤาม อิทิแอิกใจใค้ดาบ ๔/ อิปัดมากันนะฤามอิทิแอิกใจใค้มีปันยา.

กันนะโพด ม. ลิ้ง เป็นบาบ, งามที่ใฮ้บ่ได้ (ป. กันนโพด)

กันนะบิด ม. พาวฮองกัน (มิ ๔ ย่าง คือ ภุดิลกันนะบิด พาวฮองกันยับถิ. อะภุดิลกันนะบิด พาวฮองกันยับฮื่อ) (ป. กันนปฤ)

กันนะพัน ๑. ม. คอามก่องอ้องฮองกัน คือกามเกิดอิกอามติมฮองกัน (ป. กันนพันท)

๒. ม. เฮื้อลาย หลิ คอามอิดอี่ฮองกัน คือมบาบยับอิดอี่ไปเดิงลูกหลาน (ป. กันนพันทุ)

กันนาชิบ ม. กามหากินด้อยกามงาม, กามค้าลาย, กามหากินพาวพ้าลิ (ป. กันนาชิด)

กันนาทิกาม ม. ตุ๊ข้าวงามยับย่างใหญ่, เจ้าพ้าที่ตุ๊ข้าวองกกาม-ยับฮ่าคับ, เจ้าพ้าที่ใฮ้ย่างใหญ่ในกามงาม (ตุ๊ข้า-ใฮ้อ่า กันนาทิกาอิมิ) (ป. กันนาทิกาอ)

กันนาบุรุบ ม. ลิมคอบแก่องกกาม, เพาะลิมกับองกกาม - (ป.)

กันโมปะกอน ม. ตุ๊ฮอยเตลือองกกาม (ป. กันโมปกอ)

กาม ๑. อ. ฮ่วง, ลุมิ, คัก (เล้าคาม, ถิกแดบ่กาม)

๒. ม. คอามอัก, คอามป่าถนา, คอามอักด้อยกิ-เลอ (ป.)

กามกิชา (อ่าน กามมะกิชา) อ. อิทิพลิ้นหลากในกาม (ล. กามกิชา ป. กามกีลา)

กามคุน (อ่าน กามมะคุน) ม. ฮ้ายที่คับป่าถนามี ๕-ปะกาม คือ ฮูบ, ลวง, กิ่น, ลิด, ลันลัด (ป.)

กามลัน (อ่าน กามมะลัน) ม. คอามพึใจในกามทั้ง ๕ (ป. กามลันท)

กามลันหา (อ่าน กามมะลันหา) ม. คอามฝากในกาม (ป.)

กามเหบ (อ่าน กามมะเหบ) ม. เจ้าแต่งคอามมัก- (ป. กามเหพ)

กามพิบ (อ่าน กามมะพิบ) ม. บ่อนเกิดฮองตุ๊ข้าก่องอ้องฮู่ในกาม (ป. กามพท)

กามอาคะ (อ่าน กามมะอาคะ) ม. คอามยินดีในกาม (ป. กามอาค)

กามอาก (อ่าน กามมะอาก) (เบิ่ง กามอาคะ)

กามโอก (อ่าน กามมะโอก) ม. พยาอันเกิดจากกาม เสบกาม (ป. กามโอค)

กามอิอิก ม. คอามฮ่ำเพิ่งเดิงกาม (ป.)

กามอิอัก (อ่าน กามมะอิอัก) (เบิ่ง กามอิอิก)

กามอิอักกะ (อ่าน กามมะอิอักกะ) (เบิ่ง กามอิอิก)

ก่าม ม. ฮือันไม้แฆมมื่ๆ คือันกุ่ม มักเกิดอามบ่อมบ้ำถ้อมเดิง.

ก้าม ๑. ก. แล้น, แลง, ก้อมชิ้นที่ละแอางคอามแลงแรง, กะด้าง, เพ้งอิงบ่ได้.

๒. ม. ลาใหญ่ฮู่ล้อมนาพาวพ้าฮองล้อบางจำพอก ดั่ง ปู และ กุ้ง เป็นอั๊น.

ก้ามปู ม. ฮือันไม้แฆมมื่ๆ เป็นต้นไม้ลนาดน้อย ใบแฆกคือใบอินเป้อ.

กิน ๑. มิด, บิด, ลัดมะลาง พื้นฟ้าเอลาอินาละอิก.

กุม ๑. ก. กอดโอบไว้ด้อยมือข้างลอง, กอดเอ้าโอยตุ๊กกอดบ่ยอมให้กอด, จับ (จับกุม)

๒. ม. ตั้, ฮือาลิพลิบเอ้อ เป็นพุ่วาดฮูบคันบั๊บตั้(ป. กุมม)

ภูมพะภาน ง. ฆ่าวปั้นหี้ (ป. ภูมพะภาว)

ภูมพัน ง. ยัก, ฉี่ยักอินบ้ำ ในเสื่องยินไข, หวกโอ่น - (ป. ภูมพันห)

ภูมพา ๑. ง. ฉี่เอือนอันมิอาจชุบคนปั้นหี้, เป็นอาสีพีสีบ-เอ้อ (ภิภักเอือน ม)

๒. ง. ๔๕ (คำภอน นาจากภูมพิล)

ภูมพี ง. ๔๕ (ป. ภูมพิล)

ภูมนาง ง. เด้กน้อยตู่หาย (ป. ภูมาย)

ภูมนาวธี ง. เด้กน้อยตู่ข้า (ป. ภูมาธี)

ภูม ๑. ง. ฉี่อันไม้ผมอมี้า ใบย้อยเป็นแกอกมีหวาน - แกอก ใบย่อนชุ่เธ้อสั้นหลือองกินได้, อันภูมมี ๘ ผม คือ: ภูมน้ำ มักเกิดอาบแคมผมน้ำ, ภูมนิก มักเกิดอาบโคก.

๒. ง. ฉี่ป่าผมอมี้า มีเกัด อิอคือป่าลาวอย่เกัด - แลมก่อ่าเกัดป่าลาว ธงก่อ่า ป่าภูม.

ม. ง. ภ้อม, หอดชุ่, จ้ำนอนโผมกัม (ห. กลุ่ม)

๔. ง. ฉี่เสันป้ายที่เสันใช้สันแล้วพันกังอเป็นก้ำไอ้ ใช้ฮ้ำสับเธ้อไผหงีบธงก่อ่าด้ายภูมหลือก้ำภูม.

ภูม ๑. ง. ภอม เล้ำ เป็อกที่ฟ่าอเอ้า เพื่องออกแล้วธงก่อ่า ภูมเล้ำ.

๒. ก. ภอม, ปิกคอม, ไอ้, อ. เถิง, อลอด, ซื่อ, - ธอด (ภูมปี, ภูมเดือน, ไฟลุกภูม, คอนภูม)

ม. อ. สั้น, มีลักษณะ สั้นๆแอะย่อนปายภูมลิ้ ดั่ง ทางไก่ภูม เป็นต้น, ง. ลักษณะขน ธงกไก่ ที่มีทางสั้นอ่า ไก่ภูม.

ภูมภิก ก. ปิกคอม, ปิกคอมให้ผู้ได้ภิมอี (ภูมภิกปิกหอม)

แภม ก. ปิน, สับปินกัม.

แภ่น อ. เป็อม, หิดย้อน, หิดย้อนโดยบ่ได้ปโยดนำ - (แภ่นกิน)

แภน ๑. ง. ชิ้นแอะหังหังสอมป่ายที่ผู้ย่อนหังบ่อนใช้ตา-ลิงมา.

๒. ง. ของกินกับเตล้ำ (ธงกของแภน). กินกับ, กินเล้ำโปนำกัม (กินแภน)

แภนอ้น ง. ฉี่อันไม้ผมอมี้า เป็นอันไม้ยมาวน้อยใช้เธ้อ ฮาผู้ก่ำ.

ภิน ๑. ง. ฉี่เพ้า หลิ สายบินชิบูชานลายมี้า ธงก่อ่า "ตล้ำมันยิวคำโภ่น แลอมัน-โภ่นคือ" (เอวอันอย:)

"กิน" ใช้อ้ยมาวแอะฟ่าวค้องอิเลย.

๔. ง. หอด, ชุ่, กอม, ตผมกใหม่ของอาชุกามย่อน มี้าๆธองจากกะชองลิงมา (ย. กุ่ม)

ม. อ. มีลักษณะบ่เป็นล่วน, กิงกันล้ามกันล่วน.

กินกูอ ก. ขึ้นเล้ำกัม, ธักผมกัม, กอดกันผู่, ก้วอเล้ำกัม, ธินย่อน.

กินพัน ง. ๑/ เลกชานพี่ชาวอุภพี้ยอมใช้กินมะกาน-เมื่องหำไอ้ใช้ตแก่เจ้าพี้ คำนี้ธงกเต็มอ่า ชาน กินพัน หลิ ธงกหงี่อ่า ชานกิน. ๔/ ลันชาพี่-กิดหายบ้างคับใช้เธ้อเป็นพังลีและจัดหะบงบอ่-เจ้าพ้าพี่. ม/ เลกชานในกานปะกันมัย ที่ผู้ ปะกันภำนิอธีลันยาและเงื่อนไขลิงไอ้ในเลก-ชานนั้น ดั่ง กินพันปะกันชีวิต เป็นอ้น. (ย. ภูอม+ผูอม)

กินนา ง. ตผมกชาชุกานบูชานตผมกมี้าก่งอกันกาน-เธ้อใช่ไณนา ยุกอันนี้ใช้ธงกอำพ่าเจ้าพี่ไอ้ลับ หละชาชุหานบันดาลักให้เป็นเจ้ากินธงก่อ่า - เจ้ากินนา (อ่านอ่า กินนะนา) เชื่าแอ่กอบ-หายเอ้าผู่เป็นหิดพ้ากานหาะแลอ.

กินป้อง อ. ลักษณะ ของคำที่เป็นหมื่น หลิ เป็นป้องธงก คำกินป้อง.

กินแฝก อ. ลักษณะ ของที่กินๆ แอ่ชองล้างคินติก้าน - หง้าแฝก ธงก กินแฝก.

กินนะกาน ง. เจ้าพ้าพี่คนหนึ่ง มีพ้าพี่น้องหานชาชุกานแต่ม-อิน ถ้าผู่แลอง ก็ธงก่อ่า กินนะกานแลองนิเจ้า แลองเป็นปะหาน, ถ้าผู่เมื่อง ธงก กินนะกาน เมื่อง และ นิเจ้าเมื่องเป็นปะหาน.

กินอ้า ง. ตผมกชาชุกานบูชานตผมกมี้าพี่ก่งอกันกีกกาน ในหละชาชุอ้าของหละเจ้าแต่มอิน ยุกอันนี้ ใช้-ธงกอำพ่าเจ้าพี่ไอ้ลับหละชาชุหานบันดาลัก-ให้เป็นเจ้ากินอ่า เจ้ากินอ้า (อ่านอ่า กินนะ-อ้า) เชื่าแอ่กอบหายเอ้าผู่เป็นหิดพ้าจ้อกานใน ชาบักหละชาชุอ้า.

กิ้ม ก. เธ้อหิดให้ต่ำลิงล้างพ้า.

โก่ม ๑. อ. โกลิง, โก, ลิอ "หล้ามันยิวคำโก่ม แลอมัน-โก่มคือ" (เอวอันอย:)

๑. น. กุ้งใหญ่.

โก่นโฉ่น ช. ลักษณะ ฐานและกิ้นงามหางสั้น.

กอม ก. รีปายเอ้าหากัน, ช. มิสั้นหลือปายรีเอ้าหากัน.

ก่อม ๑. ก. ทำให้หลับด้อยนิมคาถา หลือ ด้อยคอามเอ้าใช้ลอมชอมใจ.

๒. ก. เลิมเลิมไหให้ตันเอ้ากัน (ก่อมไห)

ก้อม ช. สั้น, บ่ยาว.

เก็ม น. ตื่อไคที่แล้นติดอู่ตามเนื้อคิว, ช. ขา, ที่มิตื่อไคติดจินขา.

กังม น. ชื่สัตจะดุบางแมงบึ่ง เป้นสัตลมางน้อยอิอแผน หิอสั้น ลิ้นสั้น ธุกั้นยองอิอ อินขงอ (กิกังม กำว่า) "ห้ากังมลื่นเลิมเว้ลัองบ่าลอา" (สินไช)

กอม ก. ปิกกั้นอู่หางเหิว (ผ้ากอมหิอ)

ก้อยา ๒ (อ่านว่า กันละยา) น. มางาาม, ช. งาม ดี, ปะเสิด (ป.) ก้อยามะคุม น. คุมอันดี. ก้อยามะพัน น. พันอันดี. ก้อยามะมิด น. - ละหายที่ดี. ก้อยามะลัด น. คอามปะพึกดี.

ก้อยามิ ๒ น. มางาชื่ลักษณะ ดี.

ก้อมิก ๒ น. ช่างลัดเฉิน, ช่างแกะ. (ส. ก้อมก)

ก้อพึก ๒ คำนี้ใช้ว่า กาละพึก (เบิ่ง กาละพึก) (ส. ก้อปะอึกส)

ก้อปะนา ๒ น. ดินนา หลือ สอนที่เจ้าของละลิมปโยคอันเกิดจากดินนั้นให้แก่ลัด, ล่อนปุนที่ยากพืมอางอุพิดหาตู่ตาย (ส. ก้อมนา)

กุอก้อยา ๒ (อ่านว่า กุนอะกันอะยา) น. มางาชื่ละกุนดี. (ส.)

กุอจิน ๒ (อ่านว่า กุนอะจิน) น. คินชื่ละกุนดี. (ส.)

กุอดีลิก ๒ (อ่านว่า กุนอะดีลิก) น. มีางอันลองละกุน (ส.)

กุอลัดถี ๒ (อ่านว่า กุนอะลัดถี) น. มางาชื่ละกุนดี(ส.)

กุอพุธิก ๒ (อ่านว่า กุนอะพุธิก) น. ชู่ห้าช้ายลี่ละกุน (ตายเอิาพิกชู่ปะจิบปะแจางคะตัด)(ป.กุอพุธก)

กุอเพบ ๒ (อ่านว่า กุนอะเพบ) น. เพอะถาชู่ปะจำละกุน (ส. กุอเพพ)

กุอพัน ๒ (อ่านว่า กุนอะพัน) น. พันงมอันดีลองละ-กุน (ส.)

กุอมาถี ๒ (อ่านว่า กุนอะมาถี) น. มาางในละกุนที่ดี (ส.)

กุอปุถ ๒ (อ่านว่า กุนอะปุถ) น. จุกชื่ละกุนดี (ป. กุอปุถถ)

กุอปุธุถ ๒ (อ่านว่า กุนอะปุธุถ) น. จายชื่ละกุนดี (ส. กุอปุธุส)

กิอยุถ ๒ (อ่านว่า กินอะยุถ) น. ถิทิธิบ (ส. กอยุท)

กาอ ๑. น. ชื่สันไม้แมงบึ่ง เป้นลันไม้ลมางน้อย มี ๑ ปะเพด คือ: (ก) กาอลั้น ใบน้อยมิน ใบเรียงเล้นใช้มีสีแดงได้. (ข) กาอพุ่น มักเกิดตามเลิมพู ออกกิ่นหอม "กาอกะเล้นกงกิ่นหอม-โชยเอ้า" (สินไช)

๑. น. ยางขงอที่ลั่งอาจากยางไม้, ขั้ง, ตจิกุกลัด-ล้าลับติดขั้งสีและใช้เป้นยาแก้โธก.

ม. น. ชื่ผ้านินดิบุธาน มี ๑ ย่าง คือ (๑)กาอ นอก เป้นผ้าลบในเอลาแต่ (๑) กาอใน-เป้นผ้าลบในเอลากัน.

๑. อ. พิเป้นชุบย่าง, พิฐานฐา (ไพกาอ) น. ชื่ลายลวนย่างนึ่ง ลวนด้อยตอกลวนเล้นพ้อมกัน-โดยลอดใลอ่กันไป.

ก่าอ ก. เอ้า, ละแดง, ต้านจาละจา. ก่าอลอัน ก. เอ้าลอัน, เอ้าถิงบชู่ลื่น.

ก้าอ ๑. น. ชื่สันไม้แมงบึ่ง เป้นลันลุงยงอเกิดตามยะ-เบือกลิ้นเป้นลอยกะย่างกะดาอ.

๑. น. ละยะที่กิกลาไปเพื่อนึ่ง. ก. ยิกย่างไป - "พุอะมาดห้าอหอยก้าอไต่ดาม" อ.ลอดลี่ (เป้นก้าอ)

ม. น. ห้ำชุ, น้ำมันอันเป้นกำลังลองชุ.

กาอเพด น. ลิ้นไม้แมงบึ่งชู่ดามป่า "กุชุมพา ไม้ลอกคำ และกาอเพด" (ชุอดลันอละ)

กิอ ๑. น. ชื่นิกแมงบึ่ง ลิอน้อยลินลีลงอ เรียดชู่ชู่ดาม-ลิน.

๑. อ. ยงกลินยาอาที่เกิดลั้นตามแก้มตลิ่อมที่ปั่ - แม่นลินยาอคอมเกิด นับถือว่าค้ำคุนยงกลินกิอ.

ม. น. ฉลัน,อิมยาม ดั่งคำในพ้าสีเจืองว่า "ก๊อ อ่อมอั้นเมือพ้าฮอดแถม"

ก๊อ น. บ่อมฮอม,บ่อมแคบ,บ่อมน้อยที่ฮู่ละฮาว-เค้าบ่อมใหญ่ (ก๊อพู) อ. ฮอม,แคบ,น้อย - (คำก๊อ)

ก๊อ ๑. ก. ฮ้าย, โกด, คงด.

๒. ก. ปิดเล้ากัน,ตันใต้เล้ากัน (ก๊อดอก)

ก๊อโกด ก. คงดฮ้าย.

เกอๆ อุ. ลงๆฮ้อง.

แกอ ๑. น. ชื่คินชาดอาบาม,ชื่มันแมอมื้า เอิ้นมันแกอ หลือมันด้าง.

๒. น. ส่อนมื้าฮองเส้นเชือกที่ตั้นเล้ากัน.

แกอๆ อุ. ลงๆฮ้องย่างนี้า "ฟ้ายินเต้นตอนฮ้องแกอๆ ก๊อฮอก" (ลีนไซ)

แก่อ น. บ่อนเคียฮู่เคียกิน, เฮดแดนที่เคียอาลัย,- แดน.

แก้อ ๑. น. ตินที่แฮงและไฮตลงอยอดเล้าไปหาๆใน- ได้ ได้แก่พอก เพ็ด,นิน, ฮองที่ตลื่ตลอมด้อย ฮายลาอมิลักลมะ ล่อๆไฮ, ฮองที่เฮ็ดหงมอันมิลักลมะ ดั่งก่าอแล้ว;ฮองล่อๆไฮ,ลิงที่ดี มิอาคา,ลิงที่มันกิ,ฮองปะเลิด; ลงกพาลุมะ. ที่เฮ็ดด้อยแก้อชุบกิน หลือ แป ลาลันไฮน้ำว่า แก้อ ดั่ง แก้อเตล้า,แก้อน้ำอิบ เป้นต้น.

๓. น. ชื่ลันไม้แมอมื้า ใบน้อยมิน ดอกลิลาอ - แก่นลันเป้นลายาม, ชื่บีแมอมื้าที่คินปุกไอ้- ดามลอมหลือไฮ่ ดอกลิเหลือๆอ่อม ลงก่า บี แก้อ, ชื่ฮากฮองลันไม้ที่ฝั่งชื่ลิๆในดินอันพา- ไห้ลันไม้ตั้งขึ้นฮู่ได้ อ่า ฮากแก้อ.

ม. น. ชื่นิกแมอมื้า ลินลิดำ อ้างชุลิเหลือๆฮงม เอ้าพาลาคินได้ (ล่อมหลายฮงก นิกอี่แก้อ)

๔. อ. ปะเลิด,ดิ,ก้าหาม,ล่อๆไฮ,ลาอ(ไก่แก้อ

แก้อเก้าปะกาม น. แก้อหินย่างดีมิ ๙ ปะกาม ฮงก่า เมิา อะอัด หลือ มิพอัด (ป. มออัดมะ) คือ ๑/ แก้อลาอ หลือ เพ็ด ลิลาอๆามบ่อิลุดคืมน้ำ ไฮ. ๒/ แก้อแดๆ หลือ แก้อพิลา ลิแดๆคือไม พาลพิลาลุก. ม/ แก้อฮงอ หลือ มะมิโลดหลือ แก้อมิอะกิด ลิฮงอคือปีกแมๆคับ. ๔/ แก้อน้ำ- คั่ๆ หลือ โกดเมน ลิแดๆชุ้วคืมน้ำคั่ๆ. ๕/ แก้อ- อาแมอ หลือ พิมุน ลิคือลิอาแมอ. ๗/ แก้อมะ- หามิน ลิดำ หลือ ลิดอกตักดิบ.๗/ แก้อเม็น คือ แก้อปะลึก หลือ มุกอา หลือลิแลอก. ๘/ แก้อ - เหลือๆ หลือ บุลอาคำ ลิเหลือๆคือลิแลอดทางป่า หลาด. ๙/ แก้อก่าน หลือ แก้อเพ็าย ลิแดๆ มิอ.

แก้อเจ็ดปะกาม น. แก้อหินย่างดี ๗ ปะกามดั่งก่าอมาแล้อ- ในแก้อเก้าปะกาม คือ: แก้อลาอ (เพ็ด)แก้อ แดๆ (พิลา) แก้อฮงอ (มิอะกิด) แก้อดำ - (มะหามิน) แก้อลาแมอ (พิมุน) แก้อน้ำคั่ๆ- (โกดเมน) แก้อเม็น (มุกอา)

แก้อลาอะพัดบึก น. แก้อมะมิโลดที่พาไห้ลำเอ็ดคอามปะลิๆ- ได้ทุกปะกาม.

แก้อดา น. ล่อนลำคันฮองดาที่พาไต้เต้นชุบด่าๆได้, ล่อนไฮฮองล่อยดา.

แก้อห้าลาม น. หายเอิาพอะพุด,พอะพัน และ พอะอะอิ- อะลิๆที่มันถือว่าเป้นฮองปะเลิด.

แก้อมาๆงาม น. หินแมอมื้า ลิลาอไฮ่ แต่บ่แฮงดีคือเพ็ด.

แก้อปะลึก น. แก้อหินลิลาอมน้ำพอก.

แก้อมะมิโลด น. แก้อย่างดีหินลิไฮชุ่งเลือๆ ถือว่าถ้าชุ่ใดมี- แก้อมะมิโลดแล้อ จะบึกเอิาลิ่งใดกิได้ ดั่งนั้น จึงฮงก่า แก้อลาอะพัดบึก กินิ.

แก้อตุ น. ล่อนลำคันฮองตาที่พาไต้ไอ้ยืนฮงๆ.

กงอ ๑. น. เคือไม้แมอมื้าค้ายคือเคือผักกูด"กงอกูดตั้ง- ตาๆเท้าทุมพอม" (ลีนไซ)

๒. ก. ตั้นเล้ากัน,ตูกพัน "กินกงอตั้น"

ก่งอ ๑. น. มิดชุบโค้งๆ ลำลันต้อนเล้า หลือ ตง้า,-

ก. ต้อเล้าหลือตง้าด้อยมิดย่างนั้น,ดิดต่ากัน, ต้อๆคากัน, เมื่อๆถึงกัน.

๒. น. พยาดแมอมื้าหำไห้มืน, ก. จ้างเล้า, ๆเล้า

ก่งอต้อๆ ก. ต้อๆคากัน,ดิดต่ากัน.

ก่งอดอๆ ก. ดิดต่ากันในหางแต่างดอๆ, เป้นพี่น้องกันในหางแต่างดอๆ.

ก้งอ ก. ตูกพัน,ต้อไห้ตอบ, เอ้าตูกพันด้อยคอามต้อก.

ກ້ງອກ້ອນ ອ. ກັບຄືນໜ້າເກົ່າ.

ອັກສອນນຳ

ກ -

ກວ່າ ອຸ. ເປັນຄຳຕໍ່ທ້າຍປໂຍກຄຳຖາມ ຄຳວ່າ ໄປ ໜ້ວ່ກວ່າ (ລາວໃຕ້)

ກ່ວ່ ອ. ເກີນ, ເປັນຄຳໃຊ້ປຽບທຽມໃນການປຽບທຽບ.

ໄກ ກ. ໜ້ໃຫ້ແກ່ວ່ງໄປນ້ໆ, ແກ່ວ່ງໄປນ້ໆ.

ໄກ່ກ້ອ ກ. ແກ່ວ່ງໄປນ້ໆ.

ກ້ັກ ກ. ໜ້ນີໃຫ້ໜ້ນເຂ້ົ້ໜ້ໜ້ໜ້ໜ້ ຄຳ ກ້ັກໄຫ ຫລື ຮ້ອງໃຫ້ຄົນເຂ້ົ້ມ້ໜ້ໜ້ໜ້ ຄ.

ກ້ວ້ກ ກ. ໜ້ໃຫ້ໜ້ກ້ວ້ວ້ໜ້ອ, ອ. ຂ້ວ ເປັນປ່ອ້ໜ້ວ້ອ.

ກ້ວ້ ອ. ໄກ, ໄກ່ໜ້ອຸ(ໃຊ້ຄືກັບຄຳວ່ໜ ໄກ=ກ້ວ້ໄກ)

ກ້ວ່ (ຄ້ວ້ງອກັບ ກ້ວ້) "ເມ່ືອ້ັກເມ່ືອ້ບ້ນຫ້ໍ ແຂນ ໜ້ອ້ົ້ກ້ວ່ ເມ່ືອ້ັກລ້ວ້ລຸ່ນຫ້ໍ ກໍ່ຕ້ໜ້ອ້ໜ້ນໂຍ-ຍ້ວ" (ເຈ້ວ້)

ກ້ວ້ ນ. ຂ້ັ້ຂ້ນແນ້ນ້ໆ ຄ້ວ້ນ້ໍ້ເຂ້ົ້ເປັນ້ວ້ນ.

ກ້ວ້ ນ. ດ້ວ້ນກ້ວ້ກ້ັ້ນຍ້ວ, ອ. ປ່ໍ່ແ້ນ, ໜ້ອ້ກໄປ.

ກ້ວ້ນ້ອ້ ນ. ກ້ວ້ນ້ໍ້ຂ້ນ້ອ້ໆ ຫລື ແນ້ນ້ອ້.

ກ້ວ້ນຸ້້ ນ. ຊ້ໍ່ຄ້ນ້ໜ້ນ້ໜ້ວ້ກໜ້ນ້ໍ ຢ່ໃນແຂ້ວ້ກ້ວ້ນຸ້້ປ - ແ້ນ້ໜ້ນ.

ແກ່ວ່ ກ. ໜ້ໃຫ້ໄກ່ໄກ່ໄປນ້ໆ.

ກ້ັ້ແກ່ວ່ (ເບ້ໍ່ ແກ່ວ່)

ກ້ວ້ວ ກ. ໜ້ໃຫ້ແ້ນ, ໜ້ໃຫ້ກ້ັ້ງ, ເອ້ໍ້ໄປ້ໜ້ວ້ອ້ັ້ງ.

ແກ້ວ ກ. ກ້ໜ້ວ, ໜ້ວ, ຈ້ໍ່ໄວ້, ແກ້ວ້ກ້ໜ້ວ ກ. ຈ້ໍ່ໄວ້ ໃນໃຈ.

ກ້ວ້ນ ນ. ຫ້ວ້ໜ້ວ້ນ, ອຸ້ລ້ກ້ນ, ຕ້ໍ້ວ້ັ້ນ້ວ້ນ, ເຈ້ົ້ໜ້ວ້ ຕ້ໍ, ເຈ້ົ້ນ້ແ້ນ້ກ້ວ້ນ, ຂ້ວ້ນ້ວ້ກ້ນ, ເຈ້ົ້ໜ້ວ້ຫ້ໍຸ່້ນ້ໍ້ກ - ຄ້ວ້ງບ້ວ້ນ (ບຸ້ນ້ວ້ນ)

ກ້ວ້ນ້ວ້ນ ນ. ເຈ້ົ້ໜ້ວ້ຫ້ໍຸ່້ນ້ໍ້ກຄ້ວ້ງບ້ວ້ນ.

ກ້ວ້ນ ນ. ຂ້ວ້ນ, ຂ້ວ້ລ້, ຫ້ໍ່ໜ້ວ້ກ້ນ້ວ້ນ ຄ້ວ້ງ ຈ້ໍ່ ໜ້ວ້ກ້ນ (ບຸ້ນ້ວ້ນ)

ແກ່ວ່ ອ. ຄຸ້້ນ, ເ້ວ້ຍ, ບ້ໍ່ຢ້ກ້ໍ.

ภาษา

ຂ

ຂ -

ຂ ພ້ນຸ້້ນ້ຂ ຂ ເປັນໜວ້ກອ້ັ້ກ້ນຸ້້ ແ້ນ້ຂ ໃຊ້ເປັນ ອ ອ ຂ ກ ໃນ ໜ ກ ໃ ໃ ໃ

ຂ, - ຂ, - ຂ

ຂາໂອ້ ນ. ກິກຂາ, ຂາອ່ອນບ່ອນຜ່າກເລົ່າຂຶ້ນໄປ.

ຂາຂະນິດ ນ. ຂອງຄວນຄັ້ງຄວນໝົ້ງ (ປ.)

ຂານິກາງ ນ. ເຄື່ອງໃຊ້ຂານັກໂທດ ເປັນເຫລັກຂາວ ນິ່ວ່າ ກາວະໂອ້ຄືຂານິກາງ.

ຂາປະຖຸມ ນ. ຂະນາຊິກ, ກັນຂະກາບ, ຊຸ(ໝ)ຂ ເລົ້າປະຖຸມໂອ້-ຕາມຂະບຽບ.

ຂາຢົ້ງ (ເບິ່ງ ຂາວຸ້ງ)

ຂາລາຍ ນ. ຂາທີ່ຂັກຂີດວ່ຳ ຫລື ແຕ້ງໃຫ້ດ້ວຍຮູບລາຍຕ່ຳງໆ ຫ່ອນຫລາຍແນ່ນຮູບໂຕນອນ.

ຂ່ຳ ນ. ພືດແນວນ້ຳໆຈຳພວກຫ້ານ ຫົວນິ້ວເຕ້ ມີ ໔ ຢ່ຳງ ຄື: ຂ່ຳບ້ານ ຫົວໃຫ່ງ, ຂ່ຳນ້ຳ ຫົວນ້ອຍລົ້ນ ນ້ອຍ.

ຂ່ຳໂຕນ ນ. ຂ່ຳໃຫ່ງ.

ຂ່ຳລົ້ນ ນ. ລົ້ນໄມ້ແນວນ້ຳ ໜ່ວຍເປັນພ້ວຍຕ້ານກລ້ຳໃຍແລ້ນິ ອິດັ້ນ.

ຂ້ຳ ๑. ນ. ຂາວເຜິ້ງພວກນ້ຳ ເຊ່ຳແມ່ຍນເອ້ນວ່ຳ ຂ້ຳ ນິຫລາຍຈຳພວກ ຄື: ຂ້ຳຂະໜຸ, ຂ້ຳຂະແດ, ຂ້ຳຂະ-ຂາຍ, ຂ້ຳພຽງດ້ຳ, ຂ້ຳຂອງຫລ້ຽງ ເປັນລົ້ນ.

๒. ກ. ຫ້ຳໃຫ້ດ້ວຍ.

ປ. ຂ. ເປັນຄຳແທນຊື່ຂອງຕົ່ວເອ້ຳ ດັ່ງ: ຂ້ຳ, ຂ້ຳພະເຈ້ຳ ຂ້ຳພຂະບາດ.

๓. ນ. ຂ້ອຍ, ຄົນໃຊ້.

ຂ້ຳເຄິກ ນ. ຂ້ອຕຸ, ຄົນທີ່ປ່ຽງໜ້ຳຍ້ັນຂະຂາຍ.

ຂ້ຳນ້ອຍ ຂ. ເປັນຄຳແທນຊື່ຂອງຕົນເອງເວລາເວ້ົ້ຳກັບຄົນຜູ້-ຍິດຊຸ ຫລື ໜ່ວໄປ.

ຂ້ຳພະເຈ້ຳ ຂ. ເປັນຄຳແທນຊື່ຕົນເອງໃນໜ້ຳໜ້ຳຂ້ອງຖ້ຳຍບຫລື-ໃນເວລ້ຳທ່ວໄປ.

ຂ້ຳພຂະບາດ ຂ. ເປັນຄຳແທນຊື່ຂອງຕົນເອງເວລາເວ້ົ້ຳກັບພຂະ-ເຈ້ຳແນ່ນິ "ໂຍກກ້ຳແດນໂດຫ້ວຍຫ້ວ ແຕ້ນແລ-ພຂະບາດເຈ້ຳໃຈລ້ວງຂອດຂ້ຳ" (ຄົນໃຊ)

ຂ້ຳຂ້ຳຖຸກ ນ. ຄົນທີ່ໜ້ຳກ່ານໃຫ້ໜ້ຳຂອງ ໂດຍນິດແຂະດ້ຳໜ້ຳ.

ຂ ນ. ໜ້ຳຂອງຕົ້ນໄມ້ປ່ຳງ ເປັນເມ້ຳຕ່ຳເມ້ດເລ້ົ້ຳ, - (ຕົ້ນໄມ້ປ່ຳງໜ້ຳໜ້ຳຂ ຖ້ຳ ເປັນໜ້ຳກແລ້ວຕົ້ນນ້ຳຍ້ຳງ ຕ້ຳ ແຕ່ນນ້ຳ ນ້ອຍໆ ນິ ມ ໃນເວລ້ຳຕົ້ນໄມ້ປ່ຳງ ເປັນ ຂ (ຄຳນ້ຳ ບຸຮ້ຳຍລຸ່ງ ເປັນ ຂ)

ຂິນ້ຳຂິນ ນ. ຊຸ(ໝ)ຂ້ຳຍ ຂ ວ ຂ ຍ ງ ແລ້ວ (ໜ້ຳ ຂ ເອ້ຳ ພ ຂ ອ ຂ ຕ້ຳ)

(ປ. ຂິນ້ຳ ຂ ຂ ວ ຂ)

ຂ ຂ ຂ ນ. ນ້ຳ(ໝ)ນ, ນ້ຳ ໃນ ຕ(ໝ)ນ ໄມ້ (ປ.)

ก. ນ້ຳ(ໝ)ຂ້ຳ ຍ ງ ເທ່ຳ, ເດ້ົ້ຳ.

๑. ນ. ຂ ຖ ນ ເ ກ ຳ ທ ຳ ຍ ດ ຂ ຳ ກ ໜ ຳ ຍ ຂ ຳ ຍ ຄ ນ ແ ຂ ະ ຂ ັ ດ, ຂ ຳ ຍ ຊ ຳ ດ, ເ ຍ ດ ຂ ຳ ຍ ຳ ຳ ຳ ທ ຳ ນ ຳ ຍ ກ ນ, ດ ຳ ຊ ຳ ເ ລ ຳ ຍ, ຊ ຳ ກ ຍ ເ ປ ຳ ນ ຳ ຳ, ຂ ຳ ຍ ຊ ຳ ງ ດ ໃ ນ ຮ ຳ ງ ກ ຳ ຍ - ດ ຳ ຊ ຳ ນ ຸ ກ, ຊ ຳ ດ ຳ ເ ປ ຳ ນ ຳ ຳ.

๒. ດ. ນ ກ, ຕ ລ ຳ ຍ (ດ ຳ ງ ຕ ຳ ດ ຳ ຳ ຊ ຳ ຳ ຳ ນ, ຊ ຳ ຕ ຳ ນ) ຊ ດ ໃ ຊ ້ ເ ປ ຳ ນ ຕ ວ ນ ຳ ໜ ຳ ຕ ຳ ນ ຂ ະ ຂ ັ ດ ຕ ຳ ລ ຳ ຍ ຊ ຳ ນ ຳ ທ ຳ ນ ຳ ຳ ຊ ຳ ດ ຕ ລ ຳ ຍ ຊ ຳ ນ ຳ

ຂ້ -

ຂ້ຄວ ນ. ໝາຫມອນໜຶ່ງຄືນນ້ອຍໆຄືໝາຊຸດເຂ້ອຂ້ຽງຫຸ່ນ ໃຫນໃນ ເອີ້ນໝາຂ້ຄວ ຂ້ຄອງນັ້ນເວົ້ໄຟຊຸກຄືນ ນັ້ນຍາງ.

ຂ້ຽ ນ. ຕົວທີ່ວ່ໍ້ຄ້ອຍເຂ້ນຫ້ານ ຫລືໃຫຊາວແລະວ່ໍ້ຄ້ນ ເປັນກັນ.

ຂ້ໄ ນ.(ເຫຼົ້ ໄ)

ຂ້ໄ ວ. ບໍ່ຄລາວ, ໄ ວ່ໍ້ຫລາຍ.

ຂ້ເຈ້ ນ. ຂ້ໍ້ຂອງເຈ້, ຊື່ໜາວ ວິນທ້ນ້ນ້ນ ນ ຈາກຂອງ-ເຄ້ນ ໃຊ້ຊ ້ນ ເຂ້ເ ້.

ຂ້ຢ່ ນ. ກາກຂອງ ້ໝ ທ່ ເອ ນ ເຂ້ ເຫ ້ ແລະ ້ນ ້ນ-ເອ ເຂ ເ ນ ຂ ແ ້.

ຂ້ ້ ນ. ຄ ນ ັກ ້.

ຂ້ ກ ນ. ຫ ້ນ ຂ ງ ໃ ້ ່ ງ ເ ນ ບ ່ ນ ທ ່ ແ ່ ນ ້ ເ ່ ນ ້ ຫ ຸ ່ ນ ່ ເ .

ຂ້ ນ ນ. ຫ ້ ່ ທ ່ ເ ກ ເ ນ ເ ນ ແ ່ ນ ພ ຂ ຢ ່ ນ ພ ຂ ງ ນ ້ .

ຂ້ ຊ ນ. ຢ ງ ຂ ງ ້ ນ ້ ກ ທ ່ ແ ້ ເ ນ ຊ ້ ເ ຢ ່ ນ ້ ໄ ້- ້ ກ ໃ ້ ້ ນ ້ ຢ ງ ຂ ງ ່ ງ ໆ .

ຂ້ ຢ ງ ນ. ຢ ງ ຂ ງ ້ ນ ຢ ງ .

ຂ້ ໂ ຍ ວ. ນ ກ ້ ງ , ບ ່ ກ ້ , ບ ່ ອ ຫ ນ , ໃ ນ ້ ອ ຍ .

ຂ້ ້ ງ ນ. ຂ ງ ເ ້ ຂ ງ ທ ່ ອ ່ ຢ ່ ນ ຊ ຸ ້ ງ .

ຂ້ ງ ວ ກ. ໜ ່ ວ ຍ , ບ ່ ນ ້ ກ , ນ. ຂ ງ ເ ້ ຂ ງ .

ຂ້ ວ ນ. ຂ ງ ເ ້ ຂ ງ ຂ ຊ ວ ໆ ໃ ຫ ຂ ອ ກ ຈ ກ ວ ຂ ງ ຄ ນ ແ ລ ະ ຄ ້ ນ .

ຂ້ ເ ່ ນ. ເ ຫ ່ ໃ ຄ ເ ຊ ່ ຖ ອ ຢ ່ ໃ ຂ ້ ້ ແ ຊ ນ ກ ນ ເ ນ ້ ນ ຂ ້ ເ ່ .

ຂ້ ວ ວ ນ. ພ ຍ ວ ງ ໝ ນ ອ ນ ຶ ່ ງ ເ ປ ນ ຈ ຸ ່ ນ ແ ຊ ງ ຢ ່ ວ ນ ຂ ່ ຳ ງ ກ ຍ .

(ຂ້ ກ ວ ວ ກ ່ ວ ່) (້ ກ ວ ວ ກ ່ ວ ່)

ຂ້ ນ ນ. ຈ ຸ ່ ນ ທ ້ ອ ຢ ່ ນ ້ ໍ ນ ນ .

ຂ້ ນ ນ. ນ ນ ແ ຫ ລ ວ , ນ ນ ທ ນ ້ ໍ ນ ຢ ່ ແ ຫ ລ ວ ໆ .

ຂ້ ກ ໝ ່ ນ. ຂ ້ ໍ ໝ ນ ອ ນ ຶ ່ ງ ວ ກ ຄ ້ ້ ກ ວ ເ ນ ອ ນ ແ ວ ວ ນ ້ ອ ຍ ຢ ່ ໃ ້ ນ ນ .

ຂ້ ວ ນ. ນ ນ ເ ນ ກ ເ ກ ວ ນ ຢ ່ .

ຂ້ ເ ນ ນ. ນ ້ ໍ ເ ນ ອ ກ ໃ ຫ ລ ວ ອ ກ ຈ ກ ຫ ຸ ່ ນ ຄ .

ຂ້ ເ ວ ນ. ຂ ້ ໍ ຂ ງ ເ ດ ້ ກ ນ ້ ອ ຍ ເ ກ ວ ໃ ່ ' ເ ນ ່ ອ ຍ ້ ງ ບ ່ ໄ ດ ້ ກ ນ ນ ນ ນ ີ ຂ ງ ວ ວ ກ ເ ຫ ເ ວ .

ຂ້ ເ ວ ນ. ຈ ຸ ່ ນ ທ ້ ໄ ຟ ໃ ຫ ້ .

ຂ້ ຈ ວ ວ. ຢ ກ ຈ ນ , ບ ່ ນ ້ ເ ້ ຂ ງ ວ ງ .

ຂ້ ໂ ວ ວ. ນ ້ ກ ໂ ວ ວ .

ຂ້ ຈ ຸ ນ. ຂ ງ ເ ້ ຂ ງ ທ ້ ວ ວ ຢ ່ ໃ ນ ຈ ຸ ຈ .

ຂ້ ໄ ຕ ້ ວ. ນ ້ ກ ໄ ຕ ້ , ໄ ຕ ້ ເ ລ ້ ວ ໆ .

ຂ້ ຈ ຸ ດ ນ. ຂ ້ ໍ ໄ ມ ້ ໝ ນ ອ ນ ຶ ່ ງ ໜ ່ ວ ຍ ໜ ້ ກ ້ ໍ ນ ້ ນ ເ ປ ນ ຈ ຸ ່ ນ ໜ ່ ວ ຍ ບ ່ ກ ງ ງ ວ ວ ວ

ออ ๑. ลักษณะ ของแล้วอีแดงๆแดงสัวย้าน.

อี ๒. ไม้เครื่องเรือนอย่างลับดีงดิบเอาไว้เป็นคู่กัน, เครื่องอย่างถุกเขาซื้อมาขาย เช่นถ้วยไม้ที่ใส่ตำลาว, ชงกดอบกันอ่า อีตา.

อีเมือง ๒. ลักษณะดี, เศษาบดี, ล้าสาสุภาพชั้นสูงต่ายบ้านเมือง (บุราณ)

อุ ก. ตลิ่น, ดินสิง, ลังเอว, แอ่ว, หมู่เอกอบ.

อุ้มลัน ก. ลัง, เอว, ลิ้น "อุ้มลันพ้อมกานก้าแล่น - บอกอ่าพี่ขอยใช้แขงลักนอ่องมา" (ลินไช)

อุ (เบิ่ง อุ)

อุ ก. ก่าชาย, หว่าใต้ย้าน.

อุ้ตอุ้. ๑. ใหญ่แลเลิ้น.

เอ ๒. ไม้ฆอนมือๆ แก่นสีเหลือง ใช้ย้อมไหม.

เอาอน ๒. นิก, ฟัน, ขุดเพอะดา, อีพยาพอน, อาด, - แมก, ลิน, ตาเอ้น, บานแล่น (ป. เอาอ)

เอ้ ๑. เอ, ปี่ไปอานพาชื่.

แอ ๑. ๒. เรือน, เรือนหาย, ๑. สาด ตั้ว ของ- แอ (ข.)

๒. ๒. อาบ้อยของแต หลิ เครื่องสานด้อยป่านเป็นผืน ที่พาใต้ลินแตกอ้างออก, ก. ลีกัน, อิอาด, บาดขางกันอู่.

๒. ก. เอ้า, ปาก, เจอะจา "ลิอกิปุนคำด้านคอง- สานแลมอม" (เจือง)

แอ้ ๒. ล้อลีนแมอมือๆ อู่ในน้ำ ลุบลีแลม.

โอ ๑. โง, บ่ใช่, ไหมเอ้า.

โอมะพัด ๒. ด้าโอ, ด้าลีมิน, ด้าป่าน, ด้าขาว (ป. โอมะ- พัดถะ)

โอ้โอ้ว ๑. อาการแต่งของเป็นห่อน หลิ เป็นหลอยก็บอู่.

เอาะ ๒. เครื่องแลอนลิล้อลังจำพอกวิอแลเอาดขาว ด้อยไม้ไต่ลือไม้แน่น เจาะรูไปอานขางขาว มีลูกแลอนขางใน ๔-๙ ลูก เพื่อให้ลัดกับกับลอบปาก.

เอาะลอ ๑. ลิอกังวง, ลังวง, เกียเลิน.

เอาะตลอ ๒. เอาะแลอนลิล้อลีพาด้อยไม้แก่นและเอิา - ขาลีๆ เจ้อลูกให้ลิยงๆด้วนอน.

อ ๒. ไม้ๆลันบีงอาลัยตาย, แลอน, เกาะ, ก. เอ้า เนื่อใต้ลุ่มใต้ลีๆลีนด้องกาน.

อเกาะ ๒. อ่ลีนลันยาวๆอาลัยเกาะเอิาลีๆของลีอู่ยู่ๆ.

อเลิ้ง ๒. ไม้ลันบีงๆๆอาลัยใช้เลิ้งเพียๆ.

อเออ (เบิ่ง เอาะเออ)

อเลิน ๒. ตาลักๆและมิลินคิก่ยอ ใต้ลันยาวอาลัย- ลัดเอิาของอู่ยู่ๆ.

อ้ว ก. อ่ลินา, ว็อ, อัดลัน.

อ้าอ ๒. อ่อาลัยลับลิอย้างลีน้าวอีอู่ปายอ่.

อ้าว ๒. ตาลักๆปาบแตนและมีด้านยาวใช้อาลัย- ลับลิอย้างๆ.

อพาน ก. ลาลังๆลือออ้อยภานอ่ลุลีน.

อพอะอาขุพาน ก. อ่อะมุยาอาจากพอะเจ้าแต่อีน.

อ้ายอย ๒. ไม้ หลิ โลกะ เป็นอ่อาลัยง้ายไอ้ (อ่อา- ลัยเกาะแอนไอ้)

อ้ ๒. บ่อนลิ้นป้องไม้ป่อๆ, ป้องๆ, ห่อนมือๆๆอาๆมิ้อม หลิมือดิน, เครื่องคอานออนมือๆๆ, บิอ, อัก, ใจมัก, (เอ้าถึกลิ้อ่ภานบ่ได้)

อ้ก้อ ๑. ลิ้นแอะน้อย.

เอ ก. ล้าน, แปน, บ่มิน (ลิาเอ)

เอ้ะ ๒. ไม้ลอๆอันลาลัยติให้ห้างตอะในเอลาพ้อม- ลาลิม้า.

เอ้ง ก. ก่อียาลอๆนิกหลิไก่เอิาอินลอ้อดิน หลิง้าว เพื่อลุลกาลาลาน, เอิา มี อิน หลิไม้ ป้อ - ลอๆใต้ลอกอ้างอาภานลอๆไก่เอ้ง.

เอือ ๑. ล. ลอกเจ้า, ลุ่มเจ้า (ลุ่มือาลุแก่เอ้ากับลุ่มือา ลุ่อ่อน)

๒. ๒. ลื่ไม้มิลิลาพอกตัว ใช้ลินเป็นอาลานและ มิลาอายอย แต่ย่างเป็น ๔ ประเพท คือ: เอือ อื่น แอะ เอือต่อย หลิ เอือต้นมะอาพ่มิลิด- อื่นะ (บ่มิลิดอื่น)

เอือลื่น ๒. ลากเอือประเพทต้นลิดอื่น.

เอือเคือ ๒. ลากเตลื่นน้อยต้นเป็นเคือ ห่อยเป็นพวกๆ ลุภแล้อมิลิดอื่น.

เอือบ้า ๒. ลุ่ลินไม้มิลิลแมอมือๆ ห่อยลิลากเอือมักเกิด อานแคมบ้า ห่อยลุภมิลิดตาย.

เอือบ้า ๒. ลากเอือแมอมือๆออกลิปากแกอกและในมิ

ເອ, - ອ, - ໄ, - ເອົາ

ເອົາ.

ເອ ก. ອາການແຫ່ງຂອງທີ່ເປັນກ້ອນຫລຸດອອກ, ເອົາຂອງ ຫລືຂອງຄ້າຍກັນຂໍເອ ໄປຂ້າງໆ (ເອ ຕ່ອຍ)

ອ ນ. ສະພານ, ບ່ອນກ່ອຍຂ້າມນ້ຳ.

ຂ້ໍ ก. ເກ່ຍໃຫ້ຫລຸກໃນພື້ໂດຍບໍ່ໃຫ້ນ້ຳ ແລ້ວ ຂ້ອງຄົນໄປຄົນ-ມາ.

ໄ ນ. ນ້ຳມັນແຂ້ນ ເປັນວ່ອນຄ້າຍໜ່ວງກ ຂອງຄົນແລະສັດ, ก. ເຮັດຂຶ້ນມາ ຫລືຈັດໃຫ້ເຕັມ ອອກ, ສະແດງ, ບອກ, ຊີ້ສອງ.

ໄຂ ນ. ນ້ຳມັນຊຸ້ມທີ່ຢູ່ໃນກະດູກ.

ໄ ນ. ໝ້ອຍ ຫລື ເມັດນ້ຳໆທີ່ພາໃຫ້ເກີດ ເປັນໂອ ຢູ່ໃນ-ທ້ອງຂອງສັດບາງຈຳພວກ.

ໄ ນ. ເຂົ້າໜົມແບບນຶ່ງ ເປັນກ້ອນນ້ຳໆ ຄື ໄ.

ໄ ນ. ໄ ຂອງແມງ ຫລືທີ່ໃຫ້ເກີດ ເປັນໝອນ.

ໄ ນ. ໄ ທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຫຼຸກ ແລະ ບໍ່ຕົ້ນໃຫ້ແຂກ.

ໄ ນ. ຊື່ຕົ້ນໄມ້ແບບນຶ່ງ ດອກສີ ຕ່າງ ເຫລືອງ ເຂົ້ມ ໄ ເນົ່າ ກິ່ນ ຫອມ.

ໄ ນ. ຕັກແບບນຶ່ງ ເປັນ ເມັດ ສີ ເຫຼືອງ ຂອບ ນອກ ໃນ ຕັກ ກ ເກີດ ໃນ ນ້ຳ.

ໄ (ເບິ່ງ ໄ)

ໄ ນ. ສະ ລັ ຍ ທີ່ ລັ ນ ຢ່າງ ນຶ່ງ ເຊ ຄົນ ຊ ແລະ ສັ-ຄ ຕູ.

ໄ ນ. ສະ ລັ ຍ ທີ່ ເປັນ ນ ຍ ຄື ໄ ອ ຢູ່ ໃນ ສັນ ຫລັ ງ-ຂອງ ຄົນ ແລະ ສັ ຕ.

ໄ ນ. ຊື່ ພ ຍ າ ງ ແບບ ນຶ່ງ ນ ອ າ ການ ຮ ອ ນ ແລະ ໜ າ ວ.

ໄ ນ. ຊື່ ພ ຍ າ ງ ໄ ຢ່ າ ງ ນຶ່ ງ ນ ອ າ ການ ຍ ຶ ນ ແລະ ເ ຜ ື ້ .

ເ ๑. ນ. ໜູ, ເ ອ ຍ.

๒. ນ. ສ ະ ລັ ຍ ສ ອ ງ ສ ັ ດ ບ າ ງ ຈ ຳ ພ ວ ກ ທ ີ ່ ປ ່ ຽ ງ ອ ອ ກ ຈ າ ກ ຫ ນ ູ ມ ີ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ແ ລ ງ .

๓. ນ. ເ ສ ັ ນ ຂ ້ າ ງ ທ ີ ່ ຄ ັ ກ ໃ ສ ່ ນ ຶ ່ ງ ສ ຳ ລ ັ ບ ເ ອ ົ າ ເ ສ ັ ນ ຄ ື ຫ ລ ຽ ງ ຂ ອ ງ .

๔. ນ. ຄ ຳ ແ ທ ນ ຊ ື ່ ຂ ອ ງ ຄ ົ ນ ທ ີ ່ ເ ອ ົ າ ເ ອ ົ ້ າ ເ ຖ ິ ງ ເ ປ ັ ນ ບ ຸ ຍ ຸ ດ ທ ິ ມ ຍ ່ າ ຍ ສ ະ ຫ ຸ ພ ິ ດ .

๕. ນ. ຊ ື ່ ນ ິ ກ ຈ ຳ ພ ວ ກ ນ ຶ ່ ງ ເ ອ ີ ້ ນ ນ ິ ກ ເ ອ ົ າ ນ ິ ຫ ລ າ ຍ ຈ ຳ - ພ ວ ກ ຄ ື : ເ ອ ົ າ ຊ ຽ ວ ຕ ິ ບ ນ ້ ອ ຍ , ເ ອ ົ າ ພ ອ ງ ນ ິ ກ ເ ອ ົ າ - ຫ ັ ນ ສ ະ ວ າ ແ ດ ່ ຕ ິ ບ ນ ້ ອ ຍ , ເ ອ ົ າ ຈ ູ ້ ນ ິ ກ ເ ອ ົ າ ແ ມ ່ ບ ໃ ຫ ຍ ່ .

ເອ, - ເອ

ເອົາປຸ້ນ ນ. ຊື່ ເ ຄ ື ອ ໄ ມ ້ ແ ມ ່ ນ ນ ຶ ່ ງ ຕ າ ນ ເ ຄ ື ອ ແ ລ ະ ໃ ບ ນ ິ ປ ຸ ່ ນ ສ ີ ເ ຫ ລ ື ອ ງ ຄ ້ າ ຍ ຕ ົ ປ ຸ ່ ນ ຕ ິ ດ ຢ ູ ່ ສ ງ ກ ເ ຄ ື ອ ເ ອ ົ າ ປ ຸ ້ ນ .

ເ ນ. ອ ະ ລ ັ ຍ ອ ະ ບ ່ ອ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ ຄ ້ າ ຍ ກ ັ ນ ຂ າ .

ເ ๑. ก. ໄ ປ ຂ ້ າ ງ ໃ ນ , ໃ ຂ ່ , ປ ະ ຍ ົ ນ , ກ ົ ງ ກ ັ ນ ອ ອ ກ .

๒. ນ. ລ ັ ດ ຖ ุ ທ ี ่ ເ ປ ັ ນ ອ າ ຫ ານ ແ ລ ້ ວ ນ ຸ ่ ງ ເ ປ ັ ນ ເ ມ ັ ດ ເ ອ ົ າ ນ ิ ๑ ປ ะ ເ ພ ท ค ื : ເ ອ ົ ้ า ข ้ า ว แ ล ะ ເ ອ ົ ้ า ห ม ู ๑ ; ป ะ ເ ภ ท น ้ ำ ๆ น ิ ต ล า ย ช ื ่ อ เ ร ี ย ก ช ื ่ อ ต ่ า ง ๆ ก ั น : ม ิ ເ ອ ົ ้ า ส ั ย , ເ ອ ົ ้ า ล า ว , ເ ອ ົ ้ า แ ม ่ แ ล ง ເ ป ็ น ต ้ น .

ເ ນ. ເ ອ ົ ้ า ห ม ู ช น ิ ด น ้ ำ ๆ ป ิ ด ก แ ล ะ ເ ม ็ ด ใ ນ ฮ ิ ด ๆ .

ເ ນ. ເ ม ็ ด ເ ອ ົ ้ า ป ิ ด ก ท ี ่ ป ั ้ น ค ู ่ ก ั บ ເ อ ็ ้ า ย า ว .

ເ ນ. ເ อ ็ ้ า ย า ว ท ี ่ ค ั ด ເ ล ื อ ก ເ อ ົ า แ ต ่ ເ ม ็ ด ท ี ่ บ ่ ต ิ ด ก ั น ห ร ื อ ເ อ ็ ้ า ย า ว ท ี ่ ๑ .

ເ ນ. ເ อ ็ ้ า ป ิ ด ท ี ่ ค ั ด ເ ล ื อ ก ເ ม ็ ด ท ี ่ บ ่ ต ิ ด ก ั น ห ร ื อ ค ั ด ເ ม ็ ด ท ี ่ ต ิ ด ก ั น ก ็ ไ ด ้ แ ต ่ ต ้ อ ง ไ ม ่ ใ ห ้ ต ิ ด ก ั น ม า ก .

ເ ๑. ก. ป ะ ส ม , ค ล ุ ก ก ั น , ส ม ล ่ อ ม , บ ่ ต ิ ด ก ั น , ๒. ก ิ ก ก ั น .

ເ ๑. ป ็ น ข ่ า ย , ป ็ น พ ว ก .

๒. ก. ก ิ ร ิ ย า ท ี ่ ค น ๒ ค น ช ่ ว ย ก ั น ท ำ ง า น อ ย ่ า ง ห น ึ ่ ง ใ น ท ำ น อ ง ค ล ้ า ย ก ั น .

ເ ก. ท ำ ใ ห ้ ค ล ้ า ย ก ั น ห ร ื อ ส ม ก ั น ก ั บ ข อ ง อ ื ่ น .

ເ ก. ท ำ ใ ห ้ ต ิ ด ก ั น ด ้ ว ย ว ิ ธ ี ท ี ่ ท ำ ใ ห ้ ร ้ อ น ห ร ื อ ท ำ ใ ห ้ ม ี ย า ง เ ห น ี ย ว ท ี ่ ท ำ ใ ห ้ ต ิ ด ก ั น ไ ด ้ .

ເ ก. ท ำ ใ ห ้ ค ล ้ า ย ก ั น ห ร ื อ ส ม ก ั น ก ั บ ข อ ง อ ื ่ น .

ເ ก. ท ำ ใ ห ้ ต ิ ด ก ั น ด ้ ว ย ว ิ ธ ี ท ี ่ ท ำ ใ ห ้ ร ้ อ น ห ร ื อ ท ำ ใ ห ้ ม ี ย า ง เ ห น ี ย ว ท ี ่ ท ำ ใ ห ้ ต ิ ด ก ั น ไ ด ้ .

ເ ก. ท ำ ใ ห ้ ค ล ้ า ย ก ั น ห ร ื อ ส ม ก ั น ก ั บ ข อ ง อ ื ่ น .

ເ ก. ท ำ ใ ห ้ ต ิ ด ก ั น ด ้ ว ย ว ิ ธ ี ท ี ่ ท ำ ใ ห ้ ร ้ อ น ห ร ื อ ท ำ ใ ห ้ ม ี ย า ง เ ห น ี ย ว ท ี ่ ท ำ ใ ห ้ ต ิ ด ก ั น ไ ด ้ .

ເ ก. ท ำ ใ ห ้ ค ล ้ า ย ก ั น ห ร ื อ ส ม ก ั น ก ั บ ข อ ง อ ื ่ น .

ເ ก. ท ำ ใ ห ้ ต ิ ด ก ั น ด ้ ว ย ว ิ ธ ี ท ี ่ ท ำ ใ ห ้ ร ้ อ น ห ร ื อ ท ำ ใ ห ้ ม ี ย า ง เ ห น ี ย ว ท ี ่ ท ำ ใ ห ้ ต ิ ด ก ั น ไ ด ้ .

ເຂົ້າຂະບຸ ນ. ເຂົ້າໜົມແບບໜຶ່ງ, ເຂົ້າຕົ້ມ.

ເຂົ້າຂະນຸ ນ. ເມັດເຂົ້າທີ່ຕາລີຂົ້ວຢູ່ນຳເມັດເຫຼືອງທີ່ຝ່ານແລ້ວ ແລະນຳມາຕີເອົາອີກ.

ເຂົ້າຂະນາທິ ກ. ນຶ່ງຂັ້ງໃຈໃຫ້ສຳເລັດ.

ເຂົ້າຂາລີ ນ. (ປ. ສາລເອົ ເຂົ້າແບບໜຶ່ງ ເມັດໃຫ່ ແລະ ຂາວ) ແຕ່ລາວສາມເອົ ເຂົ້າໂພດ ຫລື ເຂົ້າໂຄດ.

ເຂົ້າຄ້ຳຂຍາ ນ. ເຂົ້າໜົມແບບໜຶ່ງ ເຮັດດ້ວຍກະທິໝາກພ້າວກັບໄຂ່ແລະນ້ຳຕານ.

ເຂົ້າຄັບປີ ຫລື ເຂົ້າຄັບປີຍາກຸ ນ. ຊື່ເຂົ້າໜົມແບບໜຶ່ງ ໃຊ້ແປ້ງກວ່ນໃສ່ນ້ຳຕານແລະກະທິໝາກພ້າວ (ປ. ຄັປປີ ແປວ່າ ເນີຍໄຂ. ຍາກຸ ແປວ່າ ເຂົ້າປຸ້ງ)

ເຂົ້າຄາກ ນ. ຊື່ຫນິດການປຸ້ນຢ່າງນຶ່ງ ກຳນົດທຳໃນອັນເດືອນ ໑໐ ເພັ້ງ; ປະເພນີປຸ້ນນີ້ ຄົ້ນເດີມໄດ້ມາຈາກຂາຄ ມາພຂານ ເປັນພິທີທຳບຸນຂອງຜູ້ຕາຍ. ຄຳວ່າ"ຄາກ" ມາຈາກຄຳສັນສະກິດວ່າ ຂາຄ ເຊິ່ງແປວ່າ ສະ ຄຸຢືນ (ສຽງອັ ອ ຄວບໃນພາສາສັນສະກິດອອກ ສຽງຄືອັ R ສະກົດ ຫລືອັ ກ ສະກົດ ເຮົາຈຶ່ງ ອອກສຽງເປັນ ຂາກ)

ເຂົ້າຂາມ ນ. ເຂົ້າທີ່ຕຳເອົາເປືອກອອກສົດແລ້ວ.

ເຂົ້າຊາມ ກ. ອາການທີ່ທຳຈິດໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນອາຍົມ.

ເຂົ້າຍາກຸ ນ. ເຂົ້າປຸ້ງກ, ເຂົ້າທີ່ຕົ້ມໃສ່ນ້ຳແຫລວໆ (ລາວເອົາ ສາລເອົ ເຂົ້າໜົມແບບໜຶ່ງ ເຮັດດ້ວຍສອງເຂົ້າທີ່ພໍ-ປັ້ນນ້ຳນົມ ອຳຄັ້ນເອົາແຍ່ນ້ຳແລ້ວຍັງໃສ່ນ້ຳຕານ ແລະກະທິ ເປັນຕົ້ນ) (ປ. ຍາກຸ)

ເຂົ້າອໍ ນ. ເຂົ້າແບບໜຶ່ງ ຂອກສອງໃຂ ຄືເປັນສອງໃນສ ຍະສາມເດືອນນັບແຕ່ວັນປຸກນາ.

ເຂົ້າອຳເຂົ້າແຜງ ນ. ເຂົ້າຊຸກທີ່ປະສົມຂີ້ເຖົ່າແຜງໃສ່ກະທິງຕອກຕິ.

ເຂົ້າແຕກງາ ນ. ເຂົ້າໜົມແບບໜຶ່ງ ເຮັດດ້ວຍເຂົ້າໜຽວທີ່ປະ ສົມໜາກງາແລະນ້ຳຕານ.

ເຂົ້າອິດສາ ນ. ເຂົ້າໜົມແບບໜຶ່ງ ເຮັດດ້ວຍແປ້ງເຂົ້າໜຽວ ກັບ ຂາກອິດສາ ປະສົມນ້ຳຕານ.

ເຂົ້າອອກ ນ. ເຂົ້າ ເປືອກທີ່ຂັດໃຫ້ແດກນວນອອກ.

ເຂົ້າອົ້ນ ນ. ເຂົ້າໜົມແບບໜຶ່ງ ໃຊ້ເຂົ້າໜຽວເອົາໃບຕອງຫໍ່-ແລ້ວອົ້ນໃຫ້ສຸກ.

ເຂົ້າຄົ່ວ ນ. ເຂົ້າຂາມທີ່ເອົາໄປກືນໃນເວລາເດີນທາງໄກ.

ເຂົ້າຫ່າ ອ. ເພາະ, ຄົນຄວນ.

ເຂົ້າໃຫ່ ນ. ເຂົ້າຄົ່ວ, ອາຫານທີ່ຕົ້ວງໄປກືນໃນເວລາພາຍໜ້າ

ເຂົ້ານາ ນ. ເຂົ້າທີ່ໄດ້ມາຈາກການເຮັດນາ ເອີ້ນວ່າ ເຂົ້ານາ.

ເຂົ້ານາແຊງ ນ. ເຂົ້າທີ່ປຸກໃນສະດຸແລ້ງຕາມບ່ອນນ້ຳ.

ເຂົ້ານົກ ນ. ຫງ້ຳແບບໜຶ່ງຢູ່ຕາມໜອງ ນິຂາໝົດຄ້ຳເຂົ້າ - ເອີ້ນ ຫງ້ຳເຂົ້ານົກ.

ເຂົ້າເບືອ ນ. ເຂົ້າໜົ້ງ ຫລື ເຂົ້າຂາມທີ່ຕຳໃຫ້ແຫລກລະອຽດ ຄົນອາຫານຄາວ ເພື່ອໃຫ້ໜຽວແຊບ.

ເຂົ້າປະອັບອິນ ນ. ຊື່ປະເພນີການທຳບຸນຢ່າງນຶ່ງ ກຳນົດທຳໃນອັນ-ເດືອນ ໙ ດັ່ນ ເປັນພິທີທຳບຸນຕາຜູ້ຕາຍ; ພິທີທຳບຸນ ນັ້ນ ເອົາເຂົ້າໜົມແລະອາຫານຕ່າງໆຫໍ່ດ້ວຍໃບຕອງ-ແລ້ວຍ້ຽມແລະແຈກຢາຍຕາມກ້ຳແໜ ຫລື ຂຶ້ນໄມ້-ໃນເວລາເຊົ້າເດືອນ ໙ ດັ່ນ ເພື່ອໃຫ້ພວກຜີໄດ້ມາ-ກິນ ລ່ວນອື່ນຫານໃຫ້ແກ່ຄົງ.

ເຂົ້າປ້ອງຄານ ນ. ເມັດເຂົ້າ ເປືອກທີ່ເຫຼືງຢູ່ໃນລານແລ້ວເກັບຢູ່ປ້ອ-ເອົາ.

ເຂົ້າປາວ ນ. ເຂົ້າໜົມແບບໜຶ່ງທຳດ້ວຍແປ້ງເຂົ້າຈ້າວກວນໃສ່-ນ້ຳຕານແລະກະທິໝາກພ້າວ.

ເຂົ້າປຸ້ນ ນ. ອາຫານຄາວຊະນິດນຶ່ງ ເປັນເຂັ້ນຍາວທຳ-ດ້ວຍແປ້ງເຂົ້າຈ້າວ.

ເຂົ້າປຸ້ກ ນ. ເຂົ້າທີ່ເລືອກໄວ້ເຮັດແມ່ພັນທຳລັ້ນປຸ້ກໃນປີຕໍ່ໄປ

ເຂົ້າເປືອກ ນ. ເມັດເຂົ້າທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ທຳເອົາເປືອກອອກ.

ເຂົ້າໂປ່ງ ນ. ເຂົ້າສຸງນ.

ເຂົ້າແປ້ງ ນ. ເຂົ້າຂາມທີ່ຕຳໃຫ້ແຫລກຄ້ຳລັ້ນທຳເຂົ້າໜົມ, - ຫຸ່ນຫອນຄ້ຳລັ້ນທາໜ້າ.

ເຂົ້າຜັດ ນ. ເຂົ້າຈ້າວຊຸກທີ່ຈືນໃສ່ນ້ຳມັນແລະອາຫານຢ່າງ ອື່ນ.

ເຂົ້າໂພດ (ເບິ່ງ ເຂົ້າໂຄດ)

ເຂົ້າລີບ ນ. ເມັດເຂົ້າ ເປືອກທີ່ບໍ່ທັນແກ່.

ເຂົ້າລອດຊ່ອງ ນ. ເຂົ້າໜົມແບບນຶ່ງທຳດ້ວຍແປ້ງເຂົ້າຈ້າວໃສ່ນ້ຳ ປຸ້ນ ກວນໃຫ້ແລັ້ນແລ້ວຖອກໃສ່ເຄິ່ງໃຫ້ລອດເຄິ່ງເປັນ ກ້ອນນ້ອຍໆ.

ເຂົ້າຫຸ ນ. ເຂົ້າທີ່ຕົ້ມດ້ວຍນ້ຳໃຫ້ສຸກແລະແລັ້ນ.

ເຂົ້າເຮືອ ນ. ຄົ້ນເຂົ້າທີ່ເກີດເອງໂດຍຄົນບໍ່ໄດ້ປຸ້ກ.

ເຂົ້າໃຮ່ ນ. ເຂົ້າທີ່ປຸ້ກໃສ່ໃຮ່.

ເຂົ້າຮາງ ນ. ເຂົ້າ ເປືອກທີ່ຍັງບໍ່ທັນແກ່ດີ ເອົາມາໜັ້ງໃຫ້ສຸກ-

ເອ້ , - ອ້ , - ອ - ກ , - ອ - ງ

ແລ້ວຕາກແດດຈົ່ງວ່າເອົາເປືອກອອກ.

ເອ້ຊໍ ກ. ໄປຖືລັດທິຍາລນາອື່ນ.

ເອ້ຊອຍ ວ. ລົມລ່ວນກັນ, ເປັນແນບນຽນກັນ.

ເອ້ຫ້ຳ ນ. ເອ້ໜຽວທີ່ຫ້ຳໃຫ້ສຸກແລ້ວ ເປັນຄູ່ກັບເອ້ຫູງ.

ເອ້ໝົ ນ. ອາຫານຫລາບວ່ຽງໆທີ່ໜ້ຳດ້ວຍເອ້ຫລືໝົໄມ້ - ເປັນຕົ້ນ.

ເອ້ໝຽ ນ. ເອ້ປະເພດທີ່ໃຊ້ຫ້ຳກິນ ຄູ່ກັບເອ້ຈ້ຽວທີ່ໃຊ້ຫູງ

ເອ້ຫ່ຳ ນ. ເອ້ຂ້ານທີ່ແຊ່ນ້ຳໄວ້ເພື່ອໜ້ຳ.

ເອ້ເຜົ້ວ ນ. ເອ້ອ່ອນເອົານາລ້ອໃຫ້ສຸກແລ້ວຈົ່ງວ່າເອົາເປືອກ ອອກ.

ເອ້ໜາກ ນ. ເອ້ໝົໝຽນຍ່ຽງເຮັດດ້ວຍເອ້ຄຸກໜັກໃສ່ແປ້ງ ນິ ຍິດໜ້ານແລະເນົ້າ.

ເອ້ໜາກຫ່ຽ ນ. ເອ້ໝຽນຍ່ຽງເນັດແດງແລະແຊງ ກິນບໍ່ແຊບ ນັກ ນິຍົມຢູ່ກັບເອ້ໜົມຫວານ.

ເອ້ໜາກກ້ວ ນ. ເອ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຫລົກກ້ວໄປວ່ຳ ປະໃຫ້ເປັນໜາກຢູ່ກັບ ຄວາມເປັນກ້ວ ຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ ເອ້ໜາກກ້ວ.

ເອ້ໝົ ✓ ນ. ໝໍ່ໝຽນອ່ຳພວກໜຶ່ງຫ້ຍສີເຫລືອງແລະມີຫລາຍໝຽນ ໃຊ້ຍ້ອມຜ້າໃໝ່ນິເຫລືອງ.

ເອ້ໜາຫລ້ວ ນ. ເອ້ທີ່ເອົາໃສ່ປ້ຳໄມ້ໃຫ້ແລ້ວເອົາໄຟໃຫ້ສຸກ.

ເອ້ໜາຫົ້ນ ນ. ເອ້ໝົໝຽນຍ່ຽງເຮັດດ້ວຍເອ້ໜ້ຳທີ່ຮ້ອນໃຫ້ແຫ້ງ ແລ້ວປະສົມນ້ຳອ້ອຍ ປັ້ນເປັນກ້ອນໆ.

ຂ້ ວ. ເລິກ, ເປັນເພື່ອນ.

ຂ້ເຂືອກ ກ. ຕື່ນເຕັ້ນ, ກະເພື່ອນ.

ຂ້ຂອດ ກ. ຖາມເວນ, ພາບາວ "ເຮົາບໍ່ຂ້ຂອດໄອ້ເວນ-ອ້າຍອີ່ໃສ" (ລຶນໄຊ)

ຂ່ໍ້ ກ. ຂີ່ນ, ລູບ "ນິຂ່ໍ້ຫົວຫັນນ້ຳບໍ່ອາງ" (ເຈືອງ)

ຂັນອກ ນ. ຊື່ຂັ້ນໄມ້ໝຽນຍ່ຽງ.

ຂີກ ①. ນ. ເຄື່ອງແຂວນຄໍສັດເພື່ອໃຫ້ໄປ້ຍົນຍ່ຽງ ຫ້ວ້ອຍ ໄມ້ແກ່ນ ເຈາະເປັນຮູຫວ່າງກາງແລະນິລູກແຂວນຢູ່-ຂອງຂ້ວ ຄ້ວຍຄືໂປ່ງ ແຕ່ນ້ອຍກວ່າໂປ່ງ, ຊື່ຍ່ງ ໝຽນຍ່ຽງຄືນ້ອຍຂ້ວຍຂ່ຽງດ້ວຍຂີກາຄືຂ່ຽງຂີກ.

②. ນ. ຊື່ໄມ້ຄືແຊໝຽນຍ່ຽງ ດອກເປັນປຸ້ນສີຂາວກົ່ນຫອມ (ດອກຂະເດື່ອ ກໍເອີ້ນ)

ຂຸກ ນ. ບ່ອນຫລຸບ (ໝາຍເອົາໜ້ານ້ຳບ່ອນເປັນຮູບບອກ ແລະກ້ວ້ວ) ກ. ຕື່ນ, ລະຄຸ້ງ (ຄ້ານີ້ ແປ່ງເປັນ-ລຸກ ກໍໄດ້ ຄ້ຳຄ້ວ່າ ລຸກລຸກ)

ແຂກ ກ. ງ່ານີ້ໝົ້ເຂົ້ວແລ້ວລັບລ້ງ.

ແຂກ ①. ນ. ຊື່ຄົນຈ້ຳພວກໜຶ່ງ ນິຫລາຍຊາວ ອ່ອນຫລາຍຢູ່-ໃນປ່ະເທດອິນດ້ຽ, ນ້ະລາຢ, ແລະໃນຫ້ະອິບອາຟ ຣິກາ.

②. ນ. ຄົນຕ່ວ່າຫາ, ຄົນຕ່ວ່າງ້ຳ ຫລື ຕ່ວ່ງບ້ານທີ່ນ່ວ່າຫາ

ແຂກນອນ ນ. ຊື່ເພ້ງລິນອີ່ຢ່ານນຶ່ງ. ແຂກເນົ້ວ ນ. ຄົນຕ່ວ່ງປ່ະເທດທີ່ນ່ວ່າຕິດຕ່ໍ້ທ່ວ່ງຕ່ວ່ຊການ, ຕ່ວ່ຊ ທຸ②.

ປ. ນ. ນົກໜອນນຶ່ງ ຂົນສີຂຽວ ຂົນແດງ (ແຂກເວ້ົ້ກໍ ເອີ້ນ)

ໂຂກ ກ. ລັບລ້ວຍໜ້ວກກອກ ຫລື ຄ້ອນ (ເບ່ົ້ງ ເຂກ)

ຂອກ ນ. ແຈ, ຮົ້ມ, ຂອບ, ນອກ.

ຂອກແຈ ນ. ແຈ, ຂອບ, ຮົ້ມ. (ຂອກແຈແຈຮ້ົ)

ເຂືອກ ກ. ຮົ້ມ, ຊ້ວ່ແຊ, ຕົ້ນທ້ວ (ໄກ່ເຂືອກຊົ້ນລັ້ນແຈ້ງ ຮ່ຽນ)

ຂອກ ນ. ໜ່ວນແຕ່ຄົນທີ່ຄົນເອົາໄປປັກໄວ້ໃຫ້ຕຸ້ໝົ້ນຝ່ນ - (ຂ່ວ່ກ ກ້ວ່)

ຂ້ງ ກ. ໃຫ້ຢູ່ໃນບ່ອນຈ້ຳກັ້ດ, ກັ້ກ, ບ່ໃຫ້ໄປນາ. ຂ້ງຮ້ົ ②. ຕ່ວ່ລ້ວຮ້ົໄວ້, ບ່ເປ່ົ້ດເຕ້ຍ, ອ້ຳໄວ້.

ຂ້ງ ກ. ຂ້ງໄວ້, ກັ້ນໄວ້ບ່ໃຫ້ໄປນາ, ເອົາສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງຂ້ວ ຂ່ວ່ງໄວ້.

ຂ່ວ່ງ ①. ນ. ໄມ້ເຄ້ົ່ອງເຮືອນບ່ອນຕິດກັບເຂົ້ວ ຈ້ຳລັ້ນເອົາຕົ້ວ ພ່ວ່ງແລ້ວຈົ່ງປຸ້ແປ້ນ, ກ. ພ່ວ່ງ, ໃກ້, ເອົາໄອ້ໃກ້ໄຟ ຫລ້ືແດດເພື່ອໃຫ້ຮ້ອນ.

②. ນ. ຕ່ວ່ລັ້ປ່ະລົນທ້ົ່ນລັ້ກ່ນ້ຍ ແຂ່ງແລ້ະຕ່ວ່ຍ, ໜ້ກ ຫ້ະທ້ົ່ເຮ້ົ່ວລ້ວຍຕ່ວ່ລັ້ຕົ້ງ່ກ່ວ່ນ້ົ ຮ່ງກ ໜ້ຂ່ວ່ງ.

ຂ່ວ່ງເນ້ົ່ອງ ນ. ຮ້ົ່ກນ້ົ່ນ, ຮ້ົ່ວ່ຊການຊ້ົ່ນສູ່ງ ເປັນທ້ົ່ປ້ົ່ກ່ວ່ຂ່ວ່ງ-ພ້ະເຈ້ົ້ງແຕ່ນ້ົ່ນ (ບຸ້ຮ່ານ)

ຂ່ວ່ງ ນ. ລົ້ນໄມ້ແນ່ນຶ່ງໜ່ວ່ຍນ້ົ່ນ້ຳແລ້ະນ້ວ່ຍ.

ຂ້ວ່ງ ນ. ເບ້ົ່ອງ, ອ່ວ່ນ, ຫ່ວ່ຍ, ແຄ້ນ, ຫ້ວ່ງ. ຂ້ວ່ງຂ້ວ່ງ ວ. ໃກ້, ຢູ່ໃກ້ຫ້ວ່ງຂ່ວ່ງຫ້ວ່ງ.

ຂ້ງ ວ. ແຕ້ງ, ກະແດ້ງ, ແກ່ແດດ, ແຈ້.

ຂ້ງ ນ. ຕ້ົ້ນແນ່ນຶ່ງຈ້ຳພວກຫ້ວ່ານ ໃຊ້ຫ້ົ່ເປັນອ່ວ່ກ້ວ່ານນ້ົ ຫລ້ວ່ຍແນ່ວ ຄ້ົ: ຂ້ງແຄ້ງ ຂ້ງແນ່ນຶ່ງຫ້ົ່ເຄ້ົ່ຫ້ົ່ເຂ້ົ-ຕ້ົ້ນໄຂ. ຂ້ງຂ້ົ ຂ້ງທ້ົ່ຢູ່ປ່ວ. ຂ້ງບ້ານ ຂ້ງທ້ົ່ຄົນປຸ້ກຢູ່ ຕ່ວ່ນບ້ານ. ຂ້ງນ້ົ່ກຢຸ ຂ້ງປ່ວ່ແນ່ນຶ່ງຕ່ວ່ກ້ວ່ຍຕ້ົ້ຫ່ວ່ນ

ນົກຢູງ.

ຂີ້ ກ. ຫຼີ້ງ. "ໂຂນຂີ້ງແຂ້ວວາກະໂລ້ຫລອກລ້ວ" (ຄຳໂຊ)

ຂີ ກ. ຫ້ຳໃຫ້ເຄິ່ງ, ຫ້ຳໃຫ້ໄດ້ຍ່ອນ.

ເຂົ້ ນ. ຊື່ປ່າແນວນຶ່ງ ນິເກັດ ເປັນປ່າຂນາດນ້ອຍ ຄືແຜ ນັກຢູ່ຄວນໜອງ.

ແຂ ອ. ບໍ່ອ່ອນ,ກ້ຳ. ແຂງເມືອ ກ. ບໍ່ຍອມເປັນ - ເມືອງ້ຶ້ນ. ແຂງແຂ ອ. ແຂງແລະແຂ,ໝັ້ນຄົງ.

ແຂ່ ກ: ລຸ້, ເຂ້ົ, ຕາກ (ແຂ່ຫົ ລຸ້ຫົ, ແຂ່ແດດ ລຸ້ ກັບແດດ, ຕາກແດດ)

ໂຂ ນ. ຊື່ເມືອງແລະຕອນແຕ່ງນຶ່ງຢູ່ໃນກາງແໝ່ນ້ຳຂອງ ໃນເຂດແດນປ່ະເທດລາວພາກໃຕ້, ເຂດ, ແດນ, ຊຸ-ຊ້ຳງ. (ຄືຊຸບຊ້ຳງຫລວງນລ້ຳລ່ວງໂຂ) ອ. ໂຕ້ງ ເປັນອ້ຳ (ຕັກຊຸໂຂ) ກົ່ນເໝັນຢ່ຳງນຶ່ງ (ເໝັນໂຂ)

ໂຂ່ ອ. ເປັນໂກນຫ້ຳງໃນ, ບໍ່ແຈບເປົ່ຳ, ບໍ່ແອັນ(ຫ້ຳໂຂ່ງ ແໝ່ນກູ້ຂຶ້ນບໍ່ແອັນຢ່ຳ ໃຊ້ເປັນບ່ອນໜະລັນເລ້ຳ)

ໂຂ້ງ ນ. ຊື່ຫອຍແນວນຶ່ງຢູ່ຄວາມທ້ຳນ້ຳ ເອີ້ນຫອຍໂຂ້ງ - ໜ່ອຍຕົ້ຫອຍປ້ຳ ແລ້ນ້ອຍກ່ວາຫອຍປ້ຳ.

ຂອ ອ. ນ. ຊື່ແໝ່ນ້ຳຂ້ຳຄັ້ນແນວນຶ່ງ ໃຫລ່ວ່ານປ່ະເທດລາວ-ແດດ ເລ້ນອີກເຖິງວ່ າເລ້ນອອກ.

ອ. ນ. ຊັ້ນຂຶ້ນ, ລ້ຳວ່ ຳງ, ລ້ຳດຸ ສ. ເປັນຄ້ຳອໍ່ຂະ - ໜ່ ຳງນ ຳມກັບນ ຳມ ລ້ຳງຄ້ຳວ່ ຳ ໝ ຳກຂອງລ້ ຳຍເປັນ ລ້ ຳນ. ຂ ຂ ຳ ວ ນ. ຂ ຳ ຕ ຳ ນ ຄ ຳ ວ ຫ ຳ ກ ນ ກ ັ ບ ເ ລ ້ ຳ . ຂ ຂ ຳ ລ ້ ຳ ນ ນ. ຂ ຂ ຳ ງ ຫ ຳ ໃ ຕ ້ ກ ັ ນ ລ ້ ຳ , ຂ ຂ ຳ ງ ຫ ຳ ຢ ຳ ກ ໄ ປ ນ ຳ ໃ ຕ ້ ກ ັ ນ ລ ້ ຳ ງ . ຂ ຳ ຢ ຳ ກ (ເ ປ ົ ຳ ຂ ຂ ຳ ງ ລ ້ ຳ ນ) ຂ ຂ ຳ ລ ້ ຳ ນ ນ. ຂ ະ ລ ້ ຳ ນ ຂ ະ ຂ ຂ ຳ ງ ຢ ຳ ງ ແ ລ ະ ຂ ຳ ງ ຂ ຂ ຳ ງ ຫ ຳ ງ ຫ ຳ ໃ ຕ ້ ເ ປ ົ ຳ ລ ້ ຳ ນ

ຂັດຂວາງ ก. กั้นกาง, ห้าม, ทำให้บ่ละดวก.

ຂັດຄໍ ก. บ่ลักกัน, บ่เห็นดีนำ.

ຂັດເຄົ້າ ม. ไม้ฝนอย่าง อันมีหามทำละฮูหลมคือบนิก - เค้า ดอกหอม.

ຂັດເຄືອງ ก. บ่พอใจ, คุย.

ຂັດໃຈ ก. บ่ละดวกใจ, ขัดใจกัน.

ຂັດສມາດ อ. น้ำเอ้าดินไฮ่กัน.

ຂັດຕາ ก. บ่ถืกตา, บ่างามแก่ตา.

ຂັດຕາທັບ ก. ตั้งทับไฮ้คอยป้องกันล้างเอิก.

ຂັດຕິຍະ ม. กะสัด, ฮู้คอบแก่เฮด, ฮู้ปีกตางเฮดคือเจ้า-แฝ่ดิน (ป.ขัดติยะ) ขัดติยะฮาด ม. ฮาด กะสัด, เกิดเป็นกะสัด; ขัดติยะฮาด ม. พระฮาชาฮู่เป็นกะสัด.

ຂັດທ້ວຍ ก. เอาไม้พายขัดท้วยเรือใฝ่น้ำให้เรือไป - ตามใจ, ลบับลมุน.

ຂັດນອນ ม. ฮีไม้บ้อยแบอย่างจำพอกตง้า มักเกิดตาม-บ้านช้าง.

ຂັດເລືອດ ก. ห้ามเลือดบ่ให้ไหลออกก้อยมีน หลิ ยา.

ขาด ก. ออกจากกัน, บ่ติดกัน, ลิด, บ่คับ, ใช้เป็นคำ - แฝ่นอมจิงแม้ ถึง เด้ดขาด เป็นอันขาด.

ขาดเงิน ก. บ่พอใช้จ่าย.

ขาดค่า ก. ภาบิดธาคาตายโด.

ขาดควด ก. บ่มีในเดลานั้น.

ขาดแคน ก. ยากจิน, บ่พอกิน.

ขาดใจ ก. เลิดใจ, ตาย.

ขาดโด ว. บอกธาคาอันแฝ่นอน บ่ลืมบ่ลิ้ง, จำกัดฮู่ตาม-เกิ่ง.

ขาดดลาด/ ก. บ่มีฮู่ในดลาดตามที่เคียนิ.

ขาดขึน ก. ได้มาบ่จุบขึนที่ออกไป่, เสิ่งลืมขึนเดินไป่.

ขาดนิ ก. แฮ็ดไป่, บ่มีใช้ดามที่เคียนิ.

ขิด ม. แฝ่นแผ่นำเป็นลายด้อยการเกับเส้นเคือฮูหยิกขึนแล้วดอดอ่ำ (คำนี้บูฮามใช้อ่า ลอด เบิ่ง ลอด ด้อย) ก. ว้ดขึ้น, ว้างขึ้น.

ขิด ก. เธ็ดให้เป็นควายาว, กำนิด, ลูบ, ม. ลั้น, ลั้น.

ขุด ก. กิ่น, เธ็ดให้เป็นฮูลิ่ง.

ขูด ก. เอิาลองมีคมฤไปมา.

ເຂັ້ອ ก. หลาบ, ย้าม, ยอม. เขัดแขัด ก. อาภาม ที่แล้วถืกลวางลันหลายหงำ้อาหามบ่ได้.

ເຂດ ม. นา, พื้นา, อิมแอม, ไร่, เมือง. (ป.เขต)

ขอ ๑. ม. ฮีนิกแฝนอย่างอิอบ้อยหอมลือำ ลินเป็นลิออา แห้ว ธ้องลูงลอดๆ.

๒. ม. ล้ลองลื่าเป็นเส้นที่ฮูกกันไอ้ ถ้ำ ลอดเฮือกเป็นถิ่น; ก. ฮูกม้อ (ลอดในอี), ฮูกให้เป็นล้ไอ้, ลอดฮูกไอ้, เอิาให้หิ้อ; ว. หิดกัูง (น้ำแจ่ง), บิกแห้ง, เกือบหิด.

ขอดอั้ง ก. จัดเลื่ง, บังคับให้เธ็ดโดยไอ.

ขอดใจ ก. คาใจฮู่, แค้นใจฮู่.

ขอดเคน ก. ฮูกความธัก.

ขอดตาม ก. มีพี่ลืดอี่กันด้อยความธัก.

ขอดถิ่น ก. ภามพาพิธีช้างฮูกบิด (ตลัดหิน) ตามธะ-บูบอิบัยของลิง เพื่อหายเธ็ดแฝนลำลับพาภิ-ภามของลิง.

ขอดในอี ก. ฮูกมือ, ฮูกล่องอ.

ເຂືອ อ. แห้ง, แก่ (ใช้สำลับหาก)

ขูง ม. ลัดยี่ถิ่นจำพอกโอดเดิ้น ถิอคือกับ แต่บ้อย-กล่ากับ และมีตายแบอคือ: ๑/ ขูงอึก ถิอยาวเป็นตล้าลิขูงอมักฮู่ตามบึ้ง. ๒/ ขูงขาคำ ถิอบ้อยฮูบตามล่วม บ่วมกิกตามมีลิเตลือๆ-ค้ายคือคำ เดิ้นตๆ. ม/ ขูงจ่านา ถิอบ้อย-ตล้าชาๆ มักฮู่ตามบอกไฮ่นา. ๔/ ขูงดา - โอด หลิ ถิอโอด ค้ายคือขูงดเตลือๆแต่ล่ายาว มีฮู่ตามตัดย่อมในฆู. ๕/ ขูงดาปาด ถิอ ใหญ่ หิอเป่ และ ดาโป่ๆ มักจับฮู่ตามอิ้นไม้-โอดตๆ. ๖/ ขูงดุ้น ถิอบ้อย ฮูบตามล่วม-เดิ้นตๆ (บางแห่งเอิ้น ขูงดบ้ำเด้ำ)ก/ขูงดโม้ ถิอขนาดกาๆ ตล้ามีคาวแฮก ถิอดุ้คาวลิ-มุน. ฮ/ ขูงเตลือๆ ถิอขนาดขูงดโม้ แต่มี ลิเตลือๆ มักฮู่ตามโคก. ๗/ ขูงพาดหลือขูงด มักแว่ๆ ถิอบ้อยหิ้นฮู่ตามถิ่น.

ขอด (เบิ่ง กอด)

ຂັ້ນ ๑. ม. พาชนะ ใส่ของใช้ ทำด้วยเงิน, คำ, แก้ว

ຫລືໂລຫະອື່ນໆມີຄີມຈຳລັບຕົ້ງ ບ່ອນເຮືອກົ່ວ; ບ່ອນ ນ້ຳໄຫລຄົນເປັນໂກນລົງຄືບອກ (ເຄນຕໍ່ຂັ້ນ ຂັ້ນຕໍ່-ແກ້ງກະແລນ້ຳປັ້ນປົວ),

ຄ. ກ. ອາຄາ, ຂັ້ນຮອງ (ຍາມເມື່ອເວົ້າຂັ້ນລົ້ມທັບ - ຄວາຍ), ຕົ້ງເຂົ້າໃຫ້ເຕັ້ງ (ຂັ້ນອອກ), ໄກ່ຫລົ້ມ ບາງຈຳພວກຂ້ອງລຸງນີ້ງ.

ນ. ນ. ລ່ອນ, ກ້ອນ, ດ່ອນ (ປ. ຂັ້ນຫ)

ຄ. ນ. ຄົນຕົ໋ວ, ໝູ່ພວກ, ກອງ, ໝວດ, ຈຳຕົ້ນ (ປ.ຂັ້ນຫ)

ຄ. ນ. ລັກຄົນາ ຫລື ອັດຕາໃສ່ໂທດຕາມກົດໝາຍບູຮານ ມີ ຄ ຂັ້ນ ຄື: ຄ/ ຂັ້ນຄ່າຄໍ ເປັນອັດຕາໃສ່ໂທດ - ຢ່າງໜັກທໍ່ກັບປະຫານຊີວິດ ຫລື ນະຂັ້ນລະໂທດ(ໜຸງບ ກັບອາບັດປ່າອາຊີກ). ຄ/ ຂັ້ນໄໝ ເປັນອັດຕາໃສ່ ໂທດຮອງລົງມາ ຫລື ຮຸງກວ່າ ຄະຄຸໂທດ (ໜຸງບກັບ ອາບັດລັ້ງຄາທິເລດ). ນ/ ຂັ້ນຜ່ຽ ອັດຕາໃສ່ໂທດ ຢ່າງກາງ ຫລື ຮຸງກວ່າ ໂທສານຸໂທດ (ໜຸງບອາບັດ ປ່າຈິດຕີ). ຄ/ ຂັ້ນຄົນມາ ເປັນອັດຕາໂທດຢ່າງ - ເບົາ ຫລື ຮຸງກວ່າ ລະຫຸໂທດ (ໜຸງບອາບັດທຸກກິດ) ຂັ້ນຄ່າຄໍ ນັ້ນ ກ່ານົດໂທດໄວ້ຕາມຖ້ານ ຫລືລັກຄົນາ-ຂອງຄົນຕົ໋ງນີ້: ຄ/ ຊັ້ນອັຄມະຫາເສນາບໍດີ ຂັ້ນຄ່າ ຄໍ ຄ,ດ໐໐ ເງິນ ໝາຍຄວາມວ່າ ອັຄມະຫາເສນາບໍ ດີທ່ຳຕົ໋ດນົດອາຈານ ຕ້ອງປັ້ນ ຄ,ດ໐໐. ຄ/ຊັ້ນເສ-ນາຈະດຸລະຄົນ ຂັ້ນຄ່າຄໍ ຄ,ຄ໐໐ ເງິນ ນ/ ຊັ້ນເສ ນາລັດຖະລະຄົນ ຂັ້ນຄ່າຄໍ ຄ,ຄ໐໐ ເງິນ. ຄ/ ຊັ້ນ ເຈົ້າຂຸນໜ່ວຍພັນໜ່ວຍຮ້ອຍ ຂັ້ນຄ່າຄໍ ຊ໐໐ ເງິນ. ຄ/ ຊັ້ນຂຸນກອງທ້າວເພັ້ງ ປ໐໐ ເງິນ. ປ/ ປະຊາ-ຮາຄອນສາມັນ ຂັ້ນຄ່າຄໍ ຄ໐໐ ເງິນ. ກ/ຄົນຫຸ ໃຊ້ເຮັນໃຈ ຂັ້ນຄ່າຄໍ ຄ໐໐ ເງິນ; ຕາມອັດຕາ ທີ່ ກ່າວນາມີ ຍ່ອນຫລາຍໃສ່ໂທດແກ່ບຸກຄົນຕ່າງໜ້າທ່ຳຕົ໋ດ ນົດອາຈານກັບເມັ້ງຄົນອື່ນ.

ປ. ນ. ຊື່ເງິນບູຮານເຊິ່ງຮຸງກວ່າ ເງິນຂັ້ນ ຂັ້ນນ້ຳໜັກ ຄ໕ ບາດ.

ຂັ້ນກະຢ່ອງ ນ. ພາຊນະ ສານດ້ວຍໄມ້ຫລືຫວາຍ ສຳລັບໃສ່ - ດອກໄມ້ບູຊາ.

ຂັ້ນແກ້ວ ນ. ຂັ້ນທີ່ທ່ຳດ້ວຍແກ້ວ.

ຂັ້ນການ ນ. ຂັ້ນທີ່ເຮັດດ້ວຍໂລຫະບ່ອນລອຍປາກເປັນການ-ແຫລມຄືການດອກໄມ້.

ຂັ້ນລວາ ນ. ຂັ້ນຫວາກ.

ຂັ້ນດີ ນ. ຄວາມວິເຄາະຫ໌ວ່າຂັ້ນເປັນເຫດໃຫ້ເສັງປ່ຽນ ຄວາມວິເຄາະຫ໌ບຸກຄົນຕ່າງໆ, ຄວາມວິເຄາະ - (ປ.)

ຂັ້ນທະລົມ ນ. ຂົນນ້ອຍທີ່ຂຶ້ນກຸ່ມໆໄດ້ ຄ໐ ອັງ, ເຮັດແຄນປະ ເທດ (ປ.)

ຂັ້ນຫິລກວນ ນ. ບີນ້ຳວານ, ນ້ຳວານກ້ວນ (ປ. ຂັ້ນທ ຂກ)

ຂັ້ນແປ໐ ນ. ຂັ້ນທີ່ໄຂ່ອອກໄມ້ຫຸ້ມທຸງນຢ່າງລະ ຂ ຄູ່.

ຂັ້ນຫ້າ ຄ. ນ. ຂັ້ນທີ່ໄຂ່ອອກໄມ້ຫຸ້ມທຸງນຢ່າງລະ ຄ ຄູ່.

ຄ. ນ. ກວາງຫ້າ ຫລື ໝວດຫ້າ ຄື: ຮູບ ຄ ເທດນາ ຄ ຂັ້ນຍາ ຄ ລ້ຳຂວາ ຄ ອິນຍານ ຄ.

ຂັ້ນຫວາກ ນ. ພາຊນະ ຢ່າງນຶ່ງທ່ຳເປັນຮູບຄີ່ຫ້ຽມ ມີຄົນຕົ້ງ-ໃນໂກນຂັ້ນທ່ຳເປັນຫ້ວງຫລາຍຫ້ວງ ສຳລັບໃສ່ໝາກ ຫຸ ແລະຢາ.

ຂັ້ນ ນ. ຊັ້ນ, ຖ້ານ, ບ່ອນເປັນພັກໆ.

ຂັ້ນໄ໐ ນ. ບ່ວນເປັນຖ້ານໆສຳລັບຢຸບຂັ້ນລົງ.

ຂວນ ຄ. ກ. ການເວົ້າ, ການເປັ້ນຊື່, ຂ້ອງ໐໐ບເມື່ອນີ້ຢູ່ເປັ້ນ (ສ. ຂຍານະ)

ຄ. ນ. ເລືອ, ຊ່ຽວ ນ (ສ.ຂລາ ສ.ພຍຄຸລາ)

ນ. ວ. ຄົນ, ໝາະ (ຄົນ່ຂວນກັນ)

ຂື່ນ ວ. ຮ້ຽແຮງ (ຊຸ້ຂື່ນ, ຫິພຂື່ນ)

ຂືນ ກ. ບ່ເປັ້ນໄປ່ຂວນນັກ, ບ່ປ່ຽນປ່ຽນ໐ວນ, ບ່ໂລ່ງ.

ຂືນໃຈ ວ. ທຸກໃຈ, ຍາກໃຈ.ທຸກຍາກ.

ຂຶ້ນ ກ. ໄປ່ຂຸ້ນ໐ນຂຸງ, ໄປ່ທາງເໜືອ, ຫງັ້ນໄປ່ຂ້າງໜ້າ, ຕົ້ງຄົ້ນ, ຈົ໐ເລົ້ານັ້ນຊື (ຂຶ້ນຫ໐ນງນ)

ຂຶ້ນ ກ. ເຄົາຂ່ຽຄືນ໐ວນເດີນ (ນ້ຳ ຂືນຄ້ອຍ)ຂືນຄວາມ

ກ. ບ່ເຮັ໐ວນນ໐ກ.

ຂື້ນ ນ. ຊື່ໜາກເຮືອແນ໐ນ້ຳ ນີ໐ຂື້ນ ແລະ ຕື້ນ.

ຂຸນ ນ. ຊຸ່ເປັ້ນໃຫ່ຍ, ຊຸ່ນິກ໐ງ (ຄຳນີ້ ໃຊ້ເປັ້ນຄຳນຳ ໜ້ານາມພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນໃນສັ້ຍບູຮານ)

ຂຸ່ນ ວ. ນ້ຳໃສ, ເຄົ້າ, ນ໐.

ຂຸ້ນ ຄ. ວ. ແຂ້ນເຄົ້າ, ວ໐ກາບແຕ່ງ໐ອງທີ່ເປັ້ນນ້ຳຄ່ອຍແຂ້ນ ເຄົ້າ, ກ. ຈຸ່ນ໐ວຍ, ຫງ້ຽ໐ຍາກ.

ຄ. ນ. ຊື່ຂ້ວ໐ເຈ໐ນ້ອຍຊະນິດ ຊົນຄ້ນ (ຊຸ້ນ ກ໋ວ່າ)

ຂຸ້ນຂ້ຽ໐ ກ. ຈຸ່ນ໐ວຍ, ເລົ້ຽລ໐ດ, ຈ໐ດເລົ້ຽ.

ເຂ້ນ ຄ. ນ. ເຄາະ, ຄວາມຍາກ, ຄວາມລຳບາກ (ຂ. ເຂນ)

ຂ 6. ก. ภาชะว้าข้ายหรือใช้ให้เป็นเส้น, ภาชะว้าเส้นไหม หลือ ของที่เป็นเส้นยาวให้ขัน หลือ ขั้นเข้ากัน.

ເຂັ້ນ ก. ชนาบ, ชว้าให้ขึ้นก่าเก่า (ชายเอิาภาชนิด หลือ ของบ เป็นอัน ให้ขึ้นก่าเก่า)

ເຂນ น. เครื่องป้องกันอาวุธของศึกษูชาบ เป็นชูบ-มินๆ ชว้ายัดแน่นหุ้ม หลือ แน่นเหลัก ใส่ข่วง-ของใส่แขน สว้ายิกขึ้นบ้าลูกปืน หลือ ป่าย ชอก เป็นอัน.

ແຂນ น. อะอัยอะ ที่อ้ากน่าไชสำหรับของข้าว.

ແຂນນາງ น. ไม้เครื่องเรือนที่อ้ากเอิาเอ่ไปค้ำป้าน - ชายไอ้.

ແຂນແໜ น. แขนอ่อนงาม.

ແຂ້ ง. บ่แข็งแรง, โซมเอ้ากันเป็นก้อน.

ຂິ ๑. น. สิ่งที่เป็นเส้นปั่นออกาภ่างกายของคน-และสัด เอ้นแอ่ข่ามื และ ข่าอิน ของอื่นที่มี-ลักษนะ ค้ายคือิน มีฝุ่นว้ชากไม้ เป็นอันก็เอิ้นอิน.

6. ก. นว้เอิาสิ่งของไปตามา.

ຂິນ ฺ น. ตัวแมงมุมมีพิษยาวและอ่อน.

ໂຂນ (น. ยัก, การตั้นย่างนี้ ตู้ที่ใส่ผ้า หลือที่อาบน้ำ เป็นชูบยัก ผ้าหลือที่อาบนั้น เอิ้นชิโขน หลือผ้า-โขน. (โขนสิ่งแสัอากาะโส้ตลอกสาว)(ขึนไ)

ໂຂນໂຊນ ง. อากาบที่ผ้าชุ้า หลือ ผ้าย้าบ ตั้งอาการของสิ่-ย่างของสา เป็นอัน.

ຂວນ ง. ลำของอันไม้ที่ผันลิาแล้ว, เครื่องมือของสิ่งที่ทุ่, คิก (ทุ่ของมือ)

ຂວນໂດກ (เบิ่ง ຂວນດອກ)

ຂວນດອກ น. ของไม้ทุ่ ใช้ปะสิมน้ำมันยาวแล้วกะบอง.

ຂວນຂີ น. ชากของคนที่ตายแล้ว.

ຂວນໄຂ่ น. อันไม้ที่ผันลิาในบ่องเล้อไข่.

ຂ້ວນ ง. ห้วน, โซม, บิก, จวน, เกือบ, ชวน (ข้วนแจ้ง = เกือบแจ้ง) ใก้, ชิ้นหางมือ.

ເຂີນ น. คนชาวอลาวพวกหนึ่ง เวลานี้อยู่ในเขตแดนปะ-เทอพะม้าและยูนานของปะเทอจีน, ง. ท่าง, - ไก, ตงับลิ้นถูง, ถูง, พั้น, เศิกเวลา.

ຂ 2. น. ชนิกแมงมือิงอิใหญ่ ลินสิพิน ตากินปา.

6. ก. สิ่งใช้มาให้เป็นชูบเป็นคาง หลือ เป็นอิออัง ลิ.

ອ່ຽນ ก. เอิาเล้น หลือ ของค้ายคือเล้นยุดให้เป็นคาง

ອ້ຽນ ก. ถิด้อยแฮ้.

ເຂືອນ น. สิ่งเธ้อไอ้ป้องกันบ่ให้ถิ่นพัง, ตลักคั้ง, ตลักขั้นคิง, อ. ขั้นคิง.

ເຂືອນຂັນ-ເຂືອນຂນັ ง. เป็นเขื่อนอันไอ้.

ເຂືອນແຂງ ง. ขั้นคิง, ป้องกัน.

ຂອນ (เบิ่ง ของบ)

ຂ่ອນ ก. เอิาเล้นมือังตัว หลือ ของเป็นหวนยุดใช่มาย่างแรง.

ຂ້ອນ น. ก้วนที่ถ่อยๆ, ดอกลิใบของอันไม้อ่างๆ, กั่น, เงื่อน, ลิ้น (ขอ้น ก็อ่า)

ຂັ ๑. ก. ลำ, ช้องลำ.

6. ก. ไล่, ไล่ถิ, บังคับใช้ถิ.

ຂັ້ນເຕີນ ก. กะหว้ากาบ, เช้ออาบธิดคาง.

ຂາບ ๑. น. ชนิกแมงมื่งปีกลิแตล้อ่น (เอิ้น มิกขาบ - หลือ มิกกั่นจ้าว), ง. ลักษนะ ของลิย่างมื่งดั่ง ลิปีกมิกขาบ เอิ้นอ่า ลิขาบ, ลิแตล้อ่น.

6. ก. ไหว้, เอิามือบแล้อกันหลิลิางๆพื้น.

ແຂບ น. สิ่งที่เป็นอิง หลือ อิงปากพา ?นะ อ่าๆ, - แคม, ชิม, เขตแดน, ก. เอิาแฉ่นแผหลือของ ลิ่นทงิบหลิมัดติดลวบหลิแคมไอ้เพื่อใช้ลิ้น.

ແຂບແຄ น. ชนิกแมงจำพวกหากินอามมา ค้ายคีมิก-เป้อแอ่ติดมัอยและปีกด่าๆ.

ຂອບ น. ชิม, แจ, บ่อมมั่, เขต, ปากพา ?นะ อ่าๆ, แฉมบ่อมขุดของพา:?นะ อ่าๆที่เป็นอิงมิน, ก. ภาบเธ้อปากพา:?นะ อ่าๆให้เป็นอิงมินหลิ ให้ลุบอ้อย, ๑. ติ.

ຂອບແຂບ ๒. ลุงด้าย่างนี้ๆ.

ຂອບເຂີງ ก. เอ้าใช้ถิใจมา, บอกเล่าคอามติด หลิคอาม ปะลิงของอินใช้ชุมิกคางชาบ.

ຂອບຄຸນ ก. ลิรู้จักบุนคุน, ตอบคุน.

ຂອບໃຈ ก. ถิใจมา.

ຂອບເມືອງ น. เขตแดนเมือๆ, เขตแดนปะเทอ.

ᩃ - ᩅ, - ᩈ - ᩋ, - ᩃ - ᩐ

ᨿᨿᨻ ᨿ. ᨿᩮᩢᨶᩣᩢᨾᩮᩣᨻᩢᩣᩫᩮᩣᨿᨾᩥᨶᨻᩮᩢᨶᨻᩮᩢᨶᨻᩮᩢ

ຄ້າຍຄືແຂ້ໃນປາກ ກິເອີ້ນແຂ້ ດ້ວ ແຂ້ເຫັນແຂ້ ເລື່ອຍເປັນຕົ້ນ.

ຂ,ວ ວ. ຟ້າວ, ວ່ວນ "ຄວນທີ່ຂ,ວຄືນຂ້ານພຂະຄຸ,ຄາຕົ້ນວຸ,ໆ" (ຂຶນໄຊ)

ຄ. ນ. ຊື່ງຸ,ແນວນ້ຳ ວິດຂ,ວ ນີ ຄ ແນວ ຄື:ງຸ,ຂ,ວ ຊ້ຳ ວິວໃຫ,ງ່ນ'ໜ, ງຸ,ຂ,ວຫາງແຕ້ ວິດນ້ວຍ - ບ່ວນປ່າຍຫາງຂີແຕ້ນແລະເປັນງຸ,ນ'ໜ.

ນ. ວ. ຂີ່ຫ້ານ້ຳ ດ້ວຂີໃບໄມ້ຂ ເປັນຕົ້ນ.

ຂ,ວ ກ. ຕົ້ນໃຫ້ໜ, ຕົ້ນໃຫ້ແຂ້ນເຂົ້າກັນ, ຈ້ວເຂົ້ວ ວ. ຟ້າວ, ວ່ວນ.

ວັກຂວນນ້ຳ

ຂຍ, - ຂນ

ຂຍ້ນ (ຂະຫ,ງ້ນ) ກ. ໝັ້ນ.

ຂຍ້ນ (ຂະຫ,ງ້ນ) ກ. ຫ,ງ້ນ, ຍ້ວຍໃຫ້ໜ້ອຍນ້ຳ ຂຍ້ນ - ຂຍ,ວຍ (ຂະຫ,ງ້ນຂະຫ,ງ,ວຍ) ກ. ຫ້ຳໃຫ້ໜ້ວ້ຳ - ວວກ, ແຕ່ຕ,ວຍ.

ຂຍ,ວ (ຂະຫ,ງ,ວ) ກ. ຟ້ານ, ຫ,ວນ, ກ໋ວ.

ຂຍ,ວຍ (ຂະຫ,ງ,ວຍ) ກ. ຫ,ງ້ນວວກ, ຫ້ຳໃຫ້ໜ້ວ້ຳ ວະ ໜ,ບ,ວຍ, ຊີ້ແຈ້ຳ.

ຂນ້ຳ (ຂະໜ້ຳ) (ເບ່ຳ ຂລ້ຳ)

ຂນ,ຳ (ຂະໜ,ຳ) ນ. ຄ້ໍ, ຕ້ກ,ວ, ຂ,ວນຕ້ກ,ວ (ຂ.) "ນ,ກໍ ຕ,ວຍເຊ,ຳຂ້ນຂນ,ຳໜ,ວຍ,ວ,ນ,ວ,ນ'ວ" (ຂຶນໄຊ) (ຄ,ຳນ້ໍ-ເວ,ຳແ,ຳ,ເປັນ ຕ້ກ,ວ'ໂຊ,ຳ)

ຂນ,ຳ (ຂະໜ,ຳ) ນ. ໄມ້ຮ້ານບ່ວນເວ,ຳເຮືອຂ້ນຟ,ງ ຫລື ວວກ.

ຂນ,ວ (ຂະໜ,ວ) ນ. ງ,ວຊ້ຳງແນ່ (ລ,ງແຫ,ງເວ້ນໜ,ວ)

ຂເນ,ຍ (ຂະເໜ,ຍ) ນ. ໜ,ວນ (ຂ.)

ຂນ,ວ (ຂະໜ,ວ) ນ. ຊ'ຳ, ເຊ,ຳ, ຫ໋, ວ. ເລ,ວ, ວ,ເຂວ, ເກ໋ງ "ຫ,ວວນ'ວ,ຳວິຂນ,ວ,ວໜ ເຂ,ຳພຸ,ນ,ກໍ ຫ,ງ,ກວິ (ຂຶນໄຊ)

ຂນ້ນ (ຂະໜ້ນ) ກ. ດ້ນ, ຂ,ວ,ງ (ຂນ້ນດ້ນໜ,ຫ,ງ,ງ,ອ້ນ - ນ,ງ,ຈ້ກ,ນ,ງ) (ເວ,ວຂ້ນ,ວຂະ)

ຂນ,ນ (ຂະໜ,ນ) ນ. ເປັນ,ຄ,ຳເອ້ນ,ຟ,ງ,ແກ້ໂຂ,ກ,ຈຸ,ນນ້ຳ ຫລື ຟ,ງ,ນ້ຳ, ກ. ຂ້ຳ (ຂນ,ນ,ນ,ນ,ຂ້ຳ,ຊ)

ຂນ,ນ (ຂະໜ,ນ) ນ. ຕ,ງ,ຊ,ນ, ໜ,ງ,ນ,ຫ,ງ (ກ,ຈ,ນ ກ໋ວ,ງ

เอิาไม้เสื้อเป็นตอนขุบใส่กับของอวนเสื้อที่ๆ-
ขุบใส่ด้วนอ่างตาก, อวนมีนุ้ย อวนที่เอิาด้วน
ขุบใส่กับของอวนอวนขาวอวนเรอวนเฒอนี้-
ล่อนตลายใช้สำลับว่า.

ฮวาว ว. ชื่อันไม้ผมอนึ่ง ลำเป็นศิกิกสัก เอ่ไขมันยุกอ่า
ในสัก.

ฮเป็ง ว. ชื่อันไม้เป็นผมอนึ่ง เป็นศิลาภกุม (ข้าภาะ-
ล้า กิเอิ้น) ก. ร้อใช้ขึ้น, ฮอ (ความยยอด)
ฮอร้อขึ้น.

ฎ

ค ะ -

ค. พยัญชนะอิอติ ม เป็นพอกลักฮอนล่ำฮะใช้เป็น
อิอะเกิดในผมักได้ในพยางกางค้า ตั้งนาคลาว
นิคลาว เป็นอัน.

ค ะ เป็นคำนำหน้าคำที่ลันเป็นอักอ ค ะ ในคำกอนอ่างๆ
ฮอนิคความหมายต่างองกันกับคำหลัง ตั้ง คำว่า
ค ะคาวฮคัด, ค ะเคื่องย้าย, ค ะคู่งมคือ เป็นอัน.

ค ะ ย ะ ว. ต่างออก, ตงันออก.

ค ะ อิ - ว. ขาว, เสื้อๆ, เพอ (ป. ค ะ อิ)

ค ะ อิ (เป็ๆ ค ะ อิ)

ค ะ ฒา ว. ค้อม (ป.) "ค ะ ฒาขอๆ อิๆ ผมขาๆ ขันผัว"
(เจ็อๆ)

ค ะ ย ะ - ค ะ ยา ว. ฐู่, ขอก, ฐู่ๆ (ป. ค ะ ย ะ) ค ำ นี้ ลงบ ค ะ ย ะ ก็ได้)

ค ะ ยา จาม ว. อาจารยอๆฐู่, ฐูขอๆคินข้ๆตลาย (ป. ค ยา
จาอิย)

ค ะ ย ะ ยา ว. ภาบบับ, ภาบคือเฒก, ก. บับ, ลำบดมเฒก
(ป.)

ค ะ ย ะ ยา ภิ ลาว ว. อิฐาลำนอมเฒก (ส.)

ค ะ ย ะ บ ิ อิ ว. ขาฐู่ (ป. ค ย บ อิ)

ค ะ ย ะ โพ ว. ภาบกินเป็นฐู่ ลาอเอิาผักฐู่ตั้งแต่ ๔ ฐู
ขึ้นไปลับเอ้าพาองกัน เป็นภาบฮิอิบัย.
(ป. ค ย โพธุบ)

ค ะ ยา ขึบ ว. ติอล้าฐู่, พอะอือะ, พอะคะเฒอ (ป. ค ยา ขึบ)

ค ะ ม ิ ก ว. ฐู่เอินพาๆ, ฐู่ไป (ป. ค ม ิ ก)

ค ะ ม ิ ก ล้อ ว. ขันขงมอๆผักฐู่ๆอะไป่ฐู่บ่อนใส่ (ป. ค ม ิ ก
ล้อ)

ค ะ อา อาว ว. ฐู่ลอๆเฮือน (ป. ค อา อาส)

ค ะ ฐู ว. ค ฐู, ฐู่ไพล้ก, ฐู่ลอนโคอิบ, อ. ล้ก, สงๆล้ก.

ค ะ ม ิ ก ว. ข้าวพัว, นาๆโพเฒ่, ฒม่าข้าๆ (ป. ค ม ิ ก)-

ค ะ ม ิ ๆ ก. ก็อ, ก็อฮอ.

ค ะ ม ิ อ ว. ภาบนับ, ภาบล้าบฒม, ภาบฮอๆ, อิชาเฒก-
(ป. ค ม ิ อ)

ค ะ ม ิ อ ล ว ว. (ค ะ ม ิ อ ะ ล ว ว) ว. อ้อๆเฒก, อ้อๆล้าบฒม
(ส. ค ม ิ ล ว ว อ ว)

ค ะ ฒ ว. ก ะ, อว, ป ะมาน, ก้าม้อ.

ค ะ ฒ อ ว. ชื่อ ะ เจ้าแก่าบันอา ฮ ะ ฐู่ล้ก อาม้อบิ
อาลบาพอาม คือ พอะ ค ะ ฒ อ เป็นใอติอลอๆ
พอะอือะ ฮ ะ ม าๆบาอะพะอิ; อาม้ีพาม -
ก่าอใอ้ว่า พอะ ค ะ ฒ อ เถิๆฒม่าเป็นฐู่เสื้อฐู่ป-
ล้กใส้เกิอขึ้นใอ้ เฒ็นก็ย้ายมันสิใอ้ อิ่ๆบับ คิม
ขูฮาบเฒื่อ ะพาภาบอิ่ๆใอ ตอิ ะ ฮอ่าสัๆอิเสื่อๆ
ใอ อันเป็นเสื่อๆลาล้าม ซึ่ๆอ้อๆก่าอค้ามะม้อ-
ภาบพอะ ค ะ ฒ อ ก่อนอ่า: "พ ะ ในค ะ ฒ อลาย ะ-
อิ ค ะ ฒ อ ง อ ะ อาย ะ" ตั้งนี้อฒิ, ฐู่บพอะ ค ะ ฒ อ
นั้น เป็นคินพิล่าฐู่มใหญ่ ตอเป็นล้าๆมิๆล้าๆ-
อ ๆ อ ะ อ ะ อ้อยฐู่ เป็นเสื่อๆลาย ฮ ะ พอะ ค ะ ฒ อ
นี้อว ๆ เป็นฐู่ม ๆ ง เสื่อๆมฮาพาอ ะ อ ะ อาบคอาบ-
บอภาอๆพอะอือะอาย ะ (ส. ค ฒ อ)

ค ะ ฒ อ อม ว. ติอล้าฐู่, พอะ ค ะ ฒ อ, พอะอือะ (ส. ค ฒ อ
อ อ)

ค ะ ฒ ม ว. ฉ้ันลาย, เสื่อๆลายอๆภาบนับ.

ค ะ ม อๆ ก. ท้าอ, ฐื่มม่อม.

ค ะ ม ะ อ. ฐื่ม, อ ะ ฐุ้ๆ, ล้บลา.

ค ะ ม ะ ย ะ ว. ภาบไป, ภาบเถิๆ, ภาบฮอด (ป.)

ค ะ ม ะ ย ะ ภาบ ว. ภาบอ้ายไป (ป. ค ม ย า ภ อ)

ค ะ ม ะ บ ิ อ ะ อ. คอบไป (ป.)

ค ะ ม ะ ย า ค ิ ม ว. ภาบไปฮ ะ ภาบมา, ขาๆไปมา (ป. ค ม บ +
อาค ม)

ค ะ โม ะ อ. พิบ, จอบ, ก้บลา.

ค ะ ม ิ ก ะ ว. ฐู่เอินขาๆ, ฐู่ไป (ป. ค ม ิ ก)

ค ะ ม ิ ก ะ อ้อ ว. ขันขงมอๆพักฐู่ๆอะไป่ฐู่บ่อนใส่ (ป. ค ม ิ ก
อ้อ)

ค ะ อา อาว ว. ฐู่ลอๆเฮือน (ป. ค อา อาส)

ค ะ ฐู ว. ค ฐู, ฐู่ไพล้ก, ฐู่ลอนโคอิบ, อ. ล้ก, สงๆล้ก.

ค, - ค, - ค

ตายเอิ้นสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ และสิ่งที่เป็นพืชคะ (ป. ครุ)

คะครุโพธ น. โพธิ์ใหญ่ (ป. ครุโพธ)

คะครุพัน น. ลองพัก; ตายเอิ้นลองที่ใช้ใส่เท้าเวลาเดิน (ป. คะครุพันธ)

คะตัด น. ตู้เสื้อผ้าเรือน, ชาวบ้าน (ป. คตัดฐ)

คา อ. น. ชื่อเครื่องสอยอย่างหนึ่งสำหรับใส่สิ่งของต่างๆ
ง. น. ชื่อหญ้าชนิดหนึ่งใบยาวใช้มุงหลังคาได้
ป. ก. อยู่, ติด, ไม่ขาด, ไม่ได้.
ง. (คำนี้ เวลาอยู่ในประโยค และ ไม่ มักเป็น คลา)
บุ. เป็นคำใช้แทนคำนาม แปลว่า เวลา, ขณะ, ตั้ง คำว่า "ขณะนางเท้าคางแขนเหยียงเตลียง, ตลิบเยงแค้อคลาคางสู่ไป" (ขุนไช)

ค่า น. ราคา, อ. ชื่อ, นิยมเรียกชื่อกัน (เรียกค่าเอา)

ค้า อ. ก. ซื้อ และขาย, ค้าขาย น. การซื้อ และการขาย.
ง. น. ไม้พุ่มชนิดหนึ่งขึ้นตามป่าเขา มักเกิดตามพื้น.

คาค้อย อ. ช้า (ตายเอิ้นพระอาทิตย์ชื่อช้า-ไปตอนระอิกดิน)

คาคาว บุ. ขาด, พาก (คำเดียวกันกับ คา ๔) ตั้ง-"กิบเยงแค้อคาคาวสู่ไป"

คายะมะ น. การเรียงลำ, การเย็บ, การเรียงเพลง (ป.)

คาระ น. การล้า, การหาเลี้ยง (ป.)

คาฤา อ. น. คำกลบเกลื่อนความระบายความในใจ คือ คา ฤา อ มี ๔ บาท และ บาท อ มี ๕ พยางค์ ๔ บาท มี ๒๔ พยางค์ (ป.) คาฤาพัน-ธ์ น. บทกวีชนิดหนึ่งมีคณะเป็นพยางค์ลักษณะ เป็นพยางค์ลักษณะ มีอยู่ ๑๐๐๐ บท ถ้าจบเป็นพยางค์ คือ มี ๒๔๐๐๐ พยางค์.
๔. น. คาฤาอาคม, เวทมนต์ที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์.

คาวะ น. ด้าว (ป.)

คาวะประสาท น. เครื่องประสาทด้าว (ป. คาวปราสาท)

คาวะ น. บ้าน, ชุมชนบ้าน (ป. คาม)

คาวะลุก น. นิกเค้า (ป.) "ถือเอาความเจริญก้าวหน้าของชุมชน" (เจือ

คี, - คี, - คี

คาบูประจาบ น. เครื่องบ้าน, บริเวณบ้าน, เขตบ้าน (ป. คาบูปราจร)

คามันตะระ น. ตะแกรบ้าน, ซอมบ้าน, ตะหล่างบ้าน (ป.)

คาลิม น. คำเล็ก, โอหาน, ลิปาก.

คาวะระ น. ความโศกเศร้า, ความมัธยัสถ์ (ป.)

คาอี น. วิธีหนึ่ง (ป.) "สัพสิ่งพร้อมพันคุ่คาอี" (ขุนไช)

คาอุด น. นางดาวหมายถึงความหมายปราสาท ภาพมีตะระกาเกลื่อนอยู่ไกลๆ ที่กับ ๔๐๐๐ ชั้นตะลึงโกตะ ตลิบกับเครื่องล่อนสิ่งอย่างโยค (ป. คาอุด)

คาโอ น. วิธีรู้, วิธีฉลาด. (ป.)

คิ น. ผู้เดียว, โดด, โมน, ลอมเมก, ผู้ (ป.ส.)
คิภาพิน น. ป่าเขาผู้. คิคุตา น. ถ้ำเขาผู้. คิพนะคอน น. เมืองผู้. คิเมกตะลา น. สิ่งข้าวของตะยามาน.

คิ-คิ (เบิ่ง คิ)

คิลาบะ น. ตู่เครื่องใช้, ตู่โต๊ะ (ป.)

คิลาบะปัจจัย น. ยาแก้พยาธิ, ตาหมอรักษาโรค (ป. คิลาบปัจจัย)

คิ น. แตงตลิ่งของป่า, เครื่องตีนป่างมีนิลุก - มินๆ เชื่อด้อยไม้ตลิ่งยืนและใช้ถือด้อยคันเดียวกัน.

คิคัอย อ. ขี้เมื่อ, เป็นห่วงมาก, เอาใจใส่ด้วยความยิ่งยวน.

คิตะ น. เขาลับ, กลมลำ, กลมชัย, กลมลับ (ป.)
คิตะยาว น. ฉบับกลมลำ, วิชาพัฒนาลำ (ส. คิตายาว) คิตาจาน น. คู่มือลำ, ตาจานผู้ - ลอมการชัยลำ (ส. คิตาจย)

คิไช น. บ่อนถั่วไพ่ที่เชื่อไม้ลับไว้ทั้ง ๔ ด้าน.

คิไชนิกลุ้น น. ชื่อเฉลยบ้างจำพวกหญ้าใช้เชื่อยา.

คิติ น. ผู้, ป่า, โดด, ถิ่น (เบิ่ง คิติ มา)

คิอา น. คำ (ป.)

คิ ก. เชื่อให้ตั้งรับออก, เชื่อให้ยกอ้างออก, เชื่อให้เลี้ยงออกไป.

คิคิน อ. ขี้นอน, เป็นห่วงพิลึกพิลั่น, นิดเดียว.

คิ ส. เพื่อน, ไอ้แก่, เป็นถึง, คิอา ส. เป็นถึงว่า.

ကု ၁. န. ဆာသုပေ ဆင်ခြင်တွက်ချေခြင်းစသော ပြဿနာမျိုးတို့ ဖြေရှင်းနည်းကို ဆိုင်ရာဆရာတို့ ပြုစုထားသော ကျမ်းကြီး။ ဥပမာ ကုသိုလ်ကျမ်း။

၂. ဂ. ဝိဓိသော်လောက်သော်မျှ ဟု ပြဋ္ဌာန်းခြင်း။ "ဗျာဓိဇရာမရဏာဒီနံ ကုသလာနံ ဝိပါကော ဒုက္ခော နာမ နတ္ထီတိ

โค, - เคาะ, - คำ

โคาะยะ ก. เดิน, เดินอ้อม, น. ภาวเดิน, ภาพย่างพูดไปมา (ป.)

โคาะยา (เบิ่ง โคาะยะ)

โคาะยะคาม น. บ้านสำลับพูดบิณฑะบาด (ป. โคาจรคาม)

โคาะยะพุทธ น. เดินหว่านย่อนล้างสัด (ป. โคาจรพุทธิ)

โคาจม น. หาวไปแต่งกิจ, หาวเดิน, ภาวเดินหาง, ที่บ่อนเซ็ดภาน, บ่อนอาศัย, อาสิมพื้นาถึกต้องพาวใจ, ภาวเดินแต่งดาวอนิพเคาะ (ป. โคาจร)

โคะ น. สูงกั๋ว, สูงอ้าว, สูงสมั้น.

โคะนา น. ภาวซ้องป่าว. โคะนาภาน น. ภาวที่เซ็อใช้ตั๋วสมั้น คือป่าวใช้ซู, ชื่กินบ้าในอาชุภาน มิพัาที่ป่าวเรื่องที่ธัญบานเซ็อใช้ปะชาชินซู.

โคะภะ น. ตู่เซ็อใช้พูงอ้าว, ตู่ซ้องป่าว, ตู่เอ้าอ้าว, ตู่โคะนา (ป. โคภ)

โคภิก (เบิ่ง โคะภะ)

โคภาม น. คอกกิอ, ตู่เกิดในคอกกิอ, ชื่สาอิกตู่เป็นกำลังใท่แต่งพะนะหาอิสะตู่อ้างลัดพิสาชีอิก (ป. โคสาล)

โคมิน น. ชื่พะพุทเจ้าอิงที่ ๔ ในพัทกับนิพ์ที่เป็นเจ้าสอนพุทธสาสนา ซงกวามโคเอิงอ่า พระโคมิน (ป. โคตม)

โคะ น. โคเอิง, โค, เผื่อแมอ (ป.)

โคะมะ น. พระโคมิน, ชื่โคเอิงสองห้าวสีหา.

โคะอะพุ น. คนตู่อ้างอยู่ในยามอันเป็นลำดับแต่งพระอะริยะนัก: พิกขุสิ้นพันบงมห่างจากพันมะอินัยแล้ว แต่ยังกิอินอ่าเป็นสิงอยู่. โคะอะพุสิง น. พิกขุสิ้นคั่งคัดในสาสนา แต่ยังกิอินอ่าเป็นสิงอยู่.

โคอิบ (เบิ่ง คาอะอะ)

โค่ น. เกิบพื้สุบลิ้นชอดแค่ง, สมัดแค่ง.

เคาะ ๑. ก. เอ่ามือหลิสองยื้นถีค่อยๆ.

๒. น. ภาวจับ, ภาวชัย, ตู่ขับคิยาตู, คอามจ้างใช, คอามซื่อซ้ายพื้นา เถิงอิอ (ป. คะหะ)

คิ น. อะอัยอะ บ่อนหิกับอินอิอี่กัน, ล่อนสอง - พาบุนที่ยู่ในระหว่างแต่ยนะป่าภรุใช้เป็นคำเอ้าที่หายคอามอ่า ถึกต้องกัน อี่งคำอ่า ถึกคิ. คิกลุย น. อะอัยอะบ่อนคิสอดออก ....

คิ, - เคือ, - คิอ, -ใค

คิถิน น. พยาอชื้นป่า เป็นตู่ที่พาวใอ้คาว.

คิก่าย น. ชื่นกแมอมื่งอิอใหญ่พื้แช้ง อินอาบอิอสิอ่า-บ่อนคิสิลาอ ตากินป่า.

คิ ๑. น. ป่าแมอมื่งนิเก้ออิกินยาอ มักฝูวามต้อย - และพอๆ. คิกั้ น. ป่ากั้, ป่าคิ่นอยอิอน้อย-และมักฝูมั้ลิ้น (เลิ้น ป่ากั้ ซื่าถิ่นี)

๒. น. ยะอัยอะ บ่อนติกะฐูกถิ่กับพื้แถมกับนี - และ ลากับอิน เป็นลิ้น (เลิ้น คิ่น คิ่น)

คี น. ชื่ลิ้นไม้จำพอกหนึ่ง มี ม แมอ คือ ถิ่ยาล ลิ้นและใบคิอิ้นอาบ ลากเป็นแถว ห่อยน้อยหนึ่นอนชั้นใน ฐูกแล้วเป็อกชั้นห่อยสีแกล้ นอนกินไอ้ อิอนั้น. คิ่ญ เป็นลิ้นไม้พันพะอ่าห่อยเป็นแถวเสียกัน แต่น้อย เป็อกห่อยลงอ นอนในมิอิอลิ้น. คิ่แฌ ลิ้นและใบคิลิ้นคิ่ม แต่ยๆ ใหญ่กว่าคิ่ม นอนในมิอิอลิ้นหลาย อิอเม่าคิ่ม บ่ไอ้. คิ่ม อ. อาภาบแต่งลองน้อยๆ และลิ้นตั๋งฐู่ หลิ นั่งฐู่.

คือ น. ถ่ายาย, ชิงพัน; ไม้จำพอกที่เป็นเส้น ยาอ, เลิ้นยาอ หลิ ล่ำลองไม้และหงั่วว่างๆที่บ่เป็นลิ้น, ที่ว่างๆหลายแยอ อั่ง คือฐก, คือเรือๆ, คือเลาอิน, คือใอ้ลิ้น เป็นลิ้น, อ. ลงๆคนที่ฐูคำเป็นหล้อ หลิ ลงๆใกล้ลิ้นยาอๆ. คือภัยย น. บ่อนหลิภ้อยโฮมกับฐู่ หลิ หลิภ้อยหลายหลิโฮมกับฐู่ในลิ้นลงกัน. คือยาว น. คือไม้ว่างๆ. คือพุก น. เลิ้นข้ายหลิใพที่เกับโฮมใลเป็นล่ำลับว่ำแต่มแพ.

คื้อ อ. วาม "บางมเพิ่วามเอื้อคื้อ" (เอดลับอะ)

คิอ น. เรือนบ่อนเซ็อลาหาม, จำนอนคนที่ฐู่ในเรือนลงกันข้างหิด, เครื่องลองว่างๆในเรือน, ก. เซ็อลาหามภามกิน, ป่าอยิ้นหลิป่าเพื่อเซ็อลาหาม.

คิอิญ ก. เซ็อลาหามกิน.

คิ่อ (เบิ่ง คอ่า)

คิ้อ (เบิ่ง คอ้า)

คิอะยา ก. มับ (มาจาก คะยะยา)

ใค อ. ใด, คนใด.

ใค่ อ. โม, บอม, ใพาลิ้น, ตั๋ง, บั้นใด้.

ไค ๑. น. ที่ยื่นแต่งอิงฝั่งฮมหรือ ตุ่นในน้ำ ที่แผ่นเล้าอิงฝั่งนี้ (เย็น ผีไค) อ. ดิ, เผิวบาง (ไคแอ่, ดีขึ้นแอ่แล้ว) ไคคา ก.ขาก ไป "เฮาจักอะพิบายอ้อยภาบไคคาที่" ไคต้าย น. ตั๋วที่ยื่องภัณปักภะดิ.

๔. น. ต้อแมงอีง ออกผีลาวกินตอม หลัง เป็นไคผีมงอพ้อยนี่ๆ.

ไค่ ก. ฮาก, ปะสิ่ง, ปางบา.

ไค้ ๑. น. ชุ่นที่ ๑๒ ตีปีกุน, เดือยตาลีไผ่ยอมสั้นพ้า-ตาลีปืน, ก. ห้าว ตา ลั้นปืน ตา พ้าเพื่ออะยิ่ง, ไว้, ว้าง.

๔. น. ไม้แมงอีงเกิดอาบแก้ง ตา อาบย่อมน้ำไหล.

เคิ่ น. เฉือกที่ยอดไอ้กับอ้างอ้อาพอกจ้อ ตา คอาย.

เคิ่ ก. พาไป ตา ยาฮ้าๆ.

เคิ้ ๑. น. อั้นเดิน, ก่อน, กิดจาก, ตัดพ้า.

๔. น. นิกค้าพอกปีๆตากินกางคืน อาใหญ่ และนิตลายแมอ คือ นิกเค้าแมอ ตา นิกเค้าตุ นิลินเป็นตุคือแมอ, นิกเค้าลาบ ตา นิกเค้าตุก-อิอใหญ่, นิกเค้าพากกอก อิอน้อย.

คำ ๑. ก. เอ้านิ้วยูไปมา, เอ้ามือาวแปะลิ่งค่อยๆ.

๔. น. หาอผ้าย่างปีๆ ลิตลือาบ่เล้า เนื้อย่อมพูอ ใช้เธ้อเคื่องเอ้และนิค่าแพงๆ.

๓. น. ชื่ดาบที่เอ้าออกเพื่อปีๆ, อักละมพีปะลินกันอ่านออกได้ดาบเพื่อปีๆ, อาตาบที่เอ้าเล้าปากบ้าเพื่อปีๆ, คำคุ น. คำพัก เป็นคำ-ใช้ในเอลาแต่งภาบภอบได้แก่คำจำพอกที่มีลักษณะยาอ ตา ลอะลั้น แฉนิอิอะกิด. คำโท น. ได้แก่คำที่ใช้อันบะยุดโท. คำดาย น. ได้แก่คำที่มีลอะลั้น และ คำที่มีอิอะ ก ด บ ละกิด - คำเป็น ได้แก่คำอื่นที่นอกจากคำดาย. คำละตุ น. คำเบิา ได้แก่คำที่มีลอะลั้นและบ่มีอิอะกิด. คำเอก น. ได้แก่คำที่ใช้อันบะยุดเอกและคำที่มีอิอ ก ด บ ละกิด.

๔. น. อินบ่อมมีน้ำขึม ตา จุ่มยู่ละเมิ.

คำ น. เอลาแต่พะลาพือกิกไป, เอลามือ, เอลากางคืน, อัน (เป็นอันเดียวกันพางจันพะละคะดิอ่า คำนึา ลอางคำ)

คำ ก. ยันไอ้, เอ้าลอางแลายันไอ้, อ. คุม, ดิ, -จุดพุม, จ่อยตลือ. คำคุม อ. จุดพุมใกัดิ, - จ่อยตลือใกัพะเอิน, อิ, ปะเอิอ.

คำนับ ก. ละแลางคอาบโคยิบโอยกันตัลิา.

คำนึา ก. คะนึา, คือ (ข.)

คำนอบ ก. คือเลก, นับโอยอีพีเลก.

คำไบ น. ลอางคำที่เป็นแต่นบาๆ.

คำปือ น. แต่นคำบาๆใช้พอกสิ่งอ่าๆ.

คำพัก น. ไม้ตอมแมอนึา แก่นสีดำ ไม้กะลำพัก ตา เกลบา ก็อ่า "อักลา คำพักเกลบาบาบตอม-ยึา" (เดดสันอะ)

คำเปือม น. คาบรัก, คาบอาลัย "ค้อยๆก่าอคำ - เปือม" (เจือา)

คำหลา น. ชื่พะยาแฉบอิบเป็นใหญ่, พะยิม, เจ้าพ้า. "เจ้าบาอพ้าล้าบภาบคำหลา" (เจือา)

คัก ๑. อ. แน่นอบ, แจ้งใส, จิาพ้า.

๔. ใช้เป็นพยางพ้าลอางคำที่ลันอันด้อยอิอ ค และมีคาบหาบอึ่างอกันกับคำหลัง อึ่ง คักค่งนิ้อ คักค้อย, คักๆค้อยๆ เป็นอื้น.

ควก ก. เธ้อให้ลอางพ้อดยู่ในธูกำหวุดออก, อ. ลงๆอ้างย่างปีๆ.

คึก น. บ่งอ, อ่งอ, บ่มิคู่.

คึกคู่ น. ชื่ภาบพะบับย่างปีๆหอายกันอ่าเป็น คึก - ตลิคู่ (โบก ก็อ่า เบี่ๆ โบก อิก)

คึกๆ อ. ลงๆอ้างย่างปีๆ อึ่ง ลงๆพ้าชัองใกๆ ตา ลงๆบาอย่างพักๆ.

คึกคัก อ. ลาภาบที่แลางแลางและอ่องไอ, อุ. ลงๆอ้างย่างปีๆ.

คึกคื้น อุ. ลงๆอ้างคื้นๆ

คุก น. บ่อมอ้างคินโพอ.

คิก น. พา ขบะ ลำลับอำลองอ่าๆมิอาตาบ เป็นอื้น, นำบ่อมเป็นโกมตลุบลิ่งค้ายกับคิก, เอ้าพิมย่างปีๆ เธ้อด้อยแป้งปินกะพีแล้ว เธ้อใช้ตุกใน-

ฆา ฆนะ ถินพื้นเป็นตมคิคก. คิกยาว ม. คิกอำลับอำเล้า เป็อกใต้เป็นเล้าฆาม หลืออำ-ฆยาวำนอนหลายใช้อิมฝูบใต้เถื่องลิา. คิกสั้น ม. คิกอำเล้าเหือนกันแต่ใช้มือจับฆาภอำลิา.

โคภ ม. บ่อนถินฆูาแลฆมีป่าไม้ทาาา, โนนฆูา.

โคภภะฆุม ม. ไม้เคือแบอบิา ฆ่อยมีหาม ใช้เธ้อฝา.

คอภ ม. บ่อนล้อมธ้าธัด, ก. เธ้อใต้ฆะเหือน, เธ้อใต้เพ้าอื้นลิาไอๆ, ไคอไปมา.

เคิภ ก. เลิงเอลา, ปะเพ้าที่, ฆาม.

คอภ (เบิ่า คอาภ)

คัคนะ (คักคะนะ) ม. ผ้า (สับนี้ใช้ในพ้าสิฆุงไฆน้อย ออกฆงๆเป็น คะคิน: ไฆยะ ไฆยะ คะคิออิ นิไอ ที่ถูกเป็น ไฆยะ ไฆยะ คัคนะอะละนิสิ) (ป.)

คัคบันพอย (คักคะนาพอย) ม. ธี้เธื้อในพื้นผ้า (ป.คัคบันพย)

คัคนาย (คักคะนาย) ม. ที่ฆุงผ้า (ป. คัคนายอ)

• ค - ว |

ค้า อ. ม. เธือมบ่อนไส่เล้าฆอา, ฆาา, ฆาาเงิน, ฆาาหลาา, อ.มีกำลังหลาย, อิงออกกำลัง-ไอ้ (ข. คลัา)

ง. ม. ที่า, เถื่น.

ค้ำ ม. แฆาแบอบิาเธ้อช้างฝูงาฆาาไม้น้อย ช้างแลาและพงอ น้ำหลือฝาาลอาช้างสิแลาฉ้า ใช้ย้อมไหม; ช้างค้ำที่ถื้นเอิานำ้แลาออกแล้วเลิ้น อ่า ธี้ค้ำ, อ. แคัน, แพัน, อิ้า, คับ "คือค้ำอิอ ค้าคาอค้ำฆายอิกไม้ หลือ-อ่า มาค่อแถถื้นถิ้น พ์ใต้ค้ำพาาบี้เอ" (สินไซ)

ค้ำแคับ อ. แพันอิ้าในใจ.

ค้า ม. เอลา, คาอ, แมัย, เพื่อ.

ค้าคาอ ม. เจ้า "เจ้าจอมค้ำค้าคาอบี้บ่าา หลือ่า อิค้ำอิอค้าคาอค้ำฆายอิกไม้ ฆูักอ้าละภาม-ใช้ฆาหอมเต้นปึก นิกเล่าได้ฆูผ้าก็ใช่เอิา" (เจ้อา)

คาา ม. อะอัยอะ ฆาคนและล้อบ่อนใต้ลิบ -- เบื้อาฆุ้ม ก. เธ้องาๆย่างบี้าในเอลาเจ็บ.

ค่าา ม. ล้อถื้นแบอบิา อิอถิอิา แต่ใหาก่อ่าอิา - และหาายาอกอ่าอิา.

ค้าา ม. ไม้พื้เธ้อไอ้ใต้เคือไม้กังอพื้น, ไม้พื้เธ้อไอ้ อำลับเอิาอื้าอฆาอาาไอ้ ดื้า ค้าาบั้าไฟ, ก. อิอ, คาอู่เหิา, อาาอู่ล้าาเหิา, แฮม, ธื้า, ย้ายบ์ แล้อ.

คาาภะโจ้ ม. ไม้พื้ฆอาาอู่คาาภะโจ้ลำลับเอิาคันภะโจ้-ฆออใต่.

คาาคาอ (เบิ่า ค้าคาอ)

คาาคอาย ม. ไม้ หลือ โลภะพื้เธ้อเป็นเคื่อาแยกแจงภง อ่า ไม้คาาคอาย (ไม้ฆาก ภังภ เบิ่า ไม ฆาก อิก)

คาาพุม ม. พยาอพื้เธ้อใต้คาาใค่.

คาาพุ ม. ธูบลื่องมธิ ด้านภิภล้าา ด้านปายแถลม.

คาาแมอ ม. ไม้ฆอาอันมัอเอิาปายไออกันลำลับค้ำฆอาอู่ๆ.

คิา ม. ฉิมอิอ, ร่าางกาย.

คิา ก. เธ้อใต้คั่า, กาางออกใต้คั่า, เบิ่าใต้คั่า, กิาไอ้.

คุา อ. เถิา, ฆออ, จำ, เป็นคำบอกลัษณะ เลื่อแม่ อิ่าคำอ่า คุาไอ้ "แบอมีฆาาคันบ์มีลักปุ้า-คุาชีมีลักต่าา"

คุาคา ม. แม่น้ำ (ป. ค้าคา)

เคิา ม. ลิ้นไม้แบอบิ่าพ่อยน้อยอิอฮาอ พ่อยเป็นพื้อ ยูกแล้อเปือกลือำแหล้ แก่นลื้นแลา.

เคา-เคาา อ. ฆูาอิาย่างบิ่า.

เค่า ก. บ์เธ้อใต้ยาม, กิากันล้ามกันยาม, ถือามย่ะ ยูบ. เค่าคือ หลือ คือเค่า อ. ถือามฮะยูบ แล้.

แคา ๑. ม. แฆาจำพอกบิ่าอู่ตามใบไม้ กินลือคีแฆาอา.

๒. ม. แถ่นแผถี, ลักถี "ตายแคาปั้นลืมลืมเอิา-อาก" (สินไซ)

๓. ม. ชื่ตายแบอบิ่าอู่ฮะเล พ่อยมีนกาบเป็นตุ่นๆ ฆาา.

๔. อ. พิกลิาล้าางบิ่า, ตาง่า, บ์ฆูา.

แค่า ม. อะอัยอะ พ่อนบิ่าฆอาคนและล้อถิ้าแต่เล่าลิา

ไปหาคำอื่น.

แค้ว ๑. น. ไม้แขอบื้องจำพวกไม้ก่อ ใบแอะอั้นค้ายคือั้นหวาก เลือ ต่อยน้อยเป็นพื้อ. <u>แค้วลิน</u> น. ชวกแค้วแขอบื้อ ต่อยน้อยอั้นนิหาน อิอลิน.

๒. ก. อินไปอินมา (อั้ง แค้วกู้ว)

แคงใจ ๑. ลิงอัยในใจ, บ่คักใจ, บ่เฮ็นใจคัก.

คิง ก. ขึ้น, หงอ, หิน, พันบ่เล้ว, ยิงบ่ออก; เป็นคำปะกอบคำกิริยาบอกอะนาคิอกาม อั้ง " คิงได้, คิงนิ, คิงนา, คิงเป็น" (คู่ว กิใจ้)

โคง ๑. น. ร่างกาย, ร่าง, ร่างกะดูก.

๒. น. คำกอนฆนบนื้ง, คำเอ้าพื่สันตัวกัน, คำเอ้าค่องกัน.

โค่ว น. เสือฆนอื้ง เป็นเสือฆนอใหง่ เอิ้นว่า เสือโค่ว, ๑. มิโกนหางใน, เบื่าหางใน, เบื่า.

โค้ว ๑. โง, อ้อม, บ่ผื่.

คอง ๑. น. ธอยพื่ยาวไป, ธอยพื่ยาวเป็นหาง, หางช้อหงอ (คองพู คองอินกงน, คองวู) ฆนบ, ปะฆนี, (คองบูธาบ) หาง (คองพัน, คองโลก) ก. บุ่ง, หิว, ปีกคอง (ปีกคูคองตัว, ขึ้นคองเนื้อง) คอย, ถ้า.

๒. น. น้ำพ้อย หลิ ร่องพื่คันอูด (ป. คลอง)

ค่อง ๑. งาน, เฆาะ, อิ, งานหลาย, จินหลาย.

ค้อง ๑. น. เคื่องอิใพ้มีองว้งเพื่อยอกพันยา หลิ เป็นเคื่องเลย เช้ออ้อยหอง เหลือองนิหลายย่าง คิ: <u>ค้องบุ่ว</u> น. ค้องฆนอใหง่ ต่อยนิน มิจุนผู่กาวอิองว้งบุ่วๆเพื่อยอกพันยา. <u>ค้องอิงหลิฆ่างค้องวู</u> น. เสื่อนค้องบุ่ว ฆนต่อยน้อยนิหลายฆอยคินิฆน ๑ต่อยขึ้นไปเป็นอิงบื้งฆัดถองงนกันเป็นอิงอวามย่างพื่เช้ออ้อยเคือหลายใหง่ ใช้คือ บพ้งอิเล้ากันกันละยาว เป็นเคื่องเลย. <u>ค้องบ้าว</u> น. ค้องบูธาบ ย่อนหลายฆนนพอกล้าเช้อ หลิอ้อยหอง เหลือง ฐูบกินนินเพื่อนกอง.

๒. ก. เอิวลอง เป็นบ้องหลิเป็นอิงฐูบกอนเอิวลิ่งใอลิ่งบื้ง.

ค้องน้อง ๑. ชื่ะละไก หลิ ฐู, เป็นคองชื่ะละไก (เพื่ะคองเอ้ย, คองเอ้ย) ๒. น. ชื่ะละไกเป็นคำเรียกแทนตัวเองของพระสงฆ์ในเวลาสนทนากับญาติโยม.

คาง น. ปางฆนอื้งบ่มีเกัอ อิอลิปางคุม ฆนักหางก็อ อิอใหง่ ปางกอ้าง.

เคื่ง ๑. กาง, ฆ่อนบื้งในฆอง.

คงง น. เคื่องอาวัยค้างซ้ำพนก้อนเล้า เช้ออ้อยเหลือ มิลวนยาวละย่อนฆองกันซ้ำเป็นอิงมิน,

๑. ไก้, ฆปะ, ฆงง.

เคื่อง ก. คงอ, โกอ, อ. กือ, ฆอาง, ไก้.

เคื่อง น. ลิ่งฆอง, เล้าฆองอ่าวๆ. <u>เคื่องใน</u> น. ฆละอ้อยอะ ภายในฆองล้อ เป็นอื้นอ่า อับ, ไอ, ไล้ปออ. <u>เคื่องเพิ่า หลิ เคื่องยิน</u> น. ไม้อาวัยเช้อหล้าเรือน. <u>เคื่องมิ</u> น. ลิ่งฆองอาวัยเป็นเคื่องหากิน หลิใช้เช้อกานอ่าวๆ เป็นอื้น ฆต, ปืน, ลือ, ฆอาน. <u>เคื่องเลบ</u> น. เคื่องอินอ่าวๆ.

คอง ๑. น. ฟ้า, ฆอัน.

๒. น. เหล็ก หลิไม้มีก้าวอันได้.

น. ก. เอิวเหล็กพื่มีคมฆนใช้เป็นฆ.

๓. อ. ฆอ่าง, ฆจ้าง (อาเอื้นคอง) พอง, พองฤาน-เอิว (ใช้ฆล้อคองเอิวคืน) ฆงงก้อง, ก้องฆนั่น.

ค่อง ๑. น. ฟ้า, ฆอัน (คำเงงอกับ คอง)

๒. น. อิอน้อยพื่ยาวใยเป็นอักหลอกฆล้อวายในอักโดยบ่พันหิเป็นอักฆอ เอิ้นว่า น้อยค่อง.

ค้อง ๑. น. เคื่องกั้งอเอิวเล้นไฆ.

๒. น. พอง เหลือง, พองฆฆ; "คำก็หากเป็นคำพ้ฐนพนยนิเพอ ใหม่อนอิออ่อเล้าพองค้อง เลื่อมปะฆาน" (คำกอนบูธาบ)

คัฐนาม (อ่านคัอะนาม) น. ชื่ผู้เป็นช้าง, นามกะล้ออิงนื้ง ในนิพานก่าอ่าเคือเป็นเจ้าในบะคอบ-ราปาลักฆอบูธาบ (ป.)

คิฐกู่ น. ฐูเอิวนิยอดเพื่อนฆล้า ผู่ในฆลอง เมืองสาวะถี (ป. คิฐฐกู่)

ฐูฆาบ น. พอะยาช้าง (ป.คฐยาอ) ฐูฐบี น. ช้าง ฆละยาฐบี, พอะยาช้าง (ป.คฐบีงต) ฐูฐธาอ น. พอะยาช้าง (ป. คฐธาฐา)

คาย ๑. น. เคื่องออบฆมเพื่อเป็นค่ายา หลิค่าป๊อ หลิ

ค่าเฒอ (ธงกลายเฒอ), ธิ่งที่เป็นลิ่นหลี่ฝุ่นเซิ่ง ฟาให้เกิดคัน ธิอยู่ตามเม้อเล้ำเปือก หลี ฟากอ้วย เป็นอิ้น, อาการคันธิ่งธอางออกจากฟาก,

๒. อ. อาการที่ให้เกิดคัน, ปั๋กๆ, ตุย.

ด้วย ๑. น. บ่อมฝุ่นธอางพะตาน, บ่อมพักธอางกองพับ, อ. เพื่อน, ก็, ซิอ (ตัวด้วย)

๒. ก. บ่าย, เลียงๆไปฉ้อ.

คุย ก. เอ้ำ, ฉิ, ลิมพะนา (ข.)

คุยตะ น. อะอ้ออะ บ่อมลับบัง, ลับบัง, โค้ย (ป.)

คุยตะอะซัด น. ความลับที่คอมปิดบัง. คุยตะฟาอ

น. กะดูกบ่อมลับ คือกะดูกโฆมธอางพวะพุทเจ้า.

คุยตลัง น. ลับตลังธอางคนฉะล้อ.

โค้ย-คิย น. อะอ้ยอะ ที่ลับธอางฮู่ฟายฉะล้อถือรู้ (คำนี้ ฝรั่งมาจากคำปาลีว่า คุยตะ นั้นเอง โดยเอา อย ฉะ ฐ อิ้นเป็น โx จึ่งเป็น โค้ย ฟาลาโฆ เอาอย โx ลิ่งเป็น อ จึ่งเป็นคอย)

โค่ย น. ความโง่ (ลายโค่ย), กะดูกง่ามกิ้นธอางคนฉะล้ออื่น

คอย ๑. ก. ถ้า, คอง, ตลงอ, ตลงอเบี่ง, เบี่ง.

๒. น. ชื่ภาบตลิ้นไพ้ฉบบนึ่ง ธงกล่า ไพ้คอย อิ่ง นึ่งตลิ้นฉอ่ ๑ คน ฮู่เป็นอิ้นนิถีไพ้ ๗ ใบ ล่อน ลุมนิถีฮู่ละ ๕ ใบ.

ค่อย อ. บ่ฉง, บ่ฟ้าอ, บ่อ่อม (ใช้กับคำว่า บ่ ฉบ ว่า ธู้ ถึ่งคำว่า บ่ค่อยมี ใช้กับคำว่า ซ้ำ หลี จึ่ง ฉบว่า อิ้งถิ้น อิ้ง= เอาตามจึ่งค่อยเอ้ำ)

ค้อย น. บ่อมว่ำ, บ่อมเป็นเมินลิ่งไป, อ. ว่ำ, บ่าย ลิ่งไป, ตง่งๆ, บ่ลิ้ม (คือค้อยๆ).

ค้อยๆ อ. บ่ลิ้ม.

เคีย ๑. อ. อิ้ง, ซุวินาม, คุ้น, ได้, ได้รู้เต้นไปนาฉล้อ.

๒. น. เป็นคำธงกลากบ้าที่ตลิ้นพะนันกันว่า เคีย.

คัอ ก. เลือก, ก่าย (คัอหัวธิ) ฉพัน (คัอฉคัน)

คัอค้วม ก. อ้วมหวม, บ่เต้นดินว่ำ, บ่ยอมดวม.

คัอเค่ว อ. บ่ย่อมยาม, เป็นไปอามธะบงบ, เธ้อให้ถึกอามธะบงบ.

คัอฉคัน อ. ฉพันใจ, เจ็บใจ.

คาอ ๑. น. เคื่องเกาะเอาตงู้าตลิดิน มีฉย้อยาอาคือถี

ฉเม้คันลว้ลับถึง หลี ลิ่น; ชื่ถ้าฉบอบึ่งเกิดอาม ป่า ใบคือใบถ้ากาด กินธิอ.

๒. ก. อิกฉอ่ง, ฉอ่ง (คาดเธือ, คาดตัง)

ย. ก. ซาดา, เคาะกัน (คาดดาย, คาดได้, คาดเฮ้ง)

คาด-ฉคัด ก. ตลิก, ตลิดตลิก, บ่ถิก ตลิบ่ได้อามปะธิง.

คิด ก. เอาเล้นมี หลี นิ้ดมิฮ่งบล่อยๆเพื่อให้ฉุวินคัน หลี เพื่อเลือนให้ชู้เมื่อคิง.

คือ ก. ละนึก, คะนึง, เอาใจใส่ตา (คือกล่า)

คุอ น. ชื่นกาวิพอกนึ่ง ในนิยายเป็นนายธอางพอกล้อมีปีก ฉละ เป็นล้ดุธอางนาก มีอินานฟู่ละลิม พะลิ คือิ้นกี้อ (ส.ครุฑ) ล้อ หลี ฉธ่ดาๆๆ, - ฉล้อ หลี เอาล้อที่ตัดเล้ำ ถ่ล่า เป็นธอางคู่คุน.

คุอ ก. ฮ่งบล้ยเล้น (ถึ่ง ธอยเธือคุอ ฉมอคุอ + เป็นอิ้น)

เคัอ อ. ล้อ (ลาเคัอ)

คิอ อ. บ่ชี่.

โคอ ๑. ก. ลิ้น (ตาโคอค้าน)

๒. เฒื้อลาย, อิงละภุน, นามละภุน (ป. โคอ)

ย. น. เล้ำลาลิ (เอิ้น เล้ำโคอ ภิมิ)

คออ อ. ภ้อ, บ่ใฟ้ (พาภฉองคออ)

คงอ ก. โภด, มิความบ่พ่ใจ.

เคือด ก. บิก, ฉตัง, ลิง, เบิาบาๆ.

คออ (เบี่ง คาอ)

คาอกัน (อ่านคาออะกำ) น. ภามล้ากันดาย (ป. คาอกันน)

คัพนา (อ่านคัดทะนา) อ. ลงๆกำธาบ, ลงๆคื่นก้องๆ - "อันลิมตาภฟาอพ้อคัพนาเล่ๆ เบี่งออกย้างลงๆอัน - ม่อน" (ป. คัฐฐิอ) (เออลัมอละ)

คุพธาอ (อ่านคุดทะธาอ) น. ฟทะยาคุอ (ส. คฺพธาฐะ)

คัน น. ดินที่ปั้นธอางมั่ไอ้บ่ให้ไหล, ด้ามเคื่องใช้ต่างๆ บ่อมเอามือจับ (ถึ่ง คันเบ้อ, คันจอง, คันบอย เป็นอิ้น) ยาม, เธอา (คันเมื่อ) ก. อาการที่เธื้อให้ฟากเกิา.

คันธิ น. ไม้ยาวๆที่ใส่ธิ หลี มิธิฮู่ลันนึ่ง ลำลันเกาะ - เอาธอางฮู่ฮุๆ หลี ฮู่เลิก.

คันคาก ง. สัตว์ชั้นเมืองบึง ตัวเขียวคล้าย ฟัง เป็นตุ่ม - ขาๆ และมีฝาวยาวๆ, ชื่อนไม้เมืองบึง เป็นชั้นไม้นึงเอก เรียกชั้นคันคาก.

คันชาม ง. ไม้ล้ายยาวๆ เอาบ้องมัดใส่ปายสำลับค้อง เอาของขูง หรือ ขูโก.

คันชอง ง. ด้ามของชอง, บ้องอักเกาหมั่นคันยาวๆ ซึ่ง เท่าเมืองบึงตัวๆ เรียกเท่าคันชอง.

คันช้อง ง. ด้ามของชั่น, ชั่นที่ทำด้วยตัว, ชื่อนไม้เมือ-บึงลำชั้นน้อยๆ คือคันช้อง.

คันชู ง. ชั่นที่ทำด้วยเจ็ง, ชั่นเจ็ง.

คันชั่ง ง. เครื่องสำลับยกเอาของหนักขึ้น เช่นด้วยไม้ ยาวๆ พาดใส่ที่ตะเสาให้เรื่องชั้นเรื่องลิงได้, - เครื่องชั่งน้ำหนักแบบบูราน ตามคันช้างของเป็น+ เม็ดน้อยๆ หายบอกน้ำหนัก.

คันฉะ ง. คันผึ, ฟังลือ, ลอด, บ่อนเป็นลอด (ป.)

คันฉะพุธะ ง. ภาษงบคันผึ หรือ ธงบฟังลือ, ธงบความรู้- พุธะในหางยายนานี ๔ ย่าง คือ: คันฉะพุธะ ภาษงบคันผึ ๑ อิปัยนาพุธะ ภาษเอิกใจให้- เกิดปันยาเต็มแจ้ง ๑ (ป.)

คันฉะอิจนาจาน (อ่านคันฉะอิดจะนาจาน) ง. อาจานผู้สอน คันผึ (ป.)

คันชะ ง. ก้นตอน, ก้น (ป.) **คันชะภูมิ** ง. ต้องอิบ - เครื่องตอน, ภูมิบอนผู้ยองพระพุทธเจ้า (ป.)

คันชะนาด ง. พุธเจ้าชี่เดินไปด้อยเครื่องตอนต่างๆ (ป. คันชมาหน) **คันชะชิด** ง. ชื่อรากไม้เมืองบึง ม่อยศีลาภลูบ แต่บึเป็นยา เป็นภมอกลูกแล้วเป็น สีเหลืองแก่. **คันชะพานิด** ง. ผ้าห่าเครื่องตอน- (ป. คันชพานิช)

คันฉะ ง. ดินชี่ปั้นยองบ้ำไอ้ในไฟนา.

คันชัน ง. ชาวยอันพอกบึง เป็นบริวานของพ้าวพระยะชัต ฤะ มีความเก่งในทางพ้อมลำแล้วการเดินชี (ป. คันชัพพ) **คันชัพอิจาชะ** ก. ความแข่งยองระบบคัน ชัน คือรู้เจ้ากันเอง; **คันชัพนาด** ง. อิชาเดินชีแล้ว ช้องลำ (ส. คันชัพพนาชอส)

คันชนา ก. มัน (ป. คนนา)

คันนา-คันฉนา (เบิ่ง คันฉ) ง. เครื่องในของช้อจำพวก- ค้างอเสื้อง มี วัว คอาย เป็นต้น อันเป็นอาศัยนา เรียน ใช้คันนา หรือ คันฉนา.

คันอ่า ส. ถ้าอ่า, ชีอ่า.

คันชื่น ง. ด้านของชื่น, ชื่อต้อนเมืองบึงยาวอีคันชื่น.

คันตลาด ง. ไม้ป่องยาวๆ ชี่แจกฉมป่ายห้ายช่องข้าง ใช้ สำลับตายมัดเล็ก หรือ มัดหญ้า.

คั้น ก. บิบด้อยมือ, บ้งคับ.

ตาน ง. ไม้สำลับตายสิ่งของ, ไม้ตีเตลักสำลับของ ของพัก, ก. ไปด้อยมือ หรือเล็ก. อ. ราน, - พ้าธีก (นางตาน บาตาน) ตานตาน ง. ตอ่ง, ไม้สำลับตาน.

ตาน จ. ก. ตัก, ด่วอคืนโดยสู่บ่ได้ "ไม้โค่นต้านดังยะ ราดอยดิง" (ลินไช) อ. บ่พั้น, ห้ามอย. ๒. ก. ห้าม, ต้าน, บ่เต้นดินว้า.

ตั้น ก. เอามือหรือของชื่นคีบือมือวัดขึ้น หรือ ใช้ปั้น, - วัด, ว้าง.

ตืน ง. เครื่องต้าง เอาสัตว์พอกมีกแจะไก่ เช่อ- ด้อยบ้องมัดติดต้นตายสันติ่กันเป็นสาย.

ตืน ง. เดลาอั้งแด่อาเอ้นอีกไปยอดแจ้ง, ก. กับ มา, นวดนา ใช้, ตายแล้วนวดนาอีก.

ตื่น จ. สงางด้างย่างบึงดั้งสงางฟ้าช้อง เป็นต้น.

ตุน ๑. ง. สาย, เชือก, สัน, พวง, สายพ้า, สายขุ่, ห้ (พระอิตุน ๒ สองห้, อสีตุน สามห้) (ป.) ๒. ความดี, ความช่อยเหลือ, จุปภาพะ, คำบอกลัก ษณะ ของนาม (ป.) **ตุนพับ** (อ่านว่าตุนนะ- พาง) ง. ความดี. (ป.) **ตุนธาสี** ง. ผู้- ความดีเป็นอันมาก. **ตุนลักษณะ** ง. เครื่อง- บอกให้เต้นความดีในสันดาน. **ตุนพาน** ง. ลัก ษณะ-ความดี, ลักษณะ ประจำอิดคิน หรือสิ่งของ **ตุนอิเจด** ง. ความดีต่างๆ (ป.ตุนอิเจด) **ตุนจุฑิ** ง. จุ่ะเอินด้อยคุน, จุ่เต้นไปด้อยความ ดี. **ตุนนาม** ง. คำเอ้าในไอยากอน เป็นคำ บอกลักษณะ ของคำนาม. **ตุนลับ** ง. สงางดี แท่งระบุ, คำอิเจด, คำคุน, คำชี่บอกลักษณะ - ของนาม. **ตุนลินน้อ** ง. ความดีย่าง, บริบูน- ด้อยความดี.

คุ้ม ๑. บ่ แคะ, เคีย, ชำนาน.

คุม ๑. น. ป่าผมอีกบ่มีเกัดอิกคือป่าค้าว แอ่พื้นละลั้น กล่าป่าค้าว.

๒. ลั้นไม้ผมอีกออกเป้นชุ่ดเตลือง หากเป้นฮักยาว แก่นใช้คังอกับหาก, ก. เอากองกับลั้น หว่ใต้สูงลั้น, หะอิ, หว่ใต้หากลั้นอวมอ่อน (คุมเลก) อ. อิ, ปะเสิด. คุมลาบ หลื คุมเล้า น. ภาบหว่บุนเอลากู่งอหลือฟ่าอเล้า เพื่อใต้เป้นมุาคุม.

เค้ม อ. ล้อ (คำเค้ม) ก. บิบ, ค้ม, กำด้อยมือใต้แฑ้น.

เคม ก. มอบใต้, เอาใต้ (ใช้ลำลับเอาลองใต้พละพิกฐยามเมน หลื พละเจ้าแต่บ่อิน)

แคม ๑. น. ไม้ผมอีๆ เป้นไม้ลบาอใหญ่ แก่นแลๆใช้เฮ็ดเคื่องเรือนได้ดีที่สุด.

๒. น. เคื่องดุอียะย่างนึ่ง เฮ็ดด้อยไม้ป่องตลายอันฐบใส่ในเล้า ใช้ปากเบี่ย.

ม. อ. ไค (แคมแด่, ไคแด่), บ่ซ้ำคำปางใด.

แค่ม น. ชื่ไม้ผมอีๆ ฆ่อยน้อยพื่หากพิกไท หากเป้นพ้อ มิอิดอีนเฮ็ด กินตอม ใช้ปะลิมอาตาม.

แค้ม ก. บ่อิง, คาฐู่ในคำ, บ่ไทลอิง, เคือๆใจ.

คิม ๑. น. มะนุด, ชิน. คิมละ อ. อ่างกัน (ถ้ำคำว่า คิมละแฑอ)

๒. ก. กอบใต้มือ, ลับปิมกัน.

ค้ม ก. ซอก, ละลอๆ, คอ้ดปิ้นลั้น, ค้มตุก ก. จ้ดเล้นไท หลื เล้นฮ้ายเพื่าะเฮ็ดเคือตุกใต้พิดกับป่องแล้อฟิน.

โคม น. เอาใหญ่, เอาภิก, ภิกลั้นไม้, เตว้า.

โค่ม ก. อาภาบลองพื้นยาก หลื ข้ำฐู่ ล้มอิงเอง, ล้ม.

โค่มค้าม ก. โค่มและลัก (ไม้โค่มค้าม), ล้มอิง, ลักอิง.

โคม น. ลอม, ลอมไม้, ท่อมไม้, ด่อม (ชิ้นโคม), - ลองเป้นอ่อมเป้นท่อม (โคมเล้าลิ้ม)

คอม ๑. น. ไม้บ่อมนิกคับ, แป่อมน้ำเฉิก, หางน้ำไหล.

๒. ก. เอาไม้ หลือไม้คามลอดเอาลองล้างงอใส่บ่าไป, บ่ผัน, เต้งไปมาได้. คอมา อ. อางเพื่อ, อางหิ.

คอมอัก น. ไม้คือคอมนิกบ่อมเอาอักสุบใส่แล้อกอัก.

ค่อม ก. พันว่าไม้ออก, บั่นออก, ย้าย (เค้าค่อมไม้)

ค้อม น. ชื่เคื่องมือจำลับดี หลื ดอกลิง เฮ็ดด้อยไม้หลือเตล้ก มิหลายฝ่างด่างๆกัน. ค้อมกอา น. ค้อมลำลับอีกอา, น. ชื่ลั้นไม้ผมอีๆ เป้นลิ้มน้อยๆ ที่เล้มลือจำ มิหิด้ายคือหิดค้อมกอา. ค้อมจี้ น. ค้อมเตล้กน้อยเจาะจุกางลำลับใส่ด้ามใช้ดอก - อาปู เป้นอิ้ม. ค้อมพะเนิน น. ค้อมฝ่างงองกันกับค้อมจี้ แต่ใหญ่และใส่ด้ามยาวลำลับดีเตล้ก. ค้อมละบอา น. เคื่องมือลองพอยักใช้ในภาบอิบเดอกัน. ค้อมดอกลื่อ น. ค้อมลำลับดอกลื่อลิง. ค้อมหั่ว น. ห่อมเตล้กกินๆอั้วไอ้เป้นบ่อมชองอิ-เตล้ก.

คงม ก. พัน, เอาลอๆเป้นเล้นยาวพันเล้า.

ค่งม ก. ย้าย, ลักออก, ถ่ายออก.

เคื่อม ก. ย้าย, ตงับไป, ไป.

คอม อ. ถิกต้อๆ, แม่น, เพาะ, พิดี, ชอบ, เป้นคำช่อย-กิยา ดั่ๆ คอมกิน, คอมเฮ็ด.

ค่อม น. ชั้นเหิงลองเรือนบ่อมลื่พาด ลูงกล่า ค่อม (ถ้ำคำว่า ตั้งค้างค่อม)

ค้อม ก. เฮ็ดให้เป้นอิงเล้า, เอาลองยาอาลิดเล้า. ค้อมลี้ น. ลองที่เฮ็ดเป้นอิงลองก็มลี้.

คับ ๑. น. ชื่แมงแมอีๆ ปีกแลงลิลง กินใบไม้เลิ้นแมงคับ, อ. แพ้ม, บ่ตม.

๒. น. ห้อๆ, ลูกในห้อๆ, ล้อมนอน (ป. คัพพ) มักใช้ล่า หิงคับ แปล่ามีลูก คับพา-คับโพ-ทอน น. ลูกในห้อๆ, ล้ดเกิดในห้อๆ, ลอายลูก (ล. คัพโพทอ)

ม. น. ลากพัน (เบี่ๆ คับทอๆ)

คับลัน อ. ตงู้ๆยาก, เอลาจำเป้นพื่าะล้องอ่ลู้.

คับคา อ. กะเพิ่น, บ่คักแม่, ละล่างแคบ.

คับคั่ๆ อ. แพ้นลั่ๆ, เต้นตลาย.

คับแค น. ชื่นิกแมอีๆ ลิอคืนิกเป้ด แต่น้อยและลิน-ล่างๆ (แลบแค ก็ล่า)

คับแคับ อ. ชุกยาก, ลำบาก.

คับแคบ อ. บึกอ้าง,ห้างคับแอะแคบ.

คับใจ อ. บึอะดอกใจ,อัดอั้นตันใจ.

คับทอง น. ดั้นไม้แมงมื่ง เป็นไม้มีเส้น ม่อยหลืมคีหากโก แล่ใหญ่กล่วหากโก ลุกแล้อยิเตลือง (หาก พัน ก็ล่า)

ควบ ๑. น. ค้ำ,ขัน,เพื่อ,เอลา (ในกาละคาบมื่ง); ล่างกายลองคินแอะลัด หลื ลิ่งที่อายแล้อ,ลาก ลองลัดบางจำพอกที่มันลอกลอก ดั้ง ควบรู เป็นต้น.

๒. ก. เอาปากลิบลิ่งใดลิ่งมื่งไว้.

คีบ ก. ขืบ, น. อะยะยาอลุดโป้มืกับมือชี้ที่ฝงอ - ออก, ก. ผหกด้อยอะยะโป้มืกับมือชี้.

คีบๆ อุ. ลงงด้างย่างมื่ง.

คีบ น. มาดอาผหกอะยะ ๑๒ มื้อ คืออะยะผหกด้ำ-แล้ดโป้มืลุดปายมื้อกางที่ฝงดอก, ฮีบ้างผอ-มื่งที่คีบไปเป็นอะยะ เลี้ยบ้างคีบ, ก. ภาบผหก ด้อยอะยะลองคีบ.

คุย ก. เอามีวุ้นเอาลองโดยไอ, เอาลองเป็นลัน โธมเล้าก้ม, โธมเล้าก้ม,ทะอิ,ลื่น.

คุย น. ภะถุภลับหล้ายบ่อนคี่ลองอ้อพา ลมะ

แคบ อ. บึกอ้าง,มีคอามกอ้างน้อย.

คิบ ก. ไปมาหากัม, ธักแพงกัม, อ. จอบ,พั้ (หาง คิบ), เต้นจำนอนที่กำนิด ไว้,คิบค้า,คิบหา ก. ไปมาหาลู่,ธักแพงกัม.

โคบ ๑. น. ลื่เล็าฒินย่างมื่งเธ้ดด้อยเล็าฮ้ำอากแต้งแล้ว จิมน้ำมัน,ล้ามมะนาม ใช้ธงกแอ้อที่ลูกิกอ่า แล้อ โคบ.

๒. ก. เอาโลทะเป็นแต่นชุ้นหลือโยนไอ้หาวนอก.

ม. ก. โลบ,แทงชิงเอา,เอ้า, ลื่นตา.

อ. บอกไต้รู้,ธอบลองเล็า (เค้าค่งนหล้ายองง ค้อยคอบคอบ)

เคียบ อ. เฑือบ,หลับไปหน้อยมื่ง.

คอบ ก. โธมเล้าก้ม, โธมก้ม (ตัวคอบ:คือตัวที่เต้น เต้นไหเล้าก้มหลายเต้น)

ค้ำยาว (อ่าน ค้ำพะยาว) น. ภาบหลุลุก (ล.ค้ำพย่าว

ค้ำมาว (อ่านค้ำพะมาว) น. เดือนมืท้อง (ล.ค้ำพมาล

ค้ำอัทลา (อ่าน ค้ำพะอัทลา) น. ภาบอัทลาท้อง (อ.)

ค้ำลุก (อ่าน ค้ำพะลุก) น. ลุกในท้อง.

ค้ำอีบ้อ (อ่าน ค้ำพะอีบ้อ) น. ภาบอายแต่งเด้กใน - ท้อง (ล. ค้ำพอีป้ออี)

ค้ำอีก (อ่าน ค้ำพะอีก) น. ลู่เกิลจากท้อง (ล.) "ค้ำอีกเอ้นอางท้องแม่ม" (ลีนไธ)

ค้ำไลยะภะ (อ่านค้ำพะไลยะภะ) น. ลู่เกิลในชอายลุก - (ล.)

ค้ำไลยา (อ่าน ค้ำพะไลยา) น. ลู่ลุก,ชอายลุก (ล.)

ค้ำไลยาอ (อ่าน ค้ำพะไลยาอ) น. ภาบนอนในท้อง, ก. ลู่ในท้อง (ล. ค้ำพไล้ยายน)

ค้ำพี น. ฟ้าลีแม่ลี่ลาอามเลิกแลน,ฟ้าลีที่ลงนลู่ได้ยาก, ฟ้าลีไอปิลิก,ลาอามเลิกแลนแต่งายบื, ภะแล ลงงและอัดชาล้อ

ค้ำพิอะ อ. เลิกแลน (เบ็ง ค้ำพี) ค้ำพิอะพาย น. ลาอามเลิกแลน, อ. เลิก (ป. ค้ำพิล)

ค้าม ๑. น. ไม้น้อยๆจำพอกตง้างในมินชี ใช้เธ้อลีฟ้าได้, ลีแกลีหว่าจากลิ้บค้าม.

๑. น. บ้าน,ลู่บ้าน (ป.) ค้ามภะ (อ่าน ค้ามมะ ภะ) บ้านน้อย. ค้ามจ้ายา (อ่าน ค้ามมะจ้ายะยา) ห้ามงมองบ้าน. ค้ามนิก (อ่าน ค้ามมะนิก) ลู่ใหญ่ในบ้าน, ลาวบ้าน, ลิอล้าบ้าน, - "ค้ามมะนิกล้าลุนจ้างมอชิอ้า". ค้ามหม้ (อ่าน ค้ามมะหว้) ปะเพนิองบ้าน. ค้ามโพลภะ (อ่าน ค้ามมะโพลุะภะ) น. ลาวบ้าน, อาแลง. ค้ามจ้ายา (อ่าน ค้ามมะจ้ัดลุะยา) ย่อมบ้าน. ค้ามอาลี (อ่าน ค้ามมะอาลี) น. ลู่ในบ้าน, ชาวบ้าน, คนะลิงย่างมื่งที่ลู่ในบ้านหลือเป็นลู่บ้าน-เป็นคู่กับอะลับยะอาลีย่างลู่ย่า คือย่างกันมะถาน. ค้ามลิยา (อ่าน ค้ามมะลิยา) น. เลอบ้าน, ที่อ้อมบ้าน. ค้ามมิน น. นายบ้าน (ล.ค้ามิน-ทอ).

ม. อ. ทลาย,มาก "คุนค้าม=คุนทลาย".

ค้าม ก. ย้าม,ลื่นใจ,กิอ.

คิมทะ-คิมทา น. อะอุย้อม (ป.)

คิมทัม-คิมทัมอา น. ป่ายอะอุย้อม (ป.)

คิมฆ้อะขะจุ ง. ขะจุอ้อย (ป.)

คิม ง. เครื่องมือช่างมีหลายอย่างและมีปากคีบ
คีบเอาสิ่งของหนีบ เช่นคีมตะลักถ่านไม้.
คีมบิกเค้า ง. คีมที่มีปากงุ้มลงคือบิกเค้า.

คีม อ. บ่อมือ, บ่อมือในป่าเผือ, บ่อบเป็นพ้าฮ้าม

คุ้ม อ. บิด, มือ (ฟ้ามือคุ้ม)

คุม ก. ขะอ้า, ฮักขา, ปิกคอง, จ้อเล้า, โฮมเล้า.

คุมตัว ง. ภาพฆ้ตัวจ้อมของพิกคุเอาจะออกจาก
อัด ถือ เล้าปะจุม ฮงกล่า คุมตัว.

คุ้ม ง. อ้า, ล่อมบ้านของบ้าน ถือ เมือง, บ้อเอน,
อ. คาอ, เอา (คุ้มอี, คุ้มฮ้าย)

คุมพะ ง. พุ่มไม้, ดิง, กองทับ (ป.)

คุมพะพัน ง. ฆมอไม้พุ่ม (ป. คุมพะพันธุ)

เคิ้ม อ. อิอย่างนี้ มีอิเกือเป็นต้น, เก้า, ลาอ.

แคม ง. ขีม, ลอบ, อ. ไก้.

แค่น ง. เครื่องจุบไล่ปากหม้า ล้วยถูกล่าม ถือ ฮี,
ไหงไล่ปากหม้า.

คิ้ม อ. ล่อมบางที่สุด ถือ แถมที่สุดของอองอาอ
อา ล้วยพัน ถือปาอ; อ. แถม, ถลักแถม,
ลาอ (อาคิม) คิมไบฮัก อ. มีบันยาถลักแถม
ดี แอ่บ่ะแอวออกว่าย่า.

คิมมา (อ่านคิมมะมา) ง. ภาบไป, ภาบถึง, ภาบลอด
(ป.)

คิมมาภาม (อ่าน คิมมะมาภาม) ง. ภาบไป.

คิมมาคิม (อ่าน คิมมะมาคิม) ง. ภาบไปแล่ะภาบมา.

โคม ๑. ง. อะกง, เครื่องไอ้ไฟ้แสงอ่าง. โคมเจ้ง
ง. โคมที่เอาเจ้งเช้อแล้วไฮ้อะกงงน้อย ถือ
หงนได้ฝู่ใน. โคมอ้ำ ง. อะกงอ้ำ. โคมถ่วน
ติม ง. อะกงที่ได้ถ้อยถ่วนติม. โคมล่อา ไฟ
ที่ได้ถ้อยถ่วนแล่ะมีฟ้าแก้กับถือหงนล้วยไฮ้ไฟ
ล่อง. โคมลอย ง. โคมเจ้งที่เอาลมเล้า ถือ
ไฟได้ฟาๆในแล้วป่อยขึ้น.

๒. ก. ขี่เอ้าความพาๆยาอ, อ้ำฝู่เหิง, โคบเอ้า,
ง. ลักขนะ นาม เอิ้นเล้าอันที่มีอิกันอ่า -
โคม อ้ำคำอ่า เล้าอันโคมนี้ ถือโคมเล้าอัน.

คอม ง. ขี่ฆันไม้แมอนี้ ฆ่อยน้อยนิบาๆเป็นแขว ขุก
แล้วเป็อกถือว่า อิอ้น เอิ้นคอมอ้น อิกย่างนี้-
อันเป็นเถือใหงแล่ะมีพาม ฆ่อยนิบยาอพาอกฆัน
กินบ่ได้ เอิ้นคอมพาม แอ่ะกิกแม่นพามคอม.

ค่อม ๑. อ. ก่อมลิง, อ่อมลิง, เป้ง (นางค่อมเป้ง)

๒. ตาะ, ลินล่อน (ค่อมพ้อ)

ค้อม อ. อ่อมลิง, อ่อมงาม (มื้อค่อางค้อมคำกังอก่าม
ตลิอ) เมื่อ, เอลา (ค้อมอ่าแล้ว)

เคิ้ม ก. ตลับไปฆ่อยนี้, ลืมละอิไปคาอนี้.

ค่ำม อ. ห่ง, งาม, กิยาอิ.

คาอ ง. ละยะ, เอลา (คาอพาๆ, คาอนี้), อิอและ
กินย่างนี้ ตั้งอิอและกินของปาอิบ เป็นต้น.

ค่าอ ง. เฉือกเล้นใหงที่ขั้นเป็นสามแกอ ถือ เคียที่
บิอเอ้ากับคำลับล่ามล้อ ถือฆากับแอกเอลาใ-
นา เอิ้นเฉือกค่าอ ถือ ค่าอใ กินี.

ค่าอา อ. เบิกยาม (ค่าอาพ้าพละยาใหงล่นใ)

ค้าอ ง. ขี่ปาฆนอนี้ อิอยาอแพนและบ่นิเก้อ ถือ
เจ้ย.

คือ ๑. ง. ไม้คำลับตั้งลุกบินลง (อ.)

๒. ก. อิอยาก.

คื้อ ง. ละอ้อยอะ บ่อมเป็นอิงฝู่เหิงอา, อ. แม่,
แม่น, ถึก (หอายคื้อ) คื้อคลั้ง อ. ขุดลายอา,
ไกขุด (อ่าจักเมือบินถลี้แลบหละอิคื้อคลั้ง)(เจ็อง)

แคอ ง. หาๆ, แมอหาๆ, แลอหาๆ, ลอยหาๆ.

แค้อ ก. ถลึก, ถิด, พันไป. แค้อคิง อ. ตั้งแค้อแล่ะ
คิง (คือตั้งบ่ถึกแล่ะบ่เล้าถลี่ย่อก)

คงอ อ. มีคอามฝากในภามคุมถลาย, มากไปด้อย -
ภามคุม, เด้นไปด้อยภามดันตา.

คั้งอ ก. ตงว้าด้อยแล้อ. ค้างพาก ก. เอาฟุ่นพาก
ถลึลิงอใส่ปากแล้อตงว้าถุ่นบ้าลายออก.
ค้างเจื้อง ก. อาภามที่ล้ดพอภืมตงว้าคายตงว้า
ออกมาตงว้าใต้แถลก.

อักลอนม้

คอ -

ง. คู, ฆ่ใจพัก, ฆ่คอนโคยิบ, ฆ่ลอนคอามรู้, -
อ. พัก (ป.)

ຄຽ (ເບິ່ງ ຄຽ)

ຄວາ ກ. ໄປ, ໄປຈາກ, (ເບິ່ງ ຄາ ๔)

ຄວ່າ ກ. ເອົາມືງົມເອົາ, ເອົາມືງົມຫາ, ເອົາມືຈັບໂດຍ-ອ່ອນ.

ຄ່ວ ອ. ຢ່ອໄປຊອກຫາ, ຊອກຫາ, ສແວງຫາ.

ຄ້ວ ກ. ຈັບ, ຈັບຟ້ວາໆ, ຫາຜົມໄປຈັບເອົາ.

ຄ໋ວ ກ. ມືຍອກ, ບວນ "ເດືອນຄວນຍອກໄມ້ຄ໋ວ ເດືອນ ສ໋ວ ຍອກໄມ້ບວນ" (ບຸຮວນ)

ໄຄ ກ. ຈັບໂຍກໄປມາ ເພື່ອໃຫ້ຫລ່ອນ, ອ. ບໍ່ໝັ້ນ, ຫລິ້ນໄປມາ.

ໄຄ່ ອ. ໜ໋ວ, ເຖິງ, ຖ້ອນ (ນັບບໍ່ ໄຄ່)

ຄ້ັ ກ. ເອົາມືຄ້ັອອກ, ເອົາມືເກັ ຫລື ຄ້ັດ ເພື່ອ-ບອກໃຫ້ຮູ້ ເມື່ອຄົງ, ຍ ງກ ຍ ງ ຄ້ອຍ ອ ງ ກ ານ ຍ ັ ນ ຍ ງ - ຄ້ອຍ ນ ີ.

ຄວາກ ຄ. ຍ ງ ງ ຢ ່ ງ ນ ີ ງ ດ ່ ງ ຍ ງ ຈ ກ ັ ເປ ັ ນ ລ ັ ນ.

ແຄວກ ຄ. ຍ ງ ງ ຢ ່ ງ ນ ີ ງ ດ ່ ງ ຍ ງ ຈ ກ ັ ເປ ັ ນ ລ ັ ນ.

ຄ໋ວ ອ. ໄກ, ກ ້ ວ ງ (ອ ່ ງ ຈ ັ ກ ເ ມ ື ອ ບ ນ ຫ ລ ິ ້ ແ ຂ ນ ຫ ລ ື ຄ ໋ ວ - ຄ ໋ ວ)

ຄ ່ ວ ງ ກ. ແ ກ ່ ວ ງ ໄ ປ, ຖ ິ ້ ມ ໄ ປ "ປ ຸ ນ ລ ໋ ວ ງ ດ ້ ວ ມ ຄ ່ ວ ງ ຄ ້ ອ ນ ຄ ຸ ມ ນ ້ ວ ງ ພ ຸ ກ ວ"

ຄ ້ ວ ງ ອ. ນ. ຊ ຖ ິ ້ ອ ແ ຂ ນ ນ ີ ງ ເ ອ ັ ນ ຖ ິ ້ ອ ຄ ້ ວ ງ.

ຄ. ປ ັ ນ ໄ ປ ນ ວ, ຕ ັ ນ ໄ ປ ນ ວ.

ແ ຄ ້ ວ ງ ກ. ຕ ັ ນ ໄ ປ ນ ວ (ແ ຄ ້ ວ ງ ກ ູ ້, ອ ັ ນ ແ ຄ ້ ວ ງ ໆ)

ຄ ວ ຍ ກ. ຄ ້ ອ ພ ວ ກ ສ ะ ສ ำ ລ ັ ບ ໃ ຊ ້ ເ ຮ ື ອ ນ ວ.

ຄ ້ ອ ກ. ເ ອ ົ າ ນ ິ ຫ ລ ື ອ ນ ຄ ູ ້ ຍ ອ ກ, ຄ ້ ອ ໆ ອ. ອ າ ກ ານ ດ ິ ້ ນ - ຊ ັ ກ ໄ ປ ນ ວ. ຄ ້ ອ ນ ອ ກ ก. ເ ຈ າ ะ ໃ ຫ ้ ເ ປ ็ ນ ລ ວ ດ ລ ່ ວ ງ ໆ ຄ ้ ອ ນ ອ ກ (ເ ບ ิ ่ ง ค ้ อ ก อ ก)

ค ว ว ก. เ อ ี ง น ิ ห ล ื อ ล ว ง ช ม น ี ้ ม ุ ด อ อ ก. ค ว ว ด เ ล ้ ว ก. เ อ ี ง เ ล ้ ว ไ ป ล ้ ว ง ค ว า ม ค ิ ง ค ิ น เ จ ็ บ แ ล ้ ว เ ล ้ ว ใ ห ้ ต ั ด อ อ ก ห ร ื อ ใ ห ้ ห ม ด ค ว า ม เ จ ็ บ ไ ข ้.

ค ้ ว ง ว. ส ิ ่ ง ท ี ่ เ ป ็ น ส ี ข า ว ห ร ื อ ส ี ท ึ บ ท ึ บ ข อ ง ท ี ่ ใ ส ่ - ไ ห ้, ไ ว ่.

ค ว า ม ว. น ว ย ข อ ง ส ั ด, ถ ุ ง แ ล ะ เ ป ็ น ห ล ั ก ส ั ด. ค ว า ม ข ้ า ว ว. ถ ุ ง เ ป ็ ก ข ้ า ว ๆ, น ว ย ข ้ า ว ๆ.

ค ้ ว ม ว. ข อ ง ท ี ่ ล ิ ้ น ไ ด ้ เ ป ็ น อ ิ ง ด ั ง ค ้ ว ม ห ั ว, ค ้ ว ม ห ล ว ย เ ป ็ น ต ้ น (ค ้ อ ม ก ่ อ ว)

ง

ง ะ, - ง า, - ง ิ

ง ๑. ห ล ั ก ฐ า น ล ำ ด ั บ ท ี ่ ๑ เ ป ็ น พ ย ั ญ ช น ะ ต ั ว ส ุ ด ท ้ า ย แ ล ะ ใ ช ้ - เ ป ็ น อ ั ก ษ ร ก ล ิ น ใ น แ ม ่ ก ง.

ง ะ ก. เ ช ื ่ อ ม ต ่ อ ห ้ า ง อ อ ก จ า ก ก ั น, เ อ า ข อ ง ท ี ่ ต ิ ด ก ั น ม ุ ่ ง - ห ง ั บ อ อ ก ใ ห ้ ห ่ า ง ก ั น.

ง า ๑. ว. แ ล ้ ว ย า ว ท ี ่ ป ล า ย ข ้ า ง ห น ึ ่ ง ม ี ข น ง อ ก ย า ว ๆ ส ำ ห ร ั บ ข ู ด ข ่ ว น ข อ ง เ ค ื ่ อ ง ห ั ว เ อ า ส ำ ห ร ั บ ค ั ด ใ ห ้ ห ล ุ ด ร ่ ว ง จ า ก ก ั น ก ั บ แ ค ล ะ ส ำ ห ร ั บ ใ ห ้ ส ั ด เ ล ็ ก ไ ป แ ล ้ ว อ อ ก ป ล ่ อ ย ล ง ใ น ร ่ อ ง น ้ ำ ล ว ย, ง า ใ ช ้ เ ป ็ น ต ้ น.

๒. ว. ต ้ น ไ ม ้ พ ุ ่ ม แ ข ็ ง ม ี ล ำ ต ้ น เ ล ็ ก น ้ อ ย ๆ ใ ช ้ เ ร ี ย น ท ำ ก ็ ไ ด ้ แ ล ะ ป ร ะ ด ิ ษ ฐ ์ อ า ห า ร ไ ด ้.

ง ิ ๑. ก. เ ว ื ้ อ น ม ื ้ ห ร ื อ ค ้ อ น ข ึ ้ น เ พ ื ่ อ ร ะ ง ั บ, เ ว ื ้ อ ด, ว ้ า.

ง่ ว. อ ่ อ น ท ี ่ ป ร า ก ฏ อ ย ู ่ ต า ม ล ำ ต ้ น ไ ม ้, ก ิ ่ ง ใ ห ญ ่.

ง่ า ค ้ ว ง ว. ง ่ า ย ก ิ น, ก ิ ่ ง ใ ห ญ ่ ห ร ื อ ง ่ า ย ท ี ่ เ ก ิ ด ก ่ อ น.

ง ้ ว ก. อ ้ า, เ ว ื ้ อ ด.

ง ู ว. ช ื ่ อ เ ล ื ้ อ ย ช น ิ ด ห น ึ ่ ง ม ี พ ิ ษ ร ้ า ย, ง ู ห ล า ย ช น ิ ด ม ี พ ิ ษ ร ้ า ย แ ร ง ม า ก ม ี ห ล า ย ช น ิ ด เ ช ่ น ง ู เ ห ่ า, ง ู ส ว ด, ง ู ก ะ ป ะ, ง ู ส ิ ง, ง ู ล ว ก ค ว ง, ง ู ว ้ อ ง ก า ง อ ิ ง, ง ู ข ย ุ ง เ ป ็ น ต ้ น. จ ำ พ ว ก ท ี ่ ไ ม ่ ม ี พ ิ ษ ร ้ า ย ก ็ ม ี ง ู ต ะ ป า บ, ง ู ง า, ง ู ง ิ ว, ง ู ป ่ า, ง ู ง ิ ว เ ข ี ย ว, ง ู ต ะ ป า บ อ ้ ว, ง ู ล ว ก ช ิ ด, ง ู ข ว า ก ช ิ อ ก, ง ู ว ง ก ข ้ า ว - เ ป ็ น ต ้ น.

ง ู ก ิ น ห า ง ว. ช ื ่ อ ก า ร ล ้ ม ม ว ย อ ย ่ า ง ห น ึ ่ ง ล ้ ม ค ร ั ้ ง น ี ้ ม ี ห ล า ย ค น ม า จ ั บ แ ล ะ อ ย ่ า ก ั น ไ ป ค น ห น ึ ่ ง ก ็ จ ั บ ห ั ว ง ู ค น ห น ึ ่ ง ก ็ จ ั บ ห า ง ง ู แ ล ้ ว ช ่ ว ย ก ั น ห ม ุ น ว น ไ ป ม า เ พ ื ่ อ ก ิ น ห า ง -

ลองอิน ย่อนหางตางกำแฉ่นตลิบตลึกแถบบ่ให้ตาดุด แฮอกัน ถ้าตัวดุโค้งคืนจับคืนหางห้ายได้ดุนั้น - ต้องออกแล้วไล่กินดุกัดกันบาจินหิด.

ตาย ก. แกะออก, เซ็ดให้เงิ่งออก.

ตา น. แล้ว, แล้วลอง ตะล้มฝูงนั้นเบื้อง เพิ่ง เฉิ่ง แตกแฉละยางกว่าดู่.

ตา่ น. บ่อนเป็นแตกแม่โป, บ่อนเป็นแต. ตา่างอน น. กินอุบาย, มายา.

โงะ อ. บ่ใช่, โง.

โง อ. คิด, บ่ใช่, โค้ง, ด่าอ. โงเงา อ. ฟ้าอฟั่ง. โงเง้อ น. ตักแฉนอึ่งถึนเป็นชะคือคิดาภบอบแฉ่ ฆ่อยยาอแฉละโงไปมา.

โง่ น. เคื่องปะดับตล้างคาโบด ตลิ ตาลาดบ่อนบ้าน ลิมๆกันเป็นชุบโงๆ, อ. บ่ใช่, บ่ลาอ.

งาะ น. ชื่ถึนไม้แฉนอึ่ง ฆ่อยเป็นลินคิดาภชาติ ธิด ตาน, ชื่คินป่าจำพอกนึ่ง นิยู่ในแดนปะเทดไท กับมะลายู ธุบล่างอ่ำ ดีอก่ำ ถินหงอา อ.บ่ใช่, คิดไปมา.

วำ อ. บ่ใช่, คิด, น. ชื่การตลิ้นย่างนึ่ง พอกตลิ้น-ลอยยู่ในมว้ำ แล้วเฆ่าๆนึลอยลิไห้ดุไล่.

วำ้ ก. อัดจับ, วิด, ลุบ่ได้, ยอม.

วา อ. จ้า, โง่.

วา้ ก. ยึดคำเบื่า, งายเบื่า.

วิอ น. ล้อพาแมะ จำพอกปะลุล้อและเป็นล้อคั้งอ-เอื้อา ใช้ลำลับแก่กงม เป็นถึน, ชื่การนับถาน ลำนงาบุธาน คิ: ตัว (คำนี้ เต็นจะมาจากคำจีน เพาะลงๆใกักันกับคำอ่า โตา ตลิ เตวิา-ดั่งคำอ่า ห้าอวิอิน โลอิดลอาลุนบุอิน นั้น ที่แพ้เป็น ห้าออิน เฉิ่งเป็นคินที่ ๕) วิอถึก น. วิอตู้. วิอโหม น. วิอถิอฉึ่งยู่ถิอาๆอ. วิอบา น. วิอถึกใตาที่ยู่ป่าและยอกจากตูๆยู่ถิอาๆอ. วิอิน น. ห้าอิน โลอิดคินที่ ๕ ลอาลุนบุอิน.

วิอเล้ง น. ชื่ไม้แฉนอึ่ง ถานก่า และลำนิพาน เป็นจำพอกไม้พุ่น (เอิ้น ตานวิอเล้ง)

ว้อ อ. มิอเมา, มือมิอ (พิอแฮ่ดไพ้ตาวว้อเว่าฟาๆ) (ลินไซ)

ไว น. ต่าอ้อยู่ป่าภบ้ายอย, ถินตลิ่งลิ่นหันล้ะยะคืบั้น.

ไว่ น. ละออๆ, ตุ่น, ตุ่นตีปืออั้น.

ไว้ ก. ว้อ, ว้างๆ, แกะออก.

เงิา น. ธิ่น, ธุบชื่เต้นในลอาใล ดั่งแฉ่น เป็นถึ่น, ธุบชื่เต้นในเอลามิแลงลอ่าๆ.

น. ชื่ล้ดแฉนอึ่งๆ ถิอคือแฆงๆลด แอ่ถิอใหญ่และลิแตล้ มิไอยู่ตางๆ ลงก แฆงเงิา.

เงิ่า อ. บิด (ฟ้าเงิ่า), แก่ลินายน, แล้งห่งอลิา, เตงิา.

งิ่า (เบื่า งอ่า)

งิ่า อ. แตล้, คั้น (ฟ้างิ่า)

งิ้า อ. งุ้นลิา, ลิางบ่ห่งๆและเบื้งเล้านา (ลาก - มอางิ้า)

งิกา อ. อากานชื่ลอแงิา ตลิ กั้นลิอถึ่นลิาไอๆ.

งิกา อ. อากานชื่เล้า ตลิ ละแองกิอิยาลงอย่าง-นึ่า.

งิก อ. อากานชื่ลอแงิาตลายๆเพื่อ.

งิกา (เบื่า งิก)

งิก อ. บ่ใช่.

งิกา อ. อากานชื่ย่างกั้นลิไป.

โงก อ. เลนไปเลนมา.

โงกเงก (เบื่า โงก)

งอก ก. บิ่างออก, ละเลินถึ่น.

เงิก ก. เนิ้างออก, เลออก, เงิยถึ่น "อิค่างค้ายกุน-ละโลเงิยเงิก" (ลินไซ)

เงือก น. ล้ดมว้แฉนอึ่งถิอค้ายคือกับกับๆ แฉ่มิลอน บุธานถือกับอ่าเป็นลิ (แต่คำอ่า เงือก นี้ แฆ่มล้ด จำพอกลงอกับกับชื่ปาลิเอิ้นอ่า นาค นั้นเอา - เงือก ลลิ นาก ก็ลือๆจำพอกนึ่งชื่ยู่ในมว้ำ)

งอก ก. ลลงอคึ่น, แยกห้ำเบื่า, ลลงอเบื่า (เบื่า - งอาก อีก)

งิา อุ. ลงาลาถิอน้อยๆเต็า, ลงาลาน้อยเต็า.

งิาง ก. งิ้อถึ่น, งิ้อลอก.

งิา ก. กิ่า, โงและลุๆยู่ป่อนกาา.

โงๆ อุ. ลงาย่างนึ่า ดั่งลงาค้องุ่า เป็นถึ่น.

ไว้ว อ. โค้ง, บ่ชื่, เป็นโอ่งไก, มีปายหลือล่อนปายโว เล้วหากัน.

วอว ก. ถ้า, คอย.

ว่อว ก. ถ้า, คอย.

ว้อว ม. ตลักหลือไม้ว้ำลว้ลัยสุด. ว้อวฮ้าว อ. คิด ไปคิดมา. ว้อวฮ้าติ้ว ม. คอันไฟที่ต่อกันเป็น ชุ่ดลอนยู่ความแค่งตั้ง.

เว้ว ก. อิกลิ้น, เธ็อใต้สุงลิ้นข้างมื่ว, อ. สุงลิ้น - หางมื่ว.

ว่วว ม. ถุกฮตลมลองปาที่ถ่อยู่กับตูลองล้าว, ว่วว-ลองอื่นที่ลักลนะ ค้ายคึ่งวงปา ถั่ว ว่วงเบ้อ-เป็นอิ้น. ว่วงถุก ม. อิ้นไม้แมอมื่ว เป็นไม้พุ่ม พามคึ่งวงปาถุก.

ว้วว ม. พาลนะ อำลัยถิ่มน้ำลาย (ภะโถม ก็เอิ้น)

วอว ม. มีล้าว, ล่อนที่ยู่ลอมออกพากหิอไก่ทำพอกมื่ว-เชื่วมีลักลนะ คือล้าว จึ่งเอิ้นไก่ทำพอกนั้น อ่า ไก่วอว. วอวล้าว ม. ร่แมอมื่วมักยู่ในมน้ำ อิอ ล่อย บ่มีผิด. วอวอวม ม. แลวลองพากอวม ที่ปีวงออกใหม่และมีลักลนะ ย่อมลิงคึ่วอวล้าว.

ว้อว ม. แมวแมอมื่วอิคีจักกิ่น แอ่ใหว่กล่าจักกิ่น - ธ้องลงว่อม มักมีในถิ่นธะถุยิน, อ. มีนเมิายู่ ถ้อยพิด, มีดมิอ, ว้อวกาวิว ม. ชื่วุพิดแมอมื่ว ยู่ความวิว.

วาย ม. เดอาภีนเล้ายามเว้า, เดอาปะมาน ฆโมว

ว่าย อ. บ่ยาก, ธะดอก, บ่ธ้อธ้อว.

วอย ม. ชื่เมืองาๆมื่วในปะเทดลาอ ยู่ในแดองตลอว พธะบาว, ก. ฝูม, ฝู่, ตั้วฝู่.

ว่อย อ. เป็ง, คนแดยลาพิการถือบ่ได้.

เวีย ก. แพ, ตั้วลิ้นสุว, เวิกลิ้น.

วัอ ก. ว้างลิ้น, ว้าว, ทำใต้เวิงลิ้น.

วาอ ก. ฝูด, เธื้อม, วิอ (ยินวาอ)

วือ ก. อัดจับ, วี้, แปกปลาอ, เธ็อนบ่ได้, ย้าม. วือว้ี ก. อัดจับ.

วิอ ก. ฝูด, ลวัด, วงบ, เชิว.

โวอวอ อ. มีปายโตงัม หลือ เพ้าไปมา, เพ้าไปมา.

วออ ม. แมวแมอมื่วมีไลยู่ทางดอดปอดเอิ้นแมววอด

เวือ ก. อิกมื, ดาบ, ลอาม, ว้าอ หลือ ค้อม ลิ้นใต้เมื้ว คืนหางตลัว เพื่อจะติดลือพันลิวหางพ้า.

วอด ม. เพื่อ, ค้ว, คาอ.

วอดวา ม. ล่อยลาลากอม (ภิดลายบุลาม)

วัม ก. โธมกัมเพื่อตลิ้นม่อม, ยู่เป็นเพื่อม, ยู่ลุมเพื่อ ความม่อมในปาวบุมอ่าวา, อ. ยาม, ล้า (เล็ว วัม). วัมภ่ำ ก. ไปม่อมลื่นในเอลาตู่ข้างลอกลูก ใหม่. วัมเธือมดิ ก. ไปยู่เป็นเพื่อมในเอลามิ คืนดาย.

วาม ม. องก, ภิลภาม, ยาใส่ม้อยๆ, ก. ทะเลาะ, อีอาอ, พิดเธ็อใต้ชื่อใจ.

ลาม อ. ลอมลิ้น, อ่ำบ่อมภาว, ลามลา อุ. ลงาลคม

ลวัม อ.ลอมลิ้น, กับคืน, ลอ่ม, ก. ชิด, ฝากตลาย.

โวม อ. ลอดออก (คืนหิอโวม)

โว่ม ม. ก้อมใหว่, ลองที่โธมกันเป็นปุ้มยู่.

วอม อ. ลอดออก (หิอวอม), บ่อมลอดออก (ลาอ-อาหิมอ่า วาม)

ว่อม ม. ว:อ้ยอะ ลองคืนบ่อมถี่ถ้กับหิอหาวด้าม - -ตลัว (เบ็า ว่อมอิ้น หลือ ว่อมอี่), บ่อมลอดออก และป่งอ, บ่อมสุงและลอดออกลองพูเลิา หลือ สิ่า ยื่นพิมลักลนะ เพื่อนพูเลิา "พูลอมอิ้นเลิาวอมเมือ ว่อม" (ยินไจ)

วัอม ม. หาวไดบ่อมมือจับ (เอิ้น วัอมได)

เวิม ม. แธบ่อยิสุดลิอาอเมื้ออ่อมลงอบ่มิตงั้ว, อัดถุที่ใช้ ตี้ได้อามกิดพาย, อัดถุที่ใช้ถือคาในภามซื้ลาย, เวิมเดื่อ ม. ภามซื้ลายถี่กันโดยบ่เล้ว เวิมพ้อม เพาะเดื่อถือกัน. เวิมเดือม ม. เวิมค่าจ้าว ที่ จ่ายเป็นลายเดือม. เวิมดา ม. เวิม หลืออัดถุที่ ใช้แทนเวิมเดื่ามิภาลองอัดบามใต้ใช้ได้อามกิด พาย. เวิมอาย ม. เวิมที่อัดบามเลิกใช้แล้ว- เวิมยอา ม. เวิมลาอ. เวิมลิอ ม. เวิมที่ยู่ กับดิอลิมอาอจ่ายได้ทันทีในเอลาซื้ลายกัน. เวิม ปอม ม. เวิม หลืออัดถุที่ใช้แทนเวิมเดื่าบ่แม่น- ลองแท้.

วังม (เบ็า แวัม)

เวือม ม. อิ้นบ่อมสุดลองเดือก หลือ ยิ่า เป็นเส้น, อิ้นบ่อม

อีกัน, ฮอย, หาง, <u>ว่อนไฮ</u> ม. ข้ำความพี่น่อย ๆ ะแก้ไขได้.

วัอน ม. เฮอละฮองอกไม้พี่เต้ เอามาเฮ็ดฮ้วมมิ-เหลือง, ฮองเบื่อ, ฮามพุ.

วับ ก. ฮ้อเล็ว, พับเล็ว, ม. เต่าน้อย, เต่าฒอ-น้อย ฮูงกเต่าวับ, มีอน้อยๆพี่วับอองเล็วได้กับ-ด้วม (พีอพับ ก็อ่า)

วับๆ อ. หมู้ได้ๆ, อากามไปมาบาอได้ๆดี้ๆอากาม-ไปฮองเต่า.

วาบ อ. อากามพี่อ้าปากแล้วพุบเล็วช้าๆ.

วาบๆ อ. อากามกินขอช้าๆและอ้าปากก้วาง, อ้าปากแล้วพุบเล็วช้าๆ.

วิบ อ. หลับไปพ้อยนึ่ง.

วูบๆ อ. อากามพี่ย่างก็นหิอไป.

ฒาบ ม. หล้างคาน้อยๆ, หล้างคาพี่นุ่งออกฒาน้อยๆ.

ฒาบๆ อ. อากามพี่อ้าปากพั้นใจค่อยๆและไอค้อย - คอานอ่อนแฮง.

วิบ ก. โฮม (ดั้ง วิบบันชิ) <u>วิบปะมาย</u> ม. จำนอน วิบพี่โฮมแล้ว และ ก้านิอกามจ่าย.

โวบๆ อ. กามไป หลื มาบาอช้าๆ ดี้บาอช้างย่าง-เป็นอั้น.

วอบ ม. กุย, ก. หว้ำใต้ฮั้นเล็วลั้นไปหาวงอ, แก่จินลั้น (เล็วงอบ)

วีบ ม. หล้างคาค่อนนึ่งพี่นุ่งออกฒาจากหล้างคาใหญ่, อะอ้อยอะ ค่อนนึ่งฮองป่าฮู้บ่อนแก้นดุด ฮ้วลับ-ตายใจละบายน้ำออก, อ. บ่อนเป็นคีวีบป่า.

วูบ อ. ฮว้ด, นิด, บ้นิฮูง.

วาม อ. จิบ, ดิ, เป็นอาธัก.

ว่วม ม. อะต่างไม้ หลื ฮองอื่นพี่ฒ่างออกฒาจาก-กันเป็นฮองฮา หลื ฮามฮา, พี่นิดฒอนึ่งอิอ - น้อยๆฮืนนู่ในดิน เอิ้นนิอ่วม.

วิม ม. ค่อนนึ่งฮองพี่เป็นค่อนอองอกันแล้วต่าออกดั่ง วิมพากกัง เป็นฮั้น.

วิม ก. วอ้ำ, กอมนู่.

วื่ม ม. พี่ฒ่นน้ำฒ่นนึ่งในปะเพดลาอไหลอิกน้ำฮอง-ในแฮอางอูงฮั้นด้ามตาเอ้นออก.

วั้ม อ. เพื้อม, ถุ้ว.

วุ่ม ก. เอามือค้วาไบบ่ฒอฮาบ่เต้ม, (วุ่ม ก็อ่า) วอ้ว, ฮอ้ปากลิง, เอาปากไอ้หาวุ่น.

วุ่ม อ. กอม (พ้าวุ่มเพ้ากอม)

วุ้ม ก. เอามือปิกได้, อ. วิลิงหาวุ่น.

ฒ่วม ม. ไม้ หลื ฮองอื่นพี่น้อยๆและแยกออกฒากกัน เป็นฒ่วม, ฒูงฒอนึ่งฮาหาวุ่งพ้า เป็นฒ่วมเอิ้น ฒูงฒ่วม.

ฒ้วม ก. ไฮได้ฒอนน้อยๆ, ไฮ, ไฮได้พ่อยนึ่ง.

วิม ก. เอามือค้วาหาฮองในบ่อมฮาบ่เต้ม. <u>วิมวิอ</u> อ. เฮ็ดโดยบ่เล็วใจ, หาฉมีไปมา.

โวม ม. โว่ม, ก้อม, ก้อมซีนพี่มีหลั้ง เป็นโมม.

โว่ม อ. ก่ำลิง, โว่ม (หลั้งโว่ม, หลั้งโว่ม)

วอม ก. เมื่อยล้า, ขุกฒก่, ฒก่พ้าม.

ว่อม ม. ฒอกน้อยๆบ่นีใบ, เกดไฮ่ตาย, ฒอกเบเล้, อ. ยิดลิง, ก่องลิง (คับหลั้งก่อม)

ว้อม ม. ชื่อัคมะเหมืองหัวอชุ่ว หลื หัวอเจ็องใน เฮื่องขุนเจ็อง เฮื่ว เป็นภะล้อฮอมในฮมัยวงอ-กันกับขุนลำภะลัดลาอ. อ. ค้อม, ค่อม, วาม.

เวิ้ม (เบิ่ว เว้อม)

เว้อม ม. บ่อมเป็นถุ้วเล็วไป, หินหลือดินบ่อมเป็นเวิบ ออกฒาและมีถุ้วเล็วไป, <u>เว้อมฒ่</u> ม. เวิบขุ-ดาบ่อมอ้ำๆ.

เว้อมนึ่ ม. ก่ำนึ, อ้ำนาอ.

วอม อ. กอม (เบิ่ว วอ้ำ อิก)

ว่าอ อ. โว่, ไข้.

ว้าอ ม. ฮาอดาย่างนึ่ว ออายาอ ป่ายแฮฒ ใช้ฝั้น หลือแหว, ฮูก้อยฒอนึ่ว พ่อยยาอ เอิ้นก้อยว้าอ.

ว้ือ ๑. ม. ฮูอั้นไม้จำพอกนึ่ว เป็นไม้บ้นีแก่น พ่อยนิ่มฮ่วล้วนใช้ยัดเฮื่อและพอน; ว้ือนิตายฒอ คือ ว้ือฮาอ หลื ว้ือย่างอ้อน อั้นบ้นีพาม ล้วนิตายอ, ว้ือพาม เป็นอั้นไม้ฮนาอใหญ่ ออกสีแดง อานอั้น นีพาม, ว้ือตา เป็นอั้นว้ือป่าค้ายคีว้ือพาม.

๒. ม. ภาบตั้นมะหือะลิบย่างนึ่วฮองพอกหิน ค้าย คือกันกับภาบตั้นละคอนฮองพอกเซา.

ฒาอ ม. อั้นไม้ฒอนึ่ว พ่อยเป็นพอง ขุกแล้วเป็อกสี

ແລ, ก. ແລ່ (ใช้จำเพาะสภาพเอียงของใด่ ๆ ที่เหลือแล้วแล่ถึงไป ถึง ๆ ๆ ๐ไหล ๐ เป็นต้น). ๆ๐ไหล ก. แล่ๆไหล, ๒. อยู่ ถ้าต่างนี้ ถึงอยู่บนิกขุสัย.

แล่ๆ ๒. อยู่ถึงอยู่บนิกขุสัย, ๐. อาการที่คับขันหรือต้องดิ้นรน.

แว้ ก. คนจำพวกหนึ่ง ผู้ละแล่ๆปะเพณีเหมือนกัน - ลาว เมี่ยน ลาวแว้ (วัยอ กะเหรี่ยน)

วัยอ ก. ๒, คนลาวพวกหนึ่งเมี่ยน ลาววัยอ หรือ ลาวแว้ (เมื่อ แว้)

อักขรวิธี

๑๐, - ๓๐

๑๐๑ ก. เสียงปากของเรียก, เสียงของนิดของปากปิดเร็ว, ภาษาผู้.

๑๐๑๐ ๐. ทางเดินคืน หรือ ทางไปข้างไปของ.

๓๐๐ ก. ฉันทางลงไป, เดินไปมา, ขยันไหว.

๓๐๐๓๐ ก. ขยันไหว.

---

๑ เป็นพยัญชนะลำดับที่ ๑ เป็นพวกอักขรวิธีกา และใช้เป็นอักขระกิดในแล่ กัด ได้ในพยางค์ว่า ถึง ๆ ๆ ๆ

ພັນວ). **ອະດຸລິນ** ນ. ນິບ່ອນສຸດໜ້າສີ່ດ້ານຄືໂລກ. (ສ. ອຸດຸລັນວ) **ອະດຸອະພອນ** ນ. ຄວາມດີສີ່ປະ - ການທີ່ຄົນປາຖນາ ຄື: ອາຍຸ,ວັນນະ,ສຸຂະ,ພະລະ- ຫລື ອາຍຸ,ວິທຍະ,ຍົດ,ກຳລັງ, ຫລື ພັນນະ, ການ, ອັດຖະ,ກຳລັງ ຫລື ພັນນະ,ການ,ອັດຖະ, ໂນກຂະ ຫລື ກຸງວ,ອາຍຸ,ຍົດ,ກຳລັງ (ສ. ອຸດອ)**ອະດຸອະ ພັກ** ນ. ມີສີ່ພັ ຄືພຣະພຸທ (ສ.ອຸດອພັກວ). **ອະດຸອະພາກ** ນ. ສ່ວນທີ່ສີ່ ຫລື ສີ່ສ່ວນ(ສ.ອຸດ - ພາຄ). **ອະດຸອະພຸນ** (ເບິ່ງ ອຸດຸພຸນ).**ອະດຸອະຍຸກ** ນ. ຍຸກທັ້ງສີ່ ຄື: ๑/ກຣິດຍຸກ ມີກຳນົດ ๔๒๐๐ ປີ ທິບ=(๑,๗๔๒,๐๐๐ ປີມະນຸດ) ເປັນຍຸກຕົ້ນຂອງ ໂລກ ๒/ເຕດາຍຸກ ມີກຳນົດ ๓๔๐๐ ປີທິບ=(๑,๔๑๔,- ๐๐๐ ປີມະນຸດ) ເປັນຍຸກຕໍ່ກຣິດຍຸກ. ๓/ທວາປຍຸກ ມີກຳນົດ ๘๔๐๐ ປີທິບ=(๒๙๔,๐๐๐ ປີມະນຸດ) ເປັນ ຍຸກຕໍ່ກັນມາ. ๔/ກະລິຍຸກ ມີກຳນົດ ๑๔๐๐ ປີທິບ= (๔๓๔,๐๐๐ ປີມະນຸດ) ເປັນຍຸກປັດຈຸບັນ (ຍຸກນີ້ຕັ້ງ ຂຶ້ນແຕ່ວັນທີ ๒๕ ກຸມພາ ກ່ອນພຸທສັກຣາດ ๓๔๔ປີ) ໂຮມ ๔ ຍຸກນີ້ຄື: ๑๒,๐๐๐ ປີທິບຫລື๔,๓๒๐,๐๐๐ ປີມະນຸດ ເປັນນຶ່ງມະຫາຍຸກ (ເບິ່ງ ມະຫາຍຸກ ອີກ) **ອະດຸອະວັນນະ** ນ. ๔ ວັນນະ ຫລື ๔ ສະກຸນ ໄດ້ ແກ່ການແບ່ງບຸກຄົນໃນອິນເດັ່ງສມັຍບູຮານ ຄື: ๑/ ວັນນະຂາວ ໄດ້ແກ່ພຣາມ ເປັນຈຳພວກປະກອບພິທີ- ທາງຮາຊນາ ພຣາມຖືວ່າພວກຕົນເກີດຈາກປາກພຣະ ພຣົມຜູ້ສ້າງໂລກ ພວກພຣາມຈຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງຄັນທີ. ๒/ ວັນນະແດງ ໄດ້ແກ່ກະສັດ ເປັນພວກເຈົ້າ ມີໜ້າ ທີ່ທາງຣັກສາບ້ານເມືອງ ກະສັດຖືວ່າ ພວກຕົນເກີດ ຈາກແຂນຂອງພຣະພຣົມ ສະນັ້ນ ພຣາມ ກັບ ກະສັດ ຈຶ່ງເປັນພວກຄູ. ๓/ ວັນນະເຫລືອງ ໄດ້ແກ່- ໄວສຍ ຫລື ແພດ ເປັນພວກພົລເມືອງ ມີໜ້າທີ່ທຳນາ ຄ້າຂາຍ; ພວກໄວສຍ ຖືວ່າ ເກີດຈາກຕັກພຣະພຣົມ. ๔/ວັນນະດຳ ໄດ້ແກ່ພວກ ສູທຣ ເປັນພວກຄຸກຄ້າງມີ ໜ້າທີ່ທາງຮັບຈ້າງເຮັດວຽກງານ; ພວກສູທຣ ຖືວ່າ- ເກີດຈາກປ່ຽງຕີນຂອງພຣະພຣົມ ຈຶ່ງຖືວ່າ ເປັນຄົນຊັ້ນ ຕ່ຳທີ່ສຸດ ໃນຄັນທີພຣະເວສຈຶ່ງຫ້ານບໍ່ໃຫ້ພວກສູທຣຮຽນ ຮູ້ພຣະເວທໄດ້.

ອະດຸອິ ອ. ຂ້ອງນ (ປ. ອຸດຸອັຍ) "ນັ້ນກໍເປັນບໍ່ຢັ້ງຢາບຕໍ່- ເທົ້າຮອດຢັ້ງຂະພັ້ງອ້ຽ ໂນກຂະຮະນີອັນນີ ๔ ອະດຸອິ ຕາກິດຊື່ວ່ານຸຈຶນ" (ເວເຄັນວະ)

ອະດຸອະຍິນ (ປ.) ນ. ເຄົ້າທັ້ງ ๔ ພວກເອົາເຈົ້າໜ້າທີ່ຊຸມໃນ ປະເທດຮາຊະບຸຮານ ຄື: ๑/ຊຸມເມືອງ ເປັນເຈົ້າ ໜ້າທີ່ປ່ວຍປົກຄອງ. ๒/ ຊຸມອ້ຽ ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່ວຍ ອາຊຂ້ານັກແລະວັດຄົນຄວາມວ່ານ. ๓/ຊຸມຄ້ຽ ເປັນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ເກັບແລະຮັກສາເງິນໂຍທອງແດ່ນຶ່ງ. ๔/ ຊຸມນາ ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່ວຍເຮັດໄຮ່ໄຖນາແລະຮັກສາ- ສະບຽງອາຫານຂອງຫລວງ ເອີ້ນສັ້ນວ່າ ອຽ ອ້ຽ - ຄ້ຽ ນາ.

ອະນອນ ນ. ຊາຍ ຫລື ຫວຍ ທີ່ຄົນອ່ອນສະອຽດ ຫາງຍາວ- ເປັນພົ້ ເປັນສັດອະດຸບາດຈຳພວກຄ້ຽວເອື້ອງ ຄ້ອຍ ເອີ້ນ ອະນະຄິ ຫລື ຈານະຄິ (ປ ຈນ)

ອະຄະນະ ນ. ຄົນ, ເຄື່ອງຮອງ,ຮາກ,ການໄປ ຄວາມປະພຶດ, - ທາງປະພຶດ (ປ.) ໃນທາງສາສນາພຸດ ໝາຍເອົາຂໍ້- ປະຕິບັດອັນໃຫ້ເຖິງອິຊາ ມີ ๑๕ ປະການ ຄື: ສິລສັງ ອະຣະ ຄວາມອະອ້ຽບໍ່ໃຫ້ລ່ວງຂໍ້ບັນຍັດນຶ່ງ ແລະ ອະ- ປັນນະກະປະຕິປະທາ ຄືຂໍ້ປະຕິບັດບໍ່ຕິດຂັດຄວາມຢ່າງໃດ ອັນ ໜຶ່ງ ອິນທະຣິຍະສັງວະຣະ ອະອ້ຽອິນທີ່ທັ້ງຫົກ ຄື ຕຸ,ຕາ,- ລິ້ນ,ດ້ຽ,ກາຍ,ໃຈ ໂພຊະນະມັດຕັນຍຸຕາ ຮູ້ຈັກປະມານ ໃນການກິນອາຫານແດ່ພໍດີ ຊາຄະຣິຍານຸໂยก ປະກອບ- ຄວາມພຽນບໍ່ຕັ້ນແກ່ນອນຫລວຍ ແລະ ທັ້ນອີກ ๗ ຢ່ຽ ຄື ສັດທາ ຄວາມເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ຄວນເຊື່ອ ຫລື ຄວາມລັ- ອາຍບໍ່ບາບ ໂອດັປປະ ຄວາມຢ້ານກົວບາບ ພາຫຸສັດ- ຈະ ຄວາມໄດ້ຍິນໄດ້ຟັ້ງຫລວຍ ວິຣິຍະ ຄວາມພຽນ ສະ ອິ ນິສະຕັ້ນຫ່ຽ ປັນຍາ ຄວາມຮູ້ ກັບ ຊາບສີ່ ອີກ - ໂຮມເປັ ອະຄະນະ ๑๕ ປະການ.

ອະຄາ ກ. ຖ່ຽງໄປ,ປະພຶດ (ປ. ອຄ)

ອະຄາຈອນ ກ. ໄປໆມາໆ, ທ່ຽງໄປມາ (ປ. ອຄາຈຄ)

ອະຈິຍາ ນ. ຄວາມປະພຶດ,ກິຣິຍາທີ່ຄວນປະພຶດ (ປ.)

ອະຈຸນ ອ. ຮູ້ເຮືອງ, ງວນ.

ອະເຈ ນ. ຮູ້ເບົ້ງແຍງ, ຮູ້ກວດກາ.

ອະເຈຍ ອ. ນາກຫລາຍ, ງອກງາມ (ຂ.)

ອະຊະເມັດ ນ. ຊື່ປ່າຫະເລແຜນນຶ່ງ,ຊື່ໄຂ່ເປັ້ຫະເລ ຮຽກວ່າ ໄຂ່ ອະຊະເມັດ.

ອະຊາຈິນ ອ. ອຸ່ນອາຍໃຫ່ງ,ຫມັ້ນໃຫລໄປນາ (ປ. ອຊາຊ)

จา ก. เอ้า (มาจาก จายะจา หลิ เจ้งยะจา - เจยะจา)

จ่า น. ชื่อิดพะหามและอำยอด ยูงกว่านายยิบและอำกว่านายย้อย ยงกว่า นายจ่า, หัวพ้า, โป่อำเม่าหัวพ้าภามลาวอำเม่า ตั้ว จ่าบ้าน, จ่าลาม. จ่าญา น. ชื่องอิอันย้อยๆยู่ตามใย่มา - ย้องงามะๆแอ่อ. จ่าพ้า ก. ยงมบอกใอ้ - ล้างพ้า, ยงมบอกใอ้มั้นเสื้อๆ.

จ้า อ. โว้, ใบ้.

จาคะ น. ภามยอะ, ภามแย่างบั้น (ป. จาค)

จาตุ อ. ลี่ (แย่างมาจาก จะตุ) จาตุภะยะนิ น. - องภี่คอนเล้อ ๔ ย่างอองพะยามา คิ: ๑/ถัดลินคามเมือๆ ๔/ล้ำเลินชาลอนใต้ยู่ - เล้น ม/ ทาลิมปโยดอองบ้านเมือๆ ๔/ ปั้ยา-กันปะเพอ (ป.จาตุภนิย) จาตุลพะลิ น. มื้ ๑๔ ค่ำ (ป. จาตุพพลิ) จาตุหิด น. หิดพ้า ๔ (ป. จาตุหิล).

จาตุม น. ชื่เมืองยอันชั้นพี ๑ หลิชั้นอำพี่ยุดในจำ - นอนยอัน ป ชั้น เป้นบ่อนยู่ยองห้าวจะตุโลภ - บานพ้า ๔ จำยงกว่า ชั้นจาตุมนะหาชาว แต่-ย่อมหลายเอ้ากันว่า จาตุม (ป.)

จาตุมันะหาชาว น. ห้าวโลภบานพ้า ๔ ที่ยู่ยอันชั้นจาตุม - (เบ่ง จะตุโลภบาน)

จาตุละ แย่างมาจาก จะตุละ คิงแป่อ่า ๔ เหมือนกัน.

จาตุลิง อ. นิอิงลี่, นิย่อนลี่ (จาตุล้างค)จาตุ-ลิงคะยันนิบาต น. ภามปะชุมพ้อมด้อยอิงลี่หาย เอิงภามปะชุมลิงในคั้งพุทภาบแล้อพระพุทเจ้าได้ ฉิงละแองโอกาพะปาติโมก มันเป้นภามปะชุม-คั้งล่ำคัน คิ: ๑/อันนั้นเป้นอันพระจันละเอียลิก-มาคะ ๔/ลิง ๑๔๔๐ อิน มาโธมกันโดยบ่ได้มัด หาย ม/ลิงจำนอนนั้นเป้นเอกีนิกชุอุปสันปะหา-(บอดนำพระพุทเจ้า)หิด ๔/พระลิงเตลำนั้น - เป้นพระอิระหันห้าหิด.

จาตุลิน น. เจ้าแต่างโลภ หลิ แต่างหิดห้า ๔(ป.จาตุลันด) จาตุลินลันลิ น. ชุมิลันลิแจ่ไปใน ๔ หิด คือยะ อาหิด.

จาระลิ (เบ่ง จะนอน)

จานอน น. แสลินทางอิจะนอน หลิ ทางม้า, เคื่องปะลับพระกงอีย้ดของพระเจ้าแต่มลินในสมัยพุธาน คิดาละบัดยอดแภดกเป้นยามย่า ลันยาอล่ำลันถือ แภว่า แอ่นักออกยงเป้น จำนอน หลิ จำพะ-นอน "มากลัดแภว่าจำนอน" (ป.จานล)

จาละ น. ตู้ยอดแผน, ตู้กงโป่ (ป.ล.) จาละบุคุล น. คินยอดแผน.

จาละจา ก. เอ้ากันไปมา, ลินพะนา.

จาละไน ก. เอ้าอะทิบายย่างละยงอ.

จาลิก น. ตู้กงโป่, ตู้เลินไป (ป.)

จาลี น. ตู้กงโป่, ตู้ปะพือ, ภามปะพือ (ป.)

จาลึก ก. ยง, ยงใย่แต่มหิน, ยงใช้ยอ.

จาตุ น. พยาคำ, อ. วาม, พ้าธึก, ลินคอน(ป.ล.) จาตุเมอ อ. นิอาวาม (ป. จาตุเมอด) จาตุพัก อ.นิพ้าวาม. จาตุเพอ น. ตู้แย่างอิ-วาม. จาตุลิลา น. ทิวาม, แก้ว.

จาติ น. ปะเพนี, พันนุง, คามปะพือติ, อ.ลินคอน, ถึกต้อง (ป. จาติอ)

จิ อ. น้อยและลั้น, ก้อม, เป้นคำปะกอบพ้าคำกิริยา ลั้งองกันกับ จะ = "จิไป, จิมา"

จิก อ. ลั้นๆน้อยๆ.

จิจิ อ. เล็กาน้อยๆ

จิละ อ. บาน, ฉ้า; สันนี้ลาอแย่างเป้น เจ้งละ, เจ้ง-ละภาม (ป. จิละ)

จิละภาม ๑. น. ภามเล้อฉ้า (ล. จิลภาล)
๒. น. เอลาเที่งบาน (ป. จิลภาล)

จิละมือ น.เพื่อมเก่า, ล่องเก่า (ป. จิละมิอ)

จิลันอน น. เอลาอิอถ้นาเที่ง (ป. จิลันอล)

จิลิปอาอ (อ่าน จิลันปะอาอ) อ. จากไปเที่ง (ป.จิลันป อาล)

จิลิปอาลิ (อ่าน จิลันปะอาลิ) น. ตู้จากไปมาน (ป.)

จิลายุอ น. ตุ้มิลายุยืน (ล. จิล+ลายุล)

จี น. ลอกไม้ หลิ ยอดไม้ หลิ ลิ่งอื่นที่ลาก่ำป่าออก

ນ້ອຍໆບໍ່ໜ້ານວນ, ບໍ່ໜ້ນຍາວ, ອ. ຍ້ງບໍ່ນວນ, ນ້ອຍ, (ຄວາມ ຄືຢ່ງກ່ຳລັ້ງຈະເປັນຄວາມ ຫລື ຄວາມນ້ອຍ-ຄວາມຂຶ້ນໃໝ່)

ຈ໋ ອ. ກ. ເອົາຂອງຈຳພວກຄວາຫນຶ່ນຕ້ຽງໄວ້ກັບໃຫ້ໂດຍ ບໍ່ໃຫ້ໃຜ ຫລື ບໍ່ມີຂອງອຶ່ນ, ເຕົ້າ, ຈຸ.

ຄ. ເປັນຄຳນຳໜ້ານ້ຳຊື່ຂອງສັດບາງຈຳພວກ ຄື: ຈ໋ໂກະ ນ. ສັດເລືອຄານມີ ໔ ຕີນ ຫາງຍາວເກືອບເທົ່ານ-ຄົວຂນາດໂປ້ນີ. ຈ໋ຈຸ ນ. ສັດສ໋ນຄົວຄ້ຳຍໆຢູ່ຕາມ ຕ່ານເຮືອນ. ຈ໋ເຊ ນ. ແຊ. ຈ໋ນຸ ນ. ຊນາງພວກໜຶ່ງ ເຮ້ັດຮູຢູ່ໃນດິນ ແຕ່ນ້ຳກິນໄດ້ ກິນໃບໄມ້ອ່ອນແລະນີ ຕາຍຊ້ນ. ຈ໋ນາຍ ຫລື ຈ໋ໂນ ນ. ຊນາງນ້ຳກິນ ໄດ້ເໝືອນກັນເຮ້ັດຮູຢູ່ແລະຮ້ອງຍ່ງງດ້ງ. ຈ໋ປອມ ນ. (ເບ່ິງ ກະປອມ). ຈ໋ເຊ ນ. ສັດພະຄຸນຈຳພວກຕົ້ນ-ຫວາຍ ຄ້ຳແໜນສີແດງ ນ້ຳໜ່ຽວ (ປ. ຂວນ ຫລື - ແປ່ວ ສັດນ້ຳຮ້ອຍຕີນ). ຈ໋ຂໍ ນ. ຊນາງແຫນ້ຳຕ້ານ ຕ໋ນາຍ ແຕ່ຕົວນ້ອຍແລະປີກສ້ັ. ຈ໋ຂຸນ ນ. ຊນາງ ແຫນ້ຳສ້ັນຢູ່ຕາມດິນແລະນ້ຳກິນໄດ້ ບ່ອນຂາສ້ັ ນິ ກ້ານໃຫ່ຍກ່ວາກ້ານ ຂ້ຳລັນຄ້ັດ.

ຈ໋ຈ໋ ນ. ນົກຄ້ຳນ້ອຍໆສີເຫລືອງແກມຂຽວ ຮ້ອງຊ້ຳໆວ່ ຈ໋ຈ໋.

ຈ໋ຈ໋ ນ. ເຄື່ອງແຫ ເຮ້ັນເຄື່ອຈ໋ຈ໋.

ຈ໋ ນ. ຈ໋ ເອົານິ ຫລື ເຄື່ອງໃຊ້ສ້ັນນ້ຳຈ໋ໃຫ່ຂອງ - ແຫ ໃຫ້ແຫນ້ຳ, ກ. ໃກ້.

ຈ໋ອະຈ໋ ນ. (ສ່ວນຫລາຍໃຊ້ວ່ ຈ໋ອນ) ຕ້ານ້ຳ ສ້ັນຂອງນັກ ບວດໃນລ້ັທ໋ພຸທຂຈານ ແຕ່ຄ້ຳວ່ ຈ໋ອະຈ໋ ຫລື ຈ໋ ອນ ນີ ຫາຍເອົາຈ໋ເພາະຕ້ານ້ຳ ຫລື ຄຸນສ່ວນ ຕ້ານ້ຳຊ່ງກ່ວ ອະນິ ຕ້ານ້ຳຫ ສ່ງກ ຂ້ົ ກ: ກ ກ ຈ໋ ຈ໋ ກ ຈ໋ ຈ໋ ກ ຈ໋ ຈ໋

ຂອງທີ່ນັບຖື ມີກະດູກຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ ເປັນຕົ້ນ(ລາວ ເອີ້ນພາວ) ບ່ອນໂຄຍົບ,ບ່ອນນັບຖື(ປ. ເຈຕິຍ)

ເຈດີຍະຂະຖານ-ເຈດີຍະຂະຖານ ນ. ບ່ອນໂຄຍົບ-ດັ່ງ ໂບ ເປັນຕົ້ນ.

ເຈຕະ ນ. ໃຈ, ຄວາມຄຶດ (ປ.)

ເຈຕະນາ ນ. ຄວາມຄຶດ,ຄວາມຕັ້ງໃຈ,ຄວາມ[illegible](ປ.)

ເຈຕະພຸດ ນ. ຂະພາບທີ່ເປັນດູ່ຄຶດ ຄືໃຈ; ໃນພາສາສັນຂະ - ກິດເອີ້ນວ່າ "ອາຕມັນ" ໃນພາສາປາລີເອີ້ນ ວ່າ "ອັດຕາ" ກັນ "ຊີໂວ" ກັນ; ຄວາມລັດທິພຣາມຖືວ່າ ໃນໂລກນີ້ບໍ່ມີແນວຄຸນ ຄົນແລະສັດວ່ານຊ່ວງກາຍ ທໍ່ນັ້ນເປື່ອຍພັງໄປ ສ່ວນເຈຕະພຸດບໍ່ສູນ ດ້ອງເອົາປະ ຕິສົນທິໃນກຳເນີດອື່ນຕໍ່ໄປ (ປ. ເຈຕພຸດ)

ເຈຕະສິກ ນ. ອາຣົມທີ່ເກີດກັບໃຈ, ອ. ເປັນໄປໃນຈິດ ຄືຄຸກ ແລະທຸກທີ່ເກີດກັບໃຈ (ປ.)

ເຈຕີຍະ (ເບິ່ງ ເຈດີ)

ເຈຕະຈາ† (ເບິ່ງ ຈາຕະຈາ) (ຂ. ຈຸຈາ)

ແຈະ ກ. ເອົາຂອງແນ່ະໃສ່ລົ້ນ,ຊົ່ມ,ທິດຂອງດ້ວຍລົ້ນ.

ແຈ ນ. ນຸ່ນ,ບ່ອນຂອກຄໍເສື້ອ,ບ່ວນເປັນລ່ຽມ,ຂອກ.

ແຈກັນ ນ. ເຄື່ອງໃຂ່ດອກໄມ້ຮູບຄຸງຄ້ຳຈອກແກ້ວ.

ໂຈະ ກ. ຢຸດ, ພັກ, ຄອຍ.

ໂຈ ອ. ໂປ, ຂອດອອກ.

ໂຈ່ ກ. ຄາຢູ່,ບໍ່ເຂົ້າບໍ່ອອກ.

ໂຈ້ ກ. ຄົ້ນເຂົ້າໃຫ້ທຸກແຫລ່ງ, ອ. ເຂົ້າທີ່ຄົ້ນໃຫ້ທຸກ-ແລະແຫລ່ງ,ຮູ້,ຖ່ອງ (ຫ. ໂຄ້)

ໂຈຫະນາ (ເບິ່ງ ໂຈຫນາ)

ໂຈຣະ ນ. ໂຈນ,ຂະໂມຍ (ປ.) ໂຈຣະກັມ ນ. ການລັກ, ການຂະໂມຍ (ປ.)

ເຈາະ ກ. ເຮັດໃຫ້ຮອດ,ຊີ,ບຸ່ນ,ຂຸ່ມ,ຫັ້ນ,ລັບໃຫ້ຮອດ,ຈ້ຳ ເພາະ. ເຈາະຈົງ ກ. ຈ້ຳເພາະ.

ເຈາະເປາະ ອ. ງ່ວນ, ເຕັ້ມງ່ວນ,ໜ້າຮັກ.

ຈໍ ๑. ນ. ສາ,ປີ ๑๐ ໃນຮອບສິບຂອງປີ.

๒. ກ. ຈູນ,ໂຮມ,ວອນ,ເຈາະກິນ "ຈົບຈາບຈ້ອຍ ຈໍ ເຕັ້ມຈຸກໃຮ" ຈໍແຈ ອຸ. ສ່ຽງແຊ່ນ້ອຍໆດ້ວຍງ່ຽງນົກ ຈໍໜາກໄມ້.

๓. ນ. ແຜ່ນຕ້ຳຄ້ຳໄວ້ສຳລັບໃຫ້ເຫັນຮູບເງົາທີ່ສ່ອງອອກ-ຈາກແຜ່ນສາຍຢ່ຽງເຊິ່ງໄດ້ຖອນຮູບໄວ້ໃນນັ້ນແລ້ວ.

ຈ໋ ๑. ນ. ພາຊນະ ຄ້າຍຄືຄ້ຽງພາງໃນນິໃສ ເປັນບ່ອນໃຫ້ ນ້ອນພາວໄຍ.

๒. ກ. ປ່ຽ, ປ່ຽອອກນ້ອຍໆ.ແຮກປ່ຽ, ແຮກໝີໄຂ່ຫລືໃບ

ຈ໋ຈໍ ອ. ອາການທີ່ສ່ຽງໃດສ່ຽງນຶ່ງດັ່ນຢູ່ໃນຮູ ດ້ຽງລົ້ນດັ່ນຢູ່ໃນ ຮູຄໍ ວ່າ ດັ່ນຈ໋ຈໍ.

ຈ້ ອ. ໃກ້, ລະຍະໃກ້, ລະຍະສັ້ນ.

ຈ້ຫມໍ້ ນ. ເຄື່ອງຫາປ່າງ່ານຶ່ງ ຮູບຄ້ຳຄ່ອງແຕ່ກ້ນສ້ອຍ.

ເຈ (ເຈະ) ກ. ພົບພໍ້.

ເຈ ອ. ເອີ້, ໃຄ່, ກ. ພໍ້, ພົບກັນ.

ເຈັ່ງ ນ. ສັດແນວນຶ່ງ ໜ້າຄືໝູ ນິ້ວແລະນິ້ວກ ປີກນັ້ນເປັນ ແຜ່ນຄ້ຳ, ນ. ໄມ້ສຳລັບຖູແຂ້ອ ສ່ຽງໄມ້ເຈັ່ງ.- ເຈັ່ງພັ້ນ ກ. ຖູແຂ້ອ, ລ້ຽງແຂ້ອ.

ເຈັ່ງ ๑. ກ. ຢືຢູ່ເທິງຫລັ່ງ, ກອດຢູ່ເທິງຫລັ່ງ.

๒. ກ. ເລົ່າໂຂມ, ອອຍ "ໃຫ້ກ່ຽງງ່ວງເຈັ່ງຂ້ອນ ໃນຫ້ອງ" (ຂຶນໄຊ)

ເຈັ້ງ ນ. ເຄື່ອງໃຊ້ເປັນແຜ່ນບ່ຽງສຳລັບລ່ຽງໜ້ຽງຄ້ຳ ຫ້ອງ. ເຈັ້ງສາ ນ. ເຈັ້ງທີ່ເຮັດດ້ວຍປີ່ວ່ຽງຫລື ປີ່ອື່ນໆ ເນື້ອງ່ວຍ.

ເຈັ່ງຂ້ອນ ກ. ຮ້ອງ ເອົາຂ້ອນ, ສ່ຽງຂ້ອນ, ເວົ້າ ເລົ່າໂຂມໃຫ້ດີໃຈ ຫລືໃຫ້ຂ້ອນມາຄ້ຽງ.

ເຈັ່ງຂະກວນ ນ. ເວລາ ເທ່ຽງນວນ (ປ. ຈັຕຸຂະກາລ) ເຈັ່ງຂະຈາກ ກ. ຈາກໄປເທ່ຽງ.

ເຈັ່ງຂະໄນ ກ. ການປ້ົດເພ້ົ ຫລື ແກ້ວໃຫ້ເປັນລ່ຽມກ່ຽງ, ເວົ້າ ຊີ້ແຈ່ງຢ່ຽງລະອຽດ,ອະທິບາຍ.

ເຈ໊ ກ. ປົນ, ຄົນກັນ.

ເຈ້ ນ. ຈຸ້ນ,ຈຸມ,ໂຄ່ວ, ກ. ເຈ໊ດ, ເຊື່ອມ "ຂ່ວ - ພ້ອມບ່ວ ເທບກົນຂະທິ ນ່ວຍມະໂນໃຂ່ຂ່ວ ເຈ ທ້ວ ຂ້ນ ເຈ້ ຈອນລ່ຽ ຫລ່ຽ ລ່ຳ" (ຂຶນໄຊ)

ຈ໊ອະ ອຸ. ສ່ຽງດ້ຽງຢ່ຽງນຶ່ງ.

ຈ໊ອ ນ. ສ່ວນ ເນ, ບຸກຄົນ ຜູ້ ລ່ວ ຍຸ ບໍ່ ໜ້ນ ເຖິ ๑๐ ປີ ແຕ່ ຄ-ບ ວ ດ ຄ ວ າ ມ ລ ັ ດ ທ ິ ພ ຸ ທ ສ າ ສ ນ ວ , ເ ຈ ້ ຳ , (ຈ ໊ ອ ແ ປ ່ ງ ມ ວ ່ ຳ ຈ ຳ ກ ຳ ວ ່ ຳ ;)

ຈ໊ອ ๑. ນ. ສິ ໜ້ ຳ ເ ຮ ື ອ ນ ທ ີ ່ ອ ັ ດ ປ ່ ອ ງ ທ ວ ຳ ນ ທ ວ ຳ ງ ນ ິ ນ ຮ ູ ບ ສ ວ ນ ລ ່ ຽ ນ .

๒. ກ. ຄ ຶ ງ ເ ອ ົ ຳ ໄ ພ ໃ ບ ປ ່ ຽ ງ ມ ວ , ເ ປ ີ ດ ໄ ພ ໃ ບ ປ ່ ຽ ງ ລ ົ ້ ນ .

ໃ ຈ ນ. ເ ຄ ື ່ ອ ງ ສ ຳ ລ ັ ບ ຄ ຶ ດ ຂ ອ ງ ຄ ົ ນ ແ ລ ະ ສ ັ ດ , ຫ ັ ນ ນ ະ ວ ຳ ຊ ຳ ດ ຸ ່ ຄ ຶ ດ , ຂ ່ ອ ນ ສ ຳ ຄ ັ ນ ຫ ລ ື ສ ຸ ນ ກ ຳ ງ ຂ ອ ງ ສ ິ ່ ງ ວ ່ ຳ ງ ໆ , ແ ນ ່ ນ , ຂ ່ ອ ນ

ທີ່ຢູ່ກາງ, ຍ່ອນນຶ່ງຂອງ ເສັ້ນຢ້າຍທີ່ແບ່ງໄວ້ເປັນຕອນໆ ໂຮມຫລາຍໃຈເປັນປ່ອຍນຶ່ງ. ໃຈກາງ ນ. ສູນກາງ ໃຈກ້ວາ ອ. ໃຈເຕື່ອແຕ່, ບໍ່ລັ່ຖ. ໃຈຊຸ່ນ ອ. ໃຈ ເຄົ້າພອງ. ໃຈຊາ ອ. ໃຈບໍ່ອ່ອນໄປຕາມຕ່ໍ່ກາລ ໃຈຄວາມ ນ. ຂໍ້ສ້ຳຄັນຂອງເຮື່ອງ. ໃຈຄໍ ນ. ລັກ ຍາລັບ, ນິດລັບ. ໃຈແຄບ ອ. ຂີ້ຖ. ໃຈ່ ່ຍ ອ. ເຊື່ອຄົນ່ ່ຍ. ໃຈໃສ ອ. ຍິນດີດ້ວຍ. ໃຈສູ ອ. ຄຶດເປັນໃຫ່ຍ, ມັກໃຫ່ຍ. ໃຈດ້ ອ. ໃຈຮ້າຍ, ໃຈ-ແຂງ, ບໍ່ມີຄວາມກະຮຸນາ. ໃຈດີ ອ. ບໍ່ຄ່ ງ ່ ່ຍ. ໃຈນ້ ່ ຍ ອ. ຄ ່ ງ ່ ່ ຍ. ໃຈບານ ອ. ສະບ ່ ຍໃຈ ຮູ້ສຶກ ່ ່ ນໃນໃຈ. ໃຈເບົາ ອ. ຄ ່ ງ ່ ່ ຍ, ຟ ່ ງ ຄວາມ ຄົນ ່ ່ ຍ. ໃຈເຢັ ອ. ບໍ່ເຮົ ່ ງຮ ້ ອນ. ໃຈຮ ້ ອນ ອ. ຢາກໃ ້ ສົມປະສົງໄວ ່ ໆ.

ໄ ້ ນ. ຊື ່ ພືດ ຊ ນິ ດ ໜ ຶ ່ ງ ກ ິ ນໄ ້ , ກ. ເລືອກ ອອກ, ຄັດອອກ.

ໄ ້ ່ ໆ. ອ. ສ ່ ເ ່ ໆ, ເ ່ ອ ່ ໆ.

ເ ່ ນ. ຊ ື ່ ກ ແ ່ ນ ນ ຶ ່ ງ ຫ ່ ວ ກ ິ ນ ປ ່ ໆ ຕ ່ ວ ກ ິ ນ ຕ ້ ອ ຍ ໜ ່ ອ ງ ລ ິ ນ ປ ິ ກ ສ ິ - ຂ ່ ວ ເ ່ ອ ່ ວ ປ ິ ນ ຈ ່ ງ ເ ່ ັ ນ ສ ິ ຂ ່ ວ ເ ່ ອ ່ ວ ຈ ັ ບ ຢ ູ ່ ເ ່ ັ ນ ແ ່ - ລ ິ ນ ປ ິ ກ ສ ິ ຮ ຸ ຍ, ອ. ຄ ັ ກ, ລ ິ ້ , ເ ່ ກ ິ ວ (ນ ້ ່ ງ ເ ່) , ຮ ່ ງ ກ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ເ ອ ົ ່ າ ປ ່ າ ຫ ລ ື ທ ີ ່ ເ ອ ີ ້ ນ ວ ່ ່ າ ລ ອ ຍ ເ ຊ ື ່ ງ ໃ ຍ ່ ຄ ັ ກ ໄ ້ - ຄ ວ າ ມ ໜ ອ ງ ບ ່ ອ ນ ນ ້ ໍ ບ ່ ໃ ຫ ລ ເ ຄ ີ ້ ນ ລ ອ ຍ ເ ່ ັ . ເ ່ ັ ຄ ້ ້ ນ. ເ ່ ັ ພ ່ ານ ນ. ນ ິ ກ ເ ່ ັ ທ ັ ນ ທ ະ ດ ່ າ. ເ ່ ັ ພ ່ ານ ນ. ນ ິ ກ ເ ່ ັ ແ ນ ອ ຂ ນ ິ ດ ໜ ຶ ່ ງ ແ ລ ະ ຢ ູ ່ ຕ າ ມ ໂ ຄ ກ.

ເ ່ ັ ນ. ພ ຣ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ແ ຜ ່ ນ ດ ິ ນ ແ ລ ະ ພ ຣ ະ ບ ໍ ລ ິ ມ ິ ຕ ິ ຍ ານ ຸ ຍ ິ ງ, ຢ ູ ່ ເ ປ ັ ນ ໃ ຫ ່ ຍ ່ , ຢ ູ ່ ເ ປ ັ ນ ຫ ົ ວ ໜ ້ າ (ເ ຈ ົ ້ າ ແ ຜ ່ ນ ດ ິ ນ, ເ ຈ ົ ້ າ ແ ຂ ວ ງ ເ ຈ ົ ້ າ ເ ມ ື ອ ງ) ຢ ູ ່ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ວ ງ, ຢ ູ ່ ຄ ຶ ກ ັ ນ ຂ ະ ນ ະ ນ ຶ ້ ງ, ສ. ເ ປ ັ ນ ຄ ຳ ແ ທ ນ ຊ ື ່ ຂ ອ ງ ຢ ູ ່ ເ ຈ ົ ້ າ ນ ຳ, ນ ຶ ້ ງ. ເ ຈ ົ ້ າ ກ ູ ່ ສ. ທ ່ ານ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ວ ງ ກ ູ ່. ເ ຈ ົ ້ າ ພ ້ ້ ນ. ເ ຈ ົ ້ າ ແ ຜ ່ ນ ພ ້ ້ ນ, ຍ ິ ດ ຂ ວ ງ - ເ ຈ ົ ້ າ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ໂ ອ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ແ ຜ ່ ນ ດ ິ ນ ແ ລ ະ ນ ວ ນ ວ ່ ານ ກ ໍ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ເ ໝ ື ອ ນ ກ ັ ນ. ເ ຈ ົ ້ າ ພ ວ ນ ນ. ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ວ ງ ການ ບ ຸ ນ ຕ ່ ່ າ ໆ. ເ ຈ ົ ້ າ ມ ື ນ. ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ວ ງ ການ ພ ະ ບ ັ ນ. ເ ຈ ົ ້ າ ຫ ິ ວ ນ. ເ ຈ ົ ້ າ ເ ໝ ື ອ ຫ ິ ວ (ເ ປ ັ ນ ຄ ຳ ເ ອ ີ ້ ນ ເ ມ ື ່ ອ ຄ ຸ ນ ແ ລ ະ ລ ້ ວ ຍ ຊ ການ ຊ ັ ້ ນ ນ ິ ຍ ົ ດ ເ ປ ັ ນ ພ ຣ ະ ຍ າ.

ເ ຈ ົ ້ າ ກ ີ ເ ຈ ົ ້ າ ການ ນ. ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ວ ງ, ຢ ູ ່ ຈ ັ ດ ການ, ຢ ູ ່ ເ ຮ ັ ດ.

ຈ ້ ່ ໆ ນ. ຊ ື ່ ໄ ມ ້ ຊ ະ ນ ິ ດ ໜ ຶ ່ ງ ດ ອ ກ ສ ີ ເ ຫ ລ ື ອ ງ ແ ດ ງ ຄ ື ກ ັ ບ ດ ອ ກ ຊ ົ ບ ເ ປ ັ ນ ດ ອ ກ ໃ ຫ ຍ ່ ສ ີ ເ ຫ ລ ື ອ ງ ແ ດ ງ ຄ ື ກ ັ ນ ໝ ົ ດ ທ ັ ້ ງ ຕ ົ ້ ນ ມ ີ ໜ າ ມ ແ ຫ ລ ມ ຫ ລ າ ຍ ຊ ະ ນ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ພ ັ ນ ໄ ມ ້ ປ ະ ດ ັ ບ ສ ວ ນ ແ ລ ະ ປ ູ ກ ຕ າ ມ ບ ້ ານ ເ ຮ ື ອ ນ ເ ພ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ໄ ມ ້ ປ ະ ດ ັ ບ ບ ້ ານ ເ ຮ ື ອ ນ ເ ຊ ັ ່ ນ ເ ດ ີ ຍ ວ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ໄ ມ ້ ຈ ຳ ປ ີ ແ ລ ະ ໄ ມ ້ ຈ ຳ ປ າ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ.

ຈ ້ ່ ໆ ນ. ຊ ື ່ ໄ ມ ້ ຊ ະ ນ ິ ດ ໜ ຶ ່ ງ ດ ອ ກ ສ ີ ເ ຫ ລ ື ອ ງ ແ ດ ງ ຄ ື ກ ັ ບ ດ ອ ກ ຊ ົ ບ ເ ປ ັ ນ ດ ອ ກ ໃ ຫ ຍ ່ ສ ີ ເ ຫ ລ ື ອ ງ ແ ດ ງ ຄ ື ກ ັ ນ ໝ ົ ດ ທ ັ ້ ງ ຕ ົ ້ ນ ມ ີ ໜ າ ມ ແ ຫ ລ ມ ຫ ລ າ ຍ ຊ ະ ນ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ພ ັ ນ ໄ ມ ້ ປ ະ ດ ັ ບ ສ ວ ນ ແ ລ ະ ປ ູ ກ ຕ າ ມ ບ ້ ານ ເ ຮ ື ອ ນ ເ ພ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ໄ ມ ້ ປ ະ ດ ັ ບ ບ ້ ານ ເ ຮ ື ອ ນ ເ ຊ ັ ່ ນ ເ ດ ີ ຍ ວ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ໄ ມ ້ ຈ ຳ ປ ີ ແ ລ ະ ໄ ມ ້ ຈ ຳ ປ າ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ.

ຈ ້ ່ ໆ ອ. ໄ ້ ໆ, ສ ່ ເ ່ ໆ, ເ ລ ື ້ ອ ຍ ໆ.

ຈ ້ ່ ນ. ຢ ູ ່ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ຕ ົ ວ ຕ ັ ກ, ຢ ູ ່ ໂ ດ ດ ດ ຸ ່ ຍ ກ ັ ບ ຕ ີ ບ ້ ານ ຕ ີ ເ ມ ື ອ ງ, ກ ອ ນ ຕ ີ, ກ. ເ ອ ົ າ ຄ ຳ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ມ ັ ນ ລ ົ ງ ໃ ນ ອ າ ຫ ານ ໝ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ຮ ອ ຍ ໄ ວ ້, ໝ າ ຍ ໄ ວ ້.

ຈ ້ ່ ຄ ້ ່ ງ ກ. ເ ອ ົ າ ຄ ້ ່ ງ ຂ ວ ງ ໄ ຟ ໃ ຫ ້ ເ ຊ ື ່ ອ ມ ແ ລ ້ ວ ເ ອ ົ າ ວ າ ຫ ລ ື - ເ ຄ ື ່ ອ ງ ໝ າ ຍ ຢ ່ ່ ງ ອ ື ່ ນ ຈ ້ ່ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ຮ ອ ຍ ໄ ວ ້ (ປ ະ ທ ັ ບ ວ າ - ຄ ້ ່ ງ ກ ໍ ວ ່ າ)

ຈ ້ ່ ຈ ິ ດ ກ. ຕ ິ ວ, ປ ະ ທ ັ ບ ວ າ (ບ ູ ຮ ານ)

ຈ ັ ກ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ພ ັ ນ ເ ທ ົ ່ າ ກ ັ ບ ສ ິ ບ ເ ທ ົ ່ າ ຂ ອ ງ

เครื่องยิน (ป. จักกะ)

จักกะ ๒. ยินกงม หลี ยินยิด (ยินยิดแต่างพระอาทิต, แต่างกาละ คือเวลา), อาจุดเป็นรูปมนมีคมเป็นจักๆสอบคือแร้อเลื่อย, อีวมิน, แจวตางนิกยูง, - ธนูปี, หู่, พวก, จำนวนห้าพัด, หูบ้าน, ยินชาวยิดอันตันไปอ้อมอาวุธอาวมาวเรวที่เรียนว่า อาวุธอาวมาจัก, เรวแจม, แคร้น (ป.) จักกะพัด น. ชู่ไปได้ทุกย่อนยืมีแมวธัดอาวา, ชู่ใช้จักยิดไปได้ทุกละฤาน, พระอาวุธพิธาวา, เจ้าโลก (ป. จักกะวัตติ) (พระเจ้าจักกะพัด เป็นรูปิกคอาวเรวแจมกว้างใหญ่ไพศาล จากทะเลด้านยื่าวถึงทะเลด้านยื่า แต่บูธานถือว่า มีกะสัดในอิาพะธะระ - ๑๒ อิา ได้เป็นจักกะพัด) จักกะพาก น. นิกชายกวาก (ป. จักกะวาก เธิาเรียนว่า นิกจักกะพาก ได้ยินว่า นิกพอกนี้ อ้อาพากแลระธ้อาตากันในเวลากาวคืน "จักกะพากพ้อมพีตาว เดิมหิวกาวอากปีก") จักกะยาน น. อิดถีบ, อาน ที่ไปอ้อยเครื่องจัก (ป.) จักกะลาถิ น. อาณา เรวธอบดอาวอาพิดที่เป็นบ่อนอาวพระเคาะเดิน (ป.) จักกะวาน น. ปะธิมินทิน, โลก, พ่อย - ดาวห้าตาวย, โลกห้าตาวย, สายพูอ้อมโลกตาม บูธานว่า เป็นกำแพงอ้อมโลก (ป.จักกวาล)

จักกี น. ชู่ถือจัก, พระอิสนุ, ชู่ปั่วในอิด, ชู่ปิกคอาวโลก (ป.ส.)

จักขุ น. ตา (ป.) จักขุโคจน น. สิ่งเอ้ามา - พายในตาคือรูบ (ป. จักขุโคจร) จักขุวิญญ น. อำนาวแต่างตา, สายตา, สิ่งเต้นได้ด้อยตา. จักขุปะสาท น. แก้วตา คือตาภาบสำลับเต้น (ป. จักขุปสาท) จักขุพะยาน น. พยานตา(ป. จักขุพยาน) จักขุวิญญาน น. ตวามรู้อาบ้ยหาวตาเกิดขึ้น (ป.) จักขุสัมผัส น. อาภาบที่ตากับรูบและจักขุวิญญานประสบกัน (ป. จักขุสัมผัสสะ)

จักจั่น น. แมงแมอมีๆจับปู่ตามอันไม้และธ้อาในระดู-แล้งละหว่างเดือน ๔ และเดือน ๕ ปีกเป็นเจ้ง บางๆและใส.

จักจั่น น. ตา (ธ.) (เบิ่งใน จักขุ อีก)

จาก ก. พันไป, พาก, ห่างเหิน, น. ต้นไม้แมอมีๆ-ค้ายคือต้นเดีย ใบใช้มุงหลังคาได้, เป็นคำนำหน้านามระแดงอ่า เป็นแดนพากไป (ตั่งแต่อาก-ห่าว)

จิก ๑. น. รอม, ยอด, เก้าอิ้ "จิมจิกเก้าอิ้แดงพาว ฟ้าตาก ยิงรูบนั้นแสงน้างสายนา" (คำกอมปู-ธาน)

๒. น. ชื่อต้นไม้แก่นแมอมีๆ ต้นค้ายคือต้นธ้า ใช้เธ็ด เธิาและเครื่องเธือน.

จิกจอก น. ตาป่าแมอมีๆ ตาวยาว ยินเป็นผัก (ตาจอก บูธานเอ้าอ่า จิกจอก)

จิกน้ำมัน ก. ตามตำและบีบเอาน้ำมันจากตากไม้ต่างๆ-ตั่ง ตากาว เป็นอิ้น ด้อยตามเอาสากอำใต้ - แตลกก่อน แล้วเอาสากมันแสงๆใต้น้ำมันออก.

จิก ก. เธ็ดสอง เป็นแฉ่นให้สาดจากกัน, อ. สาด, แล่ง (เบิ่ง สิก ด้อย)

จึก น. คนใช้, คนใช้ล้า (มีปู่ในแสองคำเต็อ)

จุก ๑. ก. ตัน, สุด (อาตามสองโธกที่เจ็บตันในท้อง)

๒. น. ชื่อต้นไม้ก้างติด, ส่วนที่แล้วสำละระคือออกเป็น ดั่ง มังคิดตัดงม หลี ตัดบ่อ, ส่วนตากลิ่นแมอมีๆ ที่ทางติดเป็นจุกคือออกเป็นว่า ลิ้นจุก.

จุกตาม น. ชื่อโธกเป็นในกระเพาะอาตาม หลี ในม้าม - (เธิ้นต่ำกับว่า จุกตามน้ำมย่อม)

เจ้ก น. อาด, เป็นคำเธิ้นคนจากจีน (จ.)

แจก ก. แบ่ง, ปัน, ใต้, จ่าย. แจกเอ้า น. ตามเธ็ด-ตายตากินตาย. แจกจ้ำตัน น. ตามฤาษเอ้า-จ้ำตันแก้พิภพ.

จิก ๑. ก. เอามือแตงเอ้าไปเอา, เอามือต่เอ้าไปในบ่อน เป็นธู หลี เป็นบ่อๆ.

๒. น. เครื่องกินอิน ใส่ด้วมตามทางบอม เธิ้นตากจิก

โจก ๑. น. ปาแมอมีๆมีเก้ด ติอคือปาขาว แต่ถือใหญ่ และยาว เธิ้น ปาโจก เป็นปามักฝู่ในแม่น้ำ บ่มักฝู่ - ตอๆ.

๒. น. พาชนะ ที่เป็นรูบกินสูงกินล้อยย่างงอกับกับ-จอก แต่ใหญ่กว่าจอก, ว. โจ้ , ใหญ่, สูง (ไก่

โจก) ตัดฟ้า, โป่, เป็นใหญ่, ที่สุนหรู่ (ใช้จำเพาะภาษาตลึมพะบันที่ตลึมกันตามลำดับ ตู่ได้ตลึมสุนหรู่เอิ้น โจกหรู่) โจกโตกก-โจกโตกก ว. บ่อย-เป็นสุนเลิก.

โจ้ก อ. สูงดั่งย่างบี้ ดั่งสูงกอสมบ้วออกจากบึ้งตลึ สูงไก่ตู้ใหญ่ช้อง เอาคืนจับ เป็นต้น.

จอก ๑. น. ชื่นำผมอย่างนึงเกิด ตัดคือนำโจก แต่น้อยกว่านำโจก.

๒. น. พืดผมอย่าง เกิดฮู่น้ำและลอยฮู่ตามน้ำ, ลาดมน้อยๆคือใบตัวเดียว จอกเตลิ้ เป็นต้น.

๓. น. นิกผมอย่าง ตัวน้อย ลินคือมุนแก่ มักเช้อช้างฮู่ตามเล้าและเรือนคน, ตานำผมอย่างลินยาวตางเป็นพือ (จิกจอก ก็เอิ้น)

จอกตลอก อ. เลิกลิง, บ่อนเลิกลิง เป็นสุนแอ่ที่คือน้อย.

จอกตอก (เบิ่ง จอกตลอก)

จ้อก อ. สูงยื่งลอง เป็นน้ำไหลลิงค่อยๆ, สูงไก่ช้องเอาคืนจับได้.

จงก ก. ลอนสูงสัดช้อง เพื่อล้ำให้เล้ำมาตา, ลอนสูงลูกสัดช้อง, ช้องลอนให้คือสูงสัด.

จ้งก อ. อาการลอง เป็นน้ำไหลออกน้อยๆแอ่แรง (ซ้ำจ้งก)

จอก อ. อาการแต่งลองแตลอเป็นน้ำหั่งออกโดยแรง

จ้อก (เบิ่ง จอก)

จ้ง อ. ๆเล็ว, ลิดเล็ว, คักแม่, ก. ถาม, จี่มตา, เอ็ว เถิงละเมิ.

จั่ง ส. เป็นคำอีปโยก ดั่งปโยกอ่า "อายน้ำแล้วจั่งกินเล้ว" ดั่งคงอกันกับ จึ่ง อ. เป็นคำปะติเลด บอกคอามจิงจัง ดั่งคำอ่า "จะไปบ่? ดอย จั่งอ่า' ดั่ง, ย่าง (จั่งจั้น, ย่างบั้น)

จ้ง ก. ค้ำไอ้, ยันไอ้, อิด.

จ้งกอน ว. ดอกบัว, ดอกบัวแดง (ป. จังกณี)

จ้งตา ก. ถามตา, เอ็ว เถิงละเมิ.

จ้งตัน ว. เล็ว, อาตาม (ใช้ลำดับพึกลุดามมน)

จ้งตะ ว. ต่อน, ล่อน, ละยะ.

จ้งตัด ว. ถิ่น, เลอแลน, ล่อนปีกคองบี้ๆลองปะเพด, -

แลว (ต.)

จ้างใจ อ. ซื่อ, บ่ดี, อับปี.

จาง อ. จืด, บ่เค็ม, ลอ่างไป่.

จ่าง ก. เช้อให้ห่างออกจากกัน.

จ้าง ก. ให้เช้องกโดยให้ห่างแรง, ตู่ให้เช้อ เอิ้น นายจ้าง ตู่รับเช้อ เอิ้น ลูกจ้าง.

จางจืด ว. ชื่ตัวนผมอย่างตัวคือเล้ำพืนแต่ลาอ ใบคือใบร่า ใช้แก้พืดเบื่อเมาต่างๆ.

จางอาง ว. เป็นคำธงกล้าอายุการตู่ปิดออกจากอายุการแล้ว.

จิ่ง อ. แม่น, แท้, บ่เป็นย่างอื่น.

จิ่งโจ้ ว. ลักลื่นผมอย่าง เป็นลักป่า ตินข้าลั้นบ่อนท้องมีกิงล้ำลับใส่ลูก.

จึ่ง ล. ละนั้น, แล้ว (เป็นคำล้ำลับอีปโยก ใช้ย่างเงอกันกับ จั่ง, จึ่ง)

จิ้ง ว. กะด่านัอยๆ, พ้อม.

จึ่ง ล. ละนั้น, แล้ว, ค้นแล้ว (เบิ่ง จึ่ง ด้อย)

จิ้ง ก. ตั้งแลงไอ้, ตั้งยันไอ้, จั้ง. จิ้งพ้า อ.อาการแต่งลองใหญ่ตั้ง หลิ ยืนฮู่ ดั่ง ฮ้างยืนฮู่ - เป็นต้น.

จุ่ง (เบิ่ง จิ่ง)

จุ้ง ก. เอามือถือไม้ หลิ เฉือก ให้คืน หลิ ลักย่าง-ไปอามหลัง, นำไป, นำพ้า, ออาน, ออกก่อน.

เจ้ง ยอม, ย้าน, พ่ายแพ้, เสังตาย (จ.)

แจง ก. แจก, แบ่ง, ละแลง.

แจ่ง ว. มุม, แจ, ลอบ. แจ่งพ้า ว. ลอบพ้า.

แจ้ง ว. .ถิ่นไม้แมอย่างใบน้อย ถิ่นเป็นธีมหาค้ายคือถิ่นไค้, ก. บอก, ละแลง, ธุ้, อ. ลอ่าง, คักแม่.

จิ้ง อ. คือ, โง, บ่ฮู้, ก. หาย, หล้ง, ถิ้งใจ, ปะลิง จิ้งใจ ก. ถิ้งใจ.

จี่ ๑. ก. เหลือ, แบ่งไอ้, เอาไอ้, หำบ่ให้หมดไป.

๒. เป็นคำกิริยามุเคาะบอกคอามบ้างคับ ดั่ง จี่นอม จี่กิน เป็นถิ่น.

จิ้ง อ. คือ, บ่ฮู้, โง (แลมจิ้ง หลิ แลมจิ่ง)

จิงกิน ว. ลอกบัว. จิงกิณี (ล่าน จิงกินละนี) ว. ลอกบัวผมอย่านิเกลอนฉัยหลายชั้น(ป.จังกล)

ຈ້ຽນ ก. ย่างไปมา, ย่างบ่งบอกให้รู้ความหมาย (ป. จ้งกมน)

ຈ້ຽງ ว. รูปผิดแผกที่ขุด; เมื่อยังอ่อนอยู่ก็ ดิบไว้ ตามให้แอะเมิดอยู่ลาวตามีเตลื่องลอาวหลังบาง ทีก็มีอีกทั้งกาลับกัน เมื่อใหญ่เกินขนาดแล้วยังมีนั้นหมิ่นไป บ้างเป็นดิบไว้ตามให้แอะมีเกิดใหญ่คู่มีๆ ย่อมอ่อนอีเป็นอย่างนั้น.

ຈ່ອງ ว. พากุมะลำลัง อักลาตามรูปคือบ่องใหญ่ แต่มีด้ามยาว, ก. ตวง, ตวงเอา, ถือกันมะมือ. ຈ່ອງຈ້ຳ ก. ใส่โย้ ตา คาโอ้, ใส่โอ้ในที่คุมยัง ຈ່ອງຫຍ ว. ถือ, ถือ, ถือถือ.

ຈ່ອງ ก. แขวน, เกาะ, อิง, มีสิ่งหนึ่งอิงกันโอ้ห้างลอยล้าง, หมุงออม. ຈ່ອງປ່ອງ ว. ลักษณะลอยๆ ที่เป็นชุดของน้อยๆ.

ຈ້ອງ ว. ชิ้นที่ๆอ้อยแต่นตัด, ชิ้นตัด, ก. เป็นย่างบ่ตลับลา. ຈ້ອງພ້ອງ ว. ลักษณะ แห่งสิ่ง - น้อยๆอิ้งถือเป็นฝูงกันย่อม.

ຈ່ອງລ່ອງ ว. ละค้างย่างบ่งรูปคือเลิงและถือคอาย ลาง แห่งจ้างยงกล่า ละค้างเลิงคอายรูปอย่างนี้ (ถือลางลองกับแห่ง) (ดอดสันอยะ)

ຈ່ອງດວນ ก. ถูกดวน, สายหว่างล้ายอ่อ.

ເຈ້ງ ว. เอ็ง, ใค่, เจ้งลอก (แล้วเจ้ง)

ຈ່ຽງ ว. ชื่อเดือนที่ ๑ ตามทางจันทะยะคะถือเดือนอ้าย, ชื่อต้นถือหนึ่งที่แต่งเป็นกลอนและก่าวแต่เรื่องการคุม ใช้อ่านดอาบุนบั้งไฟ โดยย่อนตลายลงในถือไม้ไผ่.

ເຈ້ຍ ว. จอม, เจ้า, ถูเป็นใหญ่ถูกถือ.

ເຈ້ຍ ว. เจ้า, จอม.

ຈ່ວ ว. ชื่อไม้ดนอบึ่ง แห่งมีกันตอน, อ. ถ้อ, ลาว (พูดอง)

ຈ້ວ ก. ถักเอาบ้า, ถักลิงในบ้า.

ຈ່ວຍ ก. แจก, แบ่ง, ใช้, เอาของ, ละแดง, เอ้า. (จ่วยภาบเอื้อ, จ่วยตา)

ຈ້ວຍ ว. ลาย, แถว (ลายเอาลายหนึ่ง ตา ลายย่า, ลายพู)

ຈ້ວຍລ່ວ ก. เป็นคำสงกูเป็นเจ้านิในภาบละพันเมื่อนั้น เงินเสิ้งให้ลูกนิแล้วอ้อลาเลิกตั้น.

ຈ້ວ ก. เชื้อปากตามีลาให้เตลื่อนไปล้างบึ่ง เพื่อละดงให้คันยิ่นรู้ (ตลับลาจุ้ย ชุ้ยลาจัง)

ໂจ่ยโจ่ย ว. ลากบลั้นไปแล้วเจือลิงช้าๆแต่งลองมีลักษณะยาวๆ ตั้ง บั้งไฟ เป็นอัน; จาง, บ่แจบ.

ຈ่ອຍ ว. ตลม, บ่ผิ ຈ่ອຍຕ່ອຍ ว. ลักษณะยิดลองๆลาน, ๆลาน, แดงๆ.

ຈ້ອຍ ว. มือ, ๆงบ, แจบจิน, ค้กแม่, ลายแล้ว, ตลานที่ขุด (ตลานจ้อย), ลากบที่เป็นที่ขุด (เป็นจ้อย) เป็นคำประกอบท้ายคำกิยาบอกลักษณะค้กแม่ ตั้ง บ่มาจ้อยๆ, บ่ได้จ้อย.

ຈ້ອຍໆ ว. น้อน, อ่อนตลาน (เอ้าจ้อยๆ)

ເจ້ຍ ก. เอ้า, ละแดง (เจ้ยภาบเอื้อ)

ເจ้ຍ ก. ปาด ตา ฟันใต้เบินลิง ตา บ่ใต้พ้งๆ, ว. ย้อยล้างบึ่ง (เจ้ยถือค้กแอน), เลีย, (เบิดผ้า-เจ้ย, ค้งตลากเจ้ย)

ເจ้ຍ ว. ลงๆอ่อนยาว, ลงๆเย็น.

ຈ່ອຍ ว. ล้อย, แตลมล้างบึ่ง, บ่พ้งๆ, บ่ลเมิ, ธิ.

ຈ้ອຍ ว. เล้า, คิน (มือบางจ้อย) ຈ้ອຍກ້ອຍ ว. ลากบแต่งคินพิบึ่งยู่บ่ปาก, บึ่งยู่ย่างละยาย.

ຈ້ອ ก. อิกแต่ง, เชื้อใต้ที่เล้า, ล้งอ, ฟ้าอ, อ่อน, นับ (จ้ออ่างเป็นคินอิ) ว. เด้นหิ, นาก (แดงจ้อ) ຈ้ອກວນ ก. อิกแต่ง, เชื้อ, หว่า. ຈ้ອແจ่ว ก. อิกแต่ง, เชื้อ, แบ่งปัน.

ຈ້ອ อุ. ลงๆอ้างย่างบึ่ง เป็นลงๆลั้นๆ (พ้เชื่อลาออบั่งบ้ำเลิยกะโดอลิงจ้อ)

ຈ່ າว ว. ลูปางแอนบึ่งมีเกิด อิดน้อยลนาวย่างลาวตันนะอาก. เชื้อใต้ตื่น, ตลอกใต้ตื่น.

ຈ້ ว. ลงๆอ้างย่างบึ่ง ตั้งลงๆจินบ้ำนั้น ตาลงๆบั้งไฟลั้นเป็นอัน.

ຈ ว. ใจ (ป. จิตตะ)

ຈ ลาบุพาบ ว. อวันวาละลองจิต, ลาบุพาบละลองใจ (ป. จิตตา มุพาบะ)

ຈ ว. ดองๆ, ลาลำลับปะพับ (บุลาน)

ຈ ว. จาง, ลิดลิด, ลาย. ຈ ลาวาว ก. เพิ่มต่าง -

ถุ้มปะ.

ถุอ ธอยจ้ำ, ธอยจ้ำเป็นฝอยๆ, ก. เธ็อใต้ไฟไหม้.
ถุหวาย น. บ่อมปะสิ่ง, บ่อมหวาย. ถุปะสิ่ง (เหมือนกับกับถุหวาย)

ถุ ก. เอิาไฟเธ็าเข้า, เอิาไฟไหม้.

ถุถุด อ. ลักษนะ ธอยใหญ่ยาวแลธบ้ำงาม.

เจ็ด น. มาถอานับธะหว่าง ๖ กับ ๘ คือเลก ๗.

เจถ ๑. ก. ตาย (ก.)
๒. น. ใจ (ป. เจถะ)

แจ็ถ อ. อาการนึนเซุ้ง หลิ แลบ. อุ. ธงางด้างย่าง นึ่ง ดั่งธงางบั้งไฟน้อยขึ้น.

จิถ ก. ๆใต้ถึงกัน, ถึง, หายไอ้, ธงนไอ้, เสื่อ, ธังอ, ฟ้าอ.

จิถหาย น. ฟังธีที่ไปมาหากัน. จิถหายเปถ น. ฟังธีบอกล่าว หลิ เปถที่เป็นไป.

โจถ ๑. ก. ถาม, พ้อง, เธือบ, ห้อง (ป. โจท)
๒. น. ชื่ไม้แนอนึ่งจำพอกไม้ป่อง แต่อำน้อยแลธแธ

โจถโจถ อ. ลักษนะ ธองยาวๆแลธบ้ำงาม.

จอถ ๑. ก. ยุด, เธิา, ธอถ, เถิง, ฝาไต้ติดกัน, ถึกัน, คือเถิง (ใจจอถเจ้า) จอถๆ อุ. ธงางด้างย่าง นึ่ง ดั่งธงางเด้กน้อยเอ้า หลิ ธงางนิกเอ้ากัน. จอถจอถ อ. ลักษนะ ธองน้อยยาวแถบ้ำงาม.
๒. ก. ตาย.

จ้อถ อ. ธงางน้ำมันที่ฟิดขึ้นเป็นปุมปอกน้อยๆ, อุ. ธงางด้างย่างนึ่ง ดั่งธงางเอิาเตลักซ้อนกิ้นใส่น้ำเป็นถั้น.

เจ็ถ อ. ไปบ่ห่วง, อาการนินไปโดยบ่พ้นพิกธองนิก, แถ (นินเจ็ถ)

จูถ ก. จำนำ, เอิาธองไปจำนำ.

เจ็ดถ ก. เจ็ด, เถื่นลิ่ง.

จอถ ก. จาถ, เธ็อใต้ถึกใจ, เธ็อใต้เถื่น.

จ้อถ อุ. ธงางด้างย่างนึ่ง.

จ้อถา ๑. (อ่านว่า จ้อถะถา) น. ไม้ถืนการูบ + ปี้ เป็นอันมะยุถถิอพิ ๘ (ธ.)
๒. อ. ธี่ (ธ.)

จ็อถา (อ่าน จ็อถะถา) น. ปีพิ ๘ คือเลก ๘ ที่ยู่ท้ายจุลสักกาถ.

จิถเจถ (อ่าน จิถะเจถ) น. ถวามตั้งใจ, ถวามปะสิ่ง.

จิถโจถ (อ่าน จิถะโจถ) น. ตุ่ลักษิใจ ศีลุ้ (ป. จิถโจธ)

จิถสาถ (อ่าน จิถะสาถ) น. ถำธาก่าถด้อยจิถ (ธ. จิถสาถถธ)

จิถฌาถ (อ่าน จิถะฌาถ) น. เจ้าแห่งหิอใจ ศีลุ้(ป. จิถฌาณ)

จิถอิสุถพี (อ่าน จิถะอิสุถพี) น. ถวามบ่อิสุถแห่งจิถ - (ป. จิถอิสุธพี)

จิถอิทยา (อ่าน จิถะอิถทะยา) น. ถวามสุขที่ก่งถกับใจ (ธ. จิถอิทยา)

จิถอิพาก (อ่าน จิถะอิพาก) น. ภาบจำแนกถวามจิถ - (ป. จิถอิพาค)

จิถเถทนา (อ่าน จิถะเถทะนา) น. ถวามหุ่นใจ (ป. จิถเถทนา)

จิถธะ ๑. (อ่าน จิถะธะ) น. ชื่เดือนอันมีพะจันเพ็ญ ธเถียถึกจิถธะ เป็นเดือนที่ ๖ ถวามจันทะธะถะถะอิ ถือเดือนเมธา (ธ.)
๒. น. ภาบแต้มลาย, ภาบหาธี, ลายต่างๆ, อ. ๆาม เถาะใธ, ธงบๆาม (ป.ธ.) จิถธะภาบ-จิถธะถอบ น. ช่างแต้ม, ช่างธงบลาย (ธ.จิถถภ) จิถธะกัม น. ภาบแต้มลาย, ธูบธงบ, ธูบพาบ. จิถธะกัมพิน น. ตัวลายต่างๆ (ธ.จิถกัมพล) จิถธะธะถา น. ชื่ธอบธองพะอิน. จิถธะเถธา น. ธูบธงบ. จิถธะฉัม น. ช่างๆาม. จิถธะอิจิถ .อ. ธลับธีต่างๆ (ธ. จิถอิจิถ) จิถธะอิทยา น. อิชาช่างแต้ม. จิถธาถาม น. โธงอะถอบ, เธือบๆาม (ธ. จิถธาถาถ)

จิถธาถ (อ่าน จิถะธาถ) น. พะยาใจ, พะธาชาถีใจ หลิ ใจเป็นพะยา (ป. จิถธาชา)

โจทนา (อ่าน โจถทะนา) น. ภาบห้อง, ภาบพ้อง, ภาบถาม.

จัน ๑. น. ห่อยเถื่อน (ป. จันท ธ. จันทธ) : ในอำ

ลาพระจันกับพระ อาทิตย์ปุชุกัน(ส. จันทรคาม)

จันทะนะ น. ไม้จัน. **จันทะนะคิริ** น. ชุไม้จัน ศิขุศิขรา ลัย.

จันทะระ น. ดอกจัน,ดอกเดือน (ส. จันทร) **จันทะรา จันทะรัง** (เบิ่ง จันทะระ) **จันทะระคุน** น. ฐี พระภะสัดอิงลือชาแต่งพระนะคอนปากะลิขุดเมื่อ ปะมาน พ.ส. ๑๘๕ ถึง พ.ส. ๑๙๑. **จันทะระโคลิกา** น. แสงเดือน. **จันทะระพิม** น. ดอกเดือน. **จันทะระ-วาด** น. แสงแลบดาบแต่งเดือน คือดาบ. **จันทะระพุธิ** น. วันพุธ. **จันทะระมินทิน** น. ดอกเดือน. **จันทะระมาด** น. เดือนแต่งจันทะระคะธิ. **จันทะระโยคะ** น. ภาวที่พระจันทร์เอียนักล้อฮึก. **จันทะระลัมนะ** น. ไหมุก. **จันทะระลิา** น. อิงแต่งภะลัดฝั่งา - จากพระจัน: เป็นอิงภะลัดที่ใหญ่ที่สุดอิงนึ่งฮองจากสุริยะอิง อันภะภูมภะลัดอิงนี้ ฐีพระโลม - เรือ เป็นโอรดิรองพระธิลิลัดธิ. **จันทะลาพา** น. ลัสมีพระจัน, แสงเดือน. **จันทะลาโลก** น.แสงสว่างฮองเดือน. **จันทะลุปราคา** น. คอามเล้า หองแต่งพระจัน คือวิโลกเล้าไปขากิดในดอา เดือนดอลาพระจันกับพระอาทิตย์ปุชุกับที่เสิงสมมุด อ่า กิบกินเดือน. **จันทะโลกัม** น. เดือนอั้น, คอามยื้นไปแต่งดอาเดือน.

จันทัน น. ไม้อิกไก่ หลิ แปบิน.

จันทาม น. คินชาดว่ำ,คินลูกชอด คือพี่เป็นสุด แม่เป็น - พราม ดามคะดีฮองชาอีนดังบูชาม(ป. จัน - ทาละ)

จันทอม (เบิ่ง จันทะระ)

จันอัน น. ฐีเล้าพิมแต่งฮองเจ้าหมีหลายฝ่างโฮมกัน.

จาม ๑. ก. ภามฮงบพังลีใส่ใบลามด้อยตะลักแตมฮงก อ่า จามพังลี ส่อมตะลักพี่ฮงบนั้น ฮงก ตะลัก - จาม (ล. จาด)

๒. น. ดั้นไม้และคือไม้แมอบึ่ง ดอกสีแดงจามแต่ บ่ตอม; จามคือ กังอั้นไม้องบลั้นแต่หางซ้าย ละมิ บ่กังอละอา ก. เจือด้อยน้ำ,ปิมด้อยน้ำ, (เล้าจามน้ำ กินเล้าบ่ตอามจามแภาบ่แลบ)

จาม ๓. น. ชื่อเล้าหนึ่งในสามเล้าที่ถือกันว่าเป็นเล้าสูงสุด ในสามเล้า คือ เล้าจาม เล้าเทียน เล้าเทียนจาม.

จาม ๔. น. ชื่อเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งมีสายสำหรับดีด.

จาม ๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๒๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๒๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๒๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๒๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๒๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๒๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๒๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๒๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๒๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๒๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๓๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๓๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๓๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๓๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๓๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๓๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๓๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๓๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๓๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๓๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๔๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๔๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๔๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๔๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๔๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๔๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๔๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๔๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๔๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๔๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๕๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๕๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๕๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๕๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๕๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๕๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๕๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๕๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๕๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๕๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๖๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๖๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๖๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๖๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๖๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๖๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๖๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๖๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๖๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๖๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๗๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๗๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๗๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๗๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๗๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๗๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๗๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๗๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๗๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๗๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๘๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๘๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๘๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๘๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๘๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๘๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๘๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๘๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๘๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๘๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๙๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๙๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๙๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๙๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๙๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๙๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๙๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๙๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๙๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๙๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๐๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๐๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๐๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๐๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๐๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๐๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๐๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๐๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๐๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๐๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๑๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๑๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๑๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๑๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๑๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๑๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๑๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๑๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๑๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๑๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๒๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๒๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๒๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๒๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๒๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๒๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๒๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๒๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๒๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๒๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๓๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๓๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๓๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๓๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๓๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๓๕. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๓๖. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๓๗. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๓๘. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๓๙. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๔๐. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๔๑. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๔๒. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๔๓. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๔๔. น. ชื่อเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ ลักษณะเป็นกรวยปากกว้าง ก้นสอบ ใช้ดักตามร่องน้ำ.

จาม ๑๔๕. น.

ช. ม. ເປັນຄຳນຳໜ້າຄົນຊາຍຜູ້ໄດ້ບວດແລະໄດ້ຮັບເຖຣາ
ພິເສກ ແລ້ວຍັງຄົງນາມ ຖ້າໄດ້ເຖຣາພິເສກເປັນ ຂ້ານ
ເດັ່ນ ຊຸງກ ຈານ ຊ້ຳ ຖ້າໄດ້ເປັນເຈົ້າຫົວຊາ ຊຸງກ
ຈານຊາ ຖ້າໄດ້ເປັນເຈົ້າຫົວຄູ ຊຸງກ ຈານຄູ (ນາ
ຈາກ ອາຈານ ໃນພາສາສັນສະກິດ)

ຈ່ານ ນ. ແຮ່ຢ່າງນຶ່ງຄ້າຍຫີນ, ອ. ຫາຍອອກ, ແຍກຈະ
ຊາຍ, ບໍ່ໂຮມກັນ.

ຈິນດາ ນ. ຄວາມຄິດ, ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ (ປ. ຈິນຕາ)

ຈິນຕານຍ ນ. ແກ້ວຊາຍະພັດນຶກ, ແກ້ວອັນໃຫ້ເກີດ
ຄວາມໃຈຄິດ. ຈິນຕາມັຍ ນ. ສ້ຳເຮ້ອດ້ວຍຄວາມຄິດ
(ຄົນບ້ວ) (ປ. ຈິນຕານຍ)

ຈິນຕະກະວີ ນ. ນັກແຕ່ງຫັງສືຄວາມຄວາມຄິດ (ປ.)

ຈິນຕະນາການ ນ. ອາການຄິດ, ຄວາມຄິດ (ປ. ຈິນຕນາກາຣ)

ຈິນຕາ ນ. ຄວາມຄິດ. ຈິນຕານະຍະປັນຍາ ນ. ຄວາມຮູ້ທີ່ສ້ຳ
ເຮ້ອດ້ວຍຄວາມຄິດ (ປ.)

ຈິນ ນ. ຊື່ປະເທດແຫ່ງຄົນຊາດນຶ່ງຢູ່ທາງທິດເໜືອປະເທ-
ດລາວ ເປັນປະເທດໃຫ່ຍແລະມີຄົນຫລາຍທີ່ສຸດໃນໂລກ.

ຈີ້ນ ກ. ຕົ້ນເອົານ້ຳນັ້ນ, ເອົາຂອງທີ່ເປັນອາຫານຕົ້ມດ້ວຍ -
ນ້ຳນັ້ນ.

ຈຸ້ນ ອ. ຈຸ່ມດ້ວຍນ້ຳ, ເປ້ືອນດ້ວຍຂອງເປັນນ້ຳ, ຈຸ່ມ, ອຶນ.

ຈຸ ກ. ຄ້ຳ, ຍັນໄວ້, ຂານຂອງທີ່ຂາດໃຫ້ຕິ, ຂ້ອນແຊນເຄ່ືອ
ຂານ (ຈຸນແຕ, ປຸງແຕ)

ຈຸ່ນ ອ. ງານ, ໜ້າຍັກ (ມາຈາກ ຈຸ່ນປຸ່ນ)

ຈຸ່ນປຸ່ນ ອ. ງານ, ໜ້າຍັກ (ແກ້ນຈຸ່ນປຸ່ນກອດອຸ່ນຍານໜາວ)

ຈຸ່ນໜ ອ. ຫລາຍ, ລັກສນະ ຂອງທີ່ກອງກັນຢູ່ຫລາຍໆ, ຂາວ
ຫລາຍ.

ເຈນ ອ. ຊ່ຳນານ, ຈີ່ໄດ້ຄັກແນ່ (ສ.)

ແຈນໆ ຄຸ. ຍງາຮ້ອງຂອງນົກ ຫລື ຍງາຮ້ອງຂອງຄົນຮ້ອງຊ້ຳ
ກັນຫລາຍເທ່ືອ "ຟ້ັງຍິນແຈນໆຮ້ອງປັກສິເອົາແຂກ"
(ຂົນໄຊ)

ແຈ້ນ ນ. ຖ້ວຍນ້ອຍຢ່າງນຶ່ງກົ້ນຈ້ືນໆ, ຈອກກົ້ນຈ້ືນ (ຊຸງກວ່າ
ຖ້ວຍແຈ້ນ ຫລື ແຈ້ນເຫລ້ົ)

ແຈນແຈນ ນ. ຊື່ນົກແຂນອນຶ່ງຄ້ອຍໜ້ານົກກ້ຽນເຮ້ືອງ ນັກຢູ່ຄ້ານໜຸ່ມໄມ້.

ຈົນ ອ. ອ. ທຸກຍາກ, ໂຮ້ຣົນບ້ວ, ສິ້ນໜ້ານາງ, ຄຸ, ໂຢບໍ່ໄດ້,
(ຈົນດາແຈ)

ຄ. ຄ. ເຖິງ, ເປັນຄ້ຳອ້ີໂອກ ອ້ີ ໂຢຈົນແຈ, ເຮ້ອ
ຈ້ນ ອ. ໂກ້, ຈ້ໍ, ຂ້ົນ (ຄ.ຈິນ)ຈິນຕາ=ຈິນຕະ
ໜ້ີ ຄ. ເຖິງທີ່ສຸ.

ຈ່ືນ ກ. ເລ້ົ, ລ້ຽ, ບ້ງຄັບໃຫ້ໝັ້ນໃຈ.

ຈ້ືນ ອ. ໂຫລລ້ຽບໍ່ລາວຂາຍ, ຍງາລ້ຽບໍ່ລາວຂາຍ. ຈ້ືນເຮ້ົ
ກ. ການເອົາເຮ້ົາຖອກໃຫ້ໂຫລລ້ຽບໍ່ລາວເພ່ືອໃຫ້ເຮ້ົາ
ລິນປ໊ອອອກ.

ຈິນດາແຈ ກ. ຄາ[illegible]ນ້ອນແຈ, ນ້ົ[illegible]ແກ້ໂຂ, ນ້ົໜ້ານາງໂຢນາໄດ້.

ໂຈນ ອ. ນ. ຕຸ່ລັ້ກ, ຕຸ່ລະໂໝຍ, ຕຸ[illegible] (ປ.ຂ. ໂຈ)

ຄ. ນ. ຕ້ັຍັບຍ່ອຍ[illegible]ຕ້ັ[illegible]ໄດ້ນາແລະໃຊ້ເປັນຕ້ັນຸ່ງ[illegible]ນ້ົ-
ໄດ້ ຊຸງກ ຕ້ັນ້ອຍານໂຈນ (ປ. ໂຈ)

ໂຈ້ນ ອ. ຮຸ່ງແລະໃຫ່ (ໃຊ້ຊຸງກໄກ່ຕ້ັ[illegible]ໃຫ່ແລະຮຸ່ງວ່າ-
ໄກ່ໂຈ້ນ)

ຈອນ ອ. ກ. ໄປ, ຖ່ຽງໄປ. ອ. ພ້ັນພອຍ (ປ. ຈຍ)

ຄ. ນ. ເຂ້ນເລ້ືອທ່ີເຂ້ົ[illegible]ຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ (ນາຈາກ[illegible]ຍ)

ຈ້ອນ ກ. ຮ້ີຕ້ວໃຫ້ຮຸ່ງຂ້ົນ, ນ. ກະຈ້ອນ (ເບ່ິງ ກະຈ້ອ-
ນ)

ຈອນພ້ອນ ນ. ຂ້ົ[illegible]ຮຸ[illegible]ນາແຂນນ້ົ[illegible] ຄ້ືອນາແຂນ ຕ້ານ[illegible]ນ
ຂ້ົ[illegible]ນ[illegible]ແຂ[illegible] ຕ້ານ[illegible]ນ ນ້ົ[illegible]ນ[illegible]ຂ້ົ[illegible]ນ[illegible]ນ[illegible]ນ

หลีดว้ หลีมาก ก็ได้.

ขับหวาย ม. ล่อน "แกงขุ้ดใส่เล้าปุ้ย แกงลุ้นใส่ขับหวาย ลาบคอายใส่เผั้งย้ ๆลๆ" (จ. ขับฆ่าย ผ่ม-แกงใส่ผักหลายๆ หลื แกงอ่อ)

ขาบ ม. ชื่นิกผมอย่างดิอน้อยพ่นิกหีบฮู่เป้นหู่กัน. ก. เอ้าค้อนอีลิงพ้อมกันห้างสองมื (ขาบกอง)

ขีบ ๑. ม. ชื่นิกอ่ออน้อยๆซ้องขีบๆ.

๒. ม. ชื่เค็องตัวๆ เอ้าป่าเธ้อออางผ่นน้ำบ่อมน้ำ-ไหลและมีน้ำใสอิ ค้ายคีอ้อม.

ม. ก. เอ้าลิ้นชิมเบิ่ง, ถูอเพื่อละพ้อย.

ขีบเพียง ม. ชื่นิกผมอย่างฮู่ดาบป่าเพียง เอลาบินพ้นีกออก แล้วขุบเล้า.

ขีบหาย ก. แข้งหอ, เฆื่อมขุบหอ, บ่าะเธิน.

ขีบ ก. เอ้าลอางเป้นแต่มซ้อนกันเล้า, เอ้าปูนแล้มขุแล้วพันเล้า: ขีบหวาก ก. ภาบอิกแอ่งค้าขากเพื่อค้งอ. ขีบปากก เอ้าธีมลิบจุกันแล้วขุบลีมเล้า.

จุบ ก. คิบ, ก้อม, พ, เอ้าช้ายหลีไหหลีแต่มแขจุ่นลิง-ในน้ำอิ.

จุบ ม. ชื่หลอยผมอย่าง ผ่อยน้อยกั้บแขลม นิลางหัลอ ของ, ก. เอ้าป่าภูอลองยื่างใดยื่างนื่ง, ลิมอ้อย ความอีก.

เจ็บ ก. ฮู้เมื่อบ่ลำบายเมื่อถีกอ้องลองยื่างใดยื่างนื่ง. บ่ลำบาย, เป้นพยาด.

แจบ อ. ลมิด, บ่ห่าง, คักแม่.

ใจ อ. ๆาม, อิ.

ใจ ก. จอบ, ลอบ, ติก, นอง.

ใจ ฮ. ลงๆไก่น้อยล้อง.

ใจ ก. ผิบพั้, ฮ่อม, คิบกัน.

ฉันนะ ม. พังล้อ (ป.) ฉันนะกาม ม. ฆ่างพัง (ป. ฉันนะกาล) ฉันนะลัน ม. แต่มพังลำลับปูนั่ง - (ป. ฉันนะลันท)

จาม ๑. ม. ชื่คินชาวแลกหลกหนึ่งแล่บูราม เคียฮู่ในอิน-แดนพากใด้ลองแกลและลาว,ชุกลันนี้เผ้อบาะ-ขุมชาวแล้ล.

๒. ก. อาภาบพ้ลินพั่งลอกหางๆอ้างในลอาถีกกั้นเล้ต หลือาะเป้นหล้อ.

จ่าม ก. เอ้าไม้ลอกลวมลันใลอ่กันแล้วเอ้าหง้าลอด-ใส่ลำลันบุๆหนในหง้า เธิ้นจ่ามหง้า, หง้าที่-เสื้อเป้นในล้อยอีพ้นั้น ลงก หง้าจ่าม.

จุ่ม ๑. ใก้.

จื้ม ก. เอ้าไม้หลีลองน้อยๆหางๆ้ดออก, คอ้ดออก, ขอกคั้น, ขอกจิ้มได้.

จิ้ม ม. เค็องใส่เล้นซ้าย หลีป่านพ้นั้นแล้วเพื่อลาม-แต เป้นอั้น. ก. แขมลิงใช้หลั้น, ลงๆแปะเอ้า-ใช้หลั้น, แลง้, แขม, แลั้นอื่ง, คับคั่ง, อื่งอ.

จุ่บ ก. เอ้าลองย่อมลิงในน้ำ, จิม, เลิ่ง (จุ่มพื้น) ดาย "คองอ่าเจ้าจุ่มนั่งม มิลยบางในไพ" (ยิน ไข)

จุ้ม ก. พอก, ขุ่, โคอิง, ลองพื่โฮมกันฮู่เป้นหอด.

จุมพิด ก. จุบ, ลิมอ้อยคอามรัก (ป. จุมพิต)

จุมพิ้ด ม. ลายอ้อลิม, ลายคำคูมเก้า, ลอง เป้นอิงอ้อ-เก้า (ป. จุมพต)

จุ่ม ม. ลอกไม้พื่ย้างบ่พ้นบาน, ลองพื่มีลัมมะ คือจุมลอก ไม้ภีเธิ้นจุม, จุ่ม, จุมตัล ม.จุมลองค้องบ่อมค้อม อิ, ลละอัยกะ ลองคินบ่อมลอดาลอก ฮู่ลละต่าง ลินกับแต่งจ้วิอ่กันพางด้านนอก, อ. ย้างบ่บาม.

จุ่มปอก ม. โพมปอก.

แจ่ม อ. ลอ่าง, ใล, คัก, บ่เล้าหลอง.

จิม ก. บ่ฟู, ลาย, อ. แลย, คักแม่.

จื่ม ก. เอ้าบ่เฉิง, เอ้าคินลงอ, เอ้าล่ำใล.

จื่มพังลี ก. ลงมพังลีอ่ป่ากลากลาาม หลื ฮู แล้ลมา-เอ้าพังลีมั้นอีกค้อยลินเลงเพื่อบ่ให้ลีม หลื ให้ล่งมโหล แลละ ลุ้มาม.

จินกิน ๑. ม. กินมะลงมอ้ลินตาลาอ, ลาลา, ลิม หลีมาอ, กำแพงแก้อ, ลูกอี่งอ้ลินตาลาอ เป้นอั้น.

๒. ม. กาบเดินไปมาลองพิภูในเอลาบั่งมาแล้อ-เติงนาม เพื่อหาจิดใจให้ลงิบ อั่งลงอกับ จ้างกิน (ล.)

โจม ก. อุ้ม, ยอื้นอ้อยมื, ลอ้านอื้นอ้อยมื, ลุโอ้.

จอม ม. ยอด, บ่วย, ขุ่เป้นใหง่, ลิอหัว. จอมใจ ยอดองใจ, พื่ลิกพื่ลุอ. จอมโจ ม. ขุ่เป้นใหง่แต่งคิน. จอมโจล ขุ่เป้นใหง่ในโลกหั้งลาม คื

ผละผุดเจ้า.

จอมขอัน ม. สิ่งที่ลงเป็นก้นหอยมุ่นบน, ยอดแต่งผมเป็นจอมขอัน, ยอดแต่งขอัน. จอมผม ม. ยอดแต่งผม, ผมมุ่นถุงถุย.

จอมโจ ม. ยอดคิ้น, ปุ่มเป็นโหนงแต่งคิ้น, เจ้าแผ่นดิน.

จอมทัพ ม. ตำแหน่งนายทหารถูกถุยในกองทัพหัวหาลาย.

จอมปอก ม. ช้างปอกที่ถูกล็อมพันดิน, ยอดช้างปอก.

จอมพิน ม. ยอดนายผละตามชั้นถูกถุย.

จ่อม ก. จุ่มไว้, จิ้มไว้ มักใช้ปากจุ้มกับแล้วแลบไว้-ล่อนหางลุ่มให้ว่าง หลี ภาวลอก.

จ่อมป่อม อ. ถูกที่สุด.

จ้อม อ. ชอม, มีภาคลีปากจุ้มเข้าหากัน.

เจิ้ม ก. ถากให้นางล้างบึ้ง, ฝั่นให้แตกมและเจี้ยๆ.

จงม ๑. ก. โคลิบ, อ่อนน้อม, ยำแยง.

๒. น. ฉิว้, ฉิเรือน (ธรงๆเตลื่อนโยงค้างงมยู่-เอาแล้ว), อายมา (ธอยอ่างงมลองหลังแต่ชว-แรงล้าง) (เจียง)

น. น. เครื่องปูลาดแนบบึ้ง เช้ดด้วยลินลัดแนบบึ้ง-จำพวกกลาง มีย่างเพื่อลองประเทดจีน (ล. จงม แป่อ่า แกะ ตัวจงม แม่นตัวที่ด้วยลินแกะ ใหญ่กว่า ตัวจงม)

จงมจาก อ. มับแต่จาก (จงมจากที่ล้างคืงล้อมเชื้อไฟ) (เจียง)

จ้อม อ. จงงย่างบึ้ง ดั่งจงงย่างต่ามน้ำเป็นต้น.

จ้อยา (อ่านว่า จันอะยา) น. ความประพือ, กิริยาที่-ควบประพือ, (ล. จรุยา ป. จริยา)

จุลลักกาด (อ่าน จุนละลักกาด) น. ลักกาดน้อย คือลัก-กาดที่ถั่วลุนพุทลักกาด เหมือ ปี จุลลักกาดนี้ถัดออกมาจากจำนวนอายุปีแต่งกะลิยุก ในเมื่ออายุ-กะลิยุกล่วงได้ ๓๗๗๒ ปี โดยพละล้างคะยาดประเพดพุทกาล (พระนา) เป็นถูกั้ง ใช้ลำลับคำนวณเลขางๆโหลาลาด.

จุลล้อ น. ก้องลายละองน้อยๆให้เต้นเป็นละองใหญ่ - (ป. จุลลัฑน)

จุลสิดา (อ่าน จุนละสิดา) น. ลาด (ป.)

จุลสิดา (อ่าน จุนละสิดา) (เบิ่ง จุลสิดา)

จุลพาก (อ่าน จุนละพาก) น. เครื่องลายชุบถือถูกน้ำหลือถูกยูในน้ำ เรียงในโอยากลบลาดละงกว่า จุล-ชุบดั่งนี้ , ลำลับลั้นอักษรลือ (ป. จุลลพาค)

จุลลิน น. ป่านน้อย, ชื่กันที่ ๗ ในเครื่องเถือลันละจาถึก (ป. จุลลละนะ)

จุลลัก น. อักน้อย, ลอนน้อย เป็นคันที่ ๔ ในพละถีนัย (ป. จุลลลัคค)

จาว ๑. น. ล่อนพืชที่ให้เกิดต้นป่าอยู่ในลำไม้ ดั่ง จาว-ลากพ้าว, จาวอาม เป็นถั้น.

๒. ก. ก่าล้างละบาน (ใช้ลำลับถอกไม้ หลี ตุ๊ยาที่-ก่าล้างเป็นลาวลิ้นใหม่ ลาวจ้าวก่า)

๓. ก. เป็นคำใช้ลำลับตลิ้นกามพะนันเมื่อแต่งที่กัน-เยิ้นว่า จาวกัน คือบ่ได้บ่เล้ง.

จ่าว ก. ป่าว, บอกให้ลู้ถือไป (จ่าวลายลอๆ)

จ้าว น. ลื่เล้าจ้าพอกที่ใช้ตุกกิน ก. ตุก อ. ตันเล้า ลักหม่อๆ (ป๐๐จ้าวๆ) ลยัน, ๑ลั้ง.

แจว น. ไม้พายด้ามยาวมักถือกับหลักในเรือลำลับ-พาย, ก. พายเรือด้วยแจว.

แจ่ว น. ลื่อาตามย่างบึ้ง เช้ดด้วยลากต้นป่นประลม น้ำปา หลี ป่าแดก. แจ่วใต้ น. แจ่วแตัง, แจ่วดิ, แจ่วบ่มีน้ำ.

แจ้อ-แจ้อๆ อ. ใล, น่อย (ใช้ลำลับลงๆ)

จงอ ก. จิน, ถั้นเอาน้ำมันออก หลี ถั้นใช้ลุกด้วย-น้ำมัน "ข่าวกินลองถึบบ่จงอจินถั้น" (ลีนไช)

อักลอนม่ำ

จอ, - จ

จอาจ ก. เช้ดให้ลื่นด้วยลงๆ (จาจ ก่าว)

จริต (อ่านว่า จะหริต) น. ความประพือ, นิลัย (ป. จริต)

ອ. ເປັນພັນຊນະຂ້ອທີ ຢ ເປັນພວກອັກສອນຽງແລະໃຊ້ເປັນສະກໃນແໜນສ ໐ ໄດ້ໃນພວາງກາງຄຳ ດັ່ງ ນະນຸສໂລກ, ເທສນາ ໆລໆ

ອະ ໑. ກ. ຫລິ່ນນ້ຳອອກໃຫ້ໜົດ ດັ່ງ ອະຢາ, ລ້ຽງໃຫ້ ອະອາດ, ລ້ຽງຜິນໃຫ້ສະອາດ (ອະຫລ)

໒. ນ. ບອກຫລືໝອງທີ່ຄົນຂຸດໄວ້ສຳລັບໃຊ້ນ້ຳ ຫລື ລ້ຽງປາ ເປັນຕົ້ນ (ປ. ອຈ)

ນ. ກ. ຍົກໃຫ້, ຫານໃຫ້, ອອະ, ປະອາງ, ບໍ່ຫວງແໜ.

ອະກະອາທິ ນ. ຊື່ກາວຄຳຂອງອົນ ຄືຊຸ່ສເມ ເປັນຄູ່ກັບຄຳວ່າ ປະອະອາທິ ຊື່ກາວຄຳຄັດຄ້ານ (ປ.)

ອະກາ ນ. ເຄື່ອງຕົ້ນກາບໝະນັ່ນຢ່າງນຶ່ງ ໃຊ້ລຸກເອົາຫອດລົງແລ້ວ ຍ້ອນຫາກອະກາຄວາມແຕັ່ນຂອງລຸກອະກາ - (ພາສາໜະນິນວ່າ ບາອກາ) ອາຫາກອະການີ ໒໔ ດວ ນີ້ລຸກ ໔ ລຸກາທິ ໑ ຊື່ນາລີ ລວດເອີ້ນວ່າ ເພໂຈກ ນີ ສ ແຕັ່ນ ລຸກທີ ໔ ຊື່ຂາວະຕີ ລວດເອີ້ນວ່າ ເພຕີ ນີ ຢ ແຕັ່ນ ລຸກທີ ປ ຊື່ໜະຕຸລີ ລວດເອີ້ນ ເໝ ນີ ໔ ແຕັ່ນ ລຸກທີ ໔ ຊື່ຍັນດິໜະໜະ ລວດເອີ້ນ ເໜເປ້ ຫລື ເພເມ ນີ ໔ ແຕັ່ນ ໂຮນຫ້າສິບນີ ໑໐ ແຕັ່ນ ໃນໜ້ານີ້ຫ້ວຍຮຸ່ງກ່ວຍໄດ້ວ່າ:

ຮຸ້ແກ່ນຫລິ່ນອະກາໜອດ ເພເປ້ ລັ້ນດີໜຸນບ່ວດອງ ຄົນດ້ອງ
ເຂົ້ວກໍ ເຕ້ງຄວາມຮ້ອງຄົນີ ເພໂຈກ
ບ່ວງຊ່ອຍເຈົ້ວ ເຮຮ້ອງ ຮຸງກວາມ.

ອະແກ ນ. ລັ້ນແກ.

ອະກ່ວງ ນ. ປ່ວງແໜອນ້ຳ ເປັນປ່ວງນິດເກັດຄືອຄືປ່ວງຂາວ ກິຫລ້ງ-ຍວກວ່າປ່ວງຂາວພັນນະດາ.

ອະແກ່ງ ນ. ປ່ວງແກ່ງ.

ອະກ່ອຍ ນ. ຄົນ, ປ່ວກ, ຄົນຂອງຄັນນີ້ນິກ່ຳໜອກນິກວ່ຶ່ງຄຳວ່າ:

ກົນຂຸງ ແຕ້ວ ຕ່ວງ ຕ່ວ ຮູ້ ໂປ
ບໍ່ຫລ້ງ ຕ່ອຍ ເປັນ ດີ ຮ່ວນ ແຮ ງ ຮ ອຍ ຮ້ ອຍ
ເຕ ວ່ ຄັ ດ ຸ ເຕ້ ງ ຂ ໂນ ຍ ນັ ນ ນິ ນ ວ ກ
ແຮ ງ ຮຸ້ ເຂ້ ວ ຮຸ ເງ ຶ ອ ນ ຕ ໜ ກ ວ (ຄົນ ໄ ຊ)

ອະກ ນ. ລັ້ນ, ຂວາງ, ດ້ວນ, ດັ້ນ, ເຈາະໃຫ້ໝ ອອອກດ້ວຍ-ເຕລ້ກ, ຍ ື ອ ຂ ອ ງ ແ ຮ ງ.

ອະກິ ໑. ກ. ຂົ່ນໄດ້ດ້ວຍອຳນາດໃຈຫລືນິນ, ບັງຄັບດ້ວຍອຳນາດໃຈຫລືນິນ, ເຮ້ວໃຫ້ຫລ້ວດ້ວຍນິນ, ລ້ວ ເປ ງ, ນ ຳ ໄ ປ ເ ປ ງ ໃ ກ້ ໆ ແ ລ ບ ໍ ່ ໃ ຫ້ ເ ຫ ນ ອ ຍ.

ອ. ກ. ເອົາພັນຊນະປະກອບເຂົ້ວຫ້ວຍພວາງຄ້ວ ໃຫ້ບ້ງຄັບຂ ອ ະ ທ ີ ່ ຢ ູ ່ ຫ ວ າ ງ ໜ ້ າ ເ ອ ົ ້ ວ ພ ັ ນ ຊ ນ ະ ທ ີ ່ ຢ ູ ່ ຫ ລ ັ ງ ນ ີ ້ ເ ອ ີ ້ ນ ວ ອ ະ ກ ິ ດ ແ ປ ່ ວ ່ ' ວ ອ ບ ້ ງ ຄ ັ ບ ແ ລ ະ ວ ອ ະ ກ ິ ດ ນ ັ ້ ນ ບ ໍ ່ ອ ອ ກ ສ ຽ ງ ເ ວ ້ ນ ແ ຕ ່ ວ ອ ະ ກ ິ ດ ຢ ູ ່ ໃ ນ ພ ວ າ ງ ກ ວ ງ ຄ ຳ.

ອະກັນ ນ. ຄົນຊາຍທີ່ເອົາຢູ່ໃນເຂດກະສຽນຄວາມກິຫລາຍ, ວ. ແຮງແຮ.

ອະການ ນ. ຊາກສົບ, ຮ່ວງກາຍ, ຮ່ວງກາຍຂອງຄົນທີ່ວາຍ - ແລ້ວ (ສ. ສກັນທ)

ອະກຸນ ໑. ນ. ນົກ. ອະກຸນ2 ນ. ນົກໜ້ວຫລາຍ. ອະກຸນີ ນ. ນ ວ ງ ນ ົ ກ (ປ.ສ.)

໒. ນ. ເຊື້ອແຊ, ໂຄວົງ, ພ ົ ງ ພ ັ ນ.

ນ. ນ. ໂຮ້ (ເມື່ອນັ້ນກອງທານຂ້ວຸນພົນເພ້ຊຄວາດ ຈ ້ ອ ຍ ຮ ້ ອ ຍ ອ ະ ກ ຸ ນ ໂ ຮ ້ ໃ ຫ ່ ພ ວ ງ) (ຄົນໄ ຊ)

ອະກົນ ໑. ວ. ເດ ັ ນ, ພ ້ ອ ນ, ທ ້ ວ ງ ຫ ິ ວ, ທ ້ ວ ງ ນ ອ ນ (ປ. ສ ກ ລ ຄ ຳ ນ ີ ້ ແ ປ ງ ເ ປ ັ ນ ຂ ວ ກ ົ ນ ເ ປ ົ ້ ວ ຂ ວ ກ ົ ນ ອ ີ ກ)

໒. ນ. ເ ດ ົ ້ ວ ; ເ ດ ົ ້ ວ ແ ນ ວ ຄ ິ ດ ນ ້ ອ ຍ ກ ວ ່ ວ ່ ເ ດ ົ ້ ວ ອ ະ ກ ົ ນ.

ອະກັນນະກິຍາ ນ. ຄຳກິຍາທ ່ ວ ມ ກ ັ ນ ຄ ົ ນ ຖ ື ກ ທ ຳ ນ ຸ ່ ງ ໃ ຈ ໄ ດ ້ ຄ ວ າ ມ.

ອະກັນນະທາວ ນ. ທ ວ ງ ທ ່ ວ ມ ກ ັ ນ ຄ ຳ ກ ິ ຍ າ ທ ່ ວ ມ ກ ັ ນ ເ ຮ ້ ວ ນ ວ ປ ະ ກ ອ ບ.

ອະກິລໂລກ (ອ ່ ານ ອ ະ ກ ົ ນ ອ ະ ໂ ລ ກ) ນ. ໂ ລ ກ ທ ້ ວ ງ ນ ອ ນ, ໂ ລ ກ ທ ້ ວ ງ ສ ິ ວ (ປ.)

ອະຂ ນ. ພ ຍ ານ, ອ ່ ງ ອ, ອ ະ ຫ າ ຍ ໃ ຊ ້ ວ ່ າ ອ ັ ກ ຂ ີ ກ ິ ນ (ປ. ອ ຂ ີ)

ອະແຄ ກ. ເ ອ ົ າ ຂ ້ ວ ງ ລ ົ ງ, ບ ່ ວ ງ, ບ ໍ ່ ວ ງ.

ອະຄ້ານ ນ. ໄ ມ ້ ຄ ື ອ ແ ນ ອ ນ ີ ້ ງ ນ ີ ສ ິ ວ ເ ດ ັ ນ ໃ ຊ ້ ເ ຮ ້ ວ ຢ ່ າ ແ ລ ະ ປ ະ - ສ ົ ນ ອ າ ຫ ານ.

ອະຄ ນ. ພ ວ າ ວ ເ ດ ັ ນ ຊ ັ ກ.

ອະງ ່ າ ວ. ງ ວ ນ.

ອະງ ້ ານ ນ. ຊ ຸ ປ ທ ິ ເ ຈ ້ ວ ກ ິ ງ ກ ັ ນ ປ ີ ນ ະ ເ ມ ັ ງ.

ອະງ ້ ານ ວ. ລ ັ ກ ສ ນ ະ ອ ້ າ ປ ່ າ ກ ແ ລ ້ ວ ຫ າ ຍ ໃ ຈ ດ ້ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ເ ມ ື ່ ອ ຍ ອ ະ ງ ວ ນ ສ ະ ດ ວ ຍ ວ. ອ າ ກ ານ ອ ้ า ป ่ า ก แ ล ้ ว ห า ย ใ จ - ຂ ຶ ້ ນ ໄ ວ ນ ໆ.

ອະງ ້ ວ ນ ນ. ຕ ້ ານ ່ ວ ງ ໜ ້ າ ໃ ນ ຂ ອ ງ ພ ິ ກ ຂ ຸ ຄ ວ າ ມ ເ ມ ນ.

ອະງ ້ ວ ວ. ກ ະ ເ ພ ິ ນ. "ເ ດ ື ອ ນ ຄ ຶ ນ ຂ ອ ງ ນ າ ຍ ອ ອ ແ ລ ້ ວ ພ ໍ ອ ະ ງ ວ ວ ຜ ັ ວ ໄ ດ ້ ຄ ົ ນ"

ອະອະ ນ. ກະອ່ວຍ (ປ.)

ອະອິ-ອະອຶນ ນ."ຊ້ຳນິກະອ່ວຍ" ໝາຍຄວາມວ່າ ເດືອນ (ອ)

ອະອິທອນ ນ. ຊື່ນະອົງໄດ້ຊ້ຳກະອ່ວຍ, ເດືອນ, ເດືອນ (ສ. ອະອິທອ)

ອະອິ (ເບິ່ງ ອະອິ ອະອຶນ)

ອະອະ ກ. ນອນ, ຫລັບ (ປ.)

ອະອະນະ ນ. ການນອນ, ຄວາມຫລັບ (ປ.)

ອະອັນຕຸ ນ. ຕົ້ນເປັນເອງ, ຕົ້ນເອງ, ພະອຸພາເຈົ້າ (ປ.)

ອະອວນ (ເບິ່ງ ພະອວນ)

ອະອຸດິ ນ. ການຍ້ອງຍໍ, ຄຳຍ້ອງຍໍສໍລະເສີນ (ສ. ອະອຸດິ)

ອະເອາະ ກ. ເຮັດໃຫ້ຂອງຕ່າງໆຫຸ້ມຫໍ່ຄຸລຸອອກດ້ວຍວັດຖຸນາງນິ້ມ ດັ່ງ ອະເອາະກະແຈ ເປັນຕົ້ນ.

ອະໂດ ນ. ປາໂດ.

ອະເດືອກ ກ. ຮູ້ເມື່ອຄືງ, ຮູ້ວ່ອ, ຕື່ນຈ໋ອ.

ອະເດອກ ອ. ບໍ່ລັດຊ້ອງ, ບໍ່ລ້ອງຄາ.

ອະດຸ້ງ ๑. ນ. ເຄື່ອງນຶ່ງຫ່ຽງຮູບສີ່ແຈ ນິຍາຄູບໃສ່ຫົ້ງສີ່ແຈແລະນິຄັນຊ້ຳລັບຍົກ.

๒. ກ. ຕື່ນ, ຕົກໃຈ, ຕື່ນໜົດແຮງ.

ອະດຸດ ນ. ຕໍ່ນ້ອຍໆແລະຂັ້ນຫ້ວຍຫ້ວຍໜ້ານ, ກ. ອາການ-ອ້ຳວ໋ອຍ້ານຫ໋ອແຮງ.

ອະເດ໋ດ ๑. ກ. ໄປ (ໝາຍເນາວ່ຍ້ານຈາກຫ້ວງເຂດແດນເຊິ່ນອະເດ໋ດ), ຍ້ານຈາກນີ້ (ໃຊ້ເປັນຄຳຊັບຊ້ຳລັບພະເຈົ້າແຜ່ນດິນແລະພະອຸພາເຈົ້າ)

๒. ກ. ປັ້ນ ຫລື ເຮັດໃຫ້ນ້ຳໃຫລອອກຈົນໝົດບໍ່ໃຫ້ຍ້ອຍ, ບໍ່ມີນ້ຳຄ້ຳຢູ່, ຂາດນ້ຳ.

ນ. ກ. ຊ້ຳເຮັດ, ແລ້ວ (ກໍອະເດ໋ດບໍ່ອະນຸຍອນຄວນແລ້ວ)

ອະເດ໋ດ ກ. ເໜັ້ງອິດຂຶ້ນຫັນຫ໋ວ໋ອຍຄວາມຕົກໃຈ, ອະດຸ້ງຂຶ້ນ.

ອະດັບ ກ. ຟ້ຳ, ຕ່ຳງໆຫຼຸຟ້ຳ (ສ.)

ອະຄົນ ນ. ເຂົາ, ຫລັກ (ໃຊ້ໃນຄຳວ່ຳ ອະດຸອະຄົນ ໝ-ວ່ຳ ຫລັກຫ້ວງຂີ ໝາຍຄວາມວ່ຳ ເຂນາຫ້ວງຂີ) (ສ. ສຄັນທ)

ອະອະ ນ. ຈຳນວນ ๑๐๐. ອະອະກ ໝາ ๑๐๐.ອະອະ ນາອະນະອຸດ ນ. ຈຳນວນຊ້ຳງລ້ອຍໜື່ນ ຫລື ຊ້ຳງ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ຄົນ, ຊື່ນະຄອນຫລວງຂອງປະເທດລາວແຕ່ບູຮານ (ປ. ສໝາຄນຫຸດ)

ອະອະອ໋ວ ນ. ຂວນລ້ອຍປີ (ໃຊ້ວ່ຳ ຂ໋ວອ໋ວ) (ປ.ສວ໋ວ)

ອະອິ ນ. ຄວາມລະນຶກ, ຄວາມຄຶດພ້ຳ, ຄວາມບໍ່ຫລົງລືມ (ປ.)

ອະອິປ໋ວຖານ ນ. ທ່ຳ້ງຂອງອະອິ, ຂ້ຳນລ້ນເຮັດໃຫ້ອະອິຕ້ຳງໝັ້ນ ຄື: ກາຍ ເວທນາ ຈິດ ທ້ັນ (ປ.)

ອະອິສ໋ນປະຊ້ນອະ ນ. ຄວາມລະນຶກແລະຄວາມຮູ້ຄ໋ວ (ປ.)

ອະອິ ນ. ເນ້ງຊ້ຳຊ້ຳ (ສ.)

ອະຍຸ ๑. ນ. ເຂົ້ຳໜົ່ງແຕ້ງແນວນ້ຳ, ເຂົ້ຳຕົ້ນ (ປ.)

๒. ນ. ອາຫານຢ່ຳງນ້ຳຕົ້ນຂ້ຽວໃຫ້ຂຸ້ນເປື່ອຍ (ສ.)

ອະຢຸບ ນ. (ເບິ່ງ ອະຢຸບ)

ອະແຢກ ກ. ກິນ, ກິນຫລ່ຳຍ (ໃຊ້ວ່ຳ ໃສ້ແຢກ ກິນ ເປັນຄຳໝ່ຳງ)

ອະວ່ຳງ ນ. ຄ່ອນນ້ຳຂອງຮ້ອຍ, ນ່ຳວ່ຳເງິນໃຫມ່ນ້ຳງຄ່ອນຮ້ອຍຂອງບ່ຳ (ປ. ຄ+ອ້ຳງຄ)

ອະເວ້ນ ນ. ຊື່ນ້ຳແບບນ້ຳ (ປ.)

ອະແສນ ນ. ๑๐ ການ ນ້ຳ ວ່ຳງ ໆ ສ ຳ ລ ັ ບ ຕ ິ ດ ໜ ັ ງ ສ ື ຢ ່ ຳ ງ ໃ ດ ນ ່ ຳ ວ ກ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ລ ້ ນ (ປ. ແສນ)

ອະຖ່ຳນະ ນ. ການຕ້ຳງຢູ່, ຄວາມເປັນຢູ່, ວ່ຳໝ່ຳ, ສ ັ ຳ ທ ີ , ບ ່ ອ ນ ຢ ູ ່ , ບ ່ ອ ນ ເ ຊ ົ ່ ຳ (ສ.)

ອະຖ່ຳນ ນ. ທ ີ ່ ຢ ່ ຳ ງ , ບ ່ ອ ນ ຕ ້ ຳ ງ , ບ ່ ອ ນ ຢ ູ ່ , ກ ິ ນ , ຄ ວ າ ມ ເ ປ ັ ນ ໄ ປ (ສ.)

ອະຖ່ຳນິ ນ. ບ ່ ອ ນ ພ ັ ກ ເ ຊ ົ ່ ຳ , ບ ່ ອ ນ ອ ິ ດ ຫ ລ ື ເ ຮ ືອ ນ ຈ ອ , ບ ່ ອ ນ ເ ຮ ັ ດ ການ (ສ.)

ອະຖ່ຳປະນ ນ. ການແຕ່ງຕ້ຳ, ການຂ້ຳງຄ (ສ.)

ອະຖ່ຳປະນິກ ນ. ນ ່ ຳ ຍ ຂ ່ ຳ ງ ກ ້ ຳ ງ , ນ ່ ຳ ຍ ຂ ່ ຳ ງ ແ ຕ ່ ງ ຕ ັ ້ ງ (ສ.)

ອະຖ່ຳປ໋ອຍະກັນ (ອ່ຳນ ອະຖ່ຳປ໋ອະຍະກັນ) ນ. ການຂ້ຳງຄ (ສ.)

ອະຖ່ຳອນ ນ. ๑. ຕ ້ ຳ ງ ຕ ັ ້ ນ ບ ໍ ່ ຕ ົ ນ ໄ ຫ ລ , ຕ ັ ້ ນ ຢ ືນ (ສ.ອຖ່ຳອ)

ອະຖ່ຳພນ (ເບິ່ງ ອະຖ່ຳອນ) (ສ.)

ອະຖິ ๑. ຢືນຢູ່, ຕ້ຳງຢູ່, ຕັ້ນຄ້ຳ, ແນ່ນອນ (ສ. ຄຖິ)

ອະຖິຕິ ນ. ການຕ້ຳງຢູ່, ຄວາມຕັ້ນຄ້ຳ, ວ ິ ນ ັ ຍ ທ ີ ່ ກ ຳ ນ ົ ດ ໄ ວ້ ເ ປ ັ ນ ອ ະ ຍ ງ ບ , ຍ ອ ດ ສ ັ ນ ນ ະ ໂ ມ , ຍ ອ ດ ບ ັ ນ ຊ ິ (ສ.)

ອະຖຸບ ນ. ຫ ວ ່ ຳ ງ ເ ຈ ດ ີ (ສ. ສຖຸປ)

ອະຖຸນ ๑. ຕັ້ນຄ້ຳ, ຢືນຍາວ (ສ. ສຖິຣ)

ອະຖ໋ນນ໋ວກ (ອ່ຳນ ອະຖ໋ນອະນ໋ວກ) ນ. ຫ ວ ່ ຳ ງ ນ ົ ກ (ສ.ສຖ໋ນ - ນ ວ ຸ ຄ)

ອະທ໋ວ ນ. ເ ອ ກ ກ ່ ຳ ອ ະ ທ ໋ ວ (ເ ບ ິ ່ ຳ ກ ່ ຳ ອ ະ ທ ໋ ວ)

ອະທ່ຳຍ (ເບິ່ງ ປະທ່ຳຍ)

ອະທ້ຳນ ก. ตั้นใจ, ย้ำมก๊อ, ตึกใจ, อ. ก้ำงลั้น.

ອະທອນ ນ. ຊ ື ່ ນ ໄ ມ ້ ແ ນ ວ ນ ້ ຳ ໃ ບ ນ ້ ອ ຍ ເ ປ ັ ນ ແ ຫ ລ ວ ໃ ບ ອ ່ ອ ນ ແ ຊ ່

ໃຊ້ເກືອເອົານ້ຳໃຊ້ອ້ອງປາຊອກໄດ້.

ອະພັນ ກ. ພາໃຫ້ເຂັ້ນຂຶ້ນລົງ, ເຂັ້ນຂຶ້ນລົງໄວໆ.

ອະເພີນ ວ. ດ່ວນ (ຊ້ຳໆອະເພີນ ໝັ່ນຊ້ຳໆດ່ວນ), ຈຳຕ້ານ-ການ, ລາຍ (ອະເພີນລາຍ) (ເບິ່ງ ກະເພີນ ຈ້ອຍ)

ອະເພື່ອນ ກ. ໝັ້ນໃສ, ຂຶ້ນໃຫ້ເຫືອ.

ອະເພີ້ນ ນ. ເພື້ອນ, ຄູ້, ບ່ອນເປັນເງິນ (ມັນກໍຂຶ້ນຢູ່ອະເພີ້ນ ວອຍສັ້ນບໍ່ໆ)

ອະໄມ ນ. ເຄື່ອງເປົ່າໃໝ່ມີສຽງດັ່ງໃນເວລາເປ່ຄ້ອງຊ້ຳໆ-ເຮ້ວ້ວ້ອຍເລົ່າຄວາຍ.

ອະໄມ ນ. ຊື່ໄມ້ຫນອນໜຶ່ງຈຳພວກຫງ້ວ ມັກເກືອຄວນທ່ຽງບ່ອນນ້ຳຖ້ວນ ລຳຕົ້ນເປັນຈາວແລະເປົ່າຫລາຍ.

ອະນາກ ວ. ນ. ຊື່ນິວ່ຳງນຶ່ງ ໃຊ້ຈຳພັນໜ້ານາກແລະສຽງວ່ເຫັນນິວອະນາກ.

ຣ. ນ. ຊື່ປ່ານຫນຶ່ງນີ້ເກ້ວວ່ວິທີປ່ານຊິວອ້ານ ແລ້ວ່ວ່ໃຫ່ຍ ແລະປ່ານເປັນຊຸບທີ່ນິວອະນາກ.

ອະໜຽ ນ. ນົ້ງໃສ່ເພື່ອສຽງພວກນາຍພານ ເຮ້ວ້ວ້ອຍເລົ່າຄວາຍ (ໜຽ ຫລື ຄະໜຽ ກໍ່ວ່ຳ)

ອະນອຍ ນ. ຊື່ຫວາຍແນ່ນຶ່ງ (ມັນກໍນ່ານເອົາແຕ້ໜ່ານອະ-ນອຍນ່ານ) (ເວ່ວຂັ້ນວ່ອະ)

ອະໜົນ ນ. ບ່ອນນອນ ຫລື ນົ້ງ ເຮ້ວ້ວ້ອຍໄມ້ໄ''ສ່ານ ເປັນລິກ-ຖ້ກວ່ິວກັນ ຫລື ເຮ້ວ້ວ້ອຍໄມ້ແປ້ນບ້ອຍໆປຸ່ງນກັນ ໃຊ້ສ້ຳລັບໃຫ້ແນ່ຢູ່ກັນນອນ ຫລື ປຸ່ນົ້ງ ໃນເຮືອ ໃນກ່ງນ.

ອະນອນ ນ. ບ່ອນນອນ.

ອະເນືອນ (ເບິ່ງ ອະເພືອນ)

ໃອະນານ ນ. ແຕ່ນຫ້ງສ້ຳລັບປຸ່ສອງເພົ່ງຫລ້ງຊ້ຳງ ເຮ້ວ້ວ້ອຍແຕ່ນ-ຫ້ງ ຫລື ເປືອກກະໂຕນ (ເອ້ີນ ຫ້ງອະນານ)

ອະບາ ນ. ວອກກຸ້ຫລາບ, ວອກນຸ້ຍບາ (ປ. ອະປາ)

ອະປຸ ວ. ນ. ປີ້ນໃຫ່ຍ່ແບບປຸ່ສານ (ຫ້ງ່ຍິນເຄ້ງໆຄວ່ເພົ່ງຫອ-ລ້ງ ລົ້ນອະປຸ່ນິນກ້ອງ) (ຂິນໄຊ)

ຣ. ນ. ເຄື່ອງປ່ອຍນ້ຳສ້ຳລັບໃຊ້ຖຸ່ຝອກເຂ້ືອຕ້ານແລະຕິນ-ຕິໃຫ້ສະອາວ (ໂປ່ຊຸ່ເກ Sapu)

ອະໃບ ນ. ຕ້ານ່ານຫີຂອງຕຸ້ນ້ຳ, ແຕ່ນໜ.

ອະໜວ ນ. ຊື່ໄມ້ຫນອນຶ່ງລ້ນຄ້ວ້ນຍາວ ແຕ່ນ້ອຍກ່ວ່ານ້ຍາວ-ແລະໃບເປັນລິນ ໃຊ້ເຮ້ວ້ເຄື່ອງເຮືອນໄດ້.

ອະບ້ວ ນ. ຕ້ານຸ່ງຂອງພ້ກຸ່ຂ້ານເຜນ.

ອະບຸງ ນ. ເລົ້ານ້ຳ, ອາຫ່ານ່ພ້ອນໄດ້ສ້ຳລັບກິນ, ອາຫ່ານສ້ຳ ລ້ນ ອ - ວ, - ອ - ຍ

ລ້ນກິນໃນເວລາເຫ່ືອງໄກ.

ອະນ້ນ ກ. ຂຶ້ນ, ອະເນ່ນ, ອາການຂອງເນ້ືອຕ້ວຂຶ້ນຍາວຖ້ຳ, - ອາການຂອງໃຈຂຶ້ນຍາວຖ້ຳ.

ອະນ້ນ ນ. ແນວຢ່ານ.

ອະບ່ານ ວ. ຢູ່ຄ່ານ້ແຮງ, ເປັນຄູ່ກອ້ານ-(ປ. ສ້ປ່ານ)

ອະເນ້ຍ (ເບິ່ງ ອະບ່ານ)

ອະນ້ວ ນ. ການສ້ານຫ້ງສ້ກ່ວ ໃຫ້ໃຫ່ໂພວ່ນເຂ້ານໃນເນ້ືອນ້ ເປັນສ້ານການພ້ດົນເລ້ົ (ປ. ສປຖ)

ອະປ່ານ ນ. ເຫລ້ກລວ ໃຊ້ເລ້ືອຫ້ວ່ແລະຍ້ວ່ອອກໄດ້ (ອ.)

ອະປ່ອ ນ. ການກ້ວ, ການຫ້ນ້ກ້ວ (ປ.)

ອະພາ ນ. ຫ້ປ່ະຊຸ່ມ, ອະຄ່ານຫ້ປ່ະຊຸ່ມ (ປ.)

ອະພາຈານ ນ. ຊ້ວ້ເຄ້ານ້ຂ້ານອະຄ່ານຫ້ປ່ະຊຸ່ມ (ປ.ສພາຈາຈ)

ອະພານ້ກ ນ. ຄູ່ເປັນປ່ະທານໃນຫ້ປ່ະຊຸ່ມ.

ອະພານ້ານ-ອະພານ້ານ ນ. ຫ້ປ່ະຊຸ່ມຂອງຄູ່ໝ່ນ້ານ້ານ (ອ. ສພານ້ານ)

ອະພານ້ານຸ່ນ ນ. ຫ້ປ່ະຊຸ່ມຂອງພ່ະເຈ້ົ້ານ່ນ້ລ, ຫ້ປ່ະຊຸ່ມຂອງຄູ່ນ້ກ ຂ້ານ້ງພ່ະເຈ້ົ້ານ່ນ້ລ.

ອະພາວ ນ. ຄວາມເປັນເຂ້ານ, ລ້ກນ ໃນຕ້ວເຂ້ານ, ທ້ນ - ຊາວ (ປ.)

ອະເພົ້ ນ. ເຮືອໃບ, ເຮືອໃບເດ່ນ ພ ເ ເ (ໃຊ້ວ່ານ້ເພົ້ກ່ນ)

ອະພາກ ວ. ວ. ງ ານ, ເປັນ ແ ຖ ວ ຄ້ນ, ພ້ອນ ພ ງ ງ (ຄ້ນ້ນ້ ພ ງ ເປັນ ຈ ກ ພ ກ)

ຣ. ວ. ຮ່ວນ ກ ນ ຄ ວ ວ ງ ວ ກ ນ, ຄ ກ ນ, ທ ່ ກ ນ (ປ. ສ ພ າ ຄ)

ອະພ້ກ ວ. ຮ້ ງ ເປັນ ແ ຖ ວ ຄ້ນ ພ້ອນ ກ ນ ຢ ່ ພ ງ ງ ນ ້ ນ ້ (ແ ພ ງ - ເປັນ ຈ ກ ພ ້ ກ ກ ໍ ໄ ວ ້)

ອະເພ້ອກ ວ. ຢ ່ ເປັນ ແ ຖ ວ ຄ້ນ ຢ ່ ງ ພ ້ ອ ນ ພ ງ ງ (ຄ ້ ນ ້ ນ ້ ພ ງ ເປັນ - ເ ຈ ວ ກ ເ ພ ້ ອ ກ ກ ໍ ໄ ວ ້)

ອະພ້ງ ວ. ອ ຣ ນ ້ , ໝ ວ ງ ນ ້ ຫ ້ ນ ຄ ນ ຖ ວ (ວ.)

ອະພ້ງ ວ. ວ ງ ນ ກ ນ ເປັນ ຄ ້ ນ , ພ ້ ອ ນ ພ ງ ງ .

ອະພ້ງ ວ. ຄ ້ ງ , ນ ນ ຕ ນ ວ ວ , ນ ນ ອ ຣ ວ (ວ ອ ຣ ພ ້ ງ ເ ພ ້ ອ ແ ວ , ພ ້ ງ ກ ່ ວ)

ອະພາຍ ກ. ເ ອ ົ າ ຂ ວ ງ ເ ປ ັ ນ ວ ວ ຍ ຄ ້ ວ ງ ບ ່ ວ ່ ວ ້ ວ ງ ນ ້ ງ ແ ລ ້ ວ ໃ ຫ ້ ວ ວ ຍ - ປ ່ ອ ນ ຄ ົ ງ ອ ີ ກ ຢ ້ ວ ງ ນ ້ ງ , ເ ອ ົ າ ວ ວ ຍ ນ ່ ງ ງ ບ ້ ວ ຍ . (ພ ວ ຍ ກ ່ ວ))

ອະພ ວ ວ ວ

ອະພອຍ ຄືພັດພອຍ ນັ້ນເອງ)

ອະພັດອະພອຍ (ເບິ່ງ ອະພອຍ)

ອະພາ ອ. ພ້ອມພຽງ, ລຽນກັນເປັນແຖວຄຽງ, ລຽນເປັນຄຽງ-ງາມ.

ອະພັ້ນ ນ. ຊື່ພຍາດແມ່ນໍ້າ ມັກເປັນແຕ່ເດັກນ້ອຍທີ່ເກີດໃໝ່ ມີອາການອ້ວກແຫລ້ເພາະຖືກລົມຫລາຍ.

ອະພາມ ນ. ຂີ້.

ອະພາບ (ເບິ່ງ ອະພາອະ)

ອະພຶ ອ. ພ້ອມພຽງເປັນໜ້າພຶລຶກ (ຈຶ່ງພຶ ກໍ່ວ່າ)

ອະພຽບ ອ.(ເບິ່ງ ອະພາ)

ອະມະຍາ ນ. ຊື່ (ໃຊ້ວ່າ ອະມັນຍາ ກໍ່ໄດ້) (ປ.)

ອະມະຖະ ນ. ຄວາມຊົງໃຈ (ປ.) ອະມະຖະອິປັຍນາ ນ. ອະມະຖະແລະອິປັຍນາ ໄດ້ແກ່ຄວາມປະຕິບັດໃນພຸທທສາສນາ ທີ່ເປັນຫລັກຄ້ຳຄັນ ມີ 6 ຢ່າງ ຄື 1/ອະມະຖະກັນມັດຖານ ການຍົກໃຈໃຫ້ສງົບ. 6/ອິປັຍນາກັນມັດຖານ ການຍົກໃຈໃຫ້ເກີດປັນຍາເຫັນແຈ້ງ.

ອະມະນະ ນ. ຜູ້ສງົບ, ພຣະພິກຸສງາມແນ (ປ.) (ໃຊ້ ເປັນ ສັມນະນະ ກໍ່ໄດ້)

ອະມາຄົມ ນ. ການປະຊຸມ, ການເຂົ້າຮ່ວມໝູ່, ການໄປມາຫາສູ່ກັນ (ປ. ສມາຄມ)

ອະມາຈານ ນ. ຄວາມປະພຶດດີ, ປະເພນີ (ປ. ສມາຈາຣ)

ອະມາຊີກ ນ. ສະມັຄຄີ ຫລື ນ້ຳຮ່ວມໃນອົງການ ຫລື ອະມາຄົມວ່າງ (ປ.)

ອະມາທານ ນ. ການຖືເອົາຣິປະຕິບັດ (ອະມາທານຣິນ) (ປ.)

ອະມາທິ ນ. ຄວາມຕັ້ງໃຈໝັ້ນແກ່ງຈິດ (ປ.)

ອະມາມະ ອ. ຣວມກັນ, ທ່ຳກັນ, ພ້ອມພຽງກັນ (ປ.)ອະມາມະ-ອະຕິ ນ. ນິການດ້ຳເນີນຢ່າງດຽວກັນ.ອະມາມະ ສັນ ກ. ພໍໃຈນ້ຳກັນ (ປ. ສມາສັນທ)ອະມາມະ ຄ້ວາວ ນ. ການຢູ່ຮ່ວມກັນ, ນິການຢູ່ຮ່ວມເນ້ືອກັນ (ປ. ສມານຄ້ຽວາສ)

ອະມາບັດ ນ. ການບັນລຸຄວາມສ້ຳເຣັດ, ການເຂົ້າຊານ ມີ 8 ຊັ້ນຄື ຮູບອະມາບັດ 4 ແລະອະຮູບອະມາບັດ 4 (ປ. ສມາປັດຕິ)

ອະມຸຕັຍ ນ. ການຕັ້ງຂຶ້ນ, ການທ້ອນໂຮມ, ການຕິດຕໍ່, ເຫດໃຫ້ເກີດທຸກ, ຄົນເຫດແຫ່ງຄວາມທຸກ (ປ.)

ອະໂນຄອນ ນ. ບ່ອນປະຊຸມ, ໂຮງປະຊຸມ, ການປະຊຸມ, ການໂຮມກັນ (ປ. ອໂນຄມ)

ອະໂນທານ ນ. ການໂຮມ, ການປະຊຸມ, ການປະຊຸມ, ກ. ໂຮມເຂ້ົາກັນ, ທ້ອນເຂ້ົາກັນ (ປ.) .

ອະນັກ ກ. ອາການເປັນເມ່ືອນ້ຳ ຫລື ອາຫານເຂ້ົາໄປພາງຫລອມລົມ ທ່ວໃຫ້ນ້ຳ ຫລື ອາຫານທ່ັງອອກມາທາງຮູຄ້ັງ.

ອະນ້ຳ ນ. ຊື່ໄມ້ແນວນ້ຳງອກຕີແຕງແຫມອາວ (ເອ້ີນວ່ອກ-ອະນ້ຳ)

ອະນ້ຳ ກ. ນ້ຳ, ຄລົ, ວາຍໄປຕ່ໍາເຕ້ືານ້ຳ.

ອະນ້ຳ ກ. ເມ່ືອຍ, ອ່ອນແຮງ (ເບ່ິງ ອະນ້ຳ ດ້ວຍ)

ອະແນ່ ອ. ເກ່ືອບ, ຮອນ, ກ. ວາຍໄປຕ່ໍາເຕ້ືານ້ຳ, ຄລົ.

ອະນັດ ນ. ຊື່ໄມ້ພຸ່ມແນວນ້ຳ ໃບມີກ່ິນຍ່ໍາຕ່ໍາໃບໜາວ.

ອະນັດຊາ ນ. ການປະຊຸມເພ່ືອປ່ໂຍວ່ຍ່າງໃດຢ່າງນ້ຶ່ງໂດຍຈ້ຳ-ເພາະ, ທ່ີປະຊຸມ (ປ. ສນັຊຊາ)

ອະນັດຖະ ນ. ຄວາມສ່ານວ (ປ. ສນັດຖ, ຣ. ສນາຣຖ)

ອະນັດຖະພາບ ນ. ຄວາມສ່ານວໃນໜ້າທ່ີ (ປ.)

ອະນາດ ອ. ແຕ້ງແດ່ບ່ໍແຕ້ງແດ່.

ອະນຸດຈ້ັຍ ນ. ການໂຮມ, ການທ້ອນໂຮມ (ປ.ສນຸຈ້ຍ)

ອະນຸດເຣດ ນ. ການອ້ັດສ່ານ (ປ. ສນຸຈ້ເຣທ) ອນຸດເຣທປະ-ຫານ ນ. ການອ້ັດກິເລດສ່ານຈາກສ້ັນດານ.

ອະນຸດຖານ ນ. ການເປ້ັນຂ້ຶນ, ການເກ່ີດຂ້ຶນ, ການຕ້ັງຂ້ຶນ, ສ້ັນ-ເຫດ (ປ.ສນຸດຖານ)

ອະນັນຍາ ນ. ຊື່ (ປ. ສນຍາ)

ອະຣະ ນ. ຍງ ຫລື ອ້ກສອນພວກນ້ຶງສ່ຳລ້ັບປະກອບກ້ັບ-ພ້ັນຊນະ ເພ່ືອໃຫ້ພ້ັນຊນະອອກຍງໄ ອ ອະຣະ - ລາວທ້ັງໝດ ມ 69 ຕົວ (ປ. ຣ)

ອະຣະນະ ນ. ທ່ີເພ່ືງ, ທ່ີອາຣ້ຍ, ທ່ີປ້ອງກ້ັນ (ປ.)ອະຣະນາຄົມ ນ. ການຖ່ືເອົາພຣະຣ້ັຕນະໂດຣເປ້ັນທ່ີເພ່ືງ (ປ. ຣຕນາຄມນ)

ອະຣະພ້ັນ ນ. ຄ່ຳຊຸດທ່ີເຮ້ັດຍງຍາວເປ້ັນ (ປ. ຣຈພ້ັນຍ)

ອະຣິຣະ ນ. ຮ່າງກາຍ, ຕ້ົນຕ້ົວ. ອະຣິຣະກິຈ ນ. ການເຫ-ຍ້ືດ, ການທ່ຳກິດກ່ຽວດ້ວຍຮ່າງກາຍ ດ້ັ່ງ ຖ່າຍອຸດຈາ ອະ ເປ້ັນຕ້ົ້ນ (ປ. ຣຣິຣກິຈຈ) ອະຣິຣະພາວ ນ. ກະທຸກຣອງຄົນຍ່ໍາຄ້ັນທ່ີເຫ-ຍ້ືດແລ້ັ (ປ.)

ອະຣິຣະຣາວ-ອະຣິຣະວິທຍາ ນ. ສ້ັງຣ້ືຍບຮຽງທ່ີກ່ຽວດ້ວຍຮ່າງ-ກາຍຂອງຄົນແລະສ້ັດ (ຣ. ຣຣິຣຣາຣວ)

ສະໂອດ ນ. ວອກນ້ອ (ໃຊ້ວ່າ ສາໂອດ ກໍໄດ້)

ອ. ງາມ "ສາໂອດພ້າວຢູ່ວ່ານສອນວານ (ສ. ສໂອຊ)

ສະລະ ກ. ປ່ອຍ,ວາງ,ລະ,ບໍ່ເອົາ,ໃຫ້ພ້ານ (ສຸງນເປັ ສລະ ກິນ)

ສະລ້ຽງ ອ. ສຸງນເປັນແຖວງາມ,ງາມ (ແປງເປັນ ສາງ ຫລາງ)

ສະລອນ-ສະລຸງນ ອ. ສຸງນເປັນແຖວງາມ (ແປງເປັນ ສອນລອນ)

ສະອະນະ ນ. ການຟັ້ງ. ສະອະນາ-ສະອະນາການ ນ.ການ ຟັ້ງ (ປ.)

ສະອະນີ ນ. ຄ້ຳທີ່ພ້ານຟັ້ງ,ຄ້ຳນ່ອນ (ປ.ສອນີຍ) (ຄ້ຳນີ້ໃຊ້ ວ່າ ເສົ້າອະນີ ກໍໄດ້)

ສະຫະ ອ. ພ້ອມກັນ,ຮ່ວມກັນ (ປ.)

ສະຫະກອນ ນ. ອົງການທີ່ຮ່ວມກັນ,ວິທີຈັດການຢ່າງນຶ່ງທີ່ປຸກ-ຄົນພໃຈຮ່ວມກັນເຮັດໂດຍແບ່ງຄົນໄດ້ຄົນເຂັ້ງທີ່ກັນ (ປ. ສຫກອນ)

ສະຫະຈອນ ນ. ຢູ່ຮ່ວມທາງ,ຢູ່ເດີນທາງຮ່ວມ (ປ.ສຫຈອ)

ສະຫະຊາດ ອ. ເກີດວັນເດືອນປີດຽງກັນ, ເກີດຮ່ວມວັນເດືອນປີ ດຽງກັນ.

ສະຫະພັນນິກ ນ. ຢູ່ທີ່ພັນຢ່າງດຽງກັນ (ປ. ສຫພັນນິກ)

ສະຫະພານ ນ. ການຍື້ມຮ່ວມກັນ (ປ. ສຫຢານ)

ສະຫະນາຄາ ນ. ກຸ່ມນານທ້ຳສອງ, ເຮືອນພ້ວງທ້ຳສອງ, ເຮືອນພ້ວງ ນ້ຳກັນ (ນາຈາກ ສະຫະກຸນາຄາ) (ເວວັນເວລ)

ສະຫະຍັດ ປ. ປ່ະເທດທີ່ມີການປົກຄອງຮ່ວມກັນ (ປ.ສຫຍັດຖ)

ສະຫະພັນ ອ. ກ່ຽວຂ້ອງຮ່ວມກັນ (ປ. ສຫພັນທ)

ສະຫະພາບ ອ. ເປັນອັນດຽງກັນ (ປ. ສຫພາວະ)

ສະຫະອາດ ນ. ການຢູ່ຮ່ວມກັນ (ປ.ສຫວາສ)

ສະໂຫ ນ. ຊື່ປ່າແນວນຶ່ງ ດອກປ່າຂາວ ແຕ່ໃຫ່ງ່ແລະໜາ ເກັດ ແດງຊ້ຳ.

ສະຫັດ ນ. ກ້ຳລ້ຽງ,ອ້ານາວ, ອ. ເກັ່ງກ້າ,ແຂງແຮງ;ໃຊ້-ເປັນ ສາຫັດ ກໍໄດ້ (ສ. ສຫັດ)

ສະຫັດເລວ-ສະຫັດລັຍ (ອ່ານ ສະຫັດລະ...) ນ. ພັນວາ (ສາຍ-ເອົາພລະອິນ) (ປ. ສຫັດສເລວວາ)

ສະຫັດຊ້ຳຊີ (ອ່ານ ສະຫັດລະຊ້ຳຊີ) ນ. ຊຸ່ມໄຍສັນພັນນຶ່ງຄ້ຳວ ເຄັ້ນ (ປ.)

ສະຫາຍ ນ. ອ່ານ, ອ່ານຊ່ວນເປັນຮ່ວມວາຍ (ປ.)

ສະຫາວ ອ. ອອດເກັ່ງ,ຈອງຫອງ.

ສະໂຫລ້ຽງ ນ. ຊື່ຕ້ານແນວນຶ່ງເປັນດາງ ນຸ່ງບໍ່ໝັ້ນອ່ານ.

ສະເອີ ກ. ອາການເປັນເມື່ອແວກສິ້ນນາວານຮູ້ຄໍເປັນລະຍະ

ສະອ້ຽງ ອ. ໜ່ວຍ,ໜ່ວຍແໜງ, ເໜັ້ນ.

ສະເອ້ຽ ນ. ສາຍຄ້ຽວານຮ້ອແອວ (ພາສາງ້ຽວ ແອ້ຽ ແປ ວ່າ ແອວ)

ສະອາດ ອ. ບໍ່ເປື້ອນ,ເລາະໃສ,ບໍລິສຸດ.

ສະອິ້ນ ກ. ອາການທີ່ແໜ້ນຂຶ້ນໃນຫົວໃຈເປັນລະຍະດ້ວຍ - ຄວາມດີໃຈ ຫລື ເສັ້ງໃຈເກີນຍິ.

ສະອອນ ອ. ອອນຊອນ,ດີ,ດີໃຈຫລາຍ,ນ່ອນ.

ສະເອືອນ ອ. ເໜັ້ນ, ເໜັ້ນຄາວ.

ສາ ① ນ. ຊື່ຕົ້ນໄມ້ແນວນຶ່ງໃຊ້ປີເຮັດເຮັ້ງໄດ້ ເອົ້ນຕົ້ນສາ

ອ. ສາວ, ສະອາດ.

② ນ. ຊື່ງູແນວນຶ່ງນັກຢູ່ໃກ້ເຮືອນຄົນແລະນັກກິນໄກ່; (ຂ້ອນໃຫ່ສາສາລ້ຽງງູສາໄວ້ດອມໄກ່ ຢ້ານແວ່ດັບບໍ່ ນ້ອເຂັ້ນຮ້ານເຂົ້າຮ່ວມເຮືອນ)

③. ນ. ຊື່ນົກແນວນຶ່ງຄ້ຳໃຫ່ງ່ກ່ານກິນປາ (ນົກກະສາກໍ່ວ່າ)

④. ອ. ເປັນຄ້ຳປ່ະກອບທ້ານຄ້ຳກິລິຍາບອກຄວາມປ່ະສົງ ດັ່ງ ກິນສາ, ໄປສາ, ນອນສາ, ເຮັດສາ ເປັນຕົ້ນ.

⑤. ນ. ສາ, ທ້ອໄປ (ປ.)

ສ່ຳ ນ. ເຊື້ອ ຫລື ສອງທີ່ເປັນເມັດໆຢູ່ທ້ານ້ຳຫລືດິນດ້ຳ- ສ່ຳເກືອ, ສ່ຳຕ້ອ ເປັນຕົ້ນ, ລັກສນະ ສອງສາບທີ່ ຄົນແລ້ນໆແຕ່ບໍ່ໝົງອເພາະຄົ້ນສ່ຳ. ສ່ຳຕ້ອ ນ. ເມັດນ້ອຍໆເປັນແຕ່ນລອຍຢູ່ທ້ານ້ຳຕ້ອໂຫ, ຊື່ ຕົ້ນໄມ້ແນວນຶ່ງ ໜ່ວຍນ້ອຍນິຍາງໜົງອ.

ສ້ຳ ນ. ອາຫານຢ່າງນຶ່ງ ທ້ຳຢ່າງດຽງກັນກັບກ້ອຍແຕ່ໃສ່ ຕັກຫລາຍ, ຕັກທີ່ຊອຍກິນກັບເຂົ້າປຸ້ນ ຫລື ເຄື່ອງພັນ ຕ່າງໆ. ສ້ຳເລືອດ ນ. ສາບທີ່ໃສ່ເລືອດສົດໆ.

ສາກັດສາ- ນ. ການເວົ້າຈາກັນ,ການປົກສາ (ປ.ສາກັຈສາ)

ສາກິຍະ ນ. ຄົນຊາດທີ່ຮ່ວມເປັນເຊື້ອສົ້ງຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ, ຄ້ຳເຜດຍິງໃຊ້ວ່າ ສາກິຍາ ຫລື ສາກິຍານີ (ປ.)

ສາກິຍະບຸດ ນ. ລູກຍິງຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ (ປ. ສາກິຍປຸດ)

ສາກິຍະນຸນີ ນ. ຊື່ຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ ສາຍຄວາມວ່າ ນັກປາດ - ສ່ຳຊາວສາກຍະ.

ສາເດ ນ. ຕົ້ນໄມ້ແນວນຶ່ງ ໃບແລະໝ່ວຍຄ້ຽວກິນ ແຕ່ໃບໃຫ່ ແລະເປັນແກວກ ໜ່ວຍນ້ອຍນິນິ (ພາສາທະນິນ

ว่า Saltd) ใช้ต่อยเป็นอาหาร.

ดากิน ก. พื่อไป,ซ้างช้อ,ซ้างปอา (ป. ภกอ) ดากิดไปดนมิ ม. อิาการพื่ช้อการล้างพังอีกอะอ้า-ดอาใช้เถิาถึงพื่อไป (ป. ดภอดปอนิย)

ดาดา ม. ว่าไม้,อ่อนย่อยพื่ดยกออกไป,ก้า,ดาว (ป.)

ดาดิ ม. ว่าไม้,ก้าไม้ (ป.)

ดาคอม ม. ฝ่มน้ำ, หะดอ (ป. ดาคอ)

ดาคะดอด ม. ฝ่มน้ำใหญ่ (ป. ดาคอ+อิย=ดาคดอด)

ดาภู ม. ตันฝอมีาจำพอกพืชช ใช้ช้อเป็นอาหาม.

ดาดะมุปะถัม ม. ภาพค้ำฐุดาดมา (ป. ดาดมุปถัมพ)

ดาดะมุปะถัมพิภ ม. ปุค้ำฐุดาดมา (ป. ดาดมุปถัมพภ)

ดาดะโมดาด ม. ค้ำอื่าดอนโมหาาดาดมา (ป. ดาดโมดาห)

ดายา ด. ม. เวิา,ลิ่นไม้,ฐูบกอน,ขี่,ขี่ดาาพืกฐุดามฉบพื่ล้ำลิ่นโมเดาบอด (ป.) ดายิน ม. นาลึกาฉอด,ฉดาฉอด,ดาเอ็น (อ.)

ค. ม. เดอาฉดา,ดามโภ้ค้ำ (ป. ดายันห)

ดายัน-ดายิน ม. เดอาฉดา,เดอาโภ้ค้ำ,ดอมช้อค้ำ (ป. ดายันห)

ดาดิก ม. ช้า,ช้าผผาด,ช้าดาบน้ำ (ป. ดาดก)

ดาอิกะ ม. เอื้อ,เอื้อย่าม,เอื้อโฉ่ม (ป.)

ดาไก ม. ดอามอิาดอด,ดอามตดอกอ้ดินยื่นุโช้ตลิาอิด (ป. ดาเกยยะ)

ดาหอม ด. เลิาใจใส่ (ป.ดาหด)

ดาพุ ด. ด. ดิ,ถิกช้อา,ดาะ,าาม,ขอบฉล้อ (ป.)

ค. ม. ค้ำน้ำพ้ามานมอาเจ้า ตลิ พิกขุ ที่ใช้ยู่ใน-ฉดอาตดอาผดะยาา.

ดาพุภาม ม. ภามลื่มอาาาออกเผื่อย้อาย้ ตลิ เช้นอ่าอิ ฉล้อ (ป. ดาพุภาด)

ดาพุธิน ม. ดินดิ (ป.)

ดาพุดา ม. เป็นค้ำเอิ้าอั้นเพื่อช้ดอามขอ้ขอิ; ดายดอาม อ่า อิฉล้อๆ (มาาาก ดาพุ)

ดาไพ ม. เดล้ำไพ,เดล้ำที่ย้าบ่ลื่น (มาาาก ดาพุ ฉบ อ่า ดาาน ตลิ ฉดบ)

ดาพิก ก. ยิกอือย่าาดาอ้าาใช้เดิน (ป. ดาดก)

ดาพือ ก. ดาเช้อ,อ้าาอือย่าาใช้เดินฉาัา,ฉ่อยเดลิล (ป.อ. ดาพือ)

ดาพุดา ม. เป็นค้ำเอิ้าอั้นเพื่อช้ดอามขอ้ขอิ; ดายดอาม อ่า อิฉล้อๆ (มาาาก ดาพุ)

ดาไพ ม. เดล้ำไพ,เดล้ำที่ย้าบ่ลื่น (มาาาก ดาพุ ฉบ อ่า ดาาน ตลิ ฉดบ)

ดาพิก ก. ยิกอือย่าาดาอ้าาใช้เดิน (ป. ดาดก)

ดาพือ ก. ดาเช้อ,อ้าาอือย่าาใช้เดินฉาัา,ฉ่อยเดลิล (ป.อ. ดาพือ)

ดาพือ ด. พื่อไป,บ้ายาัก,ขื่อ (ป. ดาดาอะยะ)

ดาดาอะยะ (ดู้า ดาดาน). ดาดาดะยะดุ ม. อาฉภาน ต่อนมี่าที่าู่องกับดอามดุกพื่อไปขอาปะชาชิ้น ในปะเพด.

ดาบุ ม. จอมพู, เมินพู (ป.)

ดาบุอือ ม. อิดน้อยใหญ่ (ป. ดาบุอิยย)

ดาบาน ก. ลับเอิาดาำป้อยฉล่าาใอ่ลิ้นเอาาในเมื่อลิ้นได้-กะดาำถือตั้าเอิาเอ้า (ป. อปัน)

ดามะเมน ม. จิอ (ป. ดามเมอ)

ดามะเมอี ม. จิอตุ๊ก้า (ป.)

ดามิ ม. ฉิ, นาย (ป.)

ดามัคคี ม. ดอามพ้อมพูา (ป. ดามัคคี)

ดามิพัก ม. ภามยัดขื่อ้ตุเป็นนาย, ด. ขื่อ้, ยอมยู่ใอ้อำนาอ (อ.)

ดามิลิกัน ม. ภามพื่ฉอย,ภามโคลิบ (ป.)

ดามัน ด. พันมะดา,ปีกภะอี,พื่อไป (อ.ดามันยะ)

ดามาน ด. ฉือ,อ่ำชัา, (อ. ดามานยะ)

ดามาด ก. จ้อพำใช้ดามปะลิา(ป.สมัดถะ อ.สมาธถ)

ดามิน ด. ไก้,อ้อมฉลัน (ป. ดามันยะ)

ดายะ ม. แก่น,อ่อนอำคัน,ถ้อยคำ,ลัาลิ,จิดตาย (ป. ดาย) ดายะยัน ม. ลัาลิที่เป็นหลักฐาน. ดายะมาน ม. ดายชื่เลื่อา..

ดายะถิ ม. คินลับลิด,คินฐั้าคับยามพาหนะ.

ดายะพะ ด.ก่ายกับ หลิ เกิดในดะถุใบไม้หลื่น,เดดภาน ทำบุนเอ้าดากศิเดือนลิบลับดามฉบบพดาม (อ.)

ดายะพะภาน ม. เดอาทำบุนเอ้าดากเดือนลิบเจ้า(อ.อถุพ - ภาอ)

ดายะพะอิถุอัด (ดู้าใน อะลันอะอิถุอัด)

ดายะพี ม. ฐีในมือดอกฉบอนี้า ดอกเตลิอาก้นหอม.

ดายะพาา ม. อินอือช้าฉือ (อ. ดายพาาค)

ดายะพัด ด. ช้าฉือ,ทุกแห่า,ทุกย่าา (ป. ลันน, อ. - ดอพ)

ดายะพัน (ค้ำอยกับ ดายะพัด) "ดายะพันเตื้อดาแคลัน ทะชาด" (ลินไ)

ดายะพาบ ก. ยอมลับดามคอามเป็นจิา,ยอมลับฉิ.

ดายะอัด ม. ฐู้อ้ดามอัด,ฐู้ดดอยูกการพื่อไปในฉบคนี้าๆ

ສາຮາ ນ. ໜ້ານ້ຳ, ຈົດໝາຍ (ປ. ລາຊ)

ສາຮານິຍະພັນ ນ. ພັນທັນເປັນທີ່ຕັ້ງ ໃຫ້ລະນຶກຄຶດເຖິງກັນ (ປ.)

ສາຮົກໜາວ. (ອ່ານ ສາຮົກກະໜາວ) ນ. ກະດູກຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ (ປ. ສາຮິກໜາດຸ)

ສາຮິບຸດ ນ. ນາມພຣະອັຄສາວົກເບື້ອງຂວາຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ (ປ. ສາຮິບຸດ)

ສາຮຸບ ອ. ຄົມຄວນ "ດ້ຳ ລະນະນະສາຮຸບ ຄົມຄວນແກ່ລະນະນະ" (ປ.)

ສາໂຮດ-ສາໂຣ ນ. ດອກບົວ, ອ. ງາມ (ລ.ສໂຣຊ ສາໂຣຊ)

ສາລະ ນ. ໄມ້ຮ້ຳ (ປ.) ສາລະວັນ ນ. ປ່າໄມ້ຮ້ຳ, ຊື່ແຂວງນຶ່ງໃນປະເທດລາວພາກໃຕ້.

ສາລະຄົນ ກ. ນັດໝາຍຢູ່ນຳກັນ, ຄົນຄວງ ນ.

ສາລິ ນ. ເຂົ້ຳ, ເຂົ້ຳສານ, ເຂົ້ຳໂຄດ, ເຂົ້ຳແຫ້ນຶ່ງ ຊຶ ປູກໃນປະເທດລາວ.

ສາລິກາ ນ. ນົກສ້ຳກາ, ນົກຂີ້ແກ້ວ (ປ.)

ສາໂລຫິດ ນ. ຊື່ສ່ວນໂຄດອີງ, ຍາດພີ່ນ້ອງຊື່ສາຍເລືອດອັນດຽວກັນ (ປ. ສໂລຫິດ)

ສາວະກະ-ສາວົກ ນ. ຜູ້ຟັງຄຳສອນ, ສິດຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ (ປ.)

ສາວະນະ ນ. ເດືອນເກົ້ຳ (ປ.)

ສາວິກາ ນ. ສາວົກຜູ້ຍິງ (ປ.)

ສາສັ ອ. ຮ້າຍແຮງ, ຍ່ຳນັກ (ລ. ສຫັສ)

ສາເຫດ ນ. ຄົ້ນເຫດ, ສາຍເຫດ, ເປັນໄປກັບດ້ວຍເຫດ (ປ. ສເຫດຸ)

ສິຂະເຮດ ນ. ພູເຂົຳ (ປ.)

ສີ ๑. ນ. ໄຟ, ນົກຢູງ, ນາມຂອງພຣະພຸທເຈົ້າອົງທີ່ນຶ່ງ (ປ.

๒. ນ. ຈອມພູ (ລ. ສິຂຣ)

ສີຂອນ ນ. ຈອມພູ, ຍອດພູ (ລ. ສິຂຣນຄຣ)

ສິຂອນ ນ. ສີງຂອນ (ເບິ່ງ ສີງຂອນ)

ສິຄາລະ ນ. ໝາຈອກ, ໝາປ່າ (ປ.)

ສິນາດ ນ. ປືນ (ປ. ສິຫະນາທະ ແປວ່ຳ ນິສຽງຮ້ອງ ດັ່ງສຽງຊ້ຳ)

ສິເນຮຸ ນ. ເຂົາສະເນຣ (ປ.)

ສິເນຫາ ນ. ຄວາມຮັກ, ຄວາມສະເນຫາ (ປ.)

ສິຣະ ນ. ຫົວ, ຍອດ, ທີ່ສຸດ (ປ.)

ສີ ๑. ກ. ໂຮມ.

๒. ນ. ສີ, ຄຸນຄວາມດີ, ສິ່ງເປັນບຸງຄຸນ (ປ.)

ສີ ນ. ຈຳນວນນັບຢ່ຳລະຫ້ຳ ສາມ ກັບ ຫ້ຳ ເລກ ๔

ສີ ແລະຄວາມ. ສີ່ກັນຄວາມ ນ. ເວົ້ຳຄວາມຄ້ຳທີ່ຊ້ຳກ່ອນເວົ້ຳ, ເວົ້ຳນ້ຳຄ້ຳເວົ້ຳຂອງຜູ້ກ່ອນ, ເວົ້ຳນ້ຳຄ້ຳເວົ້ຳ-ຂອງຜູ້ນອກ.

ສິກາ ນ. (ດັດມາຈາກ ອຸບາສິກາ) ເປັນຄຳນັກນອດຽງກ ຜູ້ຍິງ.

ສິຄາບ ອ. ງາມ, ໜ້າຮັກ.

ສິຂະ ນ. ຫົວ (ປ.)

ສິຂຽ ນ. ຊື່ຂັ້ນໄມ້ແນວນຶ່ງ ເປືອກສີແດງຊ້ຳໃຊ້ຍ້ອງກັບຫາກ

ສິຍາຍນ ນ. ຫາວປະລົມຢ່ຳງນຶ່ງ ເປັນກ້ອນສີລຽ.

ສິວາ ๑. ນ. ຊື່ຂັ້ນໄມ້ຈຳພວກນຶ່ງ ມີ ๘ ແນວ ຄື ສີວາບ້ານ-ນິຕ ແລະ ໃຊ້ເປັນອາຫານ, ສີວາປ່າ ບໍ່ນິຕ.

๒. ນ. ຊື່ນົກແນວນຶ່ງ ຄ້ຳຄືນົກສ້ອຍຍາວ ຕົວຂາວນົກເຂົາ ຫາກິນຄວາມຫວ.

ป. (ມາຈາກ ສີວາ ແປວ່ຳ ໜາວ, ເຢັນ)

ສິ ນ. ຊື່ຊ້ຳງຕົ້ນນ້ຳ ເອີ້ນວ່ຳ ຊ້ຳງສີ ຫລື ຊ້ຳງວ.

ສີຍົນ ນ. ບາດແຜ ຫລື ຍ່ຳງດິ, ຍົນດິ, ก. ແຜ່ນດິ –

(ຄ່ອນຫລາຍໃຊ້ກັບນ້ຳ)

ສີຫາດ ນ. ນາມຂອງພຣະພຸທເຈົ້າໂຄດມະແຕ່ເມື່ອຍ້ັງບໍ່ບວດ (ຂ. ສີຫາຣຖ)

ສີຫັນດອນ ນ. ຊື່ພູນ້ຳຢູ່ໃນລະຫວ່າງເຂົາສັດໂຣຊະພັນ ຕ່ານຕົ້ນຫິມະວານ (ປ. ສີຫັນຕຣ)

ສີຫຸດ ນ. ຊື່ນົກແຮ້ວນ້ຳ ຕີ້ຕົ້ນກົ້ດ (ນົກສີຫຸດແລະແປ້ວໄຟ)

ສີນາດ (ເບິ່ງ ສີນາດ)

ສີປາກ ນ. ຄວາມເວົ້າດີ, ປາກດີ, ການເວົ້າສຸພາດ.

ສີໄຟ ກ. ເອົາໄມ້ໄຜ່ຕັ້ງສອງອັນຖູກັນໄປມາ ເພື່ອໃຫ້ເກີດໄຟ.

ສີມາ ນ. ເຂດ, ແດນ (ປ.)

ສີມື ນ. ການເຮັດດ້ວຍມື, ການເຮັດດີ.

ສີວິກາ ນ. ດ່ຽງ, ຕ່ານຫານ (ປ.)

ສີຫະ-ສີໂຫ ນ. ສິງ, ມອມ (ປ.)

ສີຫະຍາດ ນ. ພຣະຍາສິງ, ຣາຊສີ (ປ. ສີຫຣາຊ)

ສີ້ນ ນ. ຊື່ເກາະລ້ຳກາ, ຊື່ຄົນໃນປະເທດລ້ຳກາ (ປ. ສີຫລ)

ສຸ ๑. ນ. ຕົ້ນສົບ (ຕົ້ນສຸ)

๒. ນ. ໜ້ຳສຸ (ໃນຄ່ຳວ່າ ສ້ຳນສຸ)

ສຸ ก. ທ່ຳການຕິດຕໍ່ໃຫ້ເຖິງກັນ, ນ. ຜູ້ທ່ຳການໃຫ້ຕິດຕໍ່ກັນ.

ສຸຂານ ก. ນ່ຳໜ້ຳສຸ ຫລື ຄວາມເວົ້ານ່ຳຍນ້ຳໄປສ່ຳໃຫ້ອີກນ່ຳຍນ້ຳ.

ສຸ ๑. ເປັນຄ່ຳນ່ຳໜ້ານາມ ຫລື ກິຣິຍາ ໃນພາສາປາລີ-ແປວ່ຳ ດີ, ງາມ, ງ່ຳຍ ດັ່ງ ສຸຄະຕິ ເປັນຕົ້ນ.

๒. ก. ທ່ຳໃຫ້ສະອາດດ້ວຍນ້ຳ ຫລື ຢາ, ຊັກຕ້ຳ, ຖູແລະລ້ຳງໃຫ້ສະອາດ.

ນ. ๑. ເກືອບເນ່ົ, ສຸກໂພ (ໝາຍເຖິງໝາກໄມ້)

ສຸກອນ ນ. ໝູ (ປ. ສຸກຣ)

ສຸຂ-ສຸຂີ ນ. ຄວາມສຸກ, ນິຄວາມສຸກ (ປ. ສຸຂ)

ສຸຂພິບານ ນ. ການປ້ອງກັນເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມສຸກ (ປ. ສຸຂາພິປາລ)

ສຸຂາວະດີ ນ. ແດນອັນນິຄວາ , ຂອັນຂອງພຣະເຈົ້ານະນິ ວານະໃນລັດທິນະຫາຍານ (ຂ.)

ສຸຂຸມ ๑. ละเอียด, ลึกซึ้ง, ละเอียดอ่อน, เฉียบแหลม (ป.)

ສຸຂຸມາລ ๑. ละเอียด, ลึกซึ้ง, ละเอียดอ่อน (ป. สุขุมาล)

ສຸຄະຕິ ນ. ທາງດີ, ທາງຂຶ້ນ, ຊື່ນບຸນທີ່ຂ່ຽງໃຫ້ໄປເກີດໃນທີ່ຄວາມສຸກ (ป.)

ສຸຄົດ ນ. ຮູ້ໄປດີແລ້ວ, ໃຊ້ເປັນນາມຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ (ป. สุคต)

ສຸຄັນທ ນ. ກິ່ນຫອມ, ເຄື່ອງຫອມ, ດອກໄມ້ຫອມ (ป.)

ສຸຄົນ-ສຸຄັນທະຊາດ (ເບິ່ງ ສຸຄັນທ)

ສຸຈິ ๑. ສະອາດ, ຂ່ຽງໃສ.

ສຸ້ງ ๑. ຫລາຍຊັ້ນ, ຫລາຍຊັ້ນ (ຂ. ສຸ້ງ)

ສຸຊານ-ສຸຊານະ ນ. ປ່ຳຊ້ຳ (ป.)

ສຸຊາດາ ນ. ນາມຍະເຫລົ່ານ້ຳໜ້ານ້ຳຂອງພຣະອົນ, ຜູ້ເກີດມາດີ. (ป. สุชาดา)

ສຸຊັນບໍດີ ນ. ຊື່ພຣະອົນ (ป. สุชัมปติ ແປວ່ຳ ຕົ້ນນາງສຸ-ຊາດາ)

ສຸຊົນ ນ. ຄົນດີ (ป. สุชน)

ສຸດາ ນ. ລູກສາວ, ນ້ຳສາວ (ป. สุตา)

ສຸດະ ๑. ໄດ້ຍິນແລ້ວ, ໄດ້ຟ້ັງແລ້ວ (ป.)

ສຸທ ນ. ອາຫານທຶບ, ນ້ຳອະມະຕະ, ປຸ່ນຂາວ (ป.)

ສຸທາການ ນ. ຊ່ຳງຫວ່ານ, ຊ່ຳງຕິນຈີ (ป. สุทากาส)

ສຸທາໂພດ ນ. ຂອງກິນອັນປ້ັນທຶບ (ป. สุทาโภชน)

ສຸທາຣິດ ນ. ນ້ຳຊາ (ອາຊາລັບ)

ສຸທາສິນີ-ສຸທາສີ ນ. ຜູ້ກິນອາຫານທຶບ, ເທວະດາ.

ສຸທີ ນ. ຄົນມີປ້ັນຍາ, ນັກປາດ (ป.)

ສຸທ້ົດ ๑. ໜ້ານ່ຳ, ໜ້ານ່ຳ (ป. สุทัสน)

ສຸນິສາ ນ. ລູກໃພ້ (ป.)

ສຸນັກ ນ. ໝາ (ป. สุนัข)

ສຸນັນທາ ๑. ເປັນທ່ີຊົ່ນນ່ອນ (ป.)

ສຸນັນ ນ. ຄູ (ป. สุนันท)

ສຸນິນ ນ. ຄວາມຊັ້ນ (ป. สุนิน)

ສຸປານີ ๑. ຫ້ານດີ (ป.ส.)

ສຸພະ ນ. ຄວາມດີ, ຄວາມງາມ, ຄວາມຈະເຣີນ (ป.)

ສຸພະນິນິດ ນ. ລາງດີ, ຣຶກດີ, ຝັນດີ (ป.)

ສຸພະຫິນ ນ. ຫ້ານດີ (ป.)

ສຸພະມຸງຄຸນ ນ. ມຸງຄຸນອັນດີ (ป. สุพะม้งคล)

ສຸພະມ້ງຄະລະ (ເບິ່ງ ສຸພະມຸງຄຸນ)

ສຸພະມັຕຖ-ສຸພະມ້ົຕຖ ก. ຂໍ້ຈ່ຳນິຄວາມຈະເຣີນ (ເປັນຄ່ຳສັ້ນຂ້ົ ໃ ເວລາແ່ວ່ເຣື່ອງທ່ີສ່ຳຄັນ (ป.ส.)

ꪥꪱꪝ ป. ꪥꪜꪒꪱꪝꪱ, อ. ꪜꪱꪝ (ป.)

ꪥꪱꪝꪒꪶꪮ ป. ꪀꪊ๋ꪱꪝꪶ (ป. ꪥꪱꪝꪒꪶꪮ)

ꪥꪱꪫ ป. ꪣꪫꪀꪱ๋ (ป. ꪥꪱꪫꪫ)

ꪥꪱꪫꪫꪮꪫ ป. ꪣꪫꪀꪱ๋ꪣꪱꪫꪫꪮꪫ ꪑꪱ ꪣꪮꪮꪀꪮꪫꪮꪫ, ใบลานที่ลงชื่อลายพิกษุ๋ได้รับยกในเวลาตีตลิง.

ꪥꪱꪝꪮꪫ อ. ปꪮꪑꪱꪊꪶ, ꪀꪱ๋ꪫꪫꪱꪝꪫ.

ꪥꪱꪫꪮꪫ-ꪥꪱꪫꪮꪫ อ. ใจดี, พอใจ (ส.)

ꪥꪱꪫꪮꪫ ป. ดอกซ้อน (ป.)

ꪥꪱꪫꪮꪝ ป. พวงดอกไม้ (ป.)

ꪥꪱꪫꪫꪥꪱ ป. เสียงฆ้อง (ป.)

ꪥꪱꪮꪮ ๑. ป. ปู๋ก้าตาน, นักธิบ, อ. ก้าตาน (ป.)

๒. ป. ผอยดา, พิพลินบัด, ลอัน (ป.)

ꪥꪱꪮꪮꪀꪶꪊ ก. ไปลอัน (ป. ꪥꪱꪮꪀꪮ) (ใช้ลำลับพระเจ้าแผ่นดิน เรียกหมายความว่า ตาย)

ꪥꪱꪮꪮꪀꪶꪊꪫꪱꪝꪮꪊ ป. สงฆ์นั่งห่มจีวรเฉียงบ่าซ้าย คือสงฆ์ภำชาบลองนักธิบ หลือ พระเจ้าแผ่นดิน (ป.)

ꪥꪱꪮꪮꪫꪫꪱ ป. สงฆ์ที่ก้าตาน, สงฆ์ปฏิบัติหน้าที่ (พระสุพระ - สงฆ์คนตั้งพระธรรมคำสั่ง)

ꪥꪱꪮꪮꪥꪱ ป. ตาเฒ่า (ส.)

ꪥꪱꪮꪮꪑꪱ ป. ดอกไม้แผ่นบาง (เบิ่ง ลาวะพี) (ป.)

ꪥꪱꪮꪱ ป. ตาล้ำ. ꪥꪱꪮꪱꪫꪱꪫ ป. น้ำตาล้ำ, ก. ภาพถ่ายตาล้ำ (ป.)

ꪥꪱꪮꪱꪱ ป. นางสาว (ส. ꪥꪱꪮꪱꪱꪀ)

ꪥꪱꪮꪱꪱꪶꪫ ป. ที่ฝูงอาเจอะตา (ส. ꪥꪱꪮꪱꪱꪶꪫ)

ꪥꪱꪫꪫ-ꪥꪱꪫꪫꪮꪫ ป. พระอิน (ป. ꪥꪱꪫꪫꪮꪫ)

ꪥꪱꪫꪶꪮ-ꪥꪱꪫꪶꪮꪱ
ꪥꪱꪫꪶꪫ-ꪥꪱꪫꪶꪫꪫ
ꪥꪱꪫꪶꪫꪫ-ꪥꪱꪫꪶꪫꪫꪮꪫ
ꪥꪱꪫꪶꪫꪫꪮꪫ-ꪥꪱꪫꪶꪫꪫꪮ
ꪥꪱꪫꪶꪫꪫꪮ — ตาเฒ่า (ป.)

ꪥꪱꪫꪶꪫꪫꪀꪮ ป. ภาพอินเอาตาเฒ่า คือเงาพระจันบ้างตาเฒ่า (ส. ꪥꪱꪫꪶꪫꪫꪀꪮꪫ)

ꪥꪱꪫꪶꪫꪫꪱꪫꪀꪮ ป. ความเล้าหลายแต่งตาเฒ่า, ภิบภิมตาเฒ่า (เบิ่ง ꪥꪱꪫꪶꪫꪫꪀꪮ)

ꪥꪱꪫꪫꪀꪮꪫ ป. ของกินที่เป็นน้ำ, แกง, ของต้ม (ป.)

ꪥꪱꪫꪫ (เบิ่ง ꪥꪱꪫꪫ)

ꪥꪱꪫꪫꪫ (ใช้อ่า ꪥꪱꪫ ก็ได้) ป. ตาเฒ่า.

ꪀꪫ ป. หลักสำคัญที่ยั้งหายไอ้บ่อนป้ายสิเป็นต้น, หาด, เจดี (เจดีอ้อเสาธุงเสหาด)

ꪀꪮ๋ ꪥ. สงฆ์ไส่หา.

ꪀꪫꪫ อ. ลาว, สีลาว (ป.)

ꪀꪫꪫꪮꪮ (เบิ่ง ꪀꪫꪮꪮ)

ꪀꪫꪱ ป. หอสาม, ꪥꪱꪫꪱ๋ หอสาม, กองทัพ (ป.) ꪀꪫꪱꪫꪀꪱ ป. อำนาจปู๋ข้อแผ่นดิน (ป. ꪀꪫꪱꪑꪀꪱ)

ꪥꪱꪝ ป. ใบเงิน, ยามชิเรื่อง, ใบบอกเรื่อง (ป. ꪥꪱꪝꪮꪮ)

ꪥꪱꪶ ป. ภาบเกิด, ภาบออกวัด (ส.)

ꪥꪱꪶꪀꪱ ป. ภาบออกวัด (ส. ꪥꪱꪶꪀꪱꪫ)

ꪥꪱꪫꪫ ป. พ่อค้า, คนค้าคิน (ป.) ꪥꪱꪫꪫꪀꪱ ป. คนค้าคิน ꪥꪱꪫꪫꪀꪱꪫꪱꪫ ป. อำยาค้าคิน (ส. ꪥꪱꪫꪫꪀꪱꪫꪱꪫꪮꪮ)

ꪥꪱꪮꪫ ป. ของกินที่เป็นน้ำ, แกง, ของต้ม (ป.)

ꪥꪱꪫꪫ (เบิ่ง ꪥꪱꪫꪫ)

ꪥꪱꪫꪫꪫ (ใช้อ่า ꪥꪱꪫ ก็ได้) ป. ตาเฒ่า.

ꪀꪫ ป. หลักสำคัญที่ยั้งหายไอ้บ่อนป้ายสิเป็นต้น, หาด, เจดี (เจดีอ้อเสาธุงเสหาด)

ꪀꪮ๋ ꪥ. สงฆ์ไส่หา.

ꪀꪫꪫ อ. ลาว, สีลาว (ป.)

ꪀꪫꪫꪮꪮ (เบิ่ง ꪀꪫꪮꪮ)

ꪀꪫꪱ ป. หอสาม, ꪥꪱꪫꪱ๋ หอสาม, กองทัพ (ป.) ꪀꪫꪱꪫꪀꪱ ป. อำนาจปู๋ข้อแผ่นดิน (ป. ꪀꪫꪱꪑꪀꪱ)

ເຄນາທິບໍດີ ນ. ຜູ້ນຳພັບ, ເຈົ້ານະຊວງ, ຂັຖມົນຕີ, ຂ້າ ອາຊຳການຊັ້ນສູງ (ປ. ເຄນາທິປຕິ)

ເຄນາງ-ເຄນາງຄະນິກອນ ນ. ຄ່ອນຜ່ຳກອງທັບ (ປ.)

ເຄນານີ ນ. ຜູ້ສອນທັບ (ປ.)

ເຄນາຄະນະ ນ. ບ່ອນນອນແລະບ່ອນນັ່ງ, ບ່ອນຢູ່ຂອງພຶກສຸຂານເນບ (ປ.)

ເຄນີ-ເຄນີຍະ ນ. ນາຍທະຫານ, ກອງທະຫານ, ໝວດ, ຍອດສຸນພົນ- (ປ.)

ເຄນາ ນ. ເຄດແຄນ, ສຸບເຕົ້ອງໝາຍເຄດແຄນຄົນ ຫລືເນົ້ອງ (ປ. ຄົນາ)

ເຄຮີ ອ. ນິຍົດທີ່ຈະທຳຫລືເວົ້າໄດ້ໂດຍບໍ່ລ່ວງຄິດຂອງຕົ້ນ, ການທຳແລະຄຶດໄດ້ໂດຍບໍ່ນິອຳນາດຕົ້ນນາບັງຄັບໄດ້ (ປ.)

ເຄຮີພາບ ນ. ຄວາມນິອິສຣະ (ປ. ເຄຮີພາວະ)

ເຄລາ ນ. ຫີນ, ພູຕາ (ປ.)

ເຄໂລ ນ. ເຕົ້ອງປ້ອງກັນອາວຸດ (ດ້ານ, ເຄນ)

ເຄວະກາມາດ ນ. ຂ້າຣາຊການໃນຣາຊສຳນັກແລະອາມາດ (ປ.)

ເຄສະນາ ນ.ການຄົນຕາສະນາຄົນ, ການກົນ, ການບໍ່ອິໂພກ(ປ.)

ແຂ ① ນ. ນ້ຳ, ສຸ່ນ້ຳ, ກ. ຂັບ, ຂອານ (ຂຸນກໍແລະສຸ່ນ້ຳ-ທອນໄພ່ພົນລະອ້ຳ) (ຂົນໄຊ), ຕົກ, ແລ່ານກນ້ຳ - (ນ້ຳແຂ)

② ອຸ. ຂຸງແຂກ, ຂຸງຂອງນ້ອຍໆແຂກ.

ແຂ ນ. ນ້ຳ, ແມ່ນ້ຳ (ໝອງແຂ)

ແຂ່ ອ. ກົ່ນເຂັ້ນຢ່ານນ້ຳ ຄ້ຳກົ່ນຍ່ອເປັນຄົ້ນ.

ແຂ້ ① (ເບ່ິງ ແຂ ①)

② ນ. ໄມ້ນ້ອຍໆແລະຍາວ, ຂຸງຂໄມ້ຄ້ຳລັນຕົ້ນຫລືຂ້ຶງນ, - ຂອງເປັນດ້ອຍາວ (ປ່ານ້ຳ)

ໂຂ ກ. ເວ້ົາດຸງກັນ, ຂົນພະນາກັນ, ດຸງ, ② ໜ້ຳ, - ຍອນ, ກ່ານ (ໂຂໄດ້ໂຂເຂ້ຶງ)

ໂຂ້ ① ນ. ຄົນລາວພວກນ້ຶງ ຜູ້ທ່ີແຄນພະນ້ຳ ເອ້ີນວ່ຳ ລາວໂຂ້.

② ນ. ເຫລັກຫລືລວດທ່ີເປັນບ້ອງ ເກ່ືອກັນໄປຄ້ຳລັນໃຊ້-ແທນເຊ່ືອກ.

ໂຂກ-ໂຂກີ ນ. ຄວາມທຸກ, ຄວາມທຸກໃຈ (ປ.)

ໂຂກາດຸນ ນ. ຄວາມເດ່ືອດຮ້ອນເພາະຄວາມໂຂກ (ປ.ໂຂກ-ດຸຣ)

ໂຂກລັນ ນ. ນິຄວາມທຸກແລະເຂ້ຶງດາຍ(ປ.ໂຂກ+ອາລະຍະ)

ໂຂໂຄກ ② ເປ້ືອນ (ຫ.)

ໂຂດ ① ກ. ຍິນດີ (ນິກນ່ຳໂຂດ②ລ້ຽງໄສ້ແນ່ໂຄ②)

② ນ. ກະແສຄວາມ, ກະແສນ້ຳ, ກະແສສ່ຽງອະຍ້ຽຍທັນ ຊ້ັນຕ້ົນ (ປ. ໂຂຕ) ໂຂດານັ້ນ ນ. ຜູ້ເຖ່ິງໂຂດ. ໂຂດານ-ໂຂດານັ້ດຕິນ ນ. ຕົນສ່ຽງການໄດ້ເຖ່ິງໂຂດ.

ໂຂດະ ນ. ຕຸ (ປ.) ໂຂດະປ່ະຍາດ ນ. ປ່ະຍາດຕຸ. ໂຂດະຄົນຍານ ນ. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງອ້ຽຍຕຸ (ປ.)

ໂຂນະ ນ. ໜາ (ປ.) ໂຂນະໜຸງຂ ກ. ປ່ະພຶ້ດຊ່ືອ້ຶໜາ (ປ. ໂຂນຫຸງາອ)

ໂຂພາ-ໂຂພິ ② ງ່ານ (ປ.)

ໂຂເພ ① (ມາຈາກ ນ່ະຄອນໂຂເພ) ນ. ນາງງ່ານເນ້ືອງ, ແມ່ຄ້ຳຊາງ (ປ. ນຄຣໂຂເພ)

ໂຂພິ ② ງ່ານ (ປ.)

ໂຂນ ① ② ນ. ຄວາມເບ້ືອງ, ຄວາມຊ່ືນໃຈ (ປ. ໂຂນັຂ)

ໂຂລະຂະ-ໂຂລ ② ສິບຫ້ົາ, ຊ້ັນພ ② ຊ້ັນ (ປ.)

ໂຂຮຸ້ຍ ນ. ຄ່ຳໃຊ້ຈ່ຳຍ (ຈ.)

ເຄາະ -

ເຄາະ ① ກ. ຊອກ, ຄ້ົນ, ແຂວງຫາ (ເຄາະຫາ) ຖາກ, - ຖາກອ້ອມ, ຖາກເປ້ືອກອອກ, ຖາກນາງໆ (ເຄາະອ້ອຍ) ຮູ, ຄ່ຳຍ (ເຄາະຫ້ອງ)

② ອ. ງ່ານ, ໃຂ, ແຈ້ງ, ຂ່ຳງ, ຂາວຂະຂາວ (ໜ້ຳ-ເຄາະຂາວໃຂ) ແຕ່ຄ່ຳນ້ີ ລາງເພ່ືອອອກສຽງເປັນ ຂໍ ກິນ ດ້ົ ນາງອ່ອນຂໍ ເປັນຕ້ົ. ເຄາະໃຂ ອ. ງ່ານ, ຂະຂາວ.

ຂໍ ① (ເບ່ິງໃນ ເຄາະ ②)

② ນ. ເຄ່ືອງຂຸງໜ້ຳຂ້ືທ່ີເຂ້ືອເປັນຜ່ຳນ້ິຂ້ືວ່ຳໆກັນ. ຂໍຂາດ ນ. ຂໍທ່ີເຂ້ືອດ້ອຍດ້ິນຫລືຫ້ິນຂາວສ່ຳລັນຂຸງນ ກະດານດ່ຳ. ຂໍດ່ຳ ນ. ຂໍທ່ີເຂ້ືອດ້ອຍແຮ່ປ່ະຂ້ິນສ່ຳ ລັນຂຸງນເຈ້ັງຂາວ. ຂໍ້ ນ. ຂໍ້ທ່ີຂ້ືຂ່ຳໆສ່ຳລັນ ຂຸງນລາຍ.

ມ. ນ. ຊ່ືຫ້ານ່ອງແນວນ້ຳ (ເບ່ິງ ກະຂໍ ນ ①)

ຂໍ້ ກ. ເວ້ົາຊຸ່ຟ້ັງ, ຟ້ັງ.

ຂ້ ກ. ໂລພເອ້ົາ, ລັກເອ້ົາຂອງຄົນອ່ືນ, ດ່ານ, ໂຈ, ຂ້ົ ② ອ. ຂະແໜງອາການປ່ະຈ້ົບ, ເວ້ົາຫລອກລ້ົ, ອ້ົເຊາະ.

ສໍພິ ກ. ເວົ້າປະຈົບ, ເວົ້າຫລອກລໍ້.

ສໍອະເສີນ ກ. ຍ້ອງຍໍ, ອ່ວດ, ເວົ້າຍ້ອງ.

ສັ້ງ ກ. ຫາຍໄປ, ບໍ່ເຫັນ, ວາຍ, ໃຊ້ບໍ່ໄດ້, ຂາດ, ສິ້ນເປືອງ; ອ. ຊົ່ວ, ບໍ່ດີ, ເນົ່າ. ສັ້ງຈິດ ອ. ໃຈຫິດທັນນະດາ. ເປັນບ້າ. ສັ້ງໃຈ ກ. ບໍ່ພໍໃຈ, ຫິດໃຈ, ບໍ່ຖືກໃຈ. ສັ້ງຊື ອ. ຊົ່ວຊ້ຶ. ສັ້ງວາຍ ກ. ອາລັຍນໍ້, ເປັນຫ່ອງນໍ້. ສັ້ງໂຊ ກ. ວາຍ. ສັ້ງຫ່ວ ກ. ຫິດຫ່ວ ສັ້ງປ່ານ ກ. ຮູ້ເຂົ້າບໍ່ໄດ້. ສັ້ງຫວາຍ ກ. ສັ້ງໄປ, ຊຸມໄປ. ສັ້ງໜ້ວ ກ. ຫ້ຳບໍ່ໃຫ້ເຂົ້ານັບຖື. ສັ້ງໜ້ວ ກ. ຫ້ຳໃຫ້ໝົດຫ້ວ.

ເສືອ ๑. ນ. ສັດສີ່ຕີນແຜນໜ້ຳ ເປັນສັດຮ້າຍ ກິນສັດເປັນອາຫານ ຄື: ເສືອໂຄ່ງ ເປັນເສືອຂນາດໃຫ່ຍ, ເສືອດຫລ້ວ ເປັນເສືອຂນາດກາງ ເສືອດາວ ເປັນເສືອຂນາດກາງ ແຕ່ລິນລາຍເປັນດາ ຫລື ເປັນດວງຄ້ວາວ ເສືອແມວ ເປັນເສືອຂນາດນ້ອຍທ່ີແມວ ເສືອຢັ້ງ ຫລືຂນາດພາງ່ວງໆ.

๒. ນ. ຊ່ືປ່າແຜນໜ້ຳ ເກັດສີນຸ່ມແລະເປັນລາຍຄ້ວາຍເສືອ

ເສືອກົນຈຸ ນ. ການຫລ້ິນຢ່າງນ້ຳ ຫິດເປັນດາ ๑๘ ດາ ສົນມຸດ-ໃຫ້ນ້ຳເສືອ ๔ ຫິດ ຈຸ ๑๒ ຫິດ ແລ້ວຍ້ອນກົນກັນ.

ເສືອແມງອັນ ນ. ແມງມຸນຫິດນ້ອຍໆກິນແມງອັນ.

ເສ້ືອ ນ. ເຄ່ືອງປຸບນ ເຮັດດ້ວຍແຜ່ນແພແລະຍັດນຸ່ນ.

ເສ້ືອ ๑. ນ. ເຄ່ືອງນຸ່ງຫຸ້ມໃສ່ຕົນຫິດສ່ວນເທ່ິງ ມີຫລາຍຢ່າງ.

๒. ທອ ອ, ຍັກ, ຕ "ຈັກກ່ອເຖ່ິງກຸນພັນເຖ້ົາ ເນ້ົາໃນ ອ ໂນອາດ ເປັນອາດໃດ້ ນຸ່ງພ້ານຂອງເສ້ືອສ່ວຍຄົນ" (ສົນໄຊ)

ສ ๑. ສງ ດ້ັງຢ່າງນ້ຳ, ສງ ຂອງແຂງຖືກຂອງແຂງ ດ້ັງ ສງ ນິດພັນຫ ເປັນຕົ້ນ.

ໃສ ຂ. ທ່ີໃດ (ໃຊ້ເປັນຄ້ຳຖາມ), ອ. ຂ່ວງ, ແຈ້ງ, ຊຸ່ງ ບໍ່ຊຸ່ນ.

ໃສ່ ກ. ຊຸບເຂ້ົາ, ເຂ້ົາໄປທ່ວງໃນ. ໃສ່ໃຈ ກ. ດ້ັງໃຈນ້ຳ ຄຶດນ້ຳບໍ່ເອົາໃຈໜ້ີໄປທ່ວງອ່ືນ.

ໃສ້ ๑. ນ. ປ້ົນ ອ ເຂ້ົາ.

๒. ນ. ອ ອ້ຍ ອ ພາຍໃນຂອງຄົນ ແລະສັດ ເປັນບ່ອງໃສ່ອາຫານ, ຂອງທ່ີຍາວ ເປັນໃຈກາງ ຫລື ຢູ່ກາງ.

ໃສ້ເຄ ນ. ຄົນຮູ່ເປັນສ້ິງຂອງທ່ີລອຍເຂ້ົາມາຢູ່ໃນສ້ຳນັກເພ່ືອຮ່ຳຮຽ - ຫ ການ ຫລື ຍ ອ ເຂ້ົາ.

ໃສ້ຂ ນ. ບ່ອນທ້ຳໃຫ້ໄຟລຸກໃນດວງ ອ ກງ.

ໃສ້ຕັນ ນ. ໄມ້ເຄ ອ ແນວນ້ຳ ໃນເຄ ອ ນ ເຈ ເປັນ ຄ ໃສ້ຕັນ ຢູ່ເອ ເຄ ອ ໃສ້ຕັນ.

ໄສ ກ. ອູ້ໄປ, ໄຖໄປຂ້ວງໜ້າ. ໄສຄົນ ກ. ເອົາ ຫ ລ ນ ຄົນ ເຊ ເອ ອ່ານ ຄ ໄມ້ ໃ ໜ ງ.

ໄສຍະສາດ ນ. ຄ້ຳພ ກ ອ ດ ອ ຍ ນ ນ ກ ນ ຄ ຖ (ສ. ໄສຍສາສ ດ ອ)

ໄສ່ຍາ ກ. ນອນ (ປ. ເສຍຍາ)

ໄສຍາດ ກ. ນອນ, ການນອນ (ປ. ເສຍຍາສນ)

ເສົາ ๑. ນ. ໄມ້ ທ ຢ້ັງ ໄ ອ ເປັນ ຫ ລ ກ ຄ້ຳ ເ ຄ ງ ເ ທ ງ ດ ງ ເ ສ ເ ຮ ອ ນ ເປັນ ຕ ນ.

๒. ນ. ຊ ອ ນ ຖ ນ ເ ຈ ດ ອ ງ ສ ປ ດ ງ, ຊ ດ ງ ອ ນ ພ ເ ງ ສ ພ ່ ອ ຍ ທ ກ (ປ. ໂ ສ ສ. ເ ສ ງ ສ)

ง. น. ช่ือนันผนอนั่งหัวใหญ่ยาวลงไป เรียนนันเสา ตีนันยาข้าว.

ເສົ້າ ก. อาการหันใจถึงๆ เพาะเมื่อย.

ເສ້ົາ ก. โสก, เศร้า, ทุก, อ. บ่สว่างใจ, ซึมซอง.

ເສົາກະໂດງ น. ไม้ตลักที่ตั้งอยู่ในเรือสำเพา สำลับเป็นบ่อนคุ้งในใต้ฌิพัด.

ເສົາຊ້ັນ-ເສົາຊຽກ น. เสาเรือนตันที่ตั้งก่อนตันอื่นๆ ในเวลาปลูกเรือน.

ເສົາຄ້ຳ น. เสาค้ำยางอยู่ตวางกางบ่ไผ่.

ເສົາໂຄນ น. เสา หลือ หลักใหญ่สองตันที่ตั้งไว้ล้างตักดูคอกล้อ หลือ ตักดูบ้าน.

ເສົາອະ เป็นคำเยงมาจาก ส ใบพาสาปาลิ แปล่า ถิ, งาม สำลับใช้ถ้ำคำอื่น ดั่งนี้:

ເສົາອະຄົນ น. บ้วยอกไม้, ดอกไม้, ของหอม.

ເສົາອະຫານ น. บ้วหอม, บ้วอิบ (ป. สุนธ)

ເສົາອະນາ น. การฟัง (ป.)

ເສົາອະນິ น. คำเอ้ิวถิ, คำโอยพอม, คำที่คอมฟัง; คำสั่งของพระภะล้อ หลือ นางภะล้อ; "อิงตัดถิ - ເສົາອະນິເນ ອ ງ ກ ອ ນ ງ ນ ນ ງ ເ ກ ດ ກ ວ ນ ພ ະ ຄ ອ ນ ລ ວ ນ - ໂ ລ ກ ຄົ ນ" (ສົ ນ ໄ ຊ) (ป. สุอนิย)

ເສົາອະພາ อ. งาม (ป. สุพา)

ເສົາອະພາກ น. ความสุขเสิม, โชก, ความพระเสิม (ส. ເສົາອພາຄຍ)

ເສົາອະອິດ อ. นิยิดแชบ (ป. สุขส)

ເສົາອະລັກ น. ลักขนะถิ, นิลักขนะถิ (ส. ເສົາອລັກຂນ)

ສ ๑. ก. ສອດກັງວໄປນາ, ຫງ້ຽ, ສັບປົນກັນ.
๒. ก. ສຍ, ສຍການຄຸມ (ສ່ວນຫລາຍໃຊ້ສ ສັບປ້ດ ໄກ່)

ສ໋ ๑. ນ. ຂນາດ, ຮຸ່ນຮາວ, ຫໍ່.
๒. ก. ເອົ້າຄ່ອຍໆແລະໃກ້ຮຸ,ຮຸ່ໜ້ຽ.

ສ໋ັນ ๑. ว ຫລື ຊື່ອໜິສຍດກ່ວ່າທັນນະດາ, ຄະນ, ຄາດ ໝາຍ, ເອົ້າໃຈ, ສ້ຽ ກວ, ນ. ເຄື່ອງໝາຍ, ເຄື່ອງ ຮູ້ຈ໋ຳ.

ສ໋ັນ (ເບິ່ງ ສ໋ະ)

ສ໋ັນ ນ. ບ່ອນຢູ່, ບ່ອນເຊ໋ົາ.

ສ໋ັນ ก. ຮູ້ເມື່ອດີ, ສ໋ະນ໋ກໄດ້.

ສ໋ັນ ນ. ຫ໋ວງ, ກ໋ະແສ, ສ໋ງ ເອົ້າ.

ສ໋ັນ ນ. ວາດສ໋ງ ຄ໋ອຍ ຄ໋ຳ ທ໋ີ ເອົ້າ, ຄ໋ອຍ ຄ໋ຳ ທ໋ີ ສ໋ງ ນ ໄດ້.

ສ໋ັນ (ເບິ່ງ ສ໋ະ)

ສ໋ັນ ๑. ก. ບ໋ັ ສ໋ະ ບ ນ, ແລ້ວ, ສ໋ັ ເອ້ັ.
๒. ว. ຄ ນ, ສ ນ ຄ ນ "ເມື່ ຮ ຸ ສ ະ ກ ະ ພ ໋ າ ສ ະ ນ າ ຢ ້ ງ ເ ວ ລ າ ກ າ ລ ະ ອ ັ ນ ບ ໍ ່ ສ ໋ ັ ນ ບ ໍ ່ ສ ໋ ັ ນ ເ ຫ ດ ຈ ໋ ຳ ນ ິ ອ ິ ນ ວ າ ຍ ອ ັ ນ ກ ຸ ຄ ນ ຢ ່ ານ ໜ ັ ກ ໜ ໋ ວ ງ" (ເ ວ ດ ສ ັ ນ ວ ສ ະ)

ສ ໋ ັ ນ ຮ ຸ ນ. ໄ ມ ້ ຫ ລ ື ເ ຫ ລ ັ ກ ເ ປ ັ ນ ດ ໍ ້ ຍ ຍ າ ວ ແ ລ ະ ກ ິ ນ ສ ໋ ັ ນ ໃ ຊ ້ ຍ ັ ດ ນ ີ ້ ແ ລ ະ ນ ອ ນ ປ ຶ ນ.

ສ ໋ ັ ນ ປ ະ ປ ີ ว. ທ ິ ດ ທ ຸ ກ ຢ ່ າ ງ (ສ ັ ບ ປ ີ ກ ໍ ່ ຳ)

ສ ໋ ັ ນ ເ ພ ົ ້ າ (ເ ບ ິ ່ ງ ສ ະ ເ ພ ົ ້ າ)

ສ ໋ ັ ນ ະ ໂ ນ ນ. ຈ ໋ ຳ ນ ວ ນ ຄ ົ ນ ໃ ນ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ນ ີ ້ ໆ ຫ ລ ື ປ ະ ເ ທ ດ ນ ີ ້ ໆ, - ບ ານ ຊ ີ ວ ິ ດ ຈ ໋ ຳ ນ ວ ນ ຄ ົ ນ.

ສ ໋ ັ ນ ອ ນ (ມ າ ຈ າ ກ ສ ້ ັ ງ ສ ອ ນ ເ ບ ິ ່ ງ ສ ້ ັ ງ ສ ອ ນ)

ສ ໋ ັ ນ ອ ໋ ງ (ມ າ ຈ າ ກ ສ ອ ງ ເ ບ ິ ່ ງ ສ ອ ງ ດ ້ ວ ຍ) ก. ຫ ້ ັ ງ ຫ ໋ ວ ງ ໃ ຫ ້ ເ ໝ ັ ນ ໝ ົ ດ ກ ັ ນ, ว. ໝ ົ ດ, ສ ອ ງ.

ສ ໋ ັ ນ ເ ອ ັ ດ ว. ແ ລ ້ ວ, ໄ ດ ້ ຄ ົ ບ ປ ະ ສ ົ ງ, ບ ໍ ່ ສ ະ ບ ອ ນ.

ສ ໋ ັ ນ ອ ວ ນ (ເ ບ ິ ່ ງ ສ ໋ ັ ນ ອ ວ ນ)

ສ ໋ ັ ນ ອ ວ ນ ๑. ก. ໂ ຄ ສ ິ ບ, ນ ັ ບ ຖ ື, ບ ູ ຊ າ, ນ. ເ ຄ ື ່ ອ ງ ບ ູ ຊ າ (ป.)

ສ ໋ ັ ນ ຮ ຸ ນ. ປ ີ, ວ ິ ທ ີ ນ ັ ບ ປ ີ, ຫ ລ ວ ດ ປ ີ ທ ີ ່ ຕ ັ ້ ງ ຂ ຶ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ໝ າ ຍ ຕ ໍ ່ ກ າ ນ ສ ໋ ັ ນ ດ ັ ່ ງ ພ ຸ ທ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ຊ ຶ ່ ງ ຕ ັ ້ ງ ຂ ຶ ້ ນ ແ ຕ ່ ປ ີ ພ ຸ ທ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ເ ຈ ົ ້ າ ນ ິ ພ ານ ນ ານ (ป. ສ ັ ກ ຣ າ ช); ສ ັ ກ ຣ າ ດ ທ ີ ່ ເ ຄ ີ ຍ ໃ ຊ ້ ກ ັ ນ ມ າ ນ ີ ້ ຫ ລ າ ຍ ຢ ່ າ ງ ຄ ື : ก/ ກ ິ ດ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ນ ັ ບ ແ ຕ ່ ປ ີ ພ ຸ ທ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ເ ຈ ົ ້ າ ຢ ູ ່ ຫ ົ ວ ເ ມ ືອ ງ ໃ ດ ກ ໍ ຕ ໍ ່ ເ ມ ື ່ ອ ມ ີ ຜ ູ ້ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ນ ັ ້ ນ ໆ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ນ ີ ້ ເ ປ ັ ນ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ປ ະ ຈ ໍ ້ ພ ວ ກ ຄ ຣ ິ ສ ຕ ຽ ນ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ນ ັ ບ ແ ຕ ່ ພ ຣ ະ ເ ຍ ຊ ູ ຄ ລ ິ ດ ເ ກ ີ ດ ມ າ ໄ ດ ້ ປ ະ ມ ານ ๒๐๐๐ ປ ີ ; ๒/ ມ ະ ຫ າ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ແ ປ ວ ່ າ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ໃ ຫ ຍ ່ ; ມ ະ ຫ າ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ນ ີ ້ ຕ ັ ດ ມ າ ຈ າ ກ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ກ ະ ລ ິ ຍ ຸ ກ ສ ົ ່ ງ ອ ງ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ຈ ຸ ລ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ແ ຕ ່ ດ ັ ດ ມ າ ກ ່ ອ ນ ຈ ຸ ລ ສ ັ ກ ຣ າ ດ ຄ ື ດ ັ ດ ເ ມ ື ່ ອ ອ າ ຍ ຸ ກ ະ ລ ິ ຍ ຸ ກ ໄ ດ ້ ປ ๘๐ ໂ ອ ຍ ກ ະ ສ ັ ດ ສ ັ ກ ະ ອ ິ ງ ນ ິ ້ ວ ນ ານ ວ ່ າ ສ ະ ເ ດ ົ າ - ຫ ະ ນ ະ ເ ປ ັ ນ ຕ ຸ ້ ຕ ັ ້ ງ ຂ ຶ ້ ນ ແ ລ ະ ໃ ຊ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຄ ນ ໂ ຫ ລ າ ລ າ ວ ດ ້ ວ ງ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ.

ສ ໋ ັ ກ ิ ນ. ພ ິ ຍ ານ, ຕ ຸ ້ ຕ ໍ ໜ ັ ນ ດ ້ ວ ຍ ດ ວ ງ (ป.)

ສ ໋ ັ ກ ะ ย ะ (ອ ່ ານ ສ ັ ก ะ ย ะ) ນ. ອ ົ ว ย ะ ສ ั ด ท ี ่ เ ป ็ น เ ช ื ้ อ ส า ย ข อ ง พ ร ะ พ ุ ท ธ เ จ ้ า. ส ั ก ย ะ ว ง ศ ์ ນ. พ ร ะ ร า ช ว ง ศ ์ ข อ ง พ ว ก ศ ั ก ย ะ (ป.)

ส ้ ว ด ม า

ໄດ້ເຖິງອິດສະຫັນ (ປ. ເສຂປຸคคล)

ແສກ (ເບິ່ງ ແສດ)

ສຶກ ๑. ນ. ປີ, ວິທີນັບປີ (ປ. ສก ເບິ່ງ ສັกสาด)

๒. ก. ລັກ, ຂະໂນຍ.

ສຶกสะปึก ๑. ປັ້ນ, ປົ້ສະอาด (ข. สึกปึก)

ໂสก ๑. น. ດິນບ່ອນນ້ຳໃหญ่ๆแລะโกนลึก, บ่อนตฺน, - บ่อนเป็นช่องเล็ก, ก. เอาสงฆ ตลีสอางอื่นค้ายย่ คีสงฆออกไปล้างข้าวเพื่อให้เป็นช่อง.

๒. น. ลักสนะ, ส่อน, ค้ำกอนบิดนี้ง, ค้ำสุพาสึด, - ค้ำพาสึดปะจำโลก ตลี ปะจำชาด (ป. สีโลก ส. โลสก)

๓. น. ความทุก, ความเดือดร้อน, ความลุกลี้ง, - ความท่วมเทิว (ป.)

สอก น. ๑ะอัย๑ะ สอางคินบ่อนเป็นสี่พันได้ฝูกาว - แสน, ส่อนแสนตี้งแสนบ่อนพันลึงนางสุดปายมื, นาง ดาเพาะกับส่อนเค็งแสนนางตาปายมื.

สอกตลึก น. บ่อนลับบ้ง, บ่อนแฮ, บ่อนบั้นสึงใดกึงอร้อง.

เสึก น. สิงคาม, การสิบกัน, สัดฺ.

สักสึด ๑. ถึเลึด, มือข้างเดี้ดขาด (ส. สักกสึดถึ)

สักสาด น. ตี (มาจาก ปีสาจะ แล้วแปงเป็นบ้อีสาด) "คือางแมอโพงสักสาด" (เดดสันดะ)

สักดา น. อำนาด (ส. สักดิ)

สักดิบา น. อำนาดปึกตองที่บา, ถ้ามอำนาดสองล้าสาธ การในสมัยบุธาม.

สักสาด (อ่านว่า สักกะตาด) น. ตัพท้าด้อยลินสัด (สินฺธุสะดาบี SAKALET)

สาก ๑. น. เครื่องสำลับอำเป็นคู่กับคิก, ก. แจกไพ่, ฝายไพ่ (สากไพ่), ๑. น่าย, ๑๑๑ (เดินสาก)

๒. น. ปี้, บัด, ดาปู, ตลิ้น, ใบไพ่, แสนหางใน, ใบส่างหดาย (ป. สลาก)

ม. น. การตลิ้มย่างนึ่ง เยิ้นว่า เด้นสาก.

๔. น. เครื่องบังตลึกี้ง ในเดลาตลิ้มละคอน เป็นรูป บ้านเมือง หลี ป่าไม้ เป็นฉิ้น.

๕. น. เครื่องสำลับแยกแจกเงินมี ๑๐ อิงสา, แจกี่ ภาได้ ๑๐ อิงสา ส่งกว่า แจสาก (บุธาม - ส่งกว่า ไม้ตางดาย เบิ่ง ตางดาย นำ)

สาภะ (อ่านว่า สาภกะยะ) น. นามสองภะสัดพอกนึ่ง เรียก เป็นเจ้อแบบสองพละพุทเจ้า อยู่ในเมืองภะบิลพัด.

สาภี น. พิยาบ, ตลักญาบ (ส. สาภี ส. สักสิ); เมื่อนั้น ละพึ่งพัอม ๑าวพ่อเผดา พุบเหโอปะดับ ก่าอยังยำถ้อย เถิงที่ตาพองนั้น ชินกองแก้วใหญ่ เห็นละใบปั่นช้อง แสอนไอ้๑าภี (สินไช)

สึก ๑. ก. อาการสองสุดีบอดลาออกจากเผดบอด คือ ลาสึกาบิด (ป. สึกส)

๒. ก. เลื่นสั้นสี่ (สึกสั้นม้า), เอามีลิ่นไอ้แล้อย่อมอิอให้สูงสึ้น.

สึกละมาบา น. ๑ามเมนตุ้งเรียนมีอายุได้ ๑๕ ปี แล้วได้รับสึกาบิดสมมุดฝูอีก ๒ ปี จึ่งได้บอดเป็นพิกขุมีได้ (ป.)

สึกา น. การช่ำชง, การแสบเอิก, ล้ำละอิบัด คือมี-ละมาพี และ ปันยา (ป.)

สึกาบิด น. ลือมัย, อิมัย, บิดอิมัย, นาดาบึ่งๆของอิมัย (ป. สึกาปท)

สึก ๑. น. บ่อนใด้ล้าบแอ่งน้ำที่มีน้ำขุ่นฝูดเมิ (๑๙ก ลึก)

๒. ก. ภะหว้าใด้๑าดอ้อยมื ตลี แล้อ, จิกแอ่ง, ๑าด ออกเป็นหางยาด.

ขุก ๑. ก. แก่พ้ภาบดึ่งหาดไม้ขุก เป็นฉิ้น, ละพึ่งสัอบ-ด้อยไฟ ตลี แดดจินกินได้ ตลี ใช้ได้, โพง, ใส่

น. ชื่พยาดแมดบึ่ง เป็นขุ่นโพงลึ้นดามดินโด (เลิ้น หากขุก)

๒. น. อันถ้อนตักละพาสัปดา คืออันขุก, ดาดบิพเดาะ ม่อยพีตัก, ๑. ๑าด, สอ่าง, ส่องใส (ป.ขุก ส. ขุภ)

ม. น. ความละบาย, ความละดอก, ความม่อน, ๑. ละบาย, ละดอก, ดี (ปู. ขุล)

ขุกตาม (อ่านว่า ขุกกะตาม) น. ชื่พยาดแมดบึ่ง เป็นขุ่นในบ้าน ตลี อับ (๙๙ก่า ขุกตามม้านย่อม)

เสก ก. จิ่มมิน, จิ่มคาถา (ป.)

เสกละบุกคิน น. บุกคินขุ่ยังสึกาอยู่ที่พอละอิยละบุกคินขุ่ยังบ่-

ເຂິກເຂີນ ວ. ຍ້ອງຍໍສໍຣະເສີນ, ດີໃຈຫລາຍ.

ຂຸງກ ກ. ການລອກໜັງ ຫລື ເປືອກທີ່ຫຸ້ມຢູ່ນຳໃຫ້ແຍກອອກ ໃນຂັ້ນອອກ, ວ. ລັກສນະຂອງລັ່ນຕຸ່ງທີ່ຫົ່ງບໍ່ຫຸ້ມ ປາຍ.

ເຂືອກ ກ. ຈຸກໄປ ຫລື ນາ.

ຂວກ ກ. ຈົກໄປທາງໜ້າ, ແທງໄປທາງໜ້າ.

ຂວກຂວ ກ. ເວົ້າກ້ຽວ, ເຂວຂວ, ເວົ້າເຍີ້ຍດ້ວຍຄວາມຮັກ "ເປັນຕົ້ນ ໂຖງຖຸ່ງຂຊ້ອນຊົມຊູ້ຂວກຂວ"

ຂຸຂລາລາ (ອ່ານວ່າ ຂຸກຂະລາລາ) ນ. ໂຮງພຍາບານ, ໂຮງບ່ອນສະບາຍ (ປ.)

ຂຸຂເຂີນ (ອ່ານວ່າ ຂຸກຂະເຂີນ) ນ. ຄວາມສະບາຍ (ຂ. ຂຸຂເຂນ)

ຂຸຂພາບ (ອ່ານວ່າ ຂຸກຂະພາບ) ນ. ຄວາມສຸກ, ຄວາມສະບາຍ (ປ. ຂຸຂພາວະ)

ຂຸຄຕິ (ອ່ານ ຂຸກຄະຕິ) ນ. ທາງດີ, ຂອ້ນ, ເຫດຂອງບຸນທີ່ສ່ງນາໃຫ້ເກີດມີຄວາມສຸກ (ປ.)

ຂ້ ຈ. ຂ. ຂ້ນໃດ, ຫງ້ຽ (ເປັນຄຳຖາມ)

ຄ. ນ. ຊື່ຂ້ນໄມ້ແນວໜຶ່ງຄວາມຂ້ນເໝາະຄືບຸນໃບນ້ອຍ-ກົ່ນຂ໊ ໝ່ອຍຄ້າຍຄືຫວກຂຸນ, ດັກແນວໜຶ່ງນັກເກີດຄວາມຮ້ອນ ໃບມີກົ່ນຂ໊.

ງ. ນ. ຫລ່ຍຂ້ງ, ຫວກຫລ່ຍຂ້ງ (ປ. ຂ້ງຂ) ຂ້ຂະຂາດ ນ. ແນວຫລ່ຍ, ຈຳພວກຫລ່ຍ (ປ.)

ຂ້ ກ. ບອກ, ບ້ງຄ້ບ, ລາຈາກ, ຫ້ຽນ້ຳມຸກອອກຈາກຂ້ງ. ຂ້ຳຂອນ ກ. ບອກໃຫ້ເຂ້ົ້າໃຈ, ບອກໃຫ້ຮູ້.

ຂ້ງກະຂິ ນ. ໂລກະຢ່າງໜຶ່ງຂີ່ລາວເປັນແຫລ ເປັນຫວດໜັ, - ເຫລ ັກທີ່ຍ້ອນຍ້ອຍຂ້ງກະຂິເປັນແຫ່ນບາງໆ ສຳລັບໃຊ້ ນຸງຫລ ້ງຄາ (ຍີ່ລາດ ກ໋ວ)

ຂ້ງກາ ງ. ນ. ຄວາມຄ ງຄ ້ຍ (ຄ ງກາ)

ຄ. ນ. ນິກຂາວິກາ "ຂ ັບໂປ ້ຢ ້ອງຂ ້ງກາກ ໍ ້ກາງ" (ຂ ົນໄຊ)

ຂ້ງກາຂິ (ມາຈາກ ຂ ້ງຄະກາຂິ) ນ. ລຸກຂ ິດຂ ັດ, ຢ ຸ ່ເຮ ັດ ໜ ້ ງ ກ ໃຫ ້ ຄ ງ (ປ.)

ຂ ້ ງ ກ ັ ດ ກ. ຂ ັ ້ ນ ຢ ຸ ່, ໂ ຮ ມ ຢ ຸ ່, ຫ ລ ່ ຽ ຢ ຸ ່ (ຂ.)

ຂ ້ ງ ກ ັ ບ ປ ະ ນ. ຄ ວ າ ມ ຄ ິ ດ, ຄ ວ າ ມ ຮ ຶ ້ ນ ຮ ອ ງ (ປ. ຂ ້ ງ ກ ັ ບ ປ)

ຂ ້ ງ ກ ວ ດ ນ. ຂ ັ ກ ຫ ວ ດ (ເ ບ ິ ່ ງ ຂ ັ ກ ຫ ວ ດ)

ຂ ້ ງ ເ ກ ດ ນ. ຄ ວ າ ມ ກ ຳ ນ ິ ດ, ຄ ວ າ ມ ອ ຶ ກ ອ ັ ກ, ກ. ຫ ລ ່ ຽ ທ ີ ່ ໄ ອ ້, - ເ ບ ິ ່ ງ ໃ ຫ ້ ຄ ັ ກ ແ ນ ່ (ປ. ຂ ້ ງ ເ ກ ດ)

ຂ ້ ງ ຄ ະ ນ. ຄ ງ, ພ ິ ກ ຸ (ປ. ຂ ້ ງ ຄ) ຂ ້ ຄ ະ ກ ັ ນ ນ. ທ ຸ ດ ຍ ະ ທ ີ ່ - ພ ຣ ະ ພ ິ ກ ຸ ຂ ັ ້ ງ ແ ຕ ່ ๔ ອ ົ ງ ຂ ຶ ້ ນ ໄ ປ ໂ ຮ ມ ກ ັ ນ ທ ຳ ໃ ນ ເ ຂ ດ ສ ີ ມ າ ດ ັ ່ ງ ກ ານ ບ ວ ດ ນ າ ກ ເ ປ ັ ນ ຄ ົ ນ (ປ. ຂ ້ ງ ຄ ກ ັ ນ ນ) ຂ ້ ຄ ະ ກ າ ຄ ິ ນ ຊ ຳ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ງ ກ ັ ບ ຄ ງ, ເ ລ ັ ກ ລ ັ ດ, ຈ ຸ ກ ຄ ິ ດ ລ ັ ດ (ປ.) ຂ ້ ຄ ະ ເ ຄ ນ - ຂ ້ ຄ ະ ເ ຄ ຄ ະ ນ. ພ ິ ກ ຸ ຄ ົ ນ ເ ປ ັ ນ ໃ ຫ ຍ ່ ຫ ລ ື ເ ປ ັ ນ ແ ກ ່ ໃ ນ ວ ັ ດ (ປ.) ຂ ້ ຄ ະ ທ ວ ນ ນ. ຂ ອ ງ ທ ວ ນ ທ ີ ່ ຊ າ ວ ບ ້ ານ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ພ ິ ກ ຸ ສ ງ ฆ ເ ນ ນ ໂ ດ ຍ ບ ໍ ່ - ຈ ຳ ເ ພ າ ະ ຄ ົ ນ ໃ ດ ຄ ົ ນ ນ ຶ ່ ງ (ປ.) ຂ ້ ຄ ະ ປ າ ໂ ມ ກ ข ນ. ຫ ົ ວ ໜ ້ າ ຄ ງ (ປ. ຂ ້ ງ ຄ ປ າ ໂ ມ ກ ข) ຂ ້ ຄ ະ ພ ັ ດ ນ. ເ ລ ົ ້ າ - ແ ລ ະ ອ າ ຫ ານ ທ ີ ่ ຊ າ ວ ບ ้ ານ ຖ ວ າ ຍ ແ ກ ่ ค ง (ป. ข ้ ง ค พ ั ด ๐) ข ้ ค ะ เ ผ อ ะ น. ภ า ว ะ ท ี ่ พ ร ะ ภ ิ ก ษ ุ ท ำ ใ ห ้ ค ง แ ต ก ก ั น, ค ว า ม แ ต ก ก ั น ข อ ง ค ง, ค ว า ม แ ต ก ก ั น ข อ ง ห ม ู ่. ข ้ ค ะ ว า ข - ข ้ ค ะ ว า ว า น. อ า ว ุ ธ ข อ ง ค ง, อ ำ ม ะ ห ั ต ห ม ู ่ เ ป ็ น ใ ห ญ ่ ข อ ง ค ง. ข ้ ค ะ ห ะ น. ภ า ว ะ โ ฮ ม, ภ า ว ะ ข ้ ง ฮ อ ม, ภ า ว ะ ข ่ อ ย ต ล อ ด (ป.)

ข ้ ง ค า ย ะ ย า น. ภ า ว ะ ป ะ ช ุ ม ก อ ด แ ห ้ ง ข อ ง ใ บ พ ุ ท ธ ว จ น ะ ท ี ่ ค ง ไ ว ้ ด ้ ว ย ค ว า ม เ ด ็ ด เ ด ี ่ ย ว, ภ า ว ะ ท ้ อ ง โ ฮ ม ห ิ ว ข ้ า ว, ก. แ ก ้ ไ ข ใ ห ้ - ถ ู ก ต ้ อ ง.

ຂ້ຽ-ຂ້ຽວ ນ. ຕ້ານໝາວຂອງພິກຸ ທີ່ທຸກຄັນນິພິກຸໃຊ້ພາວ (ຂ້ຽວ ແປ ຕ້ານໝາວ ຂ້ຽວ ສ້ວ ສັ້ນ ກັນໝາວ)

ຂ້ຽວ ນ. ຊື່ອາບັດຂອດນຶ່ງຂອງອາບັດປາຣາຊິກ (ປ. ຂ້ຽວ)

ຂ້ຽ ນ. ການທ້ອນໂຮມ, ການຂ້ຽວຍາຍ (ປ.)

ຂ້ຽ ນ. ການຮ້ອງລ່ຳ (ປ. ຂ້ຽ)

ຂ້ຽ ນ. ການຄົບຫາຂະໜາຄົນກັນ (ປ. ຂ້ຽ)

ຂ້ຽ (ເບິ່ງ ສັ້ນ)

ຂ້ຽ ນ. ການກ່ຽວເກາະ, ການຢູ່ຮ່ວມກັນ, ການປະກອບເຂົ້າ, ການຂະກິດອິດໜັ້ງສື, ອິດໜັ້ງສືທີ່ຂະກິດ (ປ. ຂ້ຽ)

ຂ້ຽ ນ. ເຄື່ອງຸ ຸ ໜ້ອ (ໝາຍເອົາຄວາມຊື່ອຶບປະການທີ່ ຸ ໜ້ອ ຄົນໃຫ້ຕົ ຢູ່ໃນອົງສານ ຸ ຂ້ຽ ໃຫ້ ເຖິງອິດ) (ປ. ຂ້ຽ)

ຂ້ຽ ๑. ນ. ການຢ່ຮ່ວມກັນ, ການຮ່ວມປະເວນີ (ປ. ຂ້ຽ)

๒. ນ. ແບບຢ່າງ, ອິຢ່າງ.

ຂ້ຽ ນ. ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມອົງສານ, ຄວາມອີ ຸ (ປ. ຂ້ຽ)

ຂ້ຽ ນ. ການຍ້ອງຍໍ, ການອະທິບາຍ, ກ. ອະທິບາຍ (ປ.)

ຂ້ຽ ນ. ເຄື່ອງເອ້, ສາຍບ່ຽງບ້ານ, ສາຍຄ້ອຍທີ່ໃສ່ບ່ຽງບ້ານ (ປ. ຂ້ຽ)

ຂ້ຽ ນ. ຄວາມອະອ້ຽ (ປ. ຂ້ຽ)

ຂ້ຽ ນ. ຄອກ ຫລື ຮົ້ວອ້ອມໄລ້ຍ່ອມຕໍ່ ຸ ຕ້ານ ຍ່ອມຮົ້ວໄກ່ - ເປັນຕົ້ນ, ສນາມຕໍ່ ຸ.

ຂ້ຽ ນ. ເຂົ້າຂອງທີ່ຍ້ານໄດ້ ດ້ຳ ເງິນ ຄຳ ເຮືອ ຕ້ານ ເປັນຕົ້ນ (ປ.)

ຂ້ຽ ກ. ຂ້ານ ໃຫ້ ຕ້ານ, ຂ້ຽ ຕ້ານ, ນ້ຽ ເຜ, ຫ້ຳ ຮ້ານ (ສ. ຂ້ຽ)

ຂ້ຽ ນ. ຄວາມ ຸ ຫ ຸ ຂ ຸ ຫ ຸ ຂ ຸ ຫ ຸ ຂ

ຂ້ອນ ນ. ພູເລິ, ຍອດພູເລິ (ປ. ຂ້ອນ)

ຂ້ອນ ນ. ຄວາມຮັກ, ຄວາມຍິດຂະເຈົ້າໃຫ້ເກີດອັນຫາ, ເຄື່ອງເອ້ອັນງາມ, ເຄື່ອງເອ້ອັນເຈົ້າໃຫ້ຮັກ, ຊັບສົມບັດ, ຂາວສນິນຊຸ່ນ້ຳເຄີ (ຂ. ຂ້ອນ) "ຂ້ອນຄືຄຸ່ຊາຍໃນ-ນ້ຳ" (ຂຶນໄຊ)

ຂ້ອນ ນ. ຄົນຊາ, ຂາຊຂີ.

ຂ້ອ (ເບິ່ງ ຂ້ ນ ແລະ ຂ້ອ)

ຂ້ອ-ຂ້ອກຄົນ ນ. ຊື່ເດືອນທີ ໕ ຫລືຂາທີ ໕ ຂາມທາງຈຸລິຍະ-ຄະຕິທີ່ນັບນາແຕ່ຂາຂີເມດ ກົງກັບເດືອນ ໙ ໃນທາງ-ຈັນທະຍະຄະຕິ (ປ.)

ຂ້ອນ ນ. ຄົນຊາປະເທດລ້ານ (ຂ. ຂ້ອນ)

ຂ້ອກ ນ. ບັນລ້ານນ້ຳທີ່ມີຂາເປັນຮູບຂາຄ້ຳ (ປ. ຂ້ອກຂນ)

ຂ້ອນ (ເບິ່ງໃນ ຂ້ ນ)

ຂ້ອ້ວ ນ. ທອງເຫລືອງ, ທອງແຊ.

ຂ້ ອ. ເຫງົາ, ບໍ່ຄ່ວງ, ບໍ່ລ່ວງ (ໄຂ້ຂ້) ຂ້ ຫລື ອ. ນິຍາກາມຫລົງລືມຂະຕິ, ເຫງົາຊົງ.

ຂ້ ນ. ເຄື່ອງຫັ້ງເຂົ້າໜົ ເຮັດດ້ວຍຂ້ງກະຂີເປັນຊັ້ນໆ.

ຂ້ ອ. ອາກາມຫລັ່ນດາລົງຊ້ຳໆ.

ຂຸ້ງກາ ນ. ຂ່ອຍ, ອາກອນ (ປ. ຂ. ຂຸ້ລກ)

ຂຸ້ ນ. ຮູ ຫລື ເທົ້ອນບ່ອນຢູ່ຂອງຂ້ ຄ້ຳ ງ ເປັນຄົ້ນ, ຄ້ຳ, ຄາວ, ຍາມ, ເວລາ (ຂຸ້ງຂ້ວຍ, ຂຸ້ງດີ)

ຂຸ້ ອ. ຍາວຂຶ້ນໄປຂາມລວງຄ້ຳ, ບໍ່ດ່ຳ, ດີ, ປະເສີດ, ເໜືງ ເໜືອ, ຫອງ (ສູງຂຸ້ງ, ອັກສອນຂຸ້ງ)

ເຂ້ ກ. ຂຸ້, ແຂ່ງ, ຊ່ວງ, ປ່ຽນທ່ຽນ.

ເຂ້ ກ. ໄລ່ນາມຊີ, ເອົາເງິນທີ່ຊື້ຂອງມາໃຊ້ຄ່າຂອງ (ຈ.)

ແຂງ ๑. ນ. ອາວຸດ, ສາວຕາ, ດາບ, ຂອງມີຄົນ, ອ. ຄົນ (ຍໍ ຕາວແຂງປັ້ນປຸ່ນຈ້ອຍ້ອນ)

๒. ນ. ຄວາມຂ່ວ້ງ, ຂ້ຂົນ, ຊື່ເຕັດແນວນ້ຳ ເວລາກ້ຽງຄົນ ນິແຂງໃຂ ເອີ້ນເຕັດແຂງ.

๓. ນ. ຊື່ໄມ້ແນວນ້ຳນັກເກີດຕາມແຄມນ້ຳ.

ແຂງເບື່ອ ນ. ຊື່ຂົນໄມ້ແນວນ້ຳໃຊ້ເປັນຢາເບື່ອ

ແຂ່ງ ๑. ນ. ເຄື່ອງຕີເລບຢ່າງນ້ຳ ຄືກັບຂ້ງແຕ່ໃຫງ່ແລະບາງ-ກ່ວ່າຂ້ງ, ອ. ສູ້ງດ້ວຍຢ່າງນ້ຳດ້ວຍງແຂ່ງ ເປັນຄົ້ນ

๒. ນ. ຂ້ວ້ງແປງ, ອີກແຂ່ງ "ເອົາພ້ເມືອແຂ່ງຢ້ວ້ອຍນຸກ-ຮ່ວນສ້ງຂ້ນ" (ເຈືອງ)

ຂ້ ๑. ກ. ອາບນ້ຳ (ຂ້ຳລັບພຣະເຈົ້າແຕ່ນ້ອຶນແລະພິກຸ)

๒. ກ. ຍົກຂຶ້ນ, ໂຍງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ນ້ຳຂະເດ້ອ.

ง. ນ. ສຸ່, ພຣະພິກຸ, ສຸ່ລອງພິກຸ, ພິກຸຕ້ຳແ ๔ ຄົນຮ່ວມ ກັນທ່ຳກິດຢ່າງໃດຢ່າງນ້ຶ່ງໃນທາງສາສນາ (ປ. ຂ້ງຄ)

๔. ນ. ຄວາມຂ້ງຂ້ (ປ. ຂ້ງກ) "ຍາຂ້ງເຊ້ືອຊາຍພຣະ ນ້ຳແນວອ້ືນອາວເອີຍ" (ຂຶນໄຊ)

ຂ້ ກ. ຍ້ືນໃຫ້, ເອົາໄປ ຫລື ເອົາມາໃຫ້ເຖິງ, ທ່ຳໃຫ້ໝັ້ນ-ໄປ (ຄ້ຳຂ້ງເຄາະ) ເອົາໃຫ້, ຂ້ວ່ານ ກ. ຍ້ອງຍໍ, ອຸດໜຸນ.

ຂ້ງຂະກາມ ນ. ພິທ່ງ່ອກັບການປ້ງຂ້ນ (ຂ. ຂ້ງຂະກາຂ ເອົາ ເລີຍອອກສ້ງ ເປັນ ຂ້ງຂະກາມ)

ຂ້ງກາ ນ. ຄວາມຂ້ງຂ້ (ປ. ຂ້ງກາ)

ຂ້ງກາມ ນ. ເຂລາພຣະອາທິດຍ້ວ້ຍເຂົ້າຮຸ່ອາຂ້ເມດ, ຂ້ນຂຶ້ນປີໃໝ່ ຂາມທາງໂຫຣາຂາດ (ປ. ຂ້ງກ້ນອະ ຂ. ຂ້ງກອານດ)

ຂ້ງເຄາະ ນ. ການຊ່ວຍເຫລືອ, ການອຸດໜຸນ (ປ. ຂ້ງຄ)

ຂ້ງຄາມ ນ. ການອ້ນ, ການເຮອ (ປ. ຂ້ງຄາມ)

ຂ້ງຂ້ ນ. ຄວາມບໍ່ຄ້ກແໜ່ໃນໃຈ (ປ. ຂ້ງຂ)

ຂ້ງຂານ ๑. ນ. ການອ້ງນຂາຍອ້ງນເກືອ, ໂຂ, ປະເວນີ, ການເອົາ ກ້ນເປັນຂ ເປັນແມ້ (ປ. ຂ້ງຂາຂ)

๒. ນ. ຄວາມຂຸ້, ກ. ຂຸ້ກ.

ໂຂງ ອ. ຂອງ (ປຸຮານ)

ໂຂ້ງ ນ. ເຄື່ອງນຸ່ງຫ່ມຂາ, ຕ້ານຸ່ງທ່ີເອົາຂາຫ້ງຂອງຂຸບໃຂ່.

ຂອງ ๑. ນ. ຂລອງ, ຍ້ອງ, ລ້ອຍເລ້ນ.

๒. ອ. ນ້ຳງຂ້ນກ້ນນ້ຳ, ຄຸ້ນ້ຳ, ເລກ ๒

ຂ່ອງ ກ. ເບ່ຶງຕານ່ອງ, ເບ່ຶງຕານ່ອນເປັນຮູ, ເບ່ຶງໃນຂ້ງທ່ີ ຕ້ນເງົາ, ອ. ແຈ້ງ, ໃຂ, ຂ່ວ່ານ, ແຈ້ງຕານ່ອງ, ຟ້ງເອົາຂອງທ່ີຟ້ງ ໃຫ້ນ້ຳອອກ.

ຂ້ອງ ກ. ຫອງ, ຫອງເບ່ຶງຂ້ອຍອ ຳນາດນ້ນ ຫລື ຕິ ໃນ - ການທ່ີປ້ອຄົນ ເຈ້ຍຕານປະເພນີບຸຮານ. ຂ້ອງແຂ້ງ ອ. ຢ່ານ ເຊ ໄປນາດ້ວຍຄວາມເມ່ືອຍ.

ເຂ ອ. ຮຸ, ແຈ້ງຂ່ວ່ານ (ຕາເຂ ເຂ)

ເຂ້ງຂ ນ. ແຈ້ງຂ່ວ່ານ, ຈອນແຈ້ງ.

ຂ ๑. ນ. ຂ້ງທ່ີໄດ້ຍ້ນດ້ວຍຕຸ, ຄ ທ່ີເຂ້ົາອອກ.

๒. ອ. ນ່ຶງ, ຂ້ານ, ຫ່ານ (ທ່ິດເໜືອຂ ໃຕ້)

ຂ່ ກ. ເຂ້ງຫາຄວາມດ ຫລື ຄວາມຊ່ື, ຫວາຍ, ຂ້ດຍ້ນ - ດ້ວຍອ ຳນາດຂ້ງໃດຂ້ງນ້ຶ່ງ, ເຂ້ງ.

ຂ ອ. ຂ, ກ້ຽ, ຂ້ນ, ນ່ຶ.

ເອື້ອງ ก: ເບິ່ງແຕ່ເຄົ້ອງ, อ. ຫລໍ່, ບໍ່ຂຶ້ນ (ໃຊ້ວ່າ ເພາະວ່າ ວ່າເອື້ອງ)

ອວ-ອວ ນ. ຕີ, ຕີນັກ, ເພາະວ່າ, ຟ້າ, ເມືອງອວັນ (ເປັນອາວ ໃຊ້ນຸ່ງຟ້າອວ ເອື້ອຍ່ອຍຍິນ)

ອ່ວ-ອ່ວ ก. ຫາຍຈາກອາການໄຂ້, ອະນາຍ, ຫາຍຈາກຄວາມ ອຸກ (ເບິ່ງ ອ່ວ ວ້ອຍ)

ອ້ວ ນ. ອະວ້ອຍອະ ·ຂອງຄົນແລະສັ້ວຕັ້ງແຕ່ໃຕ້ຂີ້ແຮ້ລົງ-ມາເຖິງແອວທັ້ງຂອງຂ້ວ, ດ້ານຫລັ່ງມີຂອງຢ່ວຍ ມີຂອງຢ່ວຍ (ອ້ວງອວ)

ອ້ຈກິຍາ (ອ່ານວ່າ ອ້ວະກິຍາ) ນ. ການຕັ້ງຄວາມອ້ວ, ການທຳຄວາມອ້ວ (ປ. ອ້ຈກິຍາ)

ອ້ຈຍານ (ອ່ານວ່າ ອ້ວະຍານ) ນ. ຄວາມຮູ້ໃນເຮື່ອງຄວາມ ຈິງ (ປ. ອ້ຈຍານ)

ອ້ຈວາຈາ (ອ່ານວ່າ ອ້ວະວາຈາ) ນ. ການກ່າວຄວາມຈິງ (ປ. ອ້ຈວາຈາ)

ອຸຈຶດ (ອ່ານວ່າ ອຸວະຫຶດ) อ. ປະພຶດດີ, ປະພຶດຖືກທາງ ມີຄວາມຊື່ອ້ວອ່ (ປ. ອຸຈຈຶດ)

ອ້ຍະ (ອ່ານວ່າ ອ້ວະຍະ) ນ. ເຂົ້າກັ, ຂົ້ນເຂົ້າ (ຂ.)

ອ້ຍິ (ອ່ານວ່າ ອ້ວະຍິ) ນ. ຢ່ຽໂຮມບັນຊຸຄົນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່-ບັນຊຸທະຫານ, ການໂຮມບັນຊຸ (ບຸຮານ)

ອ້ຍວະ (ອ່ານວ່າ ອ້ວະຍວະ) อ. ທ່ຽງແທ້, ແນ່ນອນ, ຖ່ວນອນ (ປ.)

ອ້ຍວະທິດຖິ (ອ່ານວ່າ ອ້ວະຍວະທິດຖິ) ນ. ລັດທິທີ່ຖືວ່າ ໂລກແລະ ວິນຍານເປັນສອງທ່ຽງບໍ່ຄ້ວນຊຸມ.

ອ້ຍວວະ (ອ່ານວ່າ ອ້ວະຍວະ) ນ. ຂອງມີຄົນເປັນເຄື່ອງຟັ້ນ-ແທ່ງ, ຂ່າວອາ (ຂ.)

ອ້ຍວວະກັນ (ອ່ານວ່າ ອ້ວະຍວະກັນ) ນ. ການຕ່ຳປ່ວດທ່ຽງແທ້ (ຂ. ອ້ຍວວກັນນ)

ອ້ຍວະຂ່ວາ (ອ່ານວ່າ ອ້ວະຍວະ) ນ. ວິຊາໃຊ້ຂ່ວຄຸ, ວິຊາການ ທະຫານ (ຂ. ອ້ຍວວຂ່ວາຍວວ)

ອ້ຍວວາ (ອ່ານວ່າ ອ້ວະຍວາ) ນ. ເຄື່ອງຟັ້ນແທ່ງ, ຂອງມີຄົນ ເປັນເຄື່ອງຟັ້ນແທ່ງ (ຂ.) (ໃຊ້ວ່າ ຂ່ວາວາ)

ອ່ວວາ (ອ່ານວ່າ ອ່ວວະວາ) ນ. ອ່ວານຸ້ສັ່ງສອນ, ຄຸ້ຫ້ ຂ່ວນາ, ພຣະນ່ານຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ (ຂ.ອ່ວວາ)

ອ່ວວ່ານ ນ. ອ່ວານຊັ້ນຄຸ, ພຣະພຸທເຈົ້າ(ຂ.ອ່ວວ່ານ)

ອ່ານາ (ອ່ານວ່າ ອ່ວະນາ) ນ. ຄຳສັ່ງສອນ, ລັດທິຄວາມ ເຊື່ອຖືຂອງນະນຸດພ້ອມທັ້ງວິທີກະທຳຄວາມຫລັກໃນລັດທິ ນັ້ນໆ (ป.ส.)

ສິຂຍານຸສິດ (ອ່ານວ່າ ສິວະຍານຸສິດ) ນ. ສິດນ້ອຍໃຫ່ (ຂ. ສິຂຍານຸສິຂຍ)

ຂ່ວ ๑. ນ. ສ່ວງເປັນເຄືອ, ເຂັ້ນ, ແຖວ, ແນວ, ເຊືອກ, ເຊ້ືອ, ທ່ວງ, ລະຍະທ່ີ່ຂ່ວດກັນ, ລຳດັບ.

๒. ນ. ເງົ່ວ, ຮູບເງົ່ວ, ຮ່ີມໄມ້ (ป. ຂ່ວຍ)

๓. ก. ຂ່ວງແສງອອກໄປ(ດ້ວຍໜ້ວ, ຂ່ວຍຊ່ີແນນ - ເປັນອ້ືນ)

ຂ່ວຍ ก. ຍົ່ງເລ່ົາທ່ີ່ໜ້ວງຄຸກແລ້ວໃຫ້ເຂັ້ນ.

ຂ່ວຍກະໄ ນ. ເຊືອກທ່ີ່ນ້ວດ້ວຍນ້ອຍແທ່ງລ້ວນ້ວງແຫ້ນເມ່ືອຫ່ານ ລົ່ງແລ້ວ.

ຂ່ວຍໃຈ ນ. ຄົນທ່ີ່ຮ້ັກດ້ວ່ງຫ້ວໃຈ.

ຂ່ວຍນ້ອງ ນ. ເຊືອກຮ້ອຍໜ້ວງຂ້ໃບຂ່ານ.

ຂ່ວຍຂ່ວ ນ. ຂ່ວຍຫ່ານ (ຂ່ວຍຂ່ວໜ້ວງຂ່ານເຂ້ັນ ຫ່ານອ້ກ ຫ່ານ ໜ້ວງ ຫ່ານຫ່ວ) (ເວດຂ້ນວ)

ຂ່ວຍນ້ວນ ນ. ຢ່ຽວ່ຍຫ່ວນກ້ນ, ຄົນຮ້ັກທ່ີ່ຮ້ັບອ່ານ ຈະຕ່ວຍຫ່ວນກ້ນ, ຄົນຮ້ັກຄຸ້ນໃຈ, ນ່ານ່ານ (ป. ສນ ແປອ່ານ ຢ່ຽວ່ຍ-ຫ່ວນ)

ຂ່ວຍສ່ານ ນ. ຢ່ຽເປັນທ່ີ່ເພ່ິງໃຈ.

ຂ່ວຍ ນ. ຂ່ວຍຂ້ານ, ຂ່ວຍບ່ານ້ວຍ, ຂ່ວຍປ ะ ດ້ບຍິດທ່ີ່ໃຫ່ ບ່ານ້ວຍ.

ຂ່ວຍ ນ. ຄຳຫລ ือ ເງ ินທ ่ ี ່ ເຮ ັ ດ ເປ ັ ນ ຢ ູ ບ ຂ ່ ວ ຍ ໂ ຮ ັ ຈ ່ ານ ໃ ຫ ່ ຄ ໍ ຫ ລ ື ແ ຂ ນ .

ຂ່ວຍ ນ. ກ້ານ ອ ອ ກ ຍ ິ ອ .

ຂ່ວຍ ນ. ແ ພ ຍ ິ ບ ນ ້ ິ ດ ່ ານ ້ ານ ້ ານ ເ ປ ັ ນ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ຂ ່ ວ ຍ ອ ິ ລ ຢ ິ ຍ ານ ພ ອ ນ ຊ ຸ ້ ນ ຄ ຸ ງ ໃ ຊ ້ ບ ່ ານ ້ ວ ຍ .

ຂ່ວຍ ນ. ຂ່ວຍ ຫ ້ ວ ຍ ຫ ລ ື ຢ ້ ວ ຍ ຂ ່ ານ ້ ານ ຕ ້ ອ ງ ກ ິ ງ ຈ ້ ກ ່ ານ ້ ານ ເ ພ ື ່ ອ - ໃ ຫ ້ ຕ ັ ນ ອ ້ ອ ນ .

ຂ່ວຍ ก. ຂ ่ ານ ้ ານ ຫ ລ ື ແ ຂ ນ ເ ສ ື ້ ອ ຍ ຜ ້ ານ ້ ານ ທ ່ ີ ່ ເ ກ ິ ດ ໃ ນ ເ ວ ລ ານ ້ ານ ຮ ້ ອ ງ .

ຂ່ວຍ ນ. ຂ ่ ວ ຍ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ຂ ่ ວ ຍ ຢ ິ ດ ດ ້ ່ ງ ເ ງ ່ ອ ກ ັ ບ ຂ ่ ວ ຍ ແ ລ ະ ຂ ่ ວ ຍ "ຄ ັ ນ ໄ ດ ້ ຄ ຸ ງ ບ ຄ ວ ດ ພ ້ ອ ມ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ຂ ่ ວ ຍ ໃ ຊ ້ ເ ມ ื ่ ອ ໃ ດ ພ ັ ນ ແ ຍ ງ ຍ ັ ງ ສ ິ ງ ຄ ວ ນ ກ ໍ ່ ທ ี ่ ທ ิ ่ ง ທ ิ ่ ง ທ ว ง ແ ห ้ ง " (ย ิ น ใ ช ้)

ຂ่ວຍໂລ ิ ດ-ຂ่ວຍເລ ื ອ ด ນ. ຢ ่ ເ ກ ิ ດ ສ ื บ ເ ຊ ื ้ อ ສ ั ນ ว ่ ง .

ສາຍເຫດ ນ. ຄົ້ນເຫດ, ຄົ້ນຂອງເຮື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ລຳດັບຂອງ-ເຫດການ (ປ. ສເຫตุ)

ສຸຍ ວ. ໃກ້, ແຄບ, ເກືອບຊຸນ.

ສຸຍ (ເບິ່ງ ສຸຍ)

ສຸ້ຍ ວ. ພິ, ອ້ອນ.

ສ້ອຍ ๑. ก. ເອົາໄມ້ຂ້ວາ ຫລື ຂອງມີຄົມຜັນເອົາຂອງທີ່ຢຸ-ຊຸ່ງ.

๒. ນ. ຊື່ນຍາວທີ່ຫລີ້ນແລະຂົ້ນຄືນຫລັງ, ก. ເວົ້າຂໍ-ຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ໜໍ່ລຳພອນລຳຢູ່ເພື່ອໃຫ້ຄົນຫລ, ເວົ້າຂໍນັບ-ຂນຸນ, ເວົ້າຂວນກັນ.

ສ້ອຍສ້ອຍ ວ. ເວົ້າຂໍນັບຂນຸນ, ເວົ້າປະຈົບນຳ, ຂວນ, ນຳ.

ສ້ອຍວ້ອຍ ວ. ງາມ (ໜ້າສ້ອຍວ້ອຍ, ສ້ອຍວ້ອຍໜ້າ)

ສ້ອຍ ๑. ນ. ປາຊະນິດໜຶ່ງມີເກັດ ຈຳພວກປາຂາວ.

๒. ນ. ຊື່ກອງແມ່ລິດໃຫ່ຍມີຂີດກລົ ຮຸງກ່ຳ - ກອງສ້ອຍ ຫລື ກອງເລັກ ກິນ.

๓. ນ. ຊັບສົມບັດເງິນຄຳ, ຂາຍປະລິມາດທີ່ເສັ້ດດ້ວຍເງິນ ຫລືຄຳ ລຳລັບໃສ່ຄໍ ຫລືແຂນ (ເຈົ້າຕົ້ວສ້ອຍ ໝາຍ-ຄວາມວ່າ ເປັນເຈົ້າສົມບັດຕົ້ວນ້ອຍ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ ໜື່ນລ້ານ)

๔. ก. ຂາວເປັນວ່ອນຍາວ, ຂາວອອກຂົ້ນນ້ຳແດ່ຂົ້ນນ້ຳຍ້ຳ ຕິດຢູ່ກັບຂອງເດີມ, ວ. ເປັນເລັ້ນຢ່ອນລົງ, ຍ້ານ, - ຍອຍ, "ແພຂາວສ້ອຍສ້ອຍຍັ້ນປ່ອງເລັ້ນ"

ເສີ ๑. ก. ເອົາມືຫລີ້ນຂຶ້ນ.

๒. ວ. ບໍ່ຫ້ອຊາ, ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່, ວາງໃຈເປັນກາງ.

ສ້ອຍ ๑. ນ. ເຄື່ອງໃສ່ຫລອດລຳລັບວ່ຳຫູກຮູບຄ້ືເຂືອ (ກ້ານ ສ້ອຍ ຫລື ກະສ້ອຍ ກ່ຳ)

๒. ວ.ງາມ, ຈົບ, ก. ຄືເອົາໜ້າວ່າ "ພວະກໍ່ສ້ອຍຈັກ-ແກ້ວ ກ່ອຍໃຈຈອນເມກ", ໜ້າວເອົາ(ສ້ອຍໂອກາດ)

๓. ນ. ເວລາກາງເວັ້ນ, ເວລາວ່າງເວັ້ນຂຶ້ນຊຸ່ງແລ້ວໄປຫາ ຄ່ຳ, ວ. ຂຶ້ນຊຸ່ງ (ສ້ວຍ ກ່ຳ)

ສ່ອຍ ๑. ນ. ເງິນທີ່ຂັດບານເກັ່ຍຈາກຊາຍຂະກັນຂອງປະເທດ, ປະເທດ ຫລື ເມືອງທີ່ຍອມຮັ່ງເງິນຄ່ຳໃຫ້ອີກປະເທດ ນຶ່ງດ້ວຍການຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດ.

๒. ນ. ຄົນໃນປະເທດນຶ່ງທີ່ຫົກເປັນຂ້ອຍຂ້ວຂອງປະເທດ ອື່ນ.

๓. ก. ຂ້ວງດ້ວຍນ້ຳໃຫ້ສະອາດ (ສ່ວຍ ກ່ຳ)

ສ່ອຍເຂົ້ວ ก. ເອົາເຂົ້ວທີ່ຂັ້ງຊຸກແລ້ວຖອກລົງໃສ່ນົ້ນແລ້ວເຮັ່ງ-ໄປນາເພື່ອໃຫ້ເຂົ້ວເຫັ້ນຈ່ຳ ເອົາໃສ່ກ່ອງ (ສ່ວ່ຍຫລື ສ່ວ່ຍ ກ່ຳ)

ສ່ອຍຄ້ວ ก. ເອົານ້ຳລ້ວງຄ້ວໂດຍບໍ່ຜ່ນ່ອາບ.

ສ່ອຍໜ້ວ ก. ເອົານ້ຳລ້ວງໜ້ວ.

ສ້ອຍ ๑. ว. ແຫລມ, ນ້ອຍລົງ ໄປລ້ວງນຶ່ງ, ຫລຸດເກົ່ວລົງ, ບໍ່ຈະ ເຮີນຂຶ້ນ.

๒. ก. ຊີ້ໂດຍໜ້ນໜຶ່ນໃຫ້, ເອົາຂອງ ... ເລ່ືອໃຊ້ເງິນໃຫ້ ຢ່ວຍນຶ່ງ ໃນການຊື້ຂອງຮ່ວມກັນ.

ສ້ອຍສ້ອຍ ວ. ງາມ.

ສ້ວ ๑. ນ. ນ້ຳສົ້ນໆສຳລັບຫ້ວງໜ້ ເປັນຕົ້ນ.

๒. ນ. ສ່ວງທີ່ມ້ວນຍາວເໜ້ງຕົງໄປນາໄດ້ ໝາຍເອົາ-ນະນຸດແລະສັດດ້ວຍຂະຂານ (ປ. ສ້ວ ຂ. ສ້ວ)

๓. ນ. ດ້ວຍຂະຂານ, ສ່ວງທີ່ມ້ວນຍາວນອກຈາກນະນຸດ (ຂ. ສ້ວ ປ. ສ້ວ)

๔. ນ. ເປັນຄວາມຈິງ, ຄວາມຊື່, ບໍ່ລ້ວຍ (ປ.ສ້ຈ ຂ. ສ້ວຍ)

ສ້ວຈະ ນ. ຄວາມຈິງ, ຄວາມຊື່ວ (ປ. ສ້ຈ)

ສ້ວຂາ ๑. ນ. ເລ້ວກ້ວ, ຕົ້ນເລ້ວ (ປ. ສ້ຂາ)

๒. ນ. ສ້ວດ້ວ້ງຂະຂານ (ໃນຄ່ຳວ່າ ສ້ວຂາວ່ານ)

ສ້ວຽ ນ. ເງິນ. ສ້ວຂະກອນ-ສ້ວຂະການ ນ. ຊ່ວ່ງເງິນ (ປ. ສ້ຽ)

ສ້ວວ ວ. ເຈ້ວ (ປ. ສ້ວ)

ສ້ວວະບ້ວວະພັນ ນ. ຊຸເລ້ວ ເຈ້ວຊັ້ນຫ້ວ້ນເລ້ວຂະເໜ ນ (ປ.)

ສ້ວວາຫະ ນ. ເຈ້ວອັນ. ສ້ວວາຫະກາລິກ ນ. ຂອງທີ່ກົ່ນໄວ້-ໃນຂະຍະເຈ້ວອັນ ໄດ້ແກ່ເຜສ້ວທັ້ງ ๕.

ສ້ວຽ ນ. ລ້ວ ເຂົ້ກ, ຽ້ວ ຕົ້ວປ່ວ ຍ້ວ, ຽ້ວ ຳ ຍ້ວ ໃຫ້(ປ.ສ້ວຽ)

ສ້ວຫະ ນ. ຂ ງ, ຄ ຳ ເວ້ົ, ຂ ຳ ນ ງ (ປ.ສ້ຫ ຂ.ສ້ໝ)

ສ້ວໜ ນ. ຄວາມ ເ ຊ ື ່ ອ, ຄວາມ ຕ ເ ລ ື ້ ອ ນ ໃ ຂ, ເ ຈ ້ ົ າ ຂ ອ ງ ຽ ຸ ່ ເ ສ ້ ວ ປຸ ນ, ເ ຈ ້ ົ າ ຂ ອ ງ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ໜ ວ ນ (ປ. ສ້ໜ ວ)

ສ້ວໜ ວ ຂ ິ ວ ນ. ຽ ຸ ້ ວ ຕ ົ ້ ວ ນ ້ ອ ຍ ໃ ຂ ເ ຊ ື ່ ອ ງ ່ ວ ຍ (ປ. ສ້ໜ ວ ຂ ິ ວ)

ສ້ວໜ ວ ທ ິ ກ ະ ນ. ຽ ຸ ້ ວ ງ ດ ້ ວ ຍ ສ ້ ວ ໜ ວ (ປ.)

ສ້ວໜ ້ ນ ນ. ຊ ື ່ ຊ ້ ຳ ງ ແ ລ ະ ຂ ະ ຂ ະ ທ ີ ່ ຢ ຸ ່ ໃ ນ ປ ່ ຳ ຕ ິ ນ ະ ພ ນ (ປ.ສ້ໜ ້ ນ ວ ະ)

ສ້ວໜ ້ ນ ນ. ທ ້ ນ ຂ ອ ງ ຄ ົ ນ ຕ ິ , ພ ວ ະ ທ ້ ນ ຄ ຳ ສ ວ ນ (ປ. ສ້ໜ ້ ນ ນ)

ສ້ວໜ ວ ນ. ຄ ວ ນ ເ ຊ ື ່ ອ, ຄ ວ ນ ຕ ເ ລ ື ້ ອ ນ ໃ ຂ, ເ ຈ ້ ົ າ ຂ ອ ງ ຽ ຸ ່ ເ ສ ້ ວ ປ ຸ ນ, ເ ຈ ້ ົ າ ຂ ອ ງ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ໜ ວ ນ (ປ. ສ້ໜ ວ)

ສ້ວໜ ວ ອ ິ ວ ນ. ຽ ຸ ້ ວ ຕ ົ ້ ວ ນ ້ ອ ຍ ໃ ຂ ເ ຊ ື ່ ອ ງ ່ ວ ຍ (ປ. ສ້ໜ ວ ອ ິ ວ)

ສ້ວໜ ວ ທ ິ ກ ະ ນ. ຽ ຸ ້ ວ ງ ດ ້ ວ ຍ ສ ້ ວ ໜ ວ (ປ.)

ສ້ວໜ ້ ນ ນ. ຊ ື ່ ຊ ້ ຳ ງ ແ ລ ະ ຂ ະ ທ ີ ່ ຢ ຸ ່ ໃ ນ ປ ່ ຳ ຕ ິ ນ ະ ພ ນ (ປ.ສ້ໜ ້ ນ ວ ະ)

ສ້ວໜ ້ ນ ນ. ທ ້ ນ ຂ ອ ງ ຄ ົ ນ ຕ ິ , ພ ວ ະ ທ ້ ນ ຄ ຳ ສ ວ ນ (ປ. ສ້ໜ ້ ນ ນ)

ສ້ວໜ ວ ອ ິ ວ ອ ິ ວ ຕ ວ ອ ິ ວ ນ. ຽ ຸ ່ ຳ , ເ ປ ັ ນ ຄ ຳ ສ ງ ກ ຽ ຸ ່ ນ ວ ວ ເ ປ ັ ນ ພ ິ ກ ຽ ຸ ຖ ້ ຳ ບ ວ ນ ຳ ຽ ຸ ປ ຊ ວ ອ ິ ງ ໃ ວ ກ ໍ ເ ປ ັ ນ ສ ້ ວ ໜ ວ ອ ິ ວ ຕ ວ ອ ິ ວ ກ ສ ວ ອ ິ ງ

ນັ້ນ (ป.)

สัดถา น. ครู,ผู้สอน, พระพุทธเจ้า (ป. สัตถา)

สาอ ๑. น. เครื่องปูนอนแลนั่ง เช้นด้วยเส้นออกไม้ตลี ตาย ตลี ตังว่างๆ.

๒. ก. โยนให้, ส่งไปข้างฟ้า, ส่งขึ้นไป, ถอกบ้วไห้แล่นไป, ว่า, เอ้ย, เอ้าสงอ (ลาสาอ)

ส. น. อาสา, แบบสงบ, ฟังธีคันชี ตั้ง อัธยาสาย, ปอัดสาอ (ส. สาสย)

สาอตา น. ลองมีคม, มีด, ดาบ (ส. สาตรา)

สิก ๑. น. นักสงบ (ส. สีลย ป. สีลย)

๒. ก. บอกให้, สอนให้, สอนมีนให้ (สิกสอนให้เป็นคนบ้าเผื่น) (ป. ปสิก)

ส. น. ความสำเร็จเด็ดสาอ, อำนาจอันชอบพัน ตั้ง มีสิก, ไดสิก (ป. สิกขา)

สิกขัดถะ น. ส่วนความต้องการสำเร็จแล้ว, นามลองพระพุทธเจ้าโคดมพระองค์เมื่อยังบ่พันปอด (ป. สิกขัตถ ส. สชิฬาถถ)

สิกขา น. สิสิ. สิกขาจาม ป. ฮาจาบสำ ตัดอัดสิสิ (ป. สิกขาจาริย)

สิกขี (เบิ่ง สิก ป)

สิกขีกอม อ. ให้ความสำเร็จ, ทำความสำเร็จ (ป.สิกขีกต)

สิกขีกาอิยะ น. คำอะธิฐานขอให้สำเร็จ (ป.)

สิกขีใจ น. ส่วนความสำเร็จในมีน, ตอพ้าพอามพรีกขีบาอ.

สิกขีโจก น. ธีกยาบที่บำความสำเร็จมาให้ (ป.)

สิก น. ลูกสิก (ป.สิกขะ) ก. เลือกออก,อาการ-ลองที่เป็นบ้าไกลพุ่งออกไอๆ.

สุ ๑. ก. ตอ,ส่วง,บันยั่ไป,บาย,ยอด,ท้าย. สุดส่วน ก. ผิดปันยา. สุดใจ ก. พ้ใจ, เต็มใจมั่. สุดท้าย น. ตล้าพุ่, ตล้าพุ่, ลูกตล้า. สุดท้าย อ. บาย, ลุนพุ่.

๒. อ. บ่อีสุด, สะอาด, ล้วน, แท้ (ป. สุทธ)

สุดสะแมน น. ชื่อเพ้าแคบ ตลี ลายแคบลายบ้าง เอ้ยอ่าลาย สุดสะแมน (ลายโป้ซ้าย ก็อ่า)

สุดลับอะ น. ชื่อคำสอนลองพระพุทธเจ้าตอนบ้างในอำนอน ม ปีกก.

สุดที น. ความบ่อีสุด, ใบธ้บสงๆฤาษะตลีความบ่อีสุด-

ส - ห

สงกอ่า ไบสุดที (ป.)

สุดหาอาด น. ชื่พันษะโลกขั้นบ้า เป็นขั้นสุง และเป็นสะฤาษีพ้สะสอะนาความมีไปเกิด (ป. สุทธาวาส)

สุ ๑. ก. ก่าอคำปาลิขึ้นพ้อมกัน ตั้ง สุดมิน เป็นอัน.

๒. น. ชื่คอามพี่กำบิดไอ้ขึ้นๆเพื่อให้อ่าไอ้กับปาก, อิกิด (สุดเสด, สุดสุภคิด), แบบสงบ, อำสาสงบ, คำสอนตอดบ้า ในพระพุทธสาสนาที่เป็นเสื่องมีหาบ และบิดสุพาสีด สงกอ่า พระสุด ตลี สุดอันตะปิอิก (ป. สุดด)

ส. น. ฉางจำพอกบ้างดิอมัยๆเช้อช้างฝูงาม โกมตลี สุดิน ช้าพงอใช้ดิดเด้าแคบ.

๓. น. ตัวม่าน, ตัวก้าง (มาจากคำสุดส)

เส้อ ก. แล้ล, บ้อสะบอม, สุด, น. ชุปิด ๑๑ ตินิ.

เสด ๑. น. มำเป็นเมือกสุ้มออกจากสุดคำ ตลี ไส้ (ส. สเสมุ) "ลายเทียเต้งเสดพ่างฟูมย้อย" (สินไช)

๒. น. ส่อมพี่ตลือ, ส่อมพี่เกินไป, ส่อมพี่บ่พ่อ (ป. - เสส)

เสอสิ อ. มิตลือฝู่.

เสดสอม น. อิชาเสดกาอย้อยเสดพี่บ่ต้นจำนอมหอย.

เสดสิบ น. อิชาเสดกาอย้อยเสดพี่เสดส่อมในสิบ.

แสด อ. สิตลือๆแกมแสๆ "พ้าแสดสื่อแสงคัยคำลิๆ"

สิด อ. ดิบ, ไหม่, บ่ทุ่งอแต้ง.

โสด ๑. ก. อาบ, อาบน้ำ, ล้างส่อย (ป. โสจ) " โสด สิงสิล้างๆ "

๒. น. ฐ "พระยาดพ้าอพิพโสดสแสงพ้ง" (ป.โสด)

ส. อ. อ่ง, บันคุ่, โพน (ชายโสด), เลีย เป็นคำ-ปะกอบพ้าคำปะถีเสดอ่า; โสดบ่ได้, โสดบ่ต้น (เลียบ่ได้, เลียบ่ต้น)

สอด ก. เอาลอดเข้าไปข้างใด้ ตลี ในระหว่างๆ, - ส้อย, ใส่, ต้ ... างๆ, เบิ่ง, ลิ้, ลอย "ภูมพัน-ปะ ... ลอดปุนไปตั้ง"

สอดส่องๆ ก. พิจาระนาเบิ่งคัดเฉ่.

สอดแส้อ ก. ล้กลอยพี, สับไปสอมมา.

สอดๆ อ. สงๆพ้ใจค่อยๆในเวลานอนหลับ.

สอดแมน ก. สืบหาความลับ, สืบหาเหตร้าย, แมนเบิ่ง.

ฮัด ว. ตัวแผ่ว่างดีหว่างด้อยลินยัด.

ฮยด ๑. ก. อาการเจ้บห้อง หลื ย่างภายหนึ่งอาการเจ้บฮยบ (เบิ่ง ฮยบ ด้อย) อ. เอ้าหลือเฮ้ดใส่ให้เจ้บใจ (เอ้าฮยด)

๒. น. ลิฮยด.

ฮือด ก. เบิ่ง แอ่เคิ่งดา, เหลือด.

ฮอด อ. ใบออก, พ้นออก, ลื่น.

อัดยะ (อ่านว่า อัดถะยะ) น. ความยัด, ความจิง (ส.)

อัดยาทิฐาน (อ่านว่า อัดถะยาทิฐาน) น. ภาบอั้งความจิงใจเป้นหลักอ้าง (ส.)

อัดยาบัน (อ่านว่า อัดถะยาบัน) ก. อ้างความยัด, อับฮอง เอาข้อลิกลิง, ยั้งยืนความลิกลิง (ส. อัดยะ+อาบันน)

อัดนาคะนะขุด (อ่านว่า อัดถะนาคะนะขุด) น. ข้าวล้านบี่ หลื ล้านข้าว (ป. อะถะ เฮ้อย, นาคะ เข้าว, นะขุถะ เพื่น) ข้าวฮ้อยพื่น, เป้นนามนะคอนตลอดของประเพดลาวแอ่บูฮานเอ้าสั้นๆว่า - อัดนาก.

อัดนิกอน (อ่านว่า อัดถะนิกอน) น. หมู่ยัด, หมู่นะบุด (ป. อัดถนิกส)

อัดบิด (อ่านว่า อัดถะบิด) น. หางดิก, หางลี (ส. อัดปฤ)

อัดบุด (อ่านว่า อัดถะบุด) น. ลอกบือลาว (ส. อัดปุลย

อัดบุธุด (อ่านว่า อัดถะบุธุด) น. คินลี, คินนีลืม (ส. อัดปุธุล)

อัดบ้า (อัดถะบ้า) น. ชื่อลกบือแมนบี่างอกลีแดงและปั้อม (ป. อัดถบ้ากก)

อัดบัน (อ่านว่า อัดถะบัน) น. ชื่อลกบือแมนอี่า, อันลืน เป้อ (ป. อัดถบันน)

อัดมะ (อ่านว่า อัดถะมะ) อ. ซิ ก (ป. อัดถมะ)

อัดอะ (อ่านว่า อัดถะอะ) น. อัดเด้งอะลาม.

อัดอะแผด (อ่านว่า อัดถะอะแผด) น. ซ่อบือยัด.

อัดอาม (อ่านว่า อัดถะอาม) น. เจ้ดอัน(ป.อัดถาล)

อัดโลก (อ่านว่า อัดถะโลก) น. หมู่ยัด (โฮมห้างคินและยัด) (ป. อัดถโลก)

ลาดลืม (อ่านว่า ลาดถะลืม) น. อิฐาลาคม, ความรู้ที่ปะเฮือ (ล. ลาดลลีฬ)

ลาดเผด (อ่านว่า ลาดถะเผด) น. อิฐาลาคม, ความรู้เฮือและในคันพี (ล. ลาดลเดช)

เลดยัด (อ่านว่า เลดถะยัด) น. ลื่นลาว (ป.เลดยัดถ)

โลดปะลาด (อ่านว่า โลดถะปะลาด) น. เล้นปะลาดตู, เล้นที่หว่างใต้เอ้ยินย่าง (ป.)

โลดอินยาน (อ่านว่า โลดถะอินยาน) น. ความรู้ที่เกิดหางตู (ป.)

เลฤกิด (อ่านว่า เลดถะกิด) น. องภาบอันก่องกับการล้างใต้เกิดเลิน, ภาบจำพ่ายจ่ายแจกและภาบกินภาบใช้สิ่งอ่างๆลองฐุมนุมคิน (ล. เลลลฤ+กิจจ)

เลฤภาบ (อ่านว่า เลดถะภาบ) น. ภาบเฮ็ดใช้ผาดเป้น-เพื่อมิล้นกินอันใช้.

เลฤกอน (อ่านว่า เลดถะกอน) น. ถุ่เฮ็ดองกอันใต้เกิด-เลินเพื่อมิล้นกินอันใช้ (ล. เลลลฤ+กอ)

เลฤลาด (อ่านว่า เลดถะลาด) น. แบบอำลาอันก่าอ้อยภาบล้างใต้เกิดเลิน ภาบจ่ายแจกและภาบกินภาบ-ใช้สิ่งอ่างๆลองฐุมนุมคิน (ล. เลลลฤลาลอล)

ล้น ๑. น. ส่อนพื้นล้ายนะเป้นโนนยาว, ลิ้นพื่ยาวไปอ่วยกะดูกล้าห้างลองล้าง, ส่อนพาแต่งนิดที่กับล้าน-กับคิน.

๒. ก. กิน (ใช้สำลับพิกสุ)

ป. ล้น. เลื่อน, คิ: "ลอนลิเป้นลินจ๊ดจากโฮมล้น-ไล้" (เจ้อา)

๔. น. ชื่คำกอนปะเพดบี่างในพาลาปาลิ และคำนี้-ลาอใช้เป้นลาม ในปโยกอ่า: ภาบ, กอน, โคา ลาม (ป. ล้นห)

๕. น. ชื่ปีหนึ่ง ๑ คิบือลก.

ล้น ก. เพ้า, เพ้าอิงไอๆ, ละเพื่อน. ล้นลาย ก. ล้น, ย้ายหลายจินล้น.

ล้น อ. บ่ยาอ, ก้อน.

ล้นจอน ก. เดินไป, ถ่งอไป (ป. ล้นจ)

ล้นละกลือ น. ชื่พาลา เก่าแก่ในปะเพดอินเดิ้งเป้นพาลาที่มิละบงบลงบล้อยลี (ล. ล้นลกลือ)

ล้นยะชาด น. เผื้อชาด (ป. ล้นยชาด)

ອັນຍາ ນ. ຄວາມເຊື່ອໃຈ, ຄວາມຍັ້ງເກຶ, ຄວາມຈື່ຈຳ, ເຄື່ອງໝາຍ, ຂໍ້ອິກລິງ, ກ. ຫ້ຳຄວາມອິກລິງ.

ອັນຍາຂັນ ນ. ໝວດອັນຍາ, ເປັນຂັນນຶ່ງໃນຂັນຫ້າຫັ (ປ.)

ອັນຍາບັວ ນ. ໃບຕັ້ງຍົກທີ່ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນພຣະຣາຊທານ (ປ ອັນຍາປັ໑ດ)

ອັນຍາອິປລາດ (ອ່ານວ່າ ອັນຍາອິປປະຫລາດ) ອ. ມີຄວາມຈື່ຈຳ - ພາດພັ້ງ (ປ. ອັນຍາອິປລາຄ)

ອັນຍານ ນ. ເຄື່ອງໝາຍ, ກ. ຮະແດງເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ຮູ້ໄດ້ - (ຮ.)

ອັນຍິ ອ.ມີຄວາມຮູ້ເມື່ອຢູ່, ມີຄວາມໝາຍຮູ້ໄດ້ (ປ.)

ອັນຄານ ນ. ນິດອັຍທີ່ມີມາແຕ່ເກີດ, ຈິດໃຈ (ປ. ອັນຄານ ແປ່ວ່າ ການສືບຕໍ່)

ອັນໂດດ ນ. ຄວາມຍິນດີ, ຄວາມຍິນດີຈຳເພາະໃນສິ່ງທີ່ຄົນມີຢູ່ (ປ. ອັນດຸດຖິ) (ຄຳນີ້ລາວເອົາໃຊ້ກົງກັນຂ້ານວ່າ - ຢາກໄດ້ຫລາຍ)

ອັນໃດ ອ. ຢ່າງໃດ, ເປັນຄຳປ່ຽນໜ່ຽນຄູ່ກັນຄຳວ່າ ອັນນັ້ນ

ອັນຕະຕິ ນ. ຄວາມສືບຕໍ່ (ປ.)

ອັນອະຕິອັງ ນ. ເຊື້ອໝວດສືບຕໍ່ກັນມາ.

ອັນອະປາປ່າ ນ. ພຣະທຸ່ເປັນປະທານໃນກິດຂອງນາຍ່າຍລັດທິຄຳພໍ ລິກ.

ອັນອານ (ເບິ່ງ ອັນຄານ)

ອັນອິ ນ. ຄວາມສງົບ, ຄວາມສຸງບອ້ອຍ, ຄວາມຮາບສຸງ - ພຸງງານ, ຄວາມລົ້ບອ້ອນ, ພຣະນິພານ (ປ.)

ອັນອິພາບ ນ. ຄວາມສງົບ.

ອັນຖະອະ ນ. ຄວາມຄຸ້ນເຄີຍ, ຄວາມຮັກແພງ, ຄວາມລ້ຳແກ່ນ- (ປ.)

ອັນຖັດ ນ. ຕ້ຳທີ່ພົກສຸປຸ່ນ້ຳ (ປ. ອັນຖຕ)

ອັນຖານ ນ. ຮູບຮ່າງ, ລັກສນະ, ອາດຊີວ (ປ.)

ອັນທະ ນ. ຄວາມພໍໃຈ, ຄວາມຮັກແພງ (ປ.)

ອັນທາ ນ. ຄວາມຍິນດີ "ຊີ່ບໍ່ອັນທາດ້ອຍຄອນຊົ້ນເງື່ອນກາ ຊີ ບໍ່ອັນທາດ້ອຍຄອນປ່າເງື່ອນນາກ"

ອັນທາຄະຕິ ນ. ຄວາມອ້ອງງໍເພາະຮັກແພງກັນ (ປ.)

ອັນທັດ ອ. ຊ້ຳນານ, ຮູບຮ່າງພໍດົນກາງ.

ອັນທານ ນ. ການກ່ຽວຮ້ອງ, ຄວາມຕໍ່ (ໃນໂອຍາກອນໝາຍເຖິ ຄຳຈຳພວກນຶ່ງໝາຍຫໍ່ຄວາມ, ປໂຍກແລະຄຳໃຫ້ໄດ້ - ຄວາມ (ປ.)

ອັນຫາ ນ. ການມານ, ຮ້ວຍ, ນານໃຫ້ຢ້ານ, ກ້ຳຮ້ວຍ.

ອັນນັ້ນ ອ. ຢ່າງນັ້ນ.

ອັນນິຖານ ນ. ຄວາມອິກລິງໃຈ, ລິງຄວາມເຫັນ (ປ.)

ອັນນິທິ ນ. ການພ້ອນໂຮມຊັບ.

ອັນນິບາດ ນ. ການປະຊຸມ, ທີ່ປະຊຸມ (ປ. ອັນນິປາດ)

ອັນນິອາດ ນ. ການຢູ່ຮ່ວມກັນ (ປ. ອັນນິອາຍ)

ອັນພຸ ນ. ຫລ້ຳພຸເອົ້ວທີ່ຍາວໄປ.

ອັນພ້ຳ ນ. ດ້ານກົງກັນຂ້ານກັບຄົນຂອງນິດໂອ້.

ອັນຫລ້ຳ ນ. ຊິ້ນແລະຖຸກທີ່ຍາວໄປດ້ານຫລ້ຳ.

ຂານ ๑. ก. ເອົ້ວອອກຫລືທ່ຽງ ເປັນເຂ້ນຂອດຂັດກັນໄປນ້ຳໃຫ້- ເປັນແຜ່ນ ຫລື ເປັນອ້ວ.

๒. ນ. ແກ່ນ, ແຂ້ງ, ຂ່ອນຂ້ຳຄັ້ນ, ໜ້ວຍ, ຈິດໝາຍ (ປ. ຂາຍ)

๓. ນ. ທ້ວງຈ້ຳພວກນຶ່ງ ເປັນຂອງເນື້ອ, ພຍ້ວທີ່ເປັນເມັດ ແຂ້ງຢູ່ໃນຊິ້ນຂັດຫລືໝ້ວກໄມ້.

๔. ນ. ຂ້ວງ, ອ. ໃຫ່ (ຂ້ວງຂານ, ເນີຍຂານ)

๕. ນ. ເຂ້ົ້ວທີ່ວ້ຳຫລືເອົ້ວເປືອກອອກແລ້ວ.

ຂານຊ ນ. ທ້ວງຢ່ວງນຶ່ງ ເປັນຫ້ວງເນື່ອ.

ຂືນ ๑. ນ. ຂ້ີ (ໃນຄຳວ່າ ຂ້ີຂືນ ຫລື ຍ້ຳຂ້ີ ໃຊ້ຂ້ີນ້ຳທ່ານ- ເຈ້ົ້ຍືນເອົ້ວ ເປັນເມັ້ງ) (ກິດໝາຍບຸຮານ)

๒. ນ. ຊັບສິນບັ໑, ເງິນຄຳ.

ຂືນຄ້ວ ນ. ສອງທີ່ຊ້ຳຂ້ວຍກັນ.

ຂືນຄວນ ນ.ພຣະເຈ້ົ້ວແຜ່ນດິນ, ພຣະຣາຊໂອລົດ.

ຂືນຈ້ວງ ນ. ເງິນຄ່ຳຈ້ວງ.

ຂືນຂືນຄ້ວງ ນ. ສິນບັ໑ທີ່ຕ້ວເມັ້ງຫ ໄດ້ນ້ຳກັນ.

ຂືນເດືນ ນ. ເງິນໜຶ່ນເດືນຂອງຄູ່ຕ້ວເມັ້ງ.

ຂືນຂອດ ນ. ເງິນຄ່ຳແຂ້ງດອງ.

ຂືນໄດ ນ. ເງິນໄດ້ຄ່ຳວ່ວ.

ຂືນບິນ ນ. ເງິນທີ່ໃຫ້ແກ່ຊັບທ້ຳທຸຣະໃຫ້ຄວາມ- ສັນຍາທີ່ໄດ້ນອກໄວ້.

ຂືນໃຫ ນ. ເງິນຄ່ຳປັ້ນຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ຊ່ວຍ.

ມ. ນ. ຂ້ີປະຕິບັ໑ລ້ຳລັ້ນເປັ້ກກາຍແລະວາຈາໃຫ້ງຸບອ້ອຍ, ຄວາມປະພຶ໑ຫ້ວ (ປ. ສິລ)

๔. ນ. ດ້ວ, ແບບແຜນ, ຄວາມຮູ້ (ຮ. ສິລປະ ວ່ວທສິນ, ນາງສືນ)

ຂັ້ນ ๑. ນ. ເຄື່ອງມຸ່ງຂອງຊ້ວງແຂວນ້ຳຄາ ຄູ່ກັບຕ້ວັນເປັ້ນ

เคื่องบุ่วยอยู่ขาย.

๒. อ. ล้วง, ล้ม.

ฆืมพุอา ฆ. น้า (ป.)

ฆืม ก. ดัดให้ตรง, ทำให้ตรงจากกัน, ยะวับ.

ฆืมความ ก. ดัดฆืม, ยะวับคอาม.

ฆุม ๑. เม้า, ฉลา (ยาฆุม)

ฆุมพะยา ๑. วาม, ดี.

ฆุมพะฮี ฆ. มาวาวาม (ย.ป.)

ฆุมพอม ๑. วาม, ดี (ป. ฆุมพย)

ฆุมพอมพิด ฆ. คำเอ้าดี, คำก่าอที่เป็นปโยค (ป. ฆุมพยอาจม)

ฆุม ๑. ก. คงอย้าย, โกย.

๒. ก. ภาบอิภักใส่บ่อมบ้ำมีน้ำ, อิภักฉัง (เฮ็นอ่า ฆุมภัก ภักฉบอมี้เฮ็นอ่า ภักเล้าฆุม)

๓. ฆ. ฆ. ตาเอ้น (ย. ฆุยย) "ฆุมสาฮื้นคองฟ้าย่อาใย"

๔. อ. ห่อาวเป้า, บ้ำ, เส้งไป, น. เลข ๐ (ย. ฆุมย)

๕. น. หยก, หลาย, ยย๐ ถึ้ง ถียุม, บิพยุม (ป. ฆุย)

๖. น. สงา, สงาเอ้า "พะฆุมสงาคิมถึ้งพะฮัม - คองฟ้า" (ป. ฆุย)

๗. ก. เล้ว, ถี (ถียุม) กอม, อิม, บ้า, มือคั้ม (ยาฆุมยาเอ้น) (ป. ฆุย)

ฆุมยาภาอ น. ยาภาอเป้าห่อาว, บ่อมบ้ำยาภาอ หลื พะยะภาอ (ป. ฆุมย+ยาภาย)

ฆุมใย อ. เป้า, บ้ำ, ยาภาอเป้าห่อาว.

เฮ็น น. ลาย, ฉกอ, หาว, ละยะถือกับบ่ลาอ, ลักยมะฮองสิ่งที่เป็นลาย ถึ้ง หาว, เฮือก อ่า เฮ็น.

ฉอม ๑. น. บันดาลักยอาล้ายาฉภาบที่พะยะเจ้าฉฆ่อิมหิ้ง ถึ้งใต้ ฆุกอ่า ขึ้น ฉละต่ำกอ่า เพ้ง.

๒. อ. สิบพื้น หลื ร้อยพัน (๑๐๐,๐๐๐) หลาย, เทอิมเกิน (คิมถึ้งฉยม) ใหย, ฆุมฉถย อ. ใหยฉถย ฉก่ฉถย. ฆุมฉเมือา น. อำพะฆ้ายาฉภาบขั้นฆุ ฆุยในสมัยบูยาม มีอำพะเจ้าย ใช้ถึ้นาสุขยาย หงมกับอำพะฆ้านายิกสัญมิถิ ฆุกสันนี้.

ป. น. พะหาม, คิมในกอาพัน, ฆุกอบคุมพะหาม - (ไฮมุย-ฉยมยะ) ฆุมยาภอม น. ฆุ้พะหาม, - กอาพัน. (ย.) ฆุมยาบุพวม น. อำนาจหาว หะหาม.

ฆิม ๑. น. มีผ้าว, ลายป่า, ฆุ่ไม้ (ไพฆิม) (ป. สันพ)

๒. อ. สับลอกับฝ่าวพั้นพงา, ฉพันพงา (ไม้ฆิม), สับลอด, ทำให้ตงั้ว.

ป. น. ฟ้าลิฆุมาปี้ว ในคัมพิมุภัดจายมะ หลื ไอยาภอมปาลิ ก่าอย้อยถือสักลอมฉละภาบถือสักลอม-เล้าภัม (ป. ลิมหิ)

ลั้ม น. บ่อมฆุด, เว็อม, เป็ดาตล้ว, ลอย ลั้มยา น. บ่อมฆุดลอาถิมหาวเป็ดาตล้ว.

ลิมเคิา ก. เอิาเฉือภลอดย้อยด้าคอาย หลื วิดฉล้ดภ้งอ ลั้มนามัดไอ้ห่ำอม.

ลิมใจ ก. เอิาใจใส่, ตั้งใจถึ.

ลิมพะนา ก. เล้าภัม, ไลภัม, ปึภลาหลื (ป.)

ลิมพะยา น. เอลาถือค่ำ, เอลาจอมฉจ้า, เอลาละห่าว มือภับฉจ้าถึภัม, เอลาฆุ้มล้าอ (ย. ลิมพยา)

ลิมหิ น. บอมถึ, ภาบถิดถึ, ภาบล่อม, ภาบคุ้มเคีย, - คอามถือภัลอาคอาภัม, ลี้ลันยา, ภาบถึสักลอม (ป. ลิมหิ)

ลิมหิลันยา น. ฟ้าลิลำคับที่พำไถ้ถึภัมละห่าวลัฤยาม, ฟ้าลิ-ลันยาถิดถึภัม (ป.)

ลิมเพ น. คอามลาลัย, คอามบึฉม่ใจ, คอามหงู้ยากในใจ (ป. ลิมเพต)

ลิมเพด น. คำลั้ว, ล่าอ, ลายภาม, ในบอก (ป. ลิมเพต)

ลอม ๑. ก. บอกคอามฮู้ใต้, ละฉลาใต้เล้าใจ, อ่านำ - (ลอมคอาม), ฉลกเป็น, ลงม, ฉลม, ลิ้นใหง่ - (ลอมลาอ, ลอมบ่าอ)

๒. น. ปืน, ฉภปืน, ฉภพะนุ, ฟ้าเภ้ก (ย. ลย)

ลอมลาอ อ. พอมเป็นลาอ.

ลอมบ่าอ อ. พอมเป็นบ่าอ.

ลอมใหง่ อ. ภำลังลิ้นใหง่.

ลอมฟ้า อ. ภำลังลิ้นใหง่, ลิ้นใหง่.

ล่อม อ. ฆุก, ฉลกละฆุก (ลาภม่องล่อม), ลล่อยฆุกเป็นลันฆู่ในฉภ่มอา หลื ลาภม่อา.

ล้อม ๑. น. เพื่อาใส่เอิาปาเล้ดคือใฆฉถ่บ่มีกา ปาเล้วใ

ຄາຢູ່ກັ້ນ.

ອ. ກ. ເອົາໝົ້ງ ຫລື ຂອງອື່ນຊ້ວນເອົາຂອງຢູ່ໃນນັ້ (ສ້ວນກ້ຽ), ຖ້ວມເອົາຄວາມຂ້ຳຄັ້ນ.

ສ້ວນຂ້ວນ ກ. ການຫ້ຳໜ້ຳທີ່ເອົາຂ້ວນຂ້ວນຂອງຄົນເຈ້ບດ້ວຍການເອົາຜ້ວ ຫລື ໝົ້ງສ້ວນເອົາຂ້ວນ.

ເຂ້ນ ອ. ບ້ອງ, ສໍຂະເຂ້ນ.

ຂ້ງນ ນ. ຫ້ວ (ປ. ຂ້ຫ)

ຂ້ງນ ອ. ນ. ໄມ້ແຕ່ລະນ້ອຍໆທີ່ປ້ກດິນນີ, ໄມ້ເປ້ນແຕ່ລະນ ອ ຢູ່ກ້ນ - ໄມ້ທ່ອນໃຫ່ ຫລື ໍ, ໝ້ວນແຕ່ລະນ ຂອງໄມ້ ແຕ່ ບໍ່ແມ່ນໝ້ວນທີ່ເປ້ນເອງ.

ອ. ນ. ຕ້ກແມ່ນ້ຳກ້ນຂ ໃຊ້ເຮ້ດຂ້ນກ້ນ.

ນ. ນ. ໜ້ງຂ, ຈ້ດໝ້ວຍ (ໃນຄ້ຳວ່ຳ ໜ້ງຂ້ງນບໍ່ໜ້ງຂ ຫລື ກ້ດໝ້ວຍບູຮ້ວນວ່ຳ ຕ້ນໄປເຖ້ງ ນ ປີ ບໍ່ນ້ຳ ເຫ-ຕ້ການອ້ນໃດນ້ນບໍ່ມ້ຂ້ງນຂ້ນ້ຳມ້ວນອກວ່ຳອ....)

ຂ້ງນດ້ນ ນ. ນ້ອ້ອ້ນ້ອຍໆຂ້ແຕ່ງຕ້ນຢູ່ໃນດ້ນ.

ຂ້ງນຂ ນ. ຕ້ກຂ້ງນແມ່ນ້ຳກ້ນຂ້ດໝ້ວຍໃຊ້ເຮ້ດຢ່ຳ.

ສ້ວນ ອ. ນ. ບ່ວນລ້ວນຂ້ວ້ໄວ້ຂ ໃຊ້ລ້ບປຸກ້ກ້ກ ແລະໝ້ວກໄມ້ວ່ຳໆ.

ອ. ນ. ອ້ຳກ້ນໄປຫ້ນ້ຳກ້ນກ້ນໄປທ້ຳໆ ເຂ້ນ ໆ ອ, -

ຂ້ບຂ້ນ (ສ້ວນ ກ້ວ່ຳ)

ນ. ກ. ຫ້ວ "ສ້ງໆສ້ວນພ້ວນສ້ງໆຫ້ວໝ້ນປ້ຳກ" (ສ. ສ ອ ອ)

ອ. ກ. ສ້ບສ້ວນ, ໄ ອ ສ້ວນ "ອ້ກໂທ ອ ໃ ອ ແ ກ ໜ ຳ ນ ກ້ດ ຸ ຳ ນ ກ້ດ ສ້ວນອ້ກໃຫ້ໃ ອ ຂ້ນ ຄ ອ ໆ ທ ຸ ຳ" (ທ້ນນ ສ ນ ອ)

ສ້ວນຄວາມ ກ. ໄ ອ ສ້ວນ, ຂ ຄ ວ ຂ ຄ ວ ນ ປ ໆ ນ ທ ໆ ນ ກ ນ, ຕ ຂ ນ.

ສ້ວນສ ນ ນ. ທ ທ ສ ຫ ນ ເ ນ ແ ຖ ອ ກ ຍ ໜ ຳ ຸ ເ ປ ນ ປ ສ ຫ ນ.

ສ້ວນ ດ ໆ ຂ້. ຢ ຳ ຍ, ຂ ໆ (ສ ວ ນ ດ ໆ ເ ຈ ້ ໆ ....)

ສ ອ ນ ອ. ນ. ພ ຸ ອ, ຕ ແ ນ ກ, ສ ອ ນ ໜ ແ ປ ໆ ອ ອ ກ ກ ສ ຫ ຸ ກ ສ ອ ງ ໃ ຫ ໆ ຫ ລ ື ສ ອ ງ ຫ ລ ວ ຍ.

ອ. ຂ້. ຢ ຳ ຍ, ຂ ໆ.

ສ ອ ນ ວ ໆ (ເ ບ ິ ່ ງ ສ ອ ນ ອ)

ສ ້ ບ ອ. ກ. ເ ອ ົ ້ ຳ ປ ວ ນ ນ ິ ອ ຫ ລ ື ສ ບ ຫ ລ ື ສ ອ ງ ແ ຕ ລ ະ ໆ ເ ປ ້ ນ ຂ ້ ນ ແ ໜ ງ ຫ ລ ື ສ ້ ຳ ໆ ລ ົ ງ (ຂ ້ ຳ ນ ົ ກ ໃ ສ ້ ສ ້ ບ ໄ ມ ້), ປ ົ ນ, ຂ ້ ນ ເ ປ ້ ນ ຫ ວ ່ ຳ ໆ (ສ ້ ບ ກ ້ ນ), ສ ້ ບ ປ ົ ນ ກ. ປ ົ ນ ກ ້ ນ ຢ ູ ່ . ສ ້ ບ ສ ົ ນ ກ. ໄ ສ ອ ່ ກ ້ ນ ໄ ປ ນ ໆ .

ອ. ນ. ສ ງ ໆ, ຄ ຳ ເ ອ ົ ້ ຳ, ຄ ຳ ຍ ຳ ກ, ຄ ຳ ເ ລ ິ ກ ແ ສ ບ ໜ ້ ຕ ້ ອ ໆ - ແ ປ (ສ. ສ ້ ນ ໜ)

ສ ້ ບ ນ ້ ຳ ນ ນ. ສ ້ ນ ປ ຳ ກ ຫ ້ ຳ ສ ອ ງ, ປ ຳ ກ, ປ ຳ ກ ນ ້ ຳ, ບ ່ ອ ນ ນ ້ ຳ ໄ ຫ ສ ລ ິ ກ.

ສ ້ ບ ໄ ດ ນ. ສ ຕ ລ ັ ກ ສ ນ ິ ສ ອ ງ ໜ ້ ຕ ໍ ່ ສ ຸ ບ ໃ ສ ່ ໄ ດ ຍ ຳ ໄ ລ ສ ້ ບ ໄ ດ ນ ໆ .

ສ ້ ບ ຢ ູ ່ ກ ້ ນ.

ອ. ກ. ເ ອ ົ ້ ຳ ໝ ົ ້ ງ ຫ ລ ື ສ ອ ງ ອ ື ່ ນ ຊ ້ ວ ນ ເ ອ ົ ້ ຳ ຂ ອ ງ ຢ ູ ່ ໃ ນ ນ ັ ້ (ສ ້ ວ ນ ກ ້ ຽ), ຖ ້ ວ ມ ເ ອ ົ ້ ຳ ຄ ວ ນ ສ ້ ວ ນ ຄ ້ ຳ ກ ັ ນ .

ສ ້ ວ ນ ສ ວ ນ ກ. ຖ ້ ວ ມ ໃ ຫ ້ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ແ ນ ່ , ຖ ້ ວ ມ ໃ ຫ ້ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ຕ ້ ນ ເ ຫ ຕ .

ສ ້ ວ ນ ຫ ລ ັ ງ ກ. ເ ອ ົ ້ ຳ ເ ສ ້ ນ ຊ ້ ຳ ຍ ຫ ລ ື ໃ ຫ ໝ ່ ທ ີ ່ ເ ປ ້ ນ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ຫ ລ ັ ງ ກ ັ ບ ເ ງ ື ່ ອ ນ ເ ກ ົ ່ ຳ ທ ີ ່ ຢ ູ ່ ກ ັ ນ ເ ອ ົ ້ ຳ ໝ ື ້ ນ .

ສ ຸ ບ ກ. ເ ອ ົ ້ ຳ ຂ ອ ງ ໃ ສ ່ ໃ ນ ບ ່ ອ ນ ເ ປ ້ ນ ຮ ູ (ສ ຸ ບ ເ ກ ີ ບ) ຫ ລ ື ເ ອ ົ ້ ຳ ຂ ອ ງ ເ ປ ້ ນ ຮ ູ ໃ ສ ່ ລ ົ ງ ພ ວ ງ ເ ໜ ົ ້ ຳ (ສ ຸ ບ ຫ ລ ອ ກ)

ສ ຸ ບ ນ. ເ ຄ ື ່ ອ ງ ໃ ຊ ້ ຢ ່ ຳ ງ ນ ິ ້ ງ ສ ຳ ລ ັ ບ ຈ ຸ ບ ຕ ົ ວ ເ ປ ົ ່ ຳ ຂ ອ ງ ແ ຫ ລ ວ ມ ີ ເ ຊ ິ ນ ແ ລ ະ ນ ້ ຳ ດ ັ ່ ງ ສ ຸ ບ ຢ ົ ດ ເ ປ ້ ນ ຕ ົ ້ ນ . ກ. ຈ ຸ ບ ເ ອ ົ ້ ຳ ໄ ປ , ຫ ັ ້ ນ ເ ຊ ິ ນ ເ ອ ົ ້ ຳ .

ເ ສ ບ ອ. ກ. ກ ິ ນ, ຄ ົ ບ ຫ າ ສ ະ ໜ າ ຄ ົ ນ, ໃ ຊ ້ , ບ ໍ ິ ໂ ຮ ກ, ສ ່ ອ ມ ປ ະ ເ ວ ນ ີ (ປ. ເ ສ ວ ະ ນ ະ)

ກ. ກ ັ ນ, ວ ິ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ດ ົ ນ ຕ ີ , ສ ່ ອ ມ ກ ັ ນ ຂ ຶ ້ ນ ນ ່ ອ ນ (ປ. ເ ສ ວ ະ ນ ະ)

ແ ສ ບ ກ. ອ າ ການ ເ ຈ ັ ບ ຄ ັ ້ ງ ບ າ ວ ອ ິ ດ ຖ ິ ກ ເ ກ ືອ ເ ປ ັ ນ ອ ັ ນ .

ສ ິ ບ ອ. ນ. ສ ິ ບ ປ າ ກ ຫ ້ ຳ ສ ອ ງ, ປ ຳ ກ, ປ ຳ ກ ນ ້ ຳ, ບ ່ ອ ນ ນ ້ ຳ ໄ ຫ ສ ລ ິ ກ.

ສ ິ ບ ໂ ດ ນ. ເ ຫ ລ ັ ກ ຫ ລ ື ສ ອ ງ ໜ ົ ່ ວ ຄ ໍ ຸ ບ ໃ ສ ່ ໄ ດ ຍ ຳ ໄ ລ ສ ້ ບ ໄ ດ ນ ໆ .

๑. น. ฉากคันอาย, ฉอบธี (ส. ฉอ ป. ฉว)

น. ก. ฉุบ (เบิ่ง ฉุบ) "มีหิลลับไปด้อยหอกลาย" (เอดสันอยะ)

๑. ก. พิบพั้, จอบ, ปะลิบ.

ลอบ น. บ้างน้อยๆ ดั่ง ลอบลูกปืน, ก. เล้า, แล่งลับความรู้. ลอบลอบ อ. น้อยๆลูวๆ.

ลงบ ก. ซางใต้คาไอ้, เพ็นลั้นปี้ลิงใต้คาไอ้, เจ็บ (ลงบห้อง)

ลอบ น. อาภามกินอาตามพ้าอาและคำใหญ่ ดั่งกินธำ, ลิบพ้าอาๆ, คาบกินโดยไอ (ปาลอบ)

สัปดา (อ่านอ่า สับปะดา) น. เจ็ดอัน (ส. สัปดา)

สัปทิน (อ่านอ่า สับปะทิน) น. ธิ่น, เลอสัด, ธิ่นใหญ่, ตัวกั้งผิดาน.

สัพสัด (อ่านอ่า สับพะสัด) น. สัดพ้าหิด (ป.สัพพสัดด)

สัพสัน (อ่านอ่า สับพะสัน) อ. ท้าหิด "สัพสันเฉื้อโดยลอมพูละนาด" (ส. สพฺพสญฺญ)

สัพนาม (อ่านอ่า สับพะนาม) น. คำแทนชื่, คำเอ้าปะเพดบี้งในไอยาภอมสำลับแทนชื่.

สัมปะชัญยะ น. ความรู้เนื่อคิงฮู่สะเมิ, ความบ่หลิงลืมโอ (ป.)

สัมปะทา น. ภาบถึงพ้อมด้อยความดี. (ป.)

สัมปะทาน น. ภาบมอบใต้, อะนุยาอใช้หิลือเฮ้อได้แอ่ตู่งอ ในองภลางแมอ ดั่งป่าไม้ เป็นอิ้น (ป.)

สัมปะยุด ก. ปะภอบด้อย (ป. สัมปยุตต)

สัมปะโยภ น. ภาบปะภอบกัน (ป. สัมปโยค)

สัมปะหาน ก. ภาบสู้รบกัน, ภาบอี่สู้กัน (ส. สัมปหาส)

สัมปะลายะพิบ น. พิบพ้า, ฉาดพ้า (ป.)

สัมปะลายิภะพิบ น. ฉาดพ้า, พิบพ้า (ป.)

สัมปัดอิ น. เล้าลอง, ลิมบ้อ (ป. สัมปัตติ)

สัมปัดยิด น. ยิดและเล้าลอง, ลิมบ้อและยิด.

สัมสัมปะลาบ น. ความเอ้าโลเล (ป. สัมสัมปลาป)

สัมสัด น. ภาบฮุบ, ภาบฮุบอำพี่พาให้เกิดความรู้เนื่อคิง, ความค่องกัน, ความก่ายกันแต่งคำเอ้าพี่เป็นภาบภอบ (ป. สัมสัลล)

สัมสันอภ น. ความเภาะก่ายกันแต่งคำภอมพี่ยู่คันละอักตั่ง: ๑/ความพี่นามักม้อง กะลันแดดิ้นยู่ล้วลอ่วล ๒/เป็นพวลๆ ล้อมาบอมกิ้งตั่งลูกคิ.

สัมสันภ น. คำเภาะก่ายกันแต่งคำภอมพี่ยู่ในอักดงอกัน- ดั่ง: พี่เฒ่าอยากบ้า ปะลิงฉิมแด่ใบอ่อน.

สัมพัดลอน น. ปี (ส. สัมพัจลอ)

สัมพัน น. ภาบฮุภพัน, ความก่งอล้อๆ; ก. ฮุภพัน, ก่งอล้อๆ (ป. สัมพันธ)

สัมพาด ก. เอ้าบ่ากัน, จาละล่ากัน, แลกป่งนความคิด - เพ็นกัน (ป. สัมพาส)

สัมพาละ น. ภาบท้อนโฮม, ฮิ่งลองว่างๆ, อัดฮุเลื่องใช้, - ลองจำเป็น, ฉับลิมบัด, ความคิบถ้อน, หุ่, ผอก, - ภาบเก็ดขุม, ภาบล้งๆเกือ (ป.)

สัมพุด น. ซู้พ้อม, พละพุทเจ้า (ป. สัมพุทธ)

สัมโพธิ น. ความรู้พ้อม (ป.)

สัมพะอะ น. ลิมพิบ, ความมีพ้อมเป็นพ้อม (ป.)

สัมพะเอสิ น. ฮุลอกตาบ่อนเกิด ได้แก่ลิ้วลายจากมะนุดไป แล้วแด่ยังบ่พ้นได้เกิดในภำเนิดอื่น, ฮู่ล้องเกิด, ล้อโลภ (ป.)

สัมมา อ. ดี, ลอบ, ฉอบ ดั่ง สัมมาปิดถิ ความเป็นฉอบ (ป.)

สัมโมทะนียะกะถา น. คำเอ้าเป็นที่ฉิ่นใจ (ป.)

สัมอิด น. ทางปะลิมย่างบึ่งใช้ปะลิมล้อยโลทะต่างๆ มีหอางตลือง, หอางแดง, ดิบุก เป็นอิ้น ฮงกล่าหอางสัมอิด (ส. สัมฐิตถี)

สัมอิดที ก. ลำเล็ด, ได้ดั่งปะลิง, น. ความลำเล็ด.

สัมอิดทิลิภ น. ปีลำเล็ด คือปีก้อน ๑๐ ตามเลกห้ายจุลศัก- ลาด.

สาม อ. ๑ กับ ๒ ลิมกัน, เลก ป.

ล้าม ก. ล้อมแฮม, เอิ้าภ้าไปกำหนบ่อนเล้าต่างกัน, ล้องลิดิให้เป็นจ้างตละ, น. ละยะ, บ่อนเป็น- ละยะ (เป็ดป่องล้ามละเมิดล้องดั่งคำ)

สามเณน (อ่านอ่า สามมะเณน) น. จิอ (ป.สามเณร)

สิม (มาจากสีมา) น. เลอแดนที่ลิงภำนิดไอ้ เป็นบ่อนปะฮุมของลิง (ป.)

สิมน้ำ น. เลอแดนของน้ำที่ลิงภำนิดไอ้เป็นบ่อนปะฮุม ฮงกลามหาอิมัยอ่า ฮุหภุเลปลิมา แปอ่าเลอ- แดนละยะลาอน้ำ.

สิ้ม อ. เอ้าค่อยๆใก้ตุ.

ຂຶນ ວ. ບໍ່ສ່ວາງ, ເຫງົາຊົງ, ຄ່ອຍໆໄຫລອອກ (ເຫື່ອຂຶນ)

ຂຶ່ນ ວ. ເວົ້າຄ່ອຍໆໃກ້ໆ.

ຂຸນ ກ. ຈຸດເຕົາ (ຂຸນໄຟ, ເອົາໄຟຂຸນ) ຕັ້ງໂຮມກັນໄວ້, ໂຮມກັນ (ເອົາກ້າຂຸນໄວ້, ຄ້ອນຂຸນໃສ່) ນ. ກອງ-ໝອດ, ໝູ່, ຈຸ້ນ (ຂຸນກ້ວ, ຂຸນພືນ)

ຂຸນຫຸ້ມ ນ. ພຸ່ນໄມ້, ກໍໄມ້ "ເຂົ້າໄປຂຸ່ຂຸນຫຸ້ມພຸ່ນໄມ້" (ເວວ ຂັນດຮະ)

ຂຸ່ນ ນ. ເຄື່ອງຂ້ຳລັບງວ້ເອົາປາ ຫລື ຂ້ງສັດ ທ້ຳດ້ວຍ-ໄມ້ໄຜ່ເປັນຕ່ວງໆ.

ຂຸ້ນ ວ. ແຫລມຂັ້ນໆ, ກ. ທ້ຳໃຫ້ແຫລມ ຫລື ທ້ຳໃຫ້ຂ້ອຍ ເຂົ້ວ.

ເຂນຕະ ນ. ນ້ຳລາຍແຂັນເປັນກ້ອນຢູ່ໃນຄໍ, ຂີ້ເທ (ປ.)

ແຂນແຂ ວ. ເວົ້າຖອຍລອຍນ້ຳ, ເວົ້າປະຈົບ, ລັກສະນະຂອງຮູບ-ຫ້ານ້ອຍໆແລະສ້ວຍ (ຫລຸງເຕັ້ນຫ້ານ້ອຍແຂນແຂຢ້ານແຕ່ແກ່)

ຂຶນ ວ. ກ. ໂຮມເຂົ້ວກັນ (ຂຶນເຂກ), ປົນ, ວ. ພໍດີ, ຄວນ, ເໝາະ.

ຄ. ນ. ຕ້ຳຈົບ, ນັກປາດ, ພິກຸ (ປ.ສມນ) "ພຸໄຊທ້ານ-ທົ່ງເຊວດເປັນຂຶນ" (ຂຶນໄຊ)

ຂຶນຄະເນ ວ. ພໍດີຕາມທີ່ຄະໄວ້.

ຂຶນຄິ່ ກ. ຮ່ວມກັນ, ເປັນໃຈນ້ຳກັນ.

ຂຶນຄວນ ວ. ເໝາະດີ.

ຂຶນຈົ່ງ ວ. ຄວນຖືໄດ້ວ່າແມ່ນຈົ່ງ.

ຂຶນຢ່ ວ. ຢ່ຮ່ວມກັນເປັນຂ້ວເນ້ງ.

ຂຶນຍອມ ກ. ຍິນດີໃຫ້, ຍອມຍິນດີ, ເຫັນໃຈນ້ຳກັນ.

ຂຶນເດ້ ນ. ເປັນຄ້ຳຍ້ອງຍໍ ໝາຍຄວາມວ່າ ປະເສີດ ຫລືໃຫ່ຍ່ຍ່ງ ໃຊ້ປະກອບໜ້າຄ້ຳທີ່ເປັນຖານັບອອນຂ້ກໂດຍກ້ຳເນີດ ຫລືໂດຍແວ່ງຕ້ັ ດ້ຳ ຂຶນເດ້ພຣະເຈ້ົ້າແຜ່ນດິນ, ຂຶນເດ້ພຣະຢ້ງຄະຍາດ, ຂຶນເດ້ຍາຊຄູ ເປັນຕົ້ນ.

ຂຶນທົບ ວ. ໂຮມເຂົ້ວນ້ຳກັນ, ໂຮມກັນ.

ຂຶນນ້ຳຂຶນອ່ອນ ວ. ຂຶນພໍດີກັນ, ພໍດີກັນເຮ້ວຢ່ງນັ້ນ.

ຂຶນນ້ຳໜ້ຳ ວ. ເປັນຄ້ຳຫ້ຳໜ້ານ້ອ ຄວນທີ່ໄດ້ຮ້ບຕິຫ້ຽນຢ່ງນັ້ນ

ຂຶນບ້ ນ. ຄວາມຖ້ຽໜ້ອນ, ເງິນຄ້ຳເຂ້ົ້າຂອງ (ປ.ສັນປັດຕິ)

ຂຶນບຸນ ວ. ເຕັ້ນໜ້ອນ, ນິທຸກຢ່ງ (ປ. ສັນປຸນນ)

ຂຶນປະກອບ ວ. ພໍດີກັນ.

ຂຶນຊ ນ. ເປັນຄ້ຳໃຊ້ຈ້ຳເພາະໃນທ່ງໂຫລງລວ ໝາຍ-ເຖິງ ເວລາ ຄວາມປ່ຳ.

ຂ - ນ

ຂຶນພ້ ນ. ການຮ່ວມອ້ງຂະກຸນ, ວິທີເຮ້ວເລ່ານ້ຳ ຍ້ງຊ້ງຍ ຮ່ວມເປັນເຫ່ຍງກັນໄດ້ຫລືບໍ່?.

ຂຶນພາດ ນ. ການຢ່ຮ່ວມ, ການເລ່ນປະເພນີ (ປ. ສໍ+ວິຊ)

ຂຶນໂພດ ນ. ການກິນຮ່ວມ, ງານລ້ຽງ, ການລ້ຽງອາຫານ, ບຸນ ຂລອງ, ງານນຸ້ງຄຸນເພື່ອນ້ອນ (ປ. ສັນໂພຊນ)

ຂຶນພານ ນ. ບຸນທີ່ໄດ້ຫລນຫ້ນໄວ້ແຕ່ຊ້ງດ້ກ່ອນ (ປ.ສັນພາຣ)

ຂຶນພ້ນ (ເບ່ຶ ຂຶນນ້ຳໜ້ຳ)

ຂຶນພິ ນ. ການເກີດ (ປ. ສັນພ)

ຂຶນນຸວ ກ. ຕ້ກລ້ງກັນ, ບັນຍັດຂ້ນ, ຕ້ັຂ້ນ, ນ. ການກ້ຳນົດ-ຕ້ັຂ້ນ, ການເຫັນດີພ້ອມກັນຕ້ັຂ້ນ, ຄວາມຍິນດີນ້ຳກັນ (ປ. ສັນນຕິ)

ຂຶນຂ ນ. ການແວ່ງແຍກ (ປ. ສໍ+ວຊ)

ຂຶນອ້ ວ. ຮ່ວມງ່ວກັນ, ເກີດປ່ົງ່ວກັນ, ງານ (ປ.ສມວຍ)

ຂຶນຮ້ ກ. ຮ່ວມຮ້ເຫັນນ້ຳກັນ.

ຂ້ນ ຄ. ວ. ຮ້ດ່ຳງກັນຂ້ານກັບຕ່ານ, ນ. ອາຕານ-ປະເພດທີ່ມ້ຮ້ດຂ້ນ ຕ້ັ ຂ້ນປ່ າ, ຂ້ນຕ້ ເປັນຕົ້ນ.

ຄ. ນ. ນ້ອຍໜ້ອນ້ຳ ຮ້ດ່ຳງໆມ້ຮ້ດຂ້ນ ຮ່ງກ ນ້ດຂ້ນ ຫລື ນ້ອຍໆ.

ຂ້ນກ້ນ ນ. ຊ່ຶ່ຂ້ນໄມ້ແຂນ້ນ້ເປັນໄມ້ຂນ່ວດກ່ວ ໃຊ້ເຮ້ດ ຖ້-ໂຄະໄດ້ ເນ້ືອເບ່ົ.

ຂ້ນຂ້ງ ນ. ຂ້ນໄມ້ແຂນ້ນ້ໃບແກ ມ້ຮ້ດຂ້ນ ດອກສ້ແຫລ້.

ຂ້ນປ່ອຍ ນ. ໄມ້ເຄ້ືອແຂນ້ນ້ ໃບເປັນແຫລບ ມ້ຮ້ດຂ້ນ.

ຂ້ນພ້ດ ນ. ຕ້ກແຂນ້ນ້ ເປັນຂ້ນຄ້ດ້ນ ມ້ຮ້ດຂ້ນ.

ຂ້ນລ ນ. ໄມ້ເຄ້ືອແຂນ້ນ້ ໝ່ວກເປັນຫ້ກ ທ່ວງໃນນ້ນ ໃບ ແລະໝ່ວກມ້ຮ້ດຂ້ນ.

ຂ້ນອ່ອບແອບ ນ. ຕ້ກແຂນ້ນ້ ເປັນເຄ້ືອ ໃບ່ອ ມ້ຮ້ດຂ້ນ.

ຂ້ນໂອ ນ. ຂ້ນໄມ້ແຂນ້ນ້ ໝ່ອ ເປັນຂ້ນຍາວ ມ້ຮ້ດຂ້ນ ເກ້ດ ອາບປ່ າ.

ຂ້ນໂຮ ນ. ຊ່ຶ່ໄມ້ແຂນ້ນ້ ເປັນໄມ້ຂນ່ວດໃຫ່ ແ ່ແກ່ບ ່ແລ ໃບອ ໝ່ວກແກ່ແລ້ວແວກ ຮ ອກ ່ວກກັນ ມ້ເນ້ ່ ໃບ ແລະ ເນ ່ ນ ້ ນ ້ ນ ້ ນ ້ ຕ ລ ຍ ຮ ້ ດ ເນ ່ ວ .

ໂຂນ ຄ. ນ. ຮ້ບ, ຮ້ບຮ່ວງ, ຮ່ວງຄ້ງ.

ຄ. ນ. ໄມ້ເຄ້ືອແຂນ້ນ້ ຮ ້ ດ ຮ ້ ດ ຕ ້ ກ ກ ວ ຂ ວ ໃ ້ ເ ້ ຮ ້ ດ ຢ ; ຄ ວ ນ ລ ້ ດ ພ ິ ລ ວ ຍ ນ ວ ພ ວ ນ ເ ້ ວ ່ ວ ຜ ກ ຜ ວ ຂ ວ -

ເອົາໂຄມນີ້ມາເຮັດນ້ຳເມົາ ສະນັ້ນ ນ້ຳຕລ້ຳຈຶ່ງສຽກ
ອ່ານວ່າໂຄມ.

ອອມຄອມ ວ. ຊອມ, ຈອບ, ຊອມຖ້ວກິນ ຫລື ຖ້ວເອົ້ານ້ຳ.

ອ້ອມ ກ. ຖາກໃຫ້ນ້ອຍເຂົ້າ, ຖາກໃຫ້ນ້ອຍລົງທາງນຶ່ງ, ນ. ນິຊ້ອມ, ເຄື່ອງແທງເອົາອາຫານໃຫ້ປາກຄຸ້ກັບຊ້ອນບ່ອງ

ອ້ອມແຊມ ກ. ແປງ, ແປງຂອງເພໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ເອີນ ກ. ຍົ້ນ (ຄ້ຳເອີນ)

ອຽນ ນ. ເຄື່ອງກັ້ນດິນເຮັດດ້ວຍຕລັກໃຫ້ດ້ານຕາມທາງ-ຊັນ ຫລື ທາງຕັ້ງ.

ອ້ຽນ ກ. ເຮັດໃຫ້ແຫລມ, ວ. ແຫລມ, ນິປັ້ນຍາ.

ອອນ ກ. ຈຸບ, ໃຫ້ເຂົ້າ (ຫ.)

ອ່ອນ ອຸ. ອຽງດັ່ງຢ່າງນີ້.

ອ້ອນ ນ. ຫ້ອງ, ຫ້ອງບ່ອນຂັ້ນໄດ້, ບ່ອນຢູ່ບ່ອນນອນທີ່ແອ້ມ-ຂັ້ນໄດ້.

ອ້ອຍເອີນ (ອ່ານວ່າ ອັນອະເອີນ)(ເບິ່ງ ສ້ອຍເອີນ)

ອ້ອຍອະກັນ (ອ່ານວ່າ ອັນອະຍະກັນ) ນ. ວິຊາສຶກແມກປາວ (ອ. ອ້ອຍກັນນ)

ອ້ອຍອະອາວ (ອ່ານວ່າ ອັນອະຍະອາວ) ນ. ຕຳອາແພດທາງປາວ (ອ. ອ້ອຍອາວຍ)

ອິສຍະ (ອ່ານວ່າ ອິນອະປະ) ນ. ສິນ, ສິນທາງຊ່ວງ, ການອະແດງໃຫ້ຕາກິດຢ່າງວິຄວາມເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງຜູ້ຮັ້ງແລະຜູ້ເບິ່ງ (ອ.)

ອິສຍະການ-ອິສຍະກອນ (ອ່ານວ່າ ອິນອະປະ....) ນ. ນາຍຊ່ວງຄົນ, ການຊ່ວງ (ອ. ອິສຍກອຍ)

ອິສຍະກັນ (ອ່ານວ່າ ອິນອະປະກ້ຳ) ນ. ສິ່ງທີ່ເປັນອິສຍະ, ການຊ່ວງ (ອ. ອິສຍກັນນ)

ອິສຍາກອນ (ອ່ານວ່າ ອິນອະປາກອນ) ນ. ບ່ອນເກີດແຫ່ງອິສຍະ (ອ. ອິສຍ+ອາກອຍ)

ອິສຍະວິທຍາ (ອ່ານວ່າ ອິນອະປະວິດທະຍາ) ນ. ຄວາມຮູ້ໃນການຊ່ວງ, ອິສຍະແລະຄວາມຮູ້ (ອ.)

ອິສຍະສາດ (ອ່ານວ່າ ອິນອະປະສາດ) ນ. ວິຊາກ່ຽວດ້ວຍວິຊາຊີ ປະການຄວາມຄະດີບຸຮານ ນິທານ ເລ ເປັນຕົ້ນ. (ອ. ອິສຍສາຍອຍ)

ອິສປິນ (ອ່ານວ່າ ອິນອະປິນ) ນ. ຊື່ນິສຍະ (ອ.)

ອາວ ๑. ນ. ເປັນຄຳບອກໝາຍເພດຂອງຜູ້ຍິງ ໃຊ້ປະກອບໜ້າຊື່ ຄື ອາວແດງ, ອາວຄຳ ເປັນຕົ້ນ, ເປັນຄຳສຽກຊື່ຂອງຜູ້ ຍິງທີ່ມີອາຍຸຕັ້ງແຕ່ ๑๕ ປີຂຶ້ນໄປ ເຊິ່ງຍັງບໍ່ມີຜົວ.

๒. ກ. ດຶງເຂົ້າມາບ່ວງຫ່ວງໆ ຫລື ບ່ວງຍາວໆ, ຈັບໄປນຳ ບ່ວງຫ່ວງໆ ໄຂໄປທາງໜ້າຊ້ອນຍະແອນ (ອາວເຊືອກ ອາວກົ້ນ), ລອງເບິ່ງ, ເຮັດພໍເປັນທາງໄດ້ (ຖ້ວກໄມ້ ທີ ກອງ ເອີ້ນວ່າ ອາວເບິ່ງ ອາວໄດ້)

ອາວກົ້ນ ກ. ເອົາກົ້ນຖ້ວໄມ້ໃຫ້ກົ້ງໆ.

ອາວຫລອກ ກ. ວິທີເຮັດຫັກຫລອກອອກເປັນເຄັ່ນໄຫ ຄືເອົາຫັກຫລອກໃສ່ເຄື່ອນແລ້ວ ເອົາໄມ້ເປັນແງ່ນຄົບໃຍໄຫຕຶງອອກເປັນຍະຍ່ຳຊ້ອນຂອງຖ້ວຕຶງ, ອາວໄຫ ກ້ຽງ ກ.

ອ້ຽວ ນ. ໄມ້ຍາວໆທາງປ່ວຍມີແງ່ນ ສຳລັບໝັ້ນເອົາຂອງຢູ່-ຢຽງ, ວິທີຕົ້ນຢ່າງນຶ່ງເອົານິ້ວໂປ້ຍູ້ກັນ ເອີ້ນວ່າ ຢູ້ອ້ຽວ, ຍະຍະ, ຈ້ຳຫລະ, ຕ້ຳ, ເພື່ອ (ໄປເປັນອ້ຽວ)

ອໍ ອ. ໃກ້, ແຫ (ລໍຫົວໄປ)

ຄໍ ນ. ຕຸ່ມນ້ອຍໆມີຫົວຄ້ວຍຄືຫົວປີ ເກີດຕາມໜ້າຂອງຄົນ. ຄໍລ້ວາ ນ. ຄໍຕຸ່ມໃຫຍ່.

ຄື່ ນ. ເຄື່ອງນຶ່ງຢ່າງນຶ່ງສຳລັບເຈາະໄມ້ດ້ວຍການເອົາຄ້ອນຕອກລົງ, ກ. ເອົາເຄື່ອງນີ້ຕັ້ງກ່ວາເຈາະໄມ້ ເອີ້ນວ່າ ຄື່ໄມ້.

ຄື ອ. ລັກສະນະຂອງຄີຊະນິດນຶ່ງ ແກ່ກ່ວາຄີສຸງ ຕົ້ງຄີຫົວ ເປັ້ຽຮູ້ເປັນຄົ້ນ.

ເຄ່ອເຕລ່ອ ອ. ບໍ່ທ່ຽງ, ບໍ່ງາມ.

ເຄ້ຍເຄ້ຍ (ຄືກັນກັບ ເຄ່ອເຕລ່ອ)

ແຄ ກ. ເອົາປ່ວຍເຂົ້າແກ່ວ່ງໄປ (ກິຍາຂອງຄັ້ນເຂົ້າ) ເອົາຂອງແຫລມຂ້ຽວໄປແຕ່ຄ່ອນປ່ວຍ. ແຄເຕລ່ອ ກ. ກິຍາທີ່ຄວ່ຍເອົາປ່ວຍເຂົ້າຊ້ອເຕລ່ອ.

ແຄ່ ๑. ກ. ບິນເຈ້ຍລົງແລ້ວກັບຂຶ້ນໄດ້ (ນົກແຄ່) ອ. ຮຸ, ແປ, ໃກ້ (ຄວາມເຈົ້າແຄ່ວ່ວ)

๒. ກ. ເອົາເຄ້ນຫງິບປ່ອງຕ້ວຍາວທີ່ເປັນຮູມົນດ້ວຍການເອົາເຄ້ນໄຫຫງິບຂ້ຽວຄ້ວນກັນໄປມາ, ການຫງິບຂ້ຽວກັນໄປມາ.

ແຄ້ ກ. ຫລິ້ນຫລົກ, ລ້ຽວລີ້ (ກິນແຈ້ແຄ້ວ)

ແຄ ກ. ຫລິ້ນຫລົກ, ລ້ຽວລີ້ (ກິນແຈ້ແຄ້ວ)

ແຄ ๑. ນ. ຄົ້ນໄມ້ແຫລມນຶ່ງ ຄົ້ນແຂ້ໃບຄ້ວຍຄືຄົ້ນຄວາມປ້ອນ-ນັກເກີດຄວາມແຄມນ້ຳ ຫລື ຫວາມ.

๒. ນ. ເຫລ້ຳເດ້ົ, ເຫລ້ຳກົ້ນ.

ແຄ້ວແຄວ ນ. ຊື່ພັ້ງຂີ້ແຂ້ເຄັ່ນໃນນິທານແຄ້ວແຄວ ເອີ້ນວ່າພັ້ງ ຂີ ແຄ້ວແຄວ ແຂ້ເຫົ້ານ້ອງແຄ້ວແຄວ, ວ. ແຄວ, ຫລັ -

ထေး.

ဆ်ာ ၁. ဒေါ့, ဒေါ့ဆ်ာကွာ.

ဆ်ာ ၂. ၁. ဆ်ာမ်ဳယဝ်ဳ (ဆ်ာဆ်ာ ကိုဝ်) (ဆ်ာဂိုဒ်ာ်ဝ်ဳ ဝ်ဳဆ်ာဆ်ာတ္ဂုဝ်ဝ်ဳဆ်ာဆ်ာတ္ဂုဝ်ဝ်ဳဆ်ာဆ်ာဂ်ာ်ဝ်ဳဆ်ာ ထိ ကာဒေါ့ဆ်ာ ဒေါ့ဂိုကာ့ဝ်ဳ)

၂. ဂ. ထဝ်ဒေါ့, ထဝိဒေါ့ကာ့ဝ်ဳဒေါ့ဒီ, ဒေါ့ဒ်ာ်ကွာ. ဝ်ဳကွာ ဒေါ့ဒ်ာ်ကွာဝ်ဳ, ဒ်ာ်ဝ်ဳဒ်ာ်ဒေါ့ဒ်ာ်, ဒ်ာ်ဒ်ာ်ဒေါ့.

<u>ဆ်ာဒ်ာ်ဝ်ဳ</u>

ဆ

ဆဝ်ဳ (ဒ်ာ်ဝ်ဳဒ်ာ် ဒ်ာ်ဆဝ်ဳ) ဒ. ဝ်ဳဒေါ့, ဒ်ာ်ဒေါ့, ဝ်ဳဆ်ာဆ်ာဝ်ဳ.

ဆဒ်ာ (ဒ်ာ်ဝ်ဳဒ်ာ် ဒ်ာ်ဆဒ်ာ) ဂ. ဆ်ာ, ဒ်ာ်ဝ်ဳ, ဝ်ဳဆ်ာဆ်ာဝ်ဳ, ဆ်ာဆ်ာဝ်ဳ (ဆဒ်ာဝ်ဳ)

ဆဝ်ဳ (ဒ်ာ်ဝ်ဳဒ်ာ် ဒ်ာ်ဆဝ်ဳ) ဒ. ဝ်ဳဒေါ့, ဒေါ့ဒ်ာ်, ဝ်ဳဒ်ာ်ဒ်ာ်ဒ်ာ်ဒ်ာ်.

ဆဒ်ာ်ဆ်ာ (ဒ်ာ်ဝ်ဳဒ်ာ် ဒ်ာ်ဆဒ်ာ်ဆ်ာ) ဒ. ဒ်ာ်ဆ်ာ, ဒ်ာ်ဆ်ာဝ်ဳ, ဒ်ာ်ဆ်ာဒ်ာ်ဒ်ာ်ဒ်ာ်

นิด, บ่ยาวฅวาย.

ฆเมียาก (อ่านว่า ฆะเมียาก) ว. มีต่อนที่กัน,ที่ทงนกัน - (ป. ฆมฺยาค)

ฆเมียาย (อ่านว่า ฆะเมียาย) อ. มีความที่ทงนกัน,ความเป็นสุมีต่อนที่กัน (ป. ฆมฺยาอ)

ฆม้ย (อ่านว่า ฆะไหฆ) ว. เวลา,คาว,เพื่อ,ครั้ง (ป. ฆมย)

ฆมัก (อ่านว่า ฆะหมัก) ก. เอ้าเป็นพักผอก,อาลา,ยินยอม,เต็มใจ,พร้อมพรง (ป. ฆมัคค)

ฆมาว (อ่านว่า ฆะหมาว) ว. คำหรู้,คำเอ้าปะเพณีบางในไอยากอมคือเอาคำหลายคำต่อกันเอ้าหลีหรู้เอ้ากันให้เป็นคำเดียว (ป. ฆมาฆ)

ฆมาน (อ่านว่า ฆะหมาน) ก. ทำให้ติดกัน,ฅอด,ทำให้ฅอด,ทำให้ติดต่อกัน,ต่อกัน.

ฆมิง (อ่านว่าฆะหมิง) ว. ชื่อเลื่อหรือกันว่า แต่ก่อนเป็นคนมีอาชีพแก้วแล้วกายเป็นเลื่อ.

ฆมุด ๑. ว. ปิ้นลงน, พับลำลับลงนหังลื.

๒. ว. หะละ (ป. ฆมุห)

ฆเมน (อ่านว่า ฆะเหฆน) ว.ชื่พุ่ใหญ่ในคัมพิโลกธัมฎามถือว่าเป็นบ่อนอื้ เมื่อจุติมาอะดิยาว (ป. ฆิเนรุ ฆ. ฆุเนรุ)

ฆมอง (อ่านว่า ฆะหมอง) ว.ฆมอง,ฆองที่ปู่พายในภะโบราหรือนิลัฆมะต่อมาหรือเป็นฟอง เป็นบ่อนโฆมปะสาอให้เกิดคอามรู้เมื่อเรียนว่า มันฆมอง หลี หรือฆมอง,ฆะอิปันยา,คอามฉลาอ.

ฆมูม ว.คิมลำลับลงนหังลื,อำพรางลงนหังลื.

ฆมอม ว. ปู่ลายต่อมกัน,ฆู้รักฆุอใจ,มารวาม(ป.ฆมอ)

ฆมอมพูม-ฆมิฆะพูม-ฆมะฆะพูม(ฆะหมอม...)ว.ฆมามลิบ(ป.ฆมอพูมิ)

ฆฆะ (อ่านว่า ฆะหฆะ) (เบิ่ว ฆะฆะ)

ฆฆูป ก. โฆมคอาม, โฆมข้คอาม (ป. ฆฆูป)

ฆล้าง อ. ลิงลัย,พาอพั้ง,หลิงลืม.

ฆลิง ว. มาออาเงินหลีนว้พักฆองอาชีพที่กับนี้างในถี่ฆองบาอ.

ฆแลง อ. ค็อ, บ่เหาะกับพยาอ (ฆองกินที่ถืฆพยาอ)

ฆแล่ (อ่านว่า ฆะแหล่) อ. แต่งแปง,ล้างแปง,แต่ง-

ฆ, - ฆฆ, - ฆล

อั้ง "เอาจักเอาพอะฆอนถือแล่ปุนเป็นไฟ" - (ลืนไช)

ฆลอง (อ่านว่า ฆะหลอง)ก. ย้องย้, ทำกามย้องย้, - ย้องย้อามิถิงฆองปุนที่ได้ทำแล้ว.

ฆลุง (อ่านว่า ฆะหลุง) ก. แต่, เจ็ด.

ฆล่ง (อ่านว่า ฆะหล่ง) (เบิ่ว ฆล่ง)

ฆลาย (อ่านว่า ฆะหลาย) ก. แอกฆะฆาย,ย่อยย้บไป ลุนไป, ลุนหาย.

ฆเลีย (อ่านว่า ฆะหเลีย) ก. แก้, แก้ปันหา.

ฆลอย (อ่านว่า ฆะหลอย) อ. ราม; (คำนี้ แปงเป็น ฆอยลอย)

ฆลัด ๑. (อ่านว่า ฆะหลัด) ว. ตัฆเมอบึ่งในคือตัฆกาอ-แล่บางและลือเหลืองอ่อม.

๒. ก. ชิอให้หลุดออก,แกล่งโอยไอเพื่อให้หลุดออก (วิอลัดแอก)

ฆลัดไอ ว.ชื่ลิ้นชั้นไอ (นิภากเอาชั้นไม้ฆลัดไองอย่าว)

ฆลา (อ่านว่า ฆะหลา) ว. หากพูลำลับคังอ,ลันหาก (ฆ.)

ฆลาดัน (อ่านว่า ฆะหลาดัน) ว. ฆงกลิมที่พัดจากหิดตำฆะดิไปหางหิดอิสานในปางฆะฤดิน, พายุใหญ่ (ฆะลายู)

ฆลาอ ๑. (อ่านว่า ฆะหลาอ) อ. มิปันยา, มิคอามคิดหลัก-แหลม, หลักแหลม.

๒. ว. ปางหลาอ (เบิ่ว หลาอ)

ฆลิ (อ่านว่า ฆะหลิ) อ. หลิล, เลอ, ปิดปาย.

ฆเลิา (อ่านว่า ฆะหเลิา) อ. ราม.

ฆลัก (อ่านว่า ฆะหลัก) ว. ไฮ้ที่ไฮ้ลัดหางลอาง ให้ฆอออกหางนึ่งอิก.

ฆฤ (อ่านว่า ฆะหฤ) ว. ริอ,ปีฤบริอ,ปีที่ ๑ ในราบอม ๑๑ ปี.

ฆลักหลัง (อ่านว่า ฆะหลักหลัง) ก. กามฆงนหังลือกชื่และบ่อนฆู่ฆองฤชื้บจิดหายไอ้เพิ่งหลังจิดหาย (จ่าหัา-ฆอง กิล่า)

ฆลาก (อ่านว่า ฆะหลาก) ว. เคื่องหายใฉ้ในกามฆ่าง หอย เป็นอื้น (ป.)

ฆลากกินแบ่ง (อ่านว่า ฆะหลากกินแบ่ง) ว. ใบบัดที่ลาย หลี-

ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຫຼືໄດ້ເພື່ອຮັບລາງວັນໃນການຫຼ່ຽງໂຊກ - ໂດຍຫຼຸ້ຂາຍ ຫລື ຫຼ້ຳຍຊັກລິດໄດ້ເປັນກຳໄຮ.

ຂລາກພັດ (ອ່ານວ່າ ຂະຫລາກກະພັດ) ນ. ອາຫານທີ່ເອົາເຄມ ມັກຍອດໂດຍວິທີຫັ້ນຂລາກເອົາ (ປ. ຂລາກພັດ ຕ)

ຂແຂກ (ອ່ານວ່າ ຂະແຫຂກ) ນ.ຊ້າວແຫຂກ (ເບິ່ງ ຊ້າ - ແຫຂກ)

ຂໂລກ (ອ່ານວ່າ ຂະໂຫລກ) ນ. ໂຊກ,ລັກສນະ,ອ່ອນດີ-ຊົ່ວ,ຄຳກອນບົ່ງມື້ງ,ຄຳພາສິດປະຈຳໂລກ (ປ. ສິໂລກ ສ. ໂລຸກ)

ຂລຸກກອກ (ອ່ານວ່າ ຂະຫລຸກກອກ) ອ. ຄິ້ດ້ວນພໍໃຫ້ຢ່ຳກຫົ່ວ-(ຄົນຂລຸກກອກ)

ຂເລືອກ (ອ່ານວ່າ ຂະເຫລືອກ) ກ. ຂະເດືອກ,ຮູ້ເມື່ອ, ຮື້ນ ຕົ້ວ.

ຂລ້ຳ (ອ່ານວ່າ ຂະຫລ້ຳ) ອ. ອ້ຳຍ້ຍ,ຫລ້ຳລົ້ນ,ພ້ຳພາ ອ.

ຂລ້ຳ (ອ່ານວ່າ ຂະຫລ້ຳ) ອ. ລ້ຳຫລ້ຳ,ງ່ວນເປັນ - ແຖບ.

ຂລ່ຳ (ອ່ານວ່າ ຂະຫລ່ຳ) ອ. ງ່ວນ,ຫລວຍ "ຄົນບ້ວ້ນ ກອງນະນີ້ນ ໂກດພິຂລ່ຳລ້ວນລືໃຊ້ຫ້ຳງແຄນ"(ສິນໄຊ)

ຂລິດ (ອ່ານວ່າ ຂະຫລິດ) ນ. ຊື່ປ່ຳແນວນ້ຳງນິດກ້ວ ດ້ວຄິ-ປ່ຳກະເດືອ ແຕ່ໃຫ່ງ່ແລະໜາກ່ວ່ປ່ຳກະເດືອ.

ຂລຸດ (ອ່ານວ່າ ຂະຫລຸດ) ກ. ໂຄຣົບ ຕ້ວຢ່ຳງຍ້ຳງຂລຸດ. (ອ.)

ຂເລ (ອ່ານວ່າ ຂະເຫລ) ນ. ຂ້ຶ້ເຫ່ື "ລາຍເຫ້ຍເຕ້ັ - ຂເລເພ່ຽງຟຸ້ນຍ້ອຍ" (ສ. ເຂລຂຸນ)(ສິນໄຊ)

ຂລົດ (ອ່ານວ່າ ຂະຫລົດ) ອ. ເຂ້ົ້າໃຈ,ບໍ່ຊ້ືນບານ ຍ້ອນຄວາມຄ້ຳ ເດ.

ຂລອດ (ຂະຫລອດ) ອ. ລັ້ນລ້ຶ,ຂອດແຂ້ "ກຸນພັນປ່ະຄ້ຳ - ຂລອດປຸ້ນໄປຫ້ົ້ງ" (ສິນໄຊ)

ຂລອດຂລໍ (ອ່ານວ່າ ຂະຫລອດຂະຫລໍ) ອ. ເຫລືອ,ຫລ້ຳເຫລືອ

ຂລ້ັ ຈ. (ອ່ານວ່າ ຂະຫລ້ັ) ອ. ລ້ັນຫ່ວ້ຳ,ຂ້ັນວ່ານຍ່ອນ - (ຂລ້ັນຊ້ັນຊ້ອນ)

ຄ. ກ. ເອ້ົ້ານ້ັ້ນ, ເອ້ົ້ານ້ັ້ນແປ້ເຊ່ືອບ່ໄ ດ້, ອິ ຂ "ຂຸ ຫ ກ - ເຄ້ຍຂລ້ັນລ້ັ້ນລ ວ ກ້ັນກ້ືນທ່ານ ກຸ ກ໋ ຮ້ ເ ພ ດ ພ້ັ ງ ງ ຕ ເ ອ້ົ້ າ ຊຸ - ເ ວ ງ" (ສິນໄຊ)

ຂລິນ (ອ່ານວ່ ຂະຫລິນ) ກ. ຕ ລ ໄ ປ ແ ລ ້ ອ ຄ ືນ ນ ວ .

ຂລ ວ ນ (ອ່ານວ່ ຂະ ຫ ລ ວ ນ) ນ. ຊ ື່ ປ ່ ຳ ນ ້ ້ ເ ຕ ັ ນ ພ ອ ກ ນ ້ ້ ງ ປ ່ ນ ິ

ຂວ ງ (ອ່ານວ່ ຂະ ຫ ວ ງ) ນ. ຊ ື່ ປ ່ ຳ ນ ້ ້ ເ ຕ ັ ນ ພ ອ ກ ນ ້ ້ ງ ປ ່ ນ ິ ເ ກ ັ ດ ດ ້ ວ ຄ ິ - ປ ່ ຳ ກ ະ ເ ດ ືອ ແ ຕ ່ ໃ ຫ ່ ງ ່ ແ ລ ະ ໜ າ ກ ່ ວ ່ ປ ່ ຳ ກ ະ ເ ດ ືອ .

ຂວ ດ (ອ ່ ານ ວ ່ ຂ ະ ຫ ວ ດ) ກ . ໂ ຄ ຣ ົ ບ ຕ ້ ວ ຢ ່ ຳ ງ ຍ ້ ຳ ງ ຂ ວ ດ . (ອ .)

ຂ ເ ລ ວ (ອ ່ ານ ວ ່ ຂ ະ ຫ ລ ວ) ນ . ຊ ື ້ ເ ຫ ່ ື "ລ ວ ຍ ເ ຫ ້ ຍ ເ ຕ ້ ັ - ຂ ເ ລ ວ ພ ່ ຽ ງ ຟ ຸ ້ ນ ຍ ້ ອ ຍ " (ສ . ເ ຂ ລ ຂ ຸ ນ)(ສ ິ ນ ໄ ຊ)

ຂ ລ ິ ດ (ອ ่ ານ ວ ่ ຂ ะ ຫ ลิ ด) อ . เ ข ้ ้ า ใ จ , บ ่ ช ื ้ น บ า น ย ้ อ ย ค ว า ม ส ้ ง เ ด อ .

ຂ ລ ອ ດ (ຂ ะ ຫ ลอ ด) อ . ล ้ ั น ล ี ้ , ข อ ด แ ข ้ "ก ุ น พ ั น ป ะ ค ้ ำ - ข ล อ ด ป ุ น ไ ป ห ้ ็ ง " (ส ิ น ไ ช)

ຂ ລ ອ ດ ຂ ລ ໍ (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห ล อ ด ข ะ ห ล ໍ) อ . เ ห ล ื อ , ห ล ้ ำ เ ห ล ื อ

ຂ ລ ັ ້ ນ ข . (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห ล ั ้ น) อ . ล ั ้ น ห ว ่ ำ , ข ั ้ น ว า น ย ่ อ น - (ข ล ั ้ น ช ้ ั น ช ้ อ น)

ค . ก . เ อ ้ ำ ป ื ้ น , เ อ ้ ำ ป ื ้ น แ ป ้ เ ช ื ่ อ บ ่ ไ ด ้ , อ ิ ข : " ข ุ ท ว ก - เ ค ้ ย ข ล ั ้ น ล ื ้ น ล ว ง ก ั น ก ิ น ห ่ า น ก ุ ก ็ ร ู ้ เ ผ ด พ ั ง ง ต ิ เ อ ้ ำ ข ุ - เ ว ง " (ส ิ น ไ ช)

ຂ ລ ิ ນ (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห ล ิ น) ก . ต ล ไ ป แ ล ้ อ ค ื น น ว .

ຂ ล ว ม (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห ล ว ม) น . ช ื ่ อ ป ่ ำ น ้ ำ เ ต ้ ั น พ อ ก ห ้ ็ ง บ ่ ม ิ

ขอ, - ขอ

ເກັດ ມີຫລາຍແນວ ເປັນປ່ຳຊ້ຳຍກິນຄົນ.

ຂລວນ (ອ່ານວ່ຳ ຂະຫລວນ) ນ. ເຂືອກແຊງ (ຫ.)

ຂເລ ້ ຍ (ອ ่ ານ ว ่ า ข ะ เ ห ล ้ ั ย) ก . ข ล ว ง , ย ้ ั ง อ ้ (เ บ ิ ่ ง ข ล ว ง ด ้ อ ย)

ຂ ล ง ด (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห ล ง ด) อ . ล า ด , ม ี ป ั ้ น ย า .

ขอ ๒ . ง ง ด ้ ว ง ป ่ ำ ง ้ ำ ง ้ ำ .

ขอวิ (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห อ ว ิ) น . ล ิ อ , น า ย , เ จ ้ ำ ข อ ง , ผ ู ้ - เ ป ็ น ใ ห ญ ่ (ข .)

ขอวิพัก (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห อ ว ิ พ ั ก) ก . ข อ น ผ ู ้ ใ ห ้ อ ำ น า จ , ก า ร ช ี ้ ข ั ้ ด อ ิ ส ร ะ .

ขอาหะ (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห อ า ห ะ) น . ค ำ ก ่ อ เ ม ื ่ อ จ ิ บ ก า ร เ ล ข เ บ ิ ่ ง แ ป ่ ว ่ า เ อ ้ า อ ิ แ ล ้ ว (ข . ขุ อ า ห ะ)

ขอิ น . ส ิ ข ั น , ส ิ เ ม ็ ด ห ้ ั ง (ป . ขอิ)

ข ๑ ๐ อ . ว ว น ข ะ พ ั ่ ง , ว ว น ข ะ ล ้ า ย .

ขอาว ๑ . (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห อ า ว) อ . แ จ ้ ง , ข อ ่ า ว , เ บ ี ย .

๒ . น . ค ำ ข อ ง เ ล ข ช ั ้ น ข ุ ง แ บ บ ข ู ง ว น ข ง ก ่ า ข ะ ค ุ น ไ ด ้ แ ก ่ ว ่ า ข า ข ุ อ ี ข า ว .

ขอ่าว อ . แ จ ้ ง , ร ุ ่ ง , เ บ ี ย .

ขแอว (อ ่ า น ว ่ า ข ะ แ ห อ ว) ก . ข อ ก , ป ะ ส ิ ง .

ขอิว (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห อ ิ ว) อ . ป ่ อ ง , เ ล ้ ง ข อ ด , เ ก ื อ บ เ ป ็ น บ ้ า .

ขอัขอี (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห อ ั ด ข ะ อ ี) น . ค ว า ม ด ี , ค ว า ม ง า ม , ค ว า ม ช ุ ่ ง เ ช ื อ ง , ค ว ห ั ก ค ว า ม ใ น เ ว ล า พ ั ก ผ ่ อ น (ข .)

ขอัขอิกะ (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห อ ั ด ข ะ อ ิ ก ะ) น . ล า ย ภ า ก ะ ข า ว เ ว ะ ล ิ ง ห า ง ข อ ง ใ ช ้ เ ป ็ น เ ค ื อ ง ห า ย ง า น แ ต ่ ง ง า น ส ั น ิ - ฐ า น ว ่ า แ ม ่ น ช ู บ อ ง เ ด ็ น เ ด ิ น อ ง ง น ข อ ง (ข . ขอัขอิกา)

ขอลย (อ ่ า น ว ่ า ข ะ ห อ ล ย) ก . ล ล ิ น , อ า ย ไ ป แ ล ้ ล ก ั บ ค ื น ม า .

ขอาย น . เ ว ล า ก า ง ว ั น , ข ว ง ก า ง เ ว ั น , เ ว ล า อ า เ ว ั น ข ึ ้ น ช ุ ง แ ล ้ ว (ค ำ น ี ้ ไ ท ใ ช ้ ว ่ า ข า ย ล ำ น ว ง ล า อ ่ า ย ใ ช ้ ใ ช ้ ว ่ า ข ล ย แ ต ่ เ ด ิ น เ ป ็ น ข อ า ย) ก า ร น ั บ ย า ม เ ว ล า ก า ง เ ว ั น แ บ ่ ง ป ุ ช ว ง น ี ้ ง ย า ม ด ั ง น ี ้ ;

๑/ขุ๐ เ ช ้ ำ แ ต ่ ม ื ด จ ้ ำ แ ล ้ ว น า ฬ ิ ก า ๓ , ม ๐ น .

๒/ก อ ง ว า ย ถ ว ย น า ฬ ิ ก า แ ต ่ ๓ , ม ๐ น . น า ฬ ิ ก า - ๗ , ๐ ๐ น .

๓/แ ถ ว ก ั ้ ง ว แ ต ่ ๗ , ๐ ๐ น . ถ ึ ง ๑ ๐ , ม ๐ น .

๔/ย า ม ห ่ ง ว แ ต ่ ๑ ๐ , ม ๐ น . ถ ึ ง ๑ ๘ , ๐ ๐ น .

ಅಕ್ಷರ ೬/೬೦ಪೈಸೆ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ೧೬,೦೦ ಬಿ. ಬೆಲೆ-ಯುಳ್ಳ ಬಿ.

೭/೧೦ಪೈಸೆ ಕಡೆ ೧೫,೨೦ ಬಿ. ಬೆಲೆ ೧೯,೦೦ ಬಿ.

೧/೪ರಿಪೈಸೆ ಕಡೆ ೧೬,೦೦ ಬಿ. ಬೆಲೆ ೧೭,೪೦ ಬಿ.

೪/೫ಪೈಸೆ ಕಡೆ ೧೭,೪೦ ಬಿ. ಬೆಲೆ ೧೪,೦೦ ಬಿ.

ಅಂಗಳ (ಬೆಲೆ ಅಂಚೆ ೫)

ಅಂಚಿತ (ಉಚ್ಚರಣೆ ಅಃಚಿತ) ಗ. ನಿಷ್ಠ, ಬಿಗಿಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ (ಅಂಚಿತ ಮಾಡು) ಬಂಧನ (ಅಂಚಿತವಿಮೋಚನ)

ಅಂಚಿಯಾಗು (ಉಚ್ಚರಣೆ ಅಃಚಿಯಾಗು) ಅ. ಗಾಬರಿ, ಮೈಮರೆತು, ಮೈಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರು.

ಅಂಚೆಅಂಚೆಯಾಗು (ಉಚ್ಚರಣೆ ಅಃಚೆಅಃಚೆಯಾಗು) ಗ. ಪಲ್ಟಿಬೀಳು.

ಅಂಜಂಬೆ (ಉಚ್ಚರಣೆ ಅಃಜಂಬೆ) ಅ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ (ಸ.ಮಂಜೂಷ)

ಅಂಜಂಬೆಯಂ (ಉಚ್ಚರಣೆ ಅಃಜಂಬೆಯಂ) ಬ. ಮಂಜೂಷಂ, ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಪಾತ್ರೆಗಳು - ಉದಾ: ಅಂಜಂಬೆಯಂ ಕಳೆಯಿಸು = ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸು.

ಅಂಜಂಬೆಯಂ (ಉಚ್ಚರಣೆ ಅಃಜಂಬೆಯಂ) ಬ. ಮಂಜೂಷಂ, ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಪಾತ್ರೆಗಳು - ಉದಾ: ಅಂಜಂಬೆಯಂ ಕಳೆಯಿಸು = ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸು.

ಇ

ಇ - ಅಕ್ಷರಮಾಲೆಯ ೪ ನೆಯ ಅಕ್ಷರವಾಗಿದ್ದು ಹ್ರಸ್ವ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘ ಎರಡೂ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳಿಗೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಇ ಗ. ಆಚೆ, ಬೇರೆಯವರು. **ಇಲ್ಲಾವ** ಗ. ಬೇರೆಯವರು - ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ.

ಇಂಗಲ ಬ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ, ಇದರ ಕಾಯಿಯ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಔಷಧಿಯಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ (ಸ. ಇಂಗುದ)

ಇಂಗಿಸು ಪ್ರ. ಇಂಗುವಂತೆ ಮಾಡು, ಇಂಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡು.

ಇಂಗು ಅ. ಭೂಮಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡು, ಭೂಮಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಹೋಗು.

ಇಂಗು ಬ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ, ಇದರ ಅಂಟನ್ನು ಔಷಧಿಯಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ (ಸ. ಹಿಂಗು)

ಇಂಗುಗಾಲುವೆ ಅ. ಮಳೆನೀರು ಭೂಮಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಂಗಲೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಕಾಲುವೆ.

ಇಂಗುಗುಂಡಿ ಅ. ಮಳೆನೀರು ಭೂಮಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಂಗಲೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಗುಂಡಿ.

ಇಂಗುಬಾವಿ ಅ. ಮಳೆನೀರು ಭೂಮಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಂಗಲೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಬಾವಿ.

ಇಂಗುಬಿಲ ಅ. ಮಳೆನೀರು ಭೂಮಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಂಗಲೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಬಿಲ.

ಇಂಗುಮಣ್ಣು ಅ. ಮಳೆನೀರು ಭೂಮಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಂಗಲೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಮಣ್ಣು.

ಇಂಗುಮಾಡು ಪ್ರ. ಇಂಗುವಂತೆ ಮಾಡು, ಇಂಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡು.

ಇಂಗುಮಾರ್ಗ ಅ. ಮಳೆನೀರು ಭೂಮಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಂಗಲೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಮಾರ್ಗ.

ಇಂಗುಹಳ್ಳ ಅ. ಮಳೆನೀರು ಭೂಮಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಂಗಲೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಹಳ್ಳ.

ಇಂಗುಹೊಂಡ ಅ. ಮಳೆನೀರು ಭೂಮಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಂಗಲೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಹೊಂಡ.

ಇಂಚರ ಅ. ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ, ಇಂಪಾದ ಸದ್ದು (ಕೋಗಿಲೆಯ ಇಂಚರ)

ಇಂಚರಿಸು ಅ. ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡು, ಇಂಪಾದ ಸದ್ದು ಮಾಡು (ಕೋಗಿಲೆ ಇಂಚರಿಸಿತು)

ಇಂಚಿಂಚು ಅ. ಒಂದೊಂದು ಇಂಚಿನಷ್ಟು ಉದ್ದ, ಒಂದೊಂದು ಇಂಚಿನಷ್ಟು ಅಗಲ, ಒಂದೊಂದು ಇಂಚಿನಷ್ಟು ಆಳ (ಇಂಚಿಂಚು ಜಾಗವಿಲ್ಲ)

ಇಂಚು ಬ. ಉದ್ದ, ಅಗಲ, ಆಳಗಳ ಅಳತೆಯ ಒಂದು ಮಾನ, ಒಂದು ಅಡಿಯ ೧೨ ನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ (ಸ. ಅಂಗುಲ)

ಇಂಚುಪಟ್ಟಿ ಅ. ಇಂಚಿನ ಅಳತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರುವ ಪಟ್ಟಿ

ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಬ. ಎಂಜಿನಿಯರ್ (ಸ. ಅಭಿಯಂತ)

ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಬ. ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ (ಸ. ಅಭಿಯಂತ್ರಿಕೆ)

ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಬ. ಸಂದರ್ಶನ

ಇಂಡಿ ಅ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳುಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡಡ್ಡ ಜೋಡಿಸಿ ಮಾಡಿರುವ ಬಾಗಿಲು

ಇಂಡಿಬಾಗಿಲು ಅ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳುಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡಡ್ಡ ಜೋಡಿಸಿ ಮಾಡಿರುವ ಬಾಗಿಲು

ಇಂಡಿಯಾ ಬ. ಭಾರತ (ಸ. ಭಾರತ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶ ಬ. ಭಾರತದೇಶ (ಸ. ಭಾರತದೇಶ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಬ. ಭಾರತದೇಶದ (ಸ. ಭಾರತದೇಶದ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವ ಬ. ಭಾರತದೇಶದವ (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವಳು ಬ. ಭಾರತದೇಶದವಳು (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವಳು)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವಳೆ ಬ. ಭಾರತದೇಶದವಳೆ (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವಳೆ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವಳೇ ಬ. ಭಾರತದೇಶದವಳೇ (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವಳೇ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವಂ ಬ. ಭಾರತದೇಶದವಂ (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವಂ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವನು ಬ. ಭಾರತದೇಶದವನು (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವನು)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವನೆ ಬ. ಭಾರತದೇಶದವನೆ (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವನೆ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವನೇ ಬ. ಭಾರತದೇಶದವನೇ (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವನೇ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವರು ಬ. ಭಾರತದೇಶದವರು (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವರು)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವರೆ ಬ. ಭಾರತದೇಶದವರೆ (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವರೆ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವರೇ ಬ. ಭಾರತದೇಶದವರೇ (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವರೇ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವೆ ಬ. ಭಾರತದೇಶದವೆ (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವೆ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವೇ ಬ. ಭಾರತದೇಶದವೇ (ಸ. ಭಾರತದೇಶದವೇ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗು ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗು (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗು)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೇ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೇ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೇ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೋ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೋ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೋ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೆೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೊೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ (ಸ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೂೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ)

ಇಂಡಿಯಾದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃೃ ಬ. ಭಾರತದೇಶವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆಯೃೃೃೃ

ຊ

ຊ ๑. ນ. ໄມ້ໝຸ່ນຈຳພວກໃບນ້ອຍ ມີ ๔ ໝວ ຄື (ก)ໝວ ນຶ່ງ ໃຊ້ໃບຕົ້ນຊຸ່ໃຍນ້ຳມັນແລະກິນນ້ຳໜັກນັ້ນ (ข)ໝວ ນຶ່ງ ໃບນ້ອຍ ໃຊ້ໃບຊອຍສູບນິຍົມຫຼາຍ.

๒. ນ. ຄຳໝ່ຽງຂະນະຂະຍັກຄ້ານທີ ๔ ຂ້າງກ້ານຄ້ຳເດ້ ຮຽກວ່າ ເຈົ້າຫົວຊ (ຄຳນີ້ເດັ່ນວ່າ ຕົ້ນມາຈາກ ຄຳ ວ່າ ອຸປຊາ ເພາະພິກຸອົນຄອນໄດ້ຮັບຫົວເປັນເຈົ້າຫົວ ຊານັ້ນ ຍ້ອງນິຍົມຫາໄດ້ ๑๐ ພໍເປັນອຸປຊາໄດ້ແລ້ວ)

ม. อ. ບໍ່ກ້ຽງ, ບໍ່ໝົ້ນ, ແຮງ, ກ້າ (ຫົນຊ)

๔. ນ. ເປັນຄຳໝ່ຽງບັນດາສັກຢ່ານຄ້ຳຂອ ຫລື ພວກ - ກອອາຊາກາມວາມຊົນບຸຮານ ຄື ຊາ ເນ, ຊາ ນິ, ຊາ ນາ, ຊາ ພິໝຸ ນ ດີ ເປັນຕົ້ນ (ຄຳນີ້ເຫັນຈະຕ້ອນ - ຈາກຄຳວ່າ ອາ ຊາ ອ້ຳ ຊາ ເນ ນ ມາຈາກອາ ຊາ ເນ ນ ຫລາຍຄວາມວ່າ ຜູ້ເປັນອາ ຂອງພວກຊາ ๆลๆ)

๕. อ. ນຶ່ນຊ້ຽ, ອາການນຶ່ນຊ້ຽໃນຮ່າງກາຍ.

ป. อ. ດີ, ເກົ່ງ (ວິ ຊາ)

ก. ก. ເຊົາໃຈໃສ່, ອ່ານກ່ວ, ບອກຫລວນ (ຢ່າ ຊາ ຄົນບ້າ ຢ່າ ໜ້າ ຄົນ ເນ ນ ຢ່າ ຫົວ ຊາ ເລີຍ)

ช่า ก. ລີ, ສາກ, ຂ່ວ ທີ ຈ້ຳ ທ ໄປ.

ช้า ๑. น. ເຄື່ອງ ຂ ານ ສ ຳ ລັ ນ ໃ ສ ຂ ອ ງ ນ ຶ ຫ ລ າ ຍ ຢ ່ າ ງ ຄ ື : (ก) ຊ້ ຳ ຈ ້ ຳ ຕ ັ ນ ຂ ານ ຫ ້ ຳ ມ ີ ລ ວ ຍ ຫ ລ ົ ບ ຂ ຳ ລ ັ ນ ໃ ສ ຖ ້ ວ ຍ ຂ ອ ງ - ຫ ລ ວ ນ ເ ອ ົ າ ໄ ປ ເ ຄ ນ ພ ິ ກ ຸ (ข) ช้ า ง า ข า ง ถ ้ ว ย ล ว ก ไ ม ้ ป ่ ອ ง ນ ິ ຫ ຸ ຂ ອ ງ ຂ ້ ຳ (ค) ช้ า ง น ้ ຳ ก ้ ง ง า ข า ง ถ ้ ว ย ล ว ก ห า น ้ ຳ ก ้ ง ง ຂ ຳ ລ ັ ນ ໃ ສ ່ ຫ ວ າ ກ ໜ ູ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ນ (ก ะ ช้ า ก ໍ ว ่ า) "ຈ ວ ກ ຈ ັ ນ ຫ ລ ້ ວ ງ ຂ ອ ງ ແ ພ ງ ຫ ວ ງ ເ ພ ວ ຄ ັ ງ ນ ິ ຫ ວ ່ ຳ ຕ ້ ອ ຍ ຫ ຼ ກ ะ ช้ า ห ่ ง ວ ຂ ວ ย".

๒. น. ເຊ ື ້ ອ ໝ ວ ຍ (ช้ า พ ุ ๒ : ໝ ວ ຍ พ ุ ๒)

ม. ป ่ ໂ ອ, ป ่ ພ ້ ວ ຍ, ໂ ງ ่ .

ชาคะธิยานุโยก น. ภาบปะกอบคอามพุงบโดยบ่ดันแก่คอาม บอบ (ป. ชาคธิยานุโยค)

ช้าคาม น. ดิ้บไม้ ห ม ว ย น ึ ่ ง ใ บ ค ิ ใ บ ค า ม.

ชาย น. ย ั ง, ย ิ ง ช ุ ่ อ ก ฎ ก (ส.) ชายาธิบ น. ช ุ ่ ก ิ น ย ้ อ ม ย ั ง ค ื บ ั ก เ ฉ ิ บ ล ้ ำ (ส. ชายาธิอะ) ชายาบุธิบ น. ช ุ ่ ไ ด ้ ก ิ น ย ้ อ ม ย ั ง ค ื ผ ั ว ข อ ง น า ง - บะคอบโดยบิ ชายิภา น. ย ั ง ชายเย น. ย ั ง ต า ย ๆ (ส. ชาเยยอ)

ຊາດົກ ນ. ເລື່ອງລາວສະພຸທເຈົ້າທົ່ນນາໃນຊາດກ່ອນ(ປ. ຊາດก)

ຊາວະ ອ. ເກີດແລ້ວ (ປ.) ຊາວະຊະ ນ. ລະນ້ຳທີ່ເກີດເອງ (ປ. ຊາວຊ) ຊາວະຊຸນ ນ. ຄ້ຳ (ປ. ຊາວຊຸປ) ຊາວະວິທຍາ ນ. ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ຊາວະສິລາ ນ. ຫີນແຜ້.

ຊາວະກະ (ເບິ່ງ ຊາດົກ)

ຊາວະບຸດ ນ. ຊື່ດອກບົວແນວນ້ຳ (ສ. ຊາວປຸລ)

ຊາວາ ອ. ເກີດແລ້ວ, ນ. ລັນເດືອນປີທີ່ເກີດ, ໂຊກ, ໃບລາຍເກີດ (ປ.)

ຊາຕິ ນ. ການເກີດ, ການເປັນຂຶ້ນມາ, ການເອົາກຳເນີດໃໝ່ພວກ, ກະກຸນ, ຄອບຄົວ, ຈຳພວກ, ໝຸ່ປະເທດ, ຊັ້ນ(ປ.)

ຊາຕີ ນ. ຊື່ຕົ້ນໄມ້ແນວນ້ຳ ຂາກນ້ອຍ ເນື້ອຫວານໃນສີແດງໃຊ້ຍ້ອມຜ້າໄດ້.

ຊານຸ ນ. ຫົວເຂົ່າ. ຊານຸນິໜີ ນ. ໝາກນ້ຳຫົວເຂົ່າ - (ປ. ຊານຸນັນທລ)

ຊາລີ ນ. ນາມພຣະຊາຊໂອຣົດຂອງທ້າວເວດສັນຕະ, ຕາລ່ຽ, ແຫ (ປ.)

ຊິ ເປັນຄຳປະກອບໜ້າຄຳກິຣິຍາ ໝາຍອະນາຄົດການຕໍ່ ຊິນອນ, ຊິໄປ, ຊິກິນ ເປັນຕົ້ນ.

ຊິຕະ ກ. ຊະນະແລ້ວ, ຕາບແພ້ແລ້ວ (ປ.)

ຊິນະ ນ. ຜູ້ຕາບແພ້, ພຣະພຸທເຈົ້າ (ປ.)

ຊິເນນາ ນ. ຮູບເງົາ, ຮູບຕັ້ນໃນແຜ່ນຕ້ານລາວທີ່ຕ້ຳໄວ້ ເຊົ່ຽ ໝາຍເອົາມາຈາກເລັ່ນໜັງຫລືເລັ່ນຜ່ຽ ດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຮຽກຄວາມທັນນະດາວ່າ ໝາຍໜັງ ຫລື ພາພຍົນ-ຫລື ຮູບເງົາ. (ປ.)

ຊິໂນຣົດ ນ. ລູກພຣະພຸທເຈົ້າ, ພິກຸຄວາມເນນ (ປ.ຊິໂນຣສ)

ຊີ ๑. (ສ.) ຄຳນີ້ໃນພາສາລັນສະກຣິດໃຊ້ຕໍ່ຄຳນາມ ເປັນເຄື່ອງໝາຍຄ້ຳຍົກຍ້ອງ ດັ່ງ ມະຫາເທພຊີ, ນາຣະທະຊີ ກັງກັບຄຳລາວວ່າ ທ້າວ: ນາຣະທະຊີ ໝາຍຄວາມວ່າ ທ້າວນາຣະທະ ແລະຄຳນີ້ເອງເຮົາເອົາມາໃຊ້-ເປັນຄຳນຳໜ້ານາມ ໝາຍຄວາມຍົກຍ້ອງເໝືອນກັບດັ່ງ ຊິລົ້ນ, ຊິໄພ, ຊິເປືອຍ.

๒. ນ. ນັກບວດ "ແມ່ນຊື່ອົງປະຄົງຂ້ຽງຊິຊຽງພາກໃພ-ກິດີ ຂ້ຽກໍຂໍຊຸດເກົ້າທົ່ງຫົວແຕ່ນອາວ" (ຂຶນໄຊ)

๓. ນ. ຕັກຳພວກນຶ່ງກິນຫອນຂໍ ເອີ້ນຕັກຊີ. ນ.ຊີແມ່ ນ້ຳ ແມ່ນ້ຳໃນພາກອີຽນຂອງປະເທດໄທໄຫລຜ່ານນ້ຳມູນ. ຊີຂ້ຽ ນ. ຕັກຊີແນວນຶ່ງ ເກີດຢູ່ນ້ຳ ລົ້ນເປັນ ເຄື່ອ ໃບຄ້ຳໃບຕັກຊີບ້ານ ແດ່ຍາວແລະບໍ່ຂໍ.

๔. ນ. ຕະລັກແຕມລ້ຳລັນໜ້ຽງແລ້ວຫຸ້ມເຂົ້ຳ ເອີ້ນວ່າ-ຕະລັກຊີ, ກ. ໜ້ຽງແລ້ວຫຸ້ມເຂົ້ຳ.

๕. ນ. ຊື່ກວ້ຽງແນວນຶ່ງ ລຳນ້ອຍ ລຳຕົ້ນຂ້ຽງກວ່ຽ - ກວ້ຽງຊີ (ຄູ່ກັບກວ້ຽງລ້ອຍ ຫລື ກວ້ຽງເລົ້ຳ)

๖. ນ. ຢ້ຽງຂອງມັນຈີກ ຫລືໄມ້ຊະນິດໜຶ່ງ ຂ້ຽງແລ້ວແລ້ນ-ເປັນຊິ (ຊື່ຊີ ກ.ຮຽກ)

๗. ນ. ຊື່ຕົ້ນໄມ້ແນວນຶ່ງ ເປັນໄມ້ນາດໃຫ່ຽ ແກ່ນແຂ້ງ ຮຽກໄມ້ຊີ.

ຊີ ນ. ຢ້ຽງໜຶ່ງທີ່ເກີດຈາກຄລັ້ນໄຟ. ອ.ສີດ້ຳ, ໝອງ ອຸ. ສຽງດ້ຽງຢ່ຽງນຶ່ງ ດ້ຽງສຽງປ້ຽງໄຟນ້ອຍຊຸ ດ້ຽງຊີ.

ຊີ ກ. ຢຽດຊີໄປ, ຢຽດນິ້ວມືຊີໄປບ່ອນໃດບ່ອນນຶ່ງ, ແນະນ້ຳ, ບອກໃຫ້, ນ. ນິ້ວມືແລະນິ້ວຕີນທີ່ຄັດນິ້ວໂປ້ຮຽກວ່ານິ້ວຊີ. ຊີຂາວ ກ. ຂ້ຽ ເດ້ດຂາວ. ຊີແຮງ ກ. ເຂົ້ຳໃຫ້ເຂົ້ຳໃຈຄ້ຳແນ່.

ຊີລັ້ນ ນ. ພຣະພິກຸອັນເປັນອາຈານ.

ຊີຕ້ຳຂາວ ນ. ນັກບວດຜູ້ຊາຍທີ່ນຸ່ງຕ້ຳຂາວຖືສິນແປດ.

ຊີເປືອຍ ນ. ນັກບວດພວກນຶ່ງຢູ່ປ່ຽະເທດອິນເດັ່ງຖືສິນແລະອັດ-ດ້ວຍການບໍ່ນຸ່ງຜ້ຳ.

ຊີໄພ ນ. ພຣະຣິຣີ, ພຣະກັນມະຖານ.

ຊີວະ ນ. ຄວາມເປັນຢູ່, ຊີວິດ (ປ.)

ຊີວາ-ຊີໂວ-ຊີວິດ-ຊີວິນ-ຊີວັນ ນ. ຊີວິດ, ຄວາມເປັນຢູ່ (ປ.)

ຊີວັນຕະຣາຍ ນ. ລັນຕະຣາຍແຫ່ງຊີວິດ, ຄວາມຕາຍ (ປ.)

ຊີວິດັກຂັຍ (ອ່ານວ່າ ຊີວິດັກໄຂ) ນ. ຄວາມຕາຍ (ສ. ຊີວິ-ດັກຂຍ)

ຊີວິດ ນ. ຄວາມເປັນຢູ່ (ປ. ຊີວິດ)

ຊຸ ๑. ນ. ຄ້ຳທ້ຽງຂັ້ນຂ້ຳລັນຊ້ຽກຕົນ, ຂ້ໍ ແລະ ຂ້ຽງຂວາ - (ຕົນວາມ)

๒. ອ. ບໍ່ຄິດ, ບໍ່ງໍ.

ຊຸ່ຳ ອ. ເຂ້ຽໆ, ບໍ່ຈ່ວງບໍ່ເຄັ່ນ.

ຊຸ່ວ່າ ລັນ. ແມ່ນວ່າ, ຄວາວ່າ "ຊຸ່ວ່າບຸນເຄ້ຽໄດ້ ປຸນວາງ-ໄວ້ເປົ່ຳ ເປັນລື" (ຂຶນໄຊ)

ຊຸ ກ. ເອົາເງິນ ຫລື ສິ່ງແທນເງິນແລກກັບຂອງ.

ຊຸ ກ. ທົ້ງອອກ, ຢູ້ໄປທາງຕ້ຳ, ທົ້ງໃຫ້ຫຸ້ລົງ, ທ້ຳໃຫ້ຕົກໄປ

ไหลออก,ห้ำออก (ปั้ำไฟฐุ,ฐุห้อา)

ฐุลิ ก. นิบ,ไหล้ (ดัดมาจาก เอาฐุลิ) (ป.)

ฐุ ๑. ก. ภาบที่ย้ำยฐายอิกลิา เอิาภับเป้บฉิเป้บเฆิา โดย บ่ำฉ่า หลื ภาบที่ฐายเล้ำบอบบำ้ยิา ในล้อมฉอาบิา เยิ้บอ่า ฐุฉาอ.

๒. ก. ภาบเอิาลูภฉต หลื บอา หลื เฉือภล้าอบอา-ล้อยใส่ถาาฉอาบับ ฮูภอ่า ฐุฉต,ฐุบอา.

ม. ก. ฉอ้าบไอ้บ่ใช้ภิบลิา,ค้ำ,ฉอ้าบ,ย,ฐุถฆบ,ฉ่อย เตลือ.

ฐุบั้ ๑. ถ้อบ,ที่อ,ฬุภ (ฐุบั้ : ฬุภบั้)

ม. คิบที่ธิ์ภับในหาาปะเถบิ. ฐุบั้ม ม. ฐุธิ์ภ, ฐุฉผา.

ฐุฉิบ ม. เตื่อาฉ่อยบ่ใช้ภิบบ้ำ, หลือบ่ใช้ถิภลิาฉฮา, เตื่อา ฉ่อยฉือิดไอ้ (จ้อาฐุฉิบ)

ฐุฉิภ ม. ฐีพฉามคิบบี้าในเธื่อา เอดสับดอะ, ฐีภับหลิพ้ำาลิ ฐุภบี้าในเธื่อา เอดสับดอะ.

เฐ ๑. ม. ฉม่บ้ำ.

๒. ก. ตั้ำฐุบ่ำห้าา, เบิ้า.

ฉฉอบ ก. ภาบไปมาบ่ำห้าาฉอาคิบฉละสัด, อ. เกือบ - ลั้ม.

เฉดะอับ ม. ฐีอัดสำ้คับในมะคอบสาอัดถิ เป้บบ่อบพดะพุท เจ้ำปะพับหลายอ่าฬุภบ่อบ.

เฉดุพิบ (เบิ่า เฉดะอับ)

ฉฉะ ก. สับให้ฉล่าออภถาบหาายาอ, เอิาฉอาบ หลือ-บิดต่าให้ฉล่าออภ, ฉอ.

ฉฉะๆ อ. ลัภลบะฉอาที่เป้บเส้บสาายหลายๆอับย่อบฐุ่ฉละ ฟัด ถ้ำตาาบ้าฟัดขา หลื ยืบลิบบ่ขาดละยะ.

ฉฉ อ. ไปบ่ใช้, ไปบ่ำห้าา, ฉอ "ยาบเมื่อคั้าถตาภบั้บ ตาย่าเฐือบฉฉ ฉาดที่ฉบอพะบาา ไถบ่ำตอบเบือบ-ไปซ้าย" (คำภอบบุฮาบ)

ฉฐ่ ก. จิบฐู่ในบ้ำ,ค้าาคาฐู่เติ๋าบาบ.

ฉฉอาบ ม. ตั้บไม้ฉบอบี้า เภิดถาบพอาตลือบี้า.

โฉะ อ. ฉก่เถ้ำ, เกือบเพ.

โฉ อ. เจ็บป่อยด้อยพยาด,จ่อยตอบ, อุ. สาาไล่ไก่

โฉ่ ก. ฉฐ่,จุ่บลิา, อุ. สาาด้าย่าาบี้า ด้ำ สาายูา ตลายาบิบ เป้บต้บ.

โฉ้ อ. บ่ห่าา, บิลัภลบะสอดไปซ้ายบี้า, ม. คิบลาอ พอภบี้าฐู่ตาบพุตา ฮูภ ลาอโฉ้.

โฉดา ม. ทาดปะสิบฉบอบี้า มิโฉดูาบภับปุ่บปะสิบภับเป้บ เม้อลาอๆ ใช้เธ้อสะบุ,บ้ำที่ปะสิบด้อยโฉดูาบฮูภ บ้ำโฉดา.

โฉดิภ ม. ฐุ่ฐูาเธื่อา (ป. โฉดภ)

โฉดูาบ ม. ทาดฉย่าาบี้า เป้บฉย่า ลิลาอพิบคิลิภิ้า-ถิภบ้ำแล้อลุภเป้บไฟ และ เธ้อใต้บ้ำพือ (อ.)

โฉดิ ม. คอาบฐุ่ฐูาเธื่อา (ป.)

เฉาะ ก. ภาบที่บ้ำไหลห้ำใต้เป้บฐุเล้ำไป, เอิาลูาบิ-คิบลับหลือิบออภเที่อละบ้อย. เฉาะลอภใช้ ก. ลแูาลหา, ฉอภหา, ค้บหา.

ฉ ๑. ม. เตื่อาเลบจำ้พอภบี้า มิลาย ใช้ลิใต้เภิดลูา ด้ำ.

๒. ก. โฉบ,อิ,ฉบ,อี้า (ปาฉุด้อบ)

ฉุลิ อ. บ่, ใภ้.

ฉุ่ ม. ลูาที่เป้บลอดและแหฉลิ้บหลือฬ่อบลิา ด้ำ ฉุ่ ฟ้า,ฉุ่ใ เป้บต้บ,หาา,ลี้,บิด (ใด้หลายฉุ่)

ฉุ่ฟ้า ม. ลอดแหฉฬู่ฮาาาหล้าคาหาลาด หลื หล้าคาลืบ เป้บต้บ.

ฉี้ อ. ลอดออภ (ค้ลบใช้ ฉ่บค้อบดอภหาปุ่ฉบบบุฮาบ ที่ลอดออภหั้าลูาลั้บ)

เฉิ อ. บ่ใช่,บ่ฉพา, ก. เอิาบ้ำถอภล้าาลิา (เฉิเล้ำ ปั้บ), ใช้ย่าาบ่ฉพา,ลำ้ลับใช้ (บ้ำเฉิ)

เฉิ (เบิ่า ภะเฉิ)

เฉี้ อ. ฉีลละอิ, โา่, บ่ลาด.

เฉิเลิ อ. หลิาฉีลละอิ (เป้บเฉิเลิถ้ำบ้าหลูาอั้าต่ำาา)

เฉิ้ง ๑. ม. พื้บเธือบที่ถ้อภาาภหล้าใหูบ่พื้บและหล้าคา อ่ำภย่าเธือบใหูบ่.

๒. ก. อาภาบบีบแภบเจ็บดาบย่าาภาย.

เฉื่อ ก. เต้บจิาบำ้, บับถือบำ้, ฟัา, ไอ้ใจ, ยอบปะถิบัดบำ้

เฉื้อ ๑. ม. แบอ, แบออับพาให้เภิดหลือเป้บลึ้บ, พิาพับพี่บ้อา

๒. ม. ถิ่บ่แบพี่บ้อา ฮูภอ่า ถิเฉื้อ.

เฉื้อลาย ม. ลายพี่บ้อา, แบอพี่บ้อา.

ฉิอะ ก. เอิาสูบ หลื ลูาค้ายคีสูบลอาภให้ลิอะออภ (ฉิอะลี้ยาา)

ฉ่อ ๑. น. ละยะ,ลมางลั้มยาอ,ดอม,เฉิ่น,ฮุ่น,ฮางู - (ฉ่อคิม) บ. ดอยด. ฉ่อลาว น. ละยะดอลาบึ๊ง ฉ่อโมว น. ละยะดอลา ด๐ มาพิ.

๒. อ. บ๊ด, เล้ง, ใฉ้บ่ได้, บาบ.

ฉ้อ น. ฮื่อาตามย่างบึ๊ง ค้ายคีแกงแอ่ใส่น้ำพ้อยกอ่าแกง.

ใฉ ๑. น. เคื่องใส่เอ๊าป่า หลิ ล้อน้อยๆ ลางด้อยออกไม้ป่อง หลิ ลด๐ ฮูบยาอ มีงาใช้ล้อเล้าแล้วออกบ่ได้.

๒. น. ฮื่ตง้าแมอบึ๊งใบยาอและแตมคิม.

๓. น. ฮื่อาอึกพะนิลฤา ฮงกอ่า อาอใฉ.

๔. ก. ภามป๊อพยาดอ๊ตบึ๊ง ล่อมตายใช้ป๊อพยาดอาแลง หลิ เป้นกาง; ภามป๊อพยาดพี่ฮงกอ่าใฉนี้-ด้อางคังลดากเบี่ง; (ดั๊งนั้น ใฉ จะหายคอามอ่าลากกิได้ ดั๊งคำกอบบิดบึ๊งในพ้าสือเจ๊องอ่า "ใย่าเฉื่อใฉลากมาอาง เลิงกิฟุบปงอคอามธีบมำฤอายว้อม")

๕. ก. แม๊า หลิ ป่อาง เพาะคอามเจ็บ (เลือใฉ)

ใฉโย ก. ตาบแพ้ (ป. ฉโย)

ใฉ่ อ. แม่น, ถิกด้อาง (มิใฉ่เบี่แม่น)

ใฉ้ ก. บ้าคับใต้เธ็อ, จับจ่าย, แพนคืน (ใฉ้หนี้) เอ๊ามาเธ็อใต้เป้นปโยดแก่อิน อั๊ง ใฉ้กงน, ใฉ้ฟื้น, ใฉ้น้ำ ๆลา.

เฉิา ๑. ก. ฮุด, บ่อี่ไป, บ่เธ็อ หลิ บ่อำเนินอี่ไป.

๒. น. อั๊งอิ้นอื้อล้อมห้ายี่ด้าน ลำลับใต้เด้กน้อย - ฮงนบึ๊ง.

๓. น. บั้นยา, คอามลลาด (ป. ฉะอะนะ)

เฉิาอะเลา น. ภามฮงนไอ, ก. ฮงนไอ (ป. ฉอเลฉ)

เฉ๊า ก. ใฉ้ฉับฮ้างลองตู๊นฉื่อคาอ โดยใต้คำลองพี่-เอ๊ามาใฉ้นั้น.

เฉ้า น. เลลาอั๊งแต่ลาเอ็นอิ้นมาถึงยามงาย (ปะนาม ฐ โมง)

ฉำ ๑. น. ดินบ่อนมีน้ำขึมลอกละเมี.

๒. ก. แฉ่, แฉ่ไอ้ในน้ำหลิบ่อนจุ่น, นอนแฉ่ยู่ในน้ำ-หลิดิน.

๓. อ. อาภามแล่นบาอ้ำและละเมีแต่บ่ไอ(แล่นฉำ)

ฉ้ำ ๑. อ. บอน, ลิแอางแก่, ลิแอางจินเกือยอ่ำ.

๒. อ. เอ๊า หลิ เธ็อนำลองเก๊าอั๊งแต่ลองเพื่อลิ้นไป, ลิ้มกิน.

๓. อ. ลื้นแถม, อี่ไป, เป้นคำปะกอบบอกคอามเด็อ-ลาอ (บ่ไปฉ้ำ, กินฉ้ำ)

ฉ้ำละ ก. ฉะมะ, ตาบแพ้.

ฉ้ำลาม ก. ฐ้อะฮงอ, เคียมาตลาย, ฐ้คักฉม่.

ฉ้ำมิ ก. ฐ้คักฉม่.

ฉ้ำอะ ก. ใฉ้เงินคืน, ใฉ้เงินค่าลื่างลอง, แก้ไละใต้ลี, ดัดลินคอาม (ข.)

ฉ้ำละ ก. ลับไล่, ล้างอาบ, พิลาละยาแล้วดัดลิน.

ฉัก ๑. ก. อาภามกำจั๊งลองคินหลิลัดเลลาเจ็บเมื่องาวก เล้นเล้น.

๒. ก. ดึงลาภมาโดยแรง, แก่มาโดยแรง, ลอบ(ฉักลอบ), มาเอ๊ามา (ฉักอิอย่าง), ตักเอ๊าได้ (ฉักลอกพูดบึ๊ง)

๓. ก. ล้างเคื่องนุ่งใต้ละอาด, ลุ.

๔. น. ฮื่ไม้แมอบึ๊ง เป้นต้นไม้ลมาดใหญ่ ล่อยน้อย ใฉ้ฉักเคื่องได้คือละบุ.

ฉาก ๑. ก. ดึงมาโดยแรง.

๒. น. ล่างลองคิบแลละลัดที่ลายแล้ว หลิ ล่างลองพี่ โป๋ดเผไปแล้วเหลือแต่เค้าเดิม.

๓. อ. หลอบ, ใต้พิบใต้พื้เป้นยางคั้ง (ฉากลอบ)

ฉีก ก. ห้าใต้เป้นลิ้น (ฉีกเล้า), ห้าใต้เป้นลิ้น.

ฉีก ๑. น. ล่อนบึ๊งลองลี่ยู่ที่ตาละยา ล่าย, ล้าง.

๒. น. มาดอาเงินบุลามหั้ล $\frac{๑}{๔}$ ลองเพื่อง (เคื่องบึ๊งลองเพื่อง)

๓. น. เคื่องลองจำลำลับใส่ลาตัวละห้ามือหลิมักโพดเป้นตลักลองลันยาวปะมานค่าลอกเกาะใส่ลายโอ้ (ลามิกยาง ก็อ่า)

ฉึก ๑. ก. ลงาไห้ลิ่ละลิ้นยู่ใน, อ. อาภามที่ไห้ละลิ้นยู่ใน.

ฉึกฉาก อ. อาภามบ่ลุพาย, บ่ลุพาย, คอามมีใจง่าย, ลาดพิลาละมา "แม่นอ่ายากจักเล้าลิพามพุกเจ้าคำ มันก็ฉึกฉากให้พังบ้านเพื่นจังหม้แล้ล" (ลินไฉ)

ฉุก ก. ยู้ไปหางหั้า, ยู้ไปบาอ้ำ, เจื่อง.

ขุกเขื่อง ก. เขื่อง.

ขุ้ก (เบิ่ง แขุ้ก)

ขุกเขอ อ. อาการพี่บ่สุพาบ, สุวาบ่วาม.

แขุ้ก ม. ใบเบิกเงิน ตลิ ถอมเงินจากทะนาคาม- (ด.)

แขุก ๑. ม. ของที่เป็นอ๊อเอิาถักใต้ถือกับเป็นแฝ่นตลิ- เป็นฮูบกันยาอ สาวัลบ่อางกับของพี่สุพาวในตลิ พันลิบ ตลิ ถามกะฮูก "คับฝ่นของอ๋องอบ้องขี เอิาหอามาถักแขุก".

๒. อ. ลับปีน เล้าในละหว่างกาว.

ม. อ. ลิลาวพี่เป็นลายลับไปถามพาวยาว(ลาย- แขุก)

ขุก ก. ถิถ้อยกำปั้น, เอิากำปั้นถิไปชี่พาวหัา.

ลิกมณฑ ก. ภามถิกับถ้อยกำปั้นฝ่างมีละบุบ- แลมีสุต้อลิน ตลิ ถ้อยคอามละบักใจของสุต่ถิกับ เอง. ลิกลิก อ. บ่สุพาบ.

โขุก ม. ลาบ, คาวถิ, ภามโอ้ถิ (ป. โขุค)

โขุกโลก อ. สุวลื้นไปถ้อยลักขบะพี่บ่าวม.

ขอก ก. ตา, ค้นตา, ละเอาตา. ลอกแลก ก. ละเอาตา, ค้นตา.

ขอกลอก อ. น้อยาสุวา.

เขิก ก. ภามวุกเธือไปเพื่อใต้มว้าไหลออก(เขิกเธือ) ฟ่าย, ค่อยๆฟ่ายพี (เขิกพี)

เขิอก ม. สิ่งที่ลื้นเล้ากันเป็นเล้นยาอสาวัลสุกล้อ.

ขัว ก. บ่มัก, บ่ขืนถิมา, บ่ขอย.

ขั่ว ม. เถื่องหาใต้สู่จักมว้ผัก ตลิ ใต้สู่จักฟ่ายผัก- ฟ่ายเบิา, มาดอาเงินจำนอม ๘๐ บาด, ล้ดอาผัก ที่กับเงิน ๘๐ บาด, ก. หาใต้สู่จักมว้ผักถ้อย- เถื่องต่างๆมีชากิโล เป็นลื้น, ภามลัดลืมใจ, พิ- จาละมาคักแม่, ภามหาคอามอิกลิาใจอ่าจะไป- หาๆใอ ตลิ เล้าฟ่ายใอ.

ขั่วขา ก. เธือใกละเมิกัน, เธือใกพ่ากัน, พิจาละมาในใจ คักแม่.

ขั้ว ๑. อ. ลักขบะของ. ถิ่นเนื้อที่เปื่อยเกือบจะเบื่า.

๒. ม. เล้นออหาๆยืนของเถื่องสวยต่างๆ (ดอก ยั้ว กิต่า คอมใช้ยั้ว)

ขั้ว อ. ลูมกันเป็นแถวโอยหาๆลัน อั่ว ดอกยั้ว - (ยืนขั้วอั้ว)

ขาว ๑. ม. ชื่ไม้ปะเพอเบื่า มี ๒ แมอ คิ แมอเบื่า เป็น พอกไม้บ่อๆ อาใหญ่คิไม้ใต้บ้านแอ่บ่มีพาน, แมอ นึ่า เป็นพอกไม้แก่น อาใหญ่ พอยน้อยมิน ลูก แล้มีอิดตาม "พากขาวตาบลูกแขุบล้อย"

๒. ม. ชื่พยาดของเด็กน้อยมีตลายย่าๆ หาใต้เด็ก มีอาการเป็นต่างๆ คิ จ่อยตอม, อาดเถลิอๆ เป็น ลื้น.

ข่าว ๑. ก. มีคอามเคียในภามลืม, มีคอามขุ่นบานในลิอม กับต่างๆ, อ. ลอาดในภามลืมตลิเอ้า.

๒. ก. ปะ, อาๆ, ย่า (ข่าวเพาะ)

ข้าว ม. ลัดลื่นแมอเบื่า อิอใหญ่กล่าลัดลื่นห้าตลาย มิๆอาและๆา, ข้าวอ๋ ม. ข้าวถิอุลื่นบ่มิๆา. ข้าวน้ำ ม. ข้าวแมอเบื่าสู่ในน้ำถิอน้อย (ถามบิ พานบุลาน). ข้าวม้าล ม. ลื่นไม้แมอเบื่าเบือก ลิเถลิอๆ ใช้ย้อมไหและตัาแผไอ้. ข้าวน้อย ม. แมๆแมอเบื่าลูบคือข้าวกินใบไม้ (เล็นแมๆข้าวน้อย) ลื่อาอลึกขุนเบื่า เล็น ดาอข้าวน้อย. ข้าวเถือก ม. ข้าวหันลันลิยาอ. ข้าวพ้า ม. ข้าวแม่. ข้าวพาย ม. ข้าวลุ้นๆา. ข้าวยาม ม. ข้าวใหญ่.

ขิว ๑. ม. เถื่องลั่วน้ำพัก, ขั่ว.

๒. ม. ลิพูจ้าพอกเบื่าถิอน้อยตายอด มักฝู่ถานเธือบคน (ยงกล่า พูขิว)

ม. ม. เถื่องตักๆเอาลัดจ้าพอกกะฮ่ายและนึกถาม ถ้อยบ่ป่านใจ่คันปักใจ้.

ขิวกิโล ม. เถื่องลั่วน้ำพักถามมาดอาลยาวอยู่โอย.

ขิว ก. แหง้, บงอ, ฮ่องไปก่อน, ยาดแย่งเอาโอย- เจ้าของบ่ใต้.

ขิว ๑. ม. เถื่องสำลับใช้ผ้าอาตาม หาถ้อยล้างกะลิ มิ ตลายชั้นและมิชาอ้อ.

๒. ม. ขุ (คำนี้เป็นพาสามอบ ลาอเธิาแจ่เถิม กิ เลิ้นล่า ขุๆ ตายคอามล่า ขุ ถึ่าองกัน แจ่ตาก เป็นขุย่างนึ่า ค้ายคึกะจับปี่ ตลิ ไอโอลิมองอนี้)

ขี่ว (เบิ่ง เขี่ว)

ຊ້ຽ ๑. ນ. ເຄື່ອງເຮັດຢ່າງນຶ່ງ ຮູບຄືຊໍ ຫລື ຊໍ ນັ້ນເອງ.

๒. (ເບິ່ງ ຊ້ຽ) "ເອົາຈັກໄປຊ້ຽລີ້ໝົ້ນໃດດີຢູ່"(ເຈືອງ)

ຊ້ຽ ກ. ເຊື່ອງ, ລີ້ (ໂດຍຍ່ອນຫລາຍໃຊ້ກັບສັດ ດັ່ງວ່າ ເອົາຄວາຍໄປຊ້ຽ)

ເຊ້ຽ ກ. ຊ່ຳ, ລີ.

ແຊ້ງ ๑. ນ. ພືດຢ່າງນຶ່ງຈຳພວກຫງ້າລຳແຊ້ງ ມັກເກີດຕາມບ່ອນນ້ຳຄ້ອນເຖິງ.

๒. ນ. ຊື່ຂອງພວກໜາກໄມ້ ຫລື ດອກໄມ້ທີ່ມີຂົ້ນໃຫ່ຍ່ອັນດຽວກັນແລ້ວມີຂົ້ນນ້ອຍຕິດກັບໜ່ວຍຫລັ່ນອອກ ແຍກອອກໜ່ວຍອີກຢ່າງຫາກ ດັ່ງ ແຊ້ງໜາກພ້ວ, ແຊ້ງໜາກຕານ ເປັນຕົ້ນ.

ນ. ກ. ຊ່ອງຂຶ້ນໄປທາງໜ້າ, ເຂົ້ານາຂັບປົນຢູ່ໃນຫ່ວງກາງ, ວ. ຂັບປົນ, ຂັບຫ່ວງ.

๔. ນິກຸນແຊ້ງ "ເຕັ້ນວ່ອງແຕ້ຄ້ັງວ່ຳນແຊ້ງ"

๕. ນ. ລາຍແຕ້ນແພວ່ວງໆ, ແບບຢ່ວງລວດລາຍໃນແຕ້ນແພ.

๗. ນ. ເຊື້ອແນວ, ພົ້ງພັນ.

ແຊ້ງແຊ ນ. ນິກແນວນຶ່ງຄືນ້ອຍຂົນຄ້ຳຄືເຊ້ືອນຫ່ວງຂອງເສັ້ນຍາວພົ້ນອອກ ຮ່ງກນິກແຊ້ງຫ່ວງວ່ວງ.

ແຊ່ ๑. ກ. ປ້ອຍ, ປ້ອຍເພື່ອໃຫ້ຫ້ວຍຫາຍ, ວ່ຳໄວ້.

๒. ນ. ໄມ້ແປ້ນຫລືດີນຈີ່ທີ່ເຮັດປ້ອງກັນໄວ້ບໍ່ໃຫ້ດີນພັ້ງ(ແຊ່ຂ້ວງ : ນ້ຳຂ້ວງທີ່ໃຊ້ໄມ້ຫລືດີນຈີ່ປ້ອງກັນພັ້ງ ເອີ້ນຂ້ວງແຊ່)

ຊ້ຽ ๑. ວ. ຕ່ຽ, ໂຍກເຂ້ົາ, ບໍ່ຊື່ນບານ, ນ. ຂວາ, ກີ່ຍວ, ທ່ວງ, ຮູບຮ່ວງ.

๒. ກ. ເອົາຄົນເຂ້ົາກັນ.

ນ. ນ. ແຕ່ງ (ປ. ຊ້ຽງ) (ຂາຊ້ຽງັບໃຊ້ວ່ຳ ພວະຊ້ຽ)

ຊ້ຽ ນ. ບ່ອນເປັນຕ້ຽຍອດໄປ, ແຈທີ່ເປັນຕ້ຽ, ວ. ຍອດອອກ, ຍອດໄປຂ້ວງນຶ່ງ.

ໂຊ້ງໂລ້ງ ວ. ລັກສະຂອງທີ່ຍາວນິ່ງຄູ່ແລະໂງ່ໄປທາງໜ້າ ດັ່ງເອົາວິວ ເປັນຕົ້ນ.

ຊ້ອງ ๑. ນ. ວຸ້ງ, ວຸ້ງນອນ.

๒. ນ. ໄມ້ທີ່ເປັນງ່ວນ, ລະຫ່ວງໄມ້ຂອງອັນ, ງ່ວນ, ໃບຂອງກ້ວຍຫລືຂ້ຽ ເປັນແຕ່ນບ້ວງໆທີ່ພັ້ນເຂ້ົາໃຫ້ກັນແຕກມ ປາກເຫ ສ້ຳລັບໃສ່ດອກໄມ້ ເປັນຕົ້ນ, ເຈ້ັງທີ່ພັ້ນເຂ້ົາເປັນຖົງສ້ຳລັບໃສ່ໜ້ຳຄື ຫລື ຂ້ຽງຂອງນ້ອຍໆ.

ຊ້ອງພູ ນ. ເຄື່ອງໃສ່ພູ ຮູບຄ້ອຍຄ້ຽງວ່ວງກັນກັບຊ້ອງໃສ່ດອກໄມ້.

ຊ້ອງແນວ ນ. ໄມ້ພຸ່ນແນວນຶ່ງຕານງ່ວນີ້ໜາມ.

ຊ້ອງລ້ອງ ວ. ລັກສະຂອງນ້ອຍຍາວທີ່ນິ່ງຄູ່ແລະຕ້ັງຂຶ້ນ ດັ່ງເອົາວິວ ເປັນຕົ້ນ.

ຊ່ອງ ນ. ບ່ອງ, ຮູ, ທ່ວງ, ລະຫ່ວງ, ບ່ອນຫ່ວງຂອງລະຖ່ວນທີ່ຖ່ວນບ່ອນຄຶບຢູ່ຂອງລ້ວງ.

ຊ້ອງ ๑. ນ. ນອຍຕົ້ນທີ່ຕັດອອກແລະນັດໄວ້ ສ້ຳລັບໃຊ້ເກ້ົາແໜບຕົ້ນທີ່ໃນຫລືເພື່ອໃຫ້ດົກແລະຍາວ.

๒. ວ. ຍ້ຶກ ຫລື ນ້ຶດ້ັນພ້ອມກັນຫລາຍໆ, ນາຢູ່ພ້ອມກັນ - ຫລາຍໆ, ບຸ. ອ໋ຶ, ພ້ອມ ດັ່ງ : ນາຊ້ອງພ້ວກັນແລ້ວ.

ເຊ້ົ ສ . ເປັນຄ້ຳໃຊ້ແທນນາມທີ່ຢູ່ທ່ວງໜ້າ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງອອກຊື່ນາມນັ້ນອີກ, ບຸ. ເປັນຄ້ຳຕໍ່ໜ້າຄ້ຳນາມທີ່ເປັນກັນດັ່ງ, ອ້ຽ ເຊ້ົ ບຸນ ເປັນຕົ້ນ, ອ໋ຶ, ຊ໋ຶ, ຊ້ອງ ດັ່ງວ່ວ "ຢູ່ເຊ້ົ ໜ້ວ"

ເຊ້ົ ๑. ນ. ຂົ້ນຂອງຕ້ວແໜ.

๒. ກ. ອ່ວກ່ວນຕ້ວເຂ້ົາຄົນກັນ.

ນ. ນ. ລາຍ, ແບບຢ່ວງ, ທ່ວງທ່ວງ, ວ່ວ(ເຊ້ົ ຫລ, ເຊ້ົ ງ້ວ)

ເຊ້ົ ກ. ພ້ອມເປັນໝ່ວ, ອ່ວກ່ວນພ້ອມເປັນໝ່ວໃນຢ່ວງບຸນ, ວ່ຳ ຄ້ຳກ່ວບກອບຂຶ້ນພ້ອມກັນ.

ເຊ້ົ ຊ ກ ອ ນ ນ. ກອງພ່ອນ, ໝ້ານບ່ອນເຫ ລ ບ.

ເຊ້ົ ນ ງ ແ ນ ວ ນ. ກ່ວນທ້ຳພິທີເພື່ອໃຫ້ຜົນດົກໂດຍເອົາແນວໃສ່ກ່ວທ້ຳ ຕ່ວນແລ້ວຈ່ວຍຄ້ຳເຊ້ົ ໄປຕ່ວນບ້ານເຮືອນວ່ວງໆ ໃຫ້ຊ່ວວບ້ານເອົານ້ຳຫ້ວແນວ.

ຊ ງ ງ ๑. ນ. ເມືອງ, ເມືອງທີ່ມີເຈ້ົ້ານ ປົກຄ ອ ງ ຕ ວ ນ ແ ບ ບ ບ ຸ ຮ ຳ ນ.

๒. ນ. ນ ວ ນ ນ ບ ວ ກ ຂ ອ ງ ຕ ຸ ເ ຕ ຍ ນ ວ ວ ເ ປ ັ ນ ຈ ໍ ແ ລ ້ ວ ຄ ຶ ກ ນ ວ ເ ປ ັ ນ ຄ ະ ຕ ້ ວ , ເ ຈ ້ ົ ້ ; ກ ະ ຊ ັ ດ , ວ . ດ ິ , ປ ະ ເ ສ ີ ດ "ຂ ວ ກ ໍ ຍ ິ ນ ດ ີ ໄ ດ ້ ນ ວ ງ ຊ ງ ງ ຈ ້ ອ ຍ ຊ ື ່ ນ " (ຂ ຶ ນ ໄ ຊ)

ເຊ ື ອ ງ ນ. ຂ ວ ວ ໃ ຊ ້ "ເ ຊ ື ອ ງ ວ ່ ອ ນ ຫ ້ ວ ງ ດ ົ ກ ແ ຕ ່ ງ ພ ວ ງ ງ ວ ຍ ບ ວ ງ ໃ ຫ ເ ຕ ື ອ ຍ ເ ສ ບ ວ ງ ວ ຍ ເ ລ ີ ຍ ແ ລ ້ ວ " (ເ ຈ ື ອ ງ)

ເ ຊ ື ່ ອ ງ ก. ເ ອ ົ ໄ ວ ້ ບ ່ ອ ນ ບ ້ ວ ງ , ລ ີ ້ , ເ ອ ົ ໄ ວ ້ ບ ່ ອ ນ ບ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ເ ສ ັ ນ .

ເ ຊ ື ້ ອ ງ ນ. ຂ ວ ວ ໃ ຊ ້ , ນ ັ ກ ຂ ນ ິ ນ (ເ ບ ິ ່ ວ ເ ຊ ື ອ ງ)

ຊ ວ ງ ๑. ນ. ຊ ື ່ ງ ໃ ຫ ່ ຍ ່ ແ ນ ວ ນ ຶ ່ ວ ງ ວ ວ ນ ນ ິ ທ ວ ນ ຂ ນ ໄ ຊ , ຊ ື ່ ແ ນ ່ ພ ຍ ວ ງ ແ ນ ວ ນ ຶ ່ ວ ງ ຖ ື ກ ນ ັ ນ ວ ່ ວ ເ ປ ັ ນ ຮ ູ ບ ງ ູ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຮ ່ ວ ງ ກ ວ ຍ ຕ ູ ້ ວ ; ຍ ິ ງ ທ ີ ່ ມ ີ ພ ຍ ວ ງ ຊ ວ ງ ນ ັ ກ ລ ້ ງ ງ ລ ຸ ກ ບ ໍ ່ ໃ ຫ ່ ຍ ່ .

๒. ก. ເ ດ ີ ນ ທ ້ ວ ງ ຂ ວ ງ ເ ຂ ົ ້ ໄ ປ ເ ພ ື ່ ວ ຈ ັ ບ ຫ ລ ື ກ ວ ດ .

ຊ່ວງ ກ. ສູ້ໃຫ້ລົ່ນກັນໂດຍທາງໄກ ດັ່ງ ຊ່ວງນ້ຳ, ຊ່ວງເຮືອ,
ນ. ຊື່ເຮືອຍາວທີ່ທຳໄວ້ເພື່ອເສັງກັນ ເອີ້ນວ່າເຮືອຊ່ວງ.

ຊ່ວງໃຊ້ ກ. ຮັບໃຊ້.

ຊ້ຊວານ (ອ່ານວ່າ ຊ້ດຊະວານ) ວ. ສວ່າງ, ຮູ່ງເຮືອງ (ສ. ຊ້ຊວານ)

ຊ້ຍ (ອ່ານວ່າ ໄຊ) ນ. ຄວານຕາບແພ້ (ປ. ຊຍ)

ຊາຍ ຈ. ນ. ເພດຜູ້ (ໃຊ້ຈຳເພາະຄົນ), ຄົນຢ່າຍກົງກັນຂ້ານກັບ ຍິງ. ຊາຍຄາ ນ. ດິນຫລ້ງຄາ ບ່ອນຫລ້ງຄາສຸດທາງລຸ່ມ.
ຄ. ນ. ດິນເປັນເນັດຖບໍ່ດິດກັນ, ດິນທີ່ເກີດຈາກຫີນບົດກັນ.
ມ. ນ. ສັດສີ່ຕີນແນວນຶ່ງ ເປັນສັດຄ້ຽວເອື້ອງ ຕົວຂນາດ - ຟານ ຂົນແລບ.

ຊາຍຊູ່ ນ. ຊື່ດອກໄນ້ແນວນຶ່ງ.

ຊາຍເຫີນ ນ. ດອກເລເຕ ຫລື ຊະເລເຕ ຕົ້ນຄືຕົ້ນເຂົ້າໜົ້ນດອກ-ຫອມ "ຊາຍເຫີນໜ້າດວງບາງບານແບ່ງ"

ຊ້າຍ ວ. ເບື້ອງທີ່ກົງກັນຂ້ານກັບທາງຂວາ, ເຊໄປ, ໂຍ້ໄປຂ້າງ ນຶ່ງ.

ຊຸຍ ນ. ຊື່ນິດຢ່າງປາຍແຫລມຖດວງສັ້ນ (ນິດຊຸຍ)

ຊຸ່ຍ ອຸ. ສຽງລົມອອກຄ່ອຍຖ (ສຽງດັ່ງຊຸ່ຍ)

ຊອຍ ກ. ປາດຖີ່ຖ, ປາດຖີ່ແລະລະອຽດ, ວ. ຢຽດໄປຕາມ ທາງຍາວ (ນັ່ງຊອຍຂາ)

ຊ່ອຍ ກ. ເຮັດ, ເວົ້າ ຫລື ຄິດນຳໂດຍບໍ່ເອົາຄ່າຈ້າງ (ທ. ຊ່ວຍ)

ຊ້ອຍ ວ. ຫລ້າ, ລຸນຫລ້ງ, ນ້ອຍ (ນາງຫລ້າຊ້ອຍ)

ເຊີຍ ນ. ຄົນສອດແນນ, ຄົນເປັນໃສ້ເສີກ, ຂ້າເສີກທີ່ຈັບໄດ້, ຕູ່ຕິດຕໍ່, ລົມທີ່ພັດມາຄ່ອຍຖກ່ອນລົມແຮງ ເອີ້ນວ່າລົມເຊີຍ
ກ. ພັດຕິດຕໍ່ກັນບໍ່ຂາດ "ເຊີຍຖນາດັ່ງລົມເຊີຍໄນ້"

ເຊື່ອຍຖ ວ. ອາການທີ່ລົມພັດມາຄ່ອຍຖທຳໃຫ້ເກີດຄວານເຢັນພໍ ດີ ເອີ້ນວ່າ ເຢັນເຊື່ອຍຖ.

ຊວຍ ຈ. ນ. ສິ່ງທີ່ເປັນແຕ່ນບາງແລ້ວພັນເຂົ້າໃຫ້ເປັນຈວຍຂ້າງ ນຶ່ງ ຫລືໃຫ້ທາງປາຍແຫລມ ທາງກົກເຫວີ ດັ່ງຊວຍດອກ ໄນ້ເປັນຕົ້ນ.
ຄ. ນ. ຊື່ປາແນວນຶ່ງເປັນປາບໍ່ນີເກັດ ຕົວໃຫຽ່ ນັກນີຕານ ແມ່ນ້ຳໃຫຽ່ (ຊວາຍ ກໍໃຊ້)
ມ. ວ. ບໍ່ນີໂຊກ, ເຄາະຮ້າຍ.

ຊ່ວຍ (ເບິ່ງ ຊ່ອຍ)

ຊວຍນີ ນ. ເຄື່ອງສຸບໃສ່ນິ້ວນີໃນເວລາພ້ອນເພື່ອໃຫ້ງານ.

ຊ້ດ ຈ. ກ. ຖິ້ມຂອງຍາວຖໃຫ້ໄປຕານທາງຊື່ໂດຍແຮງ, ດັ່ງຊ້ດ ໂຫວດ, ຊ້ດຫອກ, ຊ້ດກຳປັ້ນ ເປັນຕົ້ນ, ຖິ້ມຄວານຕິດໃສ່ ຕູ່ອື່ນ.
ຄ. ວ. ແຈ່ມແຈ້ງ, ຄັກແນ່ (ທ.)

ຊ້ດເຊ ວ. ໄປບໍ່ນີຫລັກຖານ, ຈວນລົ້ນ.

ຊາດ ຈ. ນ. ຊື່ຕົ້ນໄນ້ແນວນຶ່ງ ເປັນໄນ້ແກ່ນຕົ້ນໃຫຽ່ໃຊ້ເຮັດ - ເຄື່ອງເຮືອນໄດ້.
ຄ. ນ. ຊື່ຂອງແນວນຶ່ງນີສີແດງ ເປັນຢຸ່ນກໍນີໃຊ້ເຮັດຢາຫລື ປະສົມນ້ຳມັນປະທັບຕາ.
ມ. ກ. ຫລອນຊິດ ຫລື ຊົນເອົາ (ກິຫິຍາຂອງສັດນີເຂົາ-ດັ່ງ ຄວາຍຊາດກັນ)
ຄ. ນ. ການເກີດ, ການເປັນຂຶ້ນມາ, ການເອົາກຳເນີດ, - ພວກ, ຜູ່, ຈຸ້ນເຈື້ອຂອງມະນຸດແຕ່ລະຈຸ້ນທີ່ມີວັທນະທັນເປັນ ອັນດຽວກັນ, ກຳເນີດ, ຊະນິດ, ຈຳພວກ, ຊັ້ນ, ປະເພດ (ປ. ຊາຕິ)

ຊາດຕິ ນ. ທັນມະດາ, ຊື່ວ່າ, ການເກີດເປັນ "ຊາດຕິເປັນຍິງ ນີ້ແປງຄິງໃຫ້ນັນຄ່ຽນ" (ປ. ຊາຕິ)

ຊິດ ຈ. ກ. ຕັດ ຫລື ແກວ່ງເອົາແຕ່ປາຍ (ຄວາຍຊິດກັນ, ເອົາ ນີດຊິດໃບຕອງ)
ຄ. ວ. ໃກ້, ແປະ (ທ.)
ມ. ກ. ຕາບແພ້ແລ້ວ (ປ. ຊິດ)

ຊິດ ວ. ຈິດ, ບໍ່ສົດ (ໜ້າຊິດ)

ຊຸດ ນ. ໝວດ, ຈຸ, ຕອນ, ຄັ້ງຄາວ, ເທື່ອ, ເວລາ (ທ.)

ຊຸດ ຈ. ນ. ເຄືອແນວນຶ່ງ ເອີ້ນວ່າ ເຄືອຊຸດ, ເຄື່ອງໃສ່ເອົາປາ ແນວນຶ່ງສານດ້ວຍເຄືອຊຸດ ຫລື ຫວາຍ ເປັນຕາຫ່າງຖ ກົ້ນສ້ວຍ ປາກເຫວີພໍໂຕປາເຂົ້າໄດ້.
ຄ. ກ. ຍ້າຍຖຸໄປມາ ຫລື ຂຶ້ນລົງ ດ້ວຍຄວານບໍ່ແໜ້ນ.
ມ. ກ. ບິນລົງຄາບ ຫລື ຫຽນເອົາໂດຍໄວ ດັ່ງແຫລວຊຸດ ໄກ່.
ຄ. ນ. ເທື່ອ, ເວລາ, ຄັ້ງຄາວ, ຮຸດ.

ເຊ້ດ ກ. ທຳໃຫ້ຫາຍເປື້ອນ, ຖຸອອກ, ຖຸແຮະຖພໍໃຫ້ອອກ.

ແຊດ ອຸ. ສຽງດັ່ງຢ່າງນຶ່ງ ດັ່ງສຽງຫວ່ານແຫ.

ຊົດ ຈ. ກ. ເອົາບ່ວງຕັກນ້ຳແກງໃສ່ປາກແລ້ວດຸດເຂົ້າ.
ຄ. ກ. ຊ່ອຍ, ຕ້ອນເອົາເພື່ອໃຫ້ພົ້ນອັນຕະຮາຍ, ຊ່ອຍຊ້ວນ ເອົາໂດຍໄວໃນເວລານີອັນຕາຍ.

ชิดๆ อ. อาการที่น้ำย้อยลงบ่อยๆเป็นระยะ.

ใชอ ๑. น. ชื่อท่านผู้ชายใหญ่กว่าพ่อ เช่น ท่านใชอ (ถ้าผนวกกับ เช่น ลูกเขยใชอ, พ่อ เช่น พ่อตาใชอ, ถ้าแสะเมีย เช่น ถ้าแสะท่านเมียตาม, วิอ เช่น วิอโพน ๆลๆ)

๒. อ. ธุ่งเรือง, ลอ่าง (ป. ใชอ, ใชอิ)

ใชอใชด (เบิ่ง โจะใชด)

ชอด ๑. น. ชื่อต้นไม้บ่องุนอมีๆ ลำต้นย่อย ตามลำมีความยาวหลาย.

๒. ก. เป็นบ่อง, เป็นชู่เหมือนกับต้นยองล้วง, เสียบแจ้ง, เสียบแจ้งด้วยมันยาว, อ. พ้นออก, เหิง (บ่เสียบเสียชอดมา)

ม. อ. เครื่องชาว (คือพ่อแสะแม่เป็นคนแสะชาว ลูกเกิดมาเอิ้นว่า ลูกชอด)

เชิด ๑. น. ชื่อหางสะย่างมีๆในจำพวกสัตว์แสะกงบ แต่เชิดบ่มีดิน ใช้ไม้สองอันยาวๆเป็นคู่ความใส่กัน ใช้วิ่งหรือความแก่.

๒. น. ชื่อเพ้งดินอีย่างมีๆใช้ตีเอาสัตออกใส่งหรือเดิน.

ม. ก. พ้อมด้วยอาการเบิดพ้าแสะยิกแขนสูงๆต่ำๆ.

๔. น. เครื่องเล่นระดับหิน รูปคีมงุกงุก มีอ้างสองพ้าอ้างองอกกันกับสะดาว แต่ยองอ่อ.

เชิดเนื้อ ก. ไล่เอาเนื้อป่าโดยอีพ่อๆๆ แต่ยองหลายหลายเอาการไปโต่เนื้อ.

เชือด ก. ป่าด, ป่าดเอาบางๆ.

ชอด ๑. น. ชู, ชื่อชนิดหนึ่ง คือใจ้.

๒. อ. เหลือ, โพด "คอยไกเสียชอดประมาณเมินแจ้ง"

ชอดชอด ก. บ่เกรงกลัว, บ่สุขาบ, กินย่างบ่เลือกหรือบ่อาย.

ชอดบ้ว ก. มุดบ้ว, น. ชื่อนิดหาญที่เรือใช้มุดบ้วได้เตี้ย, ถ้าที่มุดอยู่ในบ้วได้บาน, เครื่องใช้มุดบ้วได้บาน.

ชิดบาน (อ่านว่า ชิดสะบาน) น. ธูปแพ้บาน, พระพุทธเจ้า (ป. ชิดบาส)

เชดดับ (อ่านว่า เชดสะดับ) น. ชื่อดับบูชาบนอยู่ในเมืองสาวัตถีในประเพณีอินเดีย เป็นดับที่พระพุทธเจ้าประทับหลายกว่าดับอื่นๆ.

โชดภาน (อ่านว่า โชดสะภาน) อ.ธุ่งเรือง, งาม,

ชัน ก. ตั้งชัน, ตั้งชันๆ.

ชั้น ก. หว่าให้สูงขึ้นไกล, หว่าให้ยาวเพิ่มขึ้น, หว่าให้เพิ่งอิงใช้บา.

ชั้น น. ด้าน, ลำดับ, ลำดับที่ซ้อนกันอยู่, ที่สูงต่ำกว่ากัน.

ชันยา น. อายุ.

ชันษะฐิ ก. กลอก, พิจารณาความเหตุผล, ตริตรองเบิ่งค้นแบบความยาวเหตุ.

ชาน ๑. น. พื้นเรือนนอกชายคา, พื้นเรือนบ่อนบ่มีหลังคา.

๒. น. ภาษาที่ใช้ตั้งขึ้นอยู่ในอาธิมอันใดอันนึ่งอย่างบ่สูงขึ้นไหล (ป.) ชานนั้นมี ๔ ชั้น คือ ๑/ปะถิมชาน ประกอบด้วยอิง ๔ ประการคือ อิดัภาระ - ความชื่น. อิจาระ ความอยาก. ปีติความอิ่มใจ. สุขะ ความสะบายใจ. เอกัคคะตา ใจนิอาธิมอันเดียว. ๒/ทุติยะชาน ประกอบด้วยอิง ม ประการคือ ละอิดัภาระแสะอิจาระเสีย เหลือแต่ปีติ, สุขะ แสะ เอกัคคะตา. ม/ตะติยะชาน มีอิง ๔ คือ ละปีติเสีย เหลือแต่สุขะ อับเอกัคคะตา. ๔/จะตุตถะชาน มีอิง ๔ คือ ละสุขะเสีย-เหลือแต่เอกัคคะตา กับ อุเบกขา คือความเฉยๆหรือเป็นกลาง.

ช่วน อ. ช่วน, ระชาย.

ชิน-ชินชะยา น. อายุยา หรือ ชาตา.

ชินชะ อ. แก่, เถ้า : ชินชะพราม แปว่า พรามเถ้า- (ป.)

ชินชะบุด น. พระพิกษุ (ป.)

ชิ้น อ. หลาย, โพด (ย่าลับเมื่อนักชิ้น) (กิดหายบุราม)

ชิ้น น. เนื้อสองคนแสะสัด.

ชิน ๑. โลหะพวกแบบนึ่ง มีลักษะอ่อนแสะดิ้นเปื่อยง่าย ค้ายคือกับกับกี่.

ชื่น ก. เบิกบาน, อิใจ, สิใส.

ชุน ก. ถึก, ตัอง, อ้ำ.

เชิน ๑. ก. สั่น, ระเมิ้น, สั่นเพราะความอิกใจ.

๒. น. ไม้เครื่องเรือนย่อนชี่แบบซ่าไอ้, ไม้ออกยั้งหรือออกแขวงของซ่าแอะ.

ม. ก. ลงนชื่อเองลิงด้วยมือเอง.

ເຊັ່ນ ๑. ເປັນຂາຍຕິດອໍ່ກັນ ຕັ້ງ ຂາຍເມັ່ວຫົ່ນ, ก. ໄຫລ ລົງບໍ່ຂາດ "ເຊັ່ນ ๆ ຊິ ເມ ๆ ຫລັ່ງ ລົງ ນິ ເຫ ຼ ້ ອ ນ"

ເຊ ່ ນ ๑. ນ. ຊ ່ ື ່ ອ, ລ ະ ຍ ະ, ເ ວ ລ າ, ລ ະ ຍ ະ ຂ ອ ງ ເ ວ ເ ກ .

๒. ๑. ຫ ລ າ ຍ, ໂ ພ ດ, "ຢ ່ າ ນ ັ ກ ຫ ລ ິ ້ ນ ພ ັ ້ ນ ເ ຊ ່ ນ" (ศ ัพ ท ์ ๑ ก ັ ນ ก ັ ນ ຊ ื ่ ນ)

๓. น. ๑ ่ ๐ ย ่ ๆ (ข.)

ແ ຊ ນ ก. ๑ ั ก เ ๐ ้ ๆ ๆ ห ื ๑ ๐ ั ก ๆ ๆ

ຊ ิ ນ ๑. ก. ๐ า ก ิ ร ิ ย ๐ ั ต ิ ๐ ๐ ย ๐ ู ่ ก ั ນ เ ๐ ็ ้ น ๐ ่ า - ช ิ น ก ั ນ , ๐ า ก ิ ร ิ ย ๐ ั ต ิ ๐ ั ้ น เ ๐ ็ า ใ ช ้ เ ๐ ็ า ๐ ๐ ง ม ั น ๐ ำ - ร ้ า ย ใ ห ้ แ ก ่ ๐ ๐ ง อ ื ่ น เ ๐ ็ ้ น ๐ ่ า ช ิ น .

๒. น. น ้ ำ , ห ม ่ น ้ ำ (ข. ช ล , ช เ ล)

๓. น. ค ิ น , ม ะ น ุ ๐ (ข. ช น)

ช ิ น ม ี น. ห ม ่ ๑ (ข. ช น ม ี)

ช ิ น ม ะ ย ิ ๐ น. บ ้ า น น ๐ ก , บ ้ า น น ้ ๐ ย ๐ ู ่ น ๐ ก เ ม ื ๐ ง (ข. ช น ป ห)

ช ิ น ม า ย ุ - ช ิ น ม ะ อ ้ ๐ ส า น. อ า ย ุ (ข.)

ช ้ ั น ๑. ก. เ ล ้ า ๐ ู ่ ใ ห ้ ส ู ง , เ ล ้ า ๐ ู ่ ใ ห ้ อ า ว ุ โ ส ก ว ่ า ๐ ๐ ก ค ว า ม ป ร ะ ส ง ค ์ .

๒. ๐. ห ล ุ ๐ เ ล ้ า ไ ป ๐ ้ ๐ ย ๆ ๆ (๐ า ช ้ ั น)

ช ้ ๐ น ๑. ก. เ ๐ ็ า ต ั ว แ ท ร ๐ ้ า น พ า ย ใ ๐ ้ .

๒. น. ถ ิ ง "พ ิ ม ๐ ู ่ ้ ว ้ า ๐ ่ ๐ ย ล ้ า พ า ย ช ้ ๐ น"

ช ้ ๐ ่ น ก. ๐ ุ ๐ เ ๐ ็ า ๐ ๐ ย ภ ๐ ิ ๐ ั ง เ ๐ ้ า .

ช ้ ั น น. ห ม ่ ๐ ๐ ย ห ม ่ ๐ ู ้ ๐ ง ห ม ่ เ ๐ ้ า ช ้ ั น , ๐. เ ๐ ้ า ๐ า ย (ห ม ้ ช ้ ั น)

ช ๐ น ๑. น. ห ม ๆ แ ๐ น ๐ ื ้ ๆ ๐ า ๐ ั ๐ ห ้ า ๐ ๐ ง ๐ ๐ ง เ ป ็ น ๆ ๆ ง า น แ ห ๆ ๐ า ๐ ้ ั น ๐ ั น ๐ ิ น เ ๐ ็ า ช ้ ั น ช ๐ น ห ร ื ๐ ช ๐ น .

๒. ก. ห ม ง , ช ๐ น , น ๐ น ๐ ๐ ๐ ่ น ก ั น .

ช ๐ น ๐ ๐ น ๐. ๐ ๐ ง ก ั น เ ป ็ น ก ั น ๆ ง า น , ๆ ง า น .

ช ่ ๐ น ก. เ ๐ ื ่ ๐ ๆ , ๐ ิ .

ช ้ ๐ น ๑. น. ช ื ่ ๐ ก ไ ม ้ แ ๐ น ๐ ื ้ ๆ ๐ ๐ ก ม ้ ๐ ๐ ย ๐ ิ ๐ า ๐ ม ื ่ ๐ ิ ก ๐ ๐ ง .

๒. ก. ห ม ง , ช ๐ น , เ ๐ ้ ๆ ก ั น เ ป ็ น ช ั ้ น ๆ , ๐. เ ป ็ น แ ห ๐ น .

ช. น. เ ค ื ่ ๐ ๆ ๐ า เ ๐ ็ า ป ๐ า ๐ ่ า ๐ ๆ น ี ้ ๆ ๐ า ๐ ๐ ้ ๐ ๐ ย ๐ ่ า ๐ ห ร ื ๐ ๐ ้ า ย ไ ๐ ่ ค ั น ถ ื ๐ ๐ ๐

ຊ້ວາ.

ເຊີຍ ອ. ຫລັບ, ຫລັບໄປໜ້ອຍນຶ່ງ.

ຊອບໆ ອຸ. ສຸງດັ່ງຢ່າງນີ້.

ຊັ້ພຍາກອນ (ອ່ານວ່າ ຊັບພະຍາກອນ) ນ. ບໍ່ເກີດແຫ່ງຊັບ, ສົມບັດທຸກຢ່າງ (ສ. ທຣັພຍາກຣ)

ຊີພາຣນ (ອ່ານວ່າ ຊີບພະຈອນ) ນ. ເຂັ້ມເລືອດທີ່ແລ່ນຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ (ປ. ຊີວາຣ)

ຊັ້ນພຸ ນ. ຊັ້ນໜ້າ (ປ.)

ຊວນ ນ. ຖ້ວຍຢ່າງກັ້ນຕື້ນໆ, ພາຊນະປາກກ້ວາງກັ້ນຕື້ນແລະໃຫ່ກ່ວາຖ້ວຍພັ້ນນະດາ.

ຊວນຊວ ອ. ຊ້ວຍດາວ, ເຮັດຫລືກິນຖ້ວ ເວລາ, ຖ້ວ ເວລາ.

ຊ່ວນ ອ. ຊ້ວ, ບໍ່ຫລຊວ ເລີຍ, ບໍ່ກ່ງວຂ້ອງ ເລີຍ (ພຸ້ນຊ່ວນ, ພ້ຊ່ວນ)

ຊຸ່ມ ກ. ເວົ້າຄ່ອຍໆ ໃຫ້ຫູ.

ຊຶມ ກ. ທິດລອງ ເບິ່ງອິດ, ລອງ ເບິ່ງອິດອາຫານ.

ຊຶມ ກ. ຄ່ອຍໆ ໄຫລອອກ.

ຊຶ່ມ (ເບິ່ງ ຊຶ່ມ)

ຊຸມ ๑. ນ. ຈຸ້ນ, ໝວດ, ໝູ່, ສະກຸນ, ຈຳນວນສິ່ງຂອງທີ່ຄົບຖ້ວນ.

๒. ກ. ໂຮມ, ຈຸ້ນເຂົ້າກັນ, ໂຮມປຶກສາກັນ.

ຊຸ່ນ ອ. ປ່ງກ, ອືນ, ບໍ່ທັນແຕ້ງ.

ຊຸມແສງ ນ. ຊື່ຂັ້ນໄມ້ແນ່ນນຶ່ງ.

ຊຸມແສງ ນ. ຊື່ນົກແນ່ນນຶ່ງ ຕົວໃຫ່ເທົ່ານົກ ສົມສີດຳ ບ່ອນກະບານຫົວບໍ່ນີ້ຂົນ (ນົກກະຊຸມ ກໍວ່າ).

ຊຸມພອນ ນ. ໄມ້ດື່ອ (ມາຈາກ ປ: ອຸທຸມພ)

ຊຸມນຸ່ນ ກ. ໂຮມກັນ, ປະຊຸມ.

ຊຸມພຸ ນ. ໄມ້ຫ້ວ, ສິ່ງຂອງຫ້ວຍຸກ (ປ. ຊັ້ນພຸ)

ຊຸມຊຸ່ນ ກ. ຊຸມນຸ່ນ. "ຍັງຂະ ປຸ່ນເຫ ຊຸມຊຸ່ນໃບຊໍ້ນ້ອຍເປັນຂ້ອຍ່ອມເຫິງດາ ເປັນດ້ວຍກັນນົກດອກແລ້ວ ບານແລ້ວດອກແກ່ນໃບ" (ເຈດັນດຂະ)

ຊຸ້ນ ນ. ຫ້ຍຸ້ຊ້ອດາວເຮັດໄວ້ກັບດິນ ຍ່ອນຫລາຍເຮັດຈ້ອຍ ວ່າໄມ້ແລະໃບໄມ້, ກ. ເຊື່ອງ, ລີ້, ເອົາໄວ້ໃນບ່ອນບ້ວາ ຫລື ບ່ອນອົກ.

ຊຸ້ນລ້ອ ອ. ເຂລາພືດແດ່ນ້ຳດແດ່, ອາການນິດໃນເຂລາຫິວຄ່ຳແລະຂ້ອນແຈ້ງ.

ເຊນເຊ ອ. ລັກນະທີ່ບ້ວານ.

ແຊນ ๑. ນ. ນິດລ້ຳລັ້ນຫລືຂ້ວ ເປັນວົ້ນ (ຫລວງພະ-

ຊ່ອນ ນ. ເຄົ້ານ້ອຍໆຂ້ຳລັ້ນໃສ່ເຂົ້າຊອງ ເຮັດໄວ້ກັບດິນ.

ຊ້ອນ ກ. ວ່ຳເຂົ້າກ້ອງ ໃຫ້ເປັນເຂົ້ານານ, ເຮັດໃຫ້ຊ້ຳນານ ດັ່ງ ຊ້ອນນອຍ, ຊ້ອນອົບ ເປັນຕົ້ນ.

ຊອນຊ໋ ອ. ອາການດັ່ງດ່ງອກັນກັນ ໂຊ່ນໂຊ່ ແລ່ໃຊ້ກັບຄົນ-ຫລືຂ້ວນ້ອຍ.

ເຊີ່ນ ๑. ອ. ຫ້ລາຍ, ຫລາຍເກີນຄວນ, ຟຸ່ມເຟືອຍ.

๒. ນ. ເຟືອຍໄມ້, ບ່ອນວ່າໄມ້ຫ້ກຳມ້ກັນຫລາຍໆແລະ - ທ່ວງກ້ອງ ເປ່ົາຫ່ວາ.

ເຊີ້ນ ກ. ທ່ວ່ໃຫ້ແຫລມເຈ້ຍຂ້ວງນຶ່ງ, ຫ່ວອກທ່ວງໆ (ເຊີ້ນໝໍ່ໄມ້), ໝໍ່ໄມ້ທ່ີ່ຫ່ວປ່ວງໆແລ້ວຕົ້ນ ເອີ້ນໝໍ່ໄມ້ເຊີ້ນ

ເຊືອນ ນ. ຊື່ປ່ານແນ່ນນຶ່ງ ເປັນປ່ານ້ນ້ຳກ້ວ ເນ້ືອອ່ອນ, ອ. ຂົ້ນຄໍ, ໜ່ວຂົ້ນ (ໜ່ວຍ່ວ ເພາະຄ່ວຍເຖິງໜ້ໍ່ກ່ຳລັ້ງ ເປັນ ຖ່ວ ຄໍຂ່ວງນ້ນນ້ຳກ້ວນຊົ້ນໜ່ວຂົ້ນ ຄ້ວຍຄ້ວນກປ່ວ ເຊືອນ ເອີ້ນ ຄໍເຊືອນ)

ເຊ່ືອນ ກ. ລັກນະສ່ິງທ່ີ່ເປັນກ້ວນເປ່ືອຍອອກເພາະຖ້ກຄ່ວາມ ຮ້ວນ ດັ່ງ ເຕ້ົ ຫລື ກ່ວ ເປັນລ້ົນ, ເປ່ືອຍ, ຄ້ັງໄປ, ຄ່ອຍໜ້ອໄປ, ບ່ໍ່ຈະເຕ່ືນ, ຫລຸດລົງ, ຖ່ອຍຄ່ວາມສ້ກ່ວ, ພ້ິດຄ່ວາມນ້ບຖ.

ບ່ວງຮ່ງກ ນ້ວແຊມ)

๒. ก. ຮ່ງ ຫລື ເຮ້ັນເຂ້ົ້ານ້ື່ນ, ແຊ່ນ (ແຊ່ນພະນ່ງວ)

ม. ๑. ຫລາຍເກີນຮ່ວ່ນ, ໜ້ກຫລາຍ, ເຫລ້ືອກ່ຳລ້ັງ ເກ່ືອບ. ເອ່ົາໄວ້ບ່ໍ່ໄວ້ (ໝ່ວຍ່ວ ເພາະ ເຮ່ືອ ຫລື ຄ່ົນ ເຈ້ັບ)

๒. ๑. ນ້ິຮ້ິນຮ້ັບປ່ົນກ້ນ, ນ້ິ ເຊ່ົນຫລື ເຮ້ັນ ເຊ່ົນ ຮ່ວນ ແຊ່ນ, ນ້ວ ຮ້ິ ແຊ່ນ)

ແຊ່ນແຮ້ັນ ๑. ລ້ັກນະໃບໜ້ວ ທ່ີ່ຮ້ວຍໆ, ລ້ັກນະຮ້ວຍແຫລມ, "ຫລ່ງວ ເຮ້ັນໜ້ວ ແຊ່ນແລ່ນຢ້ານແຮ່ແກ່ນ"

ຊ່ົນ ก. ຮ້ວຍ ເຮ່ົນ, ຢ້ວງຢ, ຈຸ້ບຄ່ົນ, ຊ່ືນ ນ່ວນ, ວ່ົນ, ວ່ອນ.

ຊ່ົນຊ່ືນ ๑. ນ. ຊ່ືຂ້ັນໄມ້ແນ່ນນຶ່ງ ເປັນລ້ົນໄມ້ຂນາດນ້ວຍ ກ່ືນ ຄ ໃຊ້ ເຮ້ັດຢ່ວ.

๒. ก. ນ່ວນ, ອ່ວນຊ່ວນ, ອ່ວນຊ່ວນໃຈ, ສ້ນ, ສ້ກ ສ່ວ ຂ່ວນ.

ໂຊ່ນ ก. ໂຈນໄວ້, ຊ້ວ ຂ້ວນ ຊ, ຊ້ວ ຂ້ວນ ແລ້ວ ຍ ກ ລ້ົ ໃຫ້ ພ້ົ ພ້ົ.

ໂຊ່ນໂຊ່ ອ. ອ່ວ ກ ນ້ົ ໂ ໄ ປ ທ່ວ ງ ໜ້ ວ ແ ລ ະ ກ້ົ ນ ຫ ລ ື ໃ ຊ ່.

ຊ່ອນ ๑. ก. ສ້ ງ ເ ກ ດ, ຄ ວ ຍ ລ ັ ກ ເ ບ ິ ່ ງ ຫ ລ ື ຟ ັ ງ, ຈ ອ ບ, ນ ອ ບ, ພ ິ ຈ າ ຣ ະ ນ າ.

๒. ๑. ກ້ ນ ຂ ອ ງ ຕ ອ ກ ຫ ລ າ ຍ ໆ ກ້ ນ ໂ ຮ ມ ກ ັ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຂ ັ ້ ນ ຫ ລ ື ບ ຕ ິ ດ ກ ັ ນ ແ ລ ະ ນ ິ ດ ອ ກ ໝ ໍ ່ ເ ປ ັ ນ ດ ຸ ່ ນ, ຊ ໍ ່ ດ ອ ກ ທ ີ ່ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ບ ານ.

ฆ - ง, - ย

ฆื่อนฐุน ก. ฮั่งไป, บ่ายะเยิน, ฤอยคอามายะเยิน, ฆิด-คอามดี.

ฉิลั้น (อ่านอ่า ฉินละลั้น) น. นั้ำเตลั้า (ป.ฉิลั้นห)

ฉิลายม (อ่านอ่า ฉินละยอม)น. พางนั้, ลัดฝุ่นั้(ป. ฉิลายย)

ฉิลละฤาม (อ่านอ่า ฉินลละละฤาม) น. ละนั้, นั้ล้าง, (ส.)

ฉิลฯาด (อ่านอ่า ฉินละฯาด) น. นั้, แม่นั้ (ป.)

ฉิลฯา-ฉิลฯี-ฉิลฯาม (อ่านอ่า ฉินละ....) น. นั้, แม่นั้, นั้อา (ป.)

ฉิลมา-ฉิลมัย-ฉิลเมด (อ่านอ่า ฉินละ....) น. นั้อา (ป.)

ฉิลปะหาม (อ่านอ่า ฉินละปะหาม) น. ภาบป้ายนั้แลละไลนั้เพื่อปโยดแก่ภาบปุกตั้า (ป.)

ฉิลมาก (อ่านอ่า ฉินละมาก) น. พางนั้, ฒิพางนั้, ภาบเดิมพางนั้ (ส. ฉลาฤก)

ฯาด ๑. อ. จำนอนนับลองสิบ หลือเลก ๑๐.

๒. ก. เลัดมื้อมือ่างๆฉอ้านเอาลองในนั้หลือลอง แตลอไปมา, เอามือฉอ้านไปเอาลาบ่เบี่า หลือบ่เห็นฐุ่า.

ม. น. ฐุ่, พอก, คินที่อาลัยฐู่ (ฯาดเมือา)

ฯือ น. ฯือป่าแมดมื้า เป็นป่าลนาดน้อย เลิ้นป่าฯือ.

ฯือตา น. ลื้น (ป.)

ฯือล้าด น. ป่าฯือลย่างใหญ่ ดิดลนาดลองมื้อ.

เฯ้อ อ. เฯ, บ่ห่งา, เมี้า.

แฯด ๑. น. ฯือนิกแมดมื้า ลินลีดำ (นิกแข่งแฯด ก็ด่า); ดิดฝุ่นิลินตาลองอันพื้นอกไป เลิ้นนิกแฯดตาๆ อ่อา.

๒. น. เลื่องพายเรือย่างมื้า ด้ายลือไม้พายแต่ด้าน ยาวและนัดอิดกับตลักไอ้, ก. ยาภาบพายข่เรือ ด้อยเลื่องพายแมดนั้น เลิ้นว่า แฯดเรือ.

ม. ก. พำไพ่มีสงๆด้วยนั้น, อ. สงๆด้วฝิด.

๔. น. ฯือลากไม้แมดมื้า ลิ้นเป็นเลือ ลาฆมิดิดลั้น ฮ่าด มักเกิดลามบุ่า.

อักลอนนำ

ฆอ -

ฆอา น. ฯือนะลอมตลองพอะบาๆแต่ลนัดก่อม เลิ้น-อ่า เมืองฆอา.

ฆอาา น. าูใหญ่, าูแมดมื้าลือใหญ่และมีพิดด้าย าูฟ้าก็ด่า.

ฆอาย (เบี่า ฆอย)

ฆอาด ก. ลื่น, ฐู้เมื่อ, ลื่นาภลัย, อุ. สงๆด้วบ่างมื้า ลั้า สงๆลินอกถึกในไม้แต้ว เป็นต้น.

ฆอาน ก. แลก (ลายาำเพาะบั้าไพ่ที่ลิ้นไปฐุๆแต่แล้ลื่าแลก เลิ้น บั้าไพ่ฆอาน หลือ ฆอานเพิ่า)

ฆ่าน ก. แอกภะจ้อกะจาย, ฟั้าออกาากกัน, ฆะออก.

ฆ้าน ๑. ก. เอิาลอา เป็นแต่นโกบลั้า เลิา หลือ สงนลอลิาหาาใช้แล้วยกลิ้น.

๒. น. เลื่องมือำลับกินลินด้วยลือสงม แอ่ใหญ่กว่าสงม ด้านหาาลิ้นฐุลมิฐุ. ใช้ฆ้านลิน.

ฆ้านฐุ ก. ฆ่อยฐุ, ฆ่อย่เตลือ, ภะหำอาา.

ย

ยะ -

ย พยันฆนะลือที่ ๓ เป็นพอภอักลอนว่า ใช้เป็น - พยันฆนะลิ้นพยาา และ ดิดฆะภิดได้.

ยะ ก. ห่าาออกาากกัน, าบับย่อก.

ยะภะยะ น. ดับ (ป. ยภน)

ยะฐุยะเดด น. ฆื่ลันลี่ ๖ ลอาลันพิพาม เป็นลันลี่ที่ภ่าอด้อย มีนและลือที่ใช้มีนต่าๆ.

ยะดี น. ภาบเฆิา เป็นละยะลามลี้ภำมิดในเดอาอ่าน ภอบ (ส.)

ยะดีพั้า น. ภาบแจภคำหลือดิดออกาากกันลามลี้บั้าคับลอา ภอบ ลั้า "มับแต่พุ่พอบฐุบ--มะลาดอิาลาได้" ฐุบมะลาด เป็นคำาองกัน แต่ภาบอ่านภอบบั้าคับ ได้แยกกัน เป็น พุ่พอบฐุบ-มะลาด ลั้าบี้เป็นต้น. (ส.)

ยะฤา อ. ลับใด, าูบพาูบ "อันนี้ยะฤาฒ้ำมงูมปุ่น-าูบ" (ป.)

ยะฤากัน อ. ลามกัน, ลามแด่ละเป็นไป (ป. ยถากัมม)

ยะฤาพุดยะลาม น. ภาบฐู้ลามเป็นจิา (ป.)

ยะมะ ม. กู, แฮ่ (ป.)

ยะมะกะ-ยะมิก ม. กู, เป็นชื่อต้นพืชในพุทธวงษ์กำเนิดอ้อย-ตันที่เป็นคู่กัน และคำนี้ลาวใช้อ้อ ยอดมุก.

ยะมะกะปะฐิตาน ม. ธิดที่ยะแถวเป็นคู่ๆ, เป็นธิดที่ยะพุทธเจ้าทิวยะแถวสู้พลกเดียงยะถีปูอันตามหลัง แลถวายตัวคือ (ป.)

ยะยะ-ยะโย ม. ยิด, ฉีดงา (ป.)

ยา ดัดมาจากคำว่า ยาถยา หลิ ยาฐยา ใช้บันหมายนามลองฐานียิงเป็นยาสัพฐา ดั่ง คำว่า ยาพี่, ยาน่อง เป็นอัน.

ย่า ม. น่องลองพี่. ย่าหลอ ม. น่องลองปู่และย่า.

ยาคู ๑. ม. เข้าปงก, เข้าฉิมที่หว้าต้อยลอง เข้าอ่อน; ล่อน หลายเยิ้นเข้าสับปิยาคู (ป.)

๒. ดัดมาจากคำว่า ยาฐยาคู ม. พระพิกษุถือนิยัตยา แก่แล้วได้รับกาบเถราภิเษกครั้งที่ ๗ เยิ้นว่า เจ้าคณคู, ยาฐยาคู, ยาคู ก็ได้.

ยาจะยา ม. ภาษิ, ภาษยัองสิ, ภาษไหว้อ้อน (ป.)

ยาจิก ม. คนขอทาน (ป.)

ยาดา ม. ลูกใพ้ (ส. ยาดา)

ยาดา (เบิ่ง ยาดา)

ยาถี ม. พี่น้อง, พี่น้องลายโลหิตอยู่องกัน (ป.)

ยาถิกา ม. พี่น้อง (ป.)

ยานะ ๑. ม. ยานพาหนะ, เครื่องพาไป, พาหนะต่างๆ ดั่ง ฮิด, กง เป็นอัน (ป.)

๒. ม. ยาน, ความรู้, ปันยาที่รู้แจ้ง (ป.) ยานะพัฒนะ ม. ภาษเต้นด้อยปันยา. ยานะญาณ ม. พาๆแต่งความรู้.

ยานะกะ ม. กงนน้อย (ป.)

ยานุยาถ ม. อย่างคำใช้สำลับตามพระเจ้าแผ่นดิน.

ยาปะนะ ม. ภาษย้ายชีวิตให้เป็นไป (ป.) ยาปะนะมัค ม. อาหานที่พึ่งให้เป็นอยู่ได้, พึงอยาชีวิต; ชาวบ้านมักเว้าว่า ยาปะนะมัค (ป. ยาปนมัคถ)

ยานะ ม. ยาม, ล่อนแต่งอัน; ในปาลิแบ่งยามแต่ในเถลาภาคกลืน มีพงๆสามยาม คือ ปะถิมยาม ยามอัน, มัดฉิมะยาม ยามภาค, ปัดฉิมะยาม ยามสุดท้าย.

ยานะกาลิก ม. ของที่ละนุยาถใช้ฉันได้ชั่วยามคืนนึ่งกับคืนนึ่ง ได้แก่น้ำอัฐยาม (ป.)

ยามะโยค ม. เถลาที่ปะกอบด้วยธิกดี.

ยามักกาน ม. เครื่องหายกำกับพยันชนะ สำลับใช้ล่วมคอบกัน (ส.) (รูบดั่งนี้: ◌ั◌)

ยามา ม. ชื่อเมืองลอันชั้นที่ ๓ เทอะถาในลอันชั้นนี้ - เยิ้นว่า ยามะเทอะยุด (ป.)

ยามิก-ยามิกะ ม. คนเฝ้ายาม, คนเฝ้ายามเถลาภาคกลืน (ส.)

ยาวะกาลิก ม. ของที่ละนุยาถใช้ฉันได้ชั่วคาวถึงแต่เถลาเช้าไปตาพรุ่ง ได้แก่เข้าปายาสาม. (ป.)

ยาวะชีวิก ม. ของที่ละนุยาถใช้ฉันได้ตลอดชีวิตได้แก่ของที่เป็นยาแก้พยาธิ.

ยิ ๑. เป็นคำขึ้นต้นลองคำที่ใช้อิ ย ในภาษกลบ ดั่ง ยิย่อง, ยิยาบ, ยิย้อย ฯลฯ

๒. ก. ย่องให้แตกลง หลิ ให้ตกต้อยติน.

ยิย่อง ก. ทำให้แตกลง หลิ ให้บุบต้อยตินข้างลอง หลิ-ข้างลอง, อ. ลอยไปด้วยอากาศ.

ยี ๑. ว. ลอง, เถือนที่ลองความจันทะละคะถิ.

๒. ม. ชื่อที่ความลองคะถิบูชาย เยิ้น ปีย์.

ยีฆุน ม. ชื่อลกไม้แนงนึ่ง.

ยีปุน ม. ชื่อคนชาวนึ่ง อยู่ทางทิศเฉียงลกปะเทศจีน.

ยีห้ำ ม. เครื่องหายสำลับร้านขายของ หลิ การค้าขาย ฉีดงา (จ.)

ยือ ๑. ลักษนะอาการที่เพ้งอิงของพอน ดั่ง เจ้าอ่า-พอนเจาะยือ.

ยู (เบิ่ง ยิอะ)

ยูคันทอน ม. ชื่อพุเลาพ่อยนึ่งในพุ่เลาสัดอะบิอะพันที่ล้อม-เลาสเนนยู่.

ยูคันอะ ม. ที่ขุดแต่งยูก (ป.)

ยูคันอะอาถ ม. ฉินในคาถขุดยูก คือฉินที่มาล้างโลกให้หิบตาย (ป.)

ยูคิน ถ. กู่, ลอง (ป. ยูคถ)

ยูเย้า-ยูยิว ก. ยิอะ, เย้า.

ยูยี (เบิ่ง ยูถยี)

ยูยิน ม. ล้ำความ หลิ เถื่อง.

ยูพะ ถ. ฆ่น, ลาถ (ป. ยูถะ)

ยูพา-ยูพาบ-ยูพาสาม-ยูพาพิน ม. มวยลาถงาม.

ខ្ញុះខ្យាវ (ដើរ មិនខ្ញុះខ្យាវ)

ខ្ញុះឆ្ងិ ន. ឆ្កាយជ្រុំ (ប.)

ខ្ញុះខ្យាវ-ខ្ញុះខ្យាឆ្កា ន.(ដើរ ខ្ញុះខ្យាវ)

ខ្ញុះឌី ន. ឋាឡាវ (ប. ខ្ញុះឌី)

ខ្ញុះ ន. ឆ្កាយជ្រុំ.

ខ្ញុ ន. ឈើកាវ, ឃ្លាយប៉ះឌើល.

ខ្ញុ ឧ. ភ្ញ័, ឌ៉ំ.

ខ្ញុ ក. ទ្លុកឲ្យក្ងូរ, ទ្លុកឲ្យឋាក្បាល.

ខ្ញុកា ន. ដំណឹងអាក្រក់ (ឧ.)

ខេត្ត ន. ឈ្មោះឧបាសិកាមួយរូបក្នុងសាសនាពុទ្ធ.

ខេត្តខ្យះ ឧ. ច្រើន, ឋាក (ប.)

ខេត្តឃ្លាយ (អាន់ឲ្យ ខេត្តខ្យះឃ្លាយ) ន. ឈ្មោះគ្រាប់ធ្ងន់ប្រើប្រាស់ក្នុងកាំភ្លើងធំ.

ខេត្តឌីកា ន. ភាពដែលមានច្រើន, ភាពដែលច្រើនឥតគណនា

ឌយ ក. ដេ (ឌយនឹ: ដេលើឧកាស)

ឌ័ ឧ. ឧបករណ៍ដែលធ្វើពីដែកឬឈើ ដែលមានចុងមុតស្រួច ឬមានរាងដូចស្លាបព្រា ប្រើសម្រាប់ជីកដី ឬកាយដី.

ន. ដែលធ្វើពីដែកឬឈើ ដែលមានចុងមុតស្រួច ឬមានរាងដូចស្លាបព្រា ប្រើសម្រាប់ជីកដី ឬកាយដី.

ឌ. ន. ឈើគ្រែដែលមានរាងដូចស្លាបព្រា ឬដូចស្លាបមាន់ ដែលជាធម្មតាតែងតែកើតនៅក្នុងបឹងបួរ ដែលមានទឹកជ្រៅ ដែលអាចយកមកធ្វើជាម្ហូបអាហារបាន.

ឌ. ន. ឈ្មោះឧបាសិកាមួយរូបក្នុងសាសនាពុទ្ធ.

ឌោយ ក. ចាក់, ដាក់, ច្រាន, ច្រានចេញ, ច្រានចូល, ច្រានឲ្យដួល, ច្រានឲ្យធ្លាក់, ច្រានឲ្យរអិល, ច្រានឲ្យរអិលចេញ, ច្រានឲ្យរអិលចូល, ច្រានឲ្យរអិលធ្លាក់, ច្រានឲ្យរអិលដួល, ច្រានឲ្យរអិលបាក់, ច្រានឲ្យរអិលបែក, ច្រានឲ្យរអិលរលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំង, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើង, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់, ច្រានឲ្យរអិលរលាំងរលើងរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាតរលាស់រលាត់រលាត

ເຍັ ນ. ເລັ້ນ, ຂາງ.

ເຍີຍ ອ. ນານ, ທົນຢູ່ໄດ້ນານ.

ຍ້ອະ ກ. ເອົ້າຊັກຖອນໃຫ້ເຮືອ, ລໍ້, ຫລອກລໍ້. ຍ້ອະເຍົ້າ ກ. ຫລອກລໍ້ໃຫ້ເຮືອ, ຊັກຖອນໃຫ້ເຮືອດ້ວຍການຫລອກລໍ້ຫລືຍົ້ງເຍີນນ້ຳໃຈ.

ຍ້ອະຍາວ ກ. ເວີ້ນ, ຍ່ຳງ (ຄ. ຍຸດຍາວ)

ໃຍ ອ. ນ. ຍ້ຽ້ທີ່ເປັນເສັ້ນນ້ອຍໆຂາວໆແລະຍາວ ດັ່ງ ໃຍບົວ ເປັນຕົ້ນ; ເສັ້ນທີ່ຫ້ອຍໂອ້ໃຫ້ສັດ ຫລື ຂອງອື່ນພາບ ເອີ້ນ ສາຍໃຍ.

ດ. ອ. ຫມາກຕົ້ນ, ເຈົ້າຫມາກ (ໃຊ້ເປັນຄຳຕໍ່ທ້າຍ ດັ່ງ ເຈົ້າໃຄ່ໃຍ)

ໃຍ່ໆ ອ. ເປັນແຖວລຽງກັນໆ (ໃຍໆມ້ານ ເຮອ ເຮ່ຽ ລົງພູ)

ເຍົ້າ ອ. ກ. ອິດອ່ອນເກືອບຕາຍ, ເມື່ອຍລ້າຫລາຍທີ່ຊຸດ, ເຈັບຫລາຍທີ່ຊຸດ, ເຈັບຫລາຍເກືອບຕາຍ.

ດ. ນ. ຊື່ຕົ້ນໄມ້ຫມວຍໜຶ່ງ ເປັນໄມ້ຂນາດນ້ອຍປ່ີນີ້ແຫ່ນ ມີ ດ ຫມວ ຄື: ເຍົ້າແດງ ແລະ ເຍົ້າຂາວ ໃນຫາກເຍົ້າໃຊ້ ເຮືອນ້ຳນັ້ນໄດ້.

ນ. ອ. ອ່ວນ, ນ້ອຍ, ໜ້ຽວ ດັ່ງຄຳວ່າ ນົງເຍົ້າ (ນາງ ຈາກ ຍຸວະ)

ເຍົ້ ກ. ຈັບຊຸ້ນ, ຈັບຂອງເປັນຫ້ຳຊຸ້ນ.

ເຍົ້ ກ. ຍ້ວະໃຫ້ເຮືອຫລືເຈົ້າ, ທຳການຍົ້ງເຍີນນ້ຳໃຈ, ອ. ຄິລຽວແຫ່.

ເຍົ້ວະ ອ. ອ່ອນ, ໜ້ຽວ (ປ. ຍຸວະ)

ເຍົ້ວະຍອ ອ. ງ່ວນທີ່ຊຸດ.

ເຍົ້ວະພາ ນ. ນາງງ່ວນ.

ເຍົ້ວະພານ ນ. ຊ່ວຍໜ້ຽ, ອ. ໜ້ຽ

ເຍົ້ວະມານ ນ. ນາງງ່ວນ (ຄ. ເຍົ້ວະມານ)

ເຍົ້ວະເຮ ນ. ນາງກະຮ້ວ, ນາງງ່ວນ (ຄ. ເຍົ້ວະເຮ)

ເຍົ້ວະລັກ ນ. ນາງຊື່ລັກສະງ່ວນ.

ຍ້ ດ. ກ. ເອົາມືດຫລືຂອງນິ້ວຫັ້ນຖ້ຳ.

ດ. ນ. ອາຫານແຫ່ນຶ່ງ ເປັນອາຫານດິບແຊ່ງແປ່ງດ້ວຍສົ້ມ ເປັນຍ່ອນຫລາຍ.

ຍ້ ກ. ປຸ່ນດ້ວຍຕີນບາດຖ້ຳ ຫລື ຫລາຍໆເທື່ອ.

ຍ້ຍ່ຽ ອ. ຫ້ອຍລົງຫລາຍໆອັນ.

ຍັ ດ. ກ. ເອົາບ້ອງທີ່ຮູໂດ້ໆຂ້ອງແລ້ວຕົ້ງຮ້ອເຂົ້າ ດັ່ງຍັ - ເຄົ້າເປ້ ເປັນຕົ້ນ, ກັບເອົາໄດ້ເປັນຍ່ອນຂອງຕົນ ດັ່ງ ຍັກໄດ້ພຸດນຶ່ງ, ຊິດຂຶ້ນ ດັ່ງ ຍັກເປ້.

ດ. ນ. ອະນະນຸດພວກນຶ່ງ ຄວາມຮູ້ຄວາມສ່ຳນ້ອຍ ມີຄົນ ຄິດເຫັນນະນຸດ ຮູບຮ່ຳງວ່ຳ ເຫມືອງ ແລ້ວໃຫ່ ມີ ຄິດເຫັນໄດ້ແລະມັກກິນຄົນ. (ປ. ຍັກ ຄ. ຍັກ)

ຍັກຍີ ນ. ຍັກຕົ້ງ.

ຍັກໆ ອ. ອາການສັ່ນໄຫວ ດັ່ງປ່ວກິນເປ້.

ຍັກຍັ້ນໆ ອ. ອາການສັ່ນໄຫວ.

ຍັກຍັ້ນ ອ. ອາການສັ່ນໄຫວ.

ຍາກ ອ. ລຳບາກ, ທຸກ, ບ້ຳຍ. ຍາກແຄ້ນ ອ. ລຳບາກຫລາຍ. ຍາກຈົນ ອ. ທຸກໃຈ, ຂົ້ນໃຈ.

ຍົກ ກ. ຍົກຂຶ້ນສັ້ນໆ ດັ່ງຍົກຄ້ໍ.

ຍົກ ກ. ທຳອາການຍົກຂຶ້ນຫລືເໜັ້ງແຮງໆແລ້ວ (ຍົກໄຫລ່)

ຍຸກ ດ. ອ. ອາການຂຸນຫລືດຳຂອງສິ່ງເປັນດ້ວງ ດັ່ງປ່ວດຳແຫ - ເປັນຕົ້ນ.

ດ. ສມັຍ, ເວລາ, ຄັ້ງຄາວ, ກຳນົດເວລາຂອງໂລກ(ປ.ຍຸກ) ຍຸກນັ້ນມີ ດ ຄື: ກຶດາຍຸກ ຍຸກຕົ້ນຂອງໂລກ, ໄຕຍ - ວາຍຸກ ຍຸກທີ່ສອງ, ທວາປະຍຸກ ຍຸກທີ່ສາມ, ກະລິຍຸກ ຍຸກທີ່ສີ່ ຄືຍຸກໜຸກສັນນີ້ ຖືວ່າເປັນຍຸກທີ່ສີ່ຂ້ອນຖອຍ. ຍຸກທັ້ງສີ່ນັ້ນ ມີກຳນົດອາຍຸດັ່ງນີ້:

ດ/ ກຶດາຍຸກ ມີອາຍຸໄດ້ ດດ,ດດດ ປີ

ດ/ ໄຕຍາຍຸກ " ດ,ດດດ,ດດດ "

ມ/ ທວາປະຍຸກ " ສ,ດ,ດດດ "

ດ/ ກະລິຍຸກ " ດ,ດດດ "

ໃນ ດ ຍຸກນີ້ ມີອາຍຸໄດ້ ດ,ມດ,ດດດ,ດດດ ປີ ນັບເປັນ ດ ມະຫາຍຸກ ແລະ ໃນ ດ,ດດດ ມະຫາຍຸກ ຈຶ່ງເປັນ ກັບ ດ ຄິເປັນມື້ນຶ່ງ ກັບ ຄົນນຶ່ງອາຍຸມະຫາພົນຖ້ວງ ໂລກ.

ແຍກ ກ. ພາກອອກຈາກກັນ, ແຕກອອກຈາກກັນ, ບ່ໂຮມກັນ, ທຳໃຫ້ອອກຈາກກັນ, ແຍ່ງ.

ຍົກ ກ. ເອົາຂຶ້ນໃຫ້ສູງຈາກທີ່ເກົ່າ, ຍ້ອງໄປທ້ຳໜ້ ດັ່ງ ຍົກພັ ຍົກຄ້ ; ກຳນົດເວລາລະຍະນຶ່ງໆ ດັ່ງ ຊົກ ມອຍໄດ້ສອງຍົກ. ຍົກຖ ກ. ທຳພິທີໃຫ້ຖ ຫລື ບູຊາ ຖ. ຍົກຍໍ ກ. ຍ້ຽ້ງໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ຍົກຍ້ອງ ກ. ສໍລະ - ເລີນ, ຍ້ອງຍໍ. ຍົກເລີກ ກ. ເລັ້ນ, ຖອນອອກ, ບ່ໃຊ້ ຕໍ່ໄປ. ຍົກເລັ້ນ ກ. ບ່ກ່ຽວຂ້ອງນ້ຳ, ບ່ເກຍ. ຍົກເວ້ ກ. ຍໍເວ້, ຈິດເລັ້ນ.

โยก ๑. ก. ทำให้เหวี่ยงอิงไปมา ตั้งโยกเยิน เขย่าเล่น.
๒. น. การที่อาจมีเหตุให้ตั้งแต่สองอย่างขึ้นไป มาซ่อนอยู่ในอย่างเดียวกัน, การกำมือถือกุม, โยก, ถอยหลัง, อึกอาน (ป. โยคะ)

ย้อกๆ ๑. อาการย่าง หรือ แล่นยาวซ้ำๆด้วยความเมื่อยเวียนเหวี่ยงค่อยๆ.

ยอก ๑. ก. เหวี่ยงเข้าแล้วดึงออกแล้วเหวี่ยงเข้าอีกหลาย ๆ เที่ยว แล้วไม่ให้หลุดออก.
๒. ๑. ฉันโหด, บีบเบียดขู่, ตั้งหลักหลายอก.

เยือก ๑. อาการที่ลมลุก, อาการที่ลมตั้งฉันอื่นเข้ามาปนกันเพราะความหลาย หรือ ระทึกใจ เป็นต้น.

ยอก ก. เอามือฝ่ามือแล้วยู่ไปมา ยอกมัว, ถู, ถอก, ยิกยอก.

ยัว ก. คิงยู่, มิยู่, มี, ๑. บ่พันสาวเสือ, บ่ออก, - ตะลึง. ปู. ยู่, ถึง, ตั้งไปยังบ้านนายมี, แจ้งความมายังหัวเอว เป็นต้น.

ยั่ว ๑. เป็นคำลิ้นอันของคำที่ใช้อือ ย ในคำกลอน ตั้งยั่วยั่วย้อย, ยั่วย้าย ๆลๆ

๒. ๑. ออก, บ่ยาวสาย, บ่ยาวละยะ ตั้งมีนอกยั่วคำ, น้ำตายั่วยั่ว, ยั่วๆน้ำ เป็นต้น.

ยั่วยั่วย้อย ก. ย้อยลิงบ่ยาวละยะ.

ยาว ๑. ชื่อไม้แมงมีๆ เป็นไม้ลมาวใหญ่ใช้เสื่อไม้เครื่องเรือน; ยางลองไม้ยาว เอิ้น น้ำมันยาว หรือ ยี่ยาว ใช้เรือกระบองไล่แล่นปโยดอื่นๆหลายประการ.

๒. น. ชื่นิกพวกหนึ่งมีขนยาว ลายาว เป็นนิกกีบปากนิดหลายแมว คือ นิกยางก้อก นิกยางโพน.

ม. น. เครื่องสวมขัดเป็นอาต่างๆ สำลับใส่ขัดขา พวกเป็ด ไก่ แล่ นิก เป็นต้น.

๒. ชื่คนชาวชุชาวดอยเผ่าหนึ่ง มีอยู่ในประเทศพม่าพวกเดียว.

ยางพาย น. ไม้ยางลมาวใหญ่พิสุด; "ไม้ยางพายปายมันสูงพันเพื่อน" (เวลขับลอน)

ย่าง ก. ยกลาก้าวไป, เดิน.

ย่างยาย ๑. ย่อนลิง, อาการยอง เป็นเล่นหลายขั้นย่อนลิง.

ยิว ๑. น. สัพยนยานยอกเผ่าพ่ายกีกันล้านกันชาย.
๒. ก. ให้ลาถุด ตั้งลุกพ้า ลุกปืน ออกไปโดยแรงอ้อยกำลังดัน หรือ อิด.

ยิ่ว ๑. เงิน, ลำ.

ยี่ ก. อาการที่กระเพาะลำไส้ขยายตัวขึ้นในท้อง
๑. ชื่นหลาย, หลายชั้นถ้วน (น้ำยี่)

ยุ้ว น. เล้าเล้า.

ยูว ๑. น. หญ้าหมอนี้ดอกมีเมล็ดเล็กๆถูกกินเลือดเป็นอาหาร.
๒. น. ชื่ไม้แมงมีๆ เป็นไม้ลมาวใหญ่แล่นเป็นไม้ที่ ๑ แก่นสีแดงๆ.
ม. น. นิกแมงมีๆ เป็นนิกลมาวใหญ่ ลิ้นสีงาม ถือรู้ลิ้นหางยาว ลิ้นที่ถือเป็นหลัง.

แยง ๑. ก. ล่วงเบี่ยงเบนในแอ่น หรือ ในลำไส้, เบี่ยงถ้อยความลอนขอน (แยงคิง แยงเขว)
๒. ก. เบ็ดไส่, ลแลงหา (เบ็ดไส่แก้ง แยงไส่ก้อน)
๑. บ่ยู่นั่งหู่ (วิถีแยง)

แย่ง ๑. ก. ยาด, ชิง.
๒. ๑. บาง, แลบ (ตัวแย่ง)

ยิว ๑. ก. หว้าลองที่เป็นเส้นหรือเป็นปุ่มใต้ผิวขึ้น ตั้ง ยิวเผือง เป็นต้น, เอ้าลิกอ.
๒. ๑. งาม ตั้งลิมยิว, ลิลงงยิวๆ, ลิ้นคิว ตั้ง ลิมยิว

ย้ัว ๑. ลักลบลิลงงแลละไล ตั้งเอ้าว่า ลิลงงย้ัว.

โยว ก. ตกแลงไอ้.

โย่ว-โย่วๆ ๑. ลิ้นได้ง่าย, เบิว, อาการลิ้นไปเบิวๆ ตั้งบินไปโย่วๆ, ยิเบิวโย่ว.

ยอว ๑. น. ลัดลิ้นแมงมีๆ เป็นลัดคังงอเลื้อย ลิมหงอนลิลาว.
๒. น. ไก่แมงมีๆลิมหงอนๆ เอิ้นไก่ยอว ยอวซ้าย
น. ซ้ายที่ยังบ่เล็นเป็นเล็น.

ย่อว ก. หว้าให้แตกฉลวดย้อยมีตาลิดินห้างยอว, ๑. เบิว.

ย่อวๆ ๑. ไปย่างลละบาย (ตั้งย่อวๆข้างเล่าบือนละตาอิว) เบิว, บ่หัก (เบิวย่อว)

ย้อว ก. ลิยะเดิน, อ่าอิ.

เยิว ก. ยกลิ้นให้สูง, เอ้าเยิกลิ้น.

เยือว ๑. ลัดลิ้นแมงมีๆ ถือคิงย้ัว ลิมลือว่า แต่ลิมลา แลละลันตลัว เป็นลิเพ่า เล่าบิดมักผู้ลามตา เอิ้นเยือว

ตา ตลิ ฌงาตา ภิมิ.

๒. ก. เอิาไฟย่อาง ใต้เต้นฮุ่า.

เยื่อา น. ฆนอ, ฉะมีอ, ยอา.

เยื้อา ก. เบื้าถือไปล้าาบื้า, ถั้าพ่า "เยื้อาฤอถ้าาถาบ่งาบ้าคิา" (ลิมไฉ)

ยอา ๑. น. ฉุฆนยบื้าถือยาฆฉุิา ฆถลิบยาอ ฮงภ ยุ ยอา, อ. ยาอยอภ (ลิบยอา)

๒. ก. ยอม, พา, นำพ้า "ยอาไฟล้านป่าไม้ถือใต้ฮุ่า ตลั้า" (เจือา)

น. น. ปุ่ยอภซ้าย, ปุ่ยซ้าย อ. ขาอ (เาินยอา)

โยฉมะ (อ่านอ่า โยอฉะมะ) น. มาอถาฆมภหาาอยาอ ถามฆมยปาลิ คิ โยถบื้าหั่ก ๑ป ก.ม. ตลิ ๑๐๐ เต้น (ไมปาลิก่าออ่า ๑ โยฉมะ หั่ก ๑ ฉื่อฮงา ภิอเถิกใหาฮั้อา= โยฉมั้า ๑ะอุถาอุอั้า)

ยาย น. ฆน่อาฆน่, ฮู้อาหี่เป้นยาอฉั้นอาองอกันกั้นฆน่อาง ฆน่ (ฆน่ยาย ก็อ่า)

ย่ายา อ. ลักฆมะหี่แอภออกหาากันแล้อฮุลิา ตลิไตลลิา ถั้าฮิ้เลื่อย เป้นอั้น.

ย้าย ก. ฮ่มไปฆ่าหาากย่อมเดิม, เคื่อา.

ยุย น. ลิ่า เป้นเล้นตลายๆย่อมฮู่ ถั้า ยุยตาวม้า ยุย เฉิาแย เป้นอั้น.

ยู่ยา อ. อาภามไตลแต่าลิ้เปื้อ.

ยู้ย ก. อาภามไตลไปช้าๆ, อาภามค่อยย้ายไปแต่า-ฮงาหี่ไฮมกันฮู่.

โย่ย อ. ย้าน, บ่อิอพิน, มักใช้คำนิ้นำหั้าอ่า ลิ้โย่ย.

ยอย น. ฮงา เป้นเล้นตลายๆลุงนกันย่อมลิา.

ย่อย อ. ฮ่อนน้อยหี่แป่างมาหากก่อนใหา, มุ่น.

ย้อย ก. ฆาอลิา, ไตลลิา เป้นละยะ, ย่อมลิา เป้นฆี่.

เยื่อย ก. บ่อิอกัน, แอภและฮุออกหากกัน, อ. ไตลลิา บ่ลาอ, อิกลิาอิออี่กัน.

เยื่อยๆ อ. ลักฆมะฮงาหี่ไฮมกันตลายๆแล้อแอภและฮุออก จากกัน ถั้ามิออั้นฮุเยื่อยๆ เป้นอั้น.

ย่อย อ. อาภามไตลแต่าลิ้เปื้อ.

ย้อย อ. อาภามไตลอามกันมาช้าๆ, ย้ายออกไปอาม-กันช้าๆ.

ยั้อ ก. เอิาใส่และแกงั้เข้าใต้ตั้น, เอิาใต้โอยฮู่ลับ บ่เต้นใจ, บงอกันจินตั้น.

ยั้อิ น. คำปะภาอใช้ฮู้พ้อกันเพื่อพ่ากิอฮงาลิาฮ่อนกัน ลิ้ยนิเพื่อลิามะอิ (ป. ยั้อิ)

ยาอ ๑. ก. ชิาก้นเอิา, จับเอิาไปหากลินยื่นโอยเอิาบ่อะมุยาอ.

๒. น. พี่ย้อา (ป. ยาอิ)

ยาอิ-ยาอิภา น. พี่ย้อา (ป. ยาอิ, ยาอิภา)

ยือๆ อ. อาภามไปตามาอิอ่กันเป้นฮาย ถั้า ฮู่ปอภ เป้นอั้น.

ยุอ ๑. อ. อาภามละเพื่อน ตลิ ตั้งบาอ้ำๆแต่แฮา.

๒. ก. อิบ (ป. ยุห) น. ภามชิบเธอ.

ยุอิ ๑. ก. ถึภต้อา, ลิาฮอยงอกัน (ป. ยุอิ)

๒. อ. อิกลิา, เลิภ, ยุอ (ยุอิชั้นนิหามพั้นภ่าอ)

ยุอิชั้น น. บ่อมยุอ, บิอเลิภ, ชั้นยุอ.

ยิอ น. ความย้อาบ้อละเลิน, ฉี่ยา, เคื่อาหายภำนิอ ๆานะ ตลิ ฮั้นฮงาคินพึ่มความฮอย (ป. ยะ)

โยอ (เอ๋า โยฉมะ)

ยออ น. ป่าย, ฮ่อมฮู่า, บ่อมยุอ, ฮ่อมพี่เลือฆู่.

ยออมั้ น. โพอมั้.

ยออมุภ น. ฉพั้นหออนิ้า ในอะพิพันนะปิอิภ เอิาใช้ยุอในเออาคินอาย (มาาาภ ป. อะมะภะ)

ยออ น. อิม ตลิ ยุตาป่าไม้บ่อมฉื่นฆู่ออภ, อ. เก้า ปะเฮือเลือลั้.

ยุหกัน (อ่านอ่า ยุอหะกำ) น. ภามชิบเธอ (ป.ยุห กัมม)

ยุหมา (อ่านอ่า ยุอหะมา) น. ภามชิบ.

ยุหฆม (อ่านอ่า ยุอหะฆม) น. ฆมามชิบ, เถื่นลิาคาม (ป. ยุหฆมี)

ยุหอิพิ (อ่าน ยุอหะอิพิ) น. อิพิชิบ.

ยุหอิมัย (อ่านอ่า ยุอหะอิไย) น. ละยงบภามชิบ.

ยัน ๑. ก. เผิา, มิอิอแฉบมิอ (ใช้คำลัพาภ่า พาภ ยัน)

๒. น. ฮูบเต้นลุงนและอิอเลก ตลิ ตั๊วลี่หี่ลุงนใส่แถ่ตั๊ว ตลิ โลภะ มับอ่า เป้นอาอิ.

ยันอะกัน น. อิฆาเคื่อายิน (ป. ยันอะกันน)

ยั้น-ยั้น ก. ลิ้นลิาใต้ตั้น, เอิามิเอ้าเก้.

ยาน ๑. น. ไม้แนวยืน ยาวมีกิ่งก้านสาขา ยาวที่ได้จากไม้แนวนั้นมีอาคาแผง.

๒. อ. ย่อมลง, หย่อนใจ, บรรเทาความอยากเป็นต้น.

๓. น. เครื่องพาไป, พาหนะต่างๆ มี รถ และ กงเกวียน เป็นต้น (ป.)

๔. น. ความรู้, ปัญญาที่รู้แจ้ง (ป.)

ยานอากาศ น. ยานบิน, ยานที่รู้แจ้ง (ป.)

ย่าน น. ละแวก, ย่อมละแวก, ตามทาง.

ยิน ก. รู้สึกด้วยหู (ใช้ว่า ได้ยิน) ฟัง, ประกอบคำยืนหมายความว่า ชอบ, รู้สึกพอใจ มีคำว่า ยินดี, ยินร้าย, ยินยอม เป็นต้น. ยินดี ก. พอใจ, ดีใจ. ยินยอม ก. บ่ขัด, ตามใจ, ชอบใจ. ยินร้าย ก. บ่พอใจ, บ่ชอบใจ.

ยืน อ. นาน, ยาว, คงอยู่, บ่อายง่าย.

ยืม ก. จับสิ่งใด้, มอบใด้ ด้วยสัญญา.

ยุบ ก. ถูกใส่กัน, เอาใช้ผสมกัน.

ยุ้น อ. ติดเนื่อง, เป็นหมู่ๆ.

เยน อ. เยนออก, ลักษณะที่เย็นๆ.

แยบ อ. (ตั้งอยู่ติดกันกับ เยน แต่ใช้สำหรับของน้อยๆ)

แยั้น ก. ติดตลาย, ปากตลาย.

ยิน น. เครื่องจักที่ใช้กำลังของความร้อนให้หมุนได้, เครื่องจักรที่ลากพาน (ป. ยันต)

โยน ก. ถิ้มไปโดยทางสูง, จับแล้วถิ้มไปโดยบ่เจาะตลิดแต่ง.

ยอน ๑. น. ชื่อปลาแนวหนึ่ง เป็นปลาบึกเกล็ดเล็กๆ แต่ยังมีน้ำหนักมากกว่าเนื้อ.

๒. น. ขุด, ย่อน, ลอน.

ย้อน บุ. มา, ถอย ตั้งคำว่า บ่ได้กินย้อนเจ้า.

เยี้ยน อ. ละต่างไก, ละยะไก, ยาว.

เยี้ยม ก. ลิด, ลิดกิ่นไม้, ถ้า, คอย.

ยอน น. ชื่อถ้อยแนวหนึ่งหย่อนใหญ่และมีในตลาย.

ยับๆ อ. ลักษณะของสิ่งตลื้นปากก้อแก่แยงตาตั้งแต่งถิ่งได้.

ยาบ ๑. น. ลายชื่อเป็นแต่นบางตลายๆแต่นย่อมลิง.

๒. ก. อาการแต่งถิ่งแต่งคิน, สัดตลีสิ่งของพัวพันๆกัน ตั้งขุ่นถอกแต่ง เป็นต้น.

ยาๆ ก. อาการเดิน ตลี ไปพัวพันกันตลายๆ.

ยาบยั้ง น. ผังและชั้นย่อมย้องบาง, คำเว้าที่ชื่นแฉนไปจากความเดิม.

ยาบแย้ น. ถิ่นแย้ยนางใหญ่ "เจ้งจอมเค้าคางคาวบิ-บาง ลี้โกะยาบแย้คะนางกังนก่างอง"

ยิบๆ ก. อาการของน้อยๆตลีสัตน้อยๆเต้งพัวพันกันถิ่งอิกอื่นๆ.

ยิบ น. ความตลับคางนึ่ง, ก. ตลับไปคางนึ่ง.

ยุบ ก. ยอบลิง, หย่อนใจ้ต่ำลิง, ตลุดลิง, เลิก, ต่งอลิง.

แยบคาย อ. ถิกต้อง, ดี, ย่างละมัดละอัง.

โยบ อ. บิกลิง, ตลุดลิง, หย่อนใจ้ต่ำลิง.

ยอบ ก. ยุบลิง, ต่งอลิง.

เยิบๆ ก. อาการเดินยาวเยิ้นๆและถิกยาต่ำๆ.

ยอบ อ. ยุบลิงแรงๆ

ยุพดี (อ่านว่า ยุบพะดี) น. ยิงยาว, ยาวน้อย (ป. ยุวตี)

ยุพยาว (เบิ่ง ยุวะยาว) (ป. ยุวตาฆ)

ยาน ๑. น. เรือ, ค้างคาว, ย่อนแต่งถัน; ในค้างบุราณเพิ่นแบ่งยานภาคถันออกเป็น ๘ ยาน ดังที่ชื่อนี้: ยานบุดเหนือ, ยานกลางวาย, ยานแฉกใต้พ่าง, ยานพ่าง, ยานบุดใต้, ยานกลางแลง, ยานแฉกใต้ค่ำ, ยานค่ำ.

๒. น. คนเชื้อสะกานพื้ ตลี ชั้นตา ตลอดภาษาความกำนิดเรือ.

ย่าน น. ถิ่ง, อ. ลักษณะของเลื้อตัวที่ตลมและย่อนลิงตลาย เลื้อนเลื้อย่าน โย้ย่าน, ล่าน.

ย้าน อ. อาการโตลออกครั้งแรกแต่งยื่งเป็นน้ำ ดังว่า เลือดโตลย้าน เป็นต้น, อาการตลิ่งสะแดงตัวตาขึ้นบาน แต่บ่ออกยงๆ (ตลิย้าน)

ยั้น ก. อาการแต่งยื่งเป็นน้ำโตลออกหลังๆในครั้งแรก (โตลยั้น), อาการตลิหลังๆพั่งแต่ลับ (โพยั้น ลาอแย้น)

ยุ่น ก. ขุ้นเล้า, จุ้นตลิเล้า, อาการของคนตลือสัตตลายๆมู่โฮมกันและหว่ากิริยาต่างๆกัน.

ยุ้น ก. อาการตลิเชื้อปากขุ้นเล้า, หว่าใจ้โฮมเล้ากัน

ห้ำบ่อนลาดสีข้างภูเขาจุ้มเล้าหากัน.

ยัน ก. อาการที่ตัดย่อยบ่ออกข้าง ตั้งเองกันกับขึ้น, ยะแดงอาการให้ตันห่างๆ ยะแดงให้ตันอยู่นาน.

ยิม ๑. น. ชื่อไม้จำพวกหนึ่ง มียางยะนิด คือ ยิมน้ำ เป็นไม้มีเงี่ยมน้อยๆ มีนมีดิ้นขึ้น, ยิมป่า เป็นไม้แก่นลาดใหญ่ ใช้เป็นไม้เครื่องเรือนได้.

๒. น. นิ้วตา, นิ้วตาที่ใหลลิง (ยิมย้อย) ก. ย้อย, ใหล, ย้องใช้ (ย.)

ม. น. ชื่อเทพเจ้าผู้เป็นใหญ่ปะจำโลกอยู่คนละ - ฮูงกว่า พระยิม หรือ พระยายิม (ป. ยะมะ)

ยิมพัน (อ่านว่า ยิมมะพัน) น. ค้อนของพระยายิม (ป. ยมพัณหะ) ยิมฆาต (อ่าน ยิมมะฆาต) น. ชื่อมาคนลายไปสู่ขับลั้งของพระยายิมเพื่อฟ้าคำดัดสึน (ป.ส. ยมฆาต) ยิมบาน (อ่านยิมมะบาน) น. ชื่อไม้ตายพันธะอีก, ชื่อวิโยคสัตบะอีก (ป.ส.ยม ปาณะ คำนี้เดิมใช้ว่า ยิมพิบาน) ยิมลาด (อ่านว่า ยิมมะลาด) น. พระยายิม (ป.ส. ยมลาฉะ)

ยิมโลก (อ่านว่า ยิมมะโลก) น. โลกของพระยายิม, โลกของคนตาย.

ยิมพิบาน (เบิ่ง ยิม ม)

ยิมมะมา น. ผมน้ำ, ชื่อผมน้ำผมหนึ่ง ในปะเภดอีบเด้ง, นิ้วตา (ป. ยมุนา) ก. ใต้, ย้องใต้.

โยม ๑. ก. ยอม, อ่อม, อ่อนน้อม.

๒. น. เป็นคำที่พึกชู้ย้องคะต้ด หรือ ชาวบ้าน.

ยอม ก. อ่อนน้อม, บ่ยัดขวาง, ดิกลิงบ่.

ย่อม ๑. อ. ลาดชู้เล้าน้อย, บ่พ้อ.

๒. ก. เป็นไปตามปิกกะติ, เป็นคำบอกเอาปัจจุบันใก้อะดีต, เป็นคำปะกอบย้างพ้าภิยา, พ้า ยืนยานใช้ว่า ทงย่อม.

ย้อม ก. ใต้ยาบ หรือ ถิดแปงด้วยสี, เอิ้นลาย มีตัวแพเป็นต้น จุ่นลิงในน้ำยี, ตั้งแต่งใต้เป็นดี, ดิกย้อง.

ยาว อ. บ่สั้น, ดิงกับย้านกับสั้น. ยาวสี อ. ยาวแตฒ หรือย้อยไป ตั้งในเล้า เป็นต้น.

ย่าว อ. ขะออกจากกัน, แตกออกจากกัน.

ย้าว อ. อาการพื้นว้ำค่อยๆ ไหลออกหลิงกลิง เป็นต้น.

ยะ ก. แต่งใบมาตลายๆ ชั้น ตั้งแยงโตด.

โย้ย ๒. ค้ำยูยาบเชื่องว้ายออกในเวลาใหชาง่ะ.

ยุง น. มักที่ถ่ายออกจากร่างกายโดยทางอะวัยวะเสิบพัน, นิ้มูล, ก. ถ่ายนิ้มูลออก.

ยุงอาด ๑. มิกลาดะเภด เป็นมิกแมงมีปีกบ่า ชิบแยะ ะลับแหวมคม ลิอใหญ่.

๐

๐ะ -

๐ พยัญชนะลิอที่ ๑ เป็นพวกอักสอนกางแยะใช้เป็นลิอะกิดพันมะดาในแม่กัด.

๐ะ ๑. อ. ดิกบ่ค้ก, แยะ "ไม้ลิ้มพาดว่าสิอะๆกันลิง"

๒. เป็นคำอันดับของคำที่ใช้ลิอ ๑ ในคำกลอน ตั้ง ๐ะด่าด, ๐ะดั้น ๆลๆ

๐ะจุมะ น. เด็กจุ่มน่าด, อ. ชุ่ม, น่าด.

๐ะจุนิ น. สาดน้อย.

๐า ๑. ก. ห้าง, ดิกแต่ง, ตั้งท่า, ตั้งใจ.

๒. น. ชื่อมางแมดนี้ๆ ยู่ในน้ำมีปีกบินได้ กินหลนลิอเอิ้น แมงดา อ. มาก, หลาย. ๐าๆ๐ อ. เดินหื่อไป.

ม. อ. ตั้ง, ช่าง: ๐าเป็น, ๐ามิ.

๐่า ก. ใช้อาจาอ่าชู้ลิ้นด้อยคำหงาย หรือ คำบ่ดี, อ่าใช้ลิ้นลิ้นด้อยคำบ่ดี.

๐าบิด น. พระยิธิ (ป. ๐าวะระ); ในพ้ำสิคำกลอน ใช้ว่า ๐าอบิด ก็มี.

๐าธา น. ๐าด (ป. ๐าธา)

๐าอาฆาด น. พ้ำสิก่าอด้อยเสื่อๆ๐าด (ส. ๐าฆาตะ ๒ ๐)

๐าอะดีต น. ชื่อเมืองลั้นลั้นหื่อยา เป็นลั้นลั้นที่พระสิลยะดิลยู่ (ป. ๐าอะดีตะยะ แปว่า มม ๐าบริ-ยบก่าอว่า ในลั้นลั้นนี้ แยกลั้งลั้นมีเหอะ ๒ ๐ มม อิง จึงลงกว่า ๐าอะดีตะยะ)

ดิถี น. ลันในหางจันทะยะคะดิ ได้แก่ลั้นลั้นแลวของเดือน.

ຕິລົກ ນ. ສ່ວຍແດ່ນທີ່ນ້ຳ ຕາກເພື່ອເປັນນຸງຄຸນຄວນສ່ວນ-ພວນ, ຍອ (ປ. ຕິລາ)

ຕ ອ. ລັກສະນະອາຄຸນສົມບັດອັນຖືກຕ້ອງ ກົງກັນຂ້ານກັບ ຈ່ວ, ງ່ວນ, ຊອບ, ບໍ່ຊ່ວ, ອາການທີ່ເປັນປົກກະຕິ ຄ້ຳ ເປັນ ພາວະດີແລ້ວ. ຕ່ໃຈ ກ. ຍິນດີ, ເບີກບານໃຈ, ຊອບ ໃຈ. ຕ່ຳ ອ. ປົກກະຕິ, ບໍ່ດີ, ຊ້ຳ ຄ້ຳຊູ້ວ່າ ກົ່ນຄົນ ນ່ວ່າ. ຕ່ລະຕິແລ້ວ ອ. ເປັນຄຳສະແດງໝາຍຄວາມ ພໍໃຈ ຫລື ບໍ່ພໍໃຈ ກໍ່ໄດ້. ຕ່ລົກ ຫລື ຕ່ລົກຕ່ໃຈ ກ. ພໍໃຈ, ຊອບໃຈ, ຊື່ນໃຈ.

ຕ້ ອ. ພ້ອຍ ໆ "ບໍ່ນ້ຳຕ້ໍ"

ຕິກາ ນ. ຄຳອະທິບາຍໃຫ້ກ້ວ້າງຂວ້ງ, ສ້ຳລັບອະທິບາຍເນື້ອ ຄວາມຂອງຄັນທີເດີມ, ສ້ຳລັບເຊື່ອມຂ່ວນເຮ້ດບຸນແລະຂໍແດ່ ເງິນ, ຄຳຮ້ອງທຸກທີ່ຍື່ນຕໍ່ພ້ອະເຈ້ົ້າແຜ່ນດິນ ຫລື ສານສູງ ສຸດ, ໃບຮັບເງິນ (ປ. ຕິກາ)

ຕ້ ກ. ບໍ່ເຊື່ອຟ້ັງ, ບອກຂ່ວນບໍ່ໄດ້.

ຕຸ ກ. ສັ້ນ, ບໍ່ຮ້ຳຄ້ານ.

ຕຸລິ ນ. ຊື່ຂອ້ນຊັ້ນຖ້ວນ ໔ (ປ. ຕຸລິຕ)

ຕຸອິຍ (ເບ່ິ ຕຸອິຍ ຕຸຍິຍ)

ຕຸ ກ. ເບ່ິ, ໃຊ້ຕາເພື່ອໃຫ້ເຫັ້ນ. ຕຸແຕນ ກ. ຄ້ືຫຸ້ນ. ຕຸວາຍ ກ. ເບ່ິງລ້ ໆ, ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່, ບໍ່ຫ່ວງ. ຕຸແຍ ກ. ເບ່ິງແຍ ໆ, ເອົາໃຈໃສ່, ປົກປ້ັກຮ້ັກສ ໆ.

ຕຸ-ຍ-ຕຸຍ ບຸ. ຄຳເວ້ົ້າເຕືອນເພື່ອໃຫ້ຜ້ັງຕ້ັ້ງໃຈຜ້ັງ.

ຕຸ ນ. ຊື່ຕົ້ນໄມ້ແນ່ວຢ ເປັນໄມ້ແກ່ນຢ ່ າງດີ ແກ່ນສີແດງ ຊ້ົ້.

ເຕ ຈ. ເປັນຄຳຊ້ົ້ນອກ ຕ້ັ້ງຄ ້ ວ່ ່ າ ຕ້ັ້ນເຕ! (ເນ ່ ໍ ກ ່ ວ ່ ່ າ)

ເຕ ກ. ຊ້ົ້ນອກ, ຊ້ົ້ຂ ່ ອ ່ ກ.

ເຕກາຕ ນ. ຊື່ນ ່ ານຕ ່ ານ ່ ້ ່ ຕ ່ ານ ່ ອ ່ ົ ່ ທ ່ ິ ່ ຕ ່ ານ ່ ຢ ່ ູ ່ ໂ ່ ຍ ມີ ່ ອ ່ ັ ່ ດ ່ ານ ່ ທ ່ ໍ ່ ກ ່ ັ ່ ບ ່ ເ ່ ກ ່ ົ ່ ານ.

ເຕກາລິ ນ. ຊື່ນ ່ ານຕ ່ ານ ່ ຕ ່ ານ ່ ວ ່ ິ ່ ທ ່ ິ ່ ຕ ່ ານ ່ ຢ ່ ູ ່ ໂ ່ ຍ ມີ ່ ອ ່ ັ ່ ດ ່ ານ ່ ທ ່ ໍ ່ ກ ່ ັ ່ ບ ່ ເ ່ ກ ່ ົ ່ ານ ສ ່ ິ ່ ບ.

ເຕກາແມ ນ. ຊື່ນ ່ ານຕ ່ ານ ່ ແ ່ ມ ່ ວ ່ ິ ່ ທ ່ ິ ່ ຕ ່ ານ ່ ຢ ່ ູ ່ ໂ ່ ຍ ມີ ່ ອ ່ ັ ່ ດ ່ ານ ່ ທ ່ ໍ ່ ກ ່ ັ ່ ບ ່ ເ ່ ກ ່ ົ ່ ານ ແ ່ ມ.

ເຕຊ ນ. ເ ່ ວ ່ ລ ່ າ, ຊ ່ ວ ່ ງ ່ ເ ່ ວ ່ ລ ່ ານ ່ ອ ່ ັ ່ ນ ່ ໜ ່ ຶ ່ ງ ່ ຂ ່ ອ ່ ງ ່ ວ ່ ັ ່ ນ ໜ ່ ຶ ່ ງ ຄ ່ ືນ (ປ. ເຕຊ)

ເຕ ່ (ເ ່ ບ ່ ິ ່ ງ ເ ່ ຕ ່ ຊ ່)

ເ (ຄ ່ ໍ ່ ງ ່ ອ ່ ງ ່ ກ ່ ັ ່ ນ ່ ກ ່ ັ ່ ບ ່ ເ ່ ຕ ່ ຊ ່)

ເຕຊິກສານ ນ. ຊື່ນ ່ ານຕ ່ ານ ່ ວ ່ ິ ່ ທ ່ ິ ່ ຕ ່ ານ ່ ຢ ່ ູ ່ ໂ ່ ຍ ມີ ່ ອ ່ ັ ່ ດ ່ ານ ່ ທ ່ ໍ ່ ກ ່ ັ ່ ບ ່ ເ ່ ກ ່ ົ ່ ານ ສ ່ ິ ່ ບ ສ ່ ອ ່ ງ.

ເຕ ນ. ຊື່ນ ່ ານຕ ່ ານ ່ ຊ ່ ວ ່ ງ ່ ເ ່ ວ ່ ລ ່ ານ ່ ອ ່ ັ ່ ນ ່ ໜ ່ ຶ ່ ງ ່ ຂ ່ ອ ່ ງ ່ ວ ່ ັ ່ ນ ໜ ່ ຶ ່ ງ ຄ ່ ືນ ມ ່ ີ ່ ອ ່ ັ ່ ດ ່ ານ ່ ທ ່ ໍ ່ ກ ່ ັ ່ ບ ່ ເ ່ ກ ່ ົ ່ ານ ສ ່ ິ ່ ບ ເ ່ ອ ່ ັ ່ ດ.

ເ ນ. ເ ່ ວ ່ ລ ່ ານ

ເຂື່ອພັນພະວາ ພາກົນໄດ້, ເຂື່ອຫີນແລະເຂື່ອປ່ອງ.

ຂ້ໍ ◌. ງານ : "ຄິດອອດເຈົ້າຄົງຂ້ໍ◌ອ່ອນເມືອ", ◌ອ່ອນ, ເປັນພ້ໍ◌.

ໂ◌ ◌ັ. ໂ◌, ໂ◌.

ໄ◌ ◌. ເອົານາເປັນຂອງໂ◌ ຕໍ່ງ ໄດ້ນາ, ເປັນປໂຍ◌ ຕໍ່ງ ລາຍໄ◌, ເຖິງ, ປ◌ະ◌ົບ, ◌ານາ◌, ໃ◌ເປັນຄໍາກິ◌ິ ◌ານ◌ອກ◌ະ◌ິ◌ການ ຕໍ່ງ ໄ◌ແລ◌. ໄ◌ັກັນ ◌. ◌ານ◌ະ ກັນ, ◌ິກ◌ົງກັນ. ໄ◌ັການ ◌. ໃ◌ໄ◌. ໄ◌ັ◌ົ◌ ◌ັ. ◌ິ, ◌ແ◌ນ, ◌ໍ່ກັນ.

ເ◌ົາ ◌. ◌ະ◌ເ◌, ◌ະ, ◌ອງ ເ◌ົາໃນໃ◌.

ເ◌ົ້າ ◌. ◌ໍ່ກັ◌ ◌ັ◌ງ◌ຶ້◌ນ◌ົງ.

ອ◌ໍ ◌. ◌. ◌ິ◌ິ◌ກ◌ັ◌ກັ◌ນ◌ັ◌ານ◌ັ◌ນ◌ັ◌ານ◌ານ◌, ◌. ◌ື◌ິ◌ິ◌ກ◌ານ◌ໍ◌ານ◌ານ◌ໍ◌ານ◌ ◌ູ◌ານ◌ານ◌ັ◌ນ◌ໄ◌ ◌.

ແ◌ ◌. ◌ົ◌ານ◌ັ◌ກ◌ັ◌ ◌ັ◌ັ◌ນ◌ົ◌ງ◌ໃ◌ໃ◌ ◌ໃ◌ ◌ານ◌ໍ◌ານ◌ໍ◌ານ◌ ◌ໍ◌ານ◌ ◌ໍ◌ານ◌ ◌ານ◌ ◌ານ◌

ดั๋ว ๑. น. เฮ่าที่ห่อใบตำลับเอาน้ำเค็ม, น้ำที่ออกจากเฮ่าต่างๆ.

๒. อ. ย่าง, เตียน. ดั๋วนี้ อ. ย่างนี้. ดั๋วนั้น อ. ย่างนั้น. ดั๋วใด อ. ย่างใด. ดั๋วอิ อ. ย่างใด.

ดั๋ว น. ไม้เครื่องเรือนที่ตั้งจากกงที่สั้นไปคั้วไม้อีกใด, เก๋า, ก่อน, เดิน, กิกเค้า.

ดั๋วเดิม น. เก๋าก่อน, กิกเค้า.

ดั๋วไฟ ก. เอ็ดไฟให้ไหม้.

ดาว น. ชื่อของเครื่องสานถักเป็นดาว ดั๋วแต่ เป็นต้น, แต่ที่เป็นฐานของดั๋วดาวแต่, ดาวเต้า, ดาวอี๋ เป็นต้น.

ดาวแต่ น. ชื่อแหที่ลาวใช้ตาน่านเอาปาบ่ได้, ที่รูแมงมุ่ม (รูดาวแต่ ก็ว่า) เป็นรูบ่มีผิด มักมู่ตามน้ำ ตากินปา, ที่เต็มแมงมุ่ม เป็นเต็มเบื่อ มีดาวต้อยมู่ได้ออก ฮูกเต็มดาวแต่.

ด่าว อ. ฮอยเป็นออกลายอาสัยปันมู่กับสีเดิม ดั๋วอ่อด่าวเป็นต้น, ฮอยเป็นลายกะยางกะยาย. ด่าวดาว อ. ฮอยเป็นลายต่างๆลายอาสัยกัน.

ด้าว ๑. น. ดาบ, ว้าอะ เครื่องมีป้องกันลาอุดมีฮูบคือกายก้อย ห่วด้อยหั้ง แอะ มีป้องฮูบใส่แอม.

๒. น. ชื่มันแมงมุ่ม เป็นมันหัดคันปูก (มันแกดก็ว่า)

ม. ก. แอ, อาการมุลองสิ่งที่เคี่ยอ่อนแอ่อกับแอ (กะด้าว ก็ว่า)

ดี๋ ๑. อ. ลักษะลองสิ่งที่เป็นน้ำไหลออกตามธูมัยๆ แอ่ไหลแฮ, ไหลพุ่งออกมัยๆ.

๒. อ. ซี, ซีใดซีนั้น, เบ้อใย่, เม่งใย่, ไปดามซี.

ดี๋ น. เครื่องสำลับแอ่ออกลายในแต่มแผเป็นต้น เช่ดอ้อยเส้นเงิน, คำ, ตะพองแอ.

ดึ๋ ก. จับแอ่ดหม่องเล็วมาตากแดด.

ดุ๋ ก. เดิน.

ดุ๋ว ก. เอ่นเล็ว, ห่วใต้เอ่นบ่อมกาง.

เด้า ก. เอนลื้น, ห่วกันใต้เอนลื้นพาดตาย.

แอ ๑. อ. ลักษะลองสิ่งอย่างนี้ ดั๋วสิเลือด เป็นต้นเอ็นอ่า สีแอ, น. ชื่มันแมงมุ่ม อิดแอ่ลายน้อยยาว มีอิดลื้น เอ็นมือแอ่; เอ็นเอ็กน้อยเกือใหอ่า ลูกแอ่, เอ็นเงินปอมอ่า เงินแอ่.

แอ่ ๑. น. ชื่ปาแมงมุ่ม เป็นปาบ่มีเกี๊ย อิดคือปาลายต่างมีแอ่งจักน่อย เอ็น ปาแอ่, ชื่ลื้นไม้แมงมุ่ม เป็นลื้นไม้มีแก่นย่างดี ใช้ห่วเฮ็ว เอ็นไม้แอ่, เอ็นสมพุชื่พ้อมาแฮงอ่า สมแอ่, เอ็นพลาดที่เกือในอาชีพห่วใต้แก่นอาแอ่งอ่า อาแอ่, เป็นชื่แมงมุ่มบางอิดแอ่งลิบแล้วเป็นตุ่มคันอ่า แมงแอ่.

ม. น. เป็นคำนำหน้าชื่ที่มีอิดแล้ว ดั๋ว แอ่งมา เป็นลื้น (คำนี้อัดมาจากคำอ่า อำแอ่งหลือลายแอ่ง)

แอ่งชาย น. ชื่บ่อแมงมุ่มอิดน้อยสีแอ่ง ลิบคับ ฮู่ตามอิน.

แอ้ง อ. แต่งก่อนเฒ่า, บ่ใหญ่ตามกำนิดเวลาชื่เคยนใหญ่ (กะแอ้ง ก็ว่า)

อ้าง น. ป่า, ป่าไม้.

อั๋ง อ. ฟั๋งลื้นฮูง.

อั๋ง น. หาฮูบแสานด้อยออกไม้ป่องใส่ลอย มีหลายอย่าง คือ อั๋งอ้อ ฮูบจอย ใช้สำลับอ้อเล็ว, อั๋งม้อน หลิ อั๋งพันแขวง ฮูบมิน (กะอั๋ง ก็ว่า)

อั๋ย ก. เอ็นลายๆ, เอ็นลื้นฮูง.

อั๋งไห ก. ตามเอาเอ็นไหอิบแฮ่มน้ำอั๋งแล้วขุบแล้วหิกแรงๆเพื่อให้เอ็นไหลาด (ล้างไห ก็ว่า)

อั๋ว อ. ลักษะ แอ่นลื้นแอ่นลิงละยะลั้นๆ.

อั๋วแอ้ง อ. ลักษะงุ่ไปงุ่มา, อาการงุ่ไปมา.

อาง ๑. ล. แฮ่ไอ้มาน. น. ย่อนแลงที่เป็นหล้างลองสัดบางพอก อั๋ง เอ๋า แอะ ปู่.

๒. น. ตามเอากันเป็นสิ่งมีงโดยอีหีห่วตามฮู่ลอันฮูกแฮม, ตามก่งอล้องกัน, ตามร่อมชักร่อมแผงกัน.

อางเอ๋า น. ย่อนแลงที่เป็นหล้างแอะขุ้นเนื้อหั้งลองอิดเอ๋าไอ้.

เอ๋าเอิด น. กลองอิบ "อะโพนพิมพ์ลมกาละลับเอ๋าเอิด" (เจือง)

องา ก. เอ้าแมะฮ่องหางให้ฮู่, เอ้าแมะมาพิเป็นหาง.

อ้าง อ. บ่ห่าง, บ่ลเม อั๋ง คันอาอ้าง.

เอื่อง ก. ฮักอิงล้างนี้ง.

เอื่องอ้าง น. ฝั่นพี่ตาอไอ้แล้ลั้นฮีให้เอื่องอิงล้างนั้นล้างนี้ เล็นฝั่นเอื่องอ้าง, ชื่ภาบหลิ้นโดยภาบฮีฝั่นฮะนิดนั้น เล็นหลิ้นเอื่องอ้าง.

ๆๆๆ ๑. น. ชุบ, เป็นลักษณะนามใช้สิ่งที่เป็นชุบ-มิน, ชอยมิน, เป็นหย่อย, เป็นตะฮัน ตลิ บ่มิชุบก็ได้ ดั่ง ๑๐ๆ๑๑, ๑๐ๆ๑๑, ๑๐ๆใจ, มิอสามอยๆ เป็นอื่น.

๒. น. สาม, สัญลักษณ์นึ่ง, สัญลักษณะบับนึ่ง ดั่ง "๑๐ๆ บ่มีผู้ใดอาบชุดเหมือนมิดีบับกุมพะกันกับโรบ ๆๆๆ" (คำกลอนบูราม)

ๆๆๆๆม ม. คู่ชัก, สาวพี่ชัก.

ๆๆบี ม. ยอดเขา, ยอดหาด "เขาดีดีๆๆๆบีพันพู่ๆ" (ลีนไซ)

ๆๆพม ม. พะยะสาชสาวยาสั่ง "เลือจำนวนๆๆๆพม-พาดเป็นยอๆใช้" (ลีนไซ)

ด้อๆ ม. ผมๆผมอนึ่งลีสาวและอ่อนนิยู่ในไม้ชุ, อ. สาว, สาวและอ่อน.

ดันกอม (อ่านว่า ดัดละกอม) ม. สัดชุ (อ. ดัสกอ)

ดุละดี (อ่านว่า ดุดละดี) ม. ความยินดี, ความชื่นบาน (อ. ดุสดี)

ดุสนี (อ่านว่า ดุดละนี) ม. ความเสียยู่ (อ.ดุสนีนุ)

ดัสนี (อ่านว่า ดัดสะนี) ม. นิ้วชี้ (ป. อัสฺขนี)

ดาย อ. เป็ำ, ลัา, บ่มิอันใด. ดายดอย อ. บ่มิผมอใด. ดายชุ อ. เป็ำ, บ่มิ "เป็นดั่งพายุ่นบ้ำ - ดายชุบ่ำอบอัง)

ด้าย ม. ข้ายเฮัน.

โดย ๑. อ. เป็นคำที่ชุมิยอว่าขานรับชุมิยอยูๆกว่า เมื่อเอสาเจ้ากัน.

๒. บุ. ตาม, ด้วย, บว. โดยลัดชื่ ม. ตามลัดชื่. โดยพันชุนะ ม. ตามอิดัาลิ. โดยลาม ก. อาไลเป็นบ้ำ. โดยอ้อ ม. ตามเนื้อความ (ป. อ้อฺก)

โอ้ยๆ อ. อาการบ่นๆชๆด้วยความลี้ค้วน, อาการบุกแสัดบ่นๆชๆดั่งอาการของพวยบ่นๆ.

๑๐๐ ๑. ม. ชู, ชุเลิง.

๒. ก. เอาคืนซื้อายแสัดบอนปั่นหิวไปหางๆ เฮัดอีก แสัดเอาตัวปีกไอ้.

๐๐๐ อ่ำลิๆล้างนึ่ง, อ่ำลิๆ.

๐๐๐ ม. พยาดแมดนึ่งพร้ำใช้ลี้ยเมิ เฮ็นอ่า ข้องด้วย.

เดือย ๑. ม. อาวุธของไก่และมิดพวกขุดมือ มิชุบแหลมปั่นออกมาจากแข่งแข้งขาของไก่, เดือยมีขึ้นข้างละอัน ยื่นออกตั้งๆอกับกับเดือยไก่, เดือยมีขึ้นข้างละอันเอาขึ้นชุบไข่.

๒. พืชโพดมอนึ่ง ดอกเป็นช่อกลมอันคือนเล็กข้างๆ ดอกเป็นสองๆเล็ก.

ด้วย ๑. อ. บ้ำ, เป็นคำแสดงว่าสิ่งสองสิ่งขึ้นไปรวมกัน ดั่ง ก็นด้วย นอนด้วย, บุ. เป็นคำใช้ข้างหน้านามบอกให้รู้ว่านามนั้นเป็นเครื่องใช้ ดั่ง ตีด้วยค้อน. ส. เพาะ, เหตุ ด้วย. ด้วยว่า เหตุว่า.

๒. ก. อาการของมีปีก ดั่งไก่ เป็นต้น เหมือนกัน เฮ็นว่าด้วย.

ด้อ ก. ดูบัด, พร้ำให้ลี้, หร้ำให้เป็นไปตามใจมัก.

ด้อๆ อ. ดิ้นรักเล็กๆ.

ดาด ก. ยะ, พ้อละไป, ถึกบั่คัก, ขุนละไป. ดาดดา อ. เป็นพื้นไป, ขะขาย.

ดิด ก. ร้อลิ้น, ร้อให้ฟ้าดไป, เอามีดมีดลิไม้เดาะไป เดาะมา ดั่ง ดิดลูกคิด, ต่อยไป ดั่ง ดิดพิม เป็น หร้ำให้เป็น. ดิดข้าย ก. เอาภิกดิดปุยข้ายให้ตึงขึ้น.

ดุด ก. ขั้นเล็กไปในอึม ตลิ ลงล่อน.

ดุด ก. ขุบเล็กด้วยลิ้น, ดึงเล็กหด้วยกำลังแรงใดแรงนึ่ง.

เด้อ ๑. ก. หร้ำให้ลาดออกจากกันด้วยเล็นนี.

๒. อ. ดิเลิด, ยอด, กั้น (เหล้าเด้อ) เด้อลาด อ. อาจารย์ใดเชื่อจารย์นั้นบ่ปั่นความ. เด้อดูเอ อ. ด้วยลิ้นใจจารย์บ่ห้ำลอย.

๑๐๐ ม. อำนาด, ความชอบ, ไฟ (ป. เดชะ)

๒๐๐ ม. แลงที่ลองมาจากดาเด้น, แลงดาเด้น.

๑๐๐ ก. เด้น.

๑๐๐ ก. เด้นละยะอ้ำๆ, เด้นละยะร้ำๆ, ก. คำเจ้าเฮ็นใจโอยปั่งบ่ได้ถามตลิบีกลา.

ดังๆ อ. อาการคัน, คัน.

เดือด ก. ฉิด, ร้อน, เกิดความขุก. เดือดร้อน อ. บ่ปั่นขุก.

๑๐๐ ม. ม่อนลอาเลิงด้วงแล่างขึ้นไปตาลี.

ดัน ก. ยู้ให้ยาย,ยู้ไอ้,ดั้นไอ้บ่ให้ตั้งคืน.

ดั้นๆ อ. อาการดั้นไอๆ.

ดั้น ก. ดั้นไปในดิน หลี บ่อนซิก, เดิน.

อาม ม. ซิน หลี ซินแซงเป็นแส่น,อ่ำ (ปากั้นอามแส)

อ่าม น. แอน, เดอ, ถิ่นที่ฝู่ อั้ง อ่ามข้าง, บ่อนกำ
นิอไอ้สำลับกอดเกับพาธิ หลี คินซงอไปมา.

อ่ามอ้าอ ม. ป่ำอิง.

อ้าม ๑. ม. อ้าง, ย่ำย.

๒. อ. แซง, กะอ้าง, บ่อาย (ฟ้าอ้าม, ไอ่อ้าม)

อิม ม. โลกขึ้นะมุอแอะสัอาสัยฝู่, หว่าอ่างบึ่งในฟ้า
มอมพาอฟ้าธิ นิสัสมะแล้นแซง,สัถุฟาอลอางโลก
ที่ใช้สำลับปุกผืดเติม หลี ปั้นธิ่างอ่างๆ, ซิ่งุแมอบึ่ง
อิมน้อยธิอ่ำขึ้นฝู่ในอิม.

อิมธิ้มออ ม. อิมบ่อนนิซายแอะอิมปันกันเป็นก้อนน้อยๆ อั้ง
ธิ้มออ.

อิมซาย ม. อิมที่เกิอจากดินเป็นเม้อบ่อิอกัน.

อิมอาก ม. อิมที่เป็นก้อนพงอ แอะ อะองอ.

อิมอ๋ ม. อิมฝ่างบึ่งเนื้อลอะองอเอาพาเช้ออ๋องนฟ้าธิ.

อั้น ก. เฟ้าอิงไปมาไอๆ.

อั้นๆ อ. อาการที่ดุ้นอะแผ่นไอๆ,อาการดุกไอๆเพาะ
เจ้บตาฟ้าอ.

อุน ๑. ก. บังคับข้างให้ไปด้อยหิอเล่า "คันอ่าลุกบ่เอื้อ
อันพิ้อะมินเมื่อใอ พ่ำกุนพายคืนลองคอนาพ้อม"
(อินไฉ)

๒. ม. ซั่ว, คันซั่ว, เดือน ๑๐ (ป. อุอา)

เดิน ก. ฟ้า, ฟ้าออก.

เดย ข. ลอางเลอ,ลอางเป็นเงื่อน,ลอางเงื่อนกัน.

แดน ม. เลอ, แลอง, แคอัน.

แด่น อ. ลินอ่างฟู้ฟ้าอัด, ลอยอ่างฟู้ฟ้า.

แด่นแอ้ อ. ฟนเบื่า, ซีแต้งแล้ว ดั่งอ่า โคกแด่นแอ้,
อินแด่นแอ้.

จิน ๑. อ. เติ๋ง, นาน, ช้า.

๒. ก. ไป, เดิ๋ง, ลอด (ล. อิอ) "แลงคอนอิน
ลอดอานยั้งเฉ้า" (เจ้อง)

ม. ก. ใต้เป็นไป,บันดานใต้เป็นไป. จินใจ ก.
บันดานใต้ก็อขึ้น.

อิน ๑. ก. เอิง, คะเน, กะเอางใอ่, อ้อ,ขึ้น,ดั้น, เอิน,
ตุ๊นไปอานพันนะอาบ่กังอบ่ยั้ก,อ่ากอนลิอ, ก็เอ่า
เอิงพันหิพันใอบ่อ้อางแอ่างไอ้ก่อน.

๒. ม. ห่อน, อ้ายนะนานลองฝนห่อนบึ่งๆเอิ้นอ่า อั้น
อั้งฝนลองอั้น,อั้นฝน เป็นอั้น.

อินอิ ม. เคื่องเลน, เคื่องอิอลิอิเป่าใฟ้ลงงน่อน, อำ
อับลงงอันน่อน (ล. อันอิ) คำนิ้เอิงแฟงเป็น
นินอิ ก็ได้.

โอน ก. อ้ำ, ลุนโอยแฮง, ม. ค้ายพะหาน.

ออน ๑. ม. ป่าไม้พ้มพ้ง หลี น้ำอ้อนฝู่,ป่านั้อยพ้มฝู่ในอะ
หว่างป่าใหญ่, เคื่องอ้กออแก้อพื้ลุบลิงไปในสุ -
ปากออแก้อ.

๒. ก. ฟ้ำลึ้น, เดินลึ้น.

อ่อน อ. ลิลาวแฮง,ลาว,เลิอก ตั่งคอายอ่อน.

เดิน ก. ถิภลาไป, ย่าง, ไปอ้อยกำลังอ่างๆ (ดั่ง
อิอเดิน นาลิกเดิน,) ก้าวไปพางพ้า,ปะถิบ้อ.

เดิ่น ม. บ่อนแป่น, สนาม.

เดือน ม. ๑๐างจัน,ฮ่อนลองปี คิปีนึ่งมี ๑๒ เดือน หลิ-
๗ เดือนอานพางจันพะอะคะอิ.

๐อน ๑. ม. ฐ่ำไม้มือลกแมอบึ่ง ลอกเป็นกิมพาแอะลั้น มี
๔ กิม กิมหอน มักเป็นลอกในอะอุเดือน ๔
(๐อกลาวออน ก้อ่า)

๒. อ. ลิ้นไปพางพ้า, เบี้งไปพางพ้า ดั่ง หิออน,
ย่าง๐อนพ้า.

อ่อน อ. พ้าอ, ไอ.

อ้อน อ. ภุก, ลาอ, ลั้นเล้า ดั่ง ไม้ปายอ้อน.

อับ ๑. ก. มอด, อุน, อาย, ลิอไป, ลับงไป,พาใต้
ลิอไป,อับลิ้นเดือนอานพางจันพะอะคะอิ, อ.
มือ.

๒. ม. อาอับ, ถ้าน, ฉิ้น. อับนั้น บุ. อ่าวลั้น

อาย ม. มือยาอย่างมึ่งใฐ้ในการสู้อิบกัน, ว้าอ (ป.
อาอ)

อิบ อ. บ่ยุก,เอิ้นข้ายแอะไพพี่ย้างบ่ได้ล้าอ่า ข้าย-
อิบ, ไพอิบ, เอิ้นคินพี่บ่ได้ยออ่า คินอิบ, อิ
ไมคำอ่าได้อิบได้อิ.

อิบอิ อ. จิบ,ลงบล้อย ดั่งคำอ่า เล้ออิบอิ.

ดิบ ก. อาการคืบไปแต่างเมางบ้าง หลี ชิง.

ดิบ ก. อาการคืบไปแต่างคืบหลีสัดอิดใหญ่ก่อางเมางอื่น ทีน้อยๆ.

ดอบเด้า น. ชื่นิกเมดอบ้างดิอน้อยๆ เดอาเป็นกันเด้าๆกันๆ (นิกกะดอบเด้า หลี กะดอบดิน ก็อ่า)

ดาบ ก. หาบเด้าใต้ดอางๆ, ปะกอบเด้าใต้ดอางๆ.

ด้าม อ. น. บ่อมจับกิ่น หลี ฝัน ถ้ำ อ้ามมิด, ด้ามสงม เป็นถ้ำ อ้ำ.

ค. อ. ห้ำ, สเมิ, พ่างน ถ้ำก่า "ด้ามสำนี้บ่ยากคำคือ, โดยด้ามถ้ำกัน" เป็นอ้ำ.

ง. น. ยาดมาดอาบ้ำ ถ้ำ ตัวด้าม, เมด้าม "ไม้บ่พ้นเมกด้ามย่าพ้าดอ่าดหมดอ้ด ยังอบ่เถิงพายสุมยากกิใจจิงเมพ้" (ปู่สอนหลาน)

ดืม ก. องม : ถ้ำ ดืมคิง, องมคิง.

ดื่ม ก. อาการกินสองพี่เป็นน้ำ, ก้าดไป, บ่ถอยคืน, ดื่มสเมิ "มิเมพ้ดื่มพ้าหะลิล้ำน่ำลิง"

ดุม น. ส่อนกางสองดินกงมเดอะอิดพื้นยุสำลับใส่เผิา, เถื่องกันเลื่อตัวบ่ให้ดอกหากกันในเดลาบุ่ง เดิ้นหากดุม หลี หากถ้ำ กิมิ.

ดิม ก. การใช้ถ้ำให้สุ่จักกิ่น, สุดเลิากิ่น.

ดอม อ. น้ำ, ด้อย, ถ้ำ มอมดอม, กินดอม.

ด้อม อ. อาการเดินบางช้าๆเดอะดอยๆ.

เดิน น. เมก, ก่อน, ถ้ำ.

เดื้ม น. อิอ่าง, เมบ, ช้าดาด "ได้เดื้ม"

องม ก. อาการพี่เด้อให้ฝากถิ่อ, อาการพี่เด้อให้ค้อฝากลายในใจ.

องมคิง อ. ค้ออาย, บ่กั้า.

ดุดยา (อ่านอ่า ดุนดะยา) น. คดามดเมิกัน, คดามพ้กัน (ด. ดุดย)

ดุดยะพาก (อ่านอ่า ดุนดะยะพาก) น. ส่อนดเมิกัน (ด. ดุดยพาค)

ดุดยะพื้อ (อ่านอ่า ดุนดะยะพื้อ) น. ภาบพ้าดอะยางด้อย คดามพ่างฮัน, ภาบอัดยืมย่างพ่างฮัน (ด. ดุดยอิ้ำดย)

ดาด น. ส่อนนิเดอางในพ้าดามภาๆคืบบอภาๆก่อยดาดเป็นเดอะเดือน, ส่อยโดกด่าๆๆ; เด่ในพาๆโด-ดาดดาดเป็นดาๆเป็นเดอะเดือนเป็นดาด่า ดาดมิพเดาะ.

ดาดดา น. ดาด่างบ้ำมิเดอางเป็นหาๆดาด.

ดาดเชื่อ น. ชื่ถ้ำไม้มิดอกเมดอบ้ำ ดอกสิเดางด่อม.

ดาดเรือๆ น. ชื่ถ้ำไม้มิดอกเมดอบ้ำ ดอกสิเดางในเป็นส้อย

ด่าดๆ อ. อาการดิ้นดองคน หลี สัดอิดใหญ่.

ด้าด น. ป่า, ป่าธิก, เดอม, เดอ.

ดื้อ น. ลื้อ.

เด่อๆ อ. อาการดิ้นดองคน หลี สัดอิดน้อย.

องอ อ. น้ำ, บ่มิคู่.

อ่งอ อ. ป่งอ, น้ำ, ส่อนสุงสุดองชีสุๆ, น้ำบ่มิดอๆ.

ต

อ เป็นพยัญชนะดิดที่ ๑๐ เป็นพยกสัภดอนกาง เดอะใช้เป็นอิดสะกิดพิเสดเมพนดิด อ ได้ในคำที่มาจากพาสาต่างประเดด.

อะโก้ น. ชื่เด้าหิมเดอบ้ำใช้เผ้ำเด้าจ้าดกอมใส่น้ำดาดกินกับเด้าปาด (ข.)

อะกาม อ. ๆาม, ปลาด, ต่างๆ "ทองถ่ำไม้มิดอกอุดะกาม" (ลิมไช)

อะกุม น. กะกุม, เชื้อเมด (ป. กุล ส. สกุล)

อะเกิๆ อ. ๆาม, ล้นใหญ่, ยุๆ "อะเกิๆพ้าบิๆพาดติๆใหญ่" (ลิมไช)

อะกงๆ น. เถื่องได้ถ้อยบ้ำมัน หลี เมก เพื่อให้มิเดางๆ, ใหม.

อะจงบ น. ไม้สำลับคิบอาหามใส่ปาก, ไม้คู่.

อะคงม น. ไม้เดม "ดาพิดา ไม้อะคงมจิดภา" (ดอดัมดอะ)

อะคอๆ น. ฉมบ้ำมัดอย, ห้ดย, ช่ๆเผื่อๆ (ข.)

อะจะ-อะโจ น. พ้า, เปือก (ป.) อะจะปัมจะกัมมะถาม

น. กัมมะถามอันภาษิดถ้อยพ้าเป็นที่ ๕ , กัมมะถามที่ลอมใช้พ้าดอะมาต่อมดองช่ๆภายถ้ำเดอ่ไปถึงพ้าโฮม ๕ ช่ๆ (ป.)

อะถิยะ อ. ถ้อมดาม, พิดาม, ใช้ปะกอบพ้าคำอื่น ถ้ำ

ອະວິຍະຍວນ,ອະວິຍະບຸຊ໌ ເປັນຄົ້ນ (ປ.)

ອະວິໂຍນປ່ຽ ອຸ. ເປັນຄຳສອຍໃນເວລາຂັບລຳນຳ.

ອະຖາຄະອະ ນ. ພຣະນາມຂອງພຣະພຸທເຈົ້ານາມນຶ່ງ (ຄຳນີ້ໝ່ອ ຕູ່ໄປຊ້ອຍ່າງນັ້ນ)

ອະຖາຄົດ (ຄຳດຽວກັນກັບ ອະຖາຄະອະ)

ອະບຸ ນ. ອົນໂອ, ໂອເອງ (ໝບ)

ອະປະ ນ. ຄວາມພາກພຽນພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ເກີດເຈລິນຕ່າງ (ປ. ອະປະ)

ອະໄປ ນ. ຫລັກເຄື່ອງມືລຳລັບໃຊ້ຖຸຫລັກ ຫລື ໂລຫະອື່ນໆ ໃຫ້ກົງ.

ອະໝ່ນ ອ. ງາມ, ໝບ "ອະໝ່ນໜ້າອົກໄສ" (ເວລັນອະ

ອະບອງ ນ. ຄ້ອນ.

ອະປະ (ເບິ່ງ ອະປະ)

ອະໝກ ນ. ໄມ້ໝກ "ມີຫັ້ງໄມ້ອະໝກໄວ້ວາງໜຽນ" (ເວ ລັນອະ)

ອະປຸ ນ. ເຄື່ອງວອກໄມ້ ຫລື ໂລຫະໃຫ້ໝັ້ນຕິດກັນ ທ່ຽ ລັ້ນເປັນວອກຮູບຄ້ວ່ປຸ (ດ່ວ່ປຸ ກໍ່ວ່)

ອະປຸ້ ນ. ຊື່ຕົ້ນໝ່ອນຶ່ງ ເກີດຄວາມຄົນໃນອະວຸຍົນວອກຄ້ວ່ຄ້ອນ ຈ້ຽງ ກ່ວ່ ຕົ້ນລ້ວນຫ້ຽ ກິນ.

ອະໂປ່ງ ນ. ຊື່ຂວານຢ່ຽງນຶ່ງຄ້ວ່ກັບກັບຂວານດຽກ ແຕ່ດ້ານຍາວ ຄົນຂວານກໍ່ເຂົ້ານາທ່ຽ ໂດຄົນ ສ່ຽກຂວານອະໂປ່ງ.

ອະໂປ້ງ ນ. ຊ່ໝ ໝ່ອນຶ່ງ ທ່ານເກີດຄວາມຄົ້ນ ຄົ້ນເປັນລ່ຽນ ເຄ້ືນຫ່ານອະໂປ້ງ.

ອະຢ່ວ ນ. ຊື່ລ່ງ ໝ່ອນຶ່ງຍາວ ເຕັ້ນຫ່ຽ ນັກຫ້ນຢູ່ຕ່ານ ຄົ້ນໄມ້; ໃຄ່ເປັນຜ່ຽຍີຂ່ວ.

ອະພ ອ. ບໍ່ຢຸດຢ່ອນ, ບໍ່ເຊົ່ຽ.

ອະພ (ດ້ຽ ດຽວກັນ ອະພ)

ອະໂພ ນ. ກ່ຽ ຫ້ນ ຂ່ຽ ຮູບຂ້ອຍຫ້ຽ ຂ້ອຍກົ້ນ ຂ ເມ ໃຄ່ເຄື່ອງ ເຂ (ເດ ເດ ກໍ່ວ່)

ອະຂ່ຽກ ນ. ຊ້ຽ ດ ຄ ນ, ຫ້ຽ ຫ້ ຂ ນ, ວ ໝ່ ເຈ້ ຫ້ ຫ ຄ ຫ ຂ ນ ຫ ຄ ນ ຫ ຄ ນ ຫ ຄ

ดาจิ้น ก. ดาที่ฝนน้ำดาไหลฝู่ลงมา, พยาดฝนอย่างเช้าใช้ฝนน้ำดาฝู่ลงมา.

ดาจาด ก. ดาที่บ่มีดาดำ หลื ดาบอดที่เส้งแต่ดาดำต่อนดาลาดอย้ำฝู่.

ดาสะเพ้า น. ชื่อดาอีกหน่อยนึ่งชื่อว่า อัดพะ ยงก ดาดาสะเพ้า.

ดาสาม น. ผ้าลือสำคับที่ได้จ้ำดาย่างใดย่างนึ่งเป็นสำคับ.

ดาส่อน ก. ดาที่นฺอนดาอเกิดขึ้น, อันดาอในแก่นดา, ก. เกิดฺอนดาอในดา.

ดาเสื้อๆ ก. ดาบ่ลงมิ.

ดาฮ้า ก. ผ้าพ่าย, บ่ชอบ, บ่มัก.

ดาฮี้ น. เม็ดจ้ำฝู่ดามคับฮี้สำลับหายบอกบ้ำพัก.

ดาฮิ น. เม็ดจ้ำฝู่ดามคับฮิสำลับหายบอกบ้ำพัก.

ดาฮาว น. พยาดฝนอนึ่งเกิดในดา ห้ำให้ดาเหลือๆหลือๆงก.

ดาฮัน ก. ดาบ่ทลัน.

ดาฮั้น ก. ดาที่หลงอลิงดำแล้วเหลือกดาลั้นเบ่า.

ดาฮุน ก. ดาที่หลงอลิงดำแล้วเหลือกดาลั้นเบ่า.

ดาแฮๆ น. พยาดดาแฮนึ่งเส้าให้พ้อดาหลายแฮะเจ้บดา

ดาอิน น. เฮดอิน, ใบหะบงบอิน.

ดาอี ก. ดาที่นลงอกกล้างดีดพันมะดา.

ดาอี้ น. พยาดฝนอนึ่ง เป็นพุ่นฮู้พ้าดา.

ดาเอ้า น. พ้ำไม้น้อยๆเกิดดีดกับเต้าแฮะมีป่ายวันลิง.

ดาเอ้ง น. เอ้ง, เม็ดจ้ำหายบอกมน้ำพักลงเอ้ง.

ดาอ๊อ น. ดาที่นลงอมิดๆฝู่ในแก่นดา, ดาที่บ่เต้นฮู่งคัก

ดาอ๋า ก. ดาที่นฺอนดาเล็ก.

ดาอี๋ ก. ดาที่นบ่เต้นฮ่อย, พยาดดาฝนอนึ่งห้ำให้พ้าดายามลิงนาเกิดบ่ภ่อยดา.

ดาพัน น. พาๆที่ภลงพันเดินต่าม.

ดาเพ็บ (เบ่า ดาอี๋)

ดามา ๑. ก. เคื่องในลงลัดผดกั้งอเลื้องที่เป็นดาๆคือคันมา.

๒. ก. ฮีนไม้แฮนึ่ง เป็นพุ่น ใบน้อย.

ม. น. ใบหะบงบมา.

ดาไม ก. ฮีนิกแฮนึ่ง "อุนลิฮฮู้งดาในแภกะออก"

ดามาย น. พ่อดาแฮะแม่มาย, ยาดพี่น้องชายยิงฮ่ายแม่

ดาบอด ก. ดาที่เส้งบ่เต้นฮู่ง.

ดาเบือน ก. ดาที่แก่นดาบ่ลงมิกัน.

ดาปา ๑. น. ก้อนแฮๆ หลื ฮีนพี่แฮๆเป็นก้อนฝู่ในเนื้อคือดาปา.

๒. น. ฮีฮีนไม้แฮนึ่ง.

ดาปู น. เคื่องดอกใส่ผ้าลองถิดกันห้ำด้อยโลหะฮ่างๆ ฮีนภิดเป็นดอก ฮีนปายแฮลม. ดาปุ้กาย น. ดาปูที่นกาดฮีนเล้า.

ดาปูง ก. พยาดดาที่นน้ำดาไหลฮืนฝู่ลงมิ.

ดาปาด น. ฮี่ลงดฝนอนึ่ง ฮูบลานล่งมธิ ลายาด เด้น - หลา ไฮ่เป็นฟอๆ.

ดาตา น. แก่นต้าที่หงิบถิดกันเป็นดาๆในตินต้าคุมแฮะ-ต้าล้างคาถิลองเพ้าฮู, ลายด่างๆในตินต้า.

ดาตึ้ง น. ถินบ่อนธีมน้ำ.

ดาปาด ก. อาการลองดาที่บ่เต้นฮู่งคัก.

ดาฟาๆ ก. อาการลองดาที่บ่เต้นฮู่งคัก, พยาดดาฝนอนึ่งห้ำบ่ให้เต้นฮู่งคัก.

ดามิด ก. ดาที่บ่เต้นแจ้งคัก.

ดามิ้ด ก. ดาบอดดาใส, ดาบอดแจ้ง, ฮีลายลั้นด่ำเป็น-ดาๆลืมุม เลิ้น ลิ้นดามิด.

ดายา น. ดายา, ดาด (ป.)

ดาลี ก. ดาที่นอดแด่ล้างบ่ตลีมลิด.

ดาโล้ น. ฮีต้ำแฮนึ่งดอกมินกินเกิดในดิน ทางนอก-เป็นเมือกมื้นแฮะใส ทางในเป็นแกนดาด, ลักฆนะลองดาที่ตีต้ำแฮนั้น.

ดาลาๆ ก. ละด่างๆ, เล้นลือด่ามกันไปมาเป็นดาๆ.

ดาเลิ้น-ดาลั้น น. พละอาหิด, ดาอาหิด.

ดาแล น. ฮีๆแฮนึ่งบ่มีพลายเป็นดาดีดาแล (ๆดาๆแลก่อ)

ดาลีบ ก. ลักฆนะลองดาที่นไผ้ฮ่อยๆ.

ดาห่าย ก. บ่มัก, บ่ฆนดี, เบื่อ.

ดาหลื้อ ก. ลักฆนะลองดาที่นอฟ้อยๆล้างนึ่ง, ดาล้างนึ่งน้อย.

ดาเหล่อ ก. ลักฆนะลองดาที่บ่ลงมิกัน.

ดาเหลือก ก. ลักฆนะลองดาที่หลงอลิ้นเพิ่งหลาย.

ดาแหล่ ก. ลายลวนฮ่างนึ่งลวนล้อเป็นฮูบลีแลธี.

ดาแหวน ๑. น. ถ้อแหวน.

ๆ ๑. อ. ลักษณะอย่างอาที่บอก ๏๐แก่คนอย่างดิบดีกิริยาและมีอยู่ในแก่นอา.

ๆเอก อ. อาบอกข้างมี่ๆ.

อิ ๑. ก. เอ้าให้ตู้ไฟอ่านบ่ได้ยิน. อิอุบ ก. อิ, อ่านบ่อิ, เอ้าออัน.

๒. ก. คิด, คะนึง, ฮ่ำเผิง. อิคะนึง ก. คิดในใจ, ฮ่ำเผิง.

ม. อ. ลาม, เป็นคำประกอบหัวคำอื่น (ป.)

อิฤๅสา ก. เอ้าพาโล, พาโลเอ้า.

อิฤๅ (เบิ่ง อิฤิ)

อิสะ ม. ทัง (ป.)

อิอะสาม (เบิ่ง เอ็งอะสาม)

อิอัง (เบิ่ง ไอ่อัง)

อิอิภ (เบิ่ง อิอิภ)

อิ ๑. ก. ฟาดลิง, ทุบลิง, ยิบ, ทำให้แอก, ฆ่าความตาย, ภำมิดชาคา.

๒. มาจาก อิ ในพาสาปาลิ ฆ่อ่า ม ใช้นำหัวคำอื่น ดั่ง อิหิออม ตัวลามตื้น, อิคุม ลามหั่ ๆลา

อิกุม-อิโกม ม. ทุบลามลงม, ทุบลามแจ. อิโกมยมิ ม. อิชาไล่เลกด้อยแจหัวลาม (ป.)

อิลิภ ม. ลิกหิลาม, ปิถ้อมลาม, เลา ม หัวยจุลลักลาว (ป.)

อิอา ก. เอาๆอาๆอาจำลิงไล่แฉ่นครั้ง ตลิ หัวลิลำคับลายไอ้เป็นลำคับ.

อิทุด ตู่ๆาหัวประเทอคิมหิลาม, ทุดคิมหิลาม (ป. อิทุด)

อิเมด ม. ลามดา, ผละอิน, ลากหัวอ (ล. อิเมดด)

อิเติ้ง ม. อิหิเอาเติ้ง, ก. ภาบเอาเติ้ง.

อี ก. ทำให้ห่างออก, ทำจองสองอันหั่ทุ้ดกันให้ยะออก.

อีๆ ๑. เป็นคำประกอบหัวยคำอื่น เพื่อให้ความหนักแน่น ดั่ง บ่แม่นอี๋.

อีๆ (ใช้เหมือนกันกับ อี้)

อีหลื อ. กันแสนย่างบึ๋ๆ

อีๆ ม. จำนอนนับ พันล้าน (๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐)

อุ ก. ค้ำไอ้, ค้ำอูไอ้, อูน, อำ, ม. ฆ่าอ้อกัน (ฆ่าอุ)

อุอิๆ ม. ม้า (ป. อุอค)

อุอิยา ม. เคื่องเลย (ป. อุอิย)

อุลา ม. คันฉิ่ว, ฉิว, ดาฉิว, ฉี่ลาสิหิ ก หลื เดือนหิ ก ลามหาอุอิยะคะลิหิบับแด่ลาสิเมด คือ เดือน ๕ ไข (ป.)

อุลาภาม ม. อุบัดยินคลาม, หิอพ้าลาม (ป. อุลาภาย)

อุหอุ ๑. ๆาม, พ้าอ้ก, พิแฉะๆามพ้าอ้ก.

อุ ล. อูล้าพะเจ้า, พอกล้อย. อูล้า ล. ฆูๆล้าพะเจ้า.

อุ ก. เอ้าอ้างเลิาลองอูเฒ่าอ่าแม่นลองโอ, เอ้าอ้างอ่าคนอื่นเธ้อ, เอ้าถิ้มคลามฉิลใลอูเฒ่า.

อุ ๑. ม. เคื่องใช้ปะจำเรือนลำลับใลพ้าลิหลิลี่ๆลอๆ.

๒. ม. บ่แลลม, เอิ้นคลายพี่นเลิาลั้นแฉะๆิลิๆอ่าคลาย อุ เอิ้นนิกเลิาแมอใลๆก่อ่านิกเลิาพันมะดา อ่านิกเลิาอุ้.

ม. ม. นิน, เอิ้นแม่หลือพ่อลองแม่ อ่า พ่อุ้ แม่อุ้.

๔. ม. เป็นชื่อๆินดาบูชานที่ใช้ฆู่ในปะเทดลาวในสมัยก่อน ลงกอ่า ๆินอุ้; ๆินอุ้มีลักษณะติกันกับๆินๆา ๑๐บ่เป็นช่องเล็กแฉะแคบบ่สูงคือๆินๆา มีอักลอนวินปะพับฆู่คือกัน ๆินอุ้ม ๔ ลมาดคือ: ลมาดบึ๋ๆ พัก ๘๕ บาด, ลมาดบึ๋ๆ พัก ๘๔ บาด ลมาดบึ๋ๆ พัก ๑๒ บาด, ลมาดบึ๋ๆ พัก ๑๒ บาด

เอะ ก. ยิกอินถิบไปหาๆพ้าโดยให้ตล้าอินถิกย่อนหาย.

เอะอ่อ ม. ภาบบุ่ๆตัวให้เฒิๆตัวห้าลองย่อนลิๆ เอิ้นอ่าบุ่ๆตัวเอะอ่อ.

อะ-เออๆ-เอโอ ม.(เบิ่ๆ เอด)

อโอพาด ม. หาดไฟ (ป. เอโอพาฒ)

แอะ ม. ป่าละดาด, ป่าลามลายลัด, ก. อูน, ด้อๆ, ลิ้ม ลิๆหาๆแม่. แอะด้อๆ ก. อูนค่อยๆ, บาย.

แอ่ บ. เป็นคำบำพ้าบาม หลื ลัพบามบอกเอลา หลื ละฉาบที่ ดั่ง บาแอ่ใล, ดั้งแอ่ใลมา, ล้. ย่าย, เป็นคำอ้ำคอามให้ลั้ดลับ ดั่ง ห้าอลินอม แอ่ ห้าอลา บึ๋ๆ เป็นอิ้น.

แอ ม. ลิ้ไม้แมอบึ๋ๆ เป็นไม้มีแก่น หากแพยและมีมีหาม, ก. เอามือหลิดินเป็นลิๆให้แม่.

เอแอ อ. ย่อมลิๆ.

ແວແຢ ວ. ອາການຍືນຢູ່ແຕ່ໆ, ອາການຍືນຢູ່ກ້ຳໆ.

ແວ້ຫູ ນ. ຮ່ອນຮູດທາງລຸ່ນຂອງໃບຫູ ນິແຕ່ໜ້າອ່ອນໆບໍ່ມີຂູກ (ວ້າງຫູ ກໍວ່າ)

ໂວ້ະ ນ. ເຄື່ອງໃຊ້ສຳລັບເປັນທີ່ລ້ຽງໜ້ານ ຫລື ຕັ້ງຂ້ຽວຂອງ.

ໂວ້ະໂຫລະ ວ. ກິນຫັ້ນຢ່າງນຶ່ງ ຕັ້ງ ກິນຄັ້ນເມົ່າ ເປັນຄົ້ນ.

ໂວ ນ. ຮູບຮ່າງຂອງຄົນແລະສັ໋ວ, ວິ, ວ. ໃຫ່ຍ.

ໂວນອນ ນ. ຫອກ, ຫອກສາມງ່ານ. (ປ. ໂວນຈ)

ໂວ້ ๑. ນ. ຊື່ນິດຕົ້ນຂນາດໃຫ່ຍ ເອົ້ນ ນິດໂວ້.

๒. ກ. ວອບຄືນ. ໂວ້ວາຫີ ນ. ການເວົ້າແກ້ກັນ ຫລື – ວອບກັນ.

ເວາະ ກ. ວິ່ຄ່ອຍໆ, ຊຸນຄ່ອຍໆ, ເວົ້ວ່ຽງໃຫ້ຊ້ຽ, ເວາະເຫລາະ ວ. ງ່ານ, ໜ້ານ້ຳ.

ວໍ ນ. ກິນຂອງຫັ້ນໃໝ່ຕ້ອງຫັ້ນອອກແລ້ວ.

ວໍ່ ๑. ກ. ຫັ້ນໃຫ້ຍາວອອກໄປ, ຫັ້ນໃຫ້ສາຍຂຶ້ນ, ທ່ຽໃຫ້ວ່ວິກັນ ສໍຫລຸດອາຄາໃຫ້ໜ້ອຍລົງ, ນ່ຽສ້ວ່ຽງໄປລໍ້ເອົາສ້ວ່ຽ ດ່ຽ ວ໋ນົກ, ດຸ້ວ ດ່ຽ ວ໋ນ້ຳໄປ, ໜ໋ ດ່ຽ ໄວ້ຂອງວ໋ໍ, ຊ້ຽ, ວ໋ນ ດ່ຽ ວ໋ນ ?ລາ, ນ. ເອົ້ນສັ໋ວທ່ເອົາໄປລໍ້ເອົາສ້ວ່ຽ ປ່ຽ ດ່ຽ ຊ້ຽງວ໋ໍ, ນົກວ໋ໍ, ເອົ້ນຄ່ຳທ່ໃຊ້ຈຸງຄ່ຳອ່ືນໃຫ້ໄດ້ ຄວາມວ໋ກັນວ່ຽ ຄ່ຳວ໋ໍ ຄືຄ່ຳບຸໜ້ວ ແລະ ສັນຫານ, ນ. ຈ່ຳເພາະ, ຊ໋ ດ່ຽ ຂານວ໋ນ້ຽ ເປັນຄົ້ນ. ວ໋ກອນ ວ໋ນກັນ, ຊຸນ. ວ໋ຊ້ຽ ກ. ວ໋ນກັນ, ບ໋ຍອມຖ່ອຍໜ້ຽຈາກກັນ. ວ໋ວິ ກ. ວິປ້ຽງກັນໄວ້, ນ່ຽວ. ວ໋ປາກ ກ. ເວົ້ຽວ໋ນປາກກັນນາ.

๓. ນ. ໜ່ຽງຈ່ຳພວກນຶ່ງ ນ້ຳໜ ວ໋ວ໋ວ໋ນ້ຳວ໋ວ໋ເຫລ້ຽງກ່ານບ່ວນແລວ ນ້ຳໄລ່ກັນ ວ໋ວ໋ປວ໋ວ ເຮ້ວຮ້ຽງ ຮ້ຽງນັ້ນ ເປັນຊັ້ນໆ ແລະເປັນວ່ຽ; ວ໋ນ້ ๔ ໜວ ຄື: ວ໋ວ໋ນ ເຮ້ວຮ້ຽງແລວ ຮ່ວ໋ານວ໋ນ້ໄມ້ ຮ້ຽງໃຫ່ຍ, ວ໋ຮ່ວ໋ນ ເຮ້ວຮ້ຽງຮ່ວ໋ໃນຮ່ວ໋ວ໋ນ. ວ໋ໂໜ ເຮ້ວຮ້ຽງຮ່ວ໋ໃນໂໜ, ວ໋ກະວ໋ງ ຮ້ຽງນ້ວ໋ຍ ແລະແລວ ຮ່ວ໋ານ່ຽໄມ້.

ວ໋ (ເຜ່ືຽ ກະວ໋ ວ໋ວ໋ຍ) ນ. ຕ່ນ້ໜ໋ເກ໋ວ໋ນ້ໃນໜ້ຽວ ເອົ້ນ ວ່ຽວ໋. ວ໋ປ່ຽນ ນ. ເຄ່ືຽງວ໋ງປ່ຽແວກ (ວ໋ວ໋ງຮ່ວ໋ນ ກ໋ວ່ຽ) ວ໋ປ໋ ວ. ນ້ວ໋ຍແລະວ໋ໍ, ນ. ຊ໋ໜ້ວ໋ແນວນ້ຽ ວ໋ວ໋ກນ້ວ໋ວ໋ນ້ວ໋ວ໋ວ໋ານ້ວ໋ວ໋ວ໋ວ໋ ເຮ້ວ ໜ້ວ໋ວ໋ປ໋. ວ໋ປ໋ ນ. ເຮ່ືຽກ້ວ໋ນ້ໜ໋ເຮ້ວໄວ້ເຜ່ືຽຮ້ວ໋ວ໋ວ໋ວ໋ກເໜ໋ວ໋ນ້ຽ ເໜ໋ວ໋ ຄ່ຳຂ໋ວ໋ວ໋ວ໋.

ວ໋ (ເຜ່ືຽ ກະວ໋ ວ໋ວ໋ວ

ເຫຼືບ ນ. ສ່ວນຊັ້ນທີສາມ, ສ່ວນທ້ອໄປ (ປ.)

ເຫຼີ້ມ ນ. ຄຳສອນໃນສາສນາພຸດທີ່ຈັດເປັນສາມໝວດ ໝວດນຶ່ງ ເອີ້ນວ່າ ປິດົກນຶ່ງ ຄື ວິນັຍປິດົກ (ໝວດວິນັຍ)ສຸດຕັນຕະ ປິດົກ (ໝວດພຣະສູດ)ອະພິທັມປິດົກ (ໝວດອະພິທັມ)

ເຫຼຫຼ ນ. ຄວາມຮູ້ສານຢ່າງ, ຄັ້ນທີ່ສ້ຳສານໃນສາສນາພຣາມ ຄື ຣິຄະເວດ ๑ ຍະຊຸຣະເວດ ๑ ສາມເວດ ๑ (ເວ ເວດ ກໍວ່າ ປ. ວິເວທ)

ເຫຼພ (ເບິ່ງ ເຫຼັກ)

ເຫຼພ ນ. ຊັ້ນທ້ຳສານ (ເບິ່ງ ເຫຼັກ) (ປ.)

ເຫຼຍາ ນ. ສ່ວນທ້ຳສານ ຫລື ສານສ່ວນ ໃຊ້ເປັນຊື່ອັກສອນທີ່ ແບ່ງເປັນສານໝູ່ ຄື ອັກສອນສູງ, ອັກສອນກາງ, ອັກສອນ ວ່ຳ (ປ.)

ເຫຼຍ ນ. ສານສີ (ສ. ເຫຼຍ)

ເຫຼ້ ນ. ແກ້ວສານປະການ ໝາຍເອົາພຣະພຸດ ພຣະທັມແລະ ພຣະສົງ (ປ. ຕິຣັຕນ)

ເຫຼັກ ນ. ລັກສນະສານຢ່າງ ຄື ຄວາມບໍ່ທ່ຽງ ຄວາມທຸກ ບໍ່ ມີຕົວຕົນ (ປ. ຕິລັກຂ ສ. ເຫຼລັກສ)

ເຫຼໂລກ ນ. ໂລກທ້ຳສານ ຄື ນະນຸສໂລກ, ເທວະໂລກ ແລະ ພຣົມໂລກ.

ເຫຼວ ນ. ດາວະດຶງ, ສ່ວນຊັ້ນທີສອງທີ່ພຣະອິນຢູ່ (ປ. ດາ ວຕຶງສ)

ເຫຼ-ເຫຼັ ນ. ອຸນສານ ຫລື ລັ ວະສານ ຄື ກິເລສລັ ວະ ກັນນະລັ ວະ ອິປ ຳ ກະລັ ວະ (ປ.)

ເຫຼຊ ນ. ຄວາມຮູ້ສານປະການ ຄື ๑/ ຄວາມຮູ້ໃນກ ຳ ນົດ ຊ ຳ ໄດ້. ๒/ ຄວາມຮູ້ໃນເວລ ຳ ຕ ຳ ຍແລະເກີດຂອງຄົນ ແລະສັ ຕ. ๓/ ຄວາມຮູ້ໃນທາງທ ຳ ໃຫ້ໝົດຄວາມເສ ົ້ ໜ ຳ ງ.

ເ ່ ກ. ເດີນ, ເດີນໄປເທ ຳ ຂອງສິ ່ ງໃດສິ ່ ງນຶ ່ ງ, ລັກສນະເດີນ ໄປຂອງສັ ຕຕົນ ້ ອຍ ຕ ົ ້ ວ ມົດ ເປັນຕົ ້ ນ. ເ ່ ເ ົ ້ ວ ກ. ເດີນໄປ. ເ ່ ໜ ຳ ງ ກ. ທ ຳ ອະນ ຳ ຄ ົ ກ ່ ນ ່ .

ໄ ້ ກ. ເອ ົ ຳ ໂຄມ ຫລື ກ ະບ ອ ງ ຫລື ທ ຽ ນ ຈ ຸ ດ ໄ ຟ ໃ ຫ ້ ສ ຸ ກ .

ເ ົ ້ ນ. ບ ່ ອ ນ ດ ິ ນ ທ ີ ່ ກ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ໜ ້ ອ ງ ຫ ລ ື ປ ັ ້ ນ ຂ ຶ ້ ນ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ໜ ້ ອ ງ ສ ຳ ລ ັ ບ ດ ັ ກ ໄ ຟ ທ ຳ ປ ະ ໂ ຍ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ . ເ ົ ້ າ ໄ ຟ ນ. ດ ິ ນ ບ ່ ອ ນ ປ ັ ້ ນ ຫ ລ ື ກ ັ ນ ໄ ວ ້ ສ ຳ ລ ັ ບ ດ ັ ກ ໄ ຟ . ເ ົ ້ າ ຮ ຽ ງ ນ. ດ ິ ນ ທ ີ ່ ກ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ຊ ຸ ມ ລ ິ ງ ແ ລ ້ ວ ເ ຈ າ ະ ໜ ອ ງ ນ ຶ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ບ ່ ອ ນ ໃ ສ ຝ ັ ນ ດ ັ ງ ໄ ຟ . ເ ົ ້ າ ຊ ີ ວ ນ. ເ ອ ົ ຳ ຕ ະ ລ ັ ກ ສ ຳ ລ ັ ບ ດ ັ ງ ໄ ຟ ໃ ສ ່ ແ ລ ້ ວ ຊ ີ ວ

ເ ົ ້ ວ

๑. ก. เอิาพาขนะขอ้วนสิ่งของลื้นจากบ่อนเดิม ตั้ง อักษร เป็นอัน.

ม. น. ชื่ไก่น้อยที่คันล้ง ๆ ยงกว่า ไก่อัก.

อักคัน น. ชื่ไม้มีกมหอมแมอมี่ ๆ (ป. อัคฆา)

อักสัย ก. ตาย (มาจาก ส. ชื่ออักขย)

อักแตน น. แมงจำพวกมี่ ๆ ลาแลง เต้นได้ไก มีปีกบินได้ และกินหญ้าเป็นอาหาร.

อักเตือน ก. เอ้าให้รู้โอ, บอกให้รู้ไอ้ก่อน.

อักษาอ ก. เอิาอาหารหลี่ ๆ ของที่ให้หายใส่ลิ้งในปาก-ของพิกฺ.

อาก ก. พืออกให้ศึกแอก, แอ่ง, ลุ่ ดั่ง อากยิน, อากฉิน, เอ่ออก ดั่ง ว่าไม้อาก.

อิกน้ำ น. เครื่องใส่น้ำเต้น หลื น้ำซ้อน ทำด้วยโลหะมีรูปอ่าง ๆ.

อิกตอิก อ. ลักขนะของคนตุ้นอย ๆ และพ้าอีก.

อึก ๑. น. เรือนนิพื้นยู่กับดิน, เรือนพื้นอ่าอีกกับดิน.

๑. ก. ภาษาเอิาปาด้อย มอง แต และ เบ้อ เป็นอัน.

อึกแต ก. เอิาแตหล่านลิ้งในน้ำ, ทำให้แตพิลิ้งในน้ำ - เพื่อกอบเอิาปา.

ตุกเดิน ก. เดือน, ป่าอ, บอกให้รู้.

เอ้ก ก. ลื่น, ตั้นไอ้.

แอก ก. แยก, แบ่ง, ขุ่, ปี่ (แอกแพง) แจ่มแจ้ง (ยงพ้าลีแอก) เลิกก่งอล้างกัน (แอกสามัคคี) ออก (เพื่อแอก) แอกเงิน ก. เอิาเงินจำนอมโขมไปแลกจำนอมย่อย.

อิก ก. ตลุดลิ้ง, อาจลิ้งมาจากที่อื่น, ตลุดจากฤาน-ขุ ดั่ง อิกจากอ่าแพ่ง, เถิ ดั่ง อิกยามข้อน, จาก ดั่ง ลีอิก, ลาอ ดั่งยงพ้าลีอิก; อ. ออออ, บันลุ, ลำเอ้อ ดั่ง ปีกอิก, คืออิก.

อิกกะเพิน ก. ไอ้เอ้อหลือเอ้าแล้วอ้อมปะลีบ้อ.

อิกกัา ก. เอิา เล้า เปิดกพื่แจ่มน้ำไอ้ไปต่านลิ้งในไร่นา เพื่อให้เกิดเป็นอันกัา.

อิกใจ ก. ละอุ้งลื้นโดยพันทีในเมื่อปะลบเตอย่างใดอย่างนึ่ง.

อิกอา อ. ไอ้ลิ้งนีไปแล้ว, อิกลิ้งใจคักแม่ "อิกอาอ่าไอ้ลิ้งลายน้อย บ่เป็นนอยใพ้มันเป็นกะอ่า".

อิกอ่า ก. ถอยจากฤานะขุ ๆ.

อิกแอก ก. อิกลิ้งกันคักแม่.

อิกแอ่ ก. ปะดับปะดา, จัดใพ้ดี, เชิดใพ้งาม, จัดแจะพ่า.

อิกทุก ก. เถิงคอามทุก, ได้ยับคอามทุก.

อิกลิ้ง ก. ยินยอมพ้อมใจกัน.

อิกอ่า อ. คือ่า, ลิ้งคอามอ่า, ถือเอิาอ่า.

อิกอัย อ. เถิงคาอทุก, เถิงคาอยากลิน.

โอก น. พาขนะบ่อมตั้งก้อยอาหาม เชิดด้อยไม้มีอิ-ขุ ๆ เอิ้น พาโอก.

ต้อก น. ชื่ไก่แมอมี่ ๆ ลินลายเป็นเม้ด ๆ เอิ้น ไก่ต้อก.

ออก ๑. น. แต่นไม้บ่อง ๆ หลือเคือที่จักยาว ๆ ใช้สำลับนัด หลือสาม.

๑. ก. อิใพ้เล้าไป, อิเล้า, อำเล้าใพ้พ้น ดั่ง ออกบ้านไฟ.

ม. น. เล้าเปือกที่ลือใพ้แจก เอิ้นเล้าออก. (เบิ่ง ออก ม)

ออกแจก

เคือก น. ล่อนด้านในของไม้บ่อง ๆ ๆ ที่กิงล้ามกับดิอ.

ตั้ง น. ยาง ไม้ที่ปะลมกับลี้ยางใล แล้วเชิดใพ้พองอ สำลับดิอเอิามิกเป็นอัน.

ตั้งอุ่น น. ชื่ไม้แมอมี่ ๆ เป็นไม้ขนาอน้อย ใช้เชือยา.

ตั้งบี้ น. ชื่แตลอแมอโตน้อย ๆ ยงกแตลอตั้งบี้.

ตั้งโอ น. ตักแมอบี่ ๆ ใบเป็นล้อย กินตมลิอ เป็นตักที่ปุกในอะขุพาอ จำพอกตักกาอ.

ตั้ง น. บ่อมสำลับบั่งที่มีชาอพาอแขม หลื อิงตั้ง.

ตั้งอี้ น. ตั้งที่มีชาอพาอแขมและอิงตั้ง (เก้าอี้ ก็อ่า)

ตั้ง ๑. ก. อาวของที่ลืมได้ใพ้ขึ้นยู่, ละถิด, อำอิง, ปะพืด (ตั้ง ตั้งยู่ในพัน) ยกใพ้สูงลื้น, ยกใพ้มีคามะอิกอ่า เก่า (ตั้ง ตั้งเป็นเจ้าเมือง) มุ่ง, อิด, เอิาใจ-ใส่ (ตั้งใจ)

๑. บุ. แต่, เถิง, จากไป (ตั้ง สังตั้งพัน, คนตั้งพื่น)

ตั้งใส่ ก. ลอมขึ้น, ยงมขึ้น (เด็กน้อย)

ตั้งใจ ก. อิด, ทำใจใพ้ดี, มุ่งหาย.

ตั้งแต่ บุ. จำเดิม, แจก, ตั้นเดิม.

ตั้งแต่ง ก. ยกลื้นเป็นดี, แต่งใพ้มีหน้าที่แลละอำนาอ.

ตั้งตั้น ก. แจกหาลื้น, ลื้นตั้น.

ดาว อ. ผม.

ด่าว ๑. น. เครื่องใช้สำหรับใส่ของ มีความพาดไว้เหิงหลังช้าง พาหนะ มีกอ แอะ ม้า เป็นอัน.

๒. สั. เป็นคำผนวกขึ้นนามหลายอย่างให้แยกออกเป็นย่อย ๆ ดั่ง ด่าวคนด่าวไป, อ. บ้าน, ตึก, อื่น ดั่ง สันนี้ด่าวอันนั้น เป็นอัน.

ด่าวๆ อ. หลายอย่างบ้านกัน, ตึกกัน.

ด่าวตก ก. อิกด่อนหนึ่ง, อิกผนกหนึ่ง.

ด้าว ๑. น. ใบหูของไภ่ที่ย่อนลิง, แด้หู, หักด้าวของไม้

๒. น. เครื่องประดับหูทำด้วยเงินและคำ เป็นดอกและมีสายยาว, ไม้พุ่มผนอหนึ่ง ดอกสีแดงเป็นจุ้ม ค้ายคือด้าว, ประดับหู เอิ้น ดอกด้าว.

ด้าวหล้าว อ. เป็นตัวกล้าวและอื่น.

ดี่ ๑. น. สันหลือสายบัวอยู่ที่ในละหว่างกางของด่อนใหญ่ ดั่ง ดี่งันผนก เป็นอัน, สายอีดี่.

๒. อุ. สงงด้างย่างนี้ง.

ดี้ อ. ครั้ง, ผนัน.

ดี้ๆกลี้ๆ อ. ใส, ใสแจ้ง "บ่ห็ใสดี้ๆกลี้ๆ ไหไกันว้าแจ่อลิง"

ดิ ก. ตั้ง, ไหไปมา.

ดี ๑. น. ชื่อกองผนหนึ่ง มีสองหย่อย ดีสงงดังดีๆ! สำหรับใช้ดีใส่กับเครื่องเสบ จำพวกสะบางอย่างค้อง.

ดี่ อ. ตัน, ใค่, ครั้ง.

ดี้ อ. อาการอำโดยแรง, ก. ด้าย (อ่างดี้ๆณี) อุ. สงงด้างพักๆ ดั่ง สงงพ้าย้อง เป็นอัน.

ดี้ๆด่าว อ. พ้าย, "ดี้ๆด่าวลุกแล่นมานี้จ้า" อุ. สงงด้างย่างนี้ง.

ดี้ๆด่าว ๑. น. ชื่อกางหลิ้นย่างนี้ง อิหิหลิ้น: ให้คันนี้งคางอิกสองคันเอาลากอกกันพาดไว้เหิงหล้งสองตุ้นคาง และ เอานี่ของกันไว้ แต่คือเอาด่าวใช้หล้งไว เอิ้นด่า หลิ้นลากกิอดี้ๆด่าว.

ดั้ง ๑. น. ชื่อเครื่องดื่มน้ำพักสองน้อย ดั้งเองกับขิง แต่น้อยกว่าขิง (จ.)

๒. ก. ยืดๆ, ด้างยู่เหิง.

ดั้ง ก. เอาหลาย.

แดง น. ชื่อไม้จำพวกหนึ่ง ลิ้นเป็นเคือ มีหลายผนอ-

คือ แดงจิง, แดงโม, แดงด้าง, แดงอิ้ม เป็นอัน.

แดงแดง น. ชื่อไม้ผนอหนึ่ง ใบใหญ่ อิ้นบ่มีแก่น.

แด่ ก. จ้อ, ประดับ, เซ้อใต้ๆงน, เซ้อใต้ถี, หว่, จ้อหว่ เครื่องลิ้นโดยอิดหั้งถี (แด่งหั้งถี) ดั้ง, จ้อแจ่ง, ผงใต้ถี.

แด่งดอง ก. หว่หิหิใช้บ่าวสาวเป็นถีเผ้งกัน.

ดิ ๑. น. ชื่อไม้เครื่องเรือนที่พาดฝู่ลาๆ เป็นไม้สองแป้นปู่.

๒. ก. ชักเอาเงินได้จากกลุ่มที่ได้เงินในการพะนัน, ชักเอาเงินได้จากลายได้ในการพะนัน. (จ.)

ดี่ อ. ตัน, ใหญ่.

โดงโดย อ. ยาบยอยแต่งการเอ้า, การเอ้าก้อม.

โด่ง ๑. น. เครื่องหาปางย่างมีสามด้อย ปี บ่าม หลี ย้าย เป็นสาคีแต ลำลับโด่งเอาปาง.

๒. ก. สองเอาได้, ฝู่ได้, ลับได้ ดั่ง โด่งปานน้อย, นอนโด่งลี เป็นอัน.

โด่งด่อง อ. แรอนไปมา, ห้อยแกว่งไปมา.

โล้งโตล้ง อ. เป็นหลุมกว้างและลึก.

ดอง ๑. น. ใบไม้, ใบไม้ผนากใหญ่พิต่ำสองได้ ดั่ง ใบก้อย, ใบกุง เอิ้น ใบดอง หลื ดอง.

๒. ก. กั้งเอาแด่ด่อนดี หลื ด่อนละลงด, แด้น, ลงน ใช้งาน "ผ้างเบียงอินดองแด้นแด่ง".

ม. น. ชื่อปางผนอหนึ่งถือแผนดีใบดอง เก้ดแลนแลละมีก้างหลาย.

ดองก้อย น. ใบก้อย.

ดองกาย น. ชื่อปางดองผนากใหญ่ เอิ้นปางดองกาย "เจ้าหลายหล้าย ปางดองกายเก้ดแลน เป็นพ้าแลนบ่แพ้แหล้ หากมีก้างที่อโด"

ดองใก่น (เบิ่ง ดองกาย)

ดองฮู้ น. ชื่อคนลาดพอกหนึ่ง ฝู่ในประเทดละม้า.

ดองแอก น. ชื่อไม้ผนอหนึ่ง ใช้ลากเรือนน้ำมันได้ ลิ้นเป็นเคือใหญ่.

ดองดอย อ. ยากคิน, ลอนจี่, บ่ลืมประกอย (มักใช้กับกับกานบ่าตัวอ่า ดองดอยตัวสิงงอเก้าคะง่อ - เพ็นพ้นนี้ตัวนี้คำดาย)

ดองตลึง น. ชื่อต้าหลือลาอเผิงพอกหนึ่งสงกว่าต้าดอง -

ตลอง.

ต่อง ๑. ฐ. ลงวดังข่างบึ่ง.

๒. น. เครื่องสวมต้อย ปิ ป่าน หลี ดอก สำลับดักเอิาลอง (ภะต่อง ก็คา ถ่องฮอม น. ฮี เครื่องล: หลี เล้นลอด สำลับดักเอิาลอง หลี วลงนำ้ปาดแดก ปุ้นถั้น.

ต่องแต้ น. มักแมงบึ่ง ลาลิตลอกและยาว ลินปีกสีด่าง ทากินดามพ้าดิน บ่จับไม้ ในมีหางก่าอ่า มักแมงนี้นอนทายเต้งไล่ไต้ เพาะฮ่างพ้าสั้นเต้ง มักแดนแต้ หลี แดดแต้ ก็อ่า "เต้นต่องแต้ คักงอก่างแลง" (ลินไช)

ต้อง ๑. ก. ฐน, ดำ, ทำไต้เพ้ง, ถึก เป้นกิยาบุคคาย - บอกลักลนะลองกิยาอื่นไห้รู้คัก หลี บังคับ ดั่ง ต้องไป, ต้องกิน เป้นถั้น.

๒. น. ฮีถั้นไม้ฆ้ำแมงบึ่ง ห่อยนิน ลุกแล้วมิยิดถั้นหาม เอิ้นหากต้อง.

ต้องการ ก. ฮากได้.

ต้องดา ก. ถึกดา, เพาะแก่ดา.

เต็ง อ. ลา, ดากออก (ตูเต็ง)

เต็งเล็ง อ. ดากออกหลาย, ลาออกหลาย.

เติ้งเหลิ้ง อ. เป้นห้องกว้างและถิ้น.

ตง ว. บ่อนสำลับนอน มีอา ๑ ลา ฐูบ ๑ ล่วนธี.

ตังงหลังง อ. ใล, งาม (ใสตังงหลังง)

เตื้อง ก. อิา, เพ้ง, ก็อ, คะนิา, เอิาใจใส่, หลังอี่; "ภิกบ่เตื้องอิาดายแด่ว่า, เตื้องอี่เหลิ้าไหฆ่า ปางบ่ำ้หา"

ดอ ก. ภะ, คะฆ, ดอ.

ด้อ ก. ด้ก, ด้กเอิา, ดอเอิา.

ด้ดฮู้ (อ่านอ่า ด้อะฮู้) น. ฮู้แจ้ง, ฮู้แจ้งด้อยถิน-เอิา.

ดาย ๑. ก. บ่เป้นยู่ที่ไป, เพ็ดจ็อด, บ่มชอด, บ่เพ้ง (มือดาย) ใช้ของกบ่ได้, บ่เดิน (นาลึกาดาย) เป้นไปดาม เก่า, ยู่เก่า.

๒. เป้นคำ่ปะกอบพ้าปโยก หลี ท้ายปโยก หาย - ความอ่าเด้นหิ, ยิ่ ถั่ ช้อนเกียบดาย ดายละ เพื่อ-นี้เป้นถั้น.

ดาย น. ภำแผง, ช้ำอ้อมที่ใช้แต่เอิาลงนกันถี่ๆ.

ดายกูน ก. ดายพ้อมกับลูกในห้อง.

ดายถิ อ. ลอกดอกเป้นดากแล้อดาย (สำลับไม้ไต่)

ดายดา อ. เป้นดอกหลือยางแล้อดายดาอู่ในภาบ หลี ฮักโดยบ่พ้นออกมาๆ.

ดายใจ อ. เชื่อย่างบ่สิงสัย, ดางใจเชื่อ.

ดายชาก อ. ดายถิ้นช่าง ให้แต้งยู่, ดายเอง โดยบ่ถิกล้าหลือลับพัน ดั่ง ไม้ดายฝืน เป้นถั้น.

ดายโด อ. ยู่เฉพาะเดิน, บ่ลิ้นบ่สิง.

ดายต่อย อ. แต้งดายเพาะชิ้นแล้ว (สำลับถิ้นเล็ว)

ดายพาย อ. ฮองเล็วที่ลอกพ้นแล้อดาย มิลิลาอ แด่ถ้นบ่ดาย ฮงกว่า เล็วดายพาย.

ดายฝืน อ. ดายแด่บ่ลิ้น (ส่อนหลายใสสำลับถั้นไม้)

ดายตูง-ดายโตง อ. ดายถือพ้นมะดาโดยบ่ดูบ้นพ้นต่อน ดั่งอิกบ่ำ้ดาย เป้นถั้น.

ดายต่า ว. ดายย้อนพยาดสิงห้อง, ดายย้อนถิต่ากิน.

ดุ่ยๆ ก. เป้นคำ่ช้องหมากินเหงื่อ.

ดุย ก. หายหาง, เอิาหง้าหลิ้าไม้หายบ่อนไอ้, ถูๆ หลือพ้นพ่เป้นหางหายไอ้, น. เครื่องหาย.

ดุ้ย อ. พิ, ก. เอิาคำ่เล็วชอ้วนเอิาอาหาม, เดิ้อไป, ดูไป ดั่ง ดุ้ยนิน, ดุ้ยแกม (ลิ้นกดุ้ยบ่เป้นหัวยากฆิม)

โดย ก. ดาม, เธ้อดาม, ไปมำ, เด้นถิมำ (โดย)

ด่อย ก. เอิาไม้สาวแต้นเอิาของยู่สูๆ, เอิาไม้ห้ำ ไห้-หลิ่นลิา, ทำไห้หลุดออก, อิหลิบไปหลิบมา ไห้หลุดออกดั่ง ด่อยหลั้น, อิ.

ด่อยหลอย-ด่อยกั้นหลอย ก. เอิามิดพ้น หลือ ผิดกั้นหลอยไห้หลาดออก

ด้อย ก. เอิามิ้อมิ หลือ ของน้อยๆ ชอ้วนเอิาพ้อยๆ, ฐูนต่อยๆ, ฐูนพ้อยๆ.

ด้อยๆ อ. อากามย่างๆ หลือ ทงำ้ช้าๆ.

เดีย ๑. น. ชื่ไม้จำ่พอกบึ่ง มิลองแมด แมดบึ่ง เป้นถั้นด้วย คือถั้นดาอ ใบยาอมีพาม แมดบึ่ง เป้นพุ่ม มีกิ่นหอม "เดียดาอค์ กงๆลิมลงมดาอ"

๒. ก. ไปดาม, ดาม, บ่ล้อ "เดียดามเธ้องมีหามดาม เธื่อๆ"

เดี้ย ๑. น. หำ้นอๆลำและพ้อมแดบบึ่ง.

ɔ. ก. ไอ้ (เป็นคำใช้ในการตัดพ้อกับคนที่ไม่ได้คิน เสียอ่า เอ็ย)

เอ็ดย ก. ย่อนลิง, ยานลิง, น.ชื่อผลอย่างอ่อนไปข้าวๆ เป็นรูปหัวใจ.

เอ็ดย อ. ช้า, ล่อนแล่ะยาว.

ดอย ก. ดาม, บ่ยั้ง, ไปดาม, ไปมา.

ด้อย ก. เอามือหรือตีนสองเข้ดเอาสองที่เป็นต่อม - แตกออ.

ด้อยๆ อ. ภาษาที่พูดช้าๆ ตั้งช้าๆพูดช้าดาษเป็นอัน.

อัด ๑. ก. ทำให้ชาดจากกัน, ทำให้ชาดด้อยสองมีคม, บ่ถึงถึงกัน. อัดชาด ก. เสียถึงถึงกัน. อัดลิน ก. ลิงความตันเอ้อชาด.

๒. ก. เอ้า (ชาญาติ มาจากคำอัย)

ดาด ๑. น. ไม้ดาดที่เอาถึงไม้ตายอันถักใส่กัน ใช้ขาดับบัดดินแล่ะหญ้า.

๒. น. เรือนหิน, บ่ลานหินหลิ่นต่อมเป็นเรือนหินน้ำไหลผ่าน.

ด้าดลาด ก. มีนลิง, ถูลิง.

ถึด ก. ไปบ่ได้, ล้องอยู่, คา, แนบเข้าแป่ะกัน, ใก้, เตี้ย (ถึดตื่น) ค้างอยู่ (ถึดเงิน, ถึดหี้) ถึดใจ ก. ชอบใจ, ตั้งอยู่ในใจ, นัก. ถึดลินบิน ก. ใช้คำจ้างเพื่อให้ได้บ่โยดยองคิน.

ถูด น. ยาม, เดอา (ถูดเช้า:ยามเช้า) คำถูด ที่แป่อ่า ยาม นี้ มาจากสงวงัวยองล้า หลือ สงวงฉกที่เป็นยอกเดอา อ้างถูดๆ.

ถู้ด ก. ย้ายให้ต่อนกันฤพื้นไป.

ถู้ดถูด (เบิ่ง ถู้ด)

ผอด น. ฉิ้นเป็นพื้นละต่างภาโยนียองถูบๆ.

ผดดผ้ ๑. น. ฉิ้นกนอบื้ๆ ลายๆอลินนึกซื่อๆๆ หากินตามดินแล่ะเป็นนักบั่จับไม้ (ผดบผ้ ก็อ่า ที่ถูกผ่นต่อๆ ผ้ เบิ่ๆ ต่อๆผ้ นำ)

อิด น. ลินที่ออกภาษากรุกัน.

อิดตา น. ชื่อเคือไม้ผนอบื้ๆ ชาญนิดา แล่ะ ใช้ติดปะลินป้ๆเช็ดเล้าผินได้ ติดนิกินตอนผานผ้น.

อิดถูด น. ชื่อๆๆผนอบื้ๆ เมื่อถูบเล้านิสงวงัวออกกินถูดๆ

ออด ๑. ก. เอาปากหลือใสต้บเอา ตั้ๆ ว้ออด, ไก่ออด, ถี่ออด เป็นอ้น.

๒. น. ชิ้นไม้ผนอบื้ๆ ผ่นตาภาพ้อ กินเล้าไปพาใต้ถอกต้อๆ.

ม. น. เคื่องเป็าตอกตัด หลือ ลอนสงวงัดชัๆ.

อ้อด ก. ย้ายลองน้อยให้ต่อนกันฤพื้นไป.

อ้อดออด ก. ย้ายกันให้ฤพื้นไปมา.

ออด ก. ภาด (คำนี้ ผนๆเป็นคำลอด ผดอานอ่า ดำถูดอ ชายความอ่า ตูภาด)

ออดๆ อ. ลักลนละลองเป็นคอันพู่าลิ้นไอๆ ตั้ๆ คอันไผ - เป็นอ้น.

อัน ก. ลัดไอ้, ลัดไอ้, ทำบ่ให้ไปมาได้, อ. บ่เป็นไกลบ่ชอด.

อันดะ น. ลิดลี้, คำลอน, ล่อนลำคัน (คำนี้ ลาดผนๆเป็นอันไอ) (ล.)

อันดี น. ผนบผน, ภิดชาย, ซ้ายก, เส้นป้าย (ป.ล.)

อันดิพาลา น. พาลาพื้นผนบผน (ชายเอาพาลาป่าลิผละลันละภอด)

อันพุลา น. เล้าลาน (ป. อันพุลล)

อันปืน ก. ห้ามปืนบ่ให้ลื้นถ้อยมินคาถา.

อันหา น. ความป่าญา, ความฝากไอ้, ความชั้ก. (ป.

อาน น. ชิ้นไม้ผนอชื่ๆชากเป็นผอๆ อันมีผ่นผลๆ-หางนอก หางในปุ่ย (ป. อาล)

อ้าน ๑. ก. เอ้า, จาดจา, ลัดไอ้, ทำให้ฤด.

๒. ก. ฐอตลือพัน, ชอ้านเอาที่ตลายๆ. ต้านหาน ก. ลับไอ้, ป้องกันไอ้.

อ้านเดิน ก. เอ้าจองตอๆ, เอ้าฐา "โอมนาๆธู้จาดวน-อ้านเดิน (จากพ้ายลือเจ้อๆ)

อินนะ น. ตง้า (ป.)

อินนะฐาด น. ฐาดตง้า, ผนอตง้า (ป. อินฐาอี)

อิ้น ล. ต้างอ่อนที่ถือฐู้กับเล้นของล้อาำพอกคั้งดเลื้อๆ ที่เกิดใส่ละแกะออกได้.

อิน น. ละอ้อยะที่ใช้ย่างๆ, บ่อนอั้ๆ, บ่อนฐุดของลาๆ-หางฐุม.

อินภา น. เคื่องตายชุบนี้ +

อินเต๋า น. ชิ้กอยผนอบื้ๆ ต่อยน้อยแล่ะลั้น.

ดินอั๋ว ม. ชื่อันไม้ผมอนึ่ง อันน้อย หากเป็นผัด สุกผัดกินได้.

ดินเป้อ ม. ชื่อันไม้ผมอนึ่ง ใบเป็นส้อย ๆ ส้อย.

ดินผอ ม. ชื่อต้นผมอนึ่ง ดอกใหญ่ผละพา สีมุม.

ดื่น ก. ออกจากที่ลับ, บ่ที่ลับ, ตักใจจนที่ลึกเต้น ที่ผู้.

ดั้น อ. บ่เลิก, ยั้นยั้นมา.

ดุ่น ม. ชื่อต้นผมอนึ่ง ดอกขึ้น ผล่ใหญ่ก่าพู ตาน้อยลิ่นอ่อน เช้อยู่ปุ้กขึ้น.

ดุ้น ก. เอาไม้พายถ้านบ้ำไอ้เพื่อให้เรือไป, ถ้านไอ้.

ดุ๋น ก. เอาสิ่งเป็นอาหารใส่ในพาชนะผ้อค้างไอ้เหิงบ้ำร้อนเพื่อให้สุก (จ.)

ดูน อ. โนนขึ้น, เป็นโพน, ลอด.

เดิน ๑. ม. ชื่นกาฬพอกนึ่ง เป็นนิกกินปา ลินมีสีอ้อผามผาง มี ๔ ผนอ คือ เดินก้าก ดอใหญ่ เดินขือหลือเดินลี้อ่อย ดอน้อย.

๒. ที่อาสัยซึ่งย้ายไปมาได้ เช้าด้อยด้าพา มีลาย-เค็ง ใส่หลัก (ล.)

เดิน ก. ไปโดยผลุง ให้ลาหั้งลองหลีดดิน, อาการเหิงขึ้นลิงเป็นละยะไอๆ (ใจเดิน) เดินลาก ม. ภาพหลิ้นผมอนึ่งเดินล้านไปมา.

ผอน ม. ผมงาพอกนึ่ง มีหลายผมอ บินได้ ผละมีไล ยู่ก้าน ดอดปอด.

ลิน ม. ดิอ (ดิอคิน) คิน ลักลนะนาม ใช้ลงกพึกจุ, พละกะลัด, ยัก ผละ พอกภายลีด อ่า ลิน ดั่ง ยักลินนึ่ง, พึกจุลินนึ่ง ๆลา

ลั้น ม. ลำลองลั้นไม้, กิก, เค้า, เดิน, หิอพ้า.

โอน ๑. ม. น้ำพักหั่กับ ๑,๐๐๐ กิโล (ล.)

๒. ก. โดดลิงจากบ่อนสูง, เต้นลิงจากบ่อนสูง, ดิกลิงจากบ่อนสูง (น้ำโอนตาด) ลักพิย่างพ้าอพั้ง.

ม. อ. หลุด, บ่ลเมิกัน, ก. ภาบเอิาลองดื่ลองผลกันโดยดีอาคาปงบหงบใส่กัน.

โอ่น ม. ชื่อจุลากไม้ผมอนึ่ง อันเป็นเค็อคิผอๆ ฆ่อยใหญ่ เอิ้นลากโอ่น, อ. ลาอสื่น, สื่น.

โอ้น อ. ใหญ่. โอ้นฮีว ม. ลองผลอนซึ่งน้ำพักหั่-ห้อยยู่ตางหิว, เค็องผลอนหลือฆ่างบอกน้ำพัก.

ออม ๑. ม. ห่อม, อ่อม, ละยะ, อ้ก, ลอด.

๒. ก. ผ่า, อ้ด, เอ้ยออหลิ้า ไม้ให้ผอกพา หลือออกจาก ดั่ง ออมยา, ห้าละอ้ยอะอ่อนนึ่งลองคินผละสัดเพื่อบ่ให้หนีลูก.

อ่อม ม. ห่อม, อ่อมที่ผยกออกจากห่อมใหญ่ ดั่ง อ่อมชื้นเป็นอั้น.

อ้อม ๑. ม. ฮงกที่อันทางน้ำไอ้ หลือ อันลองน้ำไอ้เพื่อบ่ให้ผ่าไปได้.

๒. ก. อ้ม, พามา หลือ ไป, กันไอ้, กันบ่ให้ไปลามที่-อ้องการ, ไล่ไปใลที่อ้องการ. อ้อมผอัน ม. ชื่อันจื้อผมอนึ่งฆ่อยมีลอั้นยาวผละผลอนยู่ เอิ้น จื้ออ้อมผอัน ลำอั้นลีลง บ่มีพาม ดอกเป็นพื้อลีลาว.

เอิน ก. ป่าว, บอกให้สู่ที่อกัน, บอกให้สู่, ละผลาใช้มีละอี, เตือน.

เอิ่น ก. เชิ่น, เจ้อออก (มีดเอิ่นใส่ลา)

เอิ่นๆ อ. ละดอก, ละบาย, บ่อ้องลา (ลื้นโคกเย็นเอิ่นๆ เดินดิ)

อฺงฺม ก. เอ้าอี, อี, เอ้าพื้นอ่าบ่ดี.

เอือม (เบิ่ง เอิน)

ฮ่อม ม. ผ่นผพ่างนึ่งกัง เป็นนัน ด้านนึ่งอ่าเป็น-ลายลอๆ เอิ้น ผพ่อม.

อับ ม. อะอัยอะอ่อนนึ่ง ยู่ในห้องลองคินผละสัด มีพ้าที่ให้เกิดน้ำปิเพื่อย้อยลามให้เป็นนัน, เป็นคำที่ใช้เอิ้นลองที่ผลอยกันยู่ตาลายๆลั้น ดั่ง อับเจ้ง อับลุกปืน, อับผปัน เป็นอั้น.

อับเอ๋า ม. ผมงผมอนึ่ง ปีกผลงลีอ่าเตลื้อม ยู่ในน้ำ ดอลาอเลันนี เอิ้น ผมงอับเอ๋า, ชื่ไม้ผมอนึ่งใบคือปีกผมงอับเอ๋า ลงกอันอับเอ๋า.

อับบะละเมลอม ม. พละปะละเมลอม, พละเป็นเจ้าลองลาลนา พลาม (ล. ปละเมลอด)

อาบ ๑. ม. ลอยป้าอ, ลอยบาอที่ดีผลัอ, ล้าง, ย่าย, ธีม "หลีอาบอ้าย ตาพาภงงพละโขม".

๒. ก. เอิาผปะไล่บ่อนลาอตลื่บ่อนอาก, ลื่มไล่บ่อนลาอ ดั่ง อาบตัว, อาบไม้ เป็นอั้น.

ม. อ. จินเถิง, เมื่อ, ยัง, จิน, อลอด, ลอด, เถิง! (อาบอี่เจ้า, อาบไปเถิง ๆลา)

ອາບໃອ ນ. ເອລາໃອ.

ອາບນັ້ນ ນ. ເອລານັ້ນ.

ອາບຂ້າງ-ອາບໜ້າຍ ກ. ເອົາເງິນຄ່າເອງຄືນໃຫ້ ໃນເມື່ອຄ້າຢ່າຍ ຊາຍເປັນພໍ່ຂ້າງຫລືໜ້າຍ ຕ້ອງຄືນເງິນຄ່າເອງໃຫ້-ຢ່າຍຍິງອີກຝ່າງກ່ຽວນອນເອງໜ້ ຄ້າຢ່າຍຍິງເປັນຂ້າງ ຫລືໜ້າຍ ແລະຊາຍເປັນຊູ້ນ່ວ ກໍໃຫ້ຢ່າຍຍິງຫລຸດເງິນ ເວງລົງ.

ອິບ ນ. ພາຊນະຂານດ້ອຍເອກຮູບນົນ ຄືນນົນຂານຮູບໜ່ອຍ ຢ່າພຽງ ຂ້ຳລັ້ນໃຂ່ເລົ້າໜັ້ງ ເອີ້ນ ອິບເລົ້າ.

ອິບເລົ້າ ນ. ອິບໃຂ່ເລົ້າໜັ້ງ.

ອິບນ້ອ ນ. ອິບນ້ອຍໆຂ້ຳລັ້ນໃຂ່ນ້ອ ເຮ້ດດ້ອຍໄມ້ແກ່ນ ຫລື ໂລຫະພາ ຮູບນົນໆ

ອິບ ๑. ອ. ແຄບ, ເກືອບຕັນ, ເປັນຮູນ້ອຍ.

๒. ນ. ຊື່ກ້ອຍໝ້ອນຶ່ງ ໜ່ອຍນ້ອຍເປືອກໜ່ອຍໜາ ເອີ້ນກ້ອຍ ອິບ.

ອິບ ອ. ອົກ,ໜາ,ຂ່ອງບໍ່ຊ້ອ (ປ່າອິບ) ບໍ່ຂລາ (ຄົນ ອິບ)

ຕຸ້ນ ກ. ຊື້ຂາຍກັນດ້ອຍວິທີເອົາຂອງອໍ່ຂອງແລກກັນ ໂດຍ ວິຂາຄາທໍ່ກັນ, ເອົາເງິນຈ່ານວນໜໍ່ກັນໃຂ່ກັນໄດ້ໃນການ ຕົ້ນການພະນັນ ຄ້າໃຜພ້ກໍເອົາໂລດ.

ຕຸ້ນ ອຸ. ສຽງດັ່ງຢ່າງນຶ່ງ.

ຕຸ້ນ ນ. ເຮືອນນ້ອຍໆວ່ຳໆບໍ່ພົ້ນນິຫລັ່ງຄາຕຸ້ນລົງ, ອ.ຕຸ້ນ ລົງ ດັ່ງ ຕຸ້ນ ຄືຕຸ້ຕຸ້ນລົງ.

ຕຸ້ນນອງ ນ. ຕຸ້ນເຮ້ນຸ່ງຄົນນອງໄດ້.

ຕຸ້ນຕຸ້ນ ນ. ຊື່ໜ້ານແນ່ນຶ່ງເກີດຂານໂຄກ ໃນໃຫ່ນ່ານວ່ານ ນີ ຂິແຕ່ງຊ້ ຫ້ອແລະໃນໃຊ້ເປັນຕັກໄດ້.

ແຕບ ນ. ຊື່ປ່າແນ່ນຶ່ງອ້ອນວ ๘ ນິ້ວ ເກ້ດແຂນແລະອ້ອ ແໜ.

ແຕບແໜ ອ. ລັກສະນະຂອງຫ່ລັ່ງຄາທ່ວ່ຳແລະເຫິບ, ອາການນຶ່ງໜ້ ຂາ ເອົາຫ້ອເລົ່ານ່ອນໄປທ່ຽງອ່ງອກັນ.

ອິບ ๑. ก. ວິດ້ອຍຢ່ານີ, ວິດ້ອຍຂອງແຕ່ງ, ຊັກຖູໃຫ້ສະອ້ານດ້ອຍ ນ້ຳ.

๒. ນ. ຊື່ຫ້ານແນ່ນຶ່ງ ເກືອຢູ່ນ້ຳ ວ່ຳກ່ຽວແຫລ້ ນິຂອງແນ ຄື ອິບໜ້ນສະວ ແລະ ອິບໃຫ້ງ. ອິບແຢ່ງ ก. ເອົາ ແຍ່ງອິບເລົ້ານ. ອິບຫ້ ก. ເອົາຫ້ລ້ານ້ຳໃຫ້ສະ ອ້ານ. ອິບມື ก. ເອົາຢ່ານືທ້ັງຂອງຝ່ານເລົ້ານ.

ອ. ນ. ຊື່ກ່ານ້ຳໜ້ນສ້ານ ເອີ້ນ ອ.ຕຸ້ນ "ທ້ັງຫລາຍເໜ ອ.ຕຸ້ນ ໂດຊິ່ອ.ແນ ເຫລ້ານ" (ອິນທິຍານສອນລຸກ)

ນ. ก. ຕຸ້ນ, ປົກເອົາໄດ້, ຮ້ກສາ. ຕຸ້ນຫລນ ก. ຮ້ກສາໄດ້ ແໜ ຖ້ານ.

ตุ้นเตือก ນ. ຂ່ອນທ່ານໃນຂອງໄມ້ ທ່ານ ทุ้ม ก. ตุ้ม, แกม, ทำให้ตายตั้ม, เอาให้ตีก.

ตุ้ม ม. ม้อหีตั้มอามตีตัง.

ตุ้น ๑. ม. เตื่องมีกา เอาสัดหลีสังสัดน้อยๆ ดั่ง นก เป็น ตั้น; สามด้อยออก ถ้าตุ้นใส่ปา มีวา ใส่ให้ปาเล้ว ไปแล้วออกบ่ได้, ชื่ยางแนบนึ่งตั้นอู่ในอึม ถือน้อย ฐูบสามล่งมนิน เอิ้น แยงตุ้น ถือสนาอุ่นเสื้อชั้นใน, อุ่นโสงเสื้อ, เงินและคำที่เสื้อนิมๆธ้อยแลอนคำ ทีแลน. ตุ้นตู ม. เตื่องปะดับตู หาวห้าฐูบกีสาภตุ้น สายั้นๆ.

๒. ม. ชื่ตีหีเสื้อสัง แลอนอู่ เอิ้น ตีตุ้น "ทั้งหลายเพ็น ตีตุ้น โอชิอี่แลนเหลือๆ" (อินทียานสอนลุก)

ม. ก. ตุ้น, ปีกเอาไว้, ธ้กสา. ตุ้นหลม ก. ธ้กสาไว้ แยงคนอน.

ตุ้นเตือก ม. ส่อนหาวในสองไม้ที่ว่างๆพี่ใช้ภานบ่ได้ กีกัน ล้านกับถือ.

ตุ้น ม. ชื่ตั้นไม้แนบนึ่งๆ สามตั้นนิพาน ในมีกับถือ ห่อย มิน มีฮางพงอ.

ตุ้นกา ม. ชื่ตั้นไม้แนบนึ่งๆ ห่อยตีหากตุ้น ถูกแล้ดมีถือถิน-

ตวาม ปือกตั้นลิน ใช้ตัดฝา.

ตัน ๑. บ่ลาดจำนอน, บ่มิกยาว, บ่เปื่า, ลื่น, พ (นอนตันดา)

ตันพิ ๑. ตลือแรง, ตลือเกิน.

แดน ๑. ดอวดาที่ใช้ถือยอวพ้วลิสิ่งไปมา หลิ เป็นค่าพาสี, ไปละนิยากลอน (ป.)

แต้น ๑. ก. ลวนด้อยสิใต้เป็นฮูบตลีลาย, พา, พาพ้อยๆ; (แต้นปูน)

๒. น. น้ำสิที่ใช้ลวนฮูบลาย เย็น น้ำแต้น, ละแนนพาย ในกานพะนัน ตั้ง ไพ้ เป็นต้น, ชื่กานตั้นลอวดังกล่าวนี้ อิหิตลิ้นปันกันฝูคันละย่าย นิแต้นลิอเป็นล่อนกวางไอ้ ให้ย่ายนึ่งแล่นด้านแต้นลิอ อิกย่ายนึ่งไล่เอ้านิแต้น คือยายให้หีก ถ้ายายคึกคันใดคันนั้นแล้งให้เลิว กานตั้นดั่ง เย็นล่า ตั้นพากแต้น.

อิน ๑. ดินแตลอ, ดินที่เป็นน้ำจินแตลอ.

ต้น ก. เฮ้อให้ฟ้อโดยอาล้ยความร้อน, เฮ้อให้ฆุกด้อยน้ำร้อน, เฮ้อให้ละอาด ดั่ง ต้นตัว, ต้นเงิน, ชื่เฮ้าเพิ่นแนดนึ่ง เฮ้อด้อยเฮ้าพงดที่ใบดอวแล้วต้นให้ฆุกจงกเฮ้าต้น.

ต้นกะที ๑. ชื่อาตมปะเพดที่ต้นใล่น้ำกะที่พาภพ้าด.

ดอม ๑. ก. โฮม, อ้อมฝูตลาย "ฝูวล้าดอมพิมล้าน เยอมันมิย่อน" ลิม, ลิมเลิย (แมวพุ่ดอมดอก)

๒. ก. โลกเอ้า, เตว้า (ดอมไข)

ด่อม ๑. น. น้ำที่โพวลิ้นเป็นดุ่มฝูพ้วมน้ำ. ด่อมด้อย ๑. ลิมฆุกตลาย.

ด้อม ก. โฮม, ห้อม, โฮมเฮ้าลิ้น.

ดิน ก. ลื่น, แดน.

ดวม ก. ตั้ว, อิกแด่ว, ตั้งท่า.

ดวมแด่ ๑. ตั้งแด่.

ดาด ๑. น. ดาบ, ว้าด, มิดยาด (ป.)

๒. น. ชื่ลิ้นไม้แนดนึ่ง ตากเป็นพอวๆ ใบเป็นก้านด้ายคือก้านพ้าด.

ด่าด ก. ตลิน, กับลิน, บิ้นลินทาวเกิ่า, ห้าทลือว่าเชื่อชิ-ยอว ตั้ว เอ้าด่าด, ด้านาด่าด.

ด้าด ก. บิดบางกล้าวๆ

ดือ น. เบือก, ชั้นนอกลองไม้ป่องห้าวตลาย, เบือกไม้ป่อว, ชื่นิกแนดนึ่งดิดน้อยลินลิงดือไม้ป่องเย็นนิกดือ (นิกือ กิด่า)

ดื่อ ๑. จำนอนนับห้ากับลื่นล้าน (๑๐,๐๐๐ ล้าน) โพด, เต้นพิ, ตลือแรง.

ดื้อ น. ชื่ลิ้นไม้แนดนึ่ว ตานลิ้นนิพาวนาว มิตลายแนดอ ดื้อลิ้น ใบด่อนมิลิดลิ้น, ดื้อม่อน ใบบางแลละบึ-ยาด ใบด่อนกินไอ้ดื้อลิ้น, ดื้อเลือดใบลิแดว.

ด่วด ๑. เลิวตัวนุ่วที่ย่อนลิว ตลิ เพ้นไอ้หางตลัว, ลอวที่นลักลนละดั่ว เลิวตัวเพ้นลื้น กิเย็นด่วด.

ด้วด น. ด่อนนึ่วฝูตวนพ้าอิกลองปูดิอตู้ ฮูบคือด่วดตัว, ตัวตินน้อยๆที่ตู้วๆ เป็นละดุนุ่วล้อนเพ้นไอ้หางในเพื่อลับเอิวเลือด ฮูงกว่า ด้วด, พ้อวบอนใล่ลุกกะดุนล้าลับยิวไป.

<u>อักลอนนว</u>

ดล -

ลลิก (ด่านอ่า ดะตลิก) ก. เฮ้อให้ฟวกลิด.

ดลื่ว (ด่านอ่า ดะตลื่ว) น. ตั้วนว้, ดาตั้ว.

ดลุว (ด่านอ่า ดะตลุว) น. ลิว.

ดลาด (ด่านอ่า ดะตลาด) น. ชื่ฆุนขุนกานค้าลาย, บ่อยค้าลาย, ลาด.

ดลอด (ด่านอ่า ดะตลอด) บ. ล้วว, ห้อ, แดดิ้นลอดป่าย

ดเลิด (ด่านอ่า ดะตเลิด) ด. แฮน, ภ้วว, หิไปผิด, เลิยไป.

ดลัน (ด่านอ่า ดะตลัน) น. พาขุนละนอนนึ่ว ฮูบ ๑ ล่วน แขน ล้าลันใล่กอกฟา หลิ พาภพู.

ดลิน (ด่านอ่า ดะตลิน) ก. ตั้วไปห้อ, ตลินไปมาว"ลิด ล่ววเฮ้า ดลินห้อลืมแดน" (ลินไข)

ดลุน (ด่านอ่า ดะตลุน) น. ชื่นิกแม่อนึ่วตากินตามน้ำ พอวแลละบึว ดิดพ้ไก่ลนาวน้อย"ดลุนไก่กุ้น ภานว้-เจ้าพอว".

ดล่วว (ด่านอ่า ดะตล่วว) น. ตามตาม.

ฤะ, - ฤา

ฤ พยัญชนะอิอหิ ๑๘ เป็นพยัญชนะตัวหนึ่ง และ ใช้เป็นสิอะภิอหิเสอะหมายถึง ๐ ได้ในพยางค์ทางคำ ๆว้เฉพาะที่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤต ถึง ทั้งกัน, เสฤกิ๐ ๆลๆ.

ฤะเกิา (เบิ่า อะเกิา)

ฤะไล น. ถ้อย, พาดั้ว "ผู้มิสเถ้ย เลิกฤะไลเลิยแล้ล้อ"

ฤา อ. เจ็ดไป, แล่ะไป.

ฤ้า อ. ก. คอา, คอย.

ส. ส. เป็นคำละแอางความคาดหมายไปในทางใดทางบึา, ถิ. ฤ้าฤา ส. แม่ม่อา, ตากล่า.

ฤาบะ.. น. ผี, บ่อม, บ่อมผู่, ตลัก, ชั้น, อำเพ่า (ป.)

ฤามา อ. น. นิม (ป. ฤม)

ส. น. ภามตั้งแต่า, อำเพ่า, ผี, ตลัก, ชั้น "มาจาก - ฤาปะมา ฤามาบั้นมาสิสเถ้ยอาอ" (สิมไซ)

ฤามานุชุบ น. สิมคอมกับอำเพ่า (ป.)

ฤามานุลัก อ. ตามคอมแก่อำเพ่า, ตามคอมแก่ชั้นแล่ะอิอ(ส.)

ฤา, - ฤี, - ฤ, - ฤู

ฤามันออม น. ลำดับแต่างอิงแล่ะบันอาลัก (ป. ฤามันออ)

ฤาปะมา น. ภามล้างลา, ภามแต่างตั้ง, ภามล้อมแปง, ภามตั้งตั้น (ป.)

ฤาออม อ. ฒั้นคิา, ผู่เติา (ป.ฤาออ)

ฤาอะอะ-ฤาอึะอัดฤ น. ลองฒั้นคิา, ลองฤาออม (ป. ฤาออ ฤาอะอัดฤ)

ฤี อ. บ่ำหาา, แปะกัน, บ่ใช้จ่ายตลาย, ตลา. ฤีฤูม อ. เอิาใจใส่ค้ำแม่, บึะบอม.

ฤื ก. จับยิกไอ้ถือมื, เสือตาม, ปะพือ, เสื่อ (ถึา ฤิลาสมา) มับเอิา (ถึาฤิเป็นพี่น้อา) ธึกลา (ถึา ฤิสืม) ฤิโฉ ก. ยิกโอไอ้ในฤามะสูาหลือ, อถถ-อิา. ฤิถิภ ก. ชุ่มอ่าคินอื่นบ่ถิ. ฤิพ้าย ก. ล้ม พ้ายเสือ. ฤินู้ ก. กินน้ำละบามอื่นละเจ้าแต่ม อืน หลิ ปะเทอชาถ. ฤิยิฉ ก. ไล้ยิถ, เมิามิ ยิถ. ฤิลาา ก. เล้าหาาที่ย่ายโฉมัก, สบับสมุน. ฤิหุ่ม ก. อ่าคินอื่นบ่ถิ.

ฤู ก. สิไปมา, หาไพ้ละไปมา.

ฤู ม. ไม้สาวัลหิบอาตามใสปาก (อุงกไม้ฤู่)

ฤูปะ ม. พาาที่ก่ำไล้สาวัลใส่ถอาคอมขุชา ถึา ภะฤูก เป็นถิ้น (ป.)

ฤูปาละตะขุกคิน ม. ฐู่คอมเอิาภะฤูกบันฐุไป้ขุชา ได้แก่พละพุท เจ้าเป็นถิ้น (ป.)

เฤถะ ม. พละพิกขุที่บ่ถอเติาถึาแต่ ๑๐ ถัดาลิ้นไป- (ตามคอามหาายเดิม หาายอ่า พั้นคิา, บ่ตถิ้นไหล)

เฤถะพุ ม. ชั้นพละเฤถะ (ในพละพุทล่าลมา จัดชั้นถอาพิกขุไถ้ตามชั้น คิ: ปะถะภะพุ ชั้น บอถใส่แถอัดาบึาเถิาสี่. มัถฌิมะพุ ชั้นภาา แถ้าอัดาไปเถิาเก้า. เฤถะพุ ชั้นเฤถะแต่ สิบอัดาลิ้นไป.

เฤถะอาถ ม. ลัดพิลาสมาย่ายไถ้ ที่พละเฤถะพุทลาอิกไถ้ หาลิ้าคายะมาไถ้ คิ ลัดพิสิมะยาม(ป.เฤถอาถ)

เฤถามูเฤถะ ม. พละเฤถะตู่ใหา่ตู่ล้อย (ป.)

เฤถิ ม. พละเฤถะตู่บึา.

ฤ ๑. ม. ชั้นถาลัดขู่อสิแล่ะยินใพ้ทั้งา, ภ.ขู่อสิแล่ะ ออภถ้อยมีถมีคิม. อ. เจ็ดไป, แถ่ไป, แล่ะไป.

ส. ม. ๔ภ หลิ ๔ถ (เถื่องเลบย่างมือค้ายคีปี๔ถ ปากเสือ) ยามใพ้ง่า (เยิ้น่า ยามแก่ หลิ แฤใพ้ง่า)

แฤแล อ. ไปบ่ไผ่, เจ็ด.

โฤ ม. พาขุละย่างมือปากถ้างกั้นถอม มีฟาอัถ.

โฤ่ ม. ถิถัพาในการพละมัน, เจ้ามิการพละมัน.

โฤ้ ม. ชื่คินลาถพถกมือ.

โฤมะมาการ ม. การย้องขอ (ป. โฤมมาการ)

เฤาะ ม. ชุปิต ๔ มิชุบภะด่ายเป็นเถื่องหาย.

ฤี่ ม. ไม้สาวัลยู้ไพ้เลือไป, ภ. ไล่ยู้ไพ้เลือไป.

เฤี่ อ. เบิ่าไภๆ, ลักขมะละอาถาที่เตลือถลิ้น.

เฤือ ภ. ปาา, ปาฉมาๆ.

ฤิ ภ. เล้อไพ้ฒ่อนพึ่กัน, ไส่ถาถลือถ่อนไพ้ละเมิกัน

ฤ่ ๑. ม. ถิถาพถกมือ ใช้ถากเป็นอาถาม มีหลายถมถ คิ: ฤ่ถือม เป็นหากยู่ไถ้ถือม. ฤ่ถุ ถัน เป็นเถือ หากเป็นล่วม. ฤ่ถฮุ้ม หากน้อย แก่แล้ถเป็ลภแล่ๆ. ฤ่ถพันมะถา หากยาถ. ฤ่ถแล เป็นถิ้น ถ่ถยน้อยแผม ธิอย่าถ ฤ่ถลุถ ถัดเป็น

ฟุ่ม ตางน้อย ตีลงอ. ถือตลือๆ แก่นตาก ตี ตลือๆ ๆลๆ

๒. น. ชื่อกางพะบันย่างนึ่ง ใช้ตากเบื้งตลายๆห่อย กว้างออกมาแล้วเอากัดยางอ่างไอ้ ให้ตุ๋ยตั้นหอาย - เอิ้น ตั้นถือ (แด่เดินคิงใช้แก่นตากถือ)

ถือยอก น. แก่นตากถือลงอ ที่เอิาแซ่นน้ำไอ้ให้ตางออกออก-ก่อน แล้วจึ่งเอิานาใช้เป้นอาตาน.

ถ้อ อ. ลักนะของอาที่เลิ้ง มีอาลาอตลาย ตลื มีฝ่าบัง ห่างบ่ให้เต้นฮุ่งค้ก (เอิ้นอาถ้อ) บ่เต้นฮุ่งค้ก.

ไถ น. เคื่องมือเซ้นยาย่างนึ่ง ใช้คอาย ตลื วัอ ตลื จักแก่ไป เพื่อห่างให้ถ้นปั้นขึ้น, ก. ยู้ไปทางพ้า, ห่างให้ถ้นปั้นขึ้นอ้อยไถ.

ไถ่ ก. เอิาจับลองอินไปแลกเอิาลองที่อื่นห่างคินอื่นไอ้ คินนา, ซื้.

ถาว น. ลนาอ, ล่าง.

ถ้าว อ. แก่, มีอายุตลาย.

ถาวอัน น. เคือไม้ (อ. อัลลิ)

ถ้ว น. ลูที่เป้นโต้งกล้างยู่ในพุเอิา, อ. เลิก, เป้นโกนเลิก (อาถ้ว)

ถัก ก. เอิาลอๆ เป้นเล้นลานไลอ่กันไปมาให้ถี่บ่ให้เป้นอาจุอด(ตั๋ง ถักปลก เป้นอื้น)

ถีกถื่น อ. เป้นแกอ, เป้นแกอกัน "ถักถื่นไม้ จ้องจุ่เอิา ลงอ"

ถักแห่ อ. น. คินป่า ตลื จ้อป่าพอกนึ่ง ลูบล่างคิคิน แต่บ่มีลางบ้าติอเลิ่า แลมคิน ล่าลับใช้พันอาตานกิน.

๒. น. จ้ดแมอนึ่งยู่ในอินบ่อมจุ่น อิอคีลี้กะเดือน แต่อิอน้อย ลีแดง.

ถาก ก. พันออกมาๆๆ, พันเอิาทางนอกออก, น. ลี่ ลอานย่างนึ่ง ใช้จ่าลับถากไม้ ใช้พันบ่ได้ ด้าม ๆ เอิ้น ลอานถาก.

ถึก อ. ก. อ่า, จุน, บ๊ด, เป้นคำลยายกีลียาที่ลงกลากัน ตั๋ง มิกถึกยิ่ง ๆลๆ

๒. อ. บ่แยง, ลาคาพ้อย. นิกถ้อๆ ก. แน่น, บ๊ด.

ถึก ก. ยกถีบตลือลาขึ้น เพื่อเดิน ตลื ย้าย.

โถกถก น. ไม้ลองอันเซ้อเดือยใส่ล่อนทางจุ่นจ่าลับฝูบ หางป่ายเอิามิจับแล้วย่าๆ เพื่อใช้ลุๆ.

ถอก ก. ห่างให้ไหล ตลื ถิกออกลากลองมิโกน ตั๋ง ถอกน้ำออกลากตั้ง เป้นอื้น, เหลิ่.

ถึก อ. เป้นคำอีเลอบอกเพดลองลัดถือจู๋ ตั๋ง คอาย ถึก, วัอถึก เป้นอื้น.

ถือก อ. ถึก, ถ้อๆ (เอ้าบ่ถ้อๆ)

ถ้ง น. พาลนะแมอนึ่ง ป่ากกล้าๆ กั้นรอม.

ถางๆ ก. พันให้แป่น, พันป่าไม้น้อยให้แป่น.

ถู้ว น. พาลนะแมอนึ่ง เล้ดถ้อยโลกะอ่าๆลห่าลันใล่ ลองแตลอ.

แถว น. เอือม, พ้า (คห่องกันกับ แถม)

ถิว น. เคื่องใล่ลอๆ ห่างถ้อยตั๋ ตลื ลามถ้อยปี, ป่านเป้นอื้น มีลายพาย, บ่อมใล่ลองที่ทูบถือไถ้กับโล้งเล้อ, เคื่องจุบใล่ถือ ตลื มี.

ถ้ว อ. เป้นตั๋ๆ, เป้นพ้อๆ.

ถิวอิน น. ตัวที่ถักเป้นถิวห่าลันจุบอิน.

ถิวมื น. ตัวที่ถักเป้นถิวห่าลันจุบมื.

โถว น. นักลอๆ ตั๋ โถวลาอ, โถวเตล้ เป้นอื้น.

ถอๆ อ. ก. เอิาลอกตั๋ไป.

๒. ก. ลานาอ, ไอ้, ลห่าเล้ด, ลูงอพัน (เล้ดบ่ถอๆ)

ถ่อๆ อ. ล่อนบึๆในลอๆ, ย่าย, ล่อม.

ถ้อๆ น. แถอ, แถอหางลอย ตลื แถอหางตั๋ๆ, อ. ถึก (ใช้ปะกอบคำเอ้า; เอ้าบ่ถ้อๆ คือ เอ้าบ่ค้ก)

ถึๆ ก. ลออ, จ่อกัน, ลห่าเล้ด (ถึๆอีอะพัน) บุ. ๓๓, ยู่ (ไปยู่เมือๆ ไปหาเมือๆ) ล. ๓๓ก, แมน "ถึๆจะมีเอนถ้อๆ ถินลายกะลาวนย่าๆ"

<u>ถึๆแก่กัน</u> ก. ลาย (ลห่าลันคินลามัน) <u>ถึๆแก่พีลาไล</u> ก. ลาย (ลห่าลันเจ้านะคอน ตลื เจ้าลามัน) <u>ถึๆแก่ล่อนะนะพาบ</u> ก. ลาย (ลห่าลันนักบอด) <u>ถึๆแก่อะมิๆกัน</u> ก. ลาย (ลห่าลันล้าลาลกาม)

ถ้ว อ. เป้นพ้อๆกล้าๆ.

ถุๆ น. เรือนน้อยๆที่ปุกไอ้ลามนาตลือไย่ (ถ้าอยู่นา-เอิ้นถุๆนา ถ้าอยู่ไย่ เอิ้น ถุๆไย่)

๒. ก. เอ้าอู้กันไปมา, เอ้าลอบกันไปมา.

ก่อว ก. ผลอนไอ้ให้ตั้ง ตลิ ให้ฟุบ, หว่ำให้ฟัก, หว่ำให้ลั้งเอลา, ม. บ้องเธ้อไอ้สว่ำลับผลอน ตลิเอิาลองห้อย.

ก่วย ก. เอิาอันเก่าออกผล้อเอิาอันใหม่ ใส่ผมม.

กุย ก. ถิ่มน้ำลายออกด้อยคอามยัว "สาวก่าวเค้า กุยถิ่มผุมหิ ดูก้อมอายคิา ซู่ฐมชาย-ร้าย" กุธะไป.

กยจิด (อ่ามอ่า กิยยะจิด) ม. ใจคือธัก, จิดปะ-กอบด้อยคอามเป้นธะโมย (ป. กยยจิดด)

กยสังอาด (อ่านอ่า กิยยะสังอาด) ม. ลักเพด, ลัก-บดด (ป. กยยสังอาธ)

กอย ก. ฒินคืน, คืนพาา เก่า, ฒินกันคืน.

ก่อย อ. ซื่อ, บ่ดี.

ก้อย ม. คำเอ้า, คอาม.

กิย อ. ล้าม, ผม (หิดกิย)

ก้อย ม. พาดุมะสำลับใส่อาหาม มีชูบอ่าาาก้ม.

ก้อยอี่เล้า ม. ก้อยดินผมบบูชาม ปากกล้าา ใบใหญ่ใช้สำลับคนอาบ.

กาด ม. พาเล้าย่างบ่ดิด.

กาดพา ม. เคื่องกดดเอิาดินออก เธ้ดด้อยไม้ผป้นสิ้นๆมีชูคับยู่กาา.

กิด อ. ยู่ใก้กัม, ยู่ผปะกัม.

กอด ก. ดึาออกใช้ตาดุด, เอิาของยู่พายในออกด้อยมีนคาถา อี้า ดูดกอด เป้นอั้น.

กิด (เบื่า กิ้น)

กิ้อด ม. ดิน ตลิ ไม้ ตลิ สิ่าอื่น ที่เอิาอัดปากผละกิ้ม ปั้าไฟ ตลิ ปั้ากะโพก, บ่อนพายไอ้.

กัม ๑. ม. มิน (ป. กม)

๒. ม. ผกอ, ผกอลุมพาากล้าา.

กาม ๑. ม. บ่อนธี่ใส่, อิด.

๒. ม. ที่อั้า, อำผ่า, ตลัก (ป.)

กามกอม ม. ที่อั้าผละบ่อมทำให้เกิดลุาในการเอ้า, ที่อั้าผละบ่อมทำให้เกิดลุาลอาอักลอะ (ป. กามกอม)

ก่าม ม. ไม้ที่ขุมใช้ใส่จิมดำใช้เธ้อผิม, ชื่เตัดผมอมื้าออกสิอำคิก่าม เยิ้ม เตัดก่าม.

ก้าม ม. ชั้ม, ลำดับ, อำผ่า, กามะ.

ฒิม ม. ผมบ่อมเคียยู่, ชื่เคียยู่, บ่อมยู่.

ฒุม ก. กินอาตามพื้ชลาทัอา, ตามกินฒื่มโดยบ่ขุบ.

ฒม ๑. ม. ละโมย (ป.)

๒. ม. เด้กน้อยที่ไปอาสัยยู่ด้อ, ลูกเธ้อด้อ (คำนี้มาจาก ป. ฒละ ผต่ายเอิาชู่ถึาที่ขึบอดเป้นตัลาอยู่อามอ้อ)

ผม ม. เพอะอา, ฟัา..

ถม ก. ตลิกออก, ดอมออก.

ถ้อม อ. ใช้เป้นคำลิาท้าย ตายคอามอ่า ให้เป้นดั่งนั้นดั่งนี้ อามใจถิม.

ถิ้ม (คำองอกันกับถ้อม)

ถึอม ม. อาบ, ว้าอ, ลักลบะมามลอาว้าอ เยิ้นอ่า ถึอม ดั่าองอกับ ดอา: "น่งนาม้อพอยอาบชาา-ชุ้า ปุ่นเอิามา เลือกชุคินกัา ถึอมมื่า ชงกชื่อาอ เอ้าม้าาผลบปอาลิาลุ่ม เมื่อพี่ไปตาบล้า พันลั้มล่าอ อาม" (จากพ้งสือเจือา)

ถึ่อม ๑. ม. อาย (มาจากถึอม: "พายมันถิถึ่อมถิา ถึอเมื้อ") (สิมไซ)

๒. ม. ป่า, ผลมบ่อมยู่ไพป่า, บ่อมยู่.

ถ้อม อ. คิม, ขุบกำมิอ, ผ, เด้มบ้อิบุม, ชื่. ถ้อมที่ อ. ละอาองเอิาใจใส่ถ้ักผม่.

ถับ ขุ. ชงาด้าย่างมื้า.

ถับผม ม. ชื่เล้มไลดิบพื้มเล้มตีกตายเชื่าบ่ใช้อ่าผม-ผมไอ้ ไลลิบ กัอ่า.

ถาบ ก. เอิาบีกตลิลอกถิเล้าใส่คิาเจ้าของเอา: ถ้าผม่นบีก เยิ้น อิบบีก ตลิถาบบีก, ถ้าผม่นลอก - เยิ้น ถาบธี้ผธ้.

ถิบ ม. ชื่อิดที่เอิาอินฮันไป, ก. เอิาอินฮันไปโดย-ผชา, อ. ฟ้าอ, ด่อม.

ผม ม. ถิ่น, ด่าย, พาา (เาินขุบิลอาาพะม้า เยิ้นเาิน ผม)

ถิบ ขุ. ชงาด้าย่างมื้า.

โถม ม. ภาบก้อยที่ตัพพิบเล้า ลำดับใส่พุ เป้นอั้น.

ถึบ ก. ตาับ, ย้ายโดยบ่ลุกย่าา.

ถาม ก. เอ้าเพื่อฟังคำถอยาากยู่ฟ้า.

ถ้ามกาา ม. ย่ามกาา, ตย่าากาา.

ฤๅ ก. ละเลิ้ง, โยนไปโดยแรง, ขี้ดังกาน.

ฤณ ก. ขึ้น, ไล่ไปทางหลัง.

ฤณพอย ก. ให้พอย, ขึ้นพอยให้, เอ้าให้ขึ้นโลกไป.

ฤิน ก. เอาอินหลีบใส่ลิ้นบ่อนเป็นโกน หลิ บ่อน-หมุนให้เดิน.

ฤินนะนา ก. ตอบแขนคุน (ป. โกนะนา แปล้ว ย้อยๆ)

ฤิ่น ก. ทำนำ้สายตาขึ้นน้ำพรกให้ออกจากปากก.

ฤ่อม ก. โคยิบ, ก้มหัวหลีบเดินลงเร่ำ, อ่อนน้อม.

ฤ้อม ก. ลึบ (น้ำฤ้อม) ค. ลึ้ม, กาย (ฤ้อมหึบ ; ฐาฤ้อมหัว)

ฤ่าอ อ. ภาษาเป็นพรกเป็นสาย.

ฤิอ ก. เด็ดยิบยอมเอ้าหัวแล้วพั้งลิ้นออกให้ขึ้นข้างล่าง (ลิ ภิ่อ)

ฤกอ ม. สิ่งที่ลงนกับปุ่ม, ขอย, เสาเรือน, ตุ้น, ตองปะหัว, ที่ (ฤกอป่า)

ฤ่งอ ก. ไปเพื่อขึ้นบาย, ย่างตลึ้นไปมา.

ฤ้งอ ม. ตั้ง, ขึ้น, เพื่อ.

อักสอนนำ

ฤม, – ฤล

ฤมัด (อ่านว่า ฤะหมัด) อ. คักแน่, คัก.

ฤมิน (อ่านว่า ฤะหมิ) ม. ขึ้นทาง, ทาง (ล. ฤมิล)

ฤมึน (อ่านว่า ฤะหมึน) ม. เคื่องเล้, สายสัย, สายสัง ถาม.

ฤมึนพอน (อ่านว่า ฤะหมึนพอน) (มาจาก ฤมึน อาพอน) ม. เคื่องเล้, สายสังถามและแสะแสดงออ "ฤมึนพอน ลัก ถามปะเสิงม้ามึง" (ลึนไช)

ฤมอน (อ่านว่า ฤะหมอน) ก. ล้กผง, ผงนล้กลาง, ล้ก.

ฤล (อ่านว่า ฤะหล) อ. เจ็อไป, พะลาอ, มึ่น.

ฤไล (อ่านว่า ฤะไหล) อ. แอไปทางใต้.

ฤลำ (อ่านว่า ฤะหลำ) อ. บึ่งลงล่อน (ใช้ติดฤลำ)

ฤแลง อ. (อ่านว่า ฤะแหลง) ก. บอก, ป่าอ, ปะกาอ, เอ้า, เอ้าปะจิบปะแจง, ฆ่างเอ้า หลิ พาให้ใจดิ.

ค. ม. ไม้แผนมึ่ง แก่นลิเตลิงแก่ ใช้ฉันย้อนใจดึ่ง-องอกับเล.

ฤแลงกาม (อ่านว่า ฤะแหลงกาม) ก. บอกเหตุที่เป็นไปถาม พางอาฉกาม.

ฤเลิง (อ่านว่า ฤะเหลิง) ก. ลึ้น (ฤเลิงลิกะลึ้นปีใต้)

ฤอาย (อ่านว่า ฤะหอาย) ก. มอบให้, ให้ (ใช้ลำลับเจ้า หลิ ผะยุภิกฺ) ฤอายมอ ม. ผะยุพาชุบ-ปางบึ่ง เป็นผะยุม. ฤอายผะยอน อ. เป็นคำผะยุลิงเอ้ากับเจ้า.

ฤอึน (อ่านว่า ฤะหอึน) ก. ไหล้, นิบ.

ห

ห พยัญชนะอิงที่ ๑๔ เป็นพรกอักสอนนำและใช้เป็นอิงสะกิดเดอหมดที่ ๑ ได้ในพยางกางคำ ๆ ๆ เดาะคำพื้น ๆ และ ลันสะกด ดั่ง พุท สาสนา ในเป็นอ่านว่าพ้ายลางคำที่ลันลึ้นอ้อยยิ่ง ห ในกาย-กายกลน ดั่ง ทะแมดเมื่อ, ทะหาอลึ้น เป็นลึ้น.

ทะละ อ. ลึบ (คำนี้ใช้เป็น ห้อ ลั่ง ลึบหัว) (ป.)

ทะลาย ก. เดินไป.

ทะหึ ม. น้ำนิมลึ้น (ป.)

ทะมะ ม. งินคำ, เล้าลอง (ป.) ทะมะหานิ ม. บ่อน มังมอัดฤเล้าลองอันนิคำ, สางลินค้า. ทะมะยุติ ม. เจ้าลองลับ, เลอถิ, นายพึน. ทะมะยัด ม. ยัดใช้ผนงงินอา, งินเจ้ง (ป. หมยัด)

ทะมะลิมยัด ม. ภาษยิยุบอ้อยลับ, ลิมยัด.

ทะมะลาม ม. ลับที่เป็นแกมลาม.

ทะมัง ม. ลับลิมยัด (ป.)

ทะมาคาม ม. บ่อนหำภาษคำงิน, เลือมมังงิน, เลือมใส่งิน (ป. หม+อาคาส)

ทะมายัด ม. ภาษลึ่งงินพางไปละมิ, ดาลามเชิงที่ทำภาษไปละมิบ่อนมึ่ง ลั่งให้ที่ทำภาษไปละมิแต่งมึ่งอิกฟ่ายงิน (ป. หม+อามัดถิ)

ทะมาย ม. ถูดาวลัง. ทะมายคดาม ม. ถูดาคดาม-ดาว, ถูแก้ลิใจดาว.

ทะมิสดา (อ่านว่า ทะมิดะดา) ม. ลี่ดาอมักลัดอิภิ -

ฉม มี ๔ หน้อย (คือวางไข่ ตลิ วางภา) (ป.)

ทะมิ น. สัตว์ปีกเหมือนนก ตัวเล็กกว่านกเขา ขนหางยาว ชอบกินข้าวสุกที่เขาเอาไปตากไว้ (ทะมิ ก็ว่า)

ทะมุ น. ทะมุ (ป.) ทะมุทะมาก น. ทางโค้งคดงอ (ทะมุ) (ส. หมุฆมาคฺค) ทะมุทะฉีหยา-ทะมุทะฉอ น. อิฐาบิงทะมุ (ส. ทะมุทฉอ)

ทะมุ ๑. น. ทะมุ, ผ้าทะมุ, ผ้าขี้ริ้ว, สิ่งของที่ใช้แล้วหรือของเก่า ตลิ ของต่ำ, เดียดฉันท์.

๒. น. เครื่องมือจับสัตว์น้ำอย่างหนึ่ง สำหรับดักไว้ตามช่องน้ำไหลหรือในที่ลุ่มต่ำ เช่นคันทะมุ.

๓. น. ชื่อกิริยาที่ยื่นมือไปข้างหน้าแล้วเอาคางวางไว้เพื่อให้ไปทำร้ายสัตว์อื่น เช่นกิริยาทะมุ.

ทะมุลิน น. ลีลาทะมุ, การแสดงท่าทะมุ, อิฐาบิงทะมุ (ส. ทะมุลีลา)

ทะมุลอน น. ลูกทะมุ, ผ้าทะมุและผ้าเก่าๆ (ป. ทะมุลก)

ทะมูง น. ชื่อวิธีจับสัตว์และสิ่งของ ด้วยการดักไว้ตามช่องน้ำไหลหรือในที่ลุ่มต่ำๆ

ทะยอง น. ภาชนะ, หม้อยางชนิดหนึ่งสำหรับกลั่นน้ำกลั่นกรดต่างๆ

ทะมิน น. ชื่อนกชนิดหนึ่งในประเภทอีแดงพวกใดก็ได้, อ. ร้าย (ป. ทมิล)

ทะยา-ทะยัง ๑. น. แผ่นดิน (ป.) ทะยาทีปีดี-ทะยาทีป น. เจ้าแผ่นดิน. ทะเยก น. ผู้เป็นใหญ่ในแผ่นดิน (ส. ทเยก)

๒. น. น้ำ, ห้วย, ร่อง, ลายน้ำไหล "เป็นอันสิ้นทะยาไหลล่องหอบหิ้วหัก" (สินไช) (มาจาก ป. ทายา)

ทะยิง ก. ถึง, ถึงใจ้, ถึงคา, ถึงแก่, ปู่ๆพัน, เอ้, ประดับ (ทะยิงเครื่อง, ทะยิงเมือง, ทะยิงเขา; คำนี้ใช้ว่า ทิง ก็มี)

ทะยุ ก. ยอด, เข้าใกล้ถึงกัน, ถึง (ใช้ว่า ยุ ก็ได้มี)

ทะเล น. แม่น้ำกว้างใหญ่, ที่เป็นเนินกว้างใหญ่. ทะเลชาย น. เนินกว้างใหญ่ที่แผ่ออกไปชาย (ปูชายน้ำ ชายไหลแล้ว) ทะเลชาบ น. ทางใหญ่ทางกะแส.

ทะลวง น. ปู่ไป, ปู่เจ้าไป.

ทะวา อ. สอง (ป.) ทะวาทะสะมาส น. สิบสอง-เดือน (ป. ทวาทสมาส)

ทะวาย น. ชื่อคนชาวมั่ง เป็นสกุลชาวอีเย ผู้ในประเทศพม่า.

ทะวาน น. ตัวกุ, ปล่องควันต่างกาย, หาง, ปล่องยัน (ป. ทวาร) ทะวานทะนาน น. นายตัวกุ (ป.ทวาร ปาล)

ทะอิ อ. สอง (ป.) ทะอิชาต น. ผู้เกิดสองเหื่อ คือนกและพวกพวาน (ป. ทวิชาติ)

ทะอิชา (เบิ่ง ทะอิชาต ในทะอิ)

ทะอิชาภอน น. หมู่นก (ส. ทวิชาภค)

ทะอิบิด ๑. น. บ่อนทางสอง สับต่างกัน, ทางสี่แยก (ป.ทวิปถ)

๒. น. สัดส่วนอื่น (ป. ทวิปท)

ทะอิบาด (เบิ่ง ทะอิบิด ๑)

ทะอิพาก น. สองส่วน (ป. ทวิภาค)

ทะอิ ๑. ก. ทำให้ตายสิ้น, ฆ่าสิ้น (ป. ทวิ)

๒. อ. สอง. ทะอิคุน อ. คูณด้วยสอง, สองต่อ, สองชั้น (ป.)

ทะอิบ น. ส่วนใหญ่ส่วนหนึ่งในโลก ๓ ทะอิบอาฐิ, ทะอิบอัพภันตา เป็นต้น; ในคัมภีร์ชาวบ้าน มี ๔ คือ ๑/ ฐูนพูทะอิบ. ๒/ มัธยะโคยานทะอิบ. ๓/ อุตตอนกุรุทะอิบ. ๔/ บุพพะวิเทหะทะอิบ. แต่สมัยปัจจุบันนี้แบ่งเป็น ๕ ทะอิบ คือ ๑/ ทะอิบอาฐิ. ๒/ ทะอิบยูโรบ. ๓/ ทะอิบอัพภันตา. ๔/ ทะอิบอะเมริกา. ๕/ ทะอิบโอเชอานี.

ทะอิม ก. อิม, อุ่นอาย "ทะอิมอื่อานคุน" (สินไช)

ทะอิมทะอาย ก. หมหอย, อุ่นอาย, อิม, อิม.

ทะทะอะ อ. หนุ่ม (ป.)

ทะทาน น. นักสิบ, ผู้ชำนาญในการสู้รบกับประเทศอาจ (ป.ทะทะอะ)

ทา ๑. ก. ไล้, ลูบ, เอาของต่างๆลูบไล่, แปะกัน, ทำให้แปะกัน.

๒. น. ชื่อนกแขวนปีกๆ สีนาย สันยาวตาย (นกกะหางกิ่ว) ชื่อต้นแขมปีกอกมัยเกิดตามดิน.

ห่า ว. ชื่อบ้านบ่อนฉิ้นอิ่ง ตลิ บ่อนาอะเลือ, ฉบะฉะ, (เช้อบ้ถิกหา) ห่าหาว ว. ดาด, ชิว, กลียา.

หัว ก. ลันสู้, อาลาสู้.

หาลา ว. คันใช้ฉิ่อไป (ห้ายิงฉะลาย) (ป.)

หาลิ ว. คันใช้ฉู้ยิ่ง (หาลา ฉะ หาลิ นี้ ฉอนู่ลาย-หาลเอิ่งคันใช้จ่ำเพาะพอกพี่เอิ่งฉับไถ่มา ฉะ พอกฉะเลียเลิก)

หาลาว ว. ฉู้ลับมีอะอิก (ป. หาลาห)

หาลิกา ว. ยิ่งฉู่ใช้หาน (ป.)

หาลิก ว. ลาลฉู่ใช้หาน (ป.)

หาลา ว. พอะพลิน, โลก, ฉู้ล้างโลก (ป. หาลา)

หาลิ ว. ฉแม่ดิน, โลก (ป.)

หาวะอาภอน ว. บ่ำฉะ (ส. หาวอาภ)

หาวุ (คำนี้ใช้เป็น หาว เบิ่งใน หาว)

หาวะ ว. ภาวใต้ (ป.) หาวะลัน ว. หลอชี่ก่าอด้อย หาว, ชี่กับพิลาวในเรื่องเดอลันวะฉาอิก (ป. หาวกับห) หาวะปาวะมิ ว. คุนลาวมิอ่างปะเลิอ ลิ หาว (ป. หาวนย)

หาวิ ว. เมือง (ป.)

หาลา ว. ลายน้ำ, ด้อย, ล่อง, ต้นน้ำ (ป.) หาลาวเลาะ ว. ล้องอาบน้ำพ้นอีกเอ (ป.)

หาลายิน ว. น้ำออกปี่ (ส. หาลายันอะ)

หาลาพิคุน ว. ฉ่อนน้ำอันเรื่องหลายชี่สุด (ป.)

หาลิก ว. เด็กน้อยชู้ยิ่ง (ป.)

หาลิก ว. เด็กน้อยชู่ฉาย, เด็กชี่ยังบ่รู้พาลา (ป. หาลก)

หาวุน อ. โหลร้าย, หงานจ้ากักฉะๆ (ป.) หาวุนกัน ว. ภาบเรื่อด้อยลวามโหลร้อย.

หิลันพอน ว. ชื่นภายในลิ้นพิลาลนาเฉย ตลิ เอ็งอะถิเรื่อง ปะพือเป็นคันเบื่อย ลิบุ่งลันตัว ลายลวามอ่าบุ่ง ลันฟ้า (ป. หิลันพล)

หิลา ว. หิด, ล้าๆ, ต่าย (ป. หิล)

หิลาบุหิด ว. หิดน้อยหือใหญ่ (ป. หิลาบุหิล)

หิลาปาโมก ว. อาจารย์ชี่สอนๆวิชา (ป. หิลาปาโมกล)

หิลา ว. ลูกลาอ (ป. หิลา)

หิพา ว. เดอลาภาอัน, อัน (ป. หิลา)

หิพาภอน ว. ลาเอ็น (ป. หิพาภล)

หิอะ ว. ลอัน, อัน, ชั้นฟ้า. หิอะภาบ ว. เดอลา-ภาเอ็น (ป. หิอภาล)

หิอิคิล ก. ไปชู่ลอัน (พายลวามอ่าอาย ใช้ลำสับสัยพา ลาล) (ป. หิอิคล)

หิอา (เบิ่ง หิพา)

หิอาภอน ว. อาเอ็น (ป. หิอาภล)

หิ ๑. ว. ตั้ง, ลาล, เพื่อ, ชั้น, อำเพาะ.

๒. ก. ถามเอิ่ง (ชู่ยังพ้าถาม) ฉะลอก, ไล่ลาก, ใช้.

๓. ว. พูเลิง, ฉแม่ดิน (ล. หลิ "เอยบันอินฉะตั้ง พูเลื้อาชู่เรื่อง พูกปะอาถ้อน พูลันหิพูกลี่") (ลินไช)

หิ ว. ถิน, ฉแม่ดินบ่อนบ้าๆ, บ่อน ล้. เป็นคำใช้ผสม ชู่ชู่อกัน. หิฉัน อ. ลักฉ่, ลักฉัน.

หิลิะ อ. ลาล, เติ่ง, ลันยืน (ป.) หิลิะลาล ว. ฐ(ป. หิลิะลาลิ) หิลิะมิภาย ว. ชี่ลันพิลันในพอะพูลอัน ปะเภิลิก.

หิลาพู อ. มิลาพูยืนยาล (ป.)

หิลันพอน ว. ห้า, ลาภาล (ป. หิลันพล)

หิอะ ว. นักฟาล, ลลาล, มิปันยา (ป.)

หิอะลิะ (เบิ่ง เหิงอะลา)

หิลา-หิโล (บ่ำ หิอะ)

หิลิ อ. ตั้งฟู่, ฉันฟู่.

หุ อ. ใช้เป็นคำนำหน้าลับ ฉย่า ชื่อ ตั้ง หุพาอิด - ลวามปะพือชื่อ, หุอะนา คันชื่อ, หุปันยา ปันยาชื่อ เป็นต้น; หุ ลับนี้ ฉบางเป็น หุอะ หิอะ ก็ล้ ตั้ง หุอะฉิน, หุอาคัน, หิอะพิล, หิอะอิล เป็นอื่น (ป.)

หุภะ ว. ลอเลลา (ป.) หุภะมิพาอ ว. ชื่ ผิไม พอะพูลาลมาภาพิมิอ้อยพันนะที่ฉบางเป็นลอเลอะ-ลอา (ป. หุภมิปาล)

หุกิล ว. ลวามชื่อ, ลารเรื่อบ้อ, ชื่อาบัลาำพอกพี่ๆ ไม หาาอิบัยฉาๆพูพลายนา เป็นอาบัลเบิ่า (ป.หุภกล)

หุลิน อ. มิลินชื่อ, ห้ำลิลอิบัย, ปะพือชื่อ (หุอลิะ)

หุฉิน ว. คันชื่อ.

หุอิา ว. อิาคะลุนเรื่องภาพ้อลวามชื่อ, ชื่อื้อปะลิบัล-ลอาพิกุ มิ ฝ ย่าๆ คิ ลารลันเล้าเพื่อาอา,

ทุ, ทุวม

ทุกข์ ก. ความยุ่งยาก เป็นต้น (ป. ทุกฺข)

ทุกขเวทะอัด น. กิจอันพึงทุกคนประถิบัด คือ ทุกข์ (ป.)

ทุกขิยะ น. ทีสอง (ป.)

ทุบันยา น. บันยาชื่อ

ทุพิลพาบ อ. มีกำลังอ่อน, บ่มีเรี่ยวแรงพึงประเสริดการน (ป.)

ทุมะเกด น. ไข่, ดวงตา, ดวงประดับ, ของเป็นคลับลื้นในอากาดมีสัมผัสอา มีรูปศัพท์ เป็นต้น (ป.ทุมเกด)

ทุละ ๑. น. องก, ภาษาน, กิจการในพระพุทธศาสนา มี ๑ อ่าง คือ คันถะทุละ ภาษาเรียน ๑ อิบัติยาทุละ ภาษาประถิบัดทางใจให้รู้แจ้ง ๑ (ป.)ทุละภาษ น. องกล่าวประถิบัด เป็นคู่กับอิชาภาษองกล่าว-ความรู้ (ป. ทุละภาส) ทุละกิจ น. องกาน (ป. ทุกิจฺจ)

๒. เป็นมาจาก ทุ แปล่า ชั่ว, ยาก, ลำบาก. ทุละคม ก. ไปยาก, ที่เมืองมีๆ ในแดนองงจัน. ทุละชีบ น. คนชั่ว. ทุละชาด น. ชาดชั่ว. ทุละพิน อ. มีเรี่ยวแรงน้อย, ลิกกำลัง, เสียงิจกระ.

ทุละคม น. ภาษาไปยาก (ป. ทุกฺกม)

ทุลาจาน น. ความประพือชั่ว (ป. ทุลาจาร)

ทุลุง ✓ น. ชื่อกาไม้แดงอีๆ ลากนิยามคือกานี้ แลละ มีรูปคือกัน แดงนิดน้อย (ในพังลีอีนใดว่า ทุลุ้งลุงบอ ลากอนุพังเป็น)

ทุลี น. ปุ่น, ไว่ (ป.)

ทุละ อ. พื้น, ห่วง (ป.) ทุละดาด น. ดาดเพื่อ คือดาดข้าว (ป.) ทุละพาด น. เส้นแดงอันบ่ยาวที่เป็นๆ ดาดเรียประจำที่ๆ. ทุละมิมพิน น. องบอบอันของโลก, อันบอบอันโลก. ทุละอัลอิ น. เดลาหลีเส้นเป็นๆ โลกพังลอง (ส.)

ทุ น. ชื่อปาหละเลแดงอีๆ เป็นปานิดกัด ลูก ปาทุ.

ทุ ก. อาการคลัน หลี อายน้ำพุๆ ออก.

ทุดา น. ทุด, คือนรุ่นใช้ความประแจ้งให้พ้องลองย่ายรู้, ตุ้นใช้ประเอ้าแทน, ตุ้ไอ้ตันลอยให้เป็นตุ้หมายหาๆ อาลุการแต่อีน (ป.)

ทุดาทุด น. ทุดตัวยตุ่ใหญ่, หมทุด (ป.)

ทุละ เป็นคำประกอบพ้าลัน แปล่า ไก อีๆ ทุละบิด, ทุละมักคา แปล่า หาๆ ไก (ป. ทุละปฺณ) ทุละมัคค-

โท

ลันนี้ ฟังเป็น โทละ ก็ได้ ดี๋ โทละเล เป็นอัน.

เท ก. ถอก.

เทละ น. ประเทด (ป.)

เทลาง ก. เทด, ละแดง, ละแดงพัน (ป.)

เทนา น. เทดาๆ (ป. เทด)

เทนี (เบี๋ๆ เทดี)

เทละ น. เทดาๆ, ตุ้ประเลิด (ป.)

เทละพัน น. เทดาๆ ใต้โทด (ป. เทดพันธ)

เทละทุด น. คะถิแต่งพัมนะดา ม ประการ คือ ความแก่ ความเจ็บ, ความตาย (ป. เทดทุด)

เทละพัน น. พันลองเทดาๆ, พันลองตุ้ประเลิด คือ ทิดี - ความอาดนาย, โทดลัมประ ความฟ้ามนาย.

เทดาทิดา น. นาๆพัว.

เทดนาคดี น. ชื่อักลอนที่ใช้ลงนพาดาลันละกลิด.

เทดละดาน น. บ่อนตู่เทดาๆ.

เทดา น. เทดาๆ.

เทดาลัย น. บ่อนตู่เทดาๆ, ลอัน (ส.)

เทดาคาน น. ทิดี (ป. เทดาคาด)

เทลิน น. ทิดพัวเทดาๆ (ป. เทลินท)

เทลิ น. นาๆพดาๆ, นาๆกะลัด (ป.)

เทเดด น. เทดาๆตุ่เป็นใหญ่ (ป. เทเดด)

ฒัง อ. จิๆ, ฒ่บ.

ฒ่บ-ฒ่บา) อ. ฒ่บจิๆ. อ. เป็นคำอ่ายพาย ทาย-
ฒ่ละ-ฒ่ละลัด) อา ฒ่บฒ่าๆ.

ใท ✓ ๑. น. ชื่อักลอนพอกลันนะยุดรูปนี้ ร เลิ้นว่า-ไม้โท, คำชื่อประกอบอ้อยลันนะยุด ร เลิ้นว่า-คำโท, อ. ลองๆ (ป. ทุ)

๒. น. เป็นชื่อเตล้าชื่อพ่ำพันกั้น เลิ้นว่า เตล้าโท คือ เมลัย หลี ลาโท (ป. ลาทุ แปล่า ทาน, บริ ทาน คำว่า เตล้าลาโท มาจากคำว่า ลาทุ นั้นเองๆ)

๓. อ. เป็นคำเอ้าออกเพื่อพ้องหลีละแดงความอื่นใจ หลี ปลาดใจ.

โทละ น. ความโกด, ความคุด (ป.)

โทลา ๑. น. โทด, ความชิด, ความร้าย, บาย, ความชั่ว,

ຂັ້ນແຫ່ງຄວາມຜິດທີ່ຕ້ອງຮັບ (ປ.)

ຂ. ນ. ເວລາມືດ (ຂ.) ໂທລາກອນ ນ.ພຣະຈັນ (ຂ. ໂທລາກຄ)

ໂທລາຄະຕິ ນ. ຄວາມອ້ອງງ້ອຍຄວາມໂກດ (ປ.)

ໂທລາບຸໂທດ ນ. ຄວາມຜິດຫລາຍແລະໜ້ອຍ (ປ.)

ໂທໂສ (ເບິ່ງ ໂທສະ)

ໂທນະ ນ. ໂອ, ເຄື່ອງຊາວ່ານ້ຳ (ປ.)

ໂທມະນັດ ນ. ຄວາມເສັງໃຈ, ຄວາມໜຸກໃຈ (ປ. ໂທມນັສສ)

ໂທສະ (ມາຈາກປາລີ ທຸສະ) ອ. ໄກ, ໃຊ້ປະກອບໜ້າຄຳອື່ນ ດັ່ງ ໂທສະເລາ, ໂທສະລັບ ເປັນຕົ້ນ.

ໂທສະລັບ ນ. ລຸງໄກ, ເຄື່ອງທີ່ເອົາກັນລ້ອຍກຳລັ້ງໄຟຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຍິນໄກ (ຂ. ໂທສລັພ)

ໂທສະທັດ ນ. ກ້ອງສ່ອງທາງໄກ, ເຄື່ອງເຫັນໄກ (ຂ.ໂທສທັສນ)

ໂທສະພາບຸ ນ. ຮູບທີ່ເຫັນໄກ (ຂ.)

ໂທສະເລລ- ກ. ຮຸງນໄກ ຄືເຄື່ອງຄ້ຳລ່ວນກັນລ້ອຍກຳລັ້ງໄຟຟ້າ (ສຸ. ໂທສເລສ)

ໂທສາ-ໂທເສ ຂ. ໂສ້ນຊາ, ແກ່ວ່ໄກເຫລືອນາ (ໃຊ້ໃນຄຳກອນໝາຍເຖິງຫົວໃຈທີ່ແກ່ວ່ໄກລ້ອຍຄວາມຮັກ ດັ່ງ "ທົນທອງແສ້ ໂທເລຶ່ມເພ" (ປ.)

ໂທ'ໂລ້ ອ. ເປັນໂນນຊຸງ, ໂນນຊຸງ.

ເທາະ ອ. ເປັນຄຳກິລິຍານຸໂຍກ ບອກຄວາມເຊີນ, ຄວາມໃຫ້ ອອນ ດັ່ງ ໄປເທາະ, ກິນເທາະ, ເຊີນເທາະ ฯລฯ

ທໍ ๑. ນ. ພາຊນະຂວນລ້ອຍອອກແຊງ ຮູບກົນຊຸງ ຄ້ຳລັ້ນໃຊ້ ສ່ຽງຂອງ.

๒. ກ. ອໍ, ຊຸນກັນແໜ້ນອື່ງ "ປາທໍລ້ອນຢ່າຫລ້ຽງຄອງວ່ປາ ແດກ"

ນ. ກ. ວ່ຫຸກ, ວ່ແຕ່ນແຜ.

ທໍ ๑. ນ. ໄມ້ຫລິ່ງທີ່ເປັນໂຫມຍາວ ຄ້ຳລັ້ນໃຊ້ເປັນທ່ຽນ ໄຫລ ຫລື ໃຫ້ຄ້ວນ ຫລື ລົນອອກ.

๒. ๐. ເກົ່ງກັນ, ລ່ອນເດີນ (ດັ່ງ ຂ່ານທໍ່) ທໍ່ໄດ

ອ. ກົ່ນກາກນ້ອຍ.

ທ້ ກ. ເທ້ົ, ວ້ "ນ້ຳທ້ົ່ງທ້ ໂອນກ້ອນຄົ່ນຄ່ງ" ຖອຍຄົ່ນ, ນ່ງ ເທ້ົ່ງແລ້ວຖອຍຄົ່ນ (ທ້ຖອຍ) ທ້ຖອຍ ກ. ຖອຍຄົ່ນ, ບໍ່ທ່ວ້ຢ່ໄປ, ບໍ່ຮຸ້. ທ້ຮ້ ນ. ໄມ້ຄ້ຳລັ້ນ ຮ່ຽງຂອງໜ້ກ ໃຊ້ແທນລ້ໍ້ຫລືຕ່ຽງຂອງໜ້ກໃຫ້ໄປງ່ວ່ຍ.

ທໍ ເປັນຄຳນ່ຽຈາກ ທຸ ທຸສ ໃນພ່ຽສ່ຽປ່ຽລີ ແປ່ວ່ ຊ່ຽ ໃຊ້ນ້ຳໜ້ຽຄ່ຽອື່ນ. ທໍສະນ່ຽ ນ. ຊ່ຽນຊ່ຽ. ທໍສະລ່ຽ ນ. ຄົນຊ່ຽ.

ທໍສະກັນ ກ. ກ່ຽນທ່ຽໃຫ້ລ່ຽບ່ຽກ, ວ. ລ່ຽບ່ຽກ, ທຸສ ເດ່ຽນ.

ທໍສະພິ ນ. ຊ່ຽຄ່ຽວໂດ່ຽໆໃນເຄ່ຽອງພ່ຽສ່ຽນເຊ່ຽ ຂ້ຽພ່ຽ ຄ່ຽວ; (ອ່ຽລ້ຽຍເດ່ຽນ ຄົນຢ່ຽໃດເປ່ຽນຄົນອ່ຽກ່ຽສັນຢ່ຽດ່ຽພ່ຽ ຈ່ຽໆ ເອ່ຽ້ນວ່ ຄົນທໍສ່ຽພ ; ຄົນອ່ຽກ່ຽສັນຢ່ຽ)

ທໍສ່ຽນ ๑. ກ. ຂ່ຽນຕ່ຽ, ຕ່ຽນ, ແ່ຽນໃຫ້ຕ່ຽ, ເ່ຽ້ດໃຫ້ລ່ຽບ່ຽກ (ປ. ທ່ຽນ)

ຂ. ທ່ຽນ)

๒. ກ. ຢ້ຽມຊ່ຽ ອ ຢ່ຽ (ປ. ທ່ຽນ)

ທໍສ່ຽນ ນ. ໂລ, ແ່ຽນດ່ຽນ (ປ.) ໄມ້ແ່ຽນ້ຳກ່ຽດ້ຽນລຸ່ນ ຫລ ໄມ້ຍ່ຽນໂລ "ຕ່ຽນທໍສ່ຽນ ພ່ຽ້ກແ່ຽນຮ່ຽບນ່ຽກ"

ທໍສ່ຽນ່ຽນ ນ. ຄ່ຽນຈ້ຽໃສ, ເ່ຽ່ຽເ່ຽ້ນຢ່ຽ່ຽງໃ່ຽ.

ທໍສ່ຽນ່ຽ ນ. ບ່ຽ່ນດ່ຽນ່ຽ ທ່ຽ ໃ້ຽ ເປ່ຽ້ນ ຂ ອ ງ ຍ ງ (ປ.)

ທໍສ່ຽນ່ຽທ ນ. ຄ່ຽນ ຮ ຸ ກ ່ ງ ອ ດ ້ ອ ຍ ລ ັ ກ ສ ນ ະ ຂ ອ ງ ດ ່ ຽ ນ ແ ລ ະ ຂ ອ ງ ຢ ຸ ່ ໃ ນ ດ ່ ຽ ນ

ທ ີ ກ. (ໃ ຊ ້ ຢ ່ ຽ ງ ອ ງ ອ ກ ັ ນ ກ ັ ນ ເ ທ າ ະ ເ ບ ິ ່ ງ ເ ທ າ ະ)

ທ ີ ສ ້ . ເ ປ ັ ນ ຄ ຳ ແ ທ ນ ຊ ື ່ ຂ ອ ງ ຢ ຸ ່ ເ ອ ົ ້ ນ ຳ (ນ ັ ດ ຖ ິ ນ ະ ບ ຸ ຄ ຸ ລ)

ທ ີ ່ ເ ລ ີ ້ ອ . ເ ງ ິ ຍ ຂ ຶ ້ ນ ສ ຸ ງ , ສ ຸ ງ (ເ ບ ິ ່ ງ ທ ີ ່ ເ ລ ີ ້) ---

ທ ັ ້ ງ ອ ະ ຄ າ ອ . ຍ ຶ ນ ຍ າ ວ , ຕ ິ ່ ງ ນ ານ (ມ າ ຈ າ ກ ປ . ທ ິ ຄ ະ ສ . ທ ິ ສ ຄ)

ທ ື ອ ອ . ຄ ຸ ກ ຕ ລ ອ ດ , ຄ ຸ ກ ນ ິ ນ ງ ອ ນ .

ທ ື ່ ອ ນ . ຄ ັ ້ ງ , ຄ າ ວ , ທ ີ ່ , ກ . ເ ປ ັ ນ ຄ ຳ ກ ິ ລ ິ ຍ ານ ຸ ໂ ຍ ກ ປ ະ ກ ອ ບ ກ ັ ບ ກ ິ ລ ິ ຍ າ ບ ອ ກ ອ ະ ນ າ ຄ ິ ສ ກ ານ ດ ັ ່ ງ ວ ່ າ ຢ ່ າ ຟ ້ າ ອ ໄ ປ ທ ື ່ ອ , ຢ ່ າ ຟ ້ າ ອ ກ ິ ນ ທ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ອ ັ ້ ນ .

ທ ິ ອ າ ອ . ຂ ັ ້ ນ , ອ າ ກ ານ ຂ ັ ້ ນ .

ທ ື ່ ອ ອ . ຕ ລ ອ ດ , ຫ ົ ດ , ຖ ້ ວ ນ , ທ ຸ ກ ສ ິ ່ ງ , ທ ຸ ກ ຢ ່ າ ງ .

ໄ ທ ๑. ນ . ຄ ົ ນ , ພ ວ ກ , ຊ າ ວ " ຟ ້ າ ຮ ່ ຽ ງ ຂ ້ ຽ ງ ອ ະ ຈ ຸ ່ ອ ນ ເ ດ ່ ຽ ນ ຄ ວ ນ ທ ຸ ກ ໄ ທ ຊ ິ ນ ອ ົ ງ ກ ອ ບ ນ ຶ ່ ງ ຕ ້ ອ ງ "

๒. ນ. ຊ ື ່ ປ ະ ເ ທ ດ ແ ລ ະ ຄ ົ ນ ຊ າ ດ ນ ຶ ່ ງ ຢ ຸ ່ ປ ະ ເ ທ ດ ລ າ ວ ທ າ ງ - ຝ ່ ງ ນ ້ ຳ ຂ ອ ງ ເ ບ ື ້ ອ ງ ຂ ວ ; ຄ ວ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ ຂ ອ ງ ໃ ນ ດ ິ ນ ຍ ົ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ລ ້ ອ ຍ ຄ ົ ນ ອ ື ່ ນ ດ ັ ່ ງ ໃ ນ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ດ ົ ນ ຕ ີ ປ ະ ເ ພ ດ ສ ະ ບ ັ ດ ຂ ອ ງ ລ າ ວ ທ ີ ່ ເ ອ ີ ້ ນ ວ ່ າ " ໄ ທ ນ ິ ນ ຈ າ ກ ລ ້ ອ ຍ ຄ ້ ອ ງ ວ ່ ເ ປ ັ ນ ໄ ທ " ໄ ທ ຂ ວ ງ ນ . ຄ ົ ນ ລ າ ວ ພ ວ ກ ນ ຶ ່ ງ ຢ ຸ ່ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ແ ກ ວ ພ າ ກ ເ ໜ ືອ . ໄ ທ ດ ຳ ນ . ຄ ົ ນ ລ າ ວ ພ ວ ກ ນ ຶ ່ ງ ນ ຸ ່ ງ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ດ ຳ . ໄ ທ ນ ້ ອ ຍ ນ . ຄ ົ ນ ໄ ທ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ໄ ທ ແ ລ ະ ຄ ົ ນ ລ າ ວ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ລ າ ວ . ໄ ທ ໃ ຫ ຍ ່ ນ . ຄ ົ ນ ລ າ ວ ພ ວ ກ ນ ຶ ່ ງ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ພ ະ ມ ້ າ ເ ຊ ື ່ ງ ເ ອ ີ ້ ນ ວ ່ າ ງ ້ ຽ ງ ໂ ອ . ໄ ທ ຫ ລ ວ ງ ນ .

ไทใหว่.

ม. น. ผู้เป็นใหญ่, ผู้ปะเสิด, เทอะดา ดั๊ว บาไท, เทพไท.

ไท่ น. กิยาอาสาวัสัยไส่เล็วสอง มิเงินคำหลือเล็วสาม เป็นฉัน.

ไท้ น. ผู้เป็นใหญ่, ผู้ปะเสิด, เทอะดา, ติ.

ไทยะทาน น. สองสำสัมทาน (ป. เทยยทาน)

ไทยะทัม น. สองคอนใต้, สองทำบุนต่างๆ(ป.เทยยทัมน)

เท้า ๑. พืดแนอมื้า เกิดในบ้า เป็นสันแลสิสูง.

๒. อ. ล้ายปะสองสิ่นๆ หลิ สิหอก หลิ สิธิ์เท้า - ฮูงกว่า สิเท้า.

เท้า ๑. น. ปุ่นที่เกิดจากไฟไส้.

๒. อ. ที่, สเมิกัน.

เท้า ๑. น. ดิน.

๒. ก. ค้ำไอ้, ค้ำจุไอ้. เท้าสาน น. ชื่อันไม้แนอมื้า คือันหลาย.

เท้าอันถิ้น เป็นคำที่ท้ายป่โยกยอกคำพูวางอน "ท่านทั้งหลายจ้า ไปสิเอิาข้าวบุญคุนลอมพะยาวเดอสันตะยะเจ้าไอ้แล้วจิ่งบำมา เท้าอันถิ้น."

ทำ ๑. ก. เอาย่างอันฮั้น หลิ ยู้ไปโดยแฮง.

๒. ก. เฮ็ด, ล้าง, แปง, จ้อแซง.

ท่ำ อ. สิก่ำ, สิจุ้ำ.

ทำนอง น. ธิดาวา, ทันบงม, ปะเพณี.

ทัก ก. ท้วง, เว้าหลือลักษาใช้ซุ่เมื่อคิว หลิไช้สิ่งะอิ.

ทักสิน น. เนื้องอา, ทิดใต้ (ป.)

ทักสินา น. หานเพื่อสินอันจะเสิน, เนื้องอา (ป.)

ทักสินาปิด น. หาวย่ายใต้, ปะเทอย่ายใต้ (ป. ทักสินาปณ)

ทักสินาอัด ก. องนไปหาวอา, อินอา (ป. ทักสินุอัทธ)

ทักสิในยะบุกคิน น. คินบุ่คอนสับอองหานเพื่อสินอันปะเสิด คือ พอกพะอะอีย (ป. ทักสิเนยยปุคคล)

ทักสิโบหิก น. บ้ำหายหาน, บ้ำที่ฝาอสิงในเอลาใช้หาน; (อานหลักพัหายเอิาการหานของใหญ่ หลิ ของที่บ่ได้ซุบพ้ะยะใช้ได้ จิ่งใช้ฝาอบ้ำพน ดั๊ว หานอัด หานยาอา เป็นอิ้น)

ทัทอา น. ชื่อัตเคาะ คือ อาอ ๕ หมอย ได้แก่ ผิอ, จัน,

อังคาน, ผุอ, พะพัด, มุก, เสา, ธาตุ ที่จ้อเล้วละบวบเป็นบ่อิอาน ธาตุ, เดอ, ลิ, มุนละ, อุธาตะ, มุนธิ, ภาละภิมิ โดยองนอาไปอานพ้อทั้ง ๕ คือ ปัถะพา, อาตะเน, ทัทสิน, ทัทะอิ, ปัถสิน, พายับ, อุดอม, อิสาน (ส.)

ทัทสิน (เบิ่ง ทัทสิน) (ส.)

ทัทสินา (เบิ่ง ทัทสินา) (ส.)

ทัทสินานุปะทาน น. ภานทำบุนตาต่ายย (ส.)

ทาก น. สัดบ้นิดภาพ้อกมื้า ติอิหมิา มิผู้อานป่าบ่อนจุ่มเฮ้ม.

ทึก ก. ทำไพ้ปั้นลั้น, ทำไต้เป็นหัอา (ไกไก้หัอา)

ทึก น. บ้ำ (ส.) คำนิ้ บาาหือลอกอาง่เป็น อึก.

ทึกทึน น. อันฉ่อร้ายในอำอาหุ, อันอุบาอ, อันบ่ดี.

ทุก ๑. อ. หิอ, คิน, ฉ้อม, ดั๊ว คินในบ้านไปทุกคิน. ทุกก้ำ อ. หิอจุ่ทาว. ทุกหมาย อ. หิอจุ่แก่ว. ทุกเมื่อ อ. หิอจุ่อาน.

๒. น. คอานยาก, คอานลำบาก, คอานทัอหิมาน (ป. ทุกข)

ทุกขา-ทุกข้า น. คอานทุก. ทุกขะนิโรด น. คอานดับทุก (ป. ทุกขนิโรธ) ทุกขะลาน น. ภานได้ด้อยยาก (ป. ทุกขลาภ) ทุกขะเวด - ทุกขะเวทนา น. ภานได้ยินคอานทุก, คอานสเวียทุก, คอานรู้เมื่อบ่สำบาย. ทุกขะสมุทัย น. เหตุผาให้เกิดทุก ได้แก่ อันตา (ป. ทุกขสมุทย)

แทก ก. ทำไพ้ซุ่กำนิดอนาอ กล้าว, ยาอ, ยุ, อ่ำเป็น -เป็นลิ้น, ปงบงมไพ้ซุ่ลอม.

ทิก ก. พิ้น หลิ ดึงบาอ้ำๆโดยแฮง.

ทอก ๑. เป็นคำอิ้นหาและหุโอใหญ่หยุดเอ่ามิโดงอ หลิยู่โดงอ่า หุหอก, หาหอก, ลุภหา เอ่ำเป็นโดสันแอ่โดงอ, อ. โพน, งอ ดั๊ว ลุภหอก.

ทอก - ๑. ก. ท้วง, หัก, เว้าถามไพ้ซุ่ละอิ.

๒. น. ไม้เคื่องกงพื้นสันต่างสำคับสองวัน เป็นม่วนมัดแอกใส่ (พุบกงบ กำว่า)

ทุละเอยนา (อ่านว่า ทุกขะเวอทะนา) น. คอานได้ยินทุก, คอานสเวียทุก (ป.)

ทั้ง ส. กับ, และ (ทั้งกินทั้งนอน) อ. ใช้นำหน้าคำ

ยื่น ใช้แล้วเป็นคำอีเสออ้ำอัปยอกำหนดใช้ ดั่ง ห้าบ้าน อ่า สิบ้าน, ห้าค้าย ห้าปอา อ่า สิอ้อยกัน ๆลๆ

ทั้ว ๑. น. ก้อนเตลัหัสาบๆ เป็นบ่อนของอีเตลัหยก อ่า ค้อนทั้ว.

๒. ก. ผาเล้าโอยเรา, แก้เล้าโอยเราๆ, ใหล้อีกันไปนา, ใหล่างเรา, เรก, ดัน.

หาว ✓ น. เหา, ฆนิน, ป่อา, บ่อนหูอไปนา, อิสิ, ป่าย.

หาวกาม น. เมอปะอิบ้อกาม.

ห้าว น. ป่องน้ำ, หาวน้ำ, ห้อย, ร่อา.

หิว น. ชื่บ้าไม้ใส่ห้าลัวอ้างน้ำไอ้กิน เอิ้น บ้าหิว.

หิว ✓ น. อ้นกุา (ลาอขุงใหม่อกลุงโอ อ่า ลอา อิว = นาวคาบค้น เอิาอุกห้าลอย ลอยลอาหิว-ที่บ่ยิกใต้ บาคานอุ้นเอิานาเมือาเก้า)(อุนหิว)

หิ้ว อ. สุงถ้าล่างนี้ ถ้อยุงกลางคา เป็นอ้น.

หิ้ว อ. ลักลบะลอาหุงอเละคุงาบ (คุงาบหิ้ว)

หุ้า ✓ น. แม่ตัสิอ่างๆลำลัว: ๑/ เป็นเกื่อาหายลอก ลาว, บอกลาอหุ้ ถ้า หุ้าลาว, หุ้าแม่ลับ, หุ้าอุกเลือ เป็นอ้น. ๒/ เป็นเกื่อาลาบ้อยัมยา ลามแบบลา กินนิยม ถ้า หุ้ากลาว บอกบ่อมถ้ากลาหยาบาม หุ้าลาว บอกคาามปะลิาลำเจ๊าอิบ หลิ ลอมแล้ล, หุ้าเหลือา บอกคาามเป็นเรือหยาบาม คินเจ้บหลิ มิโลกถือถ้อิยัมอะลาย, หุ้าแอา บอกเตลกาามยัมาะ เป็นไพ. ๓/ เป็นเกื่อาหายเรือหูอาะเล, คะมะ มาคิน แล ลาคาม เป็นอ้น. ๔/ เป็นเกื่อาอิก แก่าในาามขุมอ่าๆๆ. หุ้าไล น. หุ้าอัมเป็น-เกื่อาหายแก่าคาามลาบแพ้, ชื่อัมเอลาพิมไลุกใน โหลาลาอ เอิมอัมหุ้าไล. หุ้าชื่ น. หุ้าพื่อ้าลาอๆ เอิาอลกมาๆๆอ้า ลัอเป็นชุมชื่ หลิ อลอลาลาอ. หุ้าปะลาก น. หุ้าแม่ตัว (ป.) หุ้าเตลัก น. เตลัหลิาๆใช้เป็นหุ้า.

ห้า ก. ห้าเล้าไปก่าๆเรา.

ห้า อ. บิน, เลือ, ยุา, ยู่ยุา (คามใช้เจ๊า)

ห้า ก. อิกลิาหลาย (อาการลิบอิกหลาย อ่า ลือห้า ลิ) อิ, เช่น "เลาชุ้ลอยเลาห้า เลาอิบลาพ้า" (ลิบใช)

ห้า ✓ ก. เอิาลอาๆแหมลาบเล้าไป, หอย, ค่ะเม ถ้า เอิาเงินใส่อาามเย้มหายในภาบพะมัน คิ เช่า-ก็อ เป็นอ้น.

ห่า ✓ อ. น. โลาะ คิ เตลัก หลิ ชอา ชื่เป็นห่าอันเล็ก เตลัห่า, ห่อม, อ่อม.

๒. น. ชุ้มในพาบเยอบ้า พาบยาอ ชุงก่า พาบ ห่า.

ห้า อ. อาการเย้มเย้มในค่ำา หลิ มี ผิเพ้าให้เจ้บ ป่ออ.

หา ✓ อ. น. โลาะลิเหลือา หลิ แอา, คา.

๒. น. ชุ้มไม้ขอกบ้า เป็นไม้บ้มีแก่ม มี ๔ เมอะ หาาหลาา ออกลิแอา อ้มบ้มพาม. อิกเมอบ้า - เอิ้น หาาพาม อามอ้มมิพาม แอบ้มออก.

หาาลาอ ✓ น. หาอผ้ำาๆบ้า เป็นโลาะหาอลิลาอลิ้น ใน จำพอกเม่เตลัก อิเป็นแม่ไอ้ำาย.

หาาแอ น. หาาลาอ.

หาาคำ น. หาอผ้ำาๆ บ้า ลิเหลือา เป็นโลาะมิลาคา แพา ลัลละอ่อมชุงอคือ อิบาาชื่ขุอไอ้ แอ่ขุ - ลามกำมิอคุมพาบลาาหาาคำไอ้ ป่าบ่อิผ้ ลัล มีบาอ ลาคา ลิบาอ, ป่าาอิชื่ขุอ ลาคาเก้า บาอ จำชุงก่า คำเม้อหิา เม้อเก้า.

หาาแอา ✓ น. หาอแม่อบ้า เป็นโลาะลิแอา เม้ออ่อม อิ แอะชือไอ้ำาย.

หาาพันขั้ว น. อ้มไม้แมอบ้า ลอกลิลาอ อ้มเป็นพุ่ม.

หาาห้อ น. หาาเหลือา.

หาาเหลือา ✓ น. หาอปะลิมป่าาบ้า เป็นโลาะลิเหลือา ปะลิม หาาแอา กับ ลิลิลาอ.

ห่า ✓ ก. ลุลไปในน้ำ, เลิน, ถุ่อไปนา. ห่าหาย ก. ถุ่อไปนา.

ห้า ✓ น. ล่อนลาาช่าาภาลพื้นใส้ขุ่าุ่ำาาใน, พื้นเรือ เหลือา เป็นเหล็ม, ยู่อนภาาห้าลาอช่าาอ้าาบอก.

ห้าอลิลาก น. โลภาะหิลา.

ห้าอช้าา ✓ น. นาหล้าพื้นน้ำข้าขุ่ำ, เลอล่อนยู่ภาา.

ห้าชื่ น. เลอแลนชื่ยู่นอนบ้าา เลอแลอาาบ้าา.

ห้าอ้อย น. หลาอเป็นในห้าาหาใช้ลัลลบ้.

ข้องน้อย ว. ค่อนข้องแคบลงเล็กไปตามลำดับ.

ข้องปิด ว. เหมาะข้องเป็นโดยปิด.

ข้องแค้น ว. ชื่อยาอย่างหนึ่งข้องเหมือนกัน มีอาการอย่างยาแก้ไข้ แต่ ว. ชื่อไม้เหมือนกันนั้น ต้องทำท่อนเล็ก แต่ เป็นอัน.

ขี้ ก. (คำวิเศษณ์ ขยาย) ที่, อันมาก, อักเสบ, บ่อย ๆ, เอ็ง, ประเดี๋ยว, ปีกลาย (ขี้เมื่อย) ใช้เป็นคำนำหน้าคำกิริยาในอาการอันเป็นอาจารย์นั้นมาแต่เดิม คือ ขี้เดิน, ขี้นั่ง, ขี้ยืน-เป็นอันดับ.

ขี้เก้า ว. บ่อนเป็นเถ้าผง, บ่อนถ่านผง, ชื่อบ่นเป็นไม้. ขี้เหล็ก ว. ขี้เหล่.

ขี้เกียจ ว. ขี้, เสื่อย, น้ำขี้.

ขี้เกียจ ก. ขี้, เสื่อย, น้ำขี้.

อย่าง ว. ชื่อเสียง, เกียรติยศ เช่น อย่างกิน, เกียรติยศ ๆ เช่น อย่างกิน, อ. ฉัน, บริโภค, ไหว, บ่เอ็ง, บ่เอาฉันเอาพี่, บ่ยาง, ก็อเครื่องประดับ, แบบอย่าง, สั่งสอน.

เขื่อง ว. ใหญ่ไม้เป็นลำ, ใหญ่กว่าพวกไม้ ๆ ใช้เป็นคำนามเรียกไม้ชนิดนี้ ใช้บอกความเรื่องมีหาง.

ขอ ๑. ว. ให้, ขอให้, ขอเชิญ.

๒. ก. ถามเอาของของเขามา.

ข้อง ก. เอ็ง, ข้า, เอ็งให้ผู้ใช้ชื่อเรียก, เอ็งให้ผู้ขอร้องขอ.

ขุดดิน (อ่านว่า ขุดระดิน) อ. ประเภทดิน, บริเวณดิน (ป. ขุดดิน)

ขัดระ (อ่านว่า ขัดละ) ก. เย็น, เตือน ขัดมาภาย ว. อาการเย็น. ขัดมาลม ก. ถูกเย็น.

ขัดมี (อ่านว่า ขัดระมี) อ. เป็นอาเย็น, ร้าน (ป. ขัดมิย)

ขัดมาขุดดิน (อ่านว่า ขัดละมาขุดละดิน) ว. ภาษาเขียนอันประกอบ คือ ภาษาเขียนอันเฉพาะเจาะจง เป็นอัน.

เขตภาย (เขตละภาย) ว. เขตอากาศที่ใช้เป็นประเพณีเรื่องขุน (ป. เขตภาค)

เขตมา (อ่านว่า เขตละมา) ก. ละเอียดเขียนในหางตามา (ป.)

เขตมาน (อ่านว่า เขตละมาน) ว. อาการเขียนหนังสือตามย่อมชื่อ, เขตอากาศ (ป. เขตปาล)

เขตมุนี (อ่านว่า เขตละมุนี) ว. ผู้เขียนภาษาบาลี ในเขตมาน (ป.)

ขาย ก. ขาย, แลกเปลี่ยน, บอกชื่อเรียกให้รู้.

ข้าย ว. เบื้องหลัง หรือ กัน, ทิศด้านกับขวา, ลับตา ขวาด้าน, กัน, ขวาหลัง, กลางเสื่อม, เบื้องหลังเสื่อม ทิศด้านกับขวาพ้า.

ข้ายปืน ว. ลับลองดักปืน หรือ ลับตาของปืนขวาค้ำไม่ว่า.

ขอ ๑. ชี, อ้า, ชีละอ้า.

ขอ ๒. กันเพื่อห้ามปราม.

ขัย ๒. อาการปากอ้าแต่ หรือ มองแล้วละเพื่อนเชิงนี.

ขอย ๑. ว. ต้นแตกลาดอ้อมออกกับไม้เพื่อฝูงปลิ้นขวางลับ ๒๐.

๒. ว. เครื่องมือไม้สายเบ็ดหรือเชือกให้หมุนรู้ ๆ เพื่อขายให้เพิ่มราย.

ม. ว. ชี, เชย, นายพ้า, ชุมชนอก.

เขีย (ปี๋ เขอย)

เขือย ว. คนที่ไม่ตากอ้าเป็นปี หรือ ขาย, คนที่ถูกลอบ

ขอย ๑. ว. ลักลอบหมอบปี เป็นลักษณะเชื่อง ลอยมาน-ฟาน ขายก่อ "ขอยขอยเข้า คนมาหลวงหลวง อ้ำ, ฮูกลางขอยแล้วแรงช้าง"

๒. ก. ขาย, จับเอา "ขอยตามลอเอย ตั๋วอยกว้าง" ไปตาม "ขอยขางเข้า แบบนี้ก่อ" (คำนี้ ฝรั่งเป็น ดอย ก็ได้ ปี๋ ดอย บ้า)

ม. ว. คน, ชุ่ม, หลก "เดถีแล้วขอยค้า, ฮูหลอย-ใจ้ลุ่มน้ำ ฮ่ำข้าวขอยขอย"

ข่อย (ปี๋ ขอย ม)

ข้อยๆ อ. ถ้อยๆ.

ข้อ ๑. (มาจากภาษาลิ่ว แขละ) อ. สิบ, ร้อย, ล้าน "ลาน สิบหัว, สิบข้อ"

๒. เอ็งยื่นของหลืออกไม้เพื่อหู หรือ ตัวเก็ง. ข้อออย ว. ชื่อลำน้ำพู่ภักหูข้างของข้างเอ็นลับข้อออก.

ข้อขา ว. ไม้เป็นลำมีด้าน ลำลับกลางถึง(ขาวขาก่อ)

ขาว ๑. (มาจากภาษาลิ่ว ขาขา) ว. ลิ้นใช้ลูกขาย, ล้อย ล้าลูกขาย(ปูชาขายเอ็งลิ้นชื่อใหม่ว่าล้อยขับตลิ่งออก

ฆะเลีย)

ฆาด ๑. (มาจากภาสาลีอ่า ฆาดุ) น. สิ่งที่เป็นดั่นเดิน, สิ่งที่เป็นมูนฮากฺ, สิ่งอาศัยในฮ่างกาย คือ: ดิน, น้ำ, ไฟ, ลม, อุกลองคืนอายพื้เตาแล้ ล่อนตายตายเอากะอุกลองพระพุทเจ้า และ พระอิริยะสัน หลือเฒ่าของพระพุทเจ้า, เจดีย์ที่ก่อมอุกลองคืนอาย ที่เตาแล้ว. ฆาดตลอา น. ฆาดใหญ่, เจดีใหญ่.

ฆาดา อุ. สงวดังย่างนี้ ดั่งสงนำ้ไหลพาดักล้อนหิมเป็นดั่น.

ฆาดุ น. ฆาด (เบิ่ง ฆาด ๑)

ฆิด ๑. น. คำนำหน้าชื่อสาวที่เคียบอดเป็นพิกขุ แล่บ่ได้ฮับเฒอาพิเสก. คนที่บอดเป็นจ่อ เป็นพิกขุ เมื่อลึกแล้วใช้คำนำหน้าชื่อดั่งนี้: เป็นจ่อ เอิ้นอ่า ฐงว. เป็นพิกขุ เอิ้นอ่า ฆิด (จำเพาะสู่บ่ได้ฮับเฒอาพิเสก) เป็นพิกขุ และ ได้ฮับเฒอาพิเสก เอิ้นอ่า จาม. คำอ่า ฆิด มาจาก บันดิด (เบิ่ง บันดิด) คำอ่า จาม มาจาก อาจาม (เบิ่ง อาจาม).

๑. น. ฮ้าว, ป่าย, ภั้ (ป. ทิส)

ฆิดๆ อ. อาภานของคนและสัตหลายๆตนั้นอยู่โฮมกัน.

ฆิดๆ (เบิ่ง ฆิดๆ)

ฆุด ๑. (มาจากภาสาลีอ่า ฆุด) น. คนฮู้ฮับใช้ไปเอ้าอาว, ที่ฮับมอบหมายให้เป็นผู้แทนหางอาชญาแต่นดินในต่างประเทอ (เบิ่ง ฆุดา ด้อย)

๒. น. ฆีพยาดแมงมี้ เป็นตุ่นใหญ่เบื่อยวามช่างกาย หลือเฮ้อให้ช่างกายเสั่ง (อีฆุด ก้อ่า)

เฒ้อ อ. เอ้าบ้าว, อิอะ.

เฒอ ๑. น. บ้านเมือง, ประเทอ, ห้องที่, ที่ อ. ต่างประเทอ (ป. เทส)

๒. ก. อะแดงทัม, สั่งสอน (ป. เทสน)

ฒอ น. ฮีนิกแมงมี้งดือบ้อยกินแมงอ่างๆ "ฒอฒอ-ห้อง กิอเก้าเล้าลาว" ฮีตัดแมงมี้งอกบ้อยเป็นคู่กับตัดหา.

ฒิด ๑. ก. เฮ็ดคันอันบ่ให้ไอ้ เอิ้นหิดบ่.

๒. อ. สิบ (ป. ทส) ฒิดเอก ก. อิกคำนอนเลกที่คิมลิมไปตื้นตล้ำหน้า.

ฒุ อุ. สงวดังย่างนี้.

โฒ น. คามตื่อ, คามช้าย, บาบ, ฮือ, ฒีของคามฒิดที่ด้องฮับ (ป. โทส)

โฒๆ อุ. สงวดังย่างนี้ ดั่ง สงวนอนโกม เป็นต้น.

ฒอ ๑. ก. ห่ำให้เบื้องลิง, ห่ำให้นอนลิง, นวน, ฆ่มลิง, อางลิง "ฆุมีตายฒอลิงลามแป้น" (สีนไซ)

ฒอกะถึน ก. เอิ้ตัวไปเคนพึกขุ่ได้จำ-เล้อโดยอีที่เอิ้ตัวไปอางไอ้ภาวปะฐุมพิกขุ.

ฒอดอา ก. ฆ่มอางออก "ไปใช่มาฒอดอา ไปมามาฒอฮุ่ย". ฒอดๆ ก. ถิ้มแลงดาลิงอ่ำ. ฒอถึ้ม ก. บ่เอิาใจใส่. ฒอตัวป่า ก. เอิ้ตัวไปหวนให้พิกขุโดยเอิาไปถิ้มไว้บ่มีอาพิกขุ ฒอนอน ก. ฉ้มลิงนอน, นอนลิง ฒอฮุ่ย ก. นอนลิงแล้วคาฮุ่ยด้อยคามเมื่อย หลายเทิงมู่เก้าอายุ ๘๐ ปีขึ้นไป ไปใช่มาแล้วอ้อมนอนคาฮุ่ยๆ - ด้อยคามเมื่อย.

๒. อม, ฒม, ละยะ (ตั่งก่ายฒอถีกันไป, นอนฒอ-องอแจ้ง)

ฒอ น. พื่นม่ของปู่และย่า (คำนี้ใช้เป็น ๓๐ กิมิ)

ฒัน ๑. น. ฮือ้นไม้แมงมี้ ดามถ้นและว่านิดามหน่อยนิ.

๒. อ. เถิง, ฒงม, ที่, ใอ, บ่ช้า, ก่อ่า, นำ่ให้ถึน, นำ่ให้นาฒ. ฒันกิม เฮ็ดให้แล้วดามด้องกาม. ฒันใจ อ. ใอได้ดามใจคือ. ฒันหิ อ. ในเอลานั้นเอง. ฒันน้ำ อ. ฒันเอลาน้ำนิฮู่ (เล้าวันบ่ฒันน้ำ)

ม. ฒัน, ใช้กับคำอื่น อั่ง จอมฒัน, บุนฒัน (ส.ฒน).

ฒันอา ๑. น. แล้อ, ราช้าว (ป. ฒันอะ)

๒. อ. ให้ฒันในป้อจุบัน หลื ในเอลานั้น, ฒันกับ-ดา, ฒันแอ่ย้างบ่ฒันดาย.

ฒาน ๑. น. กามใต้, ฮองที่ใต้, ก. ใต้โดยบ่คือค่าออย แฒน (ป.)

๒. อิ, อิอะนุยาอ (ฒานโทอ, ฒานฮือ, ฒานโทอถ้อย อิเพิ่งฮือ) ฒานฮัน ก. เอ้าอีองม, เอ้าพื้นตู่-อื่นอ่า เป็นย่างนั้นย่างนี้.

ม. ก. ป้องกันไอ้, ฮู้ไอ้, อีฮู้ไอ้ (ฮอมบ่ฒานเอาไอ้)

ฒ้าน ๑. น. ฮ้. เป็นคำแฒนฮีตู่เอ้านำ่เถิ่ง เป็นตู่ใหญ่ก่อ่าตู่เอ้า,

ต้ว, ใช้ผนชื่ตุ่ตัวเถิง (บุคคลหิตาม) ตลิเป็น คำนำหน้านามสุ่มิยิกสุ่ง ตั้ง ต่านต้ำเมือง, ต่านพยะยา เป็นต้น.

ตานบิ่ม น. สัวสิสันยาอ่าจะบ่เต้อล่วงกายตามเวียนไสที่ได้ ใต้ได้.

ตั้นลั้ม อ. ลักษนะแลวๆและลั้น.

ตื้น ✓ น. ลองเดิน ตลิ เงินเดินพื้นได้, ตลิ ที่เอิงค้า.

ตื้นลอย น. ตื้น, ลั้นตื้น.

ตื้น ก. ถึงโดยแลง, ตำย่างลยันลันแลว "แมบ่ได้ตื้น บ่มิได้ใล่แลว".

ตุ่น ๑. อ. มิใจหักหั้น, อิดหิน, ล่อยพิใช้มิแลงใจ "พิใช้ตุ่นทอง".

๒. น. บ่อนตลิหอยที่ตายน้ำ, ลายลมิ.

แตน ก. เอิาคืนใต้, คืนใต้, ใจ้คืน, อ. ตาง.

แต่น น. บ่อนนั่งหลิ่อยนอนที่เป็นชั้นบ่มิลาเป็นแต่นดิน - และมิแลอ.

ทิน ๑. ก. สู้ได้, อิด, อ. สู้ผู่เถิงนาน.

๒. น. แล้อ (ป. ทันถะ)

ทิ้น ก. ตำใต้ลั้มออก, ลาก (ลายเถิงอาการที่ลากอาตามออก)

โทน ๑. อ. ป่าย, างอ, บ่มิคู่ "เป็นพยะยาโทนผู่เมิานอนแล้ว: ลิงโทน, ลายโทน"

๒. น. ภาชนะลั้นๆตันตำงอ สำลับถิบใส่จ้างพะยัลม เอิ้นภาชโทน.

โทนโท้ ก. ตั้งผู่ปางอ, ตั้งผู่างอลาย.

ทอย ✓ ๑. น. เทพเจ้าพอกนึ่ง มิฤาษะอำกล่าเพอะบุด มิตัวที่เป็นนักสอบผู่ในสถัน, คนพอกนึ่งเป็นชื่อสุขาภาย สิดเทาะเพิ่มได้ (ทอน มาจากคำบาลิว่า อิสุขา- ทอน แปล่ว่า ชื่อสุข ล่อนตลายเอิ้น พยะยาทอนตลิ ทิพยาทอน)

๒. ก. ถัดพันออกที่ตัดย, ถ่ายกันมา "ยินดีภทอนกันลิง"

ม. ก. เอิาล่อนใหง่ใต้ไปแลก, เอิาล่อนย่อยคืนมาตั้ง ทอนเงิน.

ท่อน ๑. น. ล่อน, ต่อน, ดอน, อัน.

๒. น. ชิ้นไม้แมอนึ่ง.

ห้อม ก. ทำใต้โฮมกัน, โฮม.

เหิน ก. เอิาไถ้ลางเหิง, ต้างไถ้ลางเหิง.

เหินเหี้ อ. ตั้งฉันผู่, สุงพันผู่.

หงม ✓ น. เคื่องจุดไฟใต้ลุก เต้ดถ้อยตั้งตลิไล เอิาข้าย เต้อใส้.

หงมย่อม ก. เป็นไปโดยปิกกะติ, เป็นคำบอกเอลาบ้ดจุบันมะ ภาบในอะดิด "หงมย่อมแลัดถ้อยทันทั้งแท่ง อันโลก ตากลั้งแอ่าไถ้แอ่ปะถิบนา"

ห่งม ก. ถ่าย, เอิาออกไล่อันใหม่, ถัดออก.

ห้งม อ. ผิด, ห้างผิด "ทุกที่ห้งมฝั่งแจ้งจี่จา"

หอม ✓ ๑. ก. ทันกับ, ตลิบ, ตลิบคืน, หอมลม, "หอมหิดา ไอ่ - หางนำน้อง", ลิ้มคืนลอยเก่า.

๒. น. ลาจุดแมอนึ่งคือตก, ตั้งที่เป็นมัดยาวลำลับได้ ไฟ.

ม. น. ผ้าจี่ดเลียม, บ่องตัดจุ (ป. หลาย)

หอมไฟ น. มัดตั้งหลิตลิอที่ได้ไฟ.

ห่อม อุ. สงางดังย่างนึ่ง ดั่ง สงางดิภน้ำ เป็นต้น.

ห่อมๆ อ. ลาภาบอยางคันไฟ.

ห้ม ✓ ๑. น. บ่อนเชิา, บ่อนเชิาชื่อคาว, ภอางหะหามที่กำมิดตลายภอางพิมโฮมกัน.

๒. ก. เต้งลิา, เต้ง, ติให้แดก, ติลิาให้แดก.

หิบ น. ลอัน, ลั้นผ้า, อ. ปะเสิด, ดีเลิด (ป. หิพพ)

หิบ น. หะอิบ, โลภ (ป. หิป ล, หอิป)

หืบ ก. เอิาเต้งลิาตลายๆชั้น.

หืบ ก. ยุบลิาด้อยถินแรงๆ.

หุบ ก. ถิลิา.

หุบ ✓ ๑. น. เคื่องไต้บุลาคู่กับหงม เต้ดถ้อยเจ้งตลิไม้ปะ- สมเคื่องตอมอางๆ.

๒. น. ตลังคาที่เต้ดอ่าภาตลังคาใหง่ ดั่ง หุบมอา: ตลังคามุงศิลมอา เป็นถั้น.

เหบ (เบิ่า หิบ) (ป. เหพ, เหอ)

แหบ อ. ใก้, จิบ, แฉะ, แจบ.

หิบ ก. ตักคืน, อ่าอคืน.

โหบ น. ก้ามก้อยที่ตักหิบเล้วกันลำลับใส่ลองมิพุเป็นถั้น.

หอบ ก. ทงั้, ทำให้ตัดเล้ว, ทำให้ตั้นเล้ว, ทำให้ตั้อยเล้ว "เป็นเพื่ออินแต่งตั้ง เพอะให้ตอบคาอ", ทำให้บ่-

มิคิม (ทอยคิมมิด)

ເພີ ນ. ຫລ້ຳຄາມີດ້ານດຽວ, ອ. ລັກສນະຂອງຫລ້ຳຄາ ທີ່ເມີນໆ.

ພຽບ ອ. ປຽບ, ຫຽບ.

ທັພສັນພາຣະ (ອ່ານວ່າ ທັບພະສັນພາຣະ) ນ.ເຄື່ອງທີ່ໃຊ້ປະກອບ ເຂົ້າເປັນເຮືອນ ລວີ ຍົດ ກຽນ ເປັນຕົ້ນ. (ປ.)

ທິພຈັກຸ (ອ່ານວ່າ ທິບພະຈັກຸ) ນ. ດາທິບ (ປ.ທິພພຈັກຸ)

ທິພສົມບັດ (ອ່ານວ່າ ທິພສົມບັດ) ນ. ສົມບັດອັນເປັນທິບ (ປ. - ທິພພສົມປັດຕິ)

ທິພໂສດ (ອ່ານວ່າ ທິບພະໂສດ) ນ. ຫູທິບ (ຈະຟັງອັນໃດໄດ້ ຍິນໝົດ) (ປ. ທິພພໂສດ)

ທິພຍານ (ອ່ານວ່າ ທິບພະຍານ) ນ. ຄວາມຮູ້ທິບ,ຄວາມຮູ້ - -ເປັນທິບ (ປ.)

ທິພເນດ (ອ່ານ ທິບພະເນດ) ນ. ດາທິບ (ຄືຈະເບິ່ງອັນໃດ- ໄດ້ຕັ້ນໝົດ) (ປ. ທິພພເນດ)

ທິພຍິດ (ອ່ານວ່າ ທິບພະຍິດ) ນ. ຍິດທິບ,ຍິດອັນເປັນທິບ, ຍິດຊຸບທີ່ສຸດ (ປ. ທິພພຍສ)

ເທພດາ (ອ່ານວ່າ ເທບພະດາ) ນ. ເທວະດາ (ປ.ເທວດາ)

ທັນ-ທັນນະ ນ. ຄຸນຄວາມດີ,ຄວາມຊອບ,ຄຳສັ່ງສອນໃນພຸທສາສນາ ການປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນໃນພຣະພຸທສາສນາ,ນັກຫນຸ ນິພານ,ຄວາມຮູ້ຂອງຈິງ,ເຫດ,ບຸນກຸສົນ,ຄວາມດີ, - ຄວາມຜ່ນ,ຄວາມປະພຶດ,ຂໍ້ບັງຄັບ,ກິດໝາຍ,ອາຍົນ,- ສິ່ງທີ່ໃຈຄຶດ,ຊາດ,ພົບ,ສິ່ງ,ສິ່ງຂອງ,ສະພາບທີ່ເປັນຢູ່, ຄວາມຈິງ (ປ. ທັມມະ) ທັມມະກະຖາ ນ. ການກ່າວ ທັມ. ທັມມະກະດີກ ນ. ຜູ້ກ່າວທັມ,ນັກເທດ (ປ.) ທັມມະການະ ນ. ຜູ້ປະສົງທັມ (ປ.) ທັມມະກາຍ ນ. ທັມທີ່ພຣະພຸທເຈົ້າຮູ້ (ປ.) ທັມມະການ ນ. ອຸງກ- ການທາງສາສນາ (ປ.) ທັມມະຂັນ ນ. ໝວດທັມ(ປ. ທັມມຂັນທ) ໃນພຣະໄອປິດົກກ່າວວ່ານີ ສ໔.ooo ໝວດ ທັມມະຄຸນ ນ. ຄຸນຂອງພຣະທັມ (ປ.) ທັມມະຈະຈິຍາ ນ. ການປະພຶດຜິດທັມ (ປ.) ທັມມະຈັກ ນ. ຊື່ທັມທີ່ ພຣະພຸທເຈົ້າເທສນາຄັ້ງຄົ້ນ. (ປ. ທັມມຈັກກ) ທັມມະ- ຈັກຸ ນ. ດາຄືປັນຍາອັນຮູ້ທັມ (ປ.) ທັມມະຈາຕີ ນ. ຜູ້ປະພຶດທັມ. ທັມມະຊາດ ນ. ຂອງທີ່ເກີດເອງຕາມວິໄສ ຂອງໂລກ. ທັມມະດາ ນ. ອາການເປັນໄປຕາມທັມມະ ຊາດ ຄື ເກີດ,ຕາຍ,ກິນ,ນອນ ເປັນຕົ້ນ(ປ.ທັມມຕາ)

ທັມມະທາດາ ນ. ຊຸມໍ້ງທັມ (ປ. ທັມມທາຕາ) ທັມມະທາດ ນ. ທັມມາທິນ (ປ. ທັມມທາຕຸ) ທັມມະ ນິຍົນ ນ. ການປະພຶດທີ່ຖືກທັມ (ປ.) ທັມມະນຸນ ນ. ກິດໝາຍ (ປ.) ທັມມະບົດ ນ. ຂໍ້ທັມມະ (ປ. ທັມມ ປທ) ທັມມະບານ ນ. ຊຸຣ້ກສາທັມ (ປ. ທັມມປາລ) ທັມມະປະຕິຮຸບ ນ. ທັມປອມ,ບໍ່ແມ່ນທັມແທ້ (ປ.) ທັມມະຢຸດ ๑ ນ. ຊື່ພຣະອົງນິກາຍນຶ່ງ,ອ.ຖືກຕາມ- ທັມ (ປ. ທັມມຢຸດຕິ).๒ ນ. ການອົບກັນໃນທາງ ທັມ (ປ. ທັມມຢຸທ) ທັມມະຢຸດ ນ. ລຸ້ວລ້ຽງ (ປ. ທັມມປຸດຕ) ທັມມະຣາຊາ ນ. ພຣະຣາຊາແຫ່ງທັມຄື ພຣະພຸທເຈົ້າ,ພຣະຍາທິນ (ປ.) ທັມມະລັດ ນ.ການ ເທດທຳນອງທັມມະດາ. ທັມມະລະພາ ນ. ທີ່ປະຊຸມ- ຝ່ງທັມ (ປ.) ທັມມະສ້ຳຄີ ນ. ການທ້ອນໂຮມພຣະ ທັມ. ທັມມະສ້ຳເນດ ນ. ຄວາມສ້ຳຄານໂດຍທັມມະ ເມື່ອເຫັນຄວາມແຕກຕ່ວນຂອງສ້ຳຄານ. ທັມມະສາມີ ນ. ເຈົ້າຂອງທັມ ຄືພຣະພຸທເຈົ້າ. ທັມມະຮານ ນ. ແກ່ນທັມ (ປ. ທັມມຮາຕ) ທັມມະຮາດ ນ.ສັນຍິ ຫລັກກິດໝາຍ (ສ.)

ທັມມາ ນ. ທັມ (ໃຊ້ຕໍ່ກັບຄຳອື່ນ) ທັມມາທິປະໄຕ ນ. ການ ຖືທັມເປັນໃຫຍ່. ທັມມາທິຖານ ນ. ການຖືທັມເປັນ ຂໍ້ໆ. ທັມມາພິສມັຍ ນ. ການຕັ້ສຮູ້ທັມ (ປ.)

ທັມມາດ ນ. ບ່ອນນ້ຳຂະແດງທັມ (ປ. ທັມມາຄນ)

ທັມມິກະ ອ. ປະກອບໃນທັມ,ປະຕິບັດຕົນເປັນທັມ (ປ.)

ທັມມິກະຣາດ ນ. ພຣະຣາຊາຜູ້ປະກອບຊອບທັມ (ປ. ທັມມິກຣາຊ)

ທັມມຸງມ ນ. ຮິດຄອງແບບແຜນອັນນິມາແຕ່ບູຮານ (ປ.ທັມມນິ ຍົນ)

ທານ ๑. ນ. ດິນບ່ອນນ້ຳຄ້ອນເຖິງ,ດິນຄ້ຳຢູ່ຄວນຫ່າງພູ ຫລືຄວນແຄມນ້ຳ.

๒. ອ. ຊ້ວ, ຮ້າຍ (ຄົນທາມໝ້ອນເລີງລ້ຽງຍາກ) (ຂົນໄຊ) ຄັບນີ້ ໄທ ຂຽນເປັນ ທອານ ແດ່ອ່ານວ່າ ຊານ.

ທ່ານກາງ (ເບິ່ງ ຖ້ຳກາງ)

ທຸມ ນ. ດອກບົວ (ມາຈາກ ປ.ທຸມ)

ທຸມນາ ນ. ດອກບົວ (ມາຈາກ ປ.ທຸມນາ)

ทุ่ม ก. ຄົນນ້ຳໃຫ້ລົ້ງ, ເອົາກ້ຳປັ້ນຄົນນ້ຳ

ฆุมมะโน ก. มีใจเล้วหลาย, เต้งใจ (ป.)

ฆุม อ. ใค่, โป, น. ชื่พยาดเฆมอบึ่ง เป้นฝูงคาวเธ้อ ใต้คาวใค่ เธิ้น คาวฆุม.

ฆิม น. ถิมบ่อมจ้ายหึ่ง หลิ จ้ายโคกพ้อเธ้อบาได้ เด่ มป้บ่ถ้อมถึงศีลาม.

ฆิมๆ อุ. ลงๆดั้ง ดั้ง ลงๆฆิมอิก เป้นอั้น.

ฆิ่น น. ชื่อิ่นไม้เฆมอบึ่ง มักเกิดฝูดิบหาม ดอกมินๆเฉละเฉลา.

โฆม ๑. น. ไม้พายเธือใหญ่.

๒. อ. คะโมะ, จอบโดยบ่ได้คือได้.

ฆอม ก. พูม. ฉมอม, เฉพู.

ฆ่อมๆ อ. ล้ำลมะลองคอ้นไฟพื่พุ่งลึ้นเป้นละยะน้อยๆ.

ฆ่อมเฉือด น. ชื่อิ่นไม้เฆมอบึ่ง.

ฆูม ๑. ก. ลงๆ, เอ้ามาใก้ใกัลเมิกัน, อ.ปูบ, ติ, ลเมิ, ฆ่

๒. น. ตักเฆมอบึ่ง เป้นหิอ หิอเป้นวิม.

เฆื้อม น. บ่อมเฉิกลำเล้วไป, ถุ้, บ่อมมิเคือเฉละใบไม้ มุงฝูพาๆ "ลองฝูเฉิ้นเฆื้อมป่าเป้นตาม" (ลินไล)

ฆ่อมๆ อุ. ลงๆดั้งย่างนึ่ง ดั้งลงๆย่างต่าน เป้นดั่น.

ฆาอ ก. เอ้ามือหลือลองใช้เฆมมือช้าบเอ้ายลองฝูในบ้ำ-อึ้น, เดมือคาวไป, ลิบลาอ.

ฆาอใย ก. ถึงลายใยใต้ต่ามกันไปมา (ดั่งบ้อมฆาอใย-เฉาฆุมฆาอใย) เอ้ามือฆาอไปมา.

ฆ่าอ ก. เฉไปเกื่อบลิ้ม, ลิ้ม.

ฆ้าอ น. เป้นคำบว้พ้าเพดฆาย (คำฆ้าอนี้ เด่ปูธาบ-ลายเอ้าพละภะลัอ หลิ ฐุฆายพละภะลัอ)

ฆือ น. เฉาอ, ลงบ.

เฆือ น. เฉาอ (มาจาก ลองเฆอ ใส่เล้าย้องเฉือ)

ฆงอ ก. เดินไปมา.

ฆ่งอ อ. ไอ (ไปฆ่งอมาฆ่งอ คือ ไปไอมาไอ)

อักลอนนำ

ฆอ -

ฆอาย ก. แก้, คะเน, บอก, บอกถาม เฉลาหลือถามคือเต้น

ฆอาบ น. ตัวฐุ, บ่องฝัน, บ่องลิพ้าเธือน, บ่องถามช่าง ภาย ดั้ง บ่องฐุ, บ่องดา เป้นอั้น (ป. ฆอาล)

ม เป้นพยัญชนะอิอพิ ม เป้นพอกอักลอนอ่ำใช้เป้นอิอละกิอพันนะดา ในแม่กัน.

มุ. ใน, ที่ เป้นคำชี้บอกเอลาหลือละถานที่.

มละ น. เล้น (ป.)

มละละเลลา ก. ถานลิดด้อยเล้น, ถานหาเล้น (ล.)

มละลา น. เล้น. มละลาลิลิด น. เคื่องหายอิงเล้นรูปดั่งนี้ ( ) (ล. มลาลิลิด)

มะคะละ น. เมือง, เมืองหลวงละเทด (ป. นคล)

มะคะละลาลิ น. ชาวเมือง. มะคะลิน น. เจ้าเมือง, เจ้าแม่นดิน (ป. นคลินท)

มะคะละโลเพมิ น. (เบิ่ง มะคอนโลเพมิ)

มะคอน (มาจาก มะคะละ เบิ่ง มะคะละ)

มะคอนโลเพมิ น. ย้างวานเมือง (แม่จ้าง) (ป. นคลโลเพมิ)

มะคอนยาน น. ถานปิกคองเมือง, ถานธักลาเมือง (ป. นคลปาล)

มะคอนหลวง น. เมืองใหญ่, เมืองเอกละองประเทด.

มะยะ น. คำลาถามพื่บอกให้เล้าใจเอ้าเอง, หิอธี้, - เงื่อนถาม (ป.)

มะยะมา น. หน่อยลา (ป.)

มะโยบาย น. อิทีดำเมินกาม (ป. นย+อุปาย)

มะหิ น. แม่น้ำ (ป.)

มะปุงละกะลิๆ น. ชื่เพดที่บ่แม่นยิๆ หลิ ชาย (ป. นปุงลก ลิๆ๑)

มะพะ ๑. อ. เก้า, ใต่ (ป. นอ) คำมี้ถ้ามีคำอื่นมาต่อเข้า ออกลงๆเป้น มิน ดั่ง มิพคุน (อ่านอ่า มินพะคุน) เป้นอั้น.

๒. น. ฟ้า, อากาด (ป. นพ) มะพะลอม น. ถุ่ไป ในฟ้า คืนิก (ป. นพลอ) มะพะลิน น. พื้นฟ้า. (ป. นพลล) มะพะลิถิ น. ทางฟ้า (ป.)

มะพา น. ฟ้า, อากาด, กางหาด (ป.)

มะมะ-มะโน น. ภานบ้อมไหล้, ภานโคบิบ, ลามฆ่ำแฆๆ (ป.)

มะมัลภาน (อ่านอ่า มะมัดละภาน) น. ภานบ้อมไหล้ (ล.)

มะมัดถุ น. ลามบ้อมไหล้จ้ำนิ (ป. มะมะ+อัดถุ)

มะละ น. คิน, คินถุ่าย (เพดยิๆใช้อ่า นาธิ คำมะละ นิ้ ลาดออกลงๆเป้น นิละ เบิ่งใน นิละ อิก)(ป.)

ນ.ຄົນທັ້ງຫລາຍ.

ນ. ພຣະຣາຊາ (ປ. ນຣ+ອິນ)

ນ. ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ (ສ. ນຣ+ອິນ)

ນ. ນາຍຄົນ,ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ (ປ. ນຣ+ອິນທ)

ນ. ນາງ (ສ.)

ອ. ບໍ່ມີ, ບໍ່ແມ່ (ຄຳນີ້ນັກໃຊ້ນຳໜ້າຄຳອື່ນ)

ນ. ຄົນ (ຄຳນີ້ເປັນພາສາສັນສະກິດໃຊ້ນຳໜ້າຄຳອື່ນ ດັ່ງ ນຣຶດິນ ນ. ຄົນຊາຍທີ່ປະເສີດຫລືແຂງແຮງ. ນຣຶເທບ, ນຣຶບໍດີ ນ. ພຣະກະສັດ. ນຣຶບານ ນ. ພຣະຣາຊາ)

ນ. ນິບພານ, ນິຣະພານ (ສ.)

ນ. ການລ້ຽງຜ່ຽ, ການຜ່ອນສ່ອນ (ສ.)

ກ. ລ້ຽງ, ລ້ຽງດ່ຽ, ເຮັດ (ສ. ນຍ໌ມ)

ນ. ພຣະກະສັດ, ເຈົ້າແຜ່ນດິນ (ສ. ນຣ+ອິສ)

(ຄຳດຽວກັນ ນຣຶນ ນິຣຶນ)

ນ. ເຈົ້າແຜ່ນດິນ(ສ.ນຣ+ອິນ, ນຣ+ອິນທ)

ນ. ໂລກເປັນທີ່ລ້ຽງໂທດຄົນຊົ່ວເຮັດບາບເມື່ອຕາຍໄປແລ້ວ (ປ. ນຣກ)

ນ. ພຣະກະສັດ, ຄົນຊັ້ນສູງສຸດ (ສ. ນໂຣດົມ)

ນ. ໜ້າຕາ (ປ. ນລາດ)

ນ. ດອກບົວ (ປ.ສ.)

ນ. ສະດອກບົວ, ປ່າດອກບົວ (ປ.ສ.)

ອ. ໃຫ່ (ໃຊ້ເປັນຄຳນຳໜ້າສັບຍ່ອ): ນຣະກັນ ນຣະກິດ ນຣະການ ນ. ການລ້ຽງຜ່ຽ (ປ. ນອກັນ, ນອກິຈ, ນອການ) ນຣະກັນນິກຣ ນ. ຊຸ່ເບ່ຽງຜ່ຽງການລ້ຽງຜ່ຽ, ຊຸ່ຄອບຄຸມການລ້ຽງຜ່ຽ.

ອ. ເກົ້າ, ຈຳນວນເກົ້າ (ໃຊ້ເປັນຄຳນຳໜ້າ): ນຣະເຄຣ ນ. ດາວທັ້ງເກົ້າ ຄື: ພຣະອາທິດ, ພຣະຈັນ, ອັງຄານ, ພຸດ, ພຣະຫັດ, ສຸກ, ເສົາ, ລາຫຸ, ເກດ. ນຣະຄຸນ ນ. ນິພຸນ ຄຳເນື້ອເກົ້າ (ການເວົ້ານຄຳເນື້ອເກົ້າ ຫລື ນ້ຳເກົ້ານັ້ນ ກຳນົດເອົາຄວາມອາຄາຄິແຜ່ນຮາບຖືວ່າ ຄຳຢ່າງດີທີ່ສຸດ ສັກຍາວມື່ງອາຄາເກົ້າບາດ) ນຣະຫຄວານ ນ. ປ່ອງທີ່ເກົ້າໃນສ່ວາງກາຍ ຄື: ຕາ ຄ ຫູ ຄ ດັ້ງ ຄ ປາກ ຄ ຫລວງໜ້າ ຄ - ຫລວງເບົ້າ ຄ.

ນ.ຊຸ່ໃຫ່, ຊັ້ນລົ້ນ, ຊຸ່ນອດໃຫ່. ນຣະຄຣຸນ ນ.ຊັ້ນລົ້ນ, ຊັ້ນໃຫ່ (ປ.)

ນ. ຄຳສອນສຳລັບຊຸ່ນ້ອຍໃຫ່ (ນ.ໂກວາທ)

ນ. ເນີນຜ່ອນ (ປ. ນ.ນິ.)

(ຄຳນີ້ສະແດງເປັນເນື້ອຮ້ອງ) ນ. ແກ້ວເກົ້າປະການ ຄື: ແກ້ວມາ (ເພັດ) ແກ້ວທຽ (ພິລາ) ແກ້ວຊຽ (ນິລະກົດ) ແກ້ວໂຕປາ (ບຸສຣະ ຫລື ແກ້ວບຸ) ແກ້ວນ້ຳຕົ້ງ (ໂກເມນ) ແກ້ວເຈ (ນິນ) ແກ້ວສີໝອກ ຫລື ໄຂ່ຫ່ຽຍກ້ວາງ (ມຸກດາ) ແກ້ວເພ - ທາຍ (ສີແດງນ້ອ) ແກ້ວດາຫມອ (ໄພທູນ) (ປ. ນ.ອ.ນ.)

ນ. ໂລຫະເກົ້າປະການ ຄື: ຄ/ ທອ, ຄ/ ບາແດ່ນ, ງ/ ທອງແດງ, ຄ/ ເງິນ, ຄ/ ຄຳ (ຕ້ວ-ຢ່ຳງນີ້ສູງກ່ວ່ ບັນຈະໂລຫະ) ປ/ ຈ້ຳວ່ຳລີເຈ້ົ້ານ້ຳເງິນ (ໝ່ນແສ່ນເຈ້ົ້ານ້ຳເງິນ) ກ/ ຄ້ຳ ກະສີ (ດຽງນີ້ ເຄ້ີນວ່ ສັດຈະໂລຫະ) ສ/ ຊີນ ພ/ ທອງແດງບໍ່ຊຸ່ດ (ປ.)

ນ. ຄຸນພຣະພຸທເຈ້ົ້າເກົ້າປະການ (ຄຳນີ້ເວົ້ານ ໄປເປັນ ນ.ຈ.ຈ.ຄ.)

ນ. ອ້ຳງອ້ຳງເກົ້າ ຄື ສ່ອນອ້ຳງເກົ້າ ໄດ້ແກ່ວາ ຄ0ສ ດວ ອັນເປັນບໍ່ອ້ານຂອງວາວເຈ້ົ້ານ້ຳ "ທ້ຳນ ວ້ຳງຄ້ຳ ພ້ອມກັນ ຊຸ່ສ່ອນສ່ອນ"

ນ. ເສັ້ນ (ປ.)

ອ. ຈຳນວນ ຄ0.000 (ສິ່ນຖ້ວນ) (ປ. ນຕ)

ນ. ຊື່ຍ້ຳງຂອງຈຳນວນ ຄ0.ດ00.000 ກ່ຳລັ ຄ ຫລື ເລກ ຄ ມີຊຸນນ ຳໜ້າ ຄສ ໐.

ອ. ເປັນຄຳສ້ອຍທ້ວ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມໝ່ນນ້ັ ດັ່ງ ພ້ຽ ເປັນຕົ້ນ.

ນ. ເປັນຄຳຊ່ງກ່ ຫລື ຜ ຜ ທ ນ ຜ ຜ ຄ ຜ ຄ ວ ພ້ນ ຜ ນ, ນ້ຳຊ ນ. ນ້ອງຊາຍຂອງຜ. ນ້ຳ ນ. ນ້ອງຊາຍຂອງຜ.

ອ. ຊ້ຳ, ໄມ້ກາກະທ້ຽ (ຄ້ຳຊ ທ້ວຍຄຳອື່ນອອກສ່ຽ ວ່ ...

ນາກ) (ປ.)

6. ນ. ຊຸ່ມສະເພາະ, ຊຸ່ມເຮັດນາຍ, ຄົນຊຸ່ມກຳລັງສະນຸບຄອງເປັນ ພິກຊຸ (ຄູ່ກັບຄຳວ່າ ນາກ) (ປ.)

ນ. (ໃຊ້ວ່າ ນາກ) ນ. ງູໃຫ່ຍ, ງູໃຫ່ຍຄວາມນິທານ, ລວງ (ນາກ ແມ່ນຄຳປາລີ ລວງ ແມ່ນຄຳລາວ ສາຍເວົ້າຄັດ ແນວດຽວກັນ)

ນາຄາ ນ. ນາກ, ຊ້າງ. ນາຄີ ນ. ນາງນາກ. ນາໂຄ ນ. ນາກ, ຊ້າງ.

ນາຄີນ, ນາເຄນ ນ. ພະຍານາຊ້າງ (ປ. ນາຄິນ)

ນາຄາ ນ. ດ້ຳ (ປ.)

ນາຄິກ ນ. ດ້ຳ (ສ.)

ນາຈ່ອ ນ. ນາທີ່ເຮັດໃໝ່.

ນາຊຊາ ນ. ນາທີ່ໃຊ້ເຮັດໃນຍາມແລ້ງ.

ນາຕິກາ ນ. ຍິງຜູ້ເປັນຫົວໜ້າ (ປ.)

ນາຍົກ ນ. ຊາຍຜູ້ເປັນຫົວໜ້າ. (ປ.)

ນາຍົກອັຖມຸນຕີ ນ. ລ້ຳໝ້ຳຫົວໜ້າອັຖມຸນຕີ (ປ.)

ນາລະ (ຄຳນີ້ເຮົາໃຊ້ເປັນ ນາວ) ນ. ນາງລະຄອນ, ນາງ - ພ້ອນ (ປ.)

ນາວະກັນ ນ. ການພ້ອນ, ການຫລິ້ນລະຄອນ (ປ.)

ນາວະຍິນ ນ. ລາວຫລິ້ນລະຄອນ (ສ. ນາວສິລຸປ) (ສຽນເປັນ ນາວຍິນ ກໍ່ໄດ້)

ນາສີ ນ. ຊື່ນາວດາວນັບເວລາທີ່ກັນ ຈ ຄ່ອນ ປ ຂອງໂນ (ສ.)

ນານາ ອ. ຕ່າງໆ (ປ.) (ສຽນເປັນ ນາໆ ກໍ່ໄດ້)

ນານານັປກາຣ-ນານານະກາຣ ອ. ນິຫລາຍແນວ (ປ.ນານານັປປ ກາຣ)

ນານ ນ. ຫ້ອງ, ລາຍປີ, ຈຸນກຽງຫລືຂ້ວ, ຂຸນກາງ (ປ.ສ.)

ນາເຜືອງ ນ. ພື້ນທີ່ນາຊຶ່ງເຮັດນາຫລາຍປີ, ນາທີ່ນັ່ນໝາແລ້ວ.

ນາມາພິໄທ ນ. ຊື່, ການຕັ້ງຊື່ (ປ. ນາມາພິເທຍຍ)

ນາຣາ ນ. ຣັສມີ, ແສງ (ປ.)

ນາຣີ ນ. ນາງ, ຄົນຊຸ່ຍິງ (ປ.)

ນາຣິກ ນ. (ເບິ່ງ ນະຣິກ)

ນາເຣດ ນ. ນາງ, ນາງງາມ (ປ.)

ນາລາຍ ນ. ຊື່ພຣະເຈົ້າອົງນຶ່ງຂອງລາຍນາພຣາມ (ລາວເຮົາ ສາຍເອົາພຣະຮາມ)

ນາລິກາ ນ. ເຄື່ອງນັບເວລາ(ຄຳນີ້ກາຍມາຈາກ ສ. ນາຽິກາ ສຽນວ່າ ນ ເປັນສຽງ ລ ໄດ້ ຫລື ຈາກ ປ. ນາລິ-ເກຣ ເຊິ່ງແປວ່າ ສາກພ້າວ)

ນາລີ ນ. ຂັ້ນ, ໂອ, ກ້ານ, ສອດ, ລຳ, ຮູບນ້ອຍໆ (ປ.)

ນາລາ ນ. ເຊືອ (ປ.)

ນາລິກ-ນາລິກະ ນ. ຄົນເຮືອ, ຊາວເຮືອ (ປ.)

ນາລິກໂຍທິນ-ໂຍທິ ນ. ທະຫານເຮືອທີ່ປະຈຳການພິນລົບໃນກອງທັບ ເຮືອ (ສ.)

ນາວິ ນ. ເຮືອ, ກອງທັບເຮືອ (ສ.)

ນาเวด ນ. ເຮືອ (ສ.)

ນาเสื้อ ນ. ວິນນາທີ່ປະໄລ້ບໍ່ເຮັດ.

ນาสิก ນ. (ເບິ່ງ ນะสิก)

ນิกาย ນ. ໝູ່, ພວກ, ສອດ, ຈຸນ; ຮຽກສັ້ນພິທະຊຸດດັບທະປິ-ດົກ ທີ່ແບ່ງອອກເປັນ 6 ສອດ ຄື: ທິຄะນิกาย, ນັດຊิ ນะนิกาย, ลังยุดทะนิกาย, ลังคุดทะทะนิกาย, ຊุดทะ กะนิกาย (ປ.)

ນิกอน ນ. ໝູ່, ພວກ, ຈຸນ (ປ. ນิกร)

ນิคม ນ. ນັກບວດພວກນຶ່ງນອກສາກຸພຣາຫມນ(ປ.ນิคัณฐ)

ນิเวศ ນ. ບ້ານໃຫ່ງ, ເຂດຕ່າແຄວ, ຄ່ຳກອນທີ່ເອົ້າແຄນແລະ ຂັ້ນຄວາມເກົ່າເພື່ອໃຫ້ຊຸ່ງ່ຳງ່າຍ (ປ. ນิคม)

ນิโคด ນ. ລິ້ນໄຮ (ປ. ນิโคตร)

ນิຄา ນ. ເຄລາກ່ອນຄືນ (ສ.) ນิคากอน ນ. ເດືອນ (ສ. นิคากร) นิคาภาน ນ. ເຄລາຄ່ຳນຶດ(ສ. นิคาภาล)

ນิคาด ນ. ພາມປ່າ, ຄົນປ່າ, ພວກຫາປ່າ (ສ. นิคาท)

ນิลัย ນ. ທີ່ເຝົ້າ, ບ່ອນອາລັຍ, ຄວາມປະພຶດທີ່ເຮັດນາຈົນ - ເຕີຍ, ຄ່ຳແປ (ເອີ້ນຄ່ຳນิลัย ຫ່ອນຄ່ຳປาลี ເອີ້ນວ່າ-ຄ່ຳອ້ອ) (ປ. นิลย)

ນิสิด ນ. ລູກສິດ, ຜູ້ອาลัยຢູ່ນ້ຳເພື່ອສຶກສາ, ນັກສຶກສາຊັ້ນຊຸ (ປ. นิสิต)

ນิสีทะนะ ນ. ການນັ່ງ, ຫ້ານຸ່ນັ່ງຂອງພຣະ (ປ.)

ນิสีทนะนะภาน ນ. ການນັ່ງ (ປ. นิสีทนาภาส)

ນิยาย ນ. ນິทาน, ເຣື່ອງທີ່ເອົ້າລົບກັນນา (ປ.)

ນิยุด ก. ປะกอบเຂົ້າ, ເຮັດໃຫ້ແໜ້ນ (ປ. นิยุดด)

ນิยด ວ. ໜ່ງງໜ້ ແນ່ນອນ (ປ. นิยด)

ນิยาย ນ. ก่ำนิด, ทาง, ย่าง, ວิธี, ก่ำนิดความหมายที่แน่-นอน (ปาก)

ນິ -

ນິຍົມ ນ. ຄາບ, ກຳນົດ, ກ. ນັບຖື, ມັກ, ຊອບ.

ນິຍົ-ນິຍ ນ. ກິດສາຍ, ຜນບຜວນ, ປະເພນີ, ທັນນຸງນ, ຜນບຢ່າງ ວິທີປົກຄອງ, ເຄື່ອງຜນະນຳ, ອຸບາຍອັນດີ (ປ.)

ນິຍົກາມ ນ. ກາມເປັນໄປຕາມຄຳສັ່ງທ້ວຈິງ ເຊິ່ງນິຍົມວ່ານກິດສາຍ (ປ. ນິຍົກາຍນ)

ນິຍົກາຍນ ນ. ກາມຍັບຍອງຂອງເຈົ້າພະນັກງານອ່ານລາຍນິ້ວໃນຕາຂວນເປັນກາມຖືກຕ້ອງຕາມກິດສາຍ (ປ. ນິຍົກາຍນ)

ນິຍົກັນ ນ. ກາມເຮັດດ້ວຍຈິງໃຈທີ່ຈະຮຸກຄວາມສັນພັນທາງກິດສາຍຂຶ້ນລະຫວ່າງບຸກຄົນ (ປ.)

ນິຍົສາດ ນ. ວິຊາກິດສາຍ, ຫລັກກິດສາຍ (ສ.)

ນິຍົສົນນຸດ ນ. ຄວາມທີ່ສົນນຸດຂຶ້ນໃນກິດສາຍ.

ນິຍົສັນພັນ ນ. ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງທາງກິດສາຍ.

ນິຍົສັນ ນ. ຫລັກກິດສາຍ (ປ.)

ນິຍົນັຍ ນ. ທາງກິດສາຍ (ຄູ່ກັບພິດນິຍ ທາງຂີ້ທ້ວຈິງ ຫລື ທາງປະພຶດ (ປ.)

ນິຍົນັນຍັດ ກ. ກາບແຕ່ງຕັ້ງຂໍ້ກິດສາຍ (ປ.)

ນິຍົບຸກຄົນ ນ. ອົງກາບເຊິ່ງກິດສາຍຖືວ່າເປັນບຸກຄົນທີ່ຄິດຜະໜ້າທີ່ຕາມກົ້ນໃຈໃນກິດສາຍ.

ນິຍົພາວະ ນ. ຄວາມເປັນຊຶ່ນອາຍຸແລະຄວາມສາມາດບໍຣິບູນຕາມກິດສາຍ.

ນິຍົເທດ (ເບິ່ງ ນິຍົການ)

ນິຍົສນະ ນ. ອິຢ່າງທີ່ນຳມາສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນຫລັກຖານ (ປ. ນິທັສສນ)

ນິທານ ນ. ເຫດ (ເກີດເຫດການນິທານແນວໃດ), ເລື່ອງແຕ່ເກົ່າ (ອັຄຖຸນິທານ) (ປ.)

ນິທິ ນ. ອຸມຊັບ, ບ່ອນນັ່ງນຊັບສົມບັດ (ປ.)

ນິເທດ ນ. ຄຳສະແດງ, ຄຳແຈກອອກ, ກ. ຊີ້ແຈ່ງ, ຈຳແນກແຈກອອກ (ປ. ນິເທສ)

ນິບາດ ນ. ຊື່ຄົນພິເສດກຸ່ມໜຶ່ງໃນພຍະພຸທສາສນາ (ປ. ນິປາຕ)

ນິປ-ອິຍາຍ (ອ່ານວ່າ ນິປປະອິຍາຍ) ນ. ຄວາມລ້ອມແລ້ນ, ວ. ຫົດກັ້ງ (ປ. ນິປປອິຍາຍ)

ນິພັນ ນ. ການແຕ່ງເຮື່ອງ, ກ. ແຕ່ງໜັງສື (ປ. ນິພັນທ)

ນິພານ ນ. ຄວາມດັບກິເລດແລະກອງທຸກ (ປ. ນິພພານ)

ນິພິນ (ເບິ່ງ ນິພັນ)

ນິມິດ ๑. ก. ນິຍະນິດ, ຄ້ວງ, ແປງ (ໃຊ້ວ່າ ນິມິດ ຫລື ນິຍະນິດ ປ. ນິມມິດ)

๒. ນ. ເຄື່ອງໝາຍ, ຊາງ, ເຫດ, ເຄົ້ານຸນ, ຄວາມຝັນ, ອະໄລ້ອຍ່ອຍຍືນແນວ. (ປ. ນິມິດ)

ນິມິນ ກ. ເຊີນ, ເຊີນພຶກຸ ຫລື ພຍະເຈົ້າແຜ່ນດິນ (ປ. ນິມັນ๑)

ນິຍະ ວ. ບໍ່ມີ, ອອກ, ບໍ່ (ໃຊ້ປະກອບໜ້າຄຳອື່ນ ດັ່ງ ນິຍະຄຸນ – ບໍ່ມີຄຸນ. ນິຍະໂທດ ບໍ່ມີໂທດ ເປັນຕົ້ນ)

ນິຍະຄຸນ ວ. ບໍ່ມີຄຸນ, ຊົ່ວ, ບໍ່ຮູ້ຄຸນ (ໃຊ້ເປັນ ນເຍະຄຸນ) (ປ.)

ນິຍະໂທດ ວ. ບໍ່ມີຄວງ, ສງ້ວ (ປ. ນິຍະໂທສ)

ນິຍະຍະ ນ. ນະຍົກ ຫລື ນາຍົກ. ນິຍະຍະບາບ ນ. ຜູ້ກຳກັບນາຍົກ (ປ. ນິຍົຍປາລ)

ນິຍະເທດ ก. ເນຍະເທດ, ໄລ່ຈາກ ປ. ເທດ (ສ. ນິຍະເທສ)

ນິຍະນິດ ก. ນິມິດ, ສ້ວງ, ແປງ, ເຮັດ, ບັນດານໃຫ້ມີຂຶ້ນຕາມໃຈ (ສ. ນິຍມິ๑)

ນິຍະນິນ ວ. ບໍ່ມີນິນທິນ, ບໍ່ເສົ້າ, ສົດໃສ, ງາມ (ສ. ນິຍນ)

ນິຍັນ๑ອນ ວ. ບໍ່ມີແນວຂັ້ນ, ຕິ๑ຕໍ່ກັນ, ບໍ່ເປັນຫ່ວງ, ຂເມີ (ປ. ນິຍັນ๑ຍ)

ນິຍັນ๑ະຂວາຍ ວ. ບໍ່ມີຍັນ๑ະຂວາຍ, ປາສຈາກຄວນຂວາຍ (ປ.)

ນິຍາ ก. ຈາກໄປ, ວ. ບໍ່ມີ (ສ.)

ນິຍ໋ານ ວ. ບໍ່ມີຄວາມເຈັບໄຂ້ (ສ. ນິຍາພາທ)

ນິຍານ ว. ปราศจาก, ออก, ...

ນິຍາມິດ ວ. ບໍ່ມີເຈືອ, ບໍ່ມີເຄື່ອງລໍ້, ບໍ່ຂັ້ນຄົນບົນ (ປ.ສ. ນິຍາມຍ)

ນິຍາລັຍ ວ. ບໍ່ມີບ່ອນຢູ່, ບໍ່ເປັນຫ່ວງ (ປ.)

ນິຍາ๑ ก. ຈາກໄປ, ຮ່ວນຮ້ວງ, ຮ່ວນຈາກຄູ່ຮັກ ຫລືສະຖານ, ປາສຈາກຄວາມຫລັ້ງ, ບໍ່ມີຄວາມອ້ອງກວນ, ພົ້ນຢາກ (ປ. ส. นิยาส)

ນິຢຸ๑ດີ ນ. ພາຍ, ຄ້ວເວ້ົ (ປ. ນິຢຸ๑ດີ, ส. นิยุกดิ)

ນິຢຸ๑ດີສາ๑ ນ. ວິຊາກ່ຽວເຖິງບ່ອນມາແລະຄວາມໝາຍຂອງຄຳ (ປ.ส. นิยุกดิสาสน์)

ນິຢຸດຕິປະຕິສັນພັທ ນ. ບັນຍາອັນຮູ້ແຈກໃນພາຍ ຄິເຂົ້າໃຈໃນ – ຄວາມໝາຍຂອງຄຳຮູ້ຈັກໃຊ້ຄຳເວ້ົ ໃຫ້ຄົ່ນພ້ົ ເຂົ້າໃຈ ວ່ວດຮູ້ພາສາວ່ານປະເທດ (ປ. นิยุตติปฏิสัมภิทา)

ນິໂຍ๑ ນ. ຄວາມດັບ, ພຍະນິບພານ (ປ. นิโรธ)

ນິໂຍທະນາບັ๑ (ອ່ານວ່າ ນິໂຍ๑ທະນາບັ๑) ນ. ການເຜົ້ານິໂຍ๑, ເປັນວິທີພັ๑ຜ່ອນຂອງພຍະອໍຣິຍະສົ ປ. นิโรธสมาปัตติ)

ນິຢະ ວ. ແຫລ້, ສີແຫລ້, ຄ້ວ (ໃຊ້ເປັນ ນິນ) (ປ.)

ນິໂລນ ນ. ດອກບົວຜຫລ້, ນິນຮັກຄົບ (ປ. ນິລຸປ)

ນິວ້ ກ. ກັບຄືນ (ປ. ນິວ້ຕນ)

ນິວາ ก. อ. ບໍ່ນິ່ມ, ຂງ້ວ່ມ, ອຸພາບ, ບໍ່ນິ່ງ (ປ. ນິວາ)

ง. ນ. ທີ່ຢູ່, ບ່ອນຢູ່ (ປ. ນິວາສ)

ນິວ ນ. ບ່ອນຢູ່, ເຮືອນ, ຫໍໂຮງ (ປ. ນິເວສນ)

ນິວ ນ. ສິ່ງທັນໃຈບໍ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມດີ ມີ ๕ ຢ່າງ ຄື: ๑/ ຄວາມມັກໃນກາມ. ๒/ ຄວາມພຍາບາດ. ๓/ -ຄວາມເຫງົານອນ. ๔/ ຄວາມມີໃຈເລື່ອນລອຍ. ๕/ ຄວາມລັ່ງເລໃຈ.

ນ ອ. ເປັນຄຳປະກອບທ້າຍຄຳອື່ ເພື່ອໃຫ້ເຮັດໃຫ້-ຄວາມຄັກຂຶ້ນ ດັ່ງ ຫລາຍນ ເປັນຕົ້ນ.

ນັ ส. ຄຳໝາຍນາມທີ່ຢູ່ໃກ້, อ. ເປັນຄຳປະກອບນາມທີ່ຢູ່ໃກ້ ຫລື ໃຫ້ຮູ້ຈຳເພາະ ດັ່ງ ຄົນນີ້, ວັນນີ້ໆລ (ເບິ່ງ ນິຍາຍ)

ນິຍາຍ

ນິຕິ ນ. ຜນບຜຫ, ປະເພນີ, ກິດໝາຍ, ວິທີປົກຄອງ.

ນິຕິສາດ (ເບິ່ງ ນິຕິສາດ)

ນິຕິທັນ ນ. ຫລັກກິດໝາຍ, ວິນັຍບັນຍັດ.

ນິທານ (ເບິ່ງ ນິທານ)

ນິນັນ ก. ດ້ວຍນັ້ນ, ๔ຊ๐, ฟิด.

ນິພານ (ເບິ່ງ ນິພານ ๔ລະ ນິບພານ)

ນິມິນ (ເບິ່ງ ນິມິດ ๔ລະ ນິຍະນິ๐)

ນິຍະນິນ ก. ນິມິນ, ເຊີນ (ป. ນິมันต๐)

ນິຍະພານ (ເບິ່ງ ນິຍະພານ)

ນຸ ก. ຍ້ານ, ຍ່ານ, ລີ້ລາ, อ. ງ່ານ (ນຸ ເມືອ ເນື້ອນ ๆ ผนบ ເນີນ ผม่)

ນ ๑. อ. ເປັນຄຳປະກອບທ້າຍຄຳນິຍົມສັພນາມ ๔ລະ ນິຍົມอิ ๔ล๐ ดั่ง ตั้นน! ພຸ້ນ! (ค๋๐ง๐กันกับ ๔๐)

๒. ก. (ดัดมาจาก คะน) ผม, ภะ, ๔๐ง, ผภก๊อย ลายดา ตลิใจ.

ນສາດ ນ. ນາຍພານ, ຄົນປ່າ, ພວກຫາປ່າ (ป. ນสาท)

ນຕິ ນ. ผนบ๔ม, ทัมนง่ม, ปะเพนี, กิดหวย, อิทิปิภ - ค๐ง (ค๋๐ง๐กันกับ นิติ) ນຕິນັນດິ ນ. ผู้รู้กิดหวย, นักปราชญ์ทางกิดหวย (ป.)

ນນິกภะ (อ่านว่า ນนิ๐๔ภะ) ນ. ໜ๐๐ลย, ໜ๐๐ลยลักษณะ๔ละโชกชาๆ (ป.) ນนิกภะยาม ນ. ชื่อ เกิดขึ้นตามเทศ ดั่ง ชื่อพระพุทธเจ้า เป็นต้น.

ນ ๑. ก. ເປັນຄຳປະກອບທ้ายคำกิริยา ดั่ง ยาน, ไปน, ฟังน ๆลๆ

ນ ก. ๐๐ดีกัน, เนื่องถึงกัน (มักใช้ดีท้าย ดั่ง นั่ง เนือเคือดี, เจือยะเนือ ๆลๆ)

ນ ก. ชิ้นสัตว์ส่วนบางอย่างพวก กลาง, ผ้าน, วัว, ควาย, สิ่ง เป็นอินโดยอย่างอย่างๆ ดั่ง เนื้อตัว, เนื้อคำ- เป็นต้น.

ນ ๑. ก. นิยม๔ชมดี.

ใน ๑. บุ. กิริยานกันนอก.

ຄ. ນ. ແກ່ນຂອງພາກໄນ້ຕ່າງໆທີ່ພາໃຫ້ເກີດແນວຕໍ່ໄປ.

ໄນ ຈ. ນ. ເຄື່ອງສຳລັບເຂັນຢ້ານຫລືໄຫໃຫ້ເປັນເສັນ.

ຄ. ນ. ຊື່ຫາປ່າແນວນຶ່ງ ຕົວນ້ອຍ ເອີ້ນຫາໄນ, ຊື່ປາແນວນຶ່ງ ຕົວຄືປາຂາວ ເອີ້ນປາໄນ.

ໄນ່ ວ. ຊຳນານ, ຄ່ອງເຄີຍ (ໄນ່ປາກ, ໄນ່ມື) ອ່ອນ, ຕຸ (ໃຊ້ສຳລັບຂອງທີ່ເອົາແຊ່ນ້ຳໄວ້ເຫິງຈົນອ່ອນ ດັ່ງ ຫ່າ ເຂົ້າ ເປັນຕົ້ນ)

ເบิา ຈ. ກ. ຢູ່ (ຂ.)

ຄ. ນ. ວັນທີ່ພຣະອາທິດໂຄຈອນຢູ່ລະຫວ່າງ ຣາສີນີນ ແລະ ເນດ ຮຽກວ່າ ວັນເบิา ຄືວັນຖ້ວນຂອງຕໍ່ຈາກວັນສັງ - ຂານລ່ວງ ຮຽກວ່າ ວັນເบิา.

ມ. ກ. ຫຽບດົ້ນບາດຫ່າງໆໄວ້ຊານຊາ ເມື່ອໄດ້ຫຽບດີແລ້ວ ຈຶ່ງຖອດໄຫຫຽບທີ່ເบิาໄວ້ນັ້ນອອກ.

ເบิ່ງ ວ. ເປື່ອຍຈົນເຫັນ.

ເນົ່າວະ ວ. ໃຫ່, ເກົ່າ (ປ. ນວ)

ເນົ່າວະຮັດ ນ. ແກ້ວເກົ້າປະການ (ເບິ່ງ ນະວະຮັດ)

ນຳ ກ. ໄປທາງຫລັງ, ຕິດຕານ, ພາເອົານາຫລືໄປ, ບຸ.ຕາ

ນ້ຳ ວ. ຊ້ຳຫລາຍໆເທື່ອ.

ນ້ຳແນ້ ນ. ຊື່ດອກໄນ້ແນວນຶ່ງດອກສີແຫລ້ ຕົ້ນເປັນເຄືອ.

ນ້ຳ ນ. ທາດປະກອບນີລັກສນະແຫລວ ໃຊ້ອາບ ໃຊ້ກິນ ບຸ ຮານຖືວ່າເປັນທາດອັນນຶ່ງໃນທາດທັງ ຄ ຄື ດິນ, ນ້ຳ, ໄຟ, ລົນ, ເປັນຄຳໃຊ້ປະກອບຫ້າຄຳອື່ນທີ່ມີລັກສນະ - ແຫລວຄືນ້ຳ ດັ່ງ ນ້ຳຕານ, ນ້ຳອ້ອຍ ເປັນຕົ້ນ.

ນ້ຳກ້ຽງ ນ. ຊື່ໄນ້ແນວນຶ່ງ ເປັນຕົ້ນໄນ້ຂນາດໃຫຽ່ ແກ່ນສີດຳ- ໃຊ້ທຳເສົາໄດ້ ຢາງຕົ້ນສີດຳ ໃຊ້ປໂຍດໄດ້ຫລາຍຢ່າງ ຢາງທີ່ໄດ້ຈາກຕົ້ນນ້ຳກ້ຽງ ເອີ້ນນ້ຳກ້ຽງ.

ນ້ຳກ້ອນ ນ. ນ້ຳທີ່ຖືກຄວານເຢັນແລ້ວແຂັນເຂົ້າເປັນກ້ອນ.

ນ້ຳການ ນ. ນ້ຳທີ່ພາໃຫ້ຄົນແລະສັດເກີດ.

ນ້ຳຄຳ ຈ. ນ. ສີເຫລືອງສຳລັບຍ້ອນແຕ່ນແພ, ນ້ຳສີເຫລືອງຄືສີຄຳ ຢູ່ນຄຳປະສົນນ້ຳໝຽວສຳລັບທາ.

ຄ. ນ. ນ້ຳຊັບທີ່ໄຫລອອກຈາກແຕ່ນດິນ, ນ້ຳທີ່ຫລໍ່ລ້ຽງທາຣົກ ເມື່ອຍັງຢູ່ໃນທ້ອງແມ່ ນ້ຳຄາວປາ ກໍວ່າ.

ມ. ນ. ຄວານເວົ້າ, ຄຳປາກ.

ນ້ຳຈັນ ນ. ນ້ຳເຫລົ້າ (ປ. ຈັນທ ຈັນທານ ແປວ່າ ຮ້າຍ ນ້ຳ ຈັນ ຫາຍຄວານວ່ານ້ຳຮ້າຍ)

ນ້ຳເຕົ້າ ນ. ໄນ້ເຄືອແນວນຶ່ງ ໃຊ້ຫ່ວຍເປັນອາຫານ.

ນ້ຳເຕົ້າແລ້ງ ນ. ຊື່ຕົ້ນໄນ້ແນວນຶ່ງ ໃຊ້ເຮັດຢາ.

ນ້ຳຕົກຕາດ ຫລື ໂຕນຕາດ ນ. ນ້ຳທີ່ໄຫລລົງຈາກພູ ຫລືຫີນຕາທີ່ສູງຊັນ.

ນ້ຳຕານ ນ. ວັດຖຸທາດທີ່ນີຣົດຫວານ ເຮັດຈາກ ຕານ, ອ້ອຍ, ຫາກ ພ້າວ ເປັນຕົ້ນ.

ນ້ຳຕ້ານຖ້ານບົນ ນ. ຫັງສີສັນຍາ ຫລື ຄຳປາກທີ່ເຮັດໄວ້ ເວົ້າໄວ້ຕໍ່ຫ້າ ເຖົ້າແກ່ຕູ່ເປັນໂຄດວົງ ຫລືອາດຍາສິດ.

ນ້ຳແຕ້ນ ນ. ສີຕ່າງໆສຳລັບໃຊ້ຍ້ອນແຕ່ນແພ.

ນ້ຳທ່າ ນ. ນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳຫລືຫ້ວຍ.

ນ້ຳນອງ ນ. ຊື່ປວກແນວນຶ່ງ ຕົວນ້ອຍສີດຳ (ຮຽກນົດນ້ຳນອງ)

ນ້ຳນົນຣາຊສີ ນ. ຊື່ຕົ້ນໄນ້ແນວນຶ່ງ ໃຊ້ເຮັດຢາ.

ນ້ຳນົນແນວ ນ. ຊື່ນ້ຳຫອນຢ່າງນຶ່ງ ສຳລັບຢອດໃສ່ເຂົ້າຫນົ່ໃຫ້ມີກິ່ນ- ຫອນ.

ນ້ຳແບ້ນ ນ. ນ້ຳການ.

ນ້ຳປາກ ນ. ຄວານເວົ້າ, ຄວານໃນໃຈ.

ນ້ຳເຕົ້ງ ນ. ນ້ຳຫວານທີ່ໄດ້ຈາກຮວງເຕົ້ງ.

ນ້ຳນັນ ນ. ນ້ຳເປັນນັນທີ່ນີຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງຄົນແລະສັດ ແກ່ນ ຫາກໄນ້ຕ່າງໆ ຫລື ໃນດິນ.

ນ້ຳນົນ ນ. ນ້ຳທີ່ເຂກນົນໃສ່ເພື່ອໃຫ້ສັກສິດ.

ນ້ຳມີ ນ. ສີມີ, ນີຂອງຕົວແທ້, ການເຮັດດ້ວຍມື.

ນ້ຳລາຍ ນ. ນ້ຳທີ່ໄຫລຊືນອອກຈາກລີ້ນ.

ນ້ຳອົບ ນ. ນ້ຳຫອນທີ່ເຮັດດ້ວຍເຄື່ອງຫອນຕ່າງໆ.

ນ້ຳອ້ອຍ ນ. ນ້ຳຫວານທີ່ໄດ້ຈາກຕົ້ນອ້ອຍເຮັດເປັນກ້ອນໆ.

ນ້ຳຫາງ ຍ. ຊື່ຂອງແນວນຶ່ງ ສີແດງໆ ເປັນຢູ່ນກົນີ ເປັນກ້ອນ ກົນີ ໃຊ້ປະສົນນ້ຳນັນ ສຳລັບທາຂອງ.

ນ້ຳຫັກ ນ. ຄວານຫັກຂອງສິ່ງຕ່າງໆ, ຄວານສຳຄັນ, ຄວານ- ຫັ້ນຄົງ.

ນ້ຳຫວ້າ ນ. ຊື່ກ້ວຍແນວນຶ່ງ, ກ້ວຍທະນີອອງ.

ນ້ຳຫອກ ນ. ອາຍນ້ຳໃນອາກາດທີ່ຖືກຄວານເຢັນແລ້ວຍ້ອຍລົງ ເປັນຫອກກົ້ວຢູ່.

ນ້ຳຫ້າ ນ. ຫ້າຕາ, ຕົນຕົວ, ໃຊ້ເປັນຄຳຫຽ້ຫຽນ ດັ່ງວ່າ ສົນນ້ຳຫ້າ, ນ້ຳຫ້ານັນຈະເຮັດໄດ້ບໍ່!

ນ້ຳຫາກ ນ. ນ້ຳລາຍທີ່ຖົ່ນອອກໃນເວລາຄ້ຽວຫາກ, ຊື່ເຫັດແນວ ນຶ່ງສີແດງຄືນ້ຳຫາກ ເອີ້ນເຫັດນ້ຳຫາກ.

ນ້ຳຫຶກ ນ. ນ້ຳສີດຳ ຫລື ແດງ ຫລື ສີອື່ນໆ ສຳລັບໃຊ້ຂຽນ ຫັງສື.

ນັກ ๑. ນ. ຜູ້ຄອງເຄີຍ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ (ຄຳລັບຮູ້ນັກຄຳອື່ນ ໃຫ້ມີ-ຄວາມໝາຍວ່າ ເປັນຍອດໃນທາງນັ້ນໆ) ນັກກິລາ ນ. ຜູ້ນັກຄົ້ນກິລາ. ນັກຂຽນ ນ. ຊາວໃຊ້ຂອງພຣະສາສະ. ນັກສຶບ ນ. ຜູ້ຊ່ຽວຊານໃນການສືບຄວາມ. ນັກໝໍ ນ. ຜູ້ຊ່ຽວຊານໃນການໝໍ. ນັກໂທດ ນ. ຄົນໂທດ, ຄົນຜູ້ຖືກລ້ຽງດູກໃນຄະດີອາຍາ. ນັກທັນ ນ. ຜູ້ສັ້ນທັນ, ຜູ້ແລ້ວໄວ້ໃນວິຊາທາງທັນ. ນັກນວດ ນ. ຜູ້ຄົ້ນຊ່ວ. ນັກປົ້ນ ນ. ຜູ້ຊ່ຽວເຮືອປົ້ນ. ນັກບຸນ ນ. ຜູ້ຊອບໃນການເຮັດ-ບຸນ. ນັກປາດ ນ. ຜູ້ສະຫລາຍ, ຜູ້ປ້ຽນຍາ. ນັກຮົບ ນ. ນ. ຜູ້ຊອບ ຫລື ຊຳນານໃນການຮົບ, ຫະຫານ. ນັກເລ ນ. ຜູ້ນັກໃນການຫຸຈະລິດ ດ້ຳ ເປັນຂະໂນຍ, ເປັນຜູ້ນັກ-ຫລິ້ນການພະນັນ ເປັນຕົ້ນ. ນັກສ ນ. ຜູ້ສ້ຳສຸງນ, ຜູ້ກ້ຳລັງສຸງນພັງຂຶ້ນ.

๒. ວ. ນາກ, ຫລາຍ, ໂພດ (ຢ່າຫລິ້ນນັກ, ຢ່ານອນນັກ)

ນັກສັດຕຶກ (ອ່ານວ່າ ນັກສັດຂະຕຶກ) ນ. ຕາວຕຶກມີ ๔ ຫຸ ຄື: ๑/ອັສວະນີ (ຕາວມ້າ) ມີ ກ ໜ່ວຍ. ๒/ພຶຂະນີ - (ຕາວກ້ອນເສົ້າ) ມີ ຢ ໜ່ວຍ ຢ/ ກິດຕິກາ (ຕາວໄກ່ນ້ອຍ) ມີ ຊ ໜ່ວຍ ๔/ ໂຣຫິນີ (ຕາວງົວຫຸ) ມີ ກ ໜ່ວຍ ๕/ມິຄສິຂະ (ຕາວຫົວເນື້ອ) ມີ ປ ໜ່ວຍ. ๖/ອັທທະ ຫລື ອາຍະທຍາ (ຕາວຕາຂະເພົ້າ) ມີ ๑ ໜ່ວຍ. ๗/ປຸນັພສຸ (ຕາວຂະເພົ້າຄ້ຳ) ມີ ປ - ໜ່ວຍ. ๘/ ປຸສຍາ (ຕາວປຸຍຢ້ານ ຫລື ຂນິຂະເພົ້າ) ມີ ๕ ໜ່ວຍ ๙/ ອະເຣກ ຫລື ອາຍິເຣຍາ (ຕາວ-ເຮືອນ) ມີ ๕ ໜ່ວຍ. ๑๐/ນາຄະ (ຕາວງູ) ມີ ๕ ໜ່ວຍ. ๑๑/ປຸສຕັລຄຸນີ (ຕາວງູໝ່ອ) ມີ ๖ ໜ່ວຍ ๑๒/ຫຸຕະຕັລຄຸນີ (ຕາວພີ້ຕານ) ມີ ๖ ໜ່ວຍ. ๑๓/ ຫັດຖະ (ຕາວຂອກ) ມີ ๕ ໜ່ວຍ. ๑๔/ຈິດຕາ - (ຕາວຕາໜ້ຳ) ມີ ๑ ໜ່ວຍ. ๑๕/ສຕາຕິຫລິສະວະຕີ (ຕາວຊ້ຳງພ້ຳ) ມີ ๕ ໜ່ວຍ. ๑๗/ວິສາຂະ (ຕາວ ຕັນຍົ່ນ) ມີ ๖ ໜ່ວຍ. ๑๗/ອານຸຣາທ (ຕາວປ່ະຈ້ຳ ຍົ່ນ) ມີ ๖ ໜ່ວຍ. ๑๘/ເຊດຖາ (ຕາວຊ້ຳງໃຫ່ຍ) ມີ ๑๙ ໜ່ວຍ. ๑๙/ມູລາ (ຕາວຊ້ຳງນ້ອຍ)ມີ ๑ ໜ່ວຍ. ๒๐/ປຸພພາສາຄ (ຕາວແຢ່ງຊ້ຳງ)ມີ ປ ໜ່ວຍ ๒๑/ອຸຕຣາສາຄ (ຕາວແຖຫລັກໄຊ) ມີ ๖ ໜ່ວຍ ๒๒/ສະວະນະ (ຕາວຫລັກໄຊ) ມີ ປ ໜ່ວຍ ๒๓/ທະ ນິສຖາ (ຕາວໄຊ) ມີ ๖ ໜ່ວຍ ๒๔/ສັ໐ະພິ໐(ຕາວ ພິນຄ້ຳ) ມີ ๖ ໜ່ວຍ. ๒๕/ປຸບພັທຣະ (ຕາວຫົວ - ທອງ) ມີ ๖ ໜ່ວຍ. ๒๖/ອຸຕຣະພັທຣະ (ຕາວໄມ້ ເທົ້າ) ມີ ๖ ໜ່ວຍ. ๒๗/ເຣວະຕີ (ຕາວປາງງນ-ໄຟ) ມີ ປ ໜ່ວຍ.

ນັກສັດຂະ (ເບິ່ງ ນັກສັດຕຶກ)

ນັກສັດຂະວິທຍາ ນ. ວິຊາຕາວ, ຄວາມຮູ້ທາງໂຫລາສາວ, ຄວາມຮູ້-ເຣື່ອງຕາວຕ່າງໆ.

ນາກ ๑. ນ. ສັດສີ່ຕີນຂນນົ້ງຢູ່ໃນນ້ຳ ຫາກິນປາ ຕີນຕ້ວຍຕີ ໜາ.

๒. ນ. ໂລຫະຂນນົ້ງ ເອົາຕ້ຳກັບທອງແດງປົນກັນເປັນ ສີຄ້ຳຄ້ຳ ເປັນສີຕ້ຳປົນທອງແດງ.

ม. (ນາຈາກພາສາປ່າລິວ່າ ນາຄະ) ນ. ລາງ, ງູໃຫ່ຍ, ຊ້ຳງ, ຜ້ຳຍເສິດ, ຜ້ຳຍບອດເປັນພິກຸ, ຜ້ຳເຮ້ດບາບ (ป. นาค)

ນິກຂະ ນ. ຫລົ່ນ, ແຫ່ງ, ຊຸມນາດຕາມນ້ຳໜ້ກຂອງເງິນອິນເດ້ງ ແດບຸຮານ ๕ ສຸອັນນະ ເປັນ ๑ ນິກຂະ (ป.)

ນຶກ ก. ຄິດ.

ນຸກາ ວ. ອາການເຮ້ດວຽກຫລືມອງແລ້ວດົ້ນຢູ່, ເຮ້ດໃຫ້ຂະ-ເໜື່ອຍເຖິງຖ້ຳ.

ນຄຣັນນະ ນ. ການອອກນອດ, ການອອກຈາກກາວ (ป.)

ນົກ ນ. ເປັນຊື່ໂຮມສຸງກສັດມີປີກທຸກຈ້ຳພວກ ເວັ້ນແຕ່ເປ້ ໄກ່ແລະຕ່ານ, ເຕ້ືອງສັບແກ້ມປົ້ນໃຫ້ລົ້ນ, ຊື່ນັ້ນແມ່ນນ້ຳ ຫລືນ້ອຍຍາວ ເກີດຄວາມໂຄກ ເອີ້ນວ່າ ນ້ຳນົກ.

ນອກ ບຸ. ຄົງອ້ານກັບໃນ, ຊື່ກັນກັບທາງໃນ, ວ. ອື່ນ, ຈາກ, ບ່ໍແມ່ນໃນ ດ້ຳ ບ້ານນອກ, ນອກຈາກປ່ະໂທດລາວ. ນອກຈາກ ບຸ. ເວັ້ນແຕ່. ນອກໃຈ ວ. ເອົາໃຈອອກ, ປ່ະພຶດບ່ໍຊື່. ນອກຣີດ ວ. ປ່ະພຶດຜິດຈາກຣີດຄອງ.

ນັຄເຣ (ອ່ານວ່າ ນັກຄະເຣ) ນ. ຊື່ເມືອງ, ຄົນຊື່ (ป. นัคค เรย)

ນັຄເຣ (ອ່ານວ່າ ນັກຄະເຣ) ນ. ເມືອງຫລວງ(ມາຈາກ ນຄຣ+ອີ)

ນາຄຍາ (ອ່ານວ່າ ນາກຄະຍາ) ນ. ນ້ອງຊາ, ນ້ອງທີ່ເອົາງູ ເຮ້ດ (ป. นาคยา)

ນາຄຣາ (ອ່ານວ່າ ນາກຄະຣາ) ນ. ພຣະຍານາກ, ພຣະຍາ ງູ (ป. นาครา)

ນິຄຫະ (ອ່ານວ່າ ນິກຄະຫະ) ນ. ການກ້ຽວຍ, ການລົ້ນໄອ້. (ປ.ນິຄຸຄຫ)

ນິຄຫິດ (ອ່ານວ່າ ນິກຄະຫິດ) ນ. ຊື່ເຄື່ອງໝາຍຮູບ ° ຕ່ານອັກສອນປ່າລີອ່ານອອກສຽງເປັນຄົນ ງ ສະກົດດ້ວຍ ໂອ ອ່ານວ່າ ໂອຄິງ ເປັນຕົ້ນ (ປ. ນິຄຸຄຫິດ)

ນັ້ງ ๑. ກ. ຕັ້ງຕົວຢູ່ໃຫ້ກົນຈຸກັບພື້ນຫລືແນວອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ນັ້ງເມືອງ ກ. ຕົ້ນຄອງເມືອງ, ປົກຄອງປະເທດ. ນັ້ງຫັນ ກ. ຈະເຮັດກັນມະຄ່ວນ, ຫ້ຈົດໃຈໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນດ້ວຍອຸບາຍຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງ.

๒. ນ. ຊື່ຫລ່ຽນແນວນຶ່ງ ນິຍົມວ່າ ເປັນເຄື່ອ ນິຍົມວ່າ ເປັນກໍແລະໃຍ ເອີ້ນວ່າ ຫລ່ຽນນັ້ງ.

ນັ້ງຕັນ ນ. ໄຖ (ປ. ນ້ຳຄລ)

ນາງ ນ. ເປັນຄຳຮຽກຜູ້ໜ້ານາມເພດຍິງທົ່ວໄປ, ເປັນຄຳສຽງກ່າວໄໝ່ທີ່ປ່ຽ ໃໝ່ແລະຍັງອ່ອນຢູ່, ເປັນຄຳສຽງກ່ຽວຈຳພວກແມ່ງ ວ່າງໆຫລືນ້ຳທີ່ກຳລັງປ່ຽນີ້ກແລ້ວຍັງອ່ອນຢູ່ ວ່າ ເປັນນາງ ດ້ວງລຸກວໍ, ລຸກແຕນ ເປັນຕົ້ນ. ນາງກາຍ ນ. ຊື່ດອກໄມ້ແນວນຶ່ງຄວາມນິຍາຍວ່າ ເປັນຮູບຄົນ(ເອກົນນາຄີ) ນາງກັນ ນ. ຊື່ຫ້ວນແນວນຶ່ງ ນິຍົມວ່າ ພາໂຊກລາບມາໃຫ້ ຊ່ຕແນວນຶ່ງ ນັບຖືວ່າ ເປັນຮູ່ໃຫ້ໂຊກລາບ. ນາງຄວນ ນ. ນາງງາມ. ນາງນີ ນ. ຫຍນີ. ນາງຢ່ານ ນ. ຊື່ຕ້ນຢ່ານນຶ່ງ ຄືລາວກັ່ງແລະໃຍ ເອີ້ນວ່າ ແກ້ວນາງຢ່ານ. ນາງເມືອງ ນ. ນາງພຣະຍາ, ນະເທບີ ນາງລ້ອມ ນ. ຊື່ຫ້ວນແນວນຶ່ງ.

ນ່ານ ນ. ເຄື່ອງລ່ານດ້ອຍປ່ຽ່ານ ເປັນລ່ານຫ່ວງໆສ່ວ່ລັ່ນຫ້ວງ ເອົາສັດປ່ານຈຳພວກກ່ອງຟ່ານ ເປັນຕົ້ນ.

ນຶ່ງ ອ. ໜຶ່ງ, ຈຳນວນໜຶ່ງ ແລະ ๑.

ນຸ່ງ ກ. ໃຊ້ເຄື່ອຫັ້ນປົກຫຸ້ມຮ່າງກາຍ.

ເນ່ງ ກ. ຢ່ຽງອອກ, ຢ່ຽງຊື່ໄປ, ນອນ "ນາງເນ່ງເນື້ອໃນຫ້ອງ ນ້ອຍ" (ຂຶນໄຊ)

ນິງ ນ. ນາງ (ສ. ອະນິງ ຫມ່ວ່າ ບໍ່ມີອິນໂອ ໄດ້ແກ່ ການເພດຫລືຄວາມຮັກ)

ນິງຄວນ ນ. ນ້ຳງງາມ.

ນິງເຍົາ ນ. ສາວນ້ອຍ.

ນິງພຣາ ນ. ນາງງາມ.

ນິງພານ ນ. ສາວນ້ອຍ.

ນິງນຸດ ນ. ນາງນ້ອງ (ສ. ອນິງຄນຸຊາ)

ນິງລ້ຳ ນ. ນາງງາມ.

ນິງຊານ ນ. ນາງງາມ.

ນິງນ ນ. ນາງນ້ອງ (ສ. ອນິງ)

ນິງພ ນ. ນາງນ້ອງ (ສ. ອນິງ)

ນ ๑. ອ. ຫລາຍ, ຫລືອລ້ົ, ມີນ້ຳນ້ອງຫລາຍ, ໃຄ່, ບອນຕົ້ນ.

ນ ນ. ສັ້ນຕົ້ນທາງເບື້ອ້ງຫລ້ັງ (ກຣນ ກ໋ວ)

ນ້ອ ນ. ຮຸ່ກເດືອ, ຮຸ່ກເດືອຖ້ວກັນນ, ຮ່ອງສັດເລັກ, ອ. ຫລຸດ ດ້ວ ນ້ອ ໜ.

ເນ ก. ຕັ້ງຢູ່ນ້ຳ.

ເນ ก. ຫລ້ັ ໃຫລ່ນ້ຳລາວລາຍ, ອ. ນາກຫລາຍ, ລ ເນ, ຕິດຕໍ່ກັນ. ເນ້ອ ອ. ເລ້ືອ, ລ ເນ, ນ້ຳ, ເນ້ອນ ລ. ຫລ້ັ ໃຫລ.

ເນ ก. ຕິດຕໍ່ກັນ, ກ່ຽວຂ້ອ ເຖິງກັນ.

ນ ນ (ອ່ານວ່າ ນິຄ ນ) ນ. ເວລາອັນໜ່ຽ ຢູ່ ເນ, ເວລາຍືດຍາວ, ເວລານ່ຽ ງນ, ເວລາ ເປັນປົກກ ອ ຢູ່ ເນ (ປ. ນິຈກາລ)

ນ ນ (ອ່ານວ່າ ນິຄ ນ) ນ. ລົນທ່ີ ຮ້ກ ໃຫ້ເປັນປົກກ ອ ຫລ ຮ້ກ ລ ເນ ຄ ລົນຫ້ວ, ອ. ເປັນປົກກ ອ ລ ເນ (ປ. ນິຈລ)

ນ (ອ່ານວ່າ ນິຄ ນ) ນ. ອາຫານ ຫລ ຄ່ວ ອາຫານ ທ່ີ ໃຫ້ ນ ໜ ກ ຊ ວນ ເນ ນ ລ ເນ ๆ (ປ. ນິຈ ນ)

ນ ນ. ຄ້ຳ ຄ ວ ນ ທ່ີ ນ ອ ກ ໄ ໃຫ້ ເ ຈ ໃ ຈ ເ ອ ງ ເ ອ ງ, ເ ລ ນ ຄ ວ ນ, ຫ ຍ ຮ້ (ປ. ນ ຍ)

ນ ນ (ອ່ານວ່າ ໄນ ຍ ນ) ນ. ວ, ໜ ຍ ວ, (ສ. ນ ຍ ນ)

ນ ເ ນ (ອ່ານວ່າ ໄນ ຍ ນ ເ ນ) ນ. ວ, ໜ ຍ ວ, ນ ້ ວ (ສ. ນ ຍ ນ ເ ນ ຍ)

ນ ย ນ. ຫ ຍ ໜ ້ ,ເ ຈ ້ ລ ອ ງ, ລ ເ ປ ນ ໃ ຫ ญ่, ລ ເ ອ ຳ ນ ວ ຍ ລ ຸ ว ก ว่ ล ຸ ว ๆ (ป. น า ย ก)

ນ ย ห ้ ย น. ค น เ อ ำ ห ้ ย เ ธ ื อ.

ນ ย ห ื น น. เ จ ้ ำ ล อ ง ห ื น.

ນ ย บ ั ก ภ า ย น. ค น ล ่ ำ พ ั ง ส ี ย า ฉ ก ภ า ย, ถ ำ ห ม ่ ำ อ ้ ำ ย า ฉ ก ภ า ย ข ั ้ น ถ ำ เ ธ ื ่ อ ง เ ป ็ น ล ู ่ ข ั ้ น ใ ช ้ ป ะ จ ำ ก ะ ล ว ง, พ ะ น ั ก ง า น ข ั ้ น ใ ช ้ ป ะ จ ำ ว ิ ช า ฉ ล ำ บ ั ก "น า ย บ ั ก ภ า ย ธ ู ้ ร า ว ร า ว ค ้ อ น โ ค ต ้ า ว ใ ห ญ่ ย ้ า ย ล ิ ง ล ้ อ น เ ล ่ า ฉ ิ น" (ส ื น ไ ช)

ນ ย ข ้ อ ย น. ค น ล ู ่ เ ป ็ น ห ิ ว ห ั ว ห ม ู ่ ใ น ก า ร ค ้ า ข า ย, ย ิ ด น า ย ห ะ ต ว น ล ู ่ ม ั ง ค ั บ ห ะ ต ว น ไ ด ้ ข ้ อ ย ค น.

ນ ย ไ ย ๑. เ ป ็ น ค ำ ข ้ อ ง ต ้ น เ ม ื อ ต ้ น ล ิ ง ท ี ่ ก ิ น ห ว ำ ห ล ื อ เ ฉ ้ ำ เ ก ื อ บ ถ ึ ก.

ນອຍ ນ. ຊື່ໄມ້ຄືຄືໝອນ້ຳ ໃຊ້ພາກເປັນອາຫານ ພາກຍາວ ເປັນລ່ຽມ ເອີ້ນພາກນອຍ.

ນ້ອຍ ວ. ບໍ່ໃຫ່ຍ, ເລັກ. ນ້ອຍໃຈ ກ. ເສັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ໄດ້ຄົນ-ຫວັງ.

ເນີຍ ນ. ນ້ຳນົມທີ່ເຮັດຈາກນ້ຳນົມສົ້ວ ໃຊ້ເປັນອາຫານ.

ນ໐ຍ ວ. ອ່ອນ, ຕ້ອນລົງ.

ນ໐ ວ. ນ. ຊື່ພົດນິດໜຶ່ງ ລົ້ນເປັນພຸ່ມ ພາກເປັນຢາ ໃບເປັນກາບ ມີໜາມ ເອີ້ນ ພາກນ໐, ຊື່ຢ່າງຫຸ່ນເປົ້າ ເຂົ້າດ້ວງ ໃຊ້ແກ້ຫອ້ ເອີ້ນ ຢານ໐, ກ. ເປົ້າຢາແນວນັ້ນ ເຂົ້າດ້ວງ (ສຸງກ ນ້ອຢາ)

ວ. ນ. ເທື່ອ, ບາ໐, ຄັ້ງ (ປືນຕ້ານ້) ກ. ຄ້ຳນ໐ກັນ ໄວ້,ນອກັນໄວ້,ສັນອາກັນ.

ນ້ອ໐ວ ນ. ຫລານ (ປ. ນ້ອ໐ວ)

ນ້ອ໐ວ (ເບິ່ງ ນ້ອ໐ວ)

ນາ໐ ວ. ນ. ນາງສະຄອນ,ນາງພ້ອນ (ປ. ນາ໐) ຄ້ຳນີ້ເຮົາ ໝາຍວ່າ ນາງ,ນາງງາມ, ໃຊ້ປະກອບຄ້ຳອື່ນ ດັ່ງ ນາ໐ນ້ອຍ ແ໐ສ່ອນຫລາຍອອກສຽງເປັນ ນາ໐ທະນ້ອຍ

ວ. ນ. ຫ້ວຍເຜົ້ງ, ບ່ເປັນທີ່ເຜົ້ງ (ປ. ນາ໐) ຄ້ຳນີ້ໃຊ້ປະກອບຄ້ຳອື່ນ ດັ່ງ ໂລກນາ໐ (ໂລກທະນາ໐) ບ່ເປັນທ້ວຍເຜົ້ງຂອງໂລກ ໝາຍເອົາພຣະພຸທເຈົ້າ, ພຸທະນາ໐ ບ່ເປັນຫ້ວຍເຜົ້ງຂອງແ໐ນດິນ (ປ. ໂລກນາ໐, ພຸທະນາ໐)

ນ. ນ. ສຽງສນັ່ນ,ສຽງກ້ຳຮ້ອງ (ມາຈາກປາລີວ່າ ນາທ ດັ່ງ ສິຫະນາທ: (ສີຫະນາ໐) ສຽງກ້ຳຮ້ອງຂອງສາຂ ສີ)

ນິ໐ ວ. ວ. ທ່ຽງ,ຂເມີ,ສັ້ນຍືນ (ປ. ນິຈ ຂ. ນິ໐ຍ)

ວ. ນ. (ມາຈາກປາລີວ່າ ນິ໐) ແນບແ໐ນ, ກິດຫາຍ, ປະເພນີ,ທັນນຽນ ດັ່ງ ໂລກນິ໐ ແນບແ໐ນຂອງໂລ.

ນຸ໐ ນ. ນ້ອງ (ມາຈາກ ອະນຸຊາ ປ.)

ນ໐໐ ນ. ເຕົ້ຽຖຽປະຄົນນ້ຳນັ້ນ ສ້ຳລັບໃຊ້ຫາຮົນຄົນ ເພື່ອ ບ່ໃຫ້ຄົນແ໐ກ ແລະ ໃຫ້ຫອມ, ກ. ໃຊ້ຄວາຍຢ້ຳຮ່ອ ເຂົ້ຳໃຫ້ລົ່ນ ເອີ້ນ ນ໐໐ເຂົ້ຳ, ຕົ້ນ,ບີບ.

ນາ໐ກັນ (ອ່ານວ່າ ນາ໐ທະກ້ຳ) ນ. ການລະຄອນ,ການພ້ອນ (ປ.)

ນາ໐ຄຶນ (ອ່ານວ່າ ນາ໐ທະຄຶນ) ນ. ວາ໐ພ້ອນ,ແບບພ້ອນ. (ຂ. ນາ໐ຄຶ)

ນິ໐ຍະພ໐ (ອ່ານວ່າ ນິ໐ທະຍະພ໐) ນ. ອາຫານຄືກ່ຳອາຫານທີ່ ໃຫ້ພຶກຄຸລວນແນນຂແນ່ໆ (ຂ. ນິ໐ຍພ໐)

ນາ໐ນ້ອງ (ອ່ານວ່າ ນາ໐ທະນ້ອງ) ນ. ນ້ອງຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ, ນາງ ນ້ອງ (ນາ໐ງ ກ ນາ໐)

ນິ໐ນ່ຽ (ອ່ານວ່າ ນິ໐ທະນ່ຽ) ກ. ນອນ,ນອນຫລັບ(ປ.ນິທ-ທ)

ນັ້ນ ກ. ແ໐ນ,ໂນ໐ນັ້ນ,ດ້ວຍແ໐ນ.

ນັ້ນ ວ. ວ. ເປັນຄ້ຳປະກອບນາມທີ່ຢູ່ໃກ້ກ່ວ່າ ນີ້ ດັ່ງ ໄມ້ອັນນັ້ນ ເປັນຄ້ຳປະກອບທ້າຍຄວາມທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ. ນັ້ນແລ

ນ. ເປັນຄ້ຳປະກອບທ້າຍໜ້ໂອກ ຫມາຍ ຂໍ້ຄວາມທີ່ສຸ໐ລົງ ດອນນຶ່ງໆ.

ວ. ຂ. ເປັນຄ້ຳບົ່ງບົ່ງໝາຍລ້ຳລັ້ນໃຊ້ແທນນາມທີ່ຢູ່ໃກ້ ດັ່ງ ນັ້ນ ແມ່ນໃ໐?.

ນັ້ນທະ-ນັ້ນທາ ນ. ຄວາມຍິນດີ, ຄວາມອ່ອນຊ໐ນ, ຄ້ຳນ່ອນ (ປ.)

ນັ້ນທິ ນ. ຄວາມຍິນດີ (ປ.)

ນາ ວ. ເຫົ້ງ, ຜົນ, ຊ້ຳ.

ນຶ່ນ ນ. ແກ້ວ່າງດີສິດ້ຳເຫລື້ອມ, ສີດ້ຳ, ສີແ໐ລ້ (ປ.ນິລ)

ນິ໐ນທາ ນ. ເວົ້ານ໐ນ, ຄວາມດີ. (ປ.)

ນິ໐ນ໐ຕຸ໐ ນ. ຊື່ລ້ຽນຍາ໐ນ໐ນນຶ່ງ ຄື ເລກ ໑ ມີສູນນ້ຳຫລ້ຽ-ນ໕ ຕົວ ຫລື ໑໐.໐໐໐.໐໐໐ ກ້ຳລັ້ງ ໕ (ປ. ນິ໐ນ ຕຸ໐)

ນຸ່ນ ນ. ປຸ່ຍໃນໝ໐ຍພາກ້ຽ ໃຊ້ຍັດເສື່ອແລະຫອນ.

ນ໐ນ ກ. ອົ່ນລົງ, ເຂັ້ກໄວ້, ກ໐ໄວ້.

ນ໐ນ ນ. ຈ໐, ຖ້ຽເ໐ຍດ້ຳ໐ງ໐ກັນພຶກຮຸ ແ໐ດ໊ຽ໐ງຍຶນ ໑໐ (ມາຈາກ ສ໐ນ໐ນ ເຊ່ືາ໐ຢ່ວ ເຊ້ືອແ໐ນ໐ລ໐ງ ຖຸ່ - ສ໐ງ)

ແ໐ນ ນ. ຢ໐ງທ່ານ ໃຫ້ໄດ້ເປັນຕ໐ນ໐ນ ຄັນຄົນຫ້ຳລ໐ງໄດ ເຂ້ົ້ໄວ້ແ໐ຊ້ຳ໐ກ໐ນແລ້ວ, ວ໐ນ໐ນຊ້ຳ໐ວ, ສ໐ນກ້ ເນ໐ ''ຄັນແ໐ນ໐ວ໐ແ໐ດ໊ແ໐ນ ແ໐ນແ໐ພ້ຳນ໐ງແລ້ວບ່ຕ໐ນ ກ໐ຍ)

ນິ໐ ນ. ຄວາມສນຸກ, ຄວາມຍິນດີ, ຄວາມນ່ອນ (ປ.ນັນທ)

ໂນ໐ ນ. ບ່ອນຊຸ, ດິນບ່ອນຊຸ.

ນ໐ນ ກ. ຢ່ງ໐ຢ່ວ ກ໐ຍລົງກັບພື້ນສິ່ງໃ໐ສິ່ງນຶ່ງ ເພື່ອ ເຊ້ືາ ແ໐ງ ລັກ໐ນ໐ທີ່ກົງກັນຂ້ວນກັນຕັ້ງ, ທ໐ດ ກ໐ຍລົງ.

ເນີນ ນ. ບ່ອນຄ້ອຍຊຸ ຂຶ້ນ, ບ່ອນຊຸ ລ໐ ຫ່ວ ໂນນກັນຄ້ອຍ, - ບ່ອນ ລ໐ ຫ່ວ ຊຸ ກັບ ວ່ຳ, ວ. ນານ, ເຕົ້ງ.

ง่วง ก. เอ้าง่ำๆ, เอ้าจั้วหลายเพื่อ (ง่วงๆซวๆ)

ง่วง ง. ชื่อวาหวนแขงอันหนึ่ง ล่อนหลายเฮ้อถ้อยหลากสีแล้วแต่ละหลากอ่อน เป็นต้น ค้ายคือปั่น แต่เฮ้อแล้นกว่าปั่น, ก. เอ้าลวดเป็นต้น เป็นไป มาให้แตกแยก.

องอน ๑. ง. เนื้อในของไม้อ่อนๆ.

๒. อ. ลีลาอ่อนหวานตาลีวๆแก่, งามล่อๆใส.

อ่อน ก. ดิ, ดิช้ำหลายๆเพื่อ.

อับ ก. ทอดให้ต่ำลงจากเดิม, ละกำนิด. ม้ายถึ ก. โคลง, บ่ตั้งมั่น.

อาบ ก. เอ้าให้ย้านน, เอ้าลงๆถ้ำเพื่อให้ย้านน, ซิเอ้ำ ห้างลงล้าง.

อบ ก. ดิดวน, ล้วนเลื่อ, ดิด, ซิน. อบอบว้ ก. ก้ำกัน, เอ้าใจใส่, เป็นอย่าง.

อิบ ก. เอ้าฝ่ามือห้างสองแปะเล้ำกันแล้วยกขึ้นละแดงความโคลง.

อาบ ก. อิบ, อิบอบ ก. อิบแล้วกันหอลิง.

อิบพุน (อ่านว่า อิบพะพุน) ง. ต้ำเมื่อเก๊า.

อิบเพาะ (อ่านว่า อิบพะเพาะ) ง. ดาวห้างเก๊า คือเอาหิด, จับ, ว้ากวน, พุด, พะตัด, ลุก, เลิง, อาตุ, เกด.

อิบรัด (อ่านว่า อิบพะรัด) ง. แก้วเก๊าปะการ (เป็นพะอะรัด)

อิบสิก (อ่านว่า อิบพะสิก) ง. เลกะเก๊าห้ายจุลสักดาด, ปีถ้วนเก๊า.

อาน ๑. ง. เครื่องตกปาฝ่ามือลวมด้วยป่านดาห้าง ตั้งดงกันกับผวง แต่สั้นกว่าผวง คือ มีล่อนยาวต้ำลำเฮิ.

๒. ง. ฉี, ต้ำปะเพลมือในไอยกวน สำลับเว็บคับล้อและล้างลวง, ส่วนพันชูบ ฆมแต่ ตั้งใจ เป็นต้น ซงกว่า นามพัน เป็นคู่กับชูบพันลวงมีชูบ (ป.)

นามกอน (อ่านว่า นามมะกอน) ง. ฉี, ภาษาตั้งฉี (ป. นามกร)

นามพัน (อ่านว่า นามมะพัน) ง. ส่วนพันชูบ คือ ชูบได้ล้อยว้านาดลวงดา ตู, อ้า, ลิ้น, ภาย แต่ชู้ได้ล้อยว้านาดใจ (ป. นามพันน)

นามไพ (อ่านว่า นามมะไพ) ง. ฉื่อ้า, ฉื่อันดาลัก (ล. นามเพยย)

นามบ้อ ง. แต่นฉื่อเล้ำถ้อยเจ้งแลงน้อยๆพ้อยงชื่อและบ่อมผู้ (ป. นามบ้อก)

บ้ม อ. ถอม.

บิมนาม ง. ภาษล้าง, ภาษแข่ง, ภาษผสกล่อม (ป.)

บิมนามิสะอิ ง. ฉื่อลันชั้นที่ ๕ (ป. มิมมกมอธี)

บุ่ม อ. อ่อม, อ่อมนอม "เบื้อบุ่มพ้ง ปุ่มนาคมีงบาน"

บุม อ. บวบชุ้ว, ใค่, เมื่า.

แบน ๑. ง. ชื่อาหวนแขงอันหนึ่งเฮ้อถ้อยลิ้นตลีปา.

๒. ก. เบี่ยงไปตามทางตลัง, ขอม.

บิน ง. ล่อนลองธ่างภายแต่งคันและสัด เชื่องตั้งปู่ลอง ล้างพ้าเลิก ถ้าเป็นลองปู่ยังและสัดถิ่อแม่ มีนว้าลาอาไหลออก สำลับให้ลูกเกิดใหม่ใน, นว้าที่ไหลออกจากเอ้าบิน, ส่วนที่เป็นเอ้าคืบิน.

บินวิอ ง. ฉื่อันไม้แขงอันหนึ่ง.

บินลาอ ง. ฉื่อันไม้แขงอันหนึ่ง ล่อยคืบินตาวอันใหม่.

บินแขอ ง. ฉื่อันไม้แขงอันหนึ่ง ถอกและหล่อยคือถอกลำถอนกันตอนถือ.

บินพุ ง. ล่อนลองปืนที่ขุดแก้วเพื่อให้ไฟเล้ำไปให้ทั่วๆใน, ล่อนลองเครื่องใช้เป็นอุ่นมีชูบน้อยเพื่อให้น้ำมันงกออกมา ตั้ง บินพุโคมพยาพุเป็นต้น.

บ่อมๆ อ. อากาบหว้าตลิ้นไม้เพ้าถือๆค่อยๆ.

บ้อม ก. กันหอลิง, ห้ำให้อ่อมลิง, โคลง.

บงบ ง. ชื่ไม้แขงอันหนึ่งเป็นไม้พุ่ม ใบมีกันตอม.

บอม ง. ชื่ตัวสัตพาดที่ยังด้อยปุ่ยป้ายตลีมุ่น, ตัวฟา, ลิ้ง ที่งบและเอิงลองล่อมๆไอ้ มีมุ่น เป็นต้น ไอ้พาๆใน ตั้ง บอมบื เป็นต้น.

บ่อมๆ ง. อากาบลองลิ้นไม้ตลึกว้าเพ้าแลงๆ.

บิลัมพี (อ่านว่า บิมละลัมพี) ง. แก้วลิงำเตลื้อม.

บาอ ง. ชื่ไม้มีสัมแขงอันหนึ่งพ่อยบินมีอิดลิ้น เย็น ตากบาอ บาอกาบ ง. ตากบาอแขงอันหนึ่งพ่อยใหญ่กว่าตากบาอพันนะดา. บาอฐิ ง. ตากบาอแขงอใหญ่พ่อยเธิ.

บ้าอ ดีงบา, ดีงพ่องบา.

ນື້ອ ນ. ສ່ວນຮູບຮ່າງນື້ແລະຕົນທີ່ແຕກອອກເປັນ ໆ ກົ່ງຄື: ນື້ອໂປ້, ນື້ອຊີ້, ນື້ອກາງ, ນື້ອນາງ, ນື້ກ້ອຍ.

ໝວ ๑. ນ. ເຮືອ, ເຮືອຊາວ, ຈັ່ນ, ໂຄວົງ, ສິ່ງທີ່ພາໃຫ້ເກີດວິ່ໄປ, ຂອງ, ອັນ, ສິ່ງ, ຢ່າງ.

๒. ນ. ແຖວ, ເສັ້ນຂາຍ, ເຂດ, ຫວ່ງ.

ໝ້ອໝ່ ๑. ຄ້ກ, ຄ້ກໝ່.

ບ

ບ, – ບະ-

ບ ພຍັນຊນະລໍາດັບ ๑๔ ເປັນພວກອັກສອນກາງ ໃຊ້ເປັນວິໂອສະກົດພັນນະຂອງໃນໝ່ກັ້ນ.

ບະ ก. ເຈົ້າສັນຍາໄວ້ກັບຕິ ຫລື ເພວະວ່າພື້ນບຖິ, ເອົາຂອງໃຫ້ຕິ ຫລື ເພວະວ່າວ່ານຕົ້ນໄວ້ສັນຍາໄວ້.

ບ໊ະ ๒. ເປັນສຽງເຈົ້າອອກດ້ວຍຄວາມປລາດໃຈຫລືຄຽດ.

ບ໋ະ ນ. ພັ້ນທ່ວນຮາບແລະກ່ໍ ມີຕົ້ນໄມ້ເກີດຫ່ວງ ๆ, ຈ້ວຍ ປ່ໍ, ບ່ອນແຄມປ່ໍາຕື້ນ "ຂຶ້ນໄປໂຄກປ່ໍາຫລ້ໍ ລົງໄປ ປ່ໍາແດ ກະແຕ່ຈ້ອນກໍ່ມີ"

ບາ ๑. ເປັນຄໍາໃຊ້ຫ້ໍາ ເພວຊາຍທ່ີ່ຍັງໜຸ່ມນ້ອຍ ຄ້ໍ່ງໆກັນກັບ ຫ້ໍາ (ຄໍ່ານີ້ເຄຽກວ່ານເປັນ ບ້ໍ່ກ)

๒. (ເບ່ິ ບາແລ່ນ)

ນ. ก. ຮານ, ເຮ້ນ.

๔. ນ. ຄູ, ອາຈານ (ໃຊ້ວ່ໍ ຄູບາ)

๕. ນ. ຊ່ືງົ່ປ່ໍາແຫລ່ນ ຕົວໃຫ່ ເຂົາເບ່ິ ເຂົາວ່ິເຊ່ືອນ ແຫ່ລະປ່ໍາຍເຂົາຂ່ິກເປັນປ່ອຍ ຄົນຂ່ືນ ແຕ່ຄົນແຕ່ເປັນ ຂ່ືຂາວ (ສຽກ່ິວບາ)

ບ໋ ນ. ອະວັຍວະຕ້ໍ່ງແຕ່ກ່ິກຄ້ໍ່ນາຫາກ່ິກແຂນຫ້ໍ່ງຂອງຂ້ໍ້ງ.

ບ້ ๑. ວ. ເສ່ັງຈ່ິ, ສະບ່ໍ່ບ່ໍ, ຫລ່ງນ່ິວເນ່ິ.

๒. ນ. ຊ່ືໝ່ແຫ່ນ ໜ່ອຍນ່ິແໜ ຄ້ົ້ນເປັນເຄ່ືອ ເຄ້ົ້ນວ່ໍ ຫາກ້ໍ, ຊ່ືຽກເປັນອ່ິງນ່ິ ຫ່ືອເຮ້ໍ ເຄ້ົ້ນ ຫາກ້ໍ ຫ່ືອເຮ້ໍ.

ບາຄວນ ນ. ຫ້ໍ່ງວ່ານ.

ບາຍ ๑. ນ. ຫ້ໍ່ງວ່ານ.

๒. ก. ການທ້ໍ່ໜ້ໍ່ຽວ ຄ້ົ້ນໃໝ່ ຄວາມຈະເຣ່ິນ.

ບາໃຫ ນ. ຫ້ໍ່ງວ່ານ.

ບາແລ່ນ ນ. ຫ້ໍ່ງໜ່ວນ ນ່ິ ມ່ິລ້ໍ່ນ ແຫ່ລ ສ່ິ ຖ່ິກຄວາມ ຮ້ໍ່ນແລ້ວເຫ່ິ ໄປໂລ (ປ.ອ.ປ່ໍ)

ບາແລ ນ. ສ່ໍ ຍ ແລ, ເຮ້ນ ຄ້ໍ ວ ແລ.

ບາຫລ (ເບ່ິ ບາແລ່ນ)

ບ້ ນ. ຊ່ືໝ ຍ ວ ໜ່ ວ ນ ເ ວ ຍ ເ ປ ນ ນ ິ ອ ກ ກ ານ ຊ ັ ກ ນ ້ ໍ ລ ວ ຍ ໜ ຸ ນ ປ ່ ໍ ກ ມ ິ ນ ມ ື ກ ່ ໍ .

ບ່ໍ (ເບ່ິ ບາແລ)

ບ ก. ເຮ ້ ໍ ໃ ຫ ້ ຫ ລ ຸ ດ ອ ອ ກ ຫ ລ ່ ິ ໜ ່ ໍ ກ ້ ອ ຍ ໂ ປ ້ ນ ິ , ໜ ່ ໍ .

ບ ິ ວ ນ. ສ ິ ່ (ປ. ປ ິ ວ)

ບ ິ ວ ຍ ນ. ສ ິ ່ (ປ. ປ ິ ວ ຍ)

ບ ິ ຸ ນ. ສ ິ ່ (ປ. ປ ິ ຸ)

ບ ິ ຸ ວ ິ – ບ ິ ຸ ເ ວ ຍ ນ. ສ ິ ່ (ປ.)

ບ ิ ນ. ເ ຄ ື ່ ອ ງ ໃ ນ ຄ ົ ນ ແ ລ ະ ສ ັ ດ ເ ປ ັ ນ ຖ ຸ ງ ນ ້ ໍ ຮ ຸ ້ ນ ໆ ສ ິ ຽ ງ ຢ ູ ່ ໃ ນ ນ ິ ວ ິ ເ ນ .

ບ ี ก. ປ ິ ວ ເ ຕ ັ ຍ ອ ອ ກ ໜ ້ ອ ຍ ໆ , ປ ິ ວ ອ ່ ໍ ກ ້ ອ ຍ ໂ ປ ້ ນ ิ , ป ิ .

ບ ั ๑. ก. ເ ຕ ັ ກ ລ ົ ງ ໃ ຫ ້ ໝ ັ ້ ນ ລ ້ ອ ຍ ນ ິ ້ ວ ນ ิ ຫ ລ ิ ຂ ອ ງ ໜ ้ ก , ป ิ ว , ป ้ ว ค ั ้ ว .

๒. ນ. ໝ ຸ ງ ແ ຫ ນ ຂ ອ ນ ป ้ ว ง ເ ก ิ ด ຈ า ก ไ ໝ ้ ล ้ ม ค ื ะ ไ ด ้ ล ้ ม ข ว า ง ใ ย ເ ป ็ น ฮ ั ก แ ล ้ ว ต ิ ด ไ ป ເ ล ็ ก ๆ ค ้ ๆ ก ั น ย ก ม า .

ม. ก. ปักสีຊາວແຂນປ້ວງຈຳພວກແຫລ ໂດ້ນ້ອຍ ຮຽກວ່ າ ແຫລ ດ ้ ว ย ป ิ " ร ู ้ ๆ เ ธ ่ อ ต ้ า ย พ า ย ป ิ ้ ก ะ อ อ ก ห ล อ ๆ " (ฮ ึ ม ใ ช ้)

ปิ ๆ ก. ป ง อ ป ง ง , ป ิ บ ค ั ้ ม , เ จ ็ บ ป ่ อ ย (ส.)

ป ึ ก. ป ่ อ น ช ่ อ ง ท ่ า ง ก า ย ผ ู ้ ห ญ ิ ง ท ้ า ท ้ อ ง , ป ่ อ น ฐ ่ อ ว ่ า เ ธ ้ า , ใ ห ก า ง , ป ่ อ น ก า ง .

ป ึ ม ก. ฐ ุ น ก า ง ช ่ อ ง ผ ้ ั น ธ ุ ม ท ี ม เ ป ็ น ส ้ า ง เ พ ื ่ อ ว ้ า ง ฐ ก น ิ ด ต า ม ป ่ อ น ส ิ ง ฮ ึ ม ฐ ุ ก ั น ข อ ง ช า ว ใ น เ อ เ ฉ ย ก ุ ก ท ้ ั ว ส ิ น ว .

ป ึ ห ะ เ อ ก. ใ ห ก า ง ห ะ เ ล ่ ป ่ อ น ป ้ อ น เ ล ็ ก ล ิ ง ไ ป .

ปุ ก. ผ ั น , เ ว ้ า ไ ป ใ น ป ่ อ น ธ ิ ก , อ. ผ ั ้ อ อ ก , ช ว ด - อ อ ก , ธ ิ ว ง ห ร ื อ ค ำ เ ป ็ น แ ฉ ่ ว ๆ แ ล ้ ว เ อ ิ ้ ว ฐ ุ ้ น ข ้ า ง - น อ ก ด ั ่ ง พ ร ะ ป ุ เ ป ็ น ฉ ั ้ น .

ปุ๊ ๑. ก. เ ป ็ น ค ำ ป ะ ธ ิ เ ส อ ม า จ า ก ค ำ ว ่ า ร ู ้ ห ร ื อ บ ่ ร ู ้ ด ั ่ ง เ ว ้ า ว ่ า : ถ า ม : เ จ ้ า จ ะ ไ ป บ ่ ? ต อ บ : ไ ด ้ ไ ป บ ่ ป ุ ! ค ื จ ะ ไ ด ้ ไ ป ห ร ื อ บ ่ ไ ด ้ ไ ป ก ็ บ ่ ร ู ้ .

ปุฏฐิน ว. คนมีกิเลสหนา, ตื่นตัวได้ถึงมักตะ, คนอายมัน (เบิ่ง ปุฏฐิน อีก)

ปุอะ ว. ป้อม, ตำ, อ้า, เมือง (ป. ปุร)

ปุอะนะ ก. เฮ็ดให้เต้น, เฮ็ดให้ตื่นเก้า, ล้อมรั้ว (ล. ปุอน)

ปุอะพา ว. เบื้องตาเฉียงออก (ส่วนหลายใช้ว่า ปุอะพา ฉะนะ ปิอะพา (ล.)

ปุอาม ว. ปุอาม, เก่า, ก่อน (ป. ปุราม) ปุอามนะทุติยะกา ว. ผู้เฒ่าก่อยังบ่ทันบอด.

ปุอิม ว. เมือง, เจ้าเมือง (ป. ปุรินท)

ปุอิมะทิด ว. ทิดเวียงออก (ป. ปุรินทิส)

ปุอิมะอัดสา ว. ภาบเจ้าอัดสาเอมดิ้น (ป. ปุรินอัสส)

ปุอิมะสิด ว. สิดที่ล้องฮงกเอิ้าได้ก่อนสิดพันนะดา (ป. ปุรินสิทธิ)

ปุอิ-ปุอิ ว. เมือง (ป. ปุริ)

ปุจุด ว. คนชาย (ไอยากลม) ตู่เอ้าก่อน ฮงกบุจุดหนึ่ง, ตู่เอ้านำ ฮงกบุจุดหิสอง, ตู่เอ้าถึง ฮงกบุจุดหิสาม (ส. ปุริส)

ปุตลี ว. กอกฟา.

ปู ๑. ว. ชื่ปาแมงมุ้ง กิอค้ายคีบาคี แต่ติดขั้น กิอน้อย เกัดยิมุนฉะฉอบ.

๒. อุ. เป้นคำเอ้าออกะฉะดาคามปลาดใจ.

ปูชะนียะสะถาน ว. บ่อนคอบบูชา (ส่วนหลายใช้ ปูชะนียะสะถาน ป.)

ปูชา ก. โคลิบ, ไหว้ด้อยคามโคลิบ, เอิาลองลักภาสะสิ่งที่นับถื. ปูชายัน ก. ภามบูชาลองพวกพราม-โดยอิหิล้าลัดบูชาพระเจ้า (ป.)

ปูอะพา ว. เบื้องตาเฉียงออก. ปูอะพาลาด ว. เดือนสี่ ขึ้น (ล.)

ปูอะนะ (เบิ่ง ปูอะนะ)

ปูอิม (เบิ่ง ปิอิม)

ปูอาม อ. เก่า, ก่อน (ป. ปุราม)

ปูอามคะดี ว. เลื่องก่องกับปูอาม. ปูอามคะดีวิทยา อิชาก่องด้อยเลื่องปูอาม. ปูอามจัดตุ ว. ลองปูอาม ปูอามอะถาน ว. ที่ล้างลายอันเป้นลองเก่า.

ปูอิม ว. ปูอาม.

ปะ ก. เฮ็ดพ้าอะไท้, เฮ็ดลิบให้หล้างออก.

ปะ อ. หนออก, ปนๆ อ. มิลักสนะหนออกหลาย.

ปะ (เบิ่ง ปะอะ)

ปะนะ อ. ค้าน, หลิบหลีกองก (เว้าว่า ยี้ปะนะ)

ปะ ก. พิออก, เปิดเผย, เผยให้เห็นคัก. ปะปิ ก. หายต่ามีอั้นฉ้อยุงบื้อห้างตัวออก.

ปะ ว. สัดสี่ตีนหนอบึ้ๆ เป้นสัดค้งอเลื้อๆ ตอหมาองิอน้อย ล้งๆไอ้กินน้ำนินฉะอั้น.

ปะอาะ ๑. ว. เคื่องปูนั่ง หลิ เสื่อนอนลองเด้กเกิดใหม่ที่ยังด้อยลองอ่อน.

๒. ก. ฉกออก, เจาะเป้นฐูออก (ไก่ปาะฉูก), ลับ หลิ ลือให้เป้นฐูน้อยๆ.

บ อ. บ้า, ละดีบ่พิ, เป้นคำที่ห้ายคำกิริยาในปโยกคำนาม ตั้งองอกันกับ บ่.

บ่ ๑. ว. บ่อนเกิดลองอัดตุ (ตั้งบ่เงิน, บ่คำ, บ่ฉัด - เป้นต้น)

๒. อ. เป้นคำปะดิสอดคอามหายลองคำที่ใช้ถัดกันไปตั้ง บ่ดี, บ่นิ, บ่ได้ เป้นต้น, เป้นคำที่ห้ายคำกิริยา-หายคำถาม ตั้ง ได้บ่ นิบ่? เป้นต้น.

บ้ อ. หลิ (แม่นจั่งฮั้นบ้)

บดิน ว. พระเจ้าแผ่นดิน (ป. ปติ+อินท)

บดี ว. นาย, เจ้าลอง, ผู้บ้าคับ (ป. ปติ)

บพิด ว. พระอิง, ท่าน (ส่วนหลายแม่นคำที่พิกสุเอ้ากับเจ้านาย ถ้ามีคำอื่นมาต่ ใช้ดิอ ๑ ละกิด ตั้ง บพิดยาด (เบิ่ง บุบพิดยาด)

บะดะเทด ว. ปะเทดอื่น (ป. ปเทส)

บะยุน (เบิ่ง บะยอน)

บะยอน ก. เต้น, ก้อน, คิบ, ลำเร็ด, ฉ้อ (ป. ปริปุนน)

บะมัด ว. ปโยดย่างสุภสุด, ด้วยคำอันยี่, คอามจิง อันเป้นย่อมสุด คิ บิพาน, ชื่คันพิละพิทันปิดิกที่ก่าอ-ฉด้ด้อยคำเลิกฉลย (ป. ปรมัตถ)

บีกัน ว. คอามอึกลอง, คอามร่ำเพิ่ง, คอามกำนิด (ป. ปธิกัปป)

บีกัน ว. จิ่นพ้าย, จิ่นมิน, กำนิดในใจ, บิบคั้น, หา (ป. ปธิกันน)

บีกาน ก. ฉ่อย, คั้ว, ฮุดพบ, หำให้ล่ำเร็ด. เร็ดพิด (ป.

ບອິກາອ)

ບໍອິຂາະ ນ. ເຄື່ອງໃຊ້ສອງພິກຸ ມີ ຮ ຢ່າງ ຄື: ๑/ ຕ້ອຍ ບ ๒/ ຕ້ຄຸນ ม/ ຕ້ຍ້ງ ๔ ๔/ ບາດ ๕/ ນິ ๑ ๖/ ເຂັນ ๗/ ຕ້ນ້ ๑ ๘/ ບໍ່ ๑ ๑ ๑

ບ້ອ ອ. ສຽງດັງຢ່າງນີ້ ດັ່ງສຽງປ່ຽນແຮງໆ.

ບ້ອ ๑. ນ. ລັກສະນະຂອງນອນພາກໄມ້ທີ່ຫຸ້ມໃນຢູ່ ຮູບຄືດອກບ້ອ ຫຸ້ມ ເອີ້ນ ບ້ອ ດັ່ງ ນອນພາກນີ້ ເປັນລົ້ນ ເອີ້ນ ບ້ອ-ພາກນີ້.

๒. ນ. ພືດເກີດໃນນ້ຳຈຳພວກໜຶ່ງ ມີຫລາຍໝວ ຄ້າຍຄືກັນ ຄື: ບ້ອຫລວງ ດອກໃຫຍ່, ບ້ອພອງ ດອກສັນກາງ ກ້ານຍາວ ກ້ານໃຊ້ເປັນຜັກ, ບ້ອໜ້ ດອກນ້ອຍ ແລະ ກ້ານກໍນ້ອຍ; ກ້ານຫລືຍາວສຳລັບດຸດນ້ຳ-ຕໍ້ລ້ຳໂຫ, ກ້ານຫລືຍາວຄືຍາວບ້ອ, ແຕ່ນ້ຳໜຶ່ງບໍ່ຄໍ່ເອື້ອ ເອີ້ນບ້ອຄໍ່ເອື້ອ.

ບ່ອ ນ. ຊື່ຜັກໝວນໜຶ່ງ ກິນຫອມ ໃຊ້ປຸງກໍໃນອະດູໜາວ, ມີ ຫລາຍນິກ ຫລື ສັ້ນມີກໍ່ກ້ຳລ້ຳປ້ຳມີລັກສະນະຄືກ້ານຜັກ-ບ່ອ ເອີ້ນ ຜິນບ່ອ.

ບ້ອພອງ ນ. ບ້ອໝວນໜຶ່ງ ກ້ານຍາວ ດອກເປັນກົບຍາວມີສີ່ໆ

ບ້ອຫລວງ ນ. ຊາວຂຸນ, ຊາວໃຊ້.

ບ້ອໜ້ ນ. ບ້ອໝວນໜຶ່ງ ດອກນ້ອຍ ກ້ານນ້ອຍ ຂຶ້ນຫລ້.

ບ້ອນົກ ນ. ພືດໝວນໜຶ່ງເກີດຕາມໂຄກ ເປັນຈຳພວກຫ້ານ.

ບ້ວນາດ ນ. ບ້ອຄ້ຳ, ດອກບ້ອຄ້ຳ.

ບ້ອລອຍ ນ. ຊື່ເຮືອໜ້ໝວນໜຶ່ງ ເຮັດດ້ວຍປັ້ນເປັນກ້ອນນ້ອຍໆຄືໃນ ບ້ອ.

ບ້ອຫລວງ ນ. ບ້ອໃຫຍ່ ກ້ານນ້ຳໜານ(ບ້ອໂປ້ງ ກໍ່ວ່າ)

ບ້ອໄຫລ ນ. ຮາກບ້ອ, ສາຍບ້ອທີ່ໄປຕາມດິນ.

ໃບ ນ. ອ່ອນຂອງຕົ້ນໄມ້ທົ່ວໄປກັນໆ ມີຮູບເປັນແຜ່ນໆ, ແຜ່ນ ຕ້ານທີ່ດຳຢູ່ກັນເຄົ້າກະໂດງເຮືອຂ້ຳລັບປ້ານລົມໃຫ້ເຮືອ-ແລ່ນ, ລັກສະນະນາມ ເອີ້ນພາຊນະເຄື່ອງໃຊ້ວ່າ ໃບ ຄື ຖ້ວຍ ๑ ໃບ ເປັນຕົ້ນ, ຂ້ຳລັບສຽງຂອງເປັນແຜ່ນ ບາງໆ ດັ່ງ ໃບເຮັ່ງ, ໃບພັດ, ໃບຊ ເປັນຕົ້ນ.

ໃບຂ້ຳຄັນ ນ. ສັ້ງສິ ຂ້ຳຄັນຮັບຮອງຂໍ້ເທັດຈິງ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ຫລື ຄືດທີ.

ໃບຊຸດທີ ນ. ສັ້ງສິ ສະແດງຄວາມບໍ່ຍິນຍອມຮັກ.

ໃບຊາວ ນ. ສັ້ງສິ ສະແດງ ຄັນ ເດືອນ ປີ ເກີດ.

ໃບເບີກ ນ. ສັ້ງສິເບີກເງິນ ຫລື ຍ້ຳຂອງ.

ໃບຢັ້ງຢືນ ນ. ສັ້ງສິຮັບຮອງ.

ໃບຮັບ ນ. ສັ້ງສິຮັບຮອງວ່າໄດ້ຮັບເງິນຫລືສິ່ງຂອງແລ້ວ.

ໃບ່ ກ. ຈົ່ນຖ່ຽງ, ເວົ້າອອກໂດຍບໍ່ມີສະຕິ, ຈົ່ນຫລືເວົ້າໃນ ເວລາຫລັບ.

ໃບ້ ອ. ຈ້ວ, ໂງ່, ກີກ, ເວົ້າບໍ່ອອກ.

ເບ້ ອ. ບໍ່ໜັກ, ບໍ່ໜ້ກໜັ້ນ, ຄ່ອຍໆ. ຊ້ຳນ້ຳ ອ. ຫລຸດຜ່ອນ ລົງ.

ເບ້ ອ. ບໍ່ (ເບ້ ບໍ່ ๑)

ເບ້ ๑. ນ. ດິນ ຫລື ໂລຫະ ປັ້ນເປັນຮູບຕ່າງໆຫວ່ງໃນໂກນສ້ຳ ລັບຫລໍ່ໂລຫະຕ່າງໆ, ຜນປືນ, ຜນເຮືອຮູບຕ່າງໆ.

๒. ນ. ຜນໆຜນໜຶ່ງຢູ່ໃນດິນເອົາດິນເຮືອປັ້ນຮູບອ່ຽ, ໂຕ, ສ້ອງ.

ເບ້ຕາ ນ. ຮູນຕາ, ໂຕ້ງໜ່ອຍຕາ.

ບ້ານ ນ. ຮາງລັ້ນ, ເງິນລ້ຽງຊີບທີ່ໜ່ວງຮາຊການກະໂດ້ໃຫ້-ຂ້ຽຮາຊການຊ່ວຍກ່ານໜ່ວງຄົນກ່ານ.

ບ້ບ້ ກ. ປ້ອເບ້ ກ້ຳຈ້ອ, ໜ້ໃຫ້ໜ່ວງຈາກລົ້ນອະຍາຍ.

ບ້ເໜ ກ. ໜ້ເໜ.

ບ້ເຮ-ບ້ເຮ ກ. ຖ້ຳຮັບໃຊ້, ປະຕິບັດ, ເຮ້ອໃຫ້ຖືກໃຈ.

ບ້ຢຸ ກ. ຕົກແຕ່ງ, ເຮ້ອໃຫ້ກະເດີນຂຶ້ນ, ຂົ້ກສ.

ບ້ເໜ ນ. ຮ່ວງລັ້ນ, ຄ່ຳຄວນໃຊ້ເປັນພິເສດ.

ບ້ ອ. ບ.

ບັ ກ. ພັ້ນເຂົ້ານ່ວບໍ່ໃຫ້ຊາວ, ແນ, ຄະເນ, ຂົ້ງໜ້ໃຈ.

ບັ ນ. ເປັນຄ້ຳສ່ຽງກ່ຽວທີ່ຍ້ຳນ້ອຍເຊື່ອມີຖານະຕ່ຳ (ນາ ຈາກນາ); ໃຊ້ສ່ຽງກ່ຽວຕົວຮ້ ກໍ່ໄດ້ ດັ່ງ ໄກ່ບັ ໄກ່ຈ້ອ.

ບັກແບ່ນ ກ. ຈ້ຳເພາະ, ເຈາະຈົງ, ແນໃສ່ຄັ.

ບາກ ๑. ກ. ພັ້ນໄມ້ໃຫ້ໜ້ກອ້ຽງອອກ.

๒. ນ. ຊື່ລົ້ນໄມ້ແນ່ນທີ່ ເປັນໄມ້ຂນາດໃຫ່ ຄື ລົ້ນຍາງ ລ້ຳລົ້ນຊື່ ແຕ່ແກ່ນບໍ່ແຂງ.

ບິກ ນ. ຊື່ປ່ານ່ວນີ້ ເປັນປ່ານ່ວນາດໃຫ່ ບໍ່ນິເກ ມີຢູ່ໃນ ນ້ຳຂອງ ຮູບຄືປ່ານ່ວຍ.

ແນກ ๑. ກ. ເອົາຂອງໃສ່ບ່ານ່ວແລ້ວພາໄປ.

๒. ນ. ເປັນຄ້ຳລັກສະນານໃຊ້ສ່ຽງກ່ານ່ວນຂອງທີ່ເອົາໃສ່ ເປັນບ່ານ່ວເພື່ອນ້ຳໆວ່ານ່ວນ ດັ່ງ ນ້ຳນ່ານ່ວນ ເປັນຕົ້ນ.

ບິກ ๑. ນ. ຊື່ລົ້ນໄມ້ແນ່ນນ້ຳ ເປັນໄມ້ຂນາດໃຫ່ ໜ່ວຍນ້ຳ-ເປືອກໜ່ວຍເປັນເມືອກ ແກ່ນໜ່ວຍເປັນຂອງງ່ານ ນ່ວນໃນ ນ້ຳຂ້ນ.

๒. ນ. ຜ້ນ້ຳ, ບ່ວນນ້ນ້ຳ, ດິນບ່ວນນ້ນ້ຳ, ກ.-ແຕ້ງລົງ, ຫລຸດລົງ. ນ້ຳນ່ານ ອ. ນ່ານ້ອນ, ນ້ຳຕົ້ນ.

โยก ๑. น. ปั้วไม้ป่อง, ปั้ว, ลิ่วที่เป็นปั้ว.
๒. น. ชื่อการพะนันฆนอย่าง ใช้เบี้ย ๔ แก่ม่ใส่โยกไม้ ชุ่นแล้วออว้ำโยกลิ่วๆอว้ำไอ้ให้ตู้ที่ลิ่มหอาย.
ป. (อัดมาจาก โยกละยะมิ) น. ละมว้ำ (ละพังอัง-โยก)

โยกละยะมิ น. ละดอกบัว (ป. โยกยะมิ)

โยกละยะพัด น. ชื่นเป็นอั่งน้ำอีกใส่ใบบัว, ชื่นฆนอนิ้บูชาบก่าอ-ไอ้อ่า ใชยากให้ขงกั่งปงก ใชบ่ยากให้ขงก กิบ่ปงก (ป. โยกยอัยส)

บอก ๑. ก. เอ้ำให้รู้, เล่ำให้ฟัง, สอนให้รู้, ฆนะนำ.
๒. น. ลักลนะนามใช้ขงกบีนอ่า ปีนนี่ำบอก หลิ ปีน-ลองบอก.
ป. น. ชื่ปานิเกัดฆนอนี่ำ ถิอศีปายาว แต่ชุบยาวแลละกิน ขงกปายอก หลิ ปายาวกิน กิบี.

บอกสอน ก. สั่งสอนให้ละพึดดี.

บอกเล่ำ ก. บอกให้รู้เรื่องที่ถินาละเล้อ.

บอกลัด ก. บอกลี้ปะถีบัดที่จะต้อง เล้อเป็นปะจำในหางพุทธลาสนาเมื่อเวลาสุดนิบแลงสุดแล้ว.

บอกถินทาง ก. เอ้ำเรือนละถีให้ค้อเถิงคุนพละอ้อนละไอในเวลาใกัจะดาย.

เบิก ๑. ก. เตียออก, เสิดให้ห่างๆ, จ่าย, นำไป, พัด (ลิมเบิกไม้)ออกใช้รู้. เบิกความ ก. ให้ภาบเป็น-พยาบ. เบิกพยาบ ก. เอ้ำความจิงความรู้เต้นให้เจ้าพักที่ในสาบฟังในเวลาถึกไต่สอบ.
๒. ก. ย้ายออกไป, นำให้ลินพัดไป "ย้ามีพาบีไชเบิกละเพ้าไปค้า"

เบิกทาง ก. ยงกพังลือละบุยาดให้เดินทางต่บนได้, ไปตลอดทางก่อน.

เบิกบาน ก. ลอ่างใจ, บ่เล้ำใจ, บ่เล้ำโลภ.

เบิกพละเนด ก. เบาะดา (เป็นคำไช้ลำลับพิธีเบาะดาพละพุทธบูบ พาลาเอ้ำพันมะดาอ่า เบาะดาพละ)

เบิกพิยาบ ก. เอาพิยาบมาให้ภาบ (เบิ่ง เบิกพยาบ ในเบิกอีก)

เบิกล่อง น. ใบละมุยาดที่อ่านพาลิออกให้แก่เรือเพื่อให้ต่ำบ-อ่านพาลิไปได้.

เบิกเรือ ก. เช้อเรือให้แบะกล้างออกในเวลาเช้อเรือใต่.

เบิกโลง ก. เช้อพิธีเวลาละเอาลิบเล้ำโลง.

เบิกโยง ก. ภาบละเบาะคั้งอันก่อนละอ้ำเมินเรื่องในภาบตลิ้มละคอบ.

เบิกละเพ้า ก. ให้ละเพ้าแล่นไป "ย้ามีพามีไช เบิกละเพ้าไปค้า".

บอก น. ถินบ่อนคอายบอมเลิกเป็นล้องลิงไป, ก. ลิมเล้ำกัน.

บั้ว ก. ลั้นไอ้บ่ให้ตัน.

บั้วพิว น. ปั้วไม้ป่องลำลับอังน้ำไอ้กิน.

บั้วเกิด ก. เกิด, เป็นลึ้น, ฆำให้เกิด.

บั้วคับ น. ปิกคอง, ให้เล้อดามบอก, ใช้อำนาดให้เล้อ.

บั้วคิน น. อุดาละ หลิ บัดละ (ลาลาลับใช้อ่า พละบั้วคิน)

บั้วคิน ก. ไหล้, นิบ (ล.)

บั้วคอบ อ. ลิมคอบ.

บั้วเลา น. เครื่องบั้วเลาไฟในเวลาก้ามเผิ้า

บั้วถุกุน น. ขงกตัวเละถินที่เอิ้าคนพิกขุในเวลาเต้าลิบหลิ้าบเบื่องล้อยคินดาย โดยให้พิกขุอ่า คำชักละนิดาบ. ก. กิยาพ้ำพิกขุดิ้าเอิ้าตัวาลิบ ขงกอ่า ชักบั้วถุกุน (ป. บั้วถุกุล ฆย่อ ตัว เกือกปุ่น)

บั้วถุกุลิกละ น. ถุใช้ตัวบั้วถุกุนเป็นล้อ, เป็นชื่ชุดิ้าคะอัดปะกาบนี้ของพิกขุถุใช้ฆำเพาะตัวที่ได้จากกองลี้ปุ่น กองลี้เหื่อ โดยบ่ยอมใช้ตัวที่ลาลบ้านคนใต้.

บั้วลุน น. เครื่องบั้วดาเอ้น ชุบคือดาละบัด.

บั้วลาด น. ฝาหลือลอๆเป็นแฉ่นแลอนไอ้บั้วฝินลาด.

บั้วลา น. เครื่องลั้นตัวถุ หลิ ป่องฝุ่นเผิ้าบ่ให้ตัน.

บั้วลิน น. เครื่องบั้วดินลิดเผื่อบ่ให้ลินฟังลั้น.

บั้วไล น. อิพิเอ้ำไม้แป้นลองแฉ่น โดยเอิ้าลิบเลาะลิน-แฉ่นละบ้อยแล้วกึบเล้ำกันให้แลบเป็นแป้นแฉ่นองๆ ตลิอพิแล้นแป้นเลือน โดยเอิ้าแป้นแล้นเลื่อมกับ - ดามหางนอน ฆงกล่า แล้นบั้วไล.

บั้วพัน ก. ใช้นินล้า โดยบ่ให้เต้นอิถ้ำ; ดามอิพิกาอ-กันอ่า เลกนินฆงกลันลองถ้ำมาแล้วเอิ้าดาบพันลลันนั้น.

บั้วลาด อ. ก้า, บ่ฝำแฮง, ตาบ.

บั้วลอน น. นางลาด, อ. ฆ้าลัก.

ບ້ງເຍີນ ອ. ເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ຮູ້ເນື້ອ.

ບາງ ๑. ວ. ບໍ່ໜາ.

๒. ໃຊ້ປະກອບຄຳນາມ ສາຍຄວາມວ່າ ບໍ່ທົ່ວໄປ, ສ່ວນໃດ ສ່ວນນຶ່ງ ວ່າ ບາງຄົນ, ບາງພວກ ຕ່າງ

ບາງທີ-ບາງເທື່ອ ນ. ລາງເວລາ, ລາງຄາວ, ລາງເທື່ອ.

ບາງເບົາ ອ. ສ້ອຍລົງ, ແຄມແດ່.

ບ່ວງ ນ. ລັດຄ້ຽນເໝືອນນຶ່ງ ມີໜ້າເປັນປີກກ່ອງໃສ່ຂ້າ ບິນເຈ ໄດ້ແລະມີລວງເໝືອ ຄື: ບ່ວງລວງ ໂຄນ້ອຍ, ບ່ວງລໍ ໂຄໃຫ່ງ.

ບ້ວງ ๑. ນ. ເຄື່ອງສ່ອນ ຫລື ປັ້ນເອົາຄ່ຳ ເຮັດດ້ວຍໄມ້ເປັນໆ ຮູບຄ້ຶງ, ບ່ອນເປັນເດ້ຶ, ໜ້ອງ, ຮອຍເປັນອ້ຶງ.

๒. ວ. ແດ່, ໃຊ້ປະກອບຄຳອື່ນໃຫ້ຮູ້ວ່ານິ່ອນວ່າງກັນ - "ຄົນດຸງວປ່ອມ ປ່າດຸນໆ ໂດບ້ວງ" (ຂຶນໄຊ)

ບ້ວ ก. ໝໍ່ນ່ຽງ, ນ. ຕ້ວແໜ້ອຍໆຂ້ຳລັບນ່ຽງ.

ບ້ວ ນ. ຕ້ວແໜ້ອຍໆຂ້ຳລັບນ່ຽງ.

ບ້ວ ນ. ລັດແໜ້ອນຶ່ງ ມີປີກເປັນໜ້ຳຄ້ຽເຈ້ງ ແຕ່ຄ້ຽນ້ອຍກວ່າ ເຈ້ງຫລາຍ.

ບ້ວ ນ. ທ້ວງນ້ຳທ້ຽກາຍເປັນໜວງນ້ຳຂນາດໃຫ່ງໃນນ້ຳຂ້ຳຢູ່ - ດລອດປີ ນິ່ອນໃຫ່ງແລະຍາວກວ່ານ້ວງ ແລະນິ້ວຕ້ວຄື ຄ້ຳລັບຕ້ວນ ເກີດເປັນຮ່ອນຫລາຍ.

ບ້ວ ๑. ນ. ລັດແໜ້ອນຶ່ງ ຄືແມ່ງມຸນ ສີດ່ຳ ເຮັດຮູຢູ່ໃນດິນຄ້ຽໃຫ່ງ ກວ່າແມ່ງມຸນ.

๒. ວ. ລັກສະໜ້າທ້ຽບ້ຽ, ລັກສະໜ້າຂອງຄົນໆດ.

ບ່ວ ນ. ພາຊນະຂນ້ອຍຂອກ ກ້ົນຮອ ປາກກ້ວ້ງ ບ້ົນ - ຮອງ ຂ້ຳລັບໃສ່ເຂ້ົ້າຂນ ເປັນຕົ້ນ.

ບ่ว ນ. ຫ້ວ້ນບ່ອນຮຸ່ນຢູ່ແຄມນ້ຳ ຂະດູຫ້ນນ້ຳຂ້ຳຢູ່ ດ້ຳດຸງ ກ້ົນກ້ົນຫນ ແຕ່ໜາຍເອົາບ່ອນຮຸ່ນຫລາຍຕ້ວຍ້ວ້ວງ.

ບ่ว ນ. ຕ້ວບ້ວ.

ปั้ว ๑. ก. ໃຄ່, ໜ້ນ, ຫ້ຳໃຫ້ໃຄ່, ຫ້ຳໃຫ້ໜ້ນ.

๒. ວ. ຫ້ວ (ນາຈາກ ປ້ນາຂ ຕ້ຳຂ້ນຫລາກເຢ້ງ,ໝ່ນຂ້ນຫ້ວ)

ปว่ ก. ເຮັດໃຫ້ເຢ້ອອກ, ເຮັດໃຫ້ໃຄ້ຶ້ນ.

ผ่า ก. ປ້ນອອກເປັນພຸດ, ແຍກອອກເປັນສ່ວນໆ, ປ້ນ, ແຍກ ອອກຈາກກ້ົນ.

ผ้า ๑. ເອົາເປ້ງຕ້ວໄປປຸກ, ປຸກ, ຜ່ງ, ແຜ່ງຕ້ຳ.

๒. ນ. ໄມ້ປ່ອງແໜ້ອນຶ່ງ ນ້ິໜາມ ຄ້ຽກ້ົນກ້ົນໄມ້ໄຜ່ ແຕ່ ປ້ກຽງຍາວກວ່າໄມ້ໄຜ່.

ม. น. ຜ້ົນ, ຜ້ົນຜ້ົນ, ເອກ້ວ (ป. ป้ากฺ) ผ้าผิด น. เอกัว (ป. ป้ากฺ)

ผ้า ก. ເອົາເຂ້ົ້ນ ຫລື ຂອງແຫ້ນເຈາະເອົາຂອງຢູ່ໃນຫລື ໜ້ອງອອກ, ຊ້ີເຖ້ິງ, ບອກຈ້ຳເພາະ.

ผ้า ๑. น. ແມ່ງຈ້ຳພວກນຶ່ງ ນ້ິຫລາຍຊ້ນ ຢູ່ຕ້ວນ້ຳ ຫລື ໃນດິນ, ๑. ຂາວ. ผ้าปี น. ແມ่งผ้าแหนึ่ง อิอใหญ่ ขนาดด้านปากกว้าง มีขาหลายคู่ตวนดิน และ มี ๔ แหน: ผ้าก้อม อิอสั้น, ผ้าก้ามยาว อิอยาว. ผ้าโก่ น. แมงผ้าแหนึ่งอิอขนาดนิ้วก้อยสีขาว - และอิอสั้นอิอยู่ในดิน. ผ้าลิน น. แมงผ้าแหนึ่ง อิอเป็นลิน. ผ้าหิน น. แมงผ้าแหนึ่ง อิอน้อยๆ คืนไป. ผ้าเส้น น. แมงผ้าแหนึ่ง อิอใหญ่สีแดงอยู่ตวนใบไม้. ผ้าหาม น. แมงผ้าแหนึ่งบ่อนอิอ และกินมิลินแดง ถึกเนื้อพ้ำเล้ำหำให้ค้น.

๒. น. ต้วแหนึ่ง เกิดฝูนำ้ เป็นป้องๆ ใช้ยอเป็นอาหาร (ต้วปู้, ก้อง)

ผอ้า ๑. ก. เอาของแอ้นแหนเชือกขึ้นเพื่อบ่ให้น้ำล้ันเล้ำ - เชือ ตอ เอาไม้ป่องเป็นอ้ัน มัดติดแหนเชือเพื่อบ่ ให้เชือจม, เอาของแอ้นลอบปากพาชนะขึ้น เพื่อบ่ ให้ของอยู่ในล้ันออก, ก้ำไอ้, ค้ำชู "ยามเมื่อนั้นพุ่ง ผ้า แมกภะยอมบอกเนื้อ มิหามเห็าแอดเดมเวียงวุ่น" (ขึนไช)

๒. น. ชื่อาหารแหนึ่งเฮ็ดด้วยปาแอก อ้ำปะสมกับ ขาวเต้ดและใบตอม เอ้ินว่า แจ่วผา, ก. เฮ็ด อาหารแหนนั้น.

ม. น. ตาวแหเคือใหญ่เอ้ินตาวภะยอง (เบ้า - ภะยอง อิก)

ย่อง ก. เจาะ, ชิให้ตอด (บ่องตุ)

บ้อง น. อ้ะอ้ยอ้ะพี่ล้ันของตู้ขาวและล้ัดอิอตู้, ชู้ล้ันของ ตาลือ เป็นอ้ัน บ่อนเอาด้ามสูบใส่.

บ้องตู้ น. โกนตู้, ชู้ผู้บ่อนนอก.

บ้องผ้ีไม้ น. ผ้ีตาลีบ้องผ้ีไม้ที่เป็นโกน.

เบ้า ก. ดู, ใช้ตาเพื่อให้เห็น, หาย (ดูเลก)

บ่าง ก. เอาแม่นแผ ตอ ลายพาดใส่บ่าล้างนึ่ง แล้ว - ลอดเชิงตาลีล้นลิงไปล้างนึ่ง, ตวับไปล้างๆ, อ. บ่ ห่าง, ต้ำชู้บ่ห่าง. บ่างบ้าย ก. เอาพาดใส่บ่าแล้ว

ລາວລາວຂີ້ຮ້າຍໃຫ້ຂ້ານ້ອງ. ບ່ຽງບັງ ອ. ອ້ອ, ບ່ໃຫ້ເຫັນ, ບັງໄວ້.

ເບື້ອງ ນ. ຢ່ານ, ຂ້ານ, ຂ່ອນ, ຫຶບ, ຫວາງ.

ບວງສວງ ກ. ບູຊາຍິ, ບູຊາສິ່ງສັກສິດ.

ບ່ວງ ນ. ເຄື່ອງໃຊ້ລ້ຽວລັບຕັກວາຫານໃຫ້ປາກໝິຫລາຍຢ່າງ.

ບ້ວງ ນ. ເຊືອກທີ່ເຮັດເປັນວົງລ້ຽວຄ້ວງ.

ບາລກາ (ອ່ານວ່າ ບ່າລະກາ) ນ. ລຸກລະກາ (ສ.)(ລຸກລະກາ ເປັນຊຸບສິ່ງມາຈະຈຸຮ້ອ ຖ້າໃຊ້ວ່າ ລຸກບາດາຍ ເວົ້າ ມາດ ທີ່ກັບ ๑ ໝັ້ດຖຸ)

ບຸສກອນ (ອ່ານວ່າ ບຸດລະກອນ) ນ. ດອກບົວແຫລ້(ສ.ປຸ ສກ)

ບຸລຍາ (ອ່ານວ່າ ບຸດລະຫງາ) ນ. ຊື່ວາຫນັກຮ້ອຍຶກໜ່ວຍ ๘ ນີ ๕ ໜ່ວຍ ລາວເປັ້ນ ດາວປຸ່ຍຢ້ານ,ສາວໜ້ານອກໄມ້ຫລື ດາວດອກບົວ,ດາວໂລ ກໍເວົ້າ.

ບຸສຍານາດ (ອ່ານວ່າ ບຸດລະສຫງານາດ) ນ. ເດືອນຍີ່(ສ.ປຸສຍ-ນາລ)

ບຸສຍາລນານ (ອ່ານວ່າ ບຸດລະສ່ງາລະພານ) ນ. ວິທີລາບນ້ໍາໃນວັນພຣະຈັນຂຶ້ນ ๑๕ ຄ່ຳ ເດືອນ ๑๒ (ສ. ປຸສຍາລນານ)

ບຸສຍາພິເສກ (ເບິ່ງ ບຸສຍາລນານ)

ບຸລບາ (ອ່ານວ່າ ບຸດລະບາ) ນ. ດອກໄມ້ (ສ. ປຸສ)

ບຸລບາກອນ ອ. ຄັ້ນເຄັ້ນໄປດ້ວຍດອກໄມ້.(ສ.ປຸສປາ-ກ) ບຸລບາສົນ ນ. ຊຮຸດອກໄມ້. ບຸລບາບັນ ນ. ດລາດອກໄມ້ (ສ. ປຸສປາ + ດາປັ້ນນ)

ບຸລບົງ ນ. ດອກໄມ້ (ສ. ປຸສ)

ບ່ວຍ ກ. ເອົາມືຈັບດ້ວງ.

ບ່ວຍ ๑. ນ. ເດລາໃນລະຫວ່າງທ່ຽງກັບຄ່ຳ, ก. ຄ້ວຍ, ຄ່ວຍລົງ.

๒. ก. ເວົ້າຫາຫານໜ່ວງໃຫ້ເຂົ້າ (ເວົ້ນເຂົ້າບ່ວຍປາ)ຄັ້ນໃຫ້ກັນ, ຄັ້ນໃຫ້ເຂົ້າກັນ.

ບ້ວຍໆ ອ. ຄ່ວຍຫງ້ໍ, ຫງ້ໍບາດຊ້ານ, ເຂົ້ວບາດຊ້ານ.

ປຸ້ຍ ອ. ອາການນ້ໍາປຸ້ນຂຶ້ນດ້ວຍກໍາລັງປາບ້ວນ.

ປຸ້ຍ ๑. ก. ເຮັດລົບຫລືປາກໜ້ານ ໄປມາ ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້.

๒. ອ. ຄ່ວຍໆເຂົ້ວ, ອາການນ້ໍາປຸ້ນຂຶ້ນດ້ວຍກໍາລັງປາບ້ວນ.

ບ່ອຍ ອ. ເມື່ອງໆ, ຊເມີ.

ບ້ອຍອ່ໍ ອ. ພ້ອ.

ເບີ ก. ເຕີ, ລ່ວງ, ແຈ້ງ.

ບອຍ ນ. ພາຊນະສໍາລັບລ້ານ້ໍາເຮັດດ້ວຍໄປ ຊພາກໜ້ານ ຫລືໂລ

ຫະດ່ວງງານີ້ຄ້ານກັບ.

ບ່ອຍ ອ. ວາກາບຊ່ວງນ້ໍາໃນເວລາປາບ້ວນ.

ບ້ອຍ ອ. (ຄ້ວງອ່ານກັນກັບບ່ອຍ)

ບ້ວ ๑. ก. ລລົນ.

๒. ນ. ເວລາ, ຄັ້ງ, ເທື່ອ (ບ້ວນີ້ = ເວລານີ້)

ม. ນ. ໃບ, ແຜ່ນ (ป. ปัณ) (ຫ.ນ.ບ້ວ, ນານບ້ວ)

ບາວ ๑. ນ. ຮວຍເນື້ອສັ້ງທີ່ຖືກລ່ວງນິຕ ຫລື ເປັນພຍາດ, ก. ເຮັດໃຫ້ເສົ້າດ້ວຍຮ່ວງນິຕ (ນິດບາວ) ບາວໃຈ ก. ຕິດໃຈ,ບໍ່ຖືກໃຈ. ບາວຕາ ก. ຕິດຕາ, ບໍ່ຖືກຕາ. ບາວສາງ ก. ຕິດໃຈກັນ.

๒. ນ. ພາຊນະໃຫ້ເຂົ້າຊ່ວງພິກຮູ້ຮູບນ້ານໆ ເຮັດດ້ວຍຫລັກ (ป. ปัณ)

ม. ນ. ນາດວາຊ້ໍ່ວງານວິທີບູຮານ ທ່ໍ່ກັບ ๑ ໃນ ๔ ຊ່ວງ ວ່ໍ່ລ້ໍ, ນາດວາເງິນຈ້ານວນ ๔ ລລ້ໍ ຫລື ๕ ມາສົກ, ບົດ ๑ ໃນ ๔ ບົດ ຊ່ວງຄ້ໍາກອນທ່ໍ່ເອ້ີນວ່ໍ ຄາຖາ ๑ (ป. ปาท)

๓. ນ. ບ້ວງ (ໃຊ້ໃນຄ້ໍາວ່ໍ ບ້ວງບາດ (ป. ปาล)

๔. ก. ລົກລ້ໍ ນ້ໍາໃຊ້ປະກອບທ້ານຄ້ໍາອ່ືນ ຕ້ໍ ວ.ລ.ນ ບາດ ການລົກລ້ໍ ແຫ່ງລາຍຜ້ໍ. ວຸກກາບາດ ການລົກລ້ໍ ແຫ່ງທອນໄຜ ຄ ແລງລ່ວງທ່ໍ່ລົກລ້ໍ ຈາກລ່ວງກາດ - (ป. ปาด)

๕. ນ. ເທ່ໍ, ຄັ້ງ, ຄາດ (ບາດນ້ໍ, ບາດນ້ໍ)

ບາດ່ໍ ນ. ເທ່ໍ ລ່ໍ.

ບິດ ๑. ນ. ຊ່ໍ ພຍາດແນ ລ ນ້ໍ ເປັນໃນທ້ານ ວຸດ ຈາ ລ ເປັນ ນຸກ ແລ ເລ ດ.

๒. ก. ຫັນເຂ້ໍ ໃຫ້ແກ່ນ (ບິດ ເຊ ດ ก) ຈ ແລ ຫັນ ໄປ, ด. ແດ ລ ດ ก, ລ ก ໄປ ບ ່ ໍ ຊ ່ ໍ (ເ ອ ົ ້ າ ບ ິ ด) ນ ້ ງ ด, ບ ່ ໍ ຊ ່ ໍ.

ບິດ ນ. ຄັ້ງ, ເທ່ໍ, ດລາ (ນ ິ ดນ ້ ໍ ງ)

ບຸດ ๑. ນ. ແກ ້ ລ ້ ຳ ງ ລ ິ ຕ ເ ລ ົ ້ ານ (ล. ปุสย ๑)

๒. ນ. ລຸກ, ລຸກ ຊ າ ຍ (ป. ปุตต)

ບຸດດາ ນ. ລຸກ ຊ າ ຍ (ป. ปุตต)

ບຸດດ ນ. ລຸກ ສ າ ວ ด (ป. ปุตตี)

ບຸດ ด. ເນ ້ ໍ ,ນ ິ ด ด ด ແ ລ ะ ก ็ ນ ບ ่ ໍ ເ ປ ັ ນ ก ิ ນ, ด า ก า ນ ส ด ๆ ท ้ ๊ ๊ ๊

๒. ก. ເອ້ໂຫ້ຫ່ໍ, ເອ້ໂຫ້ພຽງ, ຂນານ, ຊື່, ແຍງ, ປະຄົງ, ຢ້ຳຫ້ານ້ອ.

ເບ້ເລ້ ນ. ຊື່ພາສີຂອງວ່ານໆເອີ້ນພາສີເບ້ເລ້, ອ. ໂຮມກັນໝົດ, ທົ່ວໄປ (ຫ.)

ບິ ๑. ນ. ຕົ້ນຕ້ ; ຄຳນີ້ເຮົາໃຊ້ວ່າ ພຣະບິດ ຄືຮູບພຣະໃນແຫ່ນແຜ (ປ. ປ)

๒. ก. ບ້ງ, ບ້ງແຮງ, ອ. ນຶ່ນນ້ອ, ອາການບໍ່ແຈ້ງຄັ.

๓. ນ. ຊື່ຕັ້ນແຫນໜຶ່ງເກີດຄວາມຂອນໄນ້ ເອີ້ນ ຕັ້ນບິດຫລື ຕັ້ນກະດ້ວງ.

๔. ນ. ອິນ, ຮອຍ, ຮອຍອິນ, ຂໍ້ຄວາມ, ຄວາມຂັ້ນໜຶ່ງ, ຫົວຂໍ້ - (ປ. ປທ)

๕. ນ. ທ່ວງ ດ້ຽ ກັນພຣະບິດ (ປ. ປຖ)

๖. ก. ອາການເນັ້ນລົງດ້ວຍຂອງແຮງເພື່ອໃຫ້ແຫລກ.

ໂບ ນ. ບ່ອນພົກຄຸ ໂຮມປະຊຸມທ້ວ່ຍ ຄະກັນວ່ານໆ, ຂຶ ນ (ປ. ອຸໂປຂຖ)

ບ໊ອ ອ. ອາການນ້ຳປຸ້ນຂຶ້ນນ້ອຍໆ

ບອ ອ. ນຶ, ບໍ່ຕັ້ນວ່າທີ່ໃຊ້ບໍ່ໄດ້.

ບ໊ະ ก. ເງີຍໜ້າຂຶ້ນຮຸ.

ບ໋ ก. ປູ້ດ້ວກັນ, ອ. ໃກ້ໆກັນ. ບ໋ວບ໋ວ ก. ບິບ, ບ້ງຄັ, ເຮ້ໂຫ້ລ້ຳບາກ.

ບອ ก. ຄິເພັ້ດເປັນພຶກຸຂວາມເນນ ຫລື ອ້ອຍ ເປັນຄົ້ນ, ເຄ້ນ ຈາກຄວາງຄາຍະວາ (ປ. ປ້ພພ້ຊຸ ຍ. ປອຊ)

ບ໊ອຍາ (ອ່ານວ່າ ບ໊ອະຍາ) ນ. ພຣະຍາພໍ່, ພໍ່ຮູ້ເປັນພຣະ-ອາຊາ (ປ. ປິດຸອາຊ)

ບຸ໊ອຍາ (ອ່ານວ່າ ບຸ໊ອະຍາ) ນ. ລູກຊາຍຂອງພຣະອາຊາ- (ປ. ປຸ໊ອອຍາຊ)

ບ໋ັ ก. ນອນ (ມາຈາก ບ໋ັນທົ ໃຊ້ເປັນອາຊາສັບ(ຍ.)

ບ໋ັ ก. ຕັ້ນ, ຜ້ນອ້ອນ, ຄ້ໂຫ້ຍາວ, ດ້ວ, ຜ້ນ.

ບ໋ັ ນ. ອ່ອນ, ພ່ອນ, ບ໊ວ, ก. ເລືອก, ເລືອกເອົາແຕ່ພ່ອນ ດີ.

ບ໋ັນ ก. ປະຊຸ, ໃສ່, ເຂົ້າປະຈຳວ່ຳໜ່ຳ.

ບ໋ັນາຄຸ ນ. ເຕື່ອງປູ, ບ່ອນນອນ (ປ. ປ້ຈ້ຈຸຄະຍະນະ)

ບ໋ັນຈົ ก. ປະຈົ, ເຮ້ໂຫ້ດີ, ແຕ່ງ, ຊຸງນໃຫ້ງານ.

ບ໋ັນຈິ ก. ປະຈິ, ຄິ, ຖ້ອນ.

ບ໋ັນຊາ ก. ບອก, ບ້ງຄັ. ບ໋ັນຊາภาม ก. ບອกວ່ງภาม.

ບ໋ັນຊີ ນ. ພ້ນຫລືເຈ້ັ້ງທີ່ຊຸງນລາຍຊື ຫລືຈຳນວນສິ່ງວ່ານໆເປັນຄົ້ນ (ຍ. ບ໋ັນຊີ)

ບ໋ັນຊອນ (ເບ໋ົ ເບ້ຽອນ)

ບ໋ັນຍ໋ັ ນ. ຂ໋ັ້ນ້ຳຄ້ນ, ກິດທີ່ຂ້ັ້ງຂ໋ັ້ນ, ก. ຂ້ັ້ງຂ໋ັ້ນ (ປ. ປ້ນຍ໋ັດຕິ)

ບ໋ັນຍາภาว ນ. ອາภาวທີ່ຕັ້ນຕ່ໍ່ໂລภໂອ້, ອາภาวທີ່ຮູ້ຈ້ອນທ່ວຍໂລภ (ຍ. ປຊຸຍາภาຍ)

ບ໋ັນຍາຍ ก. ภาบຂອน, ภาบຂະແຫງ, ภาบบอภໃຫ້ແຈ່ນແຈ້ງ (ຍ. ປຊຸຍາຍ)

ບ໋ັນວາ ๑. ທ້ງຫລາຍ, ສິ.

ບ໋ັນວາຈ໋ັ ນ. ฤาบะຂອງເຈ້ົ້ານາຍ, ລ້ວາຊภาบທີ່ໄດ້ຮ້ັບພຣະອາຊຫານເນື່ອງຈากกวำໜ່ຳ.

ບ໋ັນວານ ก. ເกີດຂ້ຶ້ນ, ໃຫ້ເປັນຂ້ຶ້ນ.

ບ໋ັນວາຍ ນ. ศินเพ็ือย, ศินออม (ป. บ้นวะภะ)

ບ໋ັນວິ ๑. ນ. ฤๅปัญญา, ปัภาวา, ฤๅความรู้, อ. ฉลาด (ป. ปัญวิ)

๒. ก. แต่ง, ซ่างออก, เอ้ออกด้วยความคิด, อ. ฉลาด.

ບ໋ັນຫຸ ๑. ตลื่องอ่อน, ฉาดตลื่อง. บ้นทุกันพิ น. ตัว ลินจ์ดีตลื่อง (ป. ปัญทุกันพล) บ้นทุกันพะฉะลิลา ฉาด น. แต่นหนึ่งดีตลื่องคือตัวลินจ์ เป็นบ่อนนั่ง ของพระอิน (ป. ปัญทุกันพลลีลาฉน)

ບ໋ັນທຸນ ນ. ความลก, ความลกของเจ้าพระภาฤๅฉาด.

ບ໋ັນທ໋ ก. เบ่าลิง, ห่ำให้ฉาบ, อ่อนลิง.

ບ໋ັນທຸภ ก. ใส่ลิง, ปะฯ.

ບ໋ັນທ໋ภ ก. ฉุงนเอ้เพื่อบ่ให้ลืม, น. ข้ความที่ฉุงนเอ้ตั้ง่า

ບ໋ັນທ໋ ก. ฉืนบาน, ยืนดิ, น่อน.

ບ໋ັນທ໋ น. เล้นฉี, ไม้หลือโลหะหลือเฉือกสำลับใช้ให้ลือเล้น ฉี.

ບ໋ັນທ໋ภาน น. แบบย่างที่เป็นหลักปะดิบ้ติ.

ບ໋ັນທ໋ ก. นอน (อ. ปะทิน)

ບ໋ັນນะ น. ใบไม้, ฉ้าลี, บิก (ป. ปัณณะ)

ບ໋ັນນะลาลา น. บ่อนฤๅของลิลิ, ลาลาพืมุงล้อยใบไม้ (ป.)

ບ໋ັນນะลาน น. ฉ้าลีอาฉภาน (ป. ปัณณะลาย)

ບ໋ັນນาภาน น. ของที่ฝากให้ล้อยความโกลิบหลือความในดี (ป. ปัณนาภาย)

ບ໋ັນนาลิน น. ศีฉ้าลี, ล้อมฉ้าลี (ป.)

ບ໋ັນนาพิภาน น. ฤๅบ้อนโฮมและจ้อเลือกเลื่องสำลับใช้ (ป.ปัน-

นาพิภาธ)

ขันนาอัก ม. ตู้สักภาพัวสี ตลี ตำหมุด (ป. ขันนาอักข ส. ขันนาอักก)

ขันพะชา (เบิ่ง ขันพะชา) (คนใช้ ขันชา)

ขันพะบุชุด (เบิ่ง บุพบุชุด) (คนใช้ บุพบุชุด)

ขันพิด (เบิ่ง ขันดะ)

ขันลี ก. ชักชงๆลนั้น, เฮ็ดให้ชงๆดังลนั้น, แตกชงๆ.

ขันล้า ม. ฆ่าน, ฆ่านน้ำ, ตั๋งธี้ (ป. ขัลล้ากะ)

ขันลุ ก. เถิง, ลำเฮ็ด, ชอด, จอด.

ขันเลา ก. เลบเคี่ยงนิมิต.

ขันลัย ก. จิบหาย, ตาย, มอดม้อย, ม. ความจิบหาย, ความตาย (ป. ปลย)

ขันต่า ม. ธิ์ความพี้ต้องคือต้องแก้, เรื่องพี้ต้องปึกสาหาสู้ (ป. ขันตา)

ขันตาย ก. ชะแดง, ก่าอแก้, ด้ดตั้ง (ป. ปธิตาย)

บ่าย ๑. ก. เตียออก, ไสออก, (ออกไม้บาย) ขึ้น, (ใจบาย)

๒. ม. น้ำลำลัดลื่น, เครื่องลื่น ตั้ง อัดบาย, สูดบาย, ไสยะบาย (ป. ปาย)

บ่าย ก. ปันออก, ล่อมหินอางลางดาตัวออก, อ. เป็นแป้อ.

บ้าย ม. พี่ดินบ่อนมีเรือนตลายตลังยู่นำกัน.

บายค่ำ ม. ดอกไม้ฆนอนึ่ง ตั้นล่ำๆ ดอกคือดอกตัวนึ่ง สีล่างๆ บายเดลาค่ำ.

บายชี (เบิ่ง ขันชี)

บายชื่น ม. ชื่ไม้ดอกแนอนึ่งมีสีล่างๆ เดลาบายแล้วบ่หงาย.

บายดึก ม. ชื่ไม้ดอกแนอนึ่ง บายเดลากางคืน มีกำหนด.

บายตนก ม. บายชิเลื่อง "บายตนกแจกมื้อันยาม" (จากภาบพจะนุนี)

บายพัย ม. ชื่ตะลัก ตลี ทองตลื่องที่ใช้ถือชาสักยุบ่อง - ยุ้ม เพื่อให้พันเล้าได้.

ปืน ก. ไปในอากาดล้อยกำลังปึก.

ปื่น ก. คันธองลางดา ตลี ล่อนยู่ปื่นธองลี่ๆต่างๆแตกต้ากออกน้อยๆ, อ. พิดไปพ้อยนึ่ง.

ปั้น ก. อากามไหลออกธองน้ำพ้อยๆแธะค่อย.

ปินทะ ม. ปั้นเล้า (ป. ปินท)

ปินทะบาด ก. ธับเอิาธองใต่บาด (ป. ปินทะปะถะ แปล่า ปั้นเล้าพื่อีกลิๆ)

ปั้นๆ อ. อาการนั่นเพาะความหาด (สั่นปั้นๆ)

ปืน - ก. เลือไป, คืนไปล้อยเอิก.

ปุน ม. ความอี, ความยุกละบาย, เครื่องชำระสันดาน. (ป.ส. ปุนย) ปุนพัน ม. ลูกลังๆ. ปุนนิพิ ม.ยุน ลับคืปุน. ปุนยะธาลิ ม. กองปุน. ปุนยะธิด ม. ความสำเร็ดด้อยปุน.

ปุนยาบุพาบ ม. อำนาดธองปุน (ป.)

ปุนยาพินิตาบ ม. ความปาถนาย่างแธงกั้าในความอี, ปุนพี่ให้สำเร็ดดามความปาถนา (ป. ปุนยาพินิตาย)

ปุนยาพิลังลาบ ม. ละพาบพี่ปุนอิกแต่ๆ (ป. ปุนยาพิลังลาย)

ปุนนาก ม. ไม้ดอกแมดนึ่ง ดอกคือดอกกุดละพิ แต่ใหงู่กว่า-ดอกกุดละพิ "เนื้อมุ่ยพังๆปุนนากหมิๆๆาม" (ลีนไธ)

ปุ่น ๑. ก. ลั้น, เจาะ, ชิ "ลาดพี่ปุ่นภาปุ่นห้าๆ ปาตล้าๆ ชิล่องดาม"

๒. ม. ไม้เคือแมดนึ่งดันและใบคือเคือตายยอดอ่อนใช้เป็นอาตาม.

ปุ้น ก. อากามน้ำไตสั้งขึ้น, อากามธองน้ำไตลออก แธงๆ.

เปิ้น ม. ชื่ไม้พอกนึ่ง มี ๔ แมด คือ เป็นโคก อั้น ใบ และพาก คือันพากกัน แต่พอยน้อยกว่าพากกัน, เป็นน้ำ เป็นไม้พุ่น นักเกิดตามแคมน้ำ.

แขม ก. ฝูงนี้อนี้ห้าพิดออกแล้อตายย่านี้ขึ้น, อ. ลักละธองพาลนะต่างๆพี่ปากกล้างและกันอั้น, กล้างและอื้น.

แข่น ก. ยิง ตลี ถิ้มใส่ให้ถึกย่อนตาย, เลิงใส่.

แขัน ม. อะอ้ยอะพี่ลับธองคินขายและล้อถือฐั.

เบิน ๑. ก. ลำให้ห่อยโดยธีบ่าวาะให้ธองดอบแขนเมื่อสำเร็ดลินตาย (ปะเบิน) อ. เบื้องสูง, เพิ่ง.

๒. อ. บัน, ป๋อ.

บอม ม. พืดจำพอกนึ่ง นักเกิดในบ่อนชุ่ม ยางคัน ก้าน และใบใช้เป็นอาตามได้.

บอมบังอ ม. อั้นบอมแมดนึ่งดอกนึ่งกันแต่นคือ (ตล้านธีก่อ)

บ่อน ม. ชี่, แต่ๆ, ละถาน.

ບ້ອນ ກ. ອາການທີ່ປ່ຽນປ້ອນຄົ້ນຫັນໃຈ ຫລື ຄອບກິນເຫງື່ອ.

ບ່ຽນ ກ. ບິນ, ຄ້ຽນ, ຍົ້ນເທງ, ເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຫ້ໂພດ "ພໍ່ວ່າ ຈ້ຽນນີ້ນ້ອຍ ຄອຍບໍ່ບ່ຽນໜັກ"(ຍິນໄຊ) (ປ. ປີລ)

ເບືອນ ກ. ບິດ, ລ້ຽລ້ອ, ຫັນໄປ, ຄ. ບ່ຽງ, ບິດໄປຂ້ຽງນຶ່ງ (ຕາເບືອນ)

ບັພພາ ນ. ແກ້ລີແຄງ (ປ. ປັພພາ)

ບັພພາຊະນິຍະກັນ ນ. ກັນອັນລ້ຽງຫ້ຳແກ້ໜີກຮູ້ທີ່ຄວນຂັບຖ່າຍ, ຄືທີ່ຂັບບຸກຄົນຮູ້ຄວນຂັບໄລ່ (ປ. ປັພພາຊນິຍກັນ)

ບາບ ນ. ຄວາມຊົ່ວ, ຄວາມບໍ່ດີ (ປ. ປາປະ)

ບິບ ກ. ຫຶ, ເອົາມືຫລືຂອງແໜບນຶ່ງເຂົ້າຂອງຂ້ຽງ.
ບິບຄັ້ນ ກ. ຂ້ຽງເຂ້ົ້ນ, ຍົ້ນເທງ. ບິບບີ້ ກ. ບ້ຽງຄ້ຽ-ຍົ້ນເທງ.

ບຸບ ๑. ກ. ຫີ, ຫີດ້ວຍກຳປັ້ນ ຫລື ຄ້ອນ.
๒. ອ. ປັ້ນ, ຍຸບຍອບ, ຍຸບລົງ, ຫລຸດຂອງຄ່າທີ່ຄວນໄດ້.

ບຸບຜາ ນ. ດອກໄມ້ (ປ. ປຸປຜ)

ບຸບຜາຈານ ນ. ອາຈານເບື້ອງຄົ້ນຄືພໍ່ແມ່ (ປ. ປຸປຜາຈາຣິຍ)

ບຸບຜາລາດ ນ. ເດືອນ ๕ ຄົ້ນ (ໃນປີໜຶ່ງມີເດືອນ ๑๒ ຂອງຄົນ (ປ. ປຸພພາລາຫ)

ບຸບເພ ອ. ກ່ອນ, ເພື່ອຄົ້ນ, ພິເສດ ເວັ້ນຈາກ (ປ. ປຸພ)

ບຸບເພຄັ້ນນິວາດ ນ. ການຄ້ຽຍຸ່ຮ່ວມກັນໃນຊາດກ່ອນ (ປ. ປຸພເພ ສັນນິວາສະ)

ບຸບເພເມືອງສະມຸຄຶຍານ ນ. ຄວາມຮູ້ອັນຮ້ືຊາດໄດ້, ບັນຍາອັນລະນຶກຊາດຫນ້ຫລັງ (ປ.)

ບຸບພັນນະຊາດ ນ. ພືດທີ່ຄວນກິນກ່ອນ ໄດ້ແກ່ເຂົ້າທຸກໝວດ (ປ.ປຸພພັນນຊາຕິ)

ບຸບພັນທະສັນ ນ. ເດອາ ເບື້ອງຄົ້ນແກ່ງຄັ້ນ, ຍານເຊ້ົ່າ (ປ. ປຸພພັນທສນ)

ບຸບໂພ ນ. ນ້ຳໝອງ, ນ້ຳຕລຶ່ງ (ປ. ປຸພ)

ແບບ ນ. ແຜ, ລິຢ່າງ, ລ້ຽງ, ຮູບ, ແມ່ເດີນ, ແມ່ໝ້ຳ.

ບອບ ນ. ຊື່ໄມ້ເຄືອແໜບນຶ່ງ ຫ່ອຍກິນຫວານໃນເປັນຢ້ຽງ ໃຊ້ເປັນອາຫານ, ອ. ຊ້ຳ, ນຸ່ນ, ເນົ່າ→ຫວານໃນ.

ບາປກັນ (ອ່ານວ່າ ບາບປະກຳ) ນ. ກັນອັນເປັນບາບ(ປ.ປາປກັນນ)

ບັພຊາ (ອ່ານວ່າ ບັບພະຊາ) ນ. ການບວດ (ປ. ປັພພຊາ) ຄຳນີ້ຖ້າຢູ່ກັບຄຳອຸປສົມບົດວ່າ "ບັພຊາອຸປສົມບົດ" ບັພຊາ ໝາຍເອົາການບວດເປັນສ່ວນໜ, ອຸປສົມບົດ ໝາຍເອົາການບວດເປັນພິກຂຸ.

ບັພຊາບັ້ນ ນ. ບົດທີ່ກ່າວດ້ວຍການອອກບວດ (ຍິນໄຊ)

ບັພຊິດ ນ. ນັກບວດ, ຊຸ້ບວດ (ປ. ປັພພຊິດ)

ບັພຕາ (ອ່ານວ່າ ບັບພະຕາ) ນ. ພຸ ເຊິ່ງ (ປ. ປັພພ)

ບຸພກັນ (ອ່ານວ່າ ບຸບພະກັນ) ນ. ກັນທີ່ເຮັດໄດ້ແຕ່ຊ່ວງກ່ອນ(ປ. ປຸພພກັນນ)

ບຸພກາຣີ ນ. ຜູ້ທຳອຸປການະໜ່ວຍກ່ອນ ຄືພໍ່ແມ່.

ບຸພກິດ ນ. ອຸປການທີ່ເຮັດໄວ້ກ່ອນ (ປ. ປຸພພກິຈຈ)

ບຸພຊາດ ນ. ຊາດກ່ອນ (ປ. ປຸພພຊາຕິ)

ບຸພທັກສິນ ນ. ທິດອາຄະເນ (ປ. ປຸພພທັກສິນ)

ບຸພນິມິດ ນ. ລາງທີ່ບອກຕ່ອນ້ຳກ່ອນ (ປ. ປຸພພນິມິຕ)

ບຸພປຸຣິສ ນ. ຄົນຊາຍຜູ້ເປັນກົກເຄົ້າສະກຸນ, ຄົນແຕ່ເກົ່າກ່ອນ (ປ. ປຸພພປຸຣິສ)

ບຸພປິດ ນ. ບິດລ້ຽ, ຄຳໄວຍາກອນພວກນຶ່ງຢູ່ໜ້າຄຳນາມ ໄດ້ແກ່ ຄຳ "ໃນ, ຂອງ, ຈ້ອຍ" ເປັນຕົ້ນ

ບຸພປໂຍຊະນິ ນ. ບຸນທີ່ເຮັດໄວ້ໃຫ້ພໍ້ນອຽງຜ່ານໄປກ່ອນ.

ບຸພປັຣຄຸນີ (ອ່ານວ່າ ບຸບພະປັນລະຄຸນີ) ນ. ຊື່ດາວຣຶກສີ ๑๑ (ຄ.)

ບຸພພາກ ນ. ລ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ, ລ່ວນຕົ້ນ (ປ. ປຸພພພາຄ)

ບຸພວິເທຫະ ນ. ຊື່ທ້ວບໃຫ່ຍ່ທ້ວບນຶ່ງໃນທ້ວບທັ້ງ ๔ ຄວາມຮັ້ນທີ່ໄດ້ຮຸ່ນ, ທ້ວບແຫ່ງຄົນຊາວວິເທຫະ, ທ່ານວ່າ ເວັ້ນອອກ.

ບ້ານໆ ອ. ອາການທ່ຽ້ວປ່ຽກຫລືທ່ຽ້ວອາຫານຊ້ານໆ.

ບຸ້ມ ອ. ຫລຸບເຂ້ົ້າ, ລັກສະນະອຽ່ງເປັນແຕ່ນຫລຸບເຂ້ົ້າ.

ບ່ຽນ ອ. ອາການຫລ່ຽນລົງໃນຂອງອ່ອນໆ.

ບ່ຽນ ກ. ເຮັດໃຫ້ຄຸກຄ້ວຍຄວາມຮ້ອນພາຍໃນ, ອົບໃຫ້ຮ້ອນ, ຄຸກຮຸ້ພາຍໃນ.

ໂບນ ນ. ພາຊນະເຮ້ດດ້ວຍໄມ້ເປັນແຕ່ນຍ່ຳລັບລ່ຽງເຂ້ົ້າໃຫ້ເປັນ

ບ້ອນ ອ. ອາການທ່ຽ້ວອາຫານຄ່ອຍໆແລະຊ້ານໆ

ບ່ອນ ອ. ໃຄ່, ໃຄ່ຫ້ັນແລະອ່ອນ, ລັກສະນະອຽ່ງດິນບ່ອນນ້ຳຄ້ອນເຖິງ ຫລື ມີນ້ຳຊຶມຢູ່ ທ່ຳໃຫ້ດິນອ່ອນ ເອ້ີນວ່າ ດິນບ່ອນ.

ບ່າວ ๑. ນ. ຄົນໃຊ້, ພິລເມືອງ, ຊາຍວ່ອນເມ່ືອໄປ.
๒. ນ. ຊາຍໜຸ່ມ.

ບ້ຽວ ອ. ບິດ, ບ້ຽງ.

ป

ป ພະຍັນຊນະອັກສອ ๑๕ ເປັນພວກອັກສອນກາງແລະໃຊ້-ເປັນອັກສອກິດພິເສດເໝືອນອັກ ป ได้ ในพยางกางคำ

ปะ ก. ละ,วาง,สละ,ถิ้ม,ปล่อย.

ปะภะสะมัง-ปะภิสะมัง-ปะภะสะมัน ม. ตัวลี, ตัมพิ, อัตรา, (ป. ปกอม) คำนี้เอาใช้อ่า ปะภอม ดั่ง สะกุนาปะภอม เป็นอัน.

ปะกัน ม. ฉิมะจำนองสักลิด สงกฉิมะกัน, อ. เสือยู่, สักลิด,มิอำนาด ดั่ง แสัปะกัน,ตลายปะกัน (ปะกัน เพ็นพะนาจาก พลิกัน ในพาสาปาลิ แปล่า ภาษบูชา)

ปะกาสนิยะบัด (อ่านว่า ปะกาดสะนิยะบัด) ม. ใบสะแดง ความรู้ ตลี คุมสมบัด (ป. ปกาสนิยปัดถ)

ปะกาลิด ม. คำสั่งเด็ดขาด, คำเอ้าพิมอำนาด (ส.ปกาลิด)

ปะกาย ม. ดาดเพ็ก, ดาด (ดาดพะกาย ก็ว่า)

ปะกาด ม. ป่าวร้อง,บอกให้รู้พื่อไป (ป. ปกาส)

ปะกิด ม. ปะกาด,แจ้งความ,สะแดง,แจ่ง,อักแจ่ง, อ. วิชาตากิด,มิชื่อยง,งาม (ส. ปกิด) "ใคร้รัก อักแจ่งตั้ง แปงกาบกอนปะกิด" (ลิบไธ)

ปะโกด ม. ล้านยางำนอน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐(ห้ กับร้อยล้านโกด) (ป. ปะโกดิ)

ปะกัน ๑. ก. ล้บรอง, ม. หลักฐับที่ใต้ใส่เป็นเครื่องรับรอง. ปะกันพัย ม. ลันยาที่ฐับปะกัน ถ้าว่า จะใช้คำลึม ไซ ตลิ ทุบผสมเงินจำนอนนึ่ง ให้แก่ผู้เอ้าปะกันใน กิดะนิดินาลพัยตากนี้ลั้น และให้ผู้เอ้าปะกันพัยล้บรอง อ่าจะลึ่งเบิ้งปะกันพัยให้.

๒. ม. ชื่เมืองแลองขุงลองแจ่บูชาม เล็นว่าเมือง ปะกัน แด่ก่อนเป็นอานาเขดลองแกด ดั่งมีคำขวัญ - แลบบิดนึ่งว่า "เพ็นลายกุบเมืองปะกันให้แล่นมาต้อย เพ็นลายล้อยเมืองล้านข้าวให้แล่นมาโลม"

ปะกาม ม. ขุมิด,ย่าง,แมด (ป. ปกาย)

ปะกิดะนัน ก. แจกออกไป (ส. ปะกิดะนัน)

ปะกิมมะกะ อ. เล็กาม้อยๆ, เลิ่งลอาย, ลับปันกัน (ป.)

ปะกอม ม. ตัวลี, ก้มพิ (ป. ปกอม)

ปะกอย ก. พ้อม, ยิม, มิ, อักแจ่ง.

ปะคอาง ก. ขอ้านขุ, ขุไอ้บ่ให้ลั้ม (ข.)

ปะโคม ก. แลบเคื่องนินดี (ข.)

ปะจุ ก. จุ, ลุเมิ, มอบใต้ (ใช้แด่ จุ ชี้า กิมิ)

ปะฉา ม. ภะฉา.

ปะจำ ก. ผู้ที่เกิว, อ. จำเพาะ.

ปะจำกาบ อ. ผู้ที่ยงภาบลุเมิ, ผู้ในจำเพาะกาบางาม.

ปะจำเมือง ม. ดาดพระขุที่ออกแด่ดิลค้ำ สงกว่า ดาดปะจำเมือง ตลิ ดาดขุจัว.

ปะจัก อ. แจ่มแจ้ว, คักแม่, เต็มคักแม่ (ป. ปจักข อ. ปจักข)

ปะจัน-ปะจันยาม ก. ลู้ยิบ, ดี่ล้าม (ป. ปจันทลิ)

ปะจันละ อ. ที่ลุดแลม, ป่ายแลดแลม (ป. ปัจจันด)ปะจันละลาม ม. บ้านป่ายแลม,บ้านนอก.ปะจันละลิมมิด ม. ดาแลงป่ายแลดแลม. ปะจันละปะแพด ม. ปะแพดป่ายแลม.

ปะจาบ ก. ปะกาดความลือ (ส. ละจาล อ่านเอ็ดใต้แล็ด หลาบ)

ปะจิบ ก. ลู้ยิบ, ดี่ล้าม, มิบพั้, ปะลิบ "ลายที่ลุกล่องบ้าย ละจิบแม้พุ่นาม" (ลิบไธ) (ป. ปจันทลิ)

ปะจิบ ก. ลิบ, ถ้อบ, กับลิบนาลองเกิว, เอ้าหลือแล็ดใต้กับ ขึ้นพ้อใจในอิน.

ปะจอบ ก. จอบ, พั้.

ปะจิม ม. ทิดดาเอ็นอิก (บ้อลิม ก็ว่า) (ป. ปัจจิม)

ปะลุ ม. ล้อล้างที่ใช้องก แลละ เป็นวาตาม มักปะกอบกับคำล้อว่า ปะลุล้อ (ป.)

ปะลิก ม. มาจากคำว่า อุบาลิก-อุบาลิก (เบิ่ง อุบาลิก)

ปะลิง ม. ความล้องกาม, ความหายมาดปาถนา, ภาบยากได้ (ส. ปลุล้างค)

ปะลัยตะ (อ่านว่า ปะไลตะ) ก. ลิ้นตาย, บิบบังคับ (ป.) ปะลัยตาภาบ ม. ภาบลิ้นตาย (ป.ปลัยตาภาด)

ปะลาด ๑. ม. ภาบแนะนำ, ภาบอกสอน, ภาบบิกคาย, ภาบล้ำ (ป. ปลาสน)

๒. ม. เป็นเดนล้ำล้ำเอ็ดให้รู้เมื่อลองคนแลละล้อเป็นว่า เล็นปะลาด, ความเตลื่อนไส, ความยินดี; ก. ยินดีใต้, ปะทานใต้, มอบใต้ (ป. ปลาท)

ปะลิด ม. ความล้าเล็ด, ก. เล็ดใช้ล้าเล็ด, เล็ดให้ได้-

ດ້ງປະຄ່ຽ (ຄ. ປຄຸລິໝ)

ປະຄິປະຄາວ ກ. ນວຍສາຍໃຫ້ສ່ຽເຂ້ອວາມຄວາມປະສົງ.

ປະຄິພິພາບ ນ. ຄວາມອ່ອງໄວໃນການເຂ້ອໃຫ້ໄດ້ດັ່ງປະສົງ (ປ.)

ປະຄຸດ ກ.ເກີດ, ອອກລຸກ.

ປະເຄິດ ອ. ດີຫລາຍ, ດີທີ່ສຸດ (ປ. ປລິດຖ)

ປະຄັນຍະ ກ. ເຫລື້ອມໃສ. ປະຄັນຍາກາບ ນ. ອາການເຫລື້ອມໃສ, ຄວາມເຫລື້ອມໃສ (ປ.)

ປະຄານ ກ. ຫ່ຽໃຫ້ຫ່ຽງດ່ຽກັນ, ເຂ້ອໃຫ້ເລ້ຽງກັນຈົນແຈບ.

ປະຄົບ ๑. ກ. ພົບ, ປ້ະ, ນ. ການເກີດຂ້ນ (ຄ. ປຄວ)

๒. ນ. ຊ່ຽວາລິທີ ๑ ດ່ຽວກວາລິເຜວດ້ນເປ້ນວາລິສຸນ ດ້ນ ອ່ານ ວາລິປະຄົບ ຫລ ພ້ຄພາ ກ້ງກັບເດ້ອນຫ້ກ (ຄວນໃຊ້ພ້ວ່ຄົບ)

ປະຄົມ ກ. ປ້ນກັນ, ຄົນເລ້ຽກັນ.

ປະຊາ ນ. ສຸ່ຄົນ (ປ. ປຊາ)

ປະຊາກວນ ນ. ສຸ່ພົລເມ້ອງ, ສຸ່ຄົນທ່ວໄປ, ສຸ່ຄົນແລະລ້ດທ່ວໄປ (ປ. ປຊາກວ)

ປະຊາຊົນ ນ. ສຸ່ຄົນ, ສຸ່ພົລເມ້ອງ

ປະຊາທິປະໄຕ ນ. ລະບ່ງບການປົກຄ່ອງປະເທດທ່ີ່ເຄ້ອງຄວາມຄວາມເຫ້ນສຸ່ພົລເມ້ອງເປ້ນໃຫ່ຍ່ (ປ. ປຊາທິປເຕຍຍ)

ປະຊານາດ ນ. ພລະນິນ, ພລະເຈ້ົ້າແຜ່ນດິນ, ຊ່ຽເປ້ນທ່ີ່ເທ່ີ່ງຂອງປະຊາຊົນ (ປ. ປຊານາຖ)

ປະຊາປ່ຕ ນ. ເຈ້ົ້າແຫ່ງສຸ່ຄົ, ນາຍຄົນ (ປ. ປຊາປ່ຕ)

ປະຊາບານ ນ. ການປົກຄ່ອງພົລເມ້ອງໃນລ່ອແລວ (ປ.ປຊາປາລ

ປະຊາພ້ບານ ນ. ສຸ່ປົກຄ່ອງພົລເມ້ອງ, ການປົກຄ່ອງຊາວເມ້ອງ (ປ. ປຊາພ້ປາລ)

ປະຊາຊາວ-ປະຊາຊາລ່ອນ ນ. ສຸ່ພົລເມ້ອງ (ຄ. ປ.ປຊາຊາລຸ)

ປະຊ້ດ ຄ. ໃກ້, ແປ "ປະຊ້ດແພ່ເຈ້ົ້າພູນໃຫ້ພລະຍລ່ອເມ້ອງ (ລິນໄຊ)

ປະຊັນ ກ. ເລ້ົ, ລຸ້, ຂ້ນລຸ້.

ປະຊຸມ ກ. ຊຸມນຸມ, ໂຮມກ້ນປຶກສາຫາລ.

ປະຊ່ອນ ກ. ເຈ້ັ້ນໄລ້ (ສ່ວ້ລ້ນເຈ້ົ້າ) (ພ.)

ປະຍຸກ ກ. ອົກແ່ອ່ງໃຊ້ໃຫ້ເປ້ນປໂຍ (ກ້ງກັບສ້ບ້ອ້ພຍາສ່ວ່ານ່ອ່ Apply) (ຄ.ປຍຸກລ)

ປະເອ້ (ເບ້ົ່ງປ້ເອ້)

ປະຍຸ ກ. ຄ້ບເຂ່ອກ້ນ, ເຂ່ອກ້ນ, ດ້ນ້ (ຄ. ປຍຸທ)

ປະຍຸນ ນ. ເຄ້ືອແ່ນ, ສ້ນ້ອ (ຄ. ປຄ.ຍຸຄ ແລະຄ່ ປ.ຍຸ-ນ້ ຄ້ນ ປ.ຍຸ-ນ ແ່ນ ປ.ຍຸ-ນ ແ່ນ ປ.ຍຸ-ນ ແ່

ເນື້ອຄວາມຂອງຄຳຫຼືຄວາມໝາຍໃຫ້ກ້ວາງຂວາງໄປ-ຫລືອະທິບາຍຄຳສຸພາສິດອອກໄປໂດ້ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ, ອີກຢ່າງນຶ່ງ ໝາຍເອົາປັນຍາວັນຄືເຫັນຫົນໝາຍໜ້າໂດ້ຖືກ-ດ້ອງ ກໍນັບເປັນ ອັດຖະປະຕິສັນພັນ. ຄ/ໜ້ນະປະຕິສັນ ພັນ ປັນຍາອັນຜຸດໃນໜ້ນ ຄືຮູ້ຈັກຫຼືເວົ້າໃຈຄວາມຄຳ ຕັນໃນຄວາມອະທິບາຍອັນກ້ວາງຂວາງນາ ເປັນຫລັກ ຫລືຮູ້ ຈັກຫລ່ວ ຫົນຂ້ຽນນີ້ ເກີດນາຜ່ານໜ້ນຢ່ານັ້ນຢ່ານຖືກຕ້ອງ. ປ/ນິຜຸດຕິປະຕິສັນພັນ ປັນຍາອັນຜຸດໃນພາຍ ຄືຮູ້ຈັກ ໃຊ້ຄຳເວົ້າພິຕິພິງານພາໃຫ້ສັ້ງເລົ້ວ ໃຈ ງ່າຍຜ ແລະ ເຊື່ອຟັງ ອອກຈົນຮູ້ພາຍ ຫ ງ ປະໜ ໂດ້ດີ. ຄ/ປະຕິພານປະຕິ ສັນພັນ ປັນຍາອັນຜຸດໃນໃຫ ຫົນປັນຍາ ອ ງ ໄ ອ ຍ - ນາ ກ ອ ຜ ຫົ ຖ ານ ໂ ຖ ກ ຕ ້ ອ ງ ໝ ະ ຍ ມ ໃ ນ ພ ັ ນ ພ ັ ນ ໃ ອ.

ປະຕິພານ ນ. ຄຳຫົ້ນສັນຍາ, ການໃຫ້ຄຳຫົ້ນສັນຍາ, ກ. ໃຫ້ຄຳຫົ້ນ ສັນຍາ (ປ.)

ປະຕິພຸທ ກ. ຮົບດ ວ ຍ, ຮ ້ ຮ ົ ບ ກ ັ ນ (ປ. ປ ຕ ິ ພ ຸ ທ)

ປະຕິພົນ ນ. ຜ ນ ບ ລ ຳ ລ ັ ບ ເ ປ ຶ ່ ອ ງ ນ ັ ນ ເ ດ ືອ ນ ປ ີ (ປ. ປ ະ ຕ ິ ພ ົ ນ ນ ະ ຜ ່ ອ ຳ ລ ັ ບ ເ ປ ຶ ່ ອ ງ ນ ັ ນ ເ ດ ືອ ນ ປ ີ) (ປ .

ປະທຸລອ້ວຍ (ອ່ານວ່າ ປະທຸດລະອ້ວຍ) ກ. ຫ້ວໍ້ຫ້ວຍ, ບຸງຄຸບຸງນ

ປະເທລຣາດ ນ. ປະເທດທີ່ຕັ້ນລ່ອຍປະເທດອື່ນ (ປ. ປເທລຣາຊ)

ປະທາຍ ນ. ດິນຊາຍປະຄົນປຸນແລະນ້ຳໜຸງຣາ ສຳລັບກໍ່ ຫລືໂບກ ວິນຈີ (ຣ. ປະທາຍ ອ່ານ ປັ໋ນຕ້ານ)

ປະທານປໍ່ເພັດ ນ. ດິນປະທາຍຢ່ານດີ, ຊາຍປະຄົນປຸນແລະຢ່ານໜຸງ ຢ່ານແຮງແລະທົນທານ.

ປະທັດ ນ. ແບບ, ແມ່ພິມ, ບັນທັດ (ຣ. ປະທັລ)

ປະທັລຖານ (ອ່ານວ່າ ປະທັດລະຖານ) ນ. ແບບແຕ້ມສຳລັບຖືເປັນທາງປະຕິບັດ (ຣ.)

ປະທເທ ນ. ບ້ານເມືອງ, ແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ອາຄົນຊາວນຶ່ງ (ປ. ປະເທລ)

ປະທານ ນ. ຫົວໜ້າ, ຜູ້ເປັນໃຫຍ່ໃນໝູ່ (ປ.)

ປະທີບ ນ. ເຄື່ອງໄວ້ບູຊາເຮັດດ້ວຍຫຸ່ນໄມ້ປະຄົນເຄື່ອງຫອມ ແລ້ວເອົາໂອບຕໍ້ໄມ້ນ້ອຍໆ ແຕ່ໃນພາສາປາລີ ຫມາຍເອົາໜຸງນ, ອະກຸງໆ ໂຄມ, ແຂວນລ້ວງ (ປ.ປະທີປ)

ປະທຸບ ນ. ເຄື່ອງໄວ້ບູຊາເຮັດດ້ວຍຫຸ່ນເຄື່ອງຫອມແລະຮ້ອຍດ້ວຍເຊືອ (ປ. ປະທຸປ) (ໃຊ້ວ່າ ທຸບ ຊຶ່ງ ກັນ)

ປະທອນ ກ. ໄປ, ດຸ່ງອໄປ "ເຖິງເມື່ອເດືອນຫົກໃຫ້ປະທອນ-ໜຸງອຫລາຍແຫ່ງ ລຸ້ງໜ້ານ້ອຍແລະຮ້ານຮອນໃຮ້ຂົນອອຣ໌" (ຂົນໄຊ) (ໃຊ້ ທອນ ຊຶ່ງ ກັນ)

ປະທຸມ ນ. ດອກບົວ, ບົວຫລວງ (ປ. ປທຸມ)

ປະນ້ດາ ນ. ເຫລ (ປ. ປນ້ດາ)

ປະນິດ ອ. ລະໜຸງດ, ດີ (ປ. ປນິດ)

ປະນີທານ ນ. ການຕັ້ງຄວາມປາຖນາ (ປ.)

ປະນີນທິນ ນ. ທຸກໆຄົນ, ຣເນົາ, ປະຕິທິນ "ເປັນປະນີນທິນທຸກຄ່ຳເຊົ້າ (ປ. ປຕິທິນ)

ປະນີປະນອມ ກ. ຫ້ຳໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕ່ອງກັນ, ຄົບຫ້ວນໃຫ້ດີກັນ.

ປະນົມ ກ. ຍົກມືຂຶ້ນນົບ.

ປະນານ ນ. ການຂັບໄລ່ (ປ.)

ປະນອມ (ເບິ່ງ ປະນີປະນອມ)

ປະປາ ນ. ນ້ຳກ້ອກ, ນ້ຳລ້ານ, ນ້ຳລ້ານທີ່ໃສ່ໜຸ້່ງຂຶ້ນມາໃຊ້, ນ້ຳທີ່ແຈກຢ່າຍໃຫ້ຄົນທົ່ວໄປ (ປ. ປະປາ)

ປະປ່ງອ-ປ່ງອ ອ. ອ່ອງໄອ "ປະປ່ງອໄອ ໂອຍຍິ່ງຂັບແຫລ" (ເວໄຍ)

ປະພາ ນ. ແລງ, ແລງລ້ານ, ແລງໄພ (ຣ.)

ປະພາກວນ ນ. ຜູ້ເຮັດແລງລ້ານ ຄືວາເລັ໋ນ (ຣ. ປຣຸພາກຣ)

ປະພາຄານ ນ. ກະໂຈມໄຟ, ທອນໄຟ, ຕຸ້ງທີ່ມີແລງໄຟເພື່ອຂັບຍານ-ໃຫ້ຮຸ (ຣ. ປຣຸພາຄານ)

ປະພານພິນ ນ. ຂັ້ນທີ່ເປັນຄ້ານນຸ່່ງຂອງຣາຊະພຸທຮຸບ.

ປະເພນີ ນ. ທັນນຸງນ, ແບບແຜນ, ຮີດຄອງ (ປ. ປເວນີ)

ປະພັດຣວນ ນ. ຣິເຫລ້ານຍັບໆ, ຄວາມບໍ່ຮຸ້ດ (ປ. ປພັລຣ)

ປະພາດ ๑. ກ. ຕັ້ດ, ບວກ, ເວ້ົ້າ (ປ. ປພາຣ)

๒. ກ. ດຸ່ງອໄປ, ດຸ່ງອຕໍ່ນ, ຢູ່ແຮມຄືນ (ຣ.ປຣຸວາລ ປ. ອິປປວາລ)

ປະພຶດ ນ. ຄວາມເປັນໄປກຸ່່ງວດ້ວຍການເຮັດ ຫລື ການປະຕິບັດ ອັນ, ການເຮັດ, ເຫດ, ກິຈເຕ້ົ, ກ. ເຮັດ, ເຕ້ົນຳ, ປະຕິບັດ (ຣ. ປຣຸວຶ)

ປະເພດ ນ. ຢ່ານ, ແນວ, ຊະນິດ, ລ່ວນ, ຄວາມລ່ານກັນ (ປ. ປເພທ)

ປະພັນ ກ. ແຕ່ງ, ຮ້ານາ, ນ. ຄຳກາບກອນ (ປ.ປພັນທ)

ປະພານ ນ. ແກ້ວຢ່ານນຶ່ງຣິແດງອ່ອນເກີດຈາກຫີນໃຕ້ທະເລ (ປ. ປວາລ)

ປະໝຸກ ນ. ຫົວໜ້າ, ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າ (ປ. ປມຸຣ)

ປະມິງ ນ. ການຫາປາ, ເຄື່ອງເອົາປາ, ນອງ ... (ຣ.ປະມິງ ອ່ານ ນອງ ດັ່ງນັ໋ນ ຄຳວ່ານອງ ຕ້ານຈະມາຈາກ ປະມິງ ນັ໋ນເອງ)

ປະມານ ນ. ກະ, ກຳນົດ, ຄະເນ, ເອງ (ປ.)

ປະມຸນ ກ. ຕື່ນ, ແຕມ, ເຂ້ົ້ງຂາຄ້ານ, ໃຫ້ຂາ ... ລ້ານ ຂັບເຫົ້ານ້ຳ ຫລື ກ້ຳລ້ານ.

ປະມອນ ກ. ໂຮມນາ, ໂຮມ, ຫ້ອນ.

ປະຍະ ອ. ຍືນ, ໃຊ້ເປັນບົດໜ້ານ້ຳຄຳນາດ ດັ່ງ ປະຍະໂລກ - (ປ.)

ປະຍະມະ ອ. ຢ່ານຍິ່ງ (ໃຊ້ຢູ່ໜ້ານ້ຳຄຳຍືນລ່ວນຫລາຍ) (ປ.)

ປະຍະມານຸ ນ. ອັດຖຸພັນຂນາດນ້ອຍທີ່ສຸດ ບໍ່ສາມາດແຍກອ່ອຍອອກໄດ້ ອີກ (ປ. ປຍະມະ+ອະນຸ)

ປະຍະມາພິໄຫ ນ. ຊື່ຢ່ານຍິ່ງ ຄື ນາມພຣະເຈ້ົ້າແຜ່ນດິນ (ປ. ປຍະ-ມະ+ອະພິເທຍຍ)

ປະຍະມາພິເຣກ ນ. ອະພິເຣກຢ່ານຍິ່ງ ຄື ການຕັ໋ຮຸ້ເປັນພະພຸທເຈ້ົ້າ

ປະຍະເມຣວນ ນ. ຜູ້ເປັນໃຫຍ່ຢ່ານຍິ່ງ, ພຣະອິຣວນ (ຣ.)

ປະຍະເມ ນ. ຊ້ານຸ ຄື ພິ (ຣ.)

ປະຍັຍຍາ (ອ່ານວ່າ ປະຍັດຊະຍາ) ນ. ວິຊາກຸ່່ງວດ້ວຍວິທີການຮຸ້ແລະຄວາມຈິງ (ຣ.)

ປະຣັນນີ (ປະຣັດລະນີ) ນ. ເຄື່ອງໝາຍຄວາມຮຸ້ ? ນີ້, ຄຸ້ານ.

ປະອັ້ວຢຸບັ້ນ (ອ່ານວ່າ ປະອັ້ວອະຢຸບັ້ນ) ນ. ປ້ອຈຸບັ້ນ.

ປະອັ້ນປະອາ ວ. ສືບໆກັນມາ, ເກົ່າກ່ອນ (ລ.)

ປະອາຊັ້ຍ ນ. ຄວາມພ່າຍແພ້ (ປ. ປະອາຊຍ)

ປະອາມາວ ນ. ຄວາມຖືຕຸ່ນ (ໃຊ້ວ່າ ປະອິມາວ ກໍມີ)

ປະອິ ເປັນຄຳອຸປສັກໃນພາສາປາລີ ຄຳສັ້ນໃຊ້ວ່ອນໜ້າຄຳອື່ນ ແປວ່າ ອ້ອມ, ຮອບ ດັ່ງ ປະອິວ່ານ ເປັນຕົ້ນ.

ປະອິກັ້ນ ນ. ຄວາມຄະນຶງ, ຄວາມໃຈ່ໃຈ, ຄວາມຕຶກຕອງ (ປ. ປຶອິກັ້ນປ)

ປະອິກັ້ນມາລາ (ອ່ານວ່າ ປະອິກັ້ນປະມາລາ) ນ. ອະປຸງປະກິຍາໃນໃຈ ຂອງຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຄາດຄະເນ, ຄວາມຕຶກຕອງໃນໃຈ. (ປ.)

ປະອິກັ້ນ ກ. ປຶອິກັ້ນ, ຈຳນົນ, ຂະຫຍາຍ, ອົກແຂ່ງ, ກຳນົດໃນໃຈ, ປົບຄົ້ນ, ຫາ, ລາພອນ (ປ. ປຶອິກັ້ນ)

ປະອິຂານ ນ. ປຶອິຂານ, ເຄື່ອງໃຊ້ຂອງພຶກສຸໃນພຣະພຸທສາສນາ ມີ ๘ ຢ່າງ ຄື ຕັ້ງອະນິ, ຕັ້ງຈີວອນ, ຕັ້ງສັ້ງຄາ, ບາດ, ມີດແຖ ຫລື ມີດຕັດເລັບ, ເຂັ້ມ, ຕັ້ງມັດແຂວ, ຕັ້ງຜ້ານ້ຳ. (ປ. ປຶອິຂານ)

ປະອິຂານໂຈນ ນ. ຕ່ອນຕັ້ງນ້ອຍໆທີ່ບໍ່ໃຊ້ນຸ່ງໝົ່ນ ດັ່ງ ຕັ້ງແໜ່ນເຂັ້ນຈົ້ນ ພຶກສຸນຳມາໄວ້ສຳລັບໃຊ້ສອຍໄດ້ (ປ. ປຶອິຂານໂຈລ ແປວ່າ ຕັ້ງໃຊ້ສອຍ)

ປະອິຄັ້ນ ນ. ເຮືອນ, ຄຳທີ່ແນ່ນອນ, ຄວາມກຳນົດຖືເອົາ, ກ. ຖື, ຈັບ, ນັບ, ຄະເນ, ປະມວນ (ປ. ປຶອິຄັ້ນ)

ປະອິຈາກ ກ. ລະໄຕ້, ແຈກຢາຍ (ປ. ປຶອິຈາຄ)

ປະອິຈາອິກ ນ. ຄົນໃຊ້ (ປ.)

ປະອິຈາອິກາ ນ. ຍາວໃຊ້, ເມັ່ງ (ໃຊ້ແ ປະອິຈາ ກໍມີ)

ປະອິຊັ້ດ (ເບິ່ງ ປຶອິຊັ້ດ)

ປະອິຊຸດທິ (ເບິ່ງ ປຶອິຊຸດ)

ປະອິຊັ້ນຍຸ ນ. ຜູ້ຮູ້ຈັກປະຊຸມຊົນແລະກິຍາທີ່ຈະຕ້ອງປະພຶດຕໍ່ປະຊຸມຊົນນັ້ນໆ.

ປະອິເຂດ ນ. ຂໍ້ຄວາມທີ່ໂຮມມາໄວ້ເປັນໝວດໆ, ການກຳນົດ (ປ. ປຶອິເຂຫ)

ປະອິຊົນ ນ. ຄົນແຕ່ລ້ອນ, ຄົນໃກ້ຄ້ຽ, ປຶອິອາຍ (ປ.)

ປະອິຍາຍ ກ. ອະທິບາຍ, ອະທິຍ່າງກ້ວາງຂວາງ, ນ. ການຂອບ, ການເວົ້ານິທານ, ຢ່າງ, ທາງ, ຫົນທາງ, ການເວົ້າອ້ອມ, ນັບທາງອ້ອມ.

ປະອິຍັ້ດ-ປະອິຍັ້ດຕິ ນ. ການຮ່ຳຮຽນພຣະໄຕປິດົກ (ປ. ປຶອິຍັ້ດຕິ)

ປະອິຍັ້ດຕິພັ້ນ ນ. ທັ້ນທີ່ຮ້ອງຮ່ຳຮຽນ ໄດ້ແກ່ພຣະໄຕປິດົກ (ປ.)

ປະອິໂຍໂຄານ ນ. ທີ່ຈຸດລົງຢ່າງປຶອິບຸນ, ກ. ຈຸດ, ຈຸດແລ້ວ.

ປະອິດະ ນ. ເຄື່ອງປ້ອງກັນ, ຄວາມປ້ອງກັນ, ພຣະພຸທມົນ (ປ. ປຶອິດ)

ປະອິດຸມ ຸ ຄຸນ (ອ່ານວ່າ ປະອິດະມຸງຄຸນ) ນ. ການຈຸດພຣະພຸທມົນເພື່ອເປັນມຸງຄຸນ (ປ.)

ປະອິເທ-ປະອິເທນາ ນ. ຄວາມຮ່ຳໄຮຄ້ອຍຄວາມເສັ້ງໃຈ, ຄວາມຈົ່ມອ່ານ້ອຍຄວາມເສັ້ງວາຍ (ປ.)

ປະອິທັຍຕັກຄິ ນ. ໄໝ່ທາງທີ່ເຮັດກາຍໃຫ້ຊ້ວນຊົ່ນ (ປ. ປຶອິທັຍຕັກຄິ)

ປະອິນິພານ ນ. ການດັບສິ້ນ, ໝາຍເອົາການດາຍຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ ແລະ ພຣະອະຣະຫັນ (ປ. ປຶອິນິພພານ)

ປະອິພັ ກ. ປ່ຽນແປງ, ຫັນປົ່ນ, ລົບເລື້ອລາຍ (ປ. ປຶອິວັຕ)

ປະອິພັ້ນ ກ. ແຕ່ງ, ຮ້ອຍ, ຖຸກ (ປ. ປຶອິພັ້ນທ)

ປະອິພາຊິກ ນ. ນັກບວດຖືໝ່ອງນອກພຣະພຸທສາສນາ, ເຫດຍິ່ງໃຊ້ວ່າ ປະອິພາຊິກາ (ປ. ປຶອິພາຊິກ)

ປະອິພາດ ກ. ເວົ້າອະທິບາຍ, ວ່າ, ເວົ້າຂັ້ນ (ສ. ປຶອິພາສ)

ປະອິໂພກ ກ. ກິນ, ຈັບຈ່າຍ, ໃຊ້ສອຍ (ປ. ປຶອິໂພຄ)

ປະອິມານ ກ. ປະມານ, ກຳນົດຄວາມໜ້ອຍຫລາຍ (ປ.)

ປະອິມິນທິນ ນ. ວິງລ້ອມ, ວິງມົນ, ຄວາມຮຽບຮ້ອຍ (ປ. ປຶອິມັນທລ)

ປະອິລັ ກ. ແລກປ່ຽນ, ປ່ຽນແປງ (ດັ່ງດຽວກັນ ປະອິພັ)

ປະອິວາດ ນ. ການຢູ່ແຮມຄືນ, ຊື່ກັນທີ່ພຶກສຸຕ້ອງອາບັດສັ້ງຄາທິ - ເສດແລ້ວຕ້ອງປະພຶດ (ປ. ປຶອິວາສ)

ປະອິວານ ນ. ປຶອິວານ (ປ.)

ປະອິເວນ ນ. ປຶອິເວນ (ປ.)

ປະອີດິກ ກ. ຄຶດ, ໝັກໃຈ, ຕຶກຕອງ (ປ. ປຶອີຕັກກ)

ປະອຸນຍາ ນ. ຄວາມຮູ້ຮອບ, ກຳນົດຊັ້ນຄວາມຮູ້ທີ່ເລັ້ງໄດ້ຈາກພຣະຫາອຸທຍານັ້ຍ (ປ.)

ປະອຸຫານະ ນ. ຄວາມເລື່ອນລຸບ (ປ.)

ປະໂອທິ ນ. ທີ່ປຶກສາຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນໃນທາງນິຕິ ຄືແບບແຜນປະເພນີແລະກິດໝາຍ (ປ. ປຸໂຣຫິ)

ປະໂລ ກ. ອອຍ, ເຮ້ົ້ອໃຫ້ໝັ້ນໃຈ.

ປະວັ ນ. ຄວາມເປັນໄປ (ປ. ປວັຕຕິ)

ປະວາຍະນາ ກ. ຍອມໃຫ້ຄ່ຳ, ຍອມໃຫ້ວ່ານ້ຳກ່ອນດຶ່ມດຶ່ນ (ປ.)

ປະວາວ (ເບິ່ງ ປະພາວ)

ປະວານ ນ. ແກ້ວຢ່າງນ້ຳຍີແດງອ່ອນ ເກີດຈາກຫີນໃຫ້ພະເລ-ແກ້ ປະພານ ກໍວ່າ (ປ. ປວາລ)

ปะ, - ปา

ปะถุอดี ม. อ่าว, ความเป็นไป (ป. ปวัตติ)

ปะเวณี ม. ภาวเป็นเชื่องกันวานธีอคอา, ธีอคอาภาว ฮ่วมฮ้าอาว, ภาวปะพือสิบอีกันมา (ป.)

ปะสาขุ ม. ภาวดี, ภาวล้ำ, ก. ล้ำ, ล้ำใต้ตาย, ดี.

ปะสีอ ม. นิกฮเมอมื่า จำพอกนิกเป้อบ้า.

ปะฮุง ม. นิกฮเมอมื่าจำพอกภาคภีมหางบ้า "นิกปะสีอ - ปะฮุงบมีพุงมฮะเป้อบ้า" (เถอลับอะ)

ปะหยา ก. จ่างตาง, โอ่อ่า, ถือโอ, ห่าใต้ฮุงงอ้างตาย.

ปา ๑. ม. ชื่โฮมอาวลัอ่ยู่น้ำชื่ตายใจ้อ้อยเตือก ลาวฮเม มีเก้อ ลาวฮเมอบ่มีเก้อ; อื่า มีชื่อื่ไปนี้:

"ปากะฮยา ม. ปาฮเมอมื่าอีอน้อยมีง่างลาวง่างรูบคีปากีอฮ่า เป็นปาฮยาวน้อย อีอพี้มื่อมื.

ปากะเอือ ม. ชื่ปาฮเมอมื่าอีอฮเม เก้อฮลเป็นปาฮยาวน้อย

ปากะมัน ม. ชื่ปาฮเมอมื่ามีเก้อเอือใหญ่ รูบคีปาลาว.

ปาก้า ม. ชื่ปาฮเมอมื่าอีอคีปาค้ฮ่าเอือน้อยเอือใหญ่ มักยู่ ลาวพ้อยน้อย หลื บอกฮลาง.

ปาก่า ม. ชื่ปาฮเมอมื่าอีอคีปาเล้า ฮ่อนิมเฮละใหญ่กล่า ปาเล้า.

ปาแลา ม. ชื่ปาเก้อมื่ามีเก้อ อีอคีปาลาวอฮ่อใหญ่และรูบลาว.

ปากือ ม. ชื่ปาฮเมอมื่าบ่มีเก้อ อีอกินเอือใหญ่มีง่าง.

ปาโก่ม ม. ชื่ปาฮเมอมื่าล่างองกันกับปาก้ำฮ่อเอือใหญ่กล่า ปาก้ำ

ปาอี้เสิ้ง ม. ชื่ปาฮเมอมื่าอีอน้อยบ่มีเก้อ ง่างฮาฮเฮาพ้าลิมุน.

ปาแฮ้ ม. ชื่ปาฮเมอมื่าบ่มีเก้อ รูบคีแฮ้ เป็นปาฮยาวเอือใหญ่

ปาเล้า ม. ชื่ปาฮเมอมื่ามีเก้อเอือน้อยอ้มก้างตายและแลา มักยู่ลามพวงและต้อย.

ปาเล้าเพอ ม. ปาเล้าฮเมอมื่าเอือใหญ่บ่มีก้าง ได้ฮเมอมาจากล่างปะเพอ.

ปาลาว ม. ชื่ปาเก้อพอกมื่า เก้อลีลาว เป็นปาพยาวน้อย

ปาแอ้ไก้ ม. ชื่ปาฮเมอมื่าบ่มีเก้อ แฮ้มีแอ้ยู่แฮ่มลิบล้างบอก เป็นปาฮยาวน้อย.

ปาลิบ ม. ชื่ปาฮเมอมื่าบ่มีเก้อ อีอแพะเมื้อล่อน มีแอ้คิม ตาลาย.

ปาคี ม. ชื่ปาฮเมอมื่า มีเก้อ อีอกินยาอ.

ปาเคิ่า ม. ปาฮเมอมื่าบ่มีเก้อ เป็นปาฮยาวเอือใหญ่อีอคีปากีอ ฮ่อนิมเฮละใหญ่กล่า.

ปาจุ ม. ชื่ปาฮเมอมื่าบ่มีเก้อ เป็นปาฮยาวเอือใหญ่ยู่น้ำพะเอ ปาจุก ม. ปาฮเมอมื่า บ่มีเก้อ อีอกินยาวและมีง่างยู่ห้าสองล้าง.

ปาแดา ม. ชื่ปาฮเมอมื่า อีอคีปาเฉือน แล่ลิบแดา.

ปาเดือ ม. ปากะเดือ.

ปาตอา ม. ชื่ปาฮเมอมื่า เก้อฮลและก้างที่ตายอีอฮเม

ปาฮอบ ม. ชื่ปาฮเมอมื่า เก้อฮล อีอน้อยและฮเมเก้อมี ขาว.

ปาฮู ม. ชื่ปาฮเมอมื่า ยู่น้ำพะเอ เป็นปามีเก้อ อีอ ฮยาวลายมื้อ.

ปาไย ม. ชื่ปาฮเมอมื่าอีอคีปาลาว.

ปามีกเอีา ม. ชื่ปาฮเมอมื่า เก้อลายคีมมีกเอีา.

ปาบาง ม. ชื่ปาฮเมอมื่าเมื้อล่อน บ่มีเก้อ.

ปาบู่ ม. ชื่ปาฮเมอมื่า เก้อฮลมีมุนอีอน้อยคีปาค้ฮอ้ฮและ

ปา -

ปา ป่า ป่า

ลั้น.

ปาบึก ป่าบึก ป่าบึก ป่า

ปามาถิปาต น. การทำชีวิตของตนให้ตั้งอยู่, การล้างตัด (ป. ปามาถิปาต)

ปามิ ๑. น. ย่ามี, (ป.)
๒. น. ตัด, ศิน, อ. มีสิ่งนั้นใจอยู่, ยังเป็นอยู่ (ป.)
ม. น. ความเป็นญาติ (ส. ปตามิ)

ปามิยะ น. น้ำที่ควนดื่ม (ป.)

ปาปะ น. บาป (ป.)

ปาพิต น. คำเป็นประหาน, คำปาลี, พุทธัจนะ, คำของพระพุทธเจ้า (ป. ปาวจน)

ปาฮะนิ น. คุณความดีที่ควนพ้นเพ้า(มี ๑๐ อย่าง คือ ทาน, สีล, เนกขัมมะ, ปัญญา, วิริยะ, ขันติ, สัจจะ, อธิษฐาน, เมตตา, อุเบกขา) คุณความดีที่พ้นเพ้านา, คุณสมบัติที่พาให้เป็นใหญ่ (ป.)

ปาวาสิก น. อาบัติหนักเบื้องต่ำกว่าปาราชิก เป็นอาบัติหนัก ต้องแล้วอาจจากความเป็นภิกษุ (ป. ปาสาสิก แปลว่า ที่นับว่าให้ภิกษุพ้นจากสามเณร)

ปาวิสาต-ปาวิกะสาต น. ขั้นไม้สลับในสอบพระยนต์, ขั้นหวาย - ตลาว (ป. ปาวิกสาต)

ปาสัย น. ชื่อปราบนิ้วที่พระพุทธเจ้าเคยประดิษฐานเป็นที่ประชาชนโดนิ้วที่อยู่ในป่านั้น, ชื่อพระพุทธเจ้าปางนึ่ง ที่มีรูปช้างยืนว่า อย่างว่า พระปาสัย (ป.ปาสิเลยยก)

ปาลิ น. บาลี, พาสาที่ใช้เป็นหลักในพระพุทธศาสนาแต่เดิมมา, พุทธัจนะ (ป.)

ปาตุโภยะปุคคิน น. ผู้ควนได้รับของต้อน, พิกษุ (ป.ปาตุเภยยปุคคล)

ปิ อ. น้อย และ สั้น (ควายเขาปิ)

ปิอา น. พี่ (ป.)

ปิตุ น. พี่. ปิตุศาต น. การฆ่าพี่ (ป. ปิตุฆาต)ปิตุพน น. บ้านพี่, บ้านเกิดเมืองเป็น (ป.)

ปิตุถลา น. ป้า (ป. ปิตุจฉา)

ปิตุลา น. ลุง (ป.)

ปิยะ อ. ที่รัก (ป.)

ปิลันธะนะ น. เครื่องประดับ (ป.)

ปิปาย ก. เอ้า, เอ้าย่างกล้างดาว (ป. อะปิปาย)
"ปิปายลงงม่อนพิพายฟ้า" (เจือง)

ปี ๑. น. เวลาละยะโลกตั้งอ้อมดาวเอ้นรอบปีงนึ่ง ปปร-
อัน, ละยะ ๑๒ เดือนดาวนถือยะคะติ.
๒. น. ดอกก้อย, ภาษาที่ขุ้นดอกก้อย, ยอดหางที่ขุ้นรูปคือก้อย ธงก ดอกปี.

ปี่ น. ตลดตลีป้างสำลับเป่าให้ะเป็นเพงนิตลายย่าง คือ ปี่แต้, ปี่แว้, ปี่ตลู้, ปี่แก้ว เป็นอื่น.

ปี้ น. ใบบัตละแดงอ่าได้เสี่ยงเงินค่าอาหารแล้ว, บัต, อ. อ่า.

ปีลาต น. ธี (ป. ปีลาต)

ปีกก น. กะต่า, ตอดคำลอนในพระพุทธวจนา (ป.ปีตก)

ปีติ น. ความอิ่มใจ, ความยินดี (ป.)

ปีฤะ น. ตั้ง (ป.)

ปี อ. ตึก, ปึก

ปี้ อ. อ่าตลาย.

ปุนัพสุ (อ่านอ่า ปุนับพะสุ) น. ชื่อดาวฮึกที่ ๗ นิ ม ต่อย คือ ดาวละเพิงคำ หลี ดาวหิดเลือ (ป. ปุนัพพสุ)

ปุระ อ. ข้างหัว (ป.)

ปุรานะ น. บุราน, ชื่อคัมภีร์ในลาสนาธีนวุ (ป.)

ปุรังคาธึก อ. เป็นเครื่องนำหัว, เป็นหัวหัว. (ป.)

ปุโรหิต (เบิ่ง ปะโรหิต)

ปุ ๑. น. ล้ำแผ่นดิน้ำ นิดดาว และ มีภาษาดาวก้าม มีดิน ล ดิน.
๒. ก. เอิาของเป็นแผ่นดาวฝูงแต่ลิ่งกับพื้น.

ปู่ น. พี่ของพ่อ, ปู่ยา น. ตาของฝ่ายที่ยาดบ้านนับถือ. ปู่หลด หลี ปู่นอน น. พี่ของปู่.

ปู้ อ. บ่แตกฉน.

ปูชะนียะ อ. ควนนับถือ, ควนบูชา (ป.) ปูชะนียะลัตถุ น. ดาวที่ควนบูชา ได้แก่พระเจดีย์ และ โบดสิน เป็นอื้น (ป.)

ปูฉา น. บูชา.

ปูฉู อ. พ้นดอกน้อยๆ, พ้นดอกยาภรุพ้อยบ้า.

เป อ. บ่กิน.

เป่ อ. ผะ, พังลิง.

เป้ ๑. ก. เอิาถิงหลือดางพักใส่หลังไป, น. เครื่องใส่ดาง ใช้ พี่มักอิดใส่หลัง.
๒. อ. อาการพิมของมือหลือดานบุ้นขึดไปแต่บ่นดอก

ปฺดะ ม. ดอ, ถ่ายไปแล้ว. ปฺดพลิ ม. เครื่องหาม ที่เสี้ยมทำถ่าย (ป.)

ปฺดา ม. ดอ.

ปฺสุไข ม. ความลับลี้, ความเร้นลงอ (ป. ปฺสุเนยฺย)

ปฺสุนยะอาด ม. คำเร้นลงอ, คำลับลี้ (ป.)

แปะ อ. ใก้, แคม, มี่.

แป ๑. อ. แผ่, บี่กิน.

๒. น. ไม้อิกไก่, ไม้เครื่องเรือนที่คางยู่ยอดอั้ง, อ.ฐา, ฐาฐุอ.

ม. ก. ถ่ายความเอ้าจากพาลามื่า, เอ้าใต้เอ้าใจ ความหายแจ่มแจ้ง.

แป่ อ. แอไป.

แป้ น. พาชนะหว้าอ้อยอิมเติ ฐูบอ่ำ ปากชอม สำลับใส่เหล้า, ก. ทั้งให้ถ่วงลิง, ทั้งให้แป.

โปะ ก. โชมเล้า, ตื่นใส่, น. ปี้ชองหากไม้ที่มีนอมหางไบ้ ตั้ง หากพ้อ เป็นอั้น.

โป๊ะ น. ชื่เครื่องตั้ม เอิาไม้ป่องน้อย ๆ เธ้อ ใช้ดั้งหรือใบไม้เป็นฐุกแล้วใช้ไม้ก้าๆทั้ง เล้า โดยแยงใต้ยิางออก ยงกปั้งโป๊ะ.

โป อ. ใค่, ใหญ่, โป้, น. เครื่องตั้มกามพะมันลองจิน เธ้ดอ้อยพอๆ เหล็องลี่ลุม มีสีแดง ลาอ หางไมใช้ปั้น.

โป่ น. หิอผ้า, อ. ใหญ่ (ธี้ไก่โป่)

โป้ น. ชื่มีอมนิ้อติมที่เป็นนิ้อกิก เติ้น นิ้อโป้, อ. ใหญ่, หลาย, วุดิน "โป้ยางหล้า....."

โปกำ น. ชื่กามพะมันฝางมื่าใช้ถ้อยลองำแก่นเบ็ง เป็นคะแนน.

โปอิก น. ลูกน้อย, ลูกผ้อ (ป. โปอะภะ)

โปอามะ น. ปูฮาม (ป.)

ปฺยาะ ก. ป้อๆ, ไล่ให้โชมกัน, อ้อมไล่.

ปฺยาะม่าๆ ก. เอิาม่างกางไอ้แล้วไล่ผ้อให้ไปอำ.

ปฺ๊ยาะ น. พาชนะลามด้อยลวกรุบกินอ่ำ บ่มีธอๆ หรือลาย ใช้สำลับลางเล็องปือก.

ปี น. ไยหั้นยู่ในปือกไม้ต่างๆ ใช้สำลับเธ้อเชือก, ชื่ไม้ลำพอกที่มีปือกเป็นไย เรี้นอ่า อั้นปี มีหลายแมอ คือ ปีแก้อ, ปีมิมปิน เป็นอั้น ชื่แมงแมอมื่าอิอ-ก้ดิสิลาอๆ.

ปี้ ๑. น. โปะ, เปือกไล่, โปะลางกไม้.

๒. น. ชื่นิกแมอมื่าถิอม้วย "จิบก่าปี้เป็งตัยกะแดงดิน"

ม. อ. อ่ำ, อั้น.

ปี อ. ต้างไอ้ล้างๆ, เต้งไอ้ล้างเพิ่ง.

ปี๋ อ. ลักลมะลองสี่องลองที่เป็นแฉ่นบางๆและใหญ่.

ปี๋ยะ อ. ลงงด้งย่างมื่า (ลงงด้งปี๋ยะ)

ปี๋ง ๑. น. เครื่องด้องเอิาสั้นข้ายที่เธ้มแล้ว เพื่อหำให้เป็นป่อย ธงกล่ำ ไม้ปี๋ง.

๒. ก. อั้นโดยไอ, ความมีจับจ่วงไอ้.

ปี๋ง อ. ลาพิกามดินบ่ไอ้.

ปี๋อ น. อิน, ธี้คายลิดปะมิมกับอินพงอลำลับหาย่าเป็นอั้น.

ปือะปะ อ. พ้าอ, ไอ.

ปือ ก. ธักลา, แปงใต้ดี, หาใช้หาลายากพยาดด้อย ย่า หลิ มิน.

ปือะปั้ด ก. ปือะปั้ด.

ไป ก. ย้ายอวกหากล่อม ใช้กิงกับ มา, เป็นคำปะกอบท้ายคำกิริยาหายความอ่า ลดมิ, เล็้อย, บ่เจิา ดั้งกิน ไป, เธื้อไป.

ไป่ อ. บ่.

ไปละมิ น. อิทิกามลี่งพ้าลือและเทียพี่ลางลอง โดยมิจิงกามที่ดั้งอั้นเป็นเจ้าพ้าที่ลับลี่ง (ม. ไปธมิย)

เปิา อ. โป้, ใหญ่ยู่ภาง.

เปิ๋า น. ปิ่มิ, ก. พิ่นลิม หลิ บ้าวกหากปากก, วากามลิมพัด.

เป๊า ๑. น. ชื่นิกแมอมื่า ลินลีงอ ถิอลมากมิกเธา.

๒. น. ชื่อั้นไม้แมอมื่า, ชื่ปากแมอมื่า พ้าลากิอม้วยเป๊า ลิมเล้าพ้องแล้วไค่อั้น, อ. เป็นโป้ยู่ภาง.

ม. น. ชื่ลากพอกมื่าถิกับมาอ่า มักกินลองดินและลวกหากินกางคืน มีแลงธู่วอกหากลูด้ง ธงกล่ำ ถิเป๊า.

ป่ำๆ อ. ละมิๆ.

ป๋ำ ก. พันอั้นไม้ใต้ลิ้มลิง, หาใต้ลิ้มลิงด้อยตื้อแธง.

ป๋ำโป้ อ. ละมิโป, ละมิๆ.

ปัก อ. ก. ลุบเล้า.

ป. น. ปีก, ป่าย, ล้าง, เครื่องถางเดือนขันพะคะอีเดือนปีวนี ๑ ปัก ล้างลั่นเบื้องล่า ธุภาะปัก ฝ่อ่า ป่ายลาว คีเดือนแจ้ง, ล้างฝนเบื้องล่า ภาอะปักฝ่อ่าป่ายลาว คีเดือนมืด (ป. ปักขะ) ปักขะคะยนยาว น, อีพินัยอีกิดวนปัก.

ปักขี น. สัตนีปีก, นิก (ป.)

ปักขะตะ น. ภาษณ์ย่างอ์ (ป. ปักขต)

ปักขา-ปักขี-ปักขิน น. นิก, สัตนีปีก (ป.)

ปักข์ว์ อ. จำเพาะ, เจาะจิง, ปักฝนั่น.

ปาก ๑. น. ป่วยสำลับกินอาหาน, ป่วยฝ่าของต่างๆ ดั่ง ปากถ้วย, ปากไห้ เป็นต้น. อันหาง ธงก ปากหาง, อันหะเฉพ่อนเป็นฝ่าเล็กนา ธงกปากว่าอ, ปากฝนน้ำบ่วนไหลอิก เรียปากน้ำ, อันหางบ่วนเล็กอิงเรียปากอิง, ธงกฝหล่า ปาก ดั่ง ฝหปากปี้ง.

๒. ก. เอ้า, จาอะจา.

๓. อ. จำนอนช้วย (คำนี้ เดิมมาจากพาสาจีนล่า ฝะ ปัก ฝล้อมาเป็น ปาก ฝ่อุชาวใช้เป็นนามอ์ ฝ่างลวงนายหะหานคือเมืองปากหี่กับนายช้วย หรือบ้างกับพันได้ช้อยปี้ เมืองฝพน หี่กับนายพัน)

๔. น. ชื่อปานิเกัดผอกปี้งอิอฝพยคีปาลาวอฝ่อใหญ่กล่าปาลาว ธงก ปาปาก.

ปากกา ๑. น. เครื่องธงพังลือที่ใช้จุ่มน้ำหึก หรือ จุบเอาน้ำหึก.

๒. น. ไม้เป็นง่ามคีปากกาที่ล้าลำลับคาบเล็มพ้า ฝล้อกันให้ตั้งตรง.

ปากกั้า อ. เอ้าธงๆฝธา, เอ้าบ่ย้าน, เอ้าบ่ย้า.

ปากไก่ น. เครื่องธงพังลือ (อันเงอกันกับปากกา ๑)

ปากกึก อ. เอ้าบ่อยกเพาะตลือกไก่อันหลือก.

ปากกิบ น. ธอยฝาธองยี่งนิชุบ ๔ อ่งน บ่อมาอกันเป็น - ธอยฝบ่างธองฝา ดั่ง ธอยตักจุ, ธอยชุบ เป็นอันๆ.

ปากเก้อ อ. เอ้านิอำนาอ, เอ้านิยือ (อ่าจั่งใอเป็นจั่งฉั้น)

ปากคำ ๑. น. ชื่อปากฝนอนิเกัดธิตลือางย่างพั้นห้อง ธงก ปาปากคำ.

๒. น. คำเอ้า, คำไห้การน.

ปากง่าม น. ไม้เป็นง่าม (เบื่อ ปากกา ๒)

ปากนาม น. ลังธิตั้งชื่อใหม่ในเอลาหว่าเฤธาพิเธก.

ปากปูก อ. เอ้าหลาย, อาการได้เอ้าบ่เฉิา.

ปากปั้น ก. เอ้าคำไหกับล้ามกับคำที่ได้เอ่ามาก่อน, อ. ลักนะธองธอบปากหาชุมะพี่ธนมหลายฝะธอบปากเลื่อธลิา ธงก ก้อยปากปั้น ๆลา

ปากพ่า อ. อาการเอ้าพั้นธงๆถิดขุ่มหลายๆพี่ๆอ่างออกคาม ได้.

ปากปั้ (เบื่อ ปากเอ้อ) อ. เอ้าลั้นนิคนับถิ.

ปากหลาง อ. ขุกยาก (ขุกยากปากหลาง)

ปากหลาม ก. เอ้าน่อน.

ปีก อ. เดันพิ.

ปีก น. อะอัยอะล่าลับปีนธองนิกเป็นอั้น ฝะอธองพี่ลักนะคีปีก, ล้าง, อ. คิก, ก. หลิก, ป่าย "ชาวหลางฝะปีกพิลางล้าง" (จากเรื่องพ้าอชุ่า)

ปีก อ. พา, ปู้, ปั้นปันยา.

ปีกลา ก. อำคามเดัน, หาลือกัน, พิจาอะนาหาลิ (อ.)

ปุก ก. เอ้อไห้ลี่นจากหลับ, เอ้อไห้ลุกลั้น ดั่ง ปุกเรือน, อ. เผ้า, แก่ (ดั่งฝาปุก)

ปุกละละ น. ปุกคน, คน (ป. ปุคล)

ปุก ก. เอาพืดพันไม้ต่างๆป้างลิงอินเพื่อไห้เป็น, ฝต่างฝา, ดั้ง.

ฝก ๑. อ. ต่าง, ปลาอ (คนใช้ ฝตา)

๒. อ. เหมือน, คิ, ต่างองกัน "นางมุะพิลิละฝลัน ลอง ป่ายแกันฝปกถือคำ" (ถอลันอละ)

๓. น. ลี่ลันไม้ฝนอนี้ง ใบเป็นยอย ในอันนิยางได้ไฝลูก.

ปีก ๑. ก. พิธอกคุมไอ้ล้างเพิง, คุ้มลอง, ธักลา, ป้องกัน.

๒. น. ชื่อปานิเกัดฝนอนี้งอิอคีปาลาว ธงก ปาปีก, ธงก ไม้ที่คีมกองไอ้ในน้ำเพื่อไห้ปาเล้าฉิ้น อ่า ปีก.

ปีกเก้า-ปีกเกอ ก. ปีกหิอ, ธักลา, อุ้มชุ้ม.

ปีกกะอิ น. ลาวนุ่ลเนิเก้า, ลาวนบ่อ่างไปจากเดิน (ป. ปกอิ)

โปก ๑. อ. บี้ง่าง, เกือบเป็นบาอ.

๒. อ. ยงๆอ้า ดั่งเอาค้อมอิไม้.

โปกละอะนิ น. ละอออกนิอ (ป.)

โปกละอะพัด น. โปกละอะพัด, ยืนใบบิอ (ป. โปกลอัลย)

เปิก น. ชื่อกำกับอิพินับปีบุธานกิกับลอ ๕ ห้ายคุลักธาอ นับดั่งนี้: ภาบ, ลับธอาย, เมิง, เปิก, กัด, กิอ, ธ้อง,

ปอ๋า, ก.

ปงก ๑. ฐุ่มด้อยน้ำ.

ปอก น. ส่วนที่หุ้มล้วงนอกของสิ่งต่างๆ ดั่ง หางไม้, ไส่ส้อ เป็นต้น.

ปอก น. สัดเฒ่าอย่างหนึ่ง เธ้อยู่ในดิน, ขี้เต้อเฒ่าอย่างหนึ่ง หลังออกเป็นฐุ่นเฒ่าแล้วมักเกิดความโพ่นปอก เอิ้นต้อปอก มีหลายเฒ่า คือ: ต้อปอกไก่น้อย ออกน้อยเกิดเป็นฐุ่, ต้อปอกหึก ออกใหญ่ ต้วนกางเกิดเป็นฐุ่, ต้อปอกหาบ ออกใหญ่หลังอาบเกิดบ่เป็นฐุ่.

ปัว ๑. น. ขี้หอยเฒ่าอย่างหนึ่ง เอิ้นหอยปัว, ขี้ตัวเฒ่าอย่างหนึ่ง เป็นเค็อ ย้อยอ่อนเป็นเมือกๆ หากฐุกแล้วสิแหล้.

๒. อ. อาการอายปาก, จ้วนว้าสิ่งของไว้, บ้อจ้วไว้.

ปั๋ว ฐุ. สงวงด้วยย่างนึ่ง.

ปาว ๑. น. เวลา, สมัย, ครั้งคาว, เที่อ.

๒. น. ตาสาว (ส. ปราค) (ดู้นี้ในพจนานุกรมใช้อ่า ปัวคับตาสาว หลื ปาวละตาสาว)

ม. น. แก่น.

ปัว น. ละล้อยละพายในร่างกายฐู่เฒ่ะฐุขวาซ้าย, ตรงข้าม, ฐุ. สงวงด้วยย่างนึ่ง.

ปาวลาว น. ขี้เค็องแรงมค้ำสัดให้สงวงด้วย เธ้อด้อยหรือกันกับชาวภาคะแหล่ว แต่ใหญ่กว่าชาวภาคะแหล่ว.

ปี๋ ฐุ. สงวงด้วยย่างนึ่ง. ปี๋ฮี๋ ๑. วาน.

ปี๋ ๑. สวัย, วุ่นวย, มีเ.

ปี๋ น. สัดฐุ่มน้ำเฒ่อนึ่ง กินเลือดเป็นอาหาร เป็นสัดบ่มีกะดูก. ปี๋หะเล น. ปี๋เฒ่อฐู่หะเล โดยใหญ่ใช้เป็นอาหารได้.

ปี๋ ก. เอิ้นอวยไส่ในหีบหางไฟเพื่อให้ตุก.

ปี๋ น. (เบี่ย ปั้น)

ปุ๋ว ก. แต่ว, อิกแต่ว (ข. ปตุว)

ปุ๋ว น. บ่อนสัดลิงหากิน, ฐุ. สงวงด้วยย่างนึ่ง.

ปุ๋ว ๑. เป็นโป้, ลอดออก, บ่ชาบสเมี.

ปุ๋วกี๋ น. เค็องสานมีปากบ่ร้อบ ธูปคือปืองหลอยแคง ใช้ลินดิบ (ข.)

ปุ๋วลิว น. เผดฆาย, คำเผดฆาย (ป. ปุ๋วลิวค)

เบ่ว ๑. ก. ทำให้ไหลออก, ถ้ดขับที่ขี้นน้ำไอ้เพื่อให้น้ำไหลออก, เล่ว, ไปซื่อยๆ.

๒. ก. เอ้าออก (เบ่วอาจา)

เบ้ว ๑. น. ซื่ไม้พุ่มแฒ่อนึ่ง ใบคือใบหอาย ซากเป็นเส้นยาวแลหนั้นใช้เป็นสายดีดได้.

๒. น. เค็องฐั่นน้ำหนักฐุธาน ถ้วงงื่อกันกับดาดเต้ง, ซากโต้นฐิง, ซากโต้นดาดเต้ง.

ม. อ. ใหญ่ (ใช้สำลับคิง อ่า คิงเบ้ว, มิดแฒงโอใหญ่กว่าแฒ่เบ้ว)

แบ่ว ๑. ก. ล้อมแฒม, เธ้อให้ถ้ดสิ่งคือเก้า, ล้าง, อิกแต่ว, บ่งบฐูบ (แบ่วกาย) บ่งบ (แบ่วชาว)

๒. ก. เธ้อให้คือกวามธิดคอง, เธ้อให้ถ้ดสิ่งคือเก้า, สั่งค่าไหให้แก่ยังที่ซายได้ล่องละเมิด (แบ่วชาว)

แป้ว น. ยี่งเป็นฐุ่นละองเธ้อจากเล้า, หิมัน เป็นต้นใช้เป็นอาหาม; ฐุ่นชาวเธ้อจากหินเป็นต้น สำลับใช้ฟาฟัว.

แป้วบอม น. แป้วหาฟัว.

แป้วเหล้า น. แป้วที่เป็นเอื้อให้เกิดเป็นเหล้า.

ปิ๋ว ก. เอิ้วอาวลิว (ปิ๋วหาย) อิกลิว (ปิ๋วใจ) อาวใจ (ปิ๋วกันมะกาน) ปิ๋วอิก ก. พิจาละมาต้นจิงความละพาบ. ปิ๋วใจ ก. ปะลิว, อิกลิวใจ. ปิ๋วบ้อีลาบ ก. มอบลองใช้ให้ฐู้อื่นเอลาไก้ตาย. ปิ๋วฉิ ก. แฉฉิ. ปิ๋วลิบ ก. เล้าชิ, จ้อกานเล้า หลื ปั๋วชิ. ปิ๋วล้าลาบ ก. อาวอาลัยในชีอีอย่างกายลองถิ่นอ่าล้องอายแม่นอนแล้ล. ปิ๋วลาบ้อ ก. ละแฒงอาบ้อ, แจ้งความดีลองอาถิ่นให้ฐู้อื่นฐู้.

ปิ๋ว ๑. ก. วอกออก, แถกยวดออก.

๒. น. บ่อนสัดป่าลิงกินอาหามโฮมกัน (ปุ่ว ก็อ่า)

ปั๋ว อ. โป้, เป็นลอดใหญ่, บ่ละเมิ, ใหญ่, เป็นนัก.

โปว ๑. น. เค็องใช้สงวงด้วย เธ้อด้อยไม้มีลูกแลอนฐู่มองอ้างใช้แลอนคือสัดพาหะ, อิกย่างนึ่งเธ้อด้อยไม้แก่นลนาดใหญ่และยาวเอิ้าไส่ตลักลองตลักแลอนไอ้ใช้ลาหั้งให้ดัง มิฐู่ตามอ้อ (กาะลิ ก็อ่า)

๒. อ. ใหญ่ (ตรงโปว), แลอนฐู่.

โป๋ว ฐุ. สงวงด้วยย่างนึ่ง.

บอว ก. ปะลิว, ปากนา, ยากได้.

ป่อง ๑. น. ธู, ฮ่อง, ธูละหล่างแป้น, ธูฮอด, หาง, ก. ฮอด, ล่องถึงกัน.

๒. น. ธงกไม้ที่ธูฮอดหางในและมีอื่อ่า ไม้ป่อง ได้แก่ ว่ามอกไม้ไต้ห้างผิด.

ป. อ. จี่ได้ว่าย, บ่ปึก, มีปันยาฮู้ได้เอ.

ป่องป้น น. ป่องใหญ่ที่เซ็ดไอ้ความฝาเรือนเพื่อล่องเบี่ง (ฮู้กันซ้ำๆ) (อ่าป่องอ้ง ภิมิ ดั่งในคำอ่า ไอป่อง-อ้งมมาป้นเบี่งๆ)

ป้อง ๑. ก. ไล่ให้ไปตามบ่อมปะสิง, หลือฮู้ตามบ่อมนัก, ล้อม, ละอ้า, ซักลา, ดั้งแต่ว่า "เลมาป้องเทอหิงผ่นบาง ฮู่แต้มหือไต้ซ่ำๆ ติอ"

๒. น. ส่อมละหล่างอื้ห้างสองของไม้ป่อง หลือ อ้อย เป้นอื้น, ส่อมที่ฮู่ละหล่างอื้ (ป้องแลม)

ป. น. ฉื่ตง้าแมอปี้ๆ เกิดในหองน้ำเป้นอื้ยาอ.

ป้องอื่ น. ร่องน้ำน้อยๆที่ก้มไอ้ไต้ชายคาเพื่อให้น้ำไหล.

เปิ๋ ๑. น. เอลา, ลนัย, ครั้ง, เพื่อ, ปาง.

๒. น. ห้องรับแลก, ห้องเรือนหาวหัวใจ้เป้นบ่อมรับแลก หลือ พื่เรือนบอมตามผบเรือนบูฮาม.

ปงๆ ๑. น. น้ำมัน, น้ำมันในคำอ.

๒. อ. ไอ, ฟ้าอ.

ป่งๆ น. ก้วม, ป่าย, ล่อม.

เปื๋อๆ อ. ผิด, หลาย, แก่มใจ้, แก่มกิน.

เปื้อๆ ก. ปิดออก, พืออก, (เปื้อปิกตุ้ม) ปิดเคื่องบุ่งที่ลี่มองภาวกดิๆ, ปิดพาละออก.

ป่อๆ อ. ผิด, หลาย (ป่อๆฉิน)

ป่อๆ อ. เสิ่งละดี, อาการจิตบ่ห่งๆ, เป้นบ้า.

ป้จนิก (อ่านอ่า ป้อจะนิก) น. ล้าเลิก (ป.ป้จจนิก)

ป้จยาภาม (อ่านอ่า ป้อจะยาภาม) น. อาภามพื่เป้นเหลอิดลี่กัน (ป. ป้จจยาภาอ)

ป้จเอก (อ่านอ่า ป้อจะเหอก) น. ภามพิจาละนา (ป. ป้จจเอกัลม)

ปิลมา (อ่านอ่า ปิลละหมา) น. ลวามงาม, ล้ำงาม, คำเลื่องลื้นใต้หอาย, บันตา, คำพื่ดั้งลื้นใต้แก้ (ส. ปลิลลม)

เปลมา (อ่านอ่า เปลละหมา) คำลงอกันกับ ปิลมา.

ป่าย ๑. น. ยอด, ที่สุด, ล่อมกิงกันล้วนกับลื้น.

๒. น. ล่อมที่เหลือ, ล่อมที่เกินหลือเลียไป, ล่อมที่บ่ลื้น, อ. เลอ, เหลือ.

ป่าย ก. พาไป, ก่าย.

ป่ายหล่าย อ. งาม, ฟ้าธัก.

ป้าย ๑. น. แผ่นมิจอฟ้างมี หลือ เกื่องหายอ่างๆลำลับไต้ลิ้นรู้.

๒. ก. ยิกลาขึ้นพาดแล้วปั้ง.

ป. ก. หา, หาไต้แปลเปื้อม, เอ้าก็มลวามผิดใล่ฮู้ปื้น.

ปุ่ย น. ลองที่เป้นใยฟู, ลองมุ่น. ปุ่ยป้าย น. ชื่ดาวอีก ฮู่มี้ๆ ลือดาวบุลยา.

ปุ้ย อ. ลาว, เป้นปุ่ย.

ปุ่ยหลุ่ย อ. ลืมอมางาม, ฟ้าธัก (แก้มปุ่ยหลุ่ย)

ป่อย น. จำนอมลอง เป้นเล้น ดั้งเล้นไหล เป้นเล้นที่ทิบ - แล้วบิดเล้าก้มไอ้ เลิ้นอ่า ป่อย.

ป่อย ก. บ่ล้าง, ปะไต้ไปตามใจ, ปะ, อาๆ.

ป่อยหล่อย อ. งาม, ฟ้าธัก (แก้มป่อยหล่อย)

ป้อย ก. อ่า, เอ้าคำเจ็บแสบไต้.

เปื้อ อ. จอย, บ่งๆ.

เปื๋อย ๑. น. ชื่ลื้นไม้แปลปี้ๆ เป้นไม้ลมาอใหญ่ลีลาอลื้น.

๒. อ. บ่มีอ้นใดตุ้มห่ำ, บ่มุ่งหมลลื้อตัว.

เปื่อย ก. ลุกจินลุออกหากกัน, บ่พงอ, บ่ลั้น.

ป่อย ก. เจ็บไล้, บ่ลำบายในล่างกาย.

ป้อ ๑. ก. กอด, เล้อไต้แป้นล้อยยุ, เล้อไต้ลิ้อผิด (ป้ดพิด) เล้อไต้ลิกออก, ลัดแก้อไต้เป้นอ่ง หลือ ไต้ห้างๆ.

๒. น. แก้อลีต่างๆเป้นเม้ดน้อยๆ มีธูเอิาเจื่อกร้วย - เล้อเกื่องปะลับ, ลายปะลับที่เป้นฮูบหลอดลับเป้น-ล้างอาน เลิ้น ลากป้อ.

ป้อจ้ดอ้ว อ. จำเพาะลิน (ป. ป้ดจ้ตด)

ป้ดจ้นดะ อ. ลุดเลด, ป่ายแลน (ป้จจ้นด) ป้ดจ้นดะลาม น. บ้ามป่ายแลน, บ้ามนอก (ป. ป้จจ้นดะลาม) ป้ดจ้นดะลินิด น. อาแลงป่ายแลน (ป.) ป้ดจ้นดะปะ-เมด น. ปะเพดป่ายแลน.

ป้อจ้ย น. เตด, ลินหาง, เตดอ้นใต้ลิ้นเป้นไป, ลองล้ำลับ-อายัย, เกื่องอายัย (ลือเกื่องมุ่งหิ้น อาลาน, บ่วนปู่, ยาแก้พยาด), โดอักลอนที่ลิ้นท้ายลับเพื่อบอกลวาม-หาย (ป. ป้จจย)

ป้อจานิด น. ล้าเลิก, ล้ดลุ (ป. ป้จจานิดด)

ປ - ດ, - ປ - ດ, - ປ - ຖ

ປັດຈຸດ-ປັດຈຸດທອນ ນ. ການຖອນຄືນ, ໃນວິນັຍໃຊ້ເປັນຄູ່ກັບ ອະທິດ ຖານ ຄື ຄວານຕັ້ງໃຈ (ປ. ປັຈຈຸທທຮນ)

ປັດຈຸບັນ ນ. ເວລາດຽວນີ້ (ປ. ປັຈຈຸບັນນ)

ປັດຈຸສນັຍ ນ. ເວລາຂ້ອນຮຸ່ງ (ປ. ປັຈຈຸສນຍ)

ປັດເຈກ ວ. ຈຳເພາະຕົວ, ຈຳເພາະຕົວຕູ່ດຽວ (ປ. ປັຈເຈກ)

ປັດເຈກພຸທເຈົ້າ ນ. ພຮະເຈົ້າພວກນຶ່ງທີ່ຕັສຮູ້ຈຳເພາະຕົວ ບໍ່ສອນຜູ່ອື່ນ (ປ. ປັຈເຈກພຸທທ)

ປັດເຈກໂພດ ນ. ຄວານຕັສຮູ້ຈຳເພາະຕົວ (ປ. ປັຈເຈກໂພທິ)

ປັດເຈກສະນາທານ ນ. ການສະນາທານສິນເທື່ອລະສິກຂາບົດ ດັ່ງ ກ່າວວ່າ "ປານາຕິປາຕາ ເວຮະນະນີ ສິກຂາປະທັງ ສະ ນາທິຍານີ" ຖ້າສະນາທານໂຮນບາດດຽວ ດັ່ງກ່າວວ່າ "ປານາຕິປາຕາ ເວຮະນະນີ, ອະທິນນາທານາ ເວຮະນະ ນີ, ຖລຖ ປັນຈະສິລານິຍາຈານີ" ຮຽກວ່າ ເອກັຊສະ ນາທານ (ປ.)

ປັດສາ ວ. ຂ້າງຫລັງ, ພາຍລຸນ (ປ. ປັຈສາ)

ປັດສາພັດ ນ. ເວລາພາຍລຸນອາຫານ ຄື ແຕ່ທ່ຽງໄປແລ້ວ (ປ. ປັຈສາພັດດ)

ປັດສາສະນະນະ ນ. ສະນະນະຕູ່ນຳຫລັງ ຄືພິກຂຸຕົນອ່ອນຍ່າງນຳຫລັງ ຕົນແກ່ (ປ. ປັຈສາສນນ)

ປັດສິນ-ປັດຈິນ ນ. ທາງຕາເວັນຕົກ, ພາຍຫລັງ, ຂ້າງຫລັງ (ປ. ປັຈສິນ)

ປັດສິນຊົນ (ອ່ານວ່າ ປັດສິນນະຊົນ) ນ. ຄົນທີ່ເກີດລຸນຫລັງ (ປ.)

ປັດສິນພາກ (ອ່ານວ່າ ປັດສິນນະພາກ) ນ. ສ່ວນເບື້ອງປາຍ (ປ. ປັຈສິນພາຄ)

ປັດສິນຍານ (ອ່ານວ່າ ປັດສິນນະຍານ) ນ. ຍານປາຍ, ຍານທີ່ສຸດ- (ປ.)

ປັດສິນລິຂິດ (ອ່ານວ່າ ປັດສິນນະລິຂິດ) ນ. ການຂຽນພາຍລຸນ ຄື ຜັງສີທີ່ຂຽນຕື່ນອີກຂ້າງທ້າຍເມື່ອໄດ້ເຊັນຊື່ແລ້ວ (ອັກສອນ ຫຽ້ວ່າ ປ.ລ.) (ປ. ປັຈສິນລິຂິດ)

ປັດສິນວັຍ (ອ່ານວ່າ ປັດສິນນະໄວ) ນ. ວັຍສຸດທ້າຍ, ອາຍຸຄົນແກ່ ຜາຍຕັ້ງແຕ່ ຮ້ວ ປີຂຶ້ນໄປ (ປ. ປັຈສິນວຍ)

ປັດສິນວາຈາ (ອ່ານວ່າ ປັດສິນນະວາຈາ) ນ. ວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ (ປ. ປັຈສິນວາຈາ)

ປັດສາວະ ນ. ນ້ຳຍ່ຽວ (ປ. ປັສສາວ)

ປັດສາສະ ນ. ລົນຫັນໃຈອອກ (ປ. ປັສສາສ)

ປາດ ຈ. ກ. ເອົາຂອງນີຄົນເຖືອ ຫລື ຕັດໃຫ້ຂາດອອກ.

ຈ. ນ. ຕູ່ນີປັນຍາ, ຕູ່ນີຄວານຮູ້ແລະສລາດ (ສ. ປຮັຊຍາ)

ປ. ນ. ຊື່ເຂົ້າຫນຍ່າງນຶ່ງເຮັດດ້ວຍແປ້ງເຂົ້າຈ້າວກວນໃສ່ ນ້ຳຕານແລະຫາກພ້າວ ຮຽກ ເຂົ້າປາດ.

ປາດໂທໄ ອຸ. ສຽງເວົ້າອອກດ້ວຍຄວານປລາດໃຈ.

ປີດ ກ. ດຶງເອົາຫນຫລືໃບໄມ້ໃຫ້ຫລຸດອອກຈາກຂວັ້ນ.

ປີດ ນ. ສ່ວນນຶ່ງຖຂອງຮວງເຂົ້າທີ່ເນັດເຂົ້າຕິດຢູ່, ຊື່ນົກ ແນວນຶ່ງ ຕົວນ້ອຍຮ້ອງປີດຖ ຮຽກ ນົກປີດ. ວ. ປາຍ, ສຸດ, ເຂດເຫລືອ.

ປີດ ກ. ເຫີຍອອກໃຫ້ເຫັນ, ເລີກຂຶ້ນ.

ປຸ້ດ ວ. ສຽງດັງຢ່າງນຶ່ງ.

ປຸດ ນ. ບ່ອນເປັນໂປ້, ບ່ອນໂປ້ອອກແລະບໍ່ກ້ຽງ.

ປຸ້ດ ວ. ສຽງດັງຢ່າງນຶ່ງ.

ເປັດ ນ. ສັດລ້ຽງແນວນຶ່ງ ເປັນສັດສອງຕີນ ນີປີກ ສົບເປຕີນ ເປັນພືນ, ຊື່ນົກພວກນຶ່ງນີລັກສນະຄືເປັດລ້ຽງທຸກຢ່າງ ນີ ນ ຈຳພວກ ຄື: ນົກເປັດແດງ ຕົວນ້ອຍຂນາດໄກ່ແຈ້ຂົນ ສີແດງນຸນ, ເປັດປຶ່ງ ຕົວນ້ອຍກວ່າເປັດແດງ, ເປັດກ່າ ຕົວໃຫຽ່ຂນາດເປັດບ້ານ.

ເປດ ນ. ເຕດ, ສັດຕູ່ເກີດໃນອະບາຍພູນພວກນຶ່ງ (ປ. ເປດ)

ແປດ ວ. ຈຳນວນສີ່ສົນກັບສີ່, ເລກ ຮ ກ. ເປັ້ອນ, ຕິດກັນ.

ແປັດ ວ. ສຽງດັງຢ່າງນຶ່ງ, ອາການຂອງແຫລວໄຫລອອກຈາກ ບ່ອນເປັນຮູນ້ອຍຖ.

ປີດ ກ. ເອົາອອກ, ປ່ອຍ, ວາງ, ທຳໃຫ້ຫລຸດອອກ.

ໂປດ ກ. ເພ, ພັງລົງ, ທະລາຍ.

ປອດ ນ. ວະວ້ຍວະພາຍໃນຂອງຮ່າງກາຍ ຢູ່ພຽງຫ້າເອີກທັງ ສອງຂ້າງ ສຳລັບຫັນໃຈ.

ເປີດ ກ. ຫ່າຍ, ເບື່ອຫ່າຍ, ອີ່ນ, ຫີໄປ.

ປຽດ ນ. ຖົງປ່ານ, ໄທ່ໃສ່ເຂົ້າສານເປັນຕົ້ນ.

ປວດ ກ. ເຈັບຮ່ວນຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ, ກະສັນ, ຢາກ, ນີຄວານຢາກ ຢູ່ໃນໃຈ.

ປວດທ້ອງຂີ້ ກ. ຕ້ອງການຖ່າຍອຸດຈາຮະ.

ປວດທ້ອງຍ່ຽວ ກ. ຕ້ອງການຖ່າຍປັດສາວະ.

ປັດນີ (ອ່ານວ່າ ປັດຕະນີ) ນ. ແນ່ຍິງ, ແນ່ເຮືອນ, ເນັ້ຽ (ສ.)

ປັຖຍາວັດ (ອ່ານວ່າ ປັດຖະຍາວັດ) ນ. ຊື່ຄຳກອນປາລີຢ່າງນຶ່ງນີ ນ ຫ ພຍາງ ຈັດເປັນ ຫ ບາດຖລະ ຮ ພຍາງ (ປ. ປັຖຍາວັດດ)

ປາຖນາ (ອ່ານວ່າ ປາດຖະຫາ) ກ. ຢາກໄດ້, ນຸ່ງຫາຍ, ປະສົງ (ປ. ປັດຖນາ)

ปัณฑะ (อ่านอ่า ปัดทะมะ) น. ออกบอ, ออกบอแดง ที่บางแด่เจ้ามีกินตอม, ล้วยยาจำนอน ๑๐๐ โกล(ส.

ปัณฑะปานี น. ชื่ออีกบอในมื คือยะพลิม.

ปัณฑะยาด น. แก้วพิลา (คำนี้ลาอเรียกออกพงๆเป็นปัดทำมะยาด)

ปัน ก. แบ่ง, แบ่งใส้, แบ่งใส้เพื่อนพี่กัน.

ปั้น ก. เธ็ดใส้เป็นอ้อม, ปั้นตลอด ก. ทามอ้าเสิน ไสหลือป้ายกังอเล้าก้บตลอดเพื่อล่ำทุก.

ปั้นเมิน ก. ทำให้เป็นไป, พาให้คือ หลื เธ็ด หลื เอ้า, ทำให้เกิดมีขึ้นโดยบ่ได้ตั้งใจ.

ปั้น น. ก้อน (ปั้นเล้า) ก. เธ็อยางอ่อน ดั่งดินพงอ หลื แป้ง ให้เป็นก้อน หลื เป็นรูบต่างๆ, บีดน้ำให้ไหลออกาากตัว หลื ลี่างอพี่บบได้, เธ็ดให้แล้น, แล้น, แก่น, จ้อน, เธ็ดท่าทางแลงแธง (ปั้นด่งอนั้นมี)

ปัณจะ อ. ห้า (ป.)

ปัณจะกะ น. ชอดห้า (ป.)

ปัณจะลัน น. ลันห้าห้า, กวางห้าห้า (ป. ปัณจลันห)

ปัณจอักคิ น. พอกห้าคิน, เป็นคำสงกพยะพิกลุห้าดินที่ออกบอดนำพยะพุทเจ้า แลย ได้เถิงอิยะตันก่อนลุ่ มีพยะวันยาโกนทันยะ เป็นอั้น. (ป. ปัณจอัคคี)

ปัณจะลาลา น. ห้าก้ำ, ลายเถิงแลน ลา แลย ติดลวงทาอิกที่ยู่ในห้องแม่ (ป.)

ปัณจะมะ-ปัณจะมา-ปัณจะมี อ. ทีห้า, ถ้อนห้า (ป.)

ปัณยัด ก. ปันยัด (ป. ปันยัดถิ)

ปัณยา น. ความรู้ทื่อ, ความรู้แจ้ง, ความลลาดอันเกิดจากภาวนงบแลยคิด (ป.)

ปัณยาลย อ. ห้าลิบ (ป.)

ปัณณะ น. ใบไม้, ผ้าลี, แผ่นเหิ้ง, ปีก (ป.)

ปัณณะภูถิ น. ถุบอันนุ่งแลยแล้นด้อยใบไม้ (ป.)

ปัณณะลาลา น. ลาลาที่นุ่งแลยแล้นด้อยใบไม้. (ป.)

ปัณณะลวน น. ผ้าลีทางลาถุกาน (ล. ปันนลาย)

ปัณณะยะลี น. นิ้ลิบห้าค่ำ (ป.)

ปัณณากาน น. ปันนากาน, ลิ่งที่ลิ่งให้ด้อยคอามในดีหลือโคลิบ (ป. ปันนากาย)

ปันนาลย-ปันนาด อ. ห้าลิบ (ป. ปันนาล)

ปันหา น. ปันหา, ธี้ลิ่งลัย, คำถาม, ธี้ที่แด่งหลือตั้งลิ้นให้แก้ (ป.)

ปันเมิน (เบิ่ง ป้านเมิน)

ปาน ๑. น. ลิพ้ำที่เป็นลอยแดงหลือจุ่ดงามล่างกายตั้งแด่นี้เกิดมา.

๒. น. ไม้แบบลำลับลานเคื่องมือหาปา จำพอก แต, มอา, เป็นอิ้น เป็นไม้แบบลำลับเธ็ดให้ตาแตหลือมอาลเมิกัน.

น. อ. ห้, ลเมิ, พงา (ใตงป้านนี้, เติงป้านใด)

๔. น. น้ำดื่น, น้ำเหล้า, แป้เหล้า, ห้ำกา (ป. ป้านะ)

ป้านถิง น. พยาดจำพอกนี้งมีอากามป่อดไปดางพ้งหลือเล้นเอ้น.

ป่าน น. ไม้พุ่นแมอนึ่ง เป็อกเป็นใยพั้นใช้เธ็ดเฉือกต่างๆ.

ป้าน ๑. ก. ลอาง, อ้น, ล้ด, ทำให้ลอาง, เธ็ดดินเป็นก้นลอางหางน้ำใหล.

๒. น. แป้เหล้า, ห้ลบต่ำลำลับใส่น้ำร้อน.

ป้านห้าย น. อะอ้ยอะลองคินแลยล้ด บ่อนเป็นจิ้นพางๆยู่ลอางป่ายกั้น.

ป้านลิน น. ไม้เคื่องเรือนเป็นแผ่นยู่บ่อนล้นไม้ล้างห้างลอางล้าง ลำลับกันลินบ่ให้ผัดเคื่องมุง.

ปิมพะ น. ก้อมเล้า.

ปิมโอ น. พาลมะใล่ลองกินลองกันเป็นจิ้นแลยนิทุลุบใล่ลายหลือลา.

ปิ่น ๑. ก. ห้น, องบอ้อม, เอ้าไม้ลงบอาหานนิปาเป็นก้นแล้วเอ้าลางไฟโอยห้นไปห้นมา.

๒. น. เคื่องประดับลินเก้า เธ็อด้อย เงิน คำ หลือแก้วต่างดิ, จอม, ยอด.

ปิ้น ก. ดิบขึ้นไป, บินขึ้นไป "บุนบ่ลินละอาดม้าอานแก้อกำย่าปิ้น"

ปิ้น ก. กันคืนพางเก้า, ทำให้พิกลื้น, พิกพางกิงกันล้านลื้น.

ปิ้น น. อาวุดลำลับยิงให้ลุกแล่นออกาากลุเล้าด้อยกำล้าลี้ แดบุธานลายเอ้าเคื่องยิงด้อยกำล้าลายแลยก้นลิ้ามไม้ตลิ้ามเก้า (ลงกปิ้นลอม) แลยห้ามลุธลิ

ตัวพื้น.

ปุ่น ๑. อ. เป็นคำใช้รู้ชัดคำที่เป็นอัน ป ตั้ง ปุ่นปอง, ปุ่นป่าอ, ปุ่นเปื่อ ๆลๆ

๒. ก. ฉมก, ฉมก่อน, ลิกแอ่ว, ปะสิว, ๓. ปงบ, ตึ, ปุ่นปอง ก. ลิกแอ่ว, ปะสิว, ยากได้.

ม. อ. เกือบจะ, ในใจคิดอ่า (ปุ่นชิกันบ่ได้)

ปุ้น ๑. ก. โธนพูพันสาวดาวอาจุดตั้งแต่สานคันธนูขึ้นไปยาวเอาสิ่งของวางคันอื่นโดยบ่ย้ำแฮง.

๒. น. ชื่อยาตามแมงมื่ง เส้าล้อยแป้ง เส้าจ้าอเป็นผัมยาว เรียกว่า เส้าปุ้น, ก. อาการเจียนห้องที่เส้าให้น้ำลายไหลออกเพราะมีผิมผสมอยู่ในไส้

ปุ้นพะลิ-ปุ้นพะลิก น. ปุ้นพะลิก ออกบ่อยาอ, ชื่สิ่งยาจำบอนเลก ๑ มี ๑ นำหล้ง ๑๑๒ ตัว, ชื่ฉ้างในสะกุนฉ้างพ้า ๑๐ (ป.)

ปุ้นพะมิ น. มื้เผ้า.

ปุ้นนาก น. ชื่ถั่นไม้แมงมื่ง ออกดีอย่ายาพะพิ เรียกว่าออกปุ้นนาก หลื ปุ้นนาก (ป. ปุ้นนาค)

ปุ้น ๑. น. ลูกที่เส้าจากถั่นหลือเปือกผลุกตอย เรียกให้ไฟให้เป็นปุ่น หลื บือให้แหลกเป็นปุ่น.

๒. น. ล่ำ, ซุ่น, เอลา, ๆลๆงกัน (ถั่นปุ่นนั้น)

ปุ้นถี่แฉม น. ปุ้นพื้นบ่ละอองและบ่ยาอถิมีลักพะณะถี่แฉม.

ปุ้นสีน้ำ หลื ปุ้นสีเผ้น น. ปุ้นพื้นจากถั่น ใช้เป็นสิ่งก้ำล้างๆ.

เป็น ก. ตากิด, เกิดมี, อ. บ่ตาย, เก่า, ลามาด, ฉ้าง, ได้ (ตั้งล่ำเป็น) เป็นคำกิริยาปะกอบนาม ตั้งเป็นเจ้าเป็นนาย.

เป็นการ ก. บ่เส้าป่ายใด.

เป็นความ อ. มิเรื่องพ้องหากัน.

เป็นใจ ก. มิใจซ่อนกัน.

เป็นใด อ. เป็นย่างใด.

เป็นมิด อ. ลมิ.

เป็นอัน อ. ใช้ในปโยคหมายถึงความหลายอันแล้ก่าอบ่หิดเอิ้งแต่ใดใด้มื้ๆ.

เป็นอันลาด อ. แน่นอน.

เป็นอันมาก อ. หลางหลาย.

แป่น อ. ก้ง, บ่นสิ่งใดยู่, เป่า, บ่ธิก.

แป้น น. ไม้เป็นแผ่นล่ำลับปูพื้นหลือแอันหลิบๆ, แผ่นแป้น.

ปิน ก. ปะลม, ลับลม, คนให้เล้ากัน.

ปิ่น น. อาหารแมงมื่งล่อนหลายเต้ดด้อยป่างอ่ำให้แหลก ก. อ่ำให้แหลก, อ่ำให้หมุ่น.

ปอน ๑. น. แป่ง หลื สูที่ขุดออกมาจากดิน หลื บ่าลนิน เป็นบ่อนสัดน้ำขึ้นตันใจ.

๒. น. ชื่นาดอาเงินอ้างกอ ๑๐ ชิลลิง เป็น ๑ ปอน.

ป่อน ก. ยื่น, ส่ง ให้, เด่, ห่ำให้พ้นออกมา, เอาของกิ้นลิงหลื่นออกล่อนเป็นป่อง.

ป้อน ก. เอาอาหารใส่ป่ากให้คนอื่น หลื สัดกิน.

เปิ่น อ. แลไป, เจ็อไป, บ่ชื่ลิง.

เปิ้น น. หางป่, ล่อนป่.

ปงบ อ. ละลงอ, แหลก, มุ่น.

ป่งบ ก. ป่งบ, แลก.

ป่งบแป่ง ก. เส้าให้พ้นลักพะณะล่างออกไป.

ป่อน ก. หุ่งออม.

ปับ ก. ใส.

ปับตาละ น. ป่อง (ป. ปับตาละ)

ปับพาสะนิยะกัม น. ภาพสับไล่ออกจากกลุ่มหลือบ้านเมิงๆ (ป. ปับพาสะนิยะกัมมะ)

ปับปุ่ง ก. แก้ไขให้ถ้ดลั้น (ส. ปริวัตปยุ่ง)

ปับพาสะ น. เพื้อมตีน, เพื้อมพู (ป.)

ปาบ ๑. ก. ตาบ, ก่ำฮาบ.

๒. อ. ธู้เมื่อเจ็บด้อยลองร้อม หลื ลองมีผิด.

ปิบ น. พาสุบะล่ำลับใส่น้ำพันหล้ำด้อยมือลาดชุบ ๔ ล่งนธี.

ปิบ น. ชื่นิกแมงมื่งร้องลงๆดังปิบๆ, ร้องลั้นโดยแสงด้อยความดีใจลงๆดัง ปิบ!

ปิบปิ๊แลง น. ตักแมงมื่งในแหลมใช้เร็ดๆ.

แปบ น. ชื่ตักแมงมื่งอันเป็นเลือหย่อยแลบและเป็นล่งนธงกลางแปบ, ชื่ป่าแมงมื่ง อิอแพบ เรียน ป่าแปบ หลื แอบ กิ๊น, อ. อาการธู้เมื่อเจ็บเล้าใดๆ.

ปิบ ก. แล่น, หลิบหมิ, แล่นย่างพ้าอ.

ปอบ น. ติย่างนึ่งเชื่อกันอ่าเล้ากินตับใดใส่ผู้ๆกินได้แล้วออกหนีไป.

ปงบ ก. เอาสิ่งนึ่งมาหงมกับสิ่งนึ่งเพื่อให้ตันอ่าคิกัน, ลมิกัน หลื อ่างกัน, หงม, ห็, สมิ.

ปฺงบหงม ก. ห๋, ลฉมิ.

ปัพฆา (อ่านอ่า ปับพะฆา) น. ภาบบอด, ภาบบอดเป็น-พิกลุถามเบม (เบี่ง ปัพฆา)

ปัพฤิด (อ่านอ่า ปับพะฤิด) น. มักบอด, ตุ่บอด (เบี่ง - ปัพฤิด)

ปัพอา-ปัพโด (อ่านอ่า ปับพะอา....) น. พุธิอา (เบี่งปัพอา)

ป่าม น. ลอยแอา เป็นเอิงลิ้นถามพ้าในช่างภาย.

ปั้ม ๑. น. แบบ, ลมุด, ห้าลื, พับลงม.

๒. ก. ชื่นใจ, ยินดี, ลอมลุอมใจ (ข. ปลั้ม)

ปุ่ม น. พาลุมละว้าลับใลี่ลอาลาบถ้อยลอภถาต่าๆเอิา ในไม้ลอา กะปุ่ม ก็อ่า.

ปุ้ม ๑. อ. ลั้นและใหญ่, มิน, เป็นก้อมโลมกันฮู่.

๒. ก. โลม, ล่อม, โลมเล้าฉ่อยกัน. ปุ้มลุม ก. โลมเล้าฉ่อยกัน, พ้อมพงๆกัน.

ปุ่ม อ. ลงๆก้อมหิน เป็นดั้นอิกใส่น้ำ.

ป๋ม น. ลอด, บ่อมเป็นลอด, บ่อมโม.

โป่ม อ. หลาย, โพด, มาก (ใช้ลำลับกินวาหาม อ่า กินโป่ม ก็ใส่ลอาๆกับหลายก่อาเล้า).

ปอม ๑. น. จอม, ยอด, บ่อมลุาลุด (เจ้าปอมหัว, บาลแอา ลั้นเอหาปอมเมก)

๒. ก. ป่าบแป่าถือ, ป่าบเพดใส่เพื่อบ่ให้ที่ได้, ลักลอบไปมา.

น. ๑ ๏ บ่แม้, บ่จิา, ลอาปอม.

ปอมลาา น. ภะป่วมยนาวใหญ่.

ป่อม ๑. น. พาลุมละาบถ้อยถอภหาลิ ใช้ถักน้ำ.

๒. น. เคื่อา เธ้าถือกับล้าวมอาหมีาวมเพื่อบ่ให้มอาหลีนาวมจิมอิา, เคื่อา เธ้าใช้พู่ไม้น้ำเพื่อหาย ให้ซุ่บ่อมอาศัยในน้ำ.

ป้อม ๑. อ. มิน, ลั้นๆและมินๆ.

๒. น. เธียมต้มป่อมหาภาบถี่ลุ้ลัดลุตลิคอย เบี่งเตภาม, เธียมลุาลับควยเบี่งเตภาม.

ป่าม อ. เต้น, เต้นจิบลั้น (ข.) คอมใช้พ่าม ถ้าคำว่าเต้นพ่าม (เบี่ง พ่าม)

ป่าอ น. ลิถั้นไม้แมอมื่า เป็อกเมิา ใช้เบื่อป่า.

ป่าอ ก. บอกให้ลุ่ถือกัน.

ป้าอ น. ลวยบาถที่ดีแล้ว, ลวยบาถู่ถามล่างภายตลิถั้น-ไม้ (ใหญ่กว่าแป้อ)

ปือ ก. ลอยไป่มาลิม, ไป่มาลิม, ถึกลิมพัดไป.

แปอ น. ป่อา, หาา, หาาบาว, หาาบาวที่หงอเธือได้, ลุ่ที่ลุดถิ้นหาาบื่า.

แป้อ น. ลอยบาถน้อยาพื่อีแล้อ, อ. บิกลิา ไป่พ้อยบื่า.

แปอไฟ น. ล่อมป่าบลอาไฟพื่ลุกทั่าถิ้น.

ปฺงอ อ. ไอ.

ป่งอ อ. น่ำ, ลุา, อ่งอ, บ่มิคุ่.

ป้งอ อ. ลั้น (ข. ปอ้งอ)

<u>ลักลอมมา</u>

ปย -

ปโยก (อ่านอ่า ปะโหงก) น. คำเอ้าที่ได้คอามคิบถ้อมถอมมื่าๆ, ขั้นถอาคอามลู้, อาภาบลาำลับปะภอบ, คอามพงม (ป. ปโยค) <u>ปโยกปะหาบ</u> น. หลัภไถยาภอม, หลัภ.

ปโยด (อ่านอ่า ปะโหงด) น. ลิาที่ต้อาภาบ, ลิาที่ใช้ได้, ลิม (ป. ปโยลุม)

ปโยลุมะ (อ่านอ่า ปะโหงอลุมะ) (เบี่ง ปโยด)

ปมาด (อ่านอ่า ปะหาด) ก. เมิามิอ, ลิมละถิ, ถิตุ่ม (ป. ปมาห)

ปมาม (อ่านอ่า ปะหาม) ก. ปะมาม.

ปลาด (อ่านอ่า ปะหลาด) อ. ต่าๆ.

ปอ้อ (อ่านอ่า ปะหอ้อ) น. คอามเป็นมา, เธื่อา, ล่าอ คาด (ป. ปอ้อถิ)

ปอ้อถิภาม ๑. น. เธื่อาที่เป็นมาแล้วแก่ก่อมอามลำลับลมัย (ป. ปอ้อถิภาล)

๒. น. เตดภามที่ม่าคอมบันทึกและจื่จำได้ (ป. ปอ้อถิภาลม)

ม. น. ลมัยที่มีบันทึกเตดภาม, เอลาที่เป็นมา (ป. ปอ้อถิภาล)

ปอ้อลาด-ปอ้อถิลาด น. ลิ้งลิที่ก่าอถึาเตดภามที่เป็นมา, เธื่อา เป็นมาลอาปะเพดฉาดอามที่ได้ลูงมได้เป็นหลักฐาน (ล. ปอะอ้อถิลาดลด)

ว พยัญชนะลำดับที่ ๑๗ เป็นพยัญชนะสูง ว ใช้เป็นอักษรนำไม่ได้.

ะ ๑. ก. สั้น, สั้นโดยเร็ว, แสดงอาการหยาบ.
๒. ใช้นำหน้าคำที่ขึ้นต้นด้วยสระ ว มีความหมายอย่างเดียวกันกับคำที่ไม่มีสระ ดั่ง ะสั้น, ะส่อง เป็นต้น.

ะกา น. ลูกไม้ (ร.)

ะกาย น. ลาดเพิง, แสงอ่างออก (ร.)

ะจิง น. ความตั้งใจ, ก. ตั้งใจเรียนให้ดี (ร.)

ะจาน ก. ไรความซื่อ, ประกอบความบริสุทธิ์, ประจาน (ร. ตาลอ่างเรียนให้เรียนหลาย)

ะจิน ก. ยุยง, เรียนให้หาย, พินพี้; ใช้อ่าง ประจิน, ประจันกันนี (ร. ตุ้น)

ะฉิน ก. ประฉิน (ร.)

ะฉาน ก. ประจาน, เรียนให้ติดเนื่องกัน (ร.)

ะฉิน ก. ประลิน, พิน, ยุน, อ่างกัน (ร.)

ะญุง ก. ก้ำยุ, อุดหนุน, ละอ้า.

ะญุงกัน ก. ทำการอุดหนุนช่วยเหลือกัน.

ะญง ก. บอกให้รู้, แนะให้รู้, ใช้อ่าง ญง ฐากันนี.

ะเด้ ก. ด้อ, จำกัด, ลาด, สำเร็จ (ร.)

ะเด้การ น. การใช้อำนาจบริหารเด้อลาด.

ะเดิน ก. ล้ำลึก, ลึกซึ้งก่อน.

ะถิน ก. นอน, บันถิน (ร. ตุถิน)

ะถาน ก. ประถาน.

ะถะนะ ก. การแต่ไป, สอ่านไป (ป.)

ะถะนาปีติ น. ความยินดีอันเกิดขึ้นแล้วเรียนให้หรุ่งเรื่องสอ่านไปตามร่างกาย (ป.)

ะถุลละอาด น. คำเอ้าหงาย (ป. ถุลลอาท)

ะทะ น. ถิน, ความระเรียน, กำไร, ออกเบี้ย, ประโยชน์ได้, ลาภไม้, สิ่งที่เกิดจากเหตุ, ธุรกุศลอันเกิดแต่กัน (ป. ตล)

ะทะคุณ น. เดือนตาละคุณ คือเดือน ๑ (ร.) (ป. ตัคคุณ)

ะทะคุนี น. ชื่อลาอนักษัตรอีกนี ๑ หน่อย เรียนว่า ลาอผีลาน, สองหน่อยหางหัวเรียนว่า บุบทะละคุนี เป็นอีกที ๑๑ ตลีลาอแรงรู้, สองหน่อยหางหลังเรียนว่า อุดทะทะละคุนี (ลาอผีลานหลัง) ตลีลาอแรงแม่เป็นอีกที ๑๒(ร)

ะลา น. ลาภไม้, ะลาลิน น. ลาภไม้น้อยใหญ่ (ป. ตลาตล) ะลาลาน น. อาลานต้นลาภไม้ (ป. ตลาลาต)

ะลึกะ น. แก้วมีลาอใส, แก้วะลึก (ป. ตลึก)

ะลึกลัน (ล่านอ่าง ะลึกละกา) น. ภาชนะให้เป็นลิน (ป. ตลึกลัน)

ะลึก น. แก้วหินย่างดีแรงมีรูมีลาอใส (คำเดียวกันกับ ะลึกะ)

ะลิน น. แรง, ยุง.

ะเลิน อ. บ้าเวิน, ลากให้เป็น, จำเพาะเป็น (ร. ะเลิล)

ะลวน น. น้องลาอ, น้องยิง, น้องชัก, ใช้อ่า พะลวน ก็ได้ (ร. ลุน)

ลา น. หิน, พุหินที่ซับและย่อยลับไม้.

ลาใล น. ชื่อลับไม้แรงมีรูเกิดลามพุใบเป็นก้าน.

ลาลิกัน น. การเรียนให้พ้ะเลิน, อินัยลองลิง หมายเอาการจ่ายทรัพย์อย่างมีเพื่อประโยชน์ลองลิงคือเอาลองชื่อ – แลกเอาลองดีให้แก่ลิง หลี เอาลองลินเคมลิงเพื่อใช้หมายลองลิงที่ลินไว้เรียนลังลาย, น้ำลองบริสุทธิ์ออกแล้วเรียนใหม่หมด ตั้งเอาลินอัดไปเรียนแรงอื่นแล้วล้างอัดใหม่หมด (ป. ลาลิกัน)

ลิก น. น้ำอ้อย, น้ำลาน (ป. ลาลิละ)

ลาละคุน น. เดือน ๑, เดือน ๑ เพ็ง (ป.)

ลาล ๑. น. ลาภไม้, ลิน (ป. ตล)
๒. น. ลาก "ฤลาลากับลาย เป็นตั้งจักเดิ้นลาบระโยงแขง" (เวลันลละ)

ล้าน น. เดิ่นหิน, แล่นหิน, หินใหญ่, ยุใหญ่.

ว่า ก. แล่งออกลามหางยาว, ลับลิงล่างเคี่งให้แลกออก, เล้าไปล่างกาง (ว่าเล้าไปกางยุ), เรียนให้แลก (ผ้าว่า), ลิงลาปาในน้ำหอง, ห้อย ลาลายคนโดยมีเครื่องมือล่างกัน (ว่าปา)

ว่าเดิน อ. ละว่างวาง, อิงลาว, ห่างหางก้างลาน, ห่างหางวาง.

ว้า น. แล่นแผ, สิ่งที่ว่างล้อยเลื่นข้าย, ใล เป็นแล่นๆลำลับใช้มุ่งหน้า เป็นต้น.

ว้าละกุน น. ตัวที่เอาไปเคมพะลิงในละล่างแลนี้ออกลัดลาไปถึงเดือน ๑๒ เพ็ง โดยพะลิงเอาว้านั้นไปหาพิธีสุดก่อนจึงใช้มุ่งหน้าได้ (ป. ภกุน)

ตัวอี๋ว่า น. แผ่นผมหลือตัวบุ่วที่อ่อนอ้อยเส้นข้ายหลือไหลอ่อนมาอ.

ตัวอาบ น. ตัวแผ่นน้อยๆยาวกลางคืนบึ่งและยาวปะมานแขนบึ่ง สิเหลือง ที่ผิวกุใช้ปุ่ยอางนี หลือ ผ้าตากในเอลาอาบ.

ตัวคอง น. ผู้ใดหรืออนของพิกษุที่พิกษุนิโอปะจำเดือลเมีคือตัวละบิง, ตัวคุม และ ตัวสังคา.

ตัวคุม น. ตัวที่ของพิกษุสามเณน.

ตัวละงุบ น. ตัวแผ่นน้อยๆที่พละสิ่งสามเณนบ่งๆหางใน.

ตัวละบิง น. ตัวบุ่วของพิกษุสามเณน.

ตัวสังคา น. ตัวพาบ่าของพิกษุ (ป. สังคาถิ หายเอาตัวที่ซ้อนหางนอก สับ สังคาถิ แปล่า ตัวลอางชั้นใช้ที่ในยามหาอ.

ตัวนอม น. ตัวที่กับหาอ.

ตัวบ่า น. ตัวที่เอาไปเคนสิงในเอลาออกอัดสาแล้วแล่ปิแผ่นตัวกะถิน นับเป็นตัวบังสุกุล.

ตัวล่อม น. ตัวบุ่วที่ล่างๆ.

ตัวฟา น. ตัวที่กับหาอที่เสัดอ้อยปุ่ยข้ายแล้วเอาตัวหันนะลางชุ้นหางนอก.

ตัวอางนว้ำ น. ตัวที่พิกษุบุ่วอางนว้ำ.

ตัวอ้วม น. ตัวที่ปุ่นอมและที่ให้เด้กน้อยเกิดใหม่.

ตัวที่ น. ตัวลำลับที่กับหาอ.

ตัวข้าย น. ตัวลางที่ใช้บุ่วที่.

ติ ๑ ก. จอบ, คอย, ถ้า, ปอง, ปะสิง. ติบา ก.ปะสิง, พิจาละนา.

๒. สัน. ถ้า, ตาก, แม่บ่อา.

ติ่อา สัน. ถ้าอา, ตากอา, แม่บ่อา.

ติ น. ชากคินลาย, อินยานของคินที่ลายแล้ว, เหอะลาง (ติผ้า)

ติบ น. สิบ หลือ ปากเบื้องล่าง หลือ เบื้องเพิง.

ติลาแยก น. ที่กับอ่าลาวับเข้านา, ติปะจำนา.

ติโพ้ น. เหอะลา, ที่เป็นใหญ่ในมนุสโลก.

ติแกน น. เหอะลา, เหมเจ้าเพิงพัก.

ติบ่ลา น. ติปะจำบ้าน.

ติผ้า น. เหอะลา, สัดที่ที่ใช้ติเป็นสิกลาง.

ติว่า น. อาการที่ตากในเอลามวนหลับเลือบไปเสือนมื

คินนาเต้าใช้มีอากาบเมื่อยมืนจินตื่นขึ้น.

ติลาออก น. ที่เสัดให้คินย้าน, ที่เรียกหาปาในเอลาการคืนใช้ภาบก้อยหลือแป้นหาสิลาอแล้นล้างเรือหางนี้างนิไม่อ่างไปพ้าเสัดให้ปาตื่นตั้นเล้าเรือ.

ตี ก. ปิดออกน้อยๆ, ปิดออกให้ตั้นแต่น้อย.

ตือ น. อ้นหว้าแขอนี้างในยาอเป็นล่วน เกิดในน้ำ ใช้ลานลาอได้.

๑. ก. เบื่อย, พิดละพาบคานหั้นคิว, โอก.

ตู ๒. ก. อ้นไม้แขอนี้า เป็นไม้ลาอใหญ่ ในน้อย หาภกิน ลูกแล้อสิเหลือง มิอิดหาน.

ม. น. นาอลาเหภหางล้อน หลือ หมอานแขบปูสาน คือมีกำเล้าแล้อชั้นอไป้หั้นละยะแต่ปายไป้มีนาหาสุด-กำมีหางฉุ่น เอิ้นอ่า ตูนี้า หลือ กำตู.

ตูลาอ น. อ้นไม้แขอนี้าลานา่าเป็นตุ่นหางมีอิดคาอ แก่นแหั้นละของอดี ใช้เสัดยักเป็น.

ตู น. หมหาง (ล. ตลู เบื่า ตลู อีก)

ตู น. คิน (ตู่ไอ=คินไอ) ตูมี น. คินดิ, คินงาม, คินมีลิหั้น. ตู่ไช น. คินลาอพอกนี้า.

ตู่ ๑. เป็นคำบอกเผอชายของสัต ดั่ว ไก่ตู่, น้าตู่, ปาตู่ เป็นต้น. น. คิน (ใช้ดั่วยงอกับกับ ตู่ ในเอลาแต่งกอมที่ต้องการคำโฆ)

แต น. ธอยยาอ, แป้อ, อ. พาง, ล่าย, บ้าง (เอ้าพางแต ลางแต่งอ่า แป่ ภิมี)

แต่ ก. ปางให้ผมยอก, ฝายออก, พิไป, ลือไป, สิอัดถุเล้าของไปเป็นล่อมบุน, การสิเคื่องอุปโพก-และบิอิโพกของมักบอด ยงกล่า แต่.

แต่ตาย อ. ฝายไปกล้างลาง.

โตะ อ. ยงงดั่งย่างมื้า ดั่งยงงลิบหากไม้ที่แก่น.

โต่ ก. ตื่น, แตกไป, ตั้นไป, ตั้นแฉ่น.

โต้ อ. ใหญ่, หลาย, ใล่ของกับหลาย (ภิมโต้)

เตาะ ๑. น. ลื่เต้ดแขอนี้า ออกมิน หางนอกเป็นพ้า หางในเป็นจาอเกิดในดิน, อ. ต่อย.

๒. น. ลื่ปาแขอนี้า เป็นปาบ่มีเกัด ลองล้างหุนี่งๆ ปาๆๆ กล่า.

ตี ก. เบื่าไปไก, เบื่าปุ่ลา, เบื่า.

เตี ก. ลืมละดิ.

ดัง ๑. ชื่อวัดอย่างหนึ่ง.

ดิ ๑. ชื่อข้าพระเจ้า, ข้าพระเจ้าทั้งหลาย.

ดื่อ ๑. ตาลโอ้, ผลโอ้, ตาลโอ้ใหญ่, ช่อดอก.

ดี ๒. ชายชู้เป็นคู่ปรับกันมาแต่ครั้งยังหนุ่ม.

ใด ๑. ผู้ใด, คนใด.

ใบ้ ๒. ชื่อไม้จำพวกหนึ่งลำยาวเขียวปัดๆพาดในโคนไม้ป่าง กอง่า.

เถา ก. ใส่ลงไปในไฟเพื่อให้ไหม้, ทำให้ร้อนด้วยไฟ, ๑๐.

เถ้า ๒. ขี้ขนอ, ผงพัน.

ตำ ๒. ชื่อหนอนหนึ่งเป็นเม็ดน้อยๆสีขาวอยู่ในน้ำ เป็นไข่ตำ กินี.

ตั๊ก ๒. พยางค์หนอนหนึ่งมักเป็นความมีตาอีกมีอาการปอดตลาย แต่ไม่ทันจดจำชื่นตลายศีษี.

ตัก ๒. ชื่อพันธุ์ใช้เป็นอาหารมนุษย์จาก ถั่ว, ปา และ เล้า, เป็นต้นว่าชื่อพันธุ์ใช้กินกับอาหาร มีตลาย แบบ ดั่ง ตักกา๑, ตักถั่, ตักบ่อ, ตักหงุม เป็นอัน.

ตักคุนะนาค ๒. เดือนที่พอะจันสเอียอีกอะละคุนี คือ เดือน ๙ (บ. ตัคคุนนาล)

ตักตุ ๒. ป่าวบ่วนเล้าอยู่ในอาณาที่ทั้งปวงมีเรือนเป็นอัน, หาวเล้า, ป่าวบ่วนเอะลุกษัดบานเล้าไป, หาวที่เจ้ามีกายพะนันไปให้ลุกมีใจอ่านใจ ดั่งถือโป เป็นอัน (ปะตุกำ)

ตักตุโลก ๒. ตักตุใหญ่ที่เอ้อไว้อ่านกำแพงเมืองหรือกำแพงอ้อ เป็นอัน หาวเพิ่นมีตลังคาโค้งอ่านตักตุ.

ตักตุป่า ๒. ปากหาวที่เล้าไปในป่า, ตักตุที่เอ้อไว้ขึ้นหาวปะดับด้วย ใบ, ว่า และ ดอกไม้ลิด สำลับอ้อนตุมีย่อยๆ.

ตาก ๒. ชื่อไม้แบบน้อยๆที่เกิดอยู่ในดินไม้ใหญ่และอาลัยกินอาหารบนบ้านใหญ่.

ตาย ก. หนี, แอบอิกาหาหาย.

ตุก ๑. ก. น้อ, ชิดด้วย, เลือก, ทำให้ต่างกัน ดั่ง ตุกดอบตุหนึ่ง เป็นอัน.

๒. ๒. จำนวนหนังสือในสามที่ล้อยใส่กันเป็นน้อยๆเรียงอ่าตุก, หนังสือหานเรื่องนี้ๆก็เรียนหนังสือตุก.

แตก ๑. ๒. ถ่าง, แอกถ่าง.

ตา ก. จอย, มอง, ลี้, ปอง.

ตาก ๑. ก. ทำกายอ้างดี, ทำกายะยินใส่ด้วยนี.

๒. ๑. ตาลี, เกิน, โพ.

ตุง ๒. เส้นเชือกที่ทำไว้ยาวๆสำลับอากัว เป็นต้น, ลายลับหัด.

ตือก ๑. ๒. ชื่อนกชนิดหนึ่ง ถ้าและในคืนวน ใช้ตัดเป็นงานหาน.

๒. ๑. ลาว (ใช้สำลับข้าวลาว อ่า ข้าวเจ้าก)

๓. ๒. ไม้ไผ่เป็นลำถักติดกันไว้เป็นแผ่นสำลับกันบ่ไว้ปากไปมาได้.

เตือกเจ้า ๒. เรือกลับมาที่ตั้งไว้ในน่วนน้ำบ่ไกลสำลับเวลาลงใส่ผ้าและไว้แลนเรือก เพื่อให้ยามจอเลาะไปมาเล้าลอย.

ตัง ๒. ไม้สำลับทำแผ่นที่กำลังอ่าอยู่ให้ตั้ง ลางลับนี้เล้น, ไม้แบบตาลีเล้นเป็นแบบสำลับสิ่งพิมพ์ปูกเรียนแบบแกลั้นที่ลาย, แบบแลน, แลนตัง, แลนที่.

ตังเมือง ๒. ๒. แลนตัวลางเมือง, แลนที่ลางเมือง.

ตา ๑. ๒. เครื่องชั่งน้ำหนักขนาดน้อย, ชั่งขนาดน้อย, ตั้ง (ตายาย กำ)

๒. ๒. ชื่อไม้แบบหนึ่งลั้นขนาดใหญ่ ลากกิน ลุกเล้ลิ ลิตลาว ธิดลั้น เป็นคู่กับตากุ.

๓. ๒. ตา, ลิเนื้อลั้นลอยงาน (ใช้อีคำว่า ตา ดั่ง ตาตาหัว)

ตาฝ่าย-ตาถ้าย ๑. ย่อย, หัลีย่อย, หัยากลาย, เป็นลางคนลาย.

ตี ๑. เล้นย่างแรง, ดิด,

ตี ก. ลากให้แหลังอ้อยลิม ลาลี แอด.

แตก ๑. ๒. ลิมเล้นใหญ่แลงและยาวปุ่มหัว ลาลี ตุ(แข่ง กำ) ชื่ตุและเล้นแบบหนึ่งลิมลักยาวและแลงเล็ก ตุแตก, เล้นแตก, เครื่องถ้อและเรือถัดเป็นอัน เอ้อถ้อยลาวเป็นเล้นอีงแตกตุ ลงกำ แตก.

๓. ก. ละแลง, เอ้อให้ตากิด ดั่ง แตกอิด, ยิง ดั่ง แตกลอน, ด่วน, ป่วน ดั่ง แตกวัดลอน.

ติ ๒. ปุ่น, ลิงพุ่นและบ้อกัน, อ. แล้งบ้อกัน,

ဝဘာဂမဆောင်ဖို့ပေါ်ပြုပ် ပေါ်ပြောင် ဆနေ့ ပဲ့ပေါ် ဖွဲ့ပေါ်
(ဗျာဒိဝိဘင်္ဂ)

၄. ဝ. ဖလာ, ဘုံဆွဲ (ဘိုးပဲ့ဝ, ဘိုးဆောဝ) ဂျာမ, ဆောဝနေ့ ဂျာဝ.

ဘိုး ဝ. ဂျာမ, ဆောဝ "မောကိုးမိုးဆိုးဂျာဆောဘိုးထားဘူးလေ" (ဆိုးလုံး)

ပိုး ပ. ပဲ့ပေါ်ပေါ်ပြောင်ဆောင်ဆိုး, ကြောပေါ်ပြောင်, ပိုးဝေပေါ်, ဆေးဝါးဆလာ.

ပိုးဆိုး ပ. ဆိုးဆောင်ဆိုးဆိုး.

ဝေါ် ၁. ဂ. ဆိုးဆောင်ဆိုးဆိုးဆောဝ, ဆိုးဆောဝဆိုးဆိုးဆောဝဖိုးဆိုး.

၄. ဆ. ဆိုး, ဆောဝ, ဆိုး "ဆောဝဆိုးဆိုးဆောဝ"

ထား ၁. ဝ. ဂျာမ, ဆနေဝဝ, ပိုးဆိုဝ, ဆောဝ. ထောဝလေ ဝ. ပိုးဆိုဝနေ့ဆနေဝဝ, ဂျာမ.

၄. ဂ. ပေါ်ဆိုးဆိုးဆောဝ ဆိုးဆိုးဆိုး

ม. ก. เดียว, ฝน, ฝนัวนฝน "แฝดห้าธิ์ใด"

แฝ่น ( ) น. ลักษณะนามสงกอบที่มีลักษณะบางๆ ดั่ง แป้น เป็นต้น, ชิ้น, ห้าดิน, ปั้นดินที่อไป, ละ.

แฝ่นสงา) น. แฝ่นที่ทำด้อยด้วยรูปมนแบนแล้วอัดสงาไว้ใน - แฝ่นนั้น.

แฝ่นดิน) น. ห้าดินอบโลก.

แฝ่นผง น. ตัวอย่างที่บ่มพันได้ถูกเป็นโล้งหลืเล็ก.

ผิน ( ) น. ความงดงาม, ความจะเจริน, ภาใจ, ดอกบั้ง ดอกไม้, ปโยคที่ได้รับ, สิ่งที่เกิดจากเหต (ป. ผล)

ผินผล น. ห้าอยู่ละเมิด, เจ้าแฝ่นดิน, พละอาชา.

โผน ก. เต้น, ทะยาน.

ฝ่อน ก. หลุดย่อน, เบา.

ฝ่อนฝัน ก. ฝ่อนตาม.

เผิน อ. ลื้นๆ, ผิน, แผน, เผียง.

เผื่อ อ. เอไป, เจ็ด, ไปบ่ห่วง.

ฝูง น. เพื่อ, ญาติ, คาอ, ที.

ฝูงบ่ น. บ่งบ, เอาแลกกัน.

ฝูงา อ. ภูงา, ผิน, ผิด.

ผล อ. หูงาย, บ่มอยหู, "ผิมงาฐู้จาผลด้วนเดียบ" (เรื่อง)

ตบ ก. ผ้น, ชนะ, เธ้ดให้ฝ่าน, ก้าชาย.

ตน น. บ่อนฝู่เจ้าชื่อคาอ, เธ้ดเป็นหล้งคาพูงมุงด้อย ตัว หลื ใบไม้ บ่ยิกพื้น.

ผิน น. สิ่งเป็นผ้นเกิดฝู่ที่ตัวคิน

ผินไผ น. ผินเดินของเด้กที่เกิดมาแต่ผ้นเกิด, ผินสีแดง

ผอน อ. ง่าย.

ผอนบ่ อ. ไกลุดแสงดา.

ผิ น. ห้าหางนอก, ผิ, ผิเนื้อห้า, ก. เป็าผิมด้อย-ปากให้ผิสงาตัว.

ผิพัย น. ผิเนื้อห้า, รูปโฉม.

แผ-แผ้ ก. ต้าย, เดินไป, ชอด, อ. ผลาด, รู้.

อักษรนำ

ฒ

ฒา (อ่านว่า ทะหฺงา) น. ปัญญา, ความรู้, ความฉลาด (ป. ปัญญา ส. ปรัชญา)

ฒอา (อ่านว่า ทะหฺงอา) ก. เต้น, เหาะ, ทะยาน.

ฒ้า (อ่านว่า ทะพ้า) น. ฝาที่ก้ด้อยดินที่ทาปูน.

ฒนก (อ่านว่า ทะหนก) น. ล้อมน้อยๆ, พอก, ปู่, ป่าย.

ฒอก (อ่านว่า ทะหอก) ก. บอกเล้า, ผินเล้า, โธน.

ฒอด (อ่านว่า ทะหอด) ก. บอด.

ฒลา (อ่านว่า ทะหลา) น. ผิน, ภาใจ, หากไม้, ล่อนบูนที่ได้รับ (ป.)

ฒลาบิลิา (อ่านว่า ทะหลาบิลิา) น. ความโหลอยกแต่าผิน ความดี, บูน (ป. ฒลาบิล้ายะ)

ฒลิด (อ่านว่า ทะหลิด) ก. บานออก.ออกหากผิน, แยกปี่า, เธ้ดให้แต่หลาย (ป. ฒลิด)

ฒลิดกัน (อ่านว่า ทะหลิดยะกา) น. ภาบหาให้เป็นผิน, ภาบหาให้เกิดผินแต่าย (ป.)

ฒลิดผิน (อ่านว่า ทะหลิดยะผิน) น. ผินที่แต่าย.

ฒา (อ่านว่า ทะหา) น. หาา "ล้าก่อนล้าย เธอ ร้อยแหฒา" (ส. ฒา)

ฒแลา (อ่านว่า ทะแหลา) ก. ฟาด.

ฒลา (อ่านว่า ทะหลา) ก. ฟาด, พัด, พัน, พัด (ผิ ฒลาพ้าย)

ป

ปา -

ป พยัญชนะติยหิ ๑๗ เป็นพยภวัคลอนสูา ถือ ป ใช้เป็นถือสะกิดบ่ได้.

ปา น. เคื่องบังหลืแฝ้นของเรือน, เคื่องจัดปาภพาชนะต่าๆ.

ปาไา น. ปาจัดปาภาพอภพาภหลยา, ปาจัดสิ่งต่าๆ เฉ่ามิลักษณะคือปาไาหาย ปาละไา ก็อ่า.

ปาผิ น. เคื่องสานด้อยไม้ไผ่รูปคิกุมแภดหาธิผิปันน้ำมันยาหลืน้ำกัา ลำลับยาอ้พาอาหานบ่ให้ผมาอันอ่อน (ปาละผิ ก็อ่า)

ปาแฝด น. ปาลอาปาถือกัน หายความเถิาคินหลืสิ่าที่เกิดมาถือกัน หลื เป็นคู่กันถือพันมะอา.

ข่าละมิ น. (เบี่ง ข่าซิ มา) ข่าอ้อปากซ้ำหลือไห.

ข่า ๑. น. พืนลิงมีหะอิน.

๒. น. อันไม้ป่าหมอมี้ อันหะหม่อยหีสากไฟห่อเป็อก ม่อยธิลาอหะอะอัน.

ข่าอิน ก. ล้อยิน, ล่าง, ละเมือ, อิน.

ข่าบอะยาว น. ข่าอิน, อ. ข่าน (ใช้สำลับเจ้า)

ข้า น. ไม้ป่างชีต่าวอกเป็นแต่นใช้มุง หลังคา, ก้อบ เมก, เอ็า, ธี่ เป็นแต่นยางๆปู่ปู่ฟ้ามา, ธิเล็าชี เป็นปู่ฉัดฟ้า (ฟ้าเล็าข้า)

ขี น. พยาอพอกมี้ เป็นดุ่นธิ้นแล้มีหลาย มีตลาบย่าง ๕: ขีกะชี เป็นดุ่นน้อยๆ, ขีปะวาก, ขีลิอเฮือบ หลือ ลิอโปอ, ขีลาหม่อๆ, ขีปวบอ่งบ เป็นยาอชาอธิ้นอาบ ย่างกาย.

ขี่ อ. ก่างอสอบเล็า, บ่ออบอิ.

ขี้ น. ชื่อาตบหมอมี้ เล้อล้อยฟ้าเป็นเล้น(ก.)

ขี้ว ๑. น. ชื่เคื่างมีลำลับคั่นเคือชุกในกาบอำแต่นแพ.

๒. ก. เว้าเชื่อกลาชีๆเป็นเล้นลอดลับกันไปมา ให้เป็นเล้นแล้นหงอ, ก้งอ, กวด, ลับลอด, ธิ้นเล็ากัน.

ขี้ น. ก้อนเมก, ธี่ เป็นแต่นมิอๆฮู้ฟ้านาหลือในอางใส ดั่งในดาหลือแก้อ เป็นอิ้น.

ไข่ ก. เลือกออก, เลือกหย่างออก, เล้อให้เป็นข่าย.

ไข้ว ก. ธักอา, อะอ้า, ป้องกัน, ไปหา (สำลับเจ้า)

ข้ก น. ปอกชีฮุ้นออางมิอ, ตอก, อาบ, เลาปีนออนกิก, เป็อกชีฮุ้นธิ้นอนหลือแก่นตากไม้ลางหมอชี เป็นห่อยยาอ ดั่ง ตากลาน, ตากแล เป็นอิ้น, ลักลบะยาน เว้นตากไม้ชีนลักลบะยาอหะอะเป็อกเป็นดั่งนิ้น อ่า ข้ก (ตากลานลานข้ก)

ข้กข่าย น. หอก, ข่าย, ล้าง, ก้ำ.

ข้กไข่ ก. เอ๊าใจไข่.

ข้กลอก น. ช้างลางโฒน้อน, ไขลางมัดนชีย้างบ่ได้ลาออก เป็นเล้นไข.

ข่าก ก. มอบใต้น้ำเอ๊าไปให้ดุ่นิ้น หลือ ให้เบี่งหลางค้า.

ข่ากช้า ก. มอบลอนให้ห่อยเบี่งหลาง.

ข้ก (เบี่ง เข้ก)

แข้ก น. ทุ้งหมอมี้เป็นก ใช้มุงหลังคา.

เข้ก ก. หอบ, ข้อ, เล้อให้เป็น.

เขือก น. อื้อ หลือ โลหะ ฉักเป็นป่อกไล่หอบลาชีกะดูก ข้า เพื่อให้ย่อนข้าเล้าก้นแล้วบ่ให้งับย้ายได้.

ข้า ก. เอ๊าของใส่ล้าไปอีบแล้วเอ๊าอีบกิน.

ข้ำ น. อีบลอบน้ำ, อีบบ่อมธีมน้ำ.

ข่าง น. อันไม้หมอมี้ อันหะใบคืนหวนมิกยู่ ใบหะลบ แก่นธิลาง ใช้ย้อมข้า หะ เล้อฟา.

ข้าง ก. เอ๊าร่างกายลางไป หลือ หอดเมื่อใต้ตุ่น.

ข่ำ ก. ลางอาหา หลือ เคื่องลางบ้อยบ่ำนชีลาอใต้ดิ คิน.

ข่า น. ต่, หอก.

แข่ง ก. ฉิน, กวด, อิน, ก้งอกว่อ, ลับปี , ฉ้อน หลืองบเล็า.

เขื่อง น. ล่อนมี้ลองลิ้งชีตาวอก, ป่าย, ล่อม.

ข่าย น. ค้นคู่ใหญ่ลำลับกันน้ำไอ้.

ป่าย น. ล้าง, หอก, ล่อม.

ข้าย น. อิ้นไม้แมอมี้หลายหมิอาง ใช้เล้อเป็น ลำลับอำแต่น แพเคื่องมุ่งฒิ.

ข่อย ๑. น. เลาออกที่ใช้ภาบบ่ได้(เอิ้นชื่ข่อย), ตอกมุ่น.

๒. น. คำอะธิบายอีชีใช้ฟา หลือ มิบ่าๆ, คำบอก - เรื่อง, ลาอะยาม.

ข่อยคำ น. ชื่เล็าฒิแมอมี้ เล้อล้อยไล่เหลืองกับน้ำอาม เป็นเล้นน้อยๆ.

ข่อยลิ น. ชื่อิ้นแมอมี้ เป็นยู้ไยค้ายคียู้ลากบอบเกือ อามอิ้นไม้ไหญ่ใช้เล้อฟา.

ข้อ น. ชื่อ้างแมอมี้ลำลับใช้ข้อเล็า เอิ้นด้างข้อ, ก.กิริ ยาเล้อให้แกบหลือลาง เบ้าฟ้าออกบ่ออกหากด้างให้ เหลือแต่ล่อนอ้างกาม.

ข่าอ อ. อิอ่างมี้ เล้อให้ชิอคืนลิยาก, มิอ (ลาข่าอ)

ชือ อ. บ่อ่งบ, บ่ละออก. ชือเสีย ก.อ่ากิน, บ่มีชับ ลืมฟ้าใช้.

แข่อ น. คู่, สองอันอีกัน, ฟาชีซ้ำใช้ไล่ให้หายธัก(ฟา แข่อ)

ชือ น. ออกลางอิ้นไม้อ่างๆชีหากบ่เบี่งออก, จุ่มน้อยๆแล ชีเป็นลามช่างคิงค้ายคิดุ่นออกไม้.

ชือเตื่อ น. ดุ่นเตื่อเป็นลามช่างคิง.

ข่อ น. ธอย, หลา, หาง.

ฝัน ก. ฝาก.

ฝัน ม. การรู้เห็นล้อยนิมิตในเวลานอนหลับ, อาสิมรู้ในเวลานอนหลับ.

ฝั่น ก. หันสิ่งเป็นเส้นให้กังอเล็กกัน, กังอกอด.

ฝาน ก. ปาดบาง, ปาดให้เป็นแผ่นบาง

ฝืน ม. สิ่งไม้ผมสิ่งเกิดเหงาพุ่งออมอากาศหาย หากมีนา มีหากขึ้นเป็นฝา กินแล้วดิด เป็นยาฝืน.

ฝืน ก. ขัดขืน, ฉืน, บังเป็นไปตาม.

ฝืน ม. ฉุ่นน้อยๆเป็นตามต่างคิว.

ฝืน ม. น้ำที่ลิกมาจากผมกเป็นเม็ดน้อยๆ, ลอยปี, ก. ถูไปมาเช่น ถลี ลอยฉาๆ.

ฝูง ม. ฝูง, กังอ, เผื่อ, ห้ำคาอ, หิ (ฝูง)

เฝือน ๑. ก. ขะผิว, ลเลาตา, ขอก (เฝือนหางช้าย)

๒. ม. บ่วนน้ำไหลอินและเลิกเป็นโหมลิว.

๓. ม. เครื่องมือทางบ้านล้วนเช้าเล้าผังให้เป็นเส้นเล้าปั้น.

เฝือน ก. ลิดต่างบ้านลิดขึ้นปาดและตัดลือ.

ฟ่าอ ก. ฉางสิ่งอกต่อยๆเพื่อความเมื่อย (ปากฟ่าอ) ปิดขบลิมิลิมขาดออกได้.

ฟื้อ ก. ขาด, บิดขบลิมิลิมขาดออกได้, ก. ปิอ, ฟั้ง.

<u>ภักลอนบำ</u>

ป๐ -

ป๐ป๋า-ป๐ป๋าเลอ (ว่านอ่า ป๐๐ป๋า.....) ม. ทินฉาอยู่โลย - ฉาอมื่า.

พ

พะ -

พ เป็นพยัญชนะอิอมิ ๒๘ เป็นพอกอักลอนอ่ำและใช้เป็นอิลละกิลพิเลอเผยลือ บ ได้ในพยางกางคำ ลิ้า บุพพิด, บัพฉา ๆลา

พะกา ม. นิกยาง (ป.)

พะคะ ม. ความพะเอิน, โชกลาย (ป.)

พะคะอะธิ ม. เป็นคำช่งกล้อถือที่คอนโคลิบ ลิ้า พอะมะเถลิ, นางอุมา, พอะลักละมิ (ล.ป.)

พะคะอัค-พะคะอา-พะคะอัน ม. นามพอะพุทเจ้า, พอะเป็น - เจ้า (ป.)

พะคันทะลา ม. โชกละออางทะอวนหัก (ป.)

พะคิมิ ม. น้องลาอ (ป.)

พะงา ๐. งาม.

พะจุ ม. ลื่เผอะลางำพอกหนึ่ง, ลับลมบัด, ความมั่งมี, ๐. ลิ, ปะเลิอ, ใจลิ, กะจุมา (ป.)

พะจุทา ม. แต่นลึน. <u>พะจุทาลิน</u> ม. พื้นแต่นลึน (ป.พะจุทาอละ) <u>พะจุมหะลา</u> ม. แต่นลึน.

พะจุลิงกาน ม. เอลาพอะอาทิลโคจรมถึงเอลใกล้ลุดกับโลกในละหว่างลันที่ ๑ มะกะลา ช่งกว่า พะจุลิงกานเตือ (Pehelion) กับโคจรมไปถึงบ่อนหายไกลุดจากโลก ในละหว่างลันที่ ม ก็อะกะลา ช่งกว่า พะจุลิงกานใต้ (Aphelion)

พะนาย ม. ลั่ลั้ตันเหลกาน, คิน, เอกะนาตลิ่งอาวุธ้าง เป็นตลักฐาน (พิยาน ก็ว่า)

พะยุ-พะยู ม. ลินแช่ง, ลินแลง, ไอกช้ายที่เกิดลิ้นแก่คินและลัดอายเพื่อละตลายๆ (ล.)

พะยุทะ ม. ลุ่, พอก, กะบอม, กองทับ. <u>พะยุทะยาอา</u> ก. ไปเป็นกะบอมทับ (ล. พยุทยาอา) <u>พะยุทะลมา พะยุทะไยมา</u> ม. ลุ่พินลิบ, กะบอมพินลิบ, ลิดเมิก.

พะยิด ๐. ลิ้, เวิ้าแล่ไจโด (อากาบแลงเล็กไล้พาโล)

พะเยง ม. ๐๐กไม้, นาง (ล.)

พะยู ม. ลู่ลาอ, ลู่ปู่ (ป.)

พะยะ ๑. ม. เป็นคำนำหน้านามล้ออาชากามลั้นยัคมินี (คำนี้เดิมเป็น พะเม เป็นคำที่พะเจ้าแต่นลึนช่งกล้าอาชากามลั้นลู่ใหญ่ล้อยความนับถิ (ป. พะเม)

๒. ม. ป่าอิง. <u>พะยะลัน</u> ม. แฤอป่า (ป. พนลันท) <u>พะยะโลาอม</u> ม. พาวป่า (ป. พนโลาอ) <u>พะยะยาลา</u> ม. แฤอลันไม้. <u>พะยะลาลิ</u> ม. ลู่ลู่ป่า, ลีลิ. <u>พะยะลิน</u> ม. แฤอป่า. <u>พะมันลาม</u> ม. ภาวป่า (ป. พมันอย) <u>พะยาลาม</u> ม. ป่าวันลื่นใจ. <u>พะยาลัน</u> ม. ภาบลู่ป่า (ล.) <u>พะยาลิ</u> ม. แฤอป่า. -

ພະນາຄຣ ນ. ຕ່ຳງອປ່າ, ພາບປ່າ, ກ. ດຸ່ງອປ່າ. (ປ. ພນາຄ) ພະນຕ້ຽຍ ກ. ເດີນປ່າ.

ພະນາ ນ. ປ່າ. ພະນາຄົນ ນ. ແຖວປ່າ, ປ່າຮົກ (ປ.)

ພະນິດາ ນ. ນາງສາວ (ສ. ອນິດາ)

ພະນັກ ນ. ບ່ວນຽງ, ບ່ວນເປັນພັກ.

ພະນັກງານ ນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່, ໜ້າທີ່.

ພະນັງ ນ. ພຸ້ເຂົາ, ປ່າ, ອ. ຢາຍເປັນແຖວ (ປ. ອນັງ)

ພະນວງ ນ. ພຸ້ເຂົາ, ປ່າ (ມາຈາກ ພະນັງ)

ພະນຸງ ๑. ນ. ປ້ຳໄຟຢ່າງນຶ່ງ ເຮັດດ້ວຍປ້ຳໄມ້ໄຜ່ ຍັງດິນຫຸ ໄຟລຸກເປັນຄວກຟ້ຳຂຶ້ນ.

๒. ນ. ໃບໄຖ "ຊາວທີ່ແນວພະນຸງໄຖບໍ່ທ່ວນເບື່ອນເມື່ອຊ້ວຍ" (ວິນທິຍານຄວນລຸກ)

ພະນັດ ນ. ປ່າ (ສ. ພນັສ)

ພະນາຕ ກ. ການຊື້ເຊື່ອ, ການຍືນດ້ວຍລິນເຊື່ອ.

ພະນິຈ ອ. ເປັນທີ່ຮັກ (ສ. ອນິຕ)

ພະນຸຕ ນ. ເຄື່ອງຫ້ານ ເວົ້ານົກເຂົ້າດ້ວຍການໃຊ້ນົກຕໍ່ເຂົ້າ.

ພະປົນ ກ. ຫລົ້ນເວົ້າເງິນ ຫລື ຫຶນຊັບສວງກັນແລະກັນດ້ວຍການຫ່ຽງໂຊກຕ່ວຍນ, ເຂັ້ງ, ແຂ່ງ, ຫລີ້ກັນໃນທາງໄດ້ທາງເສັ້ງ.

ພະປົນ ນ. ພຸ້ເຂົາ (ຂ.)

ພະປົນ ນ. ພຸ້ເຂົາ, ປ່າ.

ພະປະການ ນ. ຊາວຊຸ່ງນ (ປ. ໝກາຍ)

ພະປະຍະ-ພະປະໂຍ ນ. ແມ່ງພຸ້, ເຕົ້ຽ (ປ.)

ພະປະຍີ ນ. ແມ່ງເຕົ້ຽ (ປ.)

ພະປຸກາ ນ. ຄ້ຳ (ປ.)

ພະປ້ຳ ນ. ຄົນຊາວນ້ຳຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກຂອງປະເທດລາວ.

ພະປວນ ນ. ແມ່ງພຸ້ (ປ. ໝນ)

ພະຜະ ກ. ລ້ຽງເກືອ (ປ.)

ພະຜະຜະ ນ. ຖ້ຳຄົ້ນລະຄອນ. ພະຜະຄະຄັດ ນ. ແຜ່ນດິນຂວ້າງທ້ວງພະຜະຜະ ຄື ປະເທດອິນເດ້ຽ (ສ.)

ພະຜະນີ ນ. ພໍ່ຍະນີ, ດາວອິກຖ້ຳ ຄ ນີ້ຄວາມໝ່ວຍຄ້ຽກວ່າ ດາວກ້ວນເລົ້ວ "ພໍ່ຍະນີເລົ້ວລະດຸງນເມົ້າໃນເມດ" (ລິນໄຊ)

ພະຜາດາ-ພະຜາດວນ ນ. ພີ່ຊາຍ, ນ້ອງຊາຍ, ອ້າຍນ້ອງ (ສ.)

ພະຜາດວນພາບ ນ. ຄວາມເປັນອ້າຍນ້ອງກັນ (ສ.)

ພະຍາ ນ. ເມ້ຽ (ປ.)

ພະຍຶກລະ-ພະຍຶກລາ ນ. ຕົ້ນໄມ້ (ສ.)

ພະຍົດ ນ. ເທວະດາຖ້ຳເປັນຄູ່ຂອງເທພເຈົ້າທ້ວງຫລວງ, ຊື່ດາວນິພເຄາະໝ່ວຍທີ ๕ ຫລື ອັນດ້ວນ ๕ ຂອງລັ້ດາ (ສ. ພຣິຫັສປະຕິ)

ພະຍຶຫັສບໍດິຈັກ ນ. ລະຍະເວລາ ๘๐ ປີ ຄືເວລາທີ່ດາວພະຫັດເດີນອ້ອມດາວເລັ້ນໄດ້ ๕ ຮອບ (ສ.)

ພະລະ ນ. ກ້ຳລ້ງ, ເຕົ້ອແຮງ, ພົນ, ທະຫານ, ສານັນ (ປ.)

ພະລະກາມ ກ. ກ້ຳລ້ງຂອງຄົນ, ເຕົ້ອແຮງແລະຄວາມຄິດຂອງຄົນ.

ພະລະລຶກລາ ນ. ການຮ້ຳຮຽນໃນທາງວ່ອກເຕົ້ອແຮງ (ປ.)

ພະລາກອນ ນ. ກວາງທະຫານຈ້ານວນຫລວງ (ປ. ພະລາກ)

ພະລາທິການ ນ. ຫ້ວໜ້າກົມໃນກວງທັບບົກ ມີໜ້າທີ່ໃນການແຕ່ງບ່ອນເຊ້ຳແລະຫາເຄື່ອງໃຊ້ໃຫ້ທະຫານ (ປ.)

ພະລາຕ ກ. ມືນ, ເຊຊົ້ນ, ຕິດໄປ.

ພະລາຫົກ ນ. ເນກ, ຍົນ (ປ. ອລາຫກ)

ພະລີ ນ. ການບູຊາ, ລ່ວຍ, ການແກ້ບະ (ປ. ພລີ)

ພະລີກັນ ນ. ການບູຊາບີ, ພິທີບູຊາຕ້ານໃຫ້ດີ "ຄັນຫາກຄຸນດີໄດ້ພະລີກັນລ້ງແນ່ນ ຕ້ານກຸ່ນ່ວຍປ້ອງເວົ້າລ້ງເລົ້ໃສ່ຄວງ".

ພະລ້ງ ນ. ກ້ຳລ້ງ, ເຕົ້ອແຮງ.

ພະວະ ນ. ຄວາມເກີດ, ຄວາມເປັນ, ຄວາມມີ (ປ.) ພະວະຄັນ ນ. ຄັນຕ້ານເປັນໃນພົນ ຄ ຄວາມຢາກເປັນ ຢາກມີ ຢາກເກີດ.

ພະວາ (ເບ່ິ ພະວະ)

ພະວັກຄະພົນ ນ. ພົນໂລກຊັ້ນຄຸ, ພົນຊັ້ນເທວະຄັນຍານາຄັນຍາຍະວະນະ.

ພະວ້ຳ-ພະວ້ຳຄະ ນ. ລ່ວນໜ້ຶ່ງຕໍ່ລະຫ່ວ່ງປະຕິທິນທີ່ແລະຈຸດີ ບໍ່ຄ່ວຍອາຍິນໃນທະຫານທ້ຳ ๘ ມີຈັກຫຸທະຫານ ເປັນຄົ້ນ. (ປ.)

ພະວັນດອນ ນ. ພົນອື່ນ (ປ. ພວ້ນທະ)

ພະຫຸ ອ. ຫລາຍ. (ປ.) ພະຫຸຜົນ ນ. ຄ້ຳທີ່ກ່ວາວເຖິງສິ່ງ-ຫລາຍກ່ວ່ານ້ຳ (ປ. ພຫຸຈນ)

ພະຫຸ ອ. ຫລາຍ.

ພະຫຸຣດ ນ. ຫ່ຽງຫລາຍ, ຫ່ຽໄດ້ຝ້ຳຫລາຍ (ປ. ພຫຸ,ດ)

ພະຫັດ (ເບ່ິ ພະຣິຫັດ)

ພະຫົລໂຍທາ ນ. ກອງທະຫານໃຫ່ງ, ກອງທັບໃຫ່ງ (ປ.)

ພາ ๑. ກ. ນ້ຳໄຫນ.

๒. ນ. ເຄື່ອງຕ້ຳດ້ວຍໄຜ່ອາຫານກິນ ເອ້ີນວ່ ພາເລົ້ວ-

ນິຫລາຍຢ່າງ: ພາກະຢ່າງ ພາເລົ້າທີ່ຄົນຊຸງ ລາບດ້ວຍໄມ້ປ່ອງຫລືຫລາຍ, ພາໂອກ ພາເລົ້າທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ແກ່ນດິນຊຸງຄືກັນ, ພາພານ ພາເລົ້າທີ່ເຮັດດ້ວຍໜວງຫລືວງດິນຊຸງແລະແວວຂັນ.

ພ. ນ. ແລງຄ່ຳ, ຍັນນີ (ປ. ວາພາ)

ພັ ນ. ນິດ, ນິດດວງໃຫ່ຍ. ພ້ານ້ອຍ-ພ້ານ້ອຍ ນ. ນິດໃຫ່ຍທີ່ປ່ຽນບໍ່ແຕກໝົດ.

ພາກວນ ນ. ວາວວັນ (ປ. ພາກ)

ພາຄະ ນ. ພາກ, ລ່ວນ, ລ້ວງ, ປ່ວຍ, ເໜື່ອ (ປ.)

ພາຄິນ ນ. ຍິງຫຼືລ່ວນ (ປ.)

ພາຄິໃນ ນ. ຫລານ (ລູກເວົ້ຍ ຫລື ລູກນ້ວງລາວ) (ປ.)

ພາຄີ ນ. ຫຼືລ່ວນ (ປ.)

ພາຄິຍະ ອ. ຄວນແປ່ງເປັນລ່ວນ, ເປັນລ່ວນ.

ພາຊນະ (ອ່ານວ່າ ພາດຊຍະ) ນ. ເຄື່ອງໃຊ້ລ້ຽງໃສ່ສິ່ງຂອງຈຳພວກກ້ອຍຊາມຊໍ້ໂຫ (ປ.)

ພາຊະນີຍະ ນ. ຂອງຄວນແປ່ງ, ຄວນແຈກ (ປ.)

ພາຊີ ນ. ນ້ຳ (ປ.)

ພາລາ ນ. ຄ້ຳເຄົ້ວ, ດ້ວຍຄ້ຳທີ່ເວົ້ວຈາກັນ (ປ.)

ພາລິດ ນ. ຄ້ຳເຄົ້ວ, ຄ້ຳເວົ້ວພືນິຄະດິຄວນຟັ້ງ (ປ. ພາລິດ)

ພາລີ ນ. ລ່ວຍທີ່ຂັ້ດຍານເກັ່ຍຈາກຄົນ, ຊັບຊ້ອນຫລ້ວງກາງ ເພື່ອລ້ຽງປະໂຫດ.

ພາຢຸ ນ. ລົມ (ປ. ວາຢຸ)

ພາຍັບ ນ. ຫີດວາຄ້ຽນດົກເບ້ືອງໜ້ວ (ຂ.)

ພາດາ-ພາດວນ ນ. ພີ່ຊາຍ, ນ້ວງຊາຍ (ປ. ພາດາ, ພາດຮ)

ພາດາ ນ. ພີ່ຊາຍ ນ້ວງຊາຍ (ປ.)

ພາດິກະ ນ. ພີ່ຊາຍ ນ້ວງຊາຍ (ປ.)

ພາດິຍະ ນ. ລູກພີ່ຊາຍນ້ວງຊາຍ (ຫລານ)

ພາດຸ ນ. (ເບິ່ງ ພາດາ)

ພານິດ ນ. ພໍ່ຕ້ຳ (ປ. ວານິຊ)

ພານວນ ນ. ລີງ (ປ. ວານຮ)

ພານະຈິນ-ພານະເຈດ ນ. ພຮະຍາລີງ (ປ.)

ພານີ ນ. ຜູ້ນອກ, ຜູ້ເວົ້ວ, ຄົນຊ່ວງເວົ້ວ (ປ.)

ພານຸ-ພານຸນາດ ນ. ດາວ (ຂ.)

ພາຍະ ນ. ຂອງໜັກ, ວຸງກັບໜັກ, ສ້ານ້ຳ, ຫາບ, ວຸງກາງ (ປ.)

ພາຍະກິດ ນ. ວຸງກັບຈະຕ້ວງເຮັດ (ປ. ພາຍກິຈ)

ພາຍະຈ້ຽວນ ນ. ຂຸ້ງພັນດັນກ່ຽວກັບວະຊ້ຳຫາຍິນຊັບຍວນເຮັດການ ລາງແນ ຫລື ງິດເຕ້ັນການໃຊ້ເຫ ລາງວັນ ເພື່ວປ່ຽນແກ່ວະຊ້ຳຫາຍິນຊັບຂຶ້ນ ດ້ຳ ໃຫ້ໃຊ້ທ່ານເປັນພາງພຸງ ເປັນຄົ້ນ (ກິດຕາຍ)

ພາຍະທຸຍະ ນ. ວຸງກາງທ່ານຮັບເຮັດ.

ພາຍະຍະຊັບ ນ. ວະຊ້ຳຫາຍິນຊັບທ່ານວ້ວຽວນຮັບພາຍະຄວນພາຍະຈ້ຽວນ (ກິດຕາຍ)

ພາຍະດີ ນ. ຄ້ຳເຄົ້ວ, ພາລາ (ຂ.)

ພາຍະຍະ ນ. ຄົນຊ່ວງເວົ້ນເດ້ັ່ງ, ຄົນຕ້ົ້ນວະຄວນ.

ພາຍະຍາ ນ. ເມ້ັ່ງ, ພະຮ້ຽວ.

ພາຍາ ນ. ເມ້ືອງ (ປ.)

ພາລະ ອ. ລ່ວນ, ໂງ, ຊ່ວ (ປ.) ພາລະຄົນ ນ. ຄົນຊ່ວ.

ພາລາ ອ. ຊ່ວ.

ພາໂລ ๑. ກ. ໂຄ້ນ້ຳເຊົ່ວ, ຮ້ວງໄດ້ຕລາຍ, ເວົ້ວຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນເກີນກ່ວ່າຄວາມຈິງ.

๒. ນ. ຄົນພານ (ປ.)

ພາວະ ນ. ຄວາມເປັນ, ຄວາມຕາຄົດ (ປ.)

ພາວະນາ ນ. ລ້ັ່ງຮວນໃຈຕ້ັ້ງຄວາມປ່ວຖນາ, ການກະທ້ຳຄວາມດິ-ໃຫ້ເກີດໃນໃຈ, ພາວະນາມັຍ ອ.ຄ້ຳເຮັດແລ້ວດ້ວຍພາວະນາ (ປ.)

ພາຫະ ນ. ແຂນ (ປ.)

ພາໜະ ນ. ເຄ່ືວງພາໄປ, ເຄ່ືວງຂັບຂ່ີ, ລັດລ້ຳລັນໃຊ້ລົນແກ່ ຄ ຊ້ວງ, ມ້ຳ, ງ້ວ, ຄວາຍ, ຍານຕ່ວງໆ ຄ ລ້ວ, ກຽນ ເປັນຕ້ົ້ນ (ປ. ວາໜະ)

ພາຫາ ນ. ແຂນ.

ພາຫິຍະ-ພາຫິຍະກະ ອ. ພາຍນວກ (ປ.)

ພາຫຽນ ອ. ພາຍນວກ (ປ.)

ພິການ ອ. ເລ້ັ່ງວະວ້ຍວະທ່ານແຂນຂາ ເປັນຕົ້ນ, ເລ້ັ່ງໄປຈາກວະພາບເດ່ືນ (ປ. ວິການ)

ພິກຸນ ນ. ຕົ້ນໄມ້ແນວນ້ຽ ເວກນ້ວຍເປັນຈ້ກໆ ກິນຕວນເປ້ັ-ແລະຕວນຢູ່ຈົນແຫ້ງ (ປ. ພິກຸລ)

ພິກັນ ນ. ຕ້ວປ້ກກະວິ, ດ່ວງໄປ (ປ. ວິກລ)

ພິເຄາະ ກ. ຮ່ືນຕອງ, ຕ້ວງ, ພິຈາລະນາ (ປ. ວິຄຫ)

ພິຄາດ ก. ກ້ຳຈ້ວ, ລ້ວງໃຫ້ວາຍ, ນ້ວງຜ (ປ. ວິຄາດ)

ພິຈ້ຽ (ຄວນໃຊ້ວິຈ້ຽ) ນ. ການກວດກາ, ການໄຕ່ຕອນ (ປ. ວິຈຍ)

ພິຈາລະນາ ນ. ການກວດກາ, ການຕຶກຕອງ, ການຮ່ືນຕອນ, ก. ເບ່ືງ

ฮี -

ฮ่างฮ้อมฮี่ (ป. อิจาธะนา)

ฮีจาม (เบิ่ง ฮีจาธะนา)

ฮีด ๑. ก. เฮ็ดกะ, กะด (ป. ฮีต)

๒. อ. ฮ่างๆ, วามๆ, ตลากตลายๆ, ฮ้ายเบิ่ง (ป. อิจิตถ)

ฮีฮ้าง อ. ฮีฮ้าง, ฮ้างเปล่า.

ฮีจาม อ. ฮ้าง, ฮ้างเฮ้างๆ (ป. อิตาถ)

ฮีเด็ด อ. ปะเฮ็ด, อุเฮ็ด (ป. อิตินฺธ)

ฮีบุด อ. บ่อิบุด, ละอาย, เฮาะใจ, ฮาว, น. ความละอาย, ความบ่หาวามือ (ป. อิสุหิ)

ฮีบุน ก. ฮาๆ, ฮื้อๆโดยอ้างเทอะทะ, ฮีจาธะนาให้เต้นเทอะทะคักแน่ (ถ. ฮีบุจน)

ฮีเฮือ อ. จำเพาะ, ฮีจากลานั้น, บ่หมั่นลานั้น (ป.อิเตล)

ฮีย้ย น. อีย้ย, ถิ่น, ที่, เฮือนเฮือๆ, ปะเทด, ความลามาด (ป. อิลย)

ฮีฮันยี (เบิ่ง อีฮันยี)

ฮีฮุ้ย น. ความตายแพ้ (ป. อิชย)

ฮีฮ่วมมาน (อ่านว่า ฮีฮ่วมเธมาน) น.ฮู้ตายแพ้มานคือเธอผู้เจ้า (ป. อิชิวมาธ)

ฮีเฮ็ด อ. จะเฮ็ดหื้อบุด, อีหื้อบุด, ปะเฮือดพ้ (ป. อิเชตถ)

ฮีฮุง (เบิ่ง อีฮุง)

ฮียาม-ฮียาม น. พะยาม.

ฮีโยก น. อีโยก, ความพ้อพาก (ป. อิโยค)

ฮีดาม-เผดาม น. เผดาม (ป. อิดาม)

ฮีถิ - น. อีถิ, ทิมหาๆ (ป. อีถิ)

ฮีฮี น. แบบ, ย่างๆ, ฮีนฮอม, อีฮี (ป. อีธี)

ฮีฮีกัม น. ภานบุชา, ภานทำก่องกับภานบุนอานลัดถีลาสนา.

ฮีฮีภาม น. องภาก่องกับอีฮี และ แบบฮ้ายลีหาๆพุด (ป. ฮีธีภาธ)

ฮีฮุบ ๑. น. ฐีแก้อย่างดีแบบบ้าลิเตลือๆตลิงๆไม้ไผ่ตีคอแบบมีซี่สมเป็นฮูๆเลื่อนไปมา, แก้อสิไม้ไผ่ท่อๆ (ถ. โตพุธยะ ป.เตอุธียะ)

๒. อ. ลอาด, ลวบฮู้, ตลักแตลม (ป. อิพุธ)

ฮีเผด น. ย่างปะเทด (ถ. อิเผถ)

ฮีฮ้ย น. เงินค่าไพเป็นล่อนเอาๆตลอๆ (ป. ฮีฮ้ย)

ฮีฮ้ยกัม น. ฮ้ายถือว่าคันที่เซ็ดไม้ก่วนอายเพื่อมอบมื่อะอิก(ป. ฮีฮ้ยกัม)

ฮีฮาย น. อีฮาย, ความฮ้ายใจ (ป. อีฮาย)

ฮีฮ้าย ก. อัดอีนความ (ถ. อีอัลถา)

ฮีเผก น. ลาภลื้นมื่ (ป. อีเผถก)

ฮีฮัด อ. ๑ะเฮือนแล้ว. ฮีฮัดพวา น. ความ๑ะเฮือน (ป. อีอัดพถา)

ฮีฮาด ก. ถือๆกัน (ป. อีอาธ)

ฮีฮือ อ. มีท่าๆกัน (ป. อีอีท)

ฮีฮีหพัน (ฮีฮือหะพัน) น. ลอๆท่าๆที่โฮมไว้เพื่อป่โยดในภานลึกลา ถ้ำ บูลาบอัดกุ, ลิลปะอัดกุ เป็นอื้น(ป. อีอีหพันห)

ฮีฮิบ น. โลภ (ป. อิพยอย)

ฮีฮาน น. อีมาน, เฮือนฟูนอๆเผอะดา (ป. อีมาน)

ฮีฮุก อ. ย่ายตล้ำ (ป. อิมุถ)

ฮีมิน อ. เฮาะใจ, บ่มีเล้ำ (ป. อีมล)

ฮีโมก น. ความพ้น, ๑ะอะนิพาน (ป. อีโมกขะ)

ฮีอะ น. ฐีพงน, ฐีภ้า, นักธิบ (ป. อิธะ)

ฮีอาล้ย ก. อาย (ถ. อีธ+อาลย แม่บ่อนฟูลอๆนักธิบ, เมื่อๆลอัน)

ฮีอียะ น. อีอียะ, ความพงน (ป. อีอียะ)

ฮีอียะโยหา น. พินธิบฐีภ้าหาน (ป.)

ฮีอุด อ. ถือแฮก, ท่าๆออกไป, บ่ปีภาระอี (ป.อิอุธ)

ฮีโอด ก. หงอ, โภด (ป. อีโอธ)

ฮีอุบ น. ฮัน (ป. อีอุบ) ฮีอุบสาด น. แบบที่ภ้าอดถือๆจ้อนฮันอิกอานอีหีโหลาลาอ (ถ. อีอุบสาลถ)

ฮีล้ย อ. ๆาน, อีล้ย.

ฮีล้ก อ. ท่าๆปะหลาอ, ฮ้าวัลจับ, ฮ้าๆือ.

ฮีลาอ อ. ๆาน, เฮาะใจ (ถ. อีลาถ) "อุฮีลาอเตลื้อมใจเลยๆ"

ผิลาบ ก. ธ้ำใธ, จ้มอ้า, ธ้องใต้ธ้ำใธ (ป. อิลาป)

ผิลิดา น. นางอัปสรสวรรค์ ได้แก่ ๑ ใน ๘๐ ของวิมลดา (ส. อิลิปดา)

ผิสาบ น. อิสาน, บ้านฝ่ายอีสาน, อัง (ป. อิสาธ)

ผิหิภ น. นิภ (ป. อิภะคะ)

ผิฮิม (เบิ่ง ผิฮิม)

ผุ อ. ข้อม, อุ้ย, บ๊าอ่อย.

ผุ้ น. ผู้เกิดก่อนในพี่น้องร่วมกัน. ผู้บ่าว น. ผู้เกิดช้อนพี่น้องร่วมกัน, คนในเชื้อสาย. ผู้สาว น. ผู้ยะอ้างธักสา.

ผู้ อ. บี้ (หายถึงหางที่ก้ำกันกับพู้นและให้ก่อว่าพู้น)

ผู้ยะคะบิด น. ผนใส่เลนผนบ้างอ้ายอิอักลอนผนเลน (ส. พิยะคะบิด)

ผิดา น. เธือยะเพ้า (ใช้อ่า เผดา กิน) อ. ย้าน, ฟ้าย้าน (ป.)

ผิโผ อ. อาการพิดั้นของคนผู้เฒ่าจากภาวะเจ็บไข้ใหม่ๆ.

ผิ่นอย น. ฮ่พิดพันผนอ้ายก่อเกิดความหลงเงื่อน ตักผิ่นอย.

ผิ่นอน น. ตากไม้ผนอ้ายอันเป็นเคื่องตากเป็นพิ้อลกแล้วธีแดง เอิ้นตากผิ่นอน กินได้มีอิดอั้นตลาน.

ผิยะ น. ฮ่วงงน, ฮู้ก้า, นักอิบ (ป. อิยะ)

ผิลา น. ฮ่อันไม้ผนอ้าย เป็นอันไม้ลมาดน้อยหม่อยนิน ลุกแล้วเม้อในเป็นธีแดงบ้ำคั่ง, แก้อย่างบ้าย ธีคีในตากผิลา.

ผิ้ว อ. ถั้ง หลื ฮันฮู่.

ผิสิม อ. ฟ้ายินดี, เป็นที่พึงใจ, เป็นที่ฮ่นบ่อนตลาย (ป. อพิสันน)

ผี ก. แต่ถ้างออก (หายถึงพลาดบางแต่ที่กันอาดีดแล้วเป็นออกตลาย)

ผี ก. แต่ออก, ค้างออก (พิบิก)

ผุ ๑. น. ฮื่อาอุ่อย่างบ้างเธ้ถ้อยบั้งไม้ป่อายาวประมาณ ๑-๗ ถา ลุกเธ้อถ้อยไม้ป่อายางกับก้ำบ้างเอิ้นบุ่นพัน ยิงถ้อยฉิปากบั้งพุ ก็ยุก.

๑. น. บ่อนน้ำแดกฝั้งลึ้นเพาะกำลังไหลแรง, อ. ตุ, บึ้งอดิดกัน.

๗. น. ฮื่บั้งไฟผนอ้ายอุ่อใฟ้ผิยงงถ้างและมีลุกฝั้งลึ้นเป็นสีงาม เอิ้น บั้งไฟพุ.

ผุกาม น. ผอกพะม้า, ปะเพอพะม้า.

ผุถิง น. นาก, ๆ (ป. ผุถิงคะ)

ผุ ๑. น. ดิน, แฝ่มดิน, โลก (ป.) ผุภาย, ผุยาย, ผุฉะยาย, ผุฉิ น. เจ้าแฝ่มดิน, ผละธาตุ (ป. ผุธ, ผุยาล, ผุเปลธ, ผุธะมาฤ)

๗. น. ต้นตลิบพลูชั้นกลางพันนะอาตลาย, ๐๐ย, ตา.

๗. น. ไม้คือผนอ้าย ใช้ใบคั่งอักยาก.

ผุ้ ๑. น. ผนๆผนอ้ายบิกและถือสิงอแก่ต้นดำเจาะรูไว้ตามป้องไม้ เอิ้นผนๆผุ้.

๗. ก. พื้น, เป็ำโอยแรง, เธ้อใต้น้ำตลิดอาเป็นเม้อๆ ฟ้าลึ้นโอยแรง.

ผุเธ้า น. (เบิ่ง ผุ ๑)

ผุ้ อ. ลอออก, ลอออกหน้าย้าน.

ผุยา น. เคื่องนุ่งห่ม, ตัวนุ่ง (ป.)

ผุสิด น. เคื่องเอ้, เคื่องประดับ (ป. ผุสิธ)

ผุธะคาม น. ไม้ผ่ำแล้ว เป็นคู่กับคำว่า พิยะคาม หาย - ดิงไม้ที่ย้างเป็นพื้นอยู่ใน ย้างบ่ำไว้ออก (ป.)

ผุธะธบ น. หาดพ้า ๔ คือ อิน, น้ำ, ไฟ, ลม ที่เกิดเป็นคนแล้วสัด (ป.)

ผุยอม น. ต้นะอ้างแฝ่มดิน, เจ้าแฝ่มดิน (ป. ผุยธ ใต้เบิ่ง ผุ ๑ อิก)

ผุยาย น. ต้นิกคว้างแฝ่มดิน (ป. ผุยาล ใต้เบิ่ง ผุ ๑)

ผุเปอ น. ต้นเป็นใหญ่ในแฝ่มดิน (ป. ผุ+ปติ ใต้เบิ่งผุ๑ อิก)

ผุมิ น. แฝ่มดิน, พื้น, ชั้น (ป.)

ผุมิสาอ น. ผนบตลีพ้าลีก่าอเธื้องพื้นโลกและฮาอาว่างที่อยู่ในโลกออกภาวนิกคว้างและภาวหำนาดกิน (ส. ผุมิสาสตร)

ผุมี น. พยะเจ้าแฝ่มดิน (ป.)

ผุยี ๑. น. แฝ่มดิน (ป.)

๗. น. ปันยา, ความฉลาอ (ป.)

ผุยะ น. แฝ่มดิน, ผุยะผิน น. พื้นแฝ่มดิน (ป.ผุธอ)

ผุยะมาอ น. ชีเพ้าของแฝ่มดิน, เจ้าแฝ่มดิน (ป.ผุยะมาฤ)

ผุยะเมอ-ผุยะใน น. ดาของแฝ่มดินคือเจ้าแฝ่มดิน.

เผ ก. แอกออก, น้าง, น้างออกหากกัน, ฟ้างออกหากกัน.

เผโจก น. ชื่อาหยะกาเป็นลุกชี ๑ มี ๕ ตัน (เบิ่งยะกา)

ເພຣ້ ນ. ຢາແກ້ພຍາດ (ປ. ເພສ້ຊຊ)

ເພສ້ກັນ (ອ່ານວ່າ ເພສ້ຊະກັ) ນ. ການຊ່ວຍ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ (ປ.)

ເພສ້ກອນ (ອ່ານວ່າ ເພສ້ຊະກອນ) ນ. ນາຍແພດຜູ້ຊ່ວຍ (ປ.)

ເພສ້ຊິຫຍາ (ອ່ານວ່າ ເພສ້ຊະວິດທະຍາ) ນ.ວິຊາການຊ່ວຍ (ປ.)

ເພຣານ ນ. ພື້ນທີ່ກ້ຽງເຮັ່ງເຈ້ົ້ອງເທິງຂອງເຮືອນ, ພື້ນໃນປ່ອງເຮັ່ງເທິງຊ່ອງກະຮ້ອເລ້ົາໄປ (ປ. ວິຫານ)

ເພຣາ ນ. ເຮືອຊະເພົາ, ເຮືອ (ຊ.)

ເພຣີ ນ. ຊື່ຫາກຊະກາລຸກທີ ມ ນີ ຢ ຊັ້ນ.

ເພຣະລາຍ ກ. ນ້ຳງມຸ່ນ, ຊອກຊະອອກ.

ເພຣາຢ ນ. ແກ້ວຣິຊາເລ້ົາ.

ເພຣຸບາຍ ນ. ຫ້ຳວຸບາຍ, ຫ້ຳກົນ, ວຸບາຍທີ່ຫ້ຳໃຫ້ເລົາຊ່ວຍກັນ.

ເພຣຸບ ນ. ແກ້ວພຸບ.

ເພໂພ ນ. ຊື່ຫາກຊະກາລຸກທີ ๔ ນີ ๔ ຊັ້ນ(ເພຼ ກ່ວ)

ເພຼ ນ. ປ່ະເພຼ, ຮີດຄອງຕັ້ງເມ້ຶ "ໃຕ້ຫ້ອນພຽນເພຼໃຫ້ ຄົ້ງຄຸນຄນໄດ້".

ເພເປ້ ນ. ລຸກຫາກຊະກາລຸກທີ ๔ ນີ ๔ ຊັ້ນ.

ເພຣ ນ. ກອງ (ປ.)

ເພລາ ນ. ເວລາ (ປ.)

ແພຊ ນ. ສັດຄ້ຽງເຮ້ືອງແຜ່ນນ້ຽງຈ້ຳພວກແມ້ຄືອໃຫ່ງ່ຽນນາງງົວ ນ້ຽນ, ອ. ພ້ັນລົງ, ອ່ອນລົງ (ຊາແພຊ)

ແພ ๑. ນ. ແຜ່ນທີ່ຈ້ຳດ້ວຍປ້ຽຍຫລືໄພ ໃຊ້ເຮ້ັດເຄ້ືອງຄ້ຽງ.

๒. ນ. ໄມ້ທີ່ເລົາຫລາຍຕ້ືອກັນເປ້ັນແຜ່ນໃຊ້ຂ້ຽນນ້ຳຫລ ເຮ ອ. ເປ້ັນແຜ່ນ, ເປ້ັນຫຸ່ນແຜ່ຫລ້ຽງອອກ.

ແພຊະລາ ນ. ແຜ່ນແພ, ຕ້ຽລ້ຳລ້ັບປ້ຽງຫລ້ືມ (ມາຈາກ ປ. ກາລາ ອະ)

ແພຊະແສ ນ. ແພ້ງ, ແຜ່ນແພແນ່ວທ້ືບ້ຽງໆ.

ແພຣ້ ນ. ແຜ່ນແພທ້ືຈ້ຳດ້ວຍລາຍຣ້ິວ.

ແພແຢ່ງ ນ. ແຜ່ນແພທ້ືຈ້ຳຫ້ຽງໆ ດັ່ງ ແພເຮ້ັດນຸ້ງ ເປ້ັນຕົ້ນ.

ແພປ່ານ ນ. ແຜ່ນແພທ້ືຈ້ຳດ້ວຍປ່ານ.

ແພດ້ານ ນ. ແຜ່ນແພທ້ືຍາວຂນາດໄດ້ ๑ ວາ.

ແພຢ້ານ ນ. ແຜ່ນແພທ້ືຈ້ຳດ້ວຍຢ້ານ.

ແພນ ນ. ແຜ່ນຕ້ັນ້ອຍໆກ້ວ້ຽງຍາວຂເມ້ືກັນເປ້ັນ ๔ ແຈ ລ້ຳລ້ັບໃຊ້ເຊ້ັດນ້ ຫລ ເຊ້ັດໜ້ັ.

ແພ ນ. ແຜ່ນທ້ືຈ້ຳດ້ວຍສ້ັ.

ໂພ ກ. ເອ້ົາມາຕ້ືນລ້ົງທ້ຽງເທ້ົງ.

ໂພ ນ. ຕ້ົນໄມ້ທ້ືພຣະພຸທເຈ້ົ້ານ້ັ່ງຢູ່ໃຕ້ຣ້ືນແລ້ວໄດ້ຕ້ັຣັ້ງເປ້ັນ-ພຣະພຸທເຈ້ົ້າ ເຣ້ົ້ນວ່ າ ຕ້ົນໂພ (ປ. ໂພທ ແປວ່ າ - ຄວາມຕ້ັຣັ້ງ ຕ້ົນໂພ ຫລ ໂພທ. ນ້ ສາຍເຫ້ົາວ່ າ ຕ້ົນປ່ ແປ້ງ)

ໂພທ ນ. ຄວາມຕ້ັຣັ້ງ. ໂພທຍານ ນ. ຄວາມຕ້ັຣັ້ງທ້ືໃຫ້ເຫ້ືອເປ້ັນອ້ົງພຣະຣ້ັນຫ້ຳຣ້ັນພຸທເຈ້ົ້າ. ໂພທ້ປ້ັກຂ້ຽຍະທ້ັ ນ. ທ້ັນ້ັນເປ້ັນໄປໃນຝ່ ຍຕ້ັຣັ້ງ, ທ້ັນ້ັນຖ່ ອຍໃຫ້ຕ້ັຣັ້ງນ້ ປ ປ່ະການ. ໂພທ້ລ້ັ ນ. ຜ້ົ ຈ ໄດ້ຕ້ັຣັ້ງເປ້ັນພຣະພຸທເຈ້ົ້າ (ປ. ໂພທ້ລ້ັ). ໂພທ້ລ້ັນພາຍ ນ. ບຸນປ່ າຣ ນ້ ນ ຂອງ ພຣະນ ຕ ກ ຣ ້ ັ (ປ. ໂພທ້ລ້ັນພາຣ)

ໂພ ອ. ແຕກຊ ອອກ, ຊ ອອກ.

ໂພ້ໂອ້ ອ. ພ້ັນອອກ, ລອດອອກ, ປ ນອອກ.

ໂພ-ໂພ ນ. ເຣ້ົ້າຂອງລ້ົນປ ້ ັ, ກ. ໃຊ້ຈ ່ ຍ (ປ.)

ໂພ-ໂພ ນ. ຖ ້ ັ ບ ່ ຈ ່ ຍ, ຖ ້ ັ ນ, ງ, ນາກ, ຄ ນ ້ ັ ງ ນ ້ , ນ ຍ ້ ານ, ກ ານ ້ ານ (ປ.)

ໂພ-ໂພ ນ ຊ ້ ປ ນ ້ ( ).

ໂພ ນ. ນ ງ ເ ຍ ປ ຈ ้ .

ໂພ ນ. ເຣ້ົ້າ, ຂ ງ ນ (ປ.)

ໂພ ນ. ກ ານ ້ ານ, ຄ ແ ງ, ເ ້ ົ ເ ມ ງ (ປ.)

ໂພ ນ. ຂ ງ ນ, ເ ້ ອ ງ ນ, ກ ານ ນ ເ ້ (ป.) ໂພ

ນ. ຂ ງ ນ ຕ ້ ຢ ່ ງ ຄ ः ເ ້ ຖ ๑ ເ ້ ພ ຈ ๑ ເ ້ ພ ແ ๑ ເ ້ ພ ຕ ้ ๑ ປ ๑ ຊ ้ ๑.

ໂພ ນ. ຈ ຕ ນ ປ ຍ ເ ຜ ເ ้ , ເ ้ ແ ຍ ຂ ງ ນ (ป. ໂພ ນ ຈ ຕ ย)

ໂພ ນ. ຮ ຕ ຍ ຂ ້ ຕ ้ ຕ ้ ຣ ้ ັ ເ ป ้ ນ ພ ຍ ພ ພ ເ ้ , ຊ ຈ ເ ก ้ ຂ ง - ພ ຍ ພ ເ ้ ้ ั ง ແ ย ้ ง ป ่ ໄ ้ ต ้ ั ร ั ้ ง (ป. ໂພ ้ ั ล ้ ั ๑)

ເ ย ย ๑. ນ. ພ ข ย ค ร ช ม ข ้ ั ล ้ ั ต ง เ ้ ก ล ็ ด ป ้ ั น ต ้ น.

๘. ก. โฮม, โมพะมา, ตื้มใส่ด้อยเจอมาฮากได้บุน, เอิาของไปซ่อยในการเซ้บุน. สั. ด้อย, เพอ, มา, เผื่อ. เผาะสะนั้น สั. เพอดั่งนั้น. เผาะอ่า สั. เพออ่า.

ม. อ. ม่อม, สงๆม่อม.

ผิ ก. ตั้ม, ตั้มอามฮากได้, สมคอมกับคอามด้อๆการม คอม, เผาะ, อ. เมื่อ, ยามเมื่อ. ผิใจ ก. สมดั่งใจ, ตั้มใจ. ผิได้ อ. มิจับจ่ายบ่สัดอีดปานใด. ผิดี ก. เผาะสม. ผิดีผิร้าย อ. ปานใดปานนึ่ง, กาๆ. ผิได้ อ. คอมหาได้. ผิเมื่อ อ. ยามเมื่อ ผิอ่า อ. เมื่ออ่า. ผิปะมาม อ. ปานกาๆ. ผิเซอา อ. ตั้มเซๆ.

ผี่ ม. ชายชู่ใช้หัวำเมิดเกล่อก, ชู่เป็นใหญ่, ถิอพ้า. ผี่ถิ ม. ชายชู่เซ้ดเค็องกิน. ผี่ค้า ม. ชายชู่ค้าขาย. ผี่เถ้า ม. ผีอๆเฒ่า. ผี่ร้าย ม. ชายชู่ที่เฒ่าอายจาก. ผี่ร้าว ม. ชายชู่เฒ่าปะ. ผี่ล้า ม. ชายชู่ ธิเอิาลูกอๆคนอื่นมาล้ๆ, ชายชู่บิกคอๆหลือคุ้มคอๆ ดามปะเพนิอๆพอกที่ดี, หลือชายชู่เป็นธิร้กสาบ่นปือ-คนชู่ใช้ยอมล้ำอู่ในการอาธิกสาของอิน.

พ่อา ม. ยาดชู่ชายที่เป็นน้อๆข่ายเผ่ คือบ้าบ่าอนั้นเอๆเด่ เป็นคำที่พอกตลามสงหม้าบ่าอนั้นอ่า พ่อา ถ้าเป็นยิๆ (คือม้าสาอ) สงกว่า เผ่บาย.

พั ก. พิ, ตั้ม.

พิธะนิ ม. ชื่อาอธิกชุก้อน ก มี ป ฒ่อย เยิ้นอ่าอาอก้อนเล้ว "ธอยเมื่อพิธะนิเอ้าธะญุนเมิาในเมอ" (ธ. พธนิ)

พี่ อ. ตั้นพั้นออกมาน้อยๆ. พี่ดพัดถั้ อ. อากามเซ้ดพ้าตื้นตลุงอไปมา.

พี อ. พ้าธี้ดุงอ, บ่ๆาม, ธี้ร้าย.

พิ ก. จิ้มปากา, ใบ่, ใบ่ด้อยคอามตลิๆธะอิเผาะเจ้บ-ตลาย.

พึ้ง ม. มามบันดาสักอ่ำกอ่าพธะยาดธะสูงกอ่าดสม.

เพี้ง อ. ม. ธี้อ่อนของสัอดธะคิน.

ง. ม. ดมๆพอกบ่ๆที่ก้นใบสักถือไม้อ่าๆๆทำให้สักสั้งตาย.

ม. ม. ชื่ปาดมอบ่ๆ เป็นปามิกัดสิบูนาถือคือปาสาอ ดอ่

ใหญ่.

เผื่อ สั. เพอด้อย, เผาะอ่า, ด้อย, สำลับ. อ. ฆ่อยเซ้ออๆ, เตลือเอ้ให้.

พ้อ ม. สอๆที่เป็นพอๆย่อนลิๆ, ปุ้ม ถือ พอๆอกไม้, พากไม้ที่ย่อนลิๆ.

พิอพัน ก. ก่งอล้อๆ, ก้งอกอด.

ไพ. อ. ก. เอ้าคำน้อยใส่ตู, เอ้าล่ำใส่ตู, "เอิากไพคำ-อ้ามาคันจับชื่ม" (สิมไธ)

๘. ม. ธอยน้ำผึ้งชั้นเป็นคอๆในเอลาปาดฉ่นฝู่ในดต

ม. ม. ลักสมยามชงกดั่นตง้าที่ดักใส่ไม้ถือยาอสมาอ อาสำลับบุาตล้าคาอ่า ตง้าไพนึ่ๆ สอๆไพ, ก. การดักตง้าใส่ไม้นั้น ชงกว่า ไพตง้า.

๔. ม. จำนอนล้นไพ หลือ ป้ายที่ปุ้งฉล้อเซ้อเป็นปอย ไอ้ ในป่อยนึ่งๆฉบ่างอกเป็นยอมไอ้ ชงกว่าไพนึ่ๆ สอๆไพ เป็นอั้น, ก. กิอียาฉบ่างป่อยป้าย หลือ ไพ เป็นไพโดยเอิาล้นไพหลือป้ายสออชั้นไอ้เป็นยอม.

๕. ม. มาอดาเงินบุชามเซ้ออ้อยหาๆฉๆ ๑ ไพ มิ ๔ อัด (สอๆอัดหั่กับสามสะอาๆเงินไพ) ๔ ไพเป็น ๑ เฟื้อๆ ๔ เฟื้อๆเป็น ๑ สลึๆ ๕ละ ๔ สลึๆ เป็น ๑ บาอ.

๗. ก. สามอ้อยออกสามล้นกินๆสอๆหลือสามล้นไสอ่ กันกั้งอองมไปให้เป็นป่อกำเผาะฉอ่สามไส.

ก. ม. ป่า. ไพกัม ม. ป่าไม้. ไพล้ม ไพสาม ไพสิม ม. ฉกอป่า, จ้ายป่า (ป. อมสัมพ)

ไพ่ ม. สาสอดอมสามันพื่อไป, ปะชาชิมพิลเมิาๆ, ไพ่บ้าม ม. ชาอบ้าม. ไพ่เมิาๆ ม. พิลเมิาๆ, ชาอเมิาๆ. ไพ่ผ้า ม. สาสอดอมของพธะเจ้าฉม่ดิม.

ไพ้ ๑. ม. ฉม่ล้ำบาๆๆฉละน้อย มิฉล้มหาย เป็นเค็องถ้ำมามพะนั้น มิตลายย่างๆ.

๘. ม. ฒ้งสอๆลูกชาย ชงกลูกไพ้.

ม. ม. เอิามือเฮื่องคืมตลัง, ล้กเฮื่องใต้. ไพ้ตล้ำ ก. เอิามือเฮื่องไอ้หาๆตลัง.

ไพพิอ อ. ๆาม, อิกฉว่า, ตลากตลาย (ป. อิพิอ ธ.ไอ จิตฺถย)

ไพสาธ ม. อิสาธะ, เดือนตก, ดาอธิภพที่ ๑๗. ไพสาธะมาด ม. เดือนอ้นมีพอะจ้นธเอียอีกอิสาธะ, เดือน ๗(อ.)

ไพลาน อ. กว้างลวาง, กว้างใหญ่ (ส. ไอลาล)

ไพลิบ ม. นางไพลิบ, นางเพหิอาปะจำเดือ.

ไพลิด อ. ปะเสิด, อิเลด (ป. อิสิตฺ)

ไพฺยะยิน ม. ชื่อิดและตาลางพะยิน เอไฮยิน ก็ว่า (ป. เอฮยันต) (ส.ไอฮยัน

ไพฺพุน ม. ชื่อ[illegible]มีลัมมีเป้นฮู่ๆเลื่อนไหลไป มา, แก้วตาพอ, แก้วลิไม้ไผ่ก็ว่า (ส.ไอพฺยย)

ไพฺบูน ม. คอามเด้นพ่วน, คอามกว้างลวาง (ป.เอปุลล ส. ไอปุลย)

ไพพัน อ. ต่างลิ, ต่างเพด (ส. ไออธนย)

ไพลัด อ. ต่างปะเพด, นอกปะเพด (ส. ไพลัฆฺ)

ไพลำ ม. แก้วอันมีค่า (พาลาพะนิน ไพลำ อ่างเพ้ด)

ไพลิน ม. ลัดฺ, ล้าเลิก, ฮู่เป้นเอนกัน (ป. เอธิ)

ไพเลาะ อ. น่อน (ส. พิเลาะ)

ไพโอด อ. ฮู่างเรือง, ราน, ลุกใล (ส.ไอโอลน)

เผ้า ๑. ม. อัก (ล, เผล้า)

๒. ม. ชื่มันแนอนี่างหิอป้อนๆลิลาอ กินดิบได้มีลิดหลาน จางๆ เว้นมันเผ้า หลื มันแกลละเผ้า.

ม. ม. อินแต หลื มอา บ่อนมัดลื้นเป้นถิงใช้ฟางคาฮู่.

๔. ม. แลนไม้หลือเหล้ลักที่ลุบฮุมอิดหลืกงนหลือเค็องมี ด้วงกานใช้ลันล่วน.

เผ้า ม. ชื่อางแนอนี่าง อิอนิน คัลั้น, อ. ลั้นและพิ.

พ่ำ ๑. อ. ฮ่อนน่ำ, เป้นคู่ฉากัน (ล้างพ่ำกัน, เป้นเลียพ่ำกัน)

๒. อ. อากานเอ้าล้อางๆคาๆ, อากานออกล่างหลายๆ เพื่อก่อนพะเอ้าได้ เถิ้นอ่า ปากพ่ำ.

พ่ำอ่า อ. พิดี, คอมพิดี "เดือนหิกออกใสลืบค่ำ พ่ำอ่า ได้ อันจัน"

พัก ๑. ก. เฉิาเมื่อย, เฉิาชื่อคาอ, ยุดชื่อคาอ, ม. บ่อน เป้นลื้นตลุดกันลิา ดั่า ลุกลั้นไอ.

๒. ม. พอก, ฮู่ (ป. อัคค)

ม. ม. พั. พักอ ม. พั (อาจาลับใช้ว่า พอะพัก ล. พักอย)

๔. ก. ถอยคืน, คิดาอนิพเคาะเดินถอยคืนอาลีเก๊าล่วก ว่า พัก (ล. อักย)

พักอะ ม. เตงื่อ, อาตาน (ป.)

พักลา-พักลาตาน ม. เตงื่อ, อาตาน (ส.)

พักดี ม. คอามนับถื, คามซื่ลัดลี่, คอามจิงลัก(ส.พักดิ)

พาก ๑. ก. แยกออกจากกัน, จากกัน.

๒. ม. ล่อน, ล้าง, ป่าย, เผื่อ (ป. พาค)

ม. ม. โอกแต่ตายแม่อมื่า มักเกิดแก่ลัดจำพอก วิอ, คอาย เป้ดไก่ เป้นแล้อมีอาการไค่.

๔. ก. เอ้า, ปาก (ป. อาทย) "ลอางกิพพาก้าบมา แต่แลนใด" (ลืนใจ)

พิก ๑. ก. ปิ้น.

๒. ม. เป็นไม้ลืนลุกพอกหื่า มีอิดเด้ ใช้ปะลิมอาหาน (ลูก ลากพิก)

พิกลา ม. อาตาน, อาตานหื่อื่น. พิกลาจาน ม. กาน ถ่องหาลือาตาน (ป. พิกลาจาล)

พิกฺขุ ม. ชายฮุ่นอดเป้นพละในพละพุทลาลนา (ป.)

พิกฺขุนิ ม. ยิงฮุ่นอดเป้นพละในพละพุทลาลนา (ป.)

พิกฺษุ (เบิ่ง พิกฺขุ)

พิกฺษุนิ (เบิ่ง พิกฺขุนิ)

พิกลา ม. ลากไม้, เป็นปกว่างๆ, ลิ้นไม้ (ล. พลิกล)

พิก ก. ก่าลอางเป้นฝุ่น หลื ลอางมุ่นหล่าน.

พิกลา ม. ลิ้นไม้ (ล. พลิกละ)

พิกลาลาด ม. ล่าลา หลื ลั่งลิที่ก่าลล้อยเลื่องลิ้นไม้ว่างๆ (ล. อลิกลาลาลด)

พิกลาลาด ม. ลาดลิ้นไม้, แนวลิ้นไม้ (ล.)

พุภ ม. ชื่พุแนอนี่างลิอใหญ่และลั้น ลินบ่ยาล เป็น พุพุภ, ลากกั่าง (ก็ลงกลาภพุภ)

พุภบิ้ ม. ลิ้ลื่นเจ้า "พุภบิ้เลาจักเดินฮุมเจ๊ิอปะลับปุ่นไป น่อน" (ลืนใจ)

เพ้ก ม. ชื่ขางแนอนี่างเกิดอานโคก หลือและลั้นแลาง, เต็ด แนอนี่างเกิ. างมป่าขางเพ้ก เถิ้นเต็ดเพ้ก.

พิก ม. หิอตัวหลือลั้นบุ่างบ่อนเพ้นแลอหาางตัวชื่ลายบิ เล็ด เป้นบ่อนใล่ลอาง, ที่ตัว, ก. ที่ล้อยตัว, เล็ดเป้นที่ ล้อยตัว.

พลก ๑. ก. เอ้าลิหา ลี่างๆๆ, เอ้าคำถือหาลี่างๆๆ.

๒. ม. ชื่ลิ้นไม้แนอนี่าง ลิ้นเป้นเก๊ดๆๆ ล่อยมิน มอน มิอิดเผ้า ลิ้นโดกง่าย เลิ้นอ่าลิ้นพลก.

ม. ม. เลอแลน หลือฮุมบ่อนลิ้างหลิ้มกานพะนับลอาง เด็ก-

ດ້ວຫລົ້ນຫ້ວ ເປັນຄົ້ນ, ເພື່ອຫລີ້ກລ້ວງໜ້ວຂອງການຫລົ້ນບ້ວ ຫລືສ້ວກໜ້ວ.

ພ ເພິ ກ. ຢະວ່ອກ, ທ້ຳໃຫ້ຢ່ຽວ, ທ້ຳໃຫ້ຢ່ຽວກ້ອຍນິນຄ້ວ ຖ.

ພ ເພິເສີຍ ອ. ບໍ່ເອົ້ວໃຈໃສ່, ບໍ່ເບິ່ງແຍງຕ້ວນັ້ວທີ.

ພ ພຸກ ກ. ຫລິກໂກ້ງ, ຫງ້ບຫລິກນ້ວຍໜ້ວ, ຫລິກບ້ວນ້ວຍໜ້ວ.

ພ ເພ້ວກ ອ. ຢະເພ້ວກ, ພ້ວມ, ເປັນແຖວດ້ວ.

ພ ພວກ ນ. ຊຸ່, ຂວ, ຈຸ້ນ.

ພ ພ ພາຄຍະ (ວ່ານວ່ວ ພາກຄຍະ) ນ. ໂຊກ, ໂຊກດີ (ສ.)

ພ ພ້ວ ๑. ນ. ຊ້ວງໝ່ (ເປັນຊ້ວງພ້ວ)

๒. ກ. ຫະລາຍລ້ວ, ແຍກລ້ວຈາກກ້ວ.

ພ ພ້ວພ້ວມ ນ. ຈວມພ່ວມ.

ພ ພ້ວ ກ. ຕີ, ພາ, ຫລ້ວໝ້ວໄປ, ຕ້ວງຢູ່, ຕ້ວງຢູ່ກ້ວບ່ວນ (ຈ້ວງພ້ວ, ດ້ວງພ້ວ ເພ້ວແຄ)

ພ ພ້ວ ๑. ນ. ໄມ້ປ່ວງໝວນ້ວ ລ້ວຍ້ວ ເປັນປ້ວງຕ່ວ ບໍ່ນິໜ້ວນ ເກີດເປັນກໍ.

๒. ອ. ຕິ່ວ, ລ່ວຍ, ຊ້ວນ, ຊ້ວ ຄ້ວ "ພ້ວຫ້ວ ອ ເວ ເພ້ວ ພ້ວ ພ້ວ" (ສິນໄຊ)

ພ ພ່ວ ກ. ຂ້ວ, ຍ້ວ, ເອ້ວ ໄຂ້ ໃກ້ ໄຟ ໃຫ້ ຈ່ວ, ອ. ບ່ວ, ໜ້ວ, ໃກ້ (ນອນພ່ວ)

ພ ພ່ວ ๒ ອ. ອ້ວ ກ ນ ນ້ວ ໄ ຕ ລ ເ ປ ນ ພ ๒.

ພ ພ່ວ ๒ ນ. ເ ຄ ວ ເ ຍ ນ ໜ ນ ້ ວ ເ ຮ ້ ວ ຄ ້ ວ ຍ ໜ ວ ຍ ຕ ້ ວ ຄ ້ ວ ຍ ຊ ຸ ນ ຄ ້ ວ ຕ ້ ວ ງ ແ ຕ ່ ນ ້ ວ ຍ ຕ ິ ນ ໄ ຕ ່ ກ ້ ວ ນ ກ ້ ວ ນ ກ ້ ວ ນ

พฤพี ย. ชื่อต้นไม้มีดอกแผดบางดอกสีแดงเป็นพืด (ดอกพันนะตา ก็ว่า)

พฤมาลา ย. ธรรมดอกไม้, ดอกไม้ที่ร้อยใส่กัน.

พฤมาลัย ย. ธรรมดอกไม้ที่ร้อยเป็นอัง, เครื่องรับถือห้ายเรือยิน หรือ รับอิดยิน รูปเป็นอังมีหีพวงดอกไม้.

พ่วง ก. แซมต่อกันกัน, ย. ใช้สงกเรือที่แซมต่อกัน เรือนี้บว่า เรือพ่วง.

พิจนา (อ่านว่า พิดจะนา) ย. คำเอ้า (ป. อจน)

พิจนานุกรม ย. พังลือรวบรวมศัพท์ความหมายของคำ ลำดับความโดยพยัญชนะ (ป. อจนานุกม)

พิภพ (อ่านว่า พิดจะพะ) ย. คำเอ้า (ป. อจน)

พิภพ (อ่านว่า พิดจะพะ) ย. คำเอ้า.

พัฒนา (อ่านว่า พัดทะนา) ย. ดิน (ส.)

พัฒนี (อ่านว่า พัดทะนี) ย. ตุ้งคับการเรือนรา, ตุ้งบิกคองนักโทด (ส.)

พัฒน์ (อ่านว่า พัดทะน์) ย. เรือนอง, ที่ดิน, บ้านเรือน (ส. อัฒน์)

พัฒนาม (อ่านว่า พัดทะนาม) ย. ชื่อ, ชื่อเรียก (ส.)

พัฒนา (อ่านว่า พัดทะนา

ພອຍອ່າ ອ. ຊ້ອ່າ, ຊ່ວງອ່າ.

ພ້ອຍ ອ. ຕ່ (ບໍ່ພ້ອມ) ລາຍຈ້ໍນິນາ (ຜ້າລວງຕອກພ້ອຍ ຜ້າລາຍພ້ວຍ)

ພັ ຄ. ກ. ພາກ, ຈາກໄປ, ຕລົງກັນ, ເປ່ົາ, ວ່ (ລົນພັດໄມ້) ໜ້ ເຊືອກໃຫ້ກ້ ອ ຄວາຍໄປ ໂດຍບໍ່ ໝ່ ນ ບ ຶ ງ ຕ ລົ ງ (ພ ັ ດ ວ ່) ອ. ເປັ ນ ຄ ູ ່ (ລ ົ ງ ພ ັ ດ ກ ັ ນ)

ຄ. ນ. ເຮ ົ ້ າ (ປ. ພ ັ ດ ຕ ະ)

ພາ ຄ. ກ. ກ ່ າ ຍ ໄ ອ ້ , ຄ ວ ງ ຫ ິ ນ ລ ົ ງ ໃ ສ ່ ຄ ວ ງ ຕ ລ ົ ງ (ເ ອ ົ ້ າ ພ າ) ~~ກ ່ ~~ ~~ ~~

ສອງໜ່ວຍຫລັ້ງເອີ້ນວ່າ ອຸດຣະພັດທະ ຫລື ດາວພິດາບຫລັງ ຫລື ດາວອາຊະສີໄອໝ່ ເປັນໝູ່ທີ ๔๘ ອີກຢ່າງນຶ່ງສອງໜ່ວຍນັ້ນສົງກວ່າ ດາວໄມ້ເທົ້າ.

ພັທຣະບິດ (ອ່ານວ່າ ພັດທະຣະບິດ) ນ. ຄັ້ງນັ້ງສອງພຣະຣາຊາໃນເວລາຂຶ້ນສວ່ຽຍຣາຊສົມບັດ ກໍ່ວ່າ ເປັນນຸງຄຸນ, ຄັ້ງໄມ້ເຜື່ອ (ສ. ພັທຣະປິຕຣ)

ພິທຍາ (ອ່ານວ່າ ພິດທະຍາ) ນ. ວິທຍາ, ຄວາມຮູ້ (ສ.ວິທຍາ)

ພິທຍາສົນ ນ. ການຮຽນວິຊາ, ນິນຄາດ (ສ.)

ພິທຍາຄານ ນ. ໂຮງຮຽນ (ສ. ວິທຍາຄານ)

ພິທຍາທອນ (ອ່ານ ພິດທະຍາທອນ) ນ. ຊ່ວວິຊາກາຍສິດ, ຊ່ວຍະອົງວິຊາ, ເທພບຸດຜອກນຶ່ງນັ້ນທີ່ເປັນນັກສອນໃນເມືອງສວັນ ສ່ວນຫລາຍເອົາຮຽກວ່າ ພຣະຍາທອນ (ສ.ວິທຍາທຣ)

ພິທຍາລັຍ (ອ່ານວ່າ ພິດທະຍາໄລ) ນ. ວິທຍາລັຍ, ໂຮງຮຽນຊັ້ນມັທຍົມສຶກສາ (ສ.)

ພຸທກາບ (ອ່ານວ່າ ພຸດທະກາບ) ນ. ເວລາພຣະພຸທເຈົ້າຍັ້ງມີຊີວິດ (ป. พุทฺธภาวะ)

ພຸທຄຸນ (ອ່ານວ່າ ພຸດທະຄຸນ) ນ. ກ່າວເຖິງຄຸນພຣະພຸທເຈົ້າ.

ພຸທເຈົ້າ (ອ່ານວ່າ ພຸດທະເຈົ້າ) ນ.ເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຮູ້.

ພຸທຈັກ (ອ່ານວ່າ ພຸດທະຈັກ) ນ. ວົງການຂອງພຸທອາຍນາ(ป. พุทธจักฺร)

ພຸທດິກາ (ອ່ານວ່າ ພຸດທະດິກາ) ນ.ຄຳເວົ້າຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ.

ພຸທສັກຣາດ (ອ່ານວ່າ ພຸດທະສັກກະຫລາດ) ນ. ປີນັບແຕ່ພຣະພຸທປະຣິນິບພານນາ (ป.)

ພຸທນາມະກະ (ອ່ານວ່າ ພຸດທະນາມະກະ) ນ. ຊື່ອ້າງອີນວ່າ ເປັນຊື່ນັບຖືພຸທສາສນາ (ป.)

ພຸທສາສະນິກະຊົນ (ອ່ານວ່າ ພຸດທະສາສະນິກະຊົນ) ນ. ຄົນຊື່ນັບຖືພຸທສາສນາ (ป.)

ພຸທຊາດ ນ. ຊັ້ນດອກພຸດແມ່ນນ້ອຍ.

ພຸທວົງ ຊ. ລັພນາມ ຫລາຍເອົາພຣະພຸທເຈົ້າ.

ພຍາພັຍ (ອ່ານວ່າ ພຍາທະໄພ) ນ. ອັນຣະຍາຍວ່າງໆ(ป.)

ພຍາຍະສາດ (ອ່ານວ່າ ພຍາດທະຍະສາດ) ນ. ວ່າຍາ, ວິຊາການປົວພຍາດ (ส. ไอทฺยสาสฺตฺร)

ພັນ ๑. ວ. ຈຳນວນນັບທີ່ກັນ ๑๐ ຮ້ອຍ, ນ. ຍິດນາຍທະຫານຊຸງກວ່ານ່ວຍຮ້ອຍ ຮຽກວ່າ ນາຍພັນ.

๒. ກ. ເອົາຂື່ງເປັນແຕ່ນຫລືເປັນເລັນພັນເຂົ້າກັນ, ກັ່ງ, ຍັ້ນ.

ນ. ນ. ພີ່ນ້ອງ (ป. พันธุ)

ພັ້ນ ນ. ລັກສນະນານເອີ້ນເຣວນາທີ່ນ້ຳໆວ່າ ພັ້ນ: ສອງພັ້ນຄືສອງທ່ຳ ຫລື ສອງນາ.

ພັນຜ່ ນ. ພຣະອິນ "ສຄັນໂລກພັ້ນພັນຜ່ແສງໃສ ເຄຍຄອຍ - ຕາຍຕົ້ນຣະທັຍທອງຮ້ອນ".

ພັນແສງ ນ. ດາວເອ້ນ (ป. สหสฺสรสฺมิ ฉุนิแสงพันນ້ຳ ดาวเอ้น)

ພັນດາ ນ. ພຣະອິນ (ป. สหสฺสนยน)

ພັນທະ ก. ຜູກມັດ, ມັດ, ກ້ຽວ, ກ່ຽວລ້ອງ (ป. พันธ)

ພັນທະກໍຣະນີ ນ. ຂໍ້ຜູກພັນ, ຜູ້ກ່ຽວລ້ອງກັນ (ป.)

ພັນທະນະ ນ. ການຜູກ, ການມັດ, ການລ້ອ ເຄື່ອງມັດ, ເຄື່ອງຈຳ-ຂັ້ງ (ป.)

ພັນທະນ້ຳ ก. ກ້ຽວກອດ, ກ່ຽວລ້ອງກັນ.

ພັນທະນາການ ນ. ການຈຳຂັ້ງ, ການຜູກມັດ (ป. พันธนาคาร)

ພັນທະນາຄານ ນ. ຄຸກ, ເຮືອນຈຳ (ป. พันธนาคาร)

ພັນທະບັດ ນ. ໃບກູ້ເງິນທີ່ຣັຖບານອອກໃຫ້ກູ້ໂດຍຣັຖບານຄ້ຳປະກັນເງິນຈາກພົລເມືອງ (ป. พันธบัตร)

ພັນທຸ ນ. ພີ່ນ້ອງ, ວົງສາ, ເຊື້ອແນວ (ป.)

ພານ ๑. อ. ไว้, ฉ้อ, บัดี, ช้าย (ป.พาล)

๒. น. ชื่อขนมอันมีอันสุ ปากกว้างกันต้นแอออัน (ธงกพาพาน)

ม. ก. ก็ภาบไอ้, ภาบ, ลัด, ต่าบ, บ่อมมีเชือกก็ภาไอ้, ชัก, ก็ให้เกิดเหตุขึ้น.

๔. น. คันชั่งกินในหางยิงลัด ทลื ตปา ธงกล่าบาย พาบ.

๕. ก. พิบ, ปะลิบ, พ้, เต้น.

ພິນ ม. เครื่องดินดีแนอมีงนิดายดิด (ป. อินฺท)

ພິນລິນ อ. ลักสนะกิริยาบายะยาดของคินแสะลัดที่พอมลั้น เป้นสาอเป้นบ่าอ, มีอาภานบึ่ชุ่ๆ, ลักสนะของสิ่งๆ อ่อนๆ.

ພິນ อ. พึ่ง, เป้นแต่นอิดกันไป.

ພັ້ນ ๑. น. ชั้น, บ่อมชาบ, ฟ้าพงๆหาๆฉุ่มพื้นดิน, น. ฟ้าดิน, แต่นดิน ๆลๆ

๒. น. นิทาน, ฟังสิเรื่อๆ, อำนาน, ตาบเป้นไปของๆ คิน แสะ ปะเพด (เอ้าพื้น แน่นเอ้าอัน คือเอ้าเถิๆตาบเป้นไปของๆคิน)

ผับ ๑. ก. กิริยาอันกับผึ้ง เป็นคำใช้ผสมนามที่อยู่ใกล้ ตลอดจนนามที่อยู่ใกล้ และ กิริยาที่ผึ้ง.

ผม ๑. ขนเส้นขึ้น, ลักษณะเส้นเล็ก, ขึ้นใย.

ผม ๑. ตาย (ศัพท์บาลี)

ผม ๑. น. ชื่อกลุ่มผมที่ม้วนยาวใหญ่ยาว สำหรับเกล้าเป็นมวยผมยาวงาม, เกล้าผมยาวงาม (ป. เกส)

ผม ๑. ๑. จำนวน ๑๐ ร้อย, พัน, น. ชื่อหมายนามของบุรุษผู้ถือว่าเป็นใหญ่ เช่น เป็นเจ้าผม (เจ้าปากที่กับนายร้อย เป็นเจ้าผม ที่กับนายพัน) พันหมื่น, พันตา, ตลก.

๒. ก. ห้อม, เกาะ (มักใช้ผมตาง) อ. อ่อนงาม (ผมผมน้อย)

พัน ๑. น. ป่า "ดงดิบชื้น มะตะพัน ป่าน้อย ป่าใหญ่" (ป. อรัญ)

๒. น. กำลัง, เรี่ยวแรง, ยศตาน, ยิงยะตานชั้นผู้ใหญ่ผู้ใหญ่นายพัน (ป. พล)

พัน ก. เป็นน้ำตาลเมื่อออกจากปาก.

พัน ๑. อ. เลยขึ้น, ภายนอก, ล่วงผู้ใหญ่, ก. พ้น, หมดสูญไปได้.

พูน น. ดินบ่อนผู้ใหญ่ผัวดินขึ้นมาจาก.

พุ่น น. กระพรวนอาตาน, กระดิ่งกระพายในบ่อนใส่อาตาน, ห้อง.

พอน ๑. น. ชื่อปลาเผ็ดมีกลิ่นปลามีเกล็ดสีขาวๆ ชอบกินผักและใหญ่ผู้ใหญ่, อ. ขาว, เรียก.

๒. น. คำกระดากความปรารถนาดี, ถ้อยที่เลือกเอ่ยความประสงค์, อ. ดี, ประเสริฐ (ป. วร)

ม. น. พ้นพอน, รอนพอน.

เพิ่น ๑. ประณีตบรรจงสร้างงาน ใช้เอ่ยถึงผู้ใหญ่ผู้ใหญ่ในทางยกย่อง ถ้าใหญ่ผู้ใหญ่พวกอยู่ใช้ว่า ลาว.

เพิ่น ก. ยกขึ้นสูง, อ. ลักษณะที่ประพอนอ่อนตาย.

พูน ก. ตั้งใจเอาใจใส่ต้นแก่ความเมื่อยความยาก, ตั้งใจเอาใจใส่ทุกข์, น. ความพยายาม, ความพยายาม (ป. วิริยะ) ศึก, แผ่.

พูน ก. เอาถึงความบริบูรณ์ขึ้นไป.

เพื่อน น. ผู้, ผู้ที่คบหาสมาคมกัน.

พอน น. ชื่อกุ้งลายจุดนิ่งเล็กลายพอนอ่อนตายอยู่แถวๆ ชายทะเล.

พ้น ๑. ก. ขึ้น, เหนือ.

๒. น. โลก, แผ่นดิน, อัตภาพสังขาร (ป. ภพ)

เพื่อนๆ อ. อาการเอื้อเฟื้อพร้อมๆกัน ตั้ง พาย เรือยุ่งๆ.

พันสัด (อ่านว่า พันพะสัด) น. คนรู้ลึก, สัตว์รู้ลึกได้สัดรู้ (ป. พันภะ)

พานพิน น. ชุบย้อมด้วยเครื่องเคลือบเงาได้, ชื่อผ้า (ป. พาณิช)

พาน น. คนในอันนะที่ ๑ ตามอันนะของคนในประเทศอินเดียโบราณ ถือเผ่าจัดเป็นผู้ปกครองชั้นสูง (ป. ขัตติยวรรณ)

พานบิ (อ่านว่า พานนะบิ) น. ผ้าพาน.

พิน น. แบบแผน, กิตติศัพท์, ประเพณีบ้านเมือง, ชุบ, ย้อม, ก. เย็บติดพันธุ์ด้วยจักเพื่อให้ชุบพันธุ์ติดอยู่เรื่อยๆ (ป. พินทุ)

พุ่น-พุ่นๆ อ. อาการที่เป็นปากคอยๆ.

พุ่น น. ก้ำไม้ผมอันที่เป็นอันสูง เป็นอันว่างและจุ่นกันอยู่ตลายอัน, พ้อ.

พุ่นอาน (พุ่นนะอาน) น. อันธการ (ป. พุ่นนะอาธะ)

พุ่นระ-พุ่นรา-พุ่นริน-พุ่นรัด (อ่านว่า พุ่นนะระ....) น. แผ่ๆ พุ่น, แผ่นดิน (ป. พนนะระ)

ພ - ນ, - ພ - ລ, - ພ - ວ

ພຸນ ๑. ນ. ບ້ານເຮືອນ, ບ້ານ (ຂ.)
๒. ນ. ແຜ່ນດິນ, ພື້ນ, ຊັ້ນ (ປ. ພຸມິ)

ພຸນລາ(ນ)ເນົາ ນ. ບ່ອນຢູ່ເປັນຫລັກຖານ.

ພິ ๑. ກ. ເປົ່າດ້ວຍນ້ຳ.
๒. ນ. ຊື່ພຣະເປັນເຈົ້າຜູ້ສ້າງໂລກຕາມຄວາມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງ, ເທບເຈົ້າຊັ້ນຟ້າຈຳພວກນິຮູບ ຮຸງກ່ຳ ຮູບພິ ນິ ๑๗ ຊັ້ນ ຈຳພວກນິຮູບຮຸງກ່ຳ ອຮຮູບພິ ນິ ๔ ຊັ້ນ, ພຶ່ມ (ປ. ພຮຫ)

ພິກາຍ (ອ່ານວ່າ ພິນຍະກາຍ) ນ. ນິກາຍປຍະເສີດ, ເປັນນາມຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ (ປ.)

ພິຈັກ (ອ່ານວ່າ ພິນຍະຈັກ) ນ. ຈັກກະວານ, ຄຳສອນຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ (ປ.)

ພິຈັນ (ອ່ານວ່າ ພິນຍະຈັນ) ນ. ການຮຽນປຍະຍັດຖະ, ການຮຽນພຣະເວດ, ການຖືສິນບາງຢ່າງ, ການຍອດທີ່ - ເດັ່ນຈາກການເລເນດຸນ (ຂ. ພຮຫຈຮຍ)

ພິຈາຣິ (ອ່ານວ່າ ພິນຍະຈາຣິ) (ເບິ່ງພິຈັນ) ນ. ຫຼ້ຽງບໍ່ຮິ-ຮຸດ, ຍິງທີ່ຍັງບໍ່ມີຜົວ, ສາວບໍ່ຮິຮຸດ (ປ.)

ພິຈາຣິນີ (ອ່ານວ່າ ພິນຍະຈາຣິນີ) ນ. ຍິງທີ່ບໍ່ຮິຮຸດ (ປ.)

ພິຊາດ (ອ່ານວ່າ ພິນຍະຊາດ) ນ. ຕ້ວຽ ເລກຫຼຽ, ວາລນ, ເລັ່ນບອກຄວາມນາຂອງຄົນ (ປ.)

ພິທັນ (ອ່ານວ່າ ພິນຍະທັນ) ນ. ການໃຊ້ໂທດຂອງພິນ; ໃນພຣະວິນັຍໝາຍເອົາການໃຊ້ໂທດພິກຂຸແບບນຶ່ງ ຄືພິກຂຸໃດຂອນຍາກ ໃຫ້ຖືງນັດກັນວ່າ ຢ່າເວ້ນນ້ຳ, ຢ່າບອກ, ຢ່າເດີນຮະວິ (ປ. ພຮຫທັນທ)

ພິໄທ (ອ່ານວ່າ ພິນຍະໄທ) ນ. ບ່ອນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນພຣະຮາຊທານໃຫ້ແກ່ພຣານແລະເລັ່ນຈາກການເກັບພາສີຂ້ອຍ, ສິ່ງຂອງອັນພຶ່ມໃຫ້ (ປ.)

ພິນທາດາ (ອ່ານວ່າ ພິນຍະທາດາ) ນ. ພິນຜູ້ສ້າງໂລກ (ປ. ພຮຫມທາດາ)

ພິເສສາ-ພິເສສີ (ອ່ານວ່າ ພິນຍະເສສາ....) ນ. ຮອຍຂຽນຂອງພຣະພິນ; ຄືເລັ່ນບອກຊາດາ ຕລີຍະຖານັນຂອງຄົນທີ່ຖືວ່າພຣະພິນຂຽນໄວ້ໜ້າຕາກຂອງເດັກເຊື່ອເກີດໄດ້ ๕ ອັນ (ຂ. ພຮຫມສີສ)

ພິອິຕານ (ອ່ານວ່າ ພິນຍະອິຕານ) ນ. ທັນອັນເປັນເຄື່ອງນີ້ຢູ່ໃນໃຈຂອງພິ ຫລື ຂອງຫຼ້ເປັນໃຫຽ່ ๔ ຢ່າງ ຄື: ເມດຕາ, ກະຫຼນາ, ມຸທິຕາ, ອຸເບກຂາ (ປ. ພຮຫມອິຕານ)

ພິນນານ ນ. ຈັກກະວານ, ໂລກ (ຂ. ພຮຫມານທ)

ພິນນາ ນ. ພຣະພິນ (ປ. ພຮຫມາ)

ພິນນາ(ດ) ນ. ຊື່ຄອນດອງນ້ຳຂອງພຣະຄານ (ຂ. ພຮຫມານທ)

ພ້ອມ ๑. ນ. ພານຂະລານດ້ວຍດອກຮູບຕ່ຽງ ໃຊ້ຕານເຂົ້າປົ້ອກ.
๒. ວ. ຮ່ວມກັນ, ໃນເວລາດຽວກັນ, ທັນກັນ.

ພຶ່ນ ๑. ນ. ຊື່ນັ້ນແນວນ້ຳຫລັນ ເອີ້ນນັ້ນພຶ່ນ.
๒. ກ. ຕື່ນ (ທ.)

ພຶ່ນ-ພຶ່ນໆ ວ. ເຕັ້ນ (ຫາຍເອົານ້ຳເຕັ້ນຕ່ຳຫລືປ່ານກໆຊນະ)

ພອນ ວ. ກ້ຳລັ, ເປັນໄປຢູ່ (ພອນເຮ້ວ)

ພິລາກ (ອ່ານວ່າ ພິນລະກາຍ) ນ. ກອງທັບ (ປ.)

ພິລັນ (ອ່ານວ່າ ພິນລະຍັນ) ນ. ກອງທັບ (ປ. ພລັນທ)

ພິລເມືອງ (ອ່ານວ່າ ພິນລະເມືອງ) ນ. ຊາວເມືອງ, ຄົນໃນປຍະເທດ.

ພາວ ວ. ງານ (ຄົນພາວນ້ອງ)

ພ້າວ ນ. ຊື່ໄມ້ຫລວກແນວນ້ຳ ພ່ອຍນິພາງໃນນ້ຳເອີ້ນຫລວກພ້າວ, ຊື່ນັ້ນແນວນ້ຳຫລືນິຫລວກພ້າວ ເອີ້ນນັ້ນພ້າວ.

ແພ ๑. ນ. ຊື່ລັ້ນແນວນ້ຳໃນນ້ອຍຍາວກົ່ນຂ້ວ.
๒. ວ. ຕລົ້ນ. ແພພວາ ວ. ຕລົ້ນງານ.

ແພ້ ກ. ຊນ, ທ້ຳເຄື່ອງຫາຍໃຫ້ລັດຢ້ານ.

ອັກສອນນ້ຳ

ພຍ -

ພຍະອິເຣກ (ອ່ານວ່າ ພະຍະອິເຣກ) ວ. ຕ່າງອອກໄປ, ໃນໂອຍາກອນໃຊ້ເປັນຊື່ປ່ໂຍກໃຫ້ເຫັນຄວາມຮ້ຄວາມຮັດກັນ (ປ.)

ພຍັກຄະ-ພຍັກໂຄ (ອ່ານວ່າ ພະຍັກຄະ....) ນ. ເລືອໂຄ່ (ປ. ພຍັຄ)

ພຍາ (ອ່ານວ່າ ພະຍາ) ນ. ເຈົ້າແຜ່ນດິນ, ຫຼ້ເປັນໃຫຽ່, ຫຼ້ເປັນຫົວໜ້າ.

ພຍາຍາມ ນ. ຄວາມພຽນ, ຄວາມຕັ້ງໃຈເຮັດບໍ່ຖອຍ (ຂ. ພຍາຍານ)

ພຍາບາດ (ອ່ານວ່າ ພະຍາບາດ) ກ. ປ່ຽງຮ້ານ, ຄືດແກ້ແຄ້ນບໍ່ເຊົາ (ປ. ພຍາປາທ)

ພຍາບານ (ອ່ານວ່າ ພະຍາບານ) ກ. ປິ່ນປົວຄົນເຈັບ, ຮັກສາ, ເບິ່ງແຍງ (ປ. ພຍາປານ)

ພຍັນຊນະ (ອ່ານວ່າ ພະຍັນຊະນະ) ນ. ໂຕໜັງສືທີ່ບໍ່ແມ່ນສຣະ, ຂອງກິນກັບເລົ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນແກງ ຄູ່ກັບ ຮູປະ ທີ່ແປວ່າແກງ (ປ.)

ພຍັນຕະຮາຍ (ອ່ານວ່າ ພະຍັນຕະຮາຍ) ນ. ພັຍແລະອັນຕະຮາຍ.

ฆยาว (อ่านอ่า พะยาว) น. อ่อนมื่วยอวัยพืชมีตาอยู่ง่าย (ส. อยาวคะ)

ฆยาด (อ่านอ่า พะยาด) น. ความเจ็บป่วย (ป.พยาธิ)

ฆระ น. เป็นคำใช้ผันชื่อสงฆพิเศษ, เป็นคำนำหน้านามเจ้าแผ่นดินและเจ้านาย, ใช้เป็นคำนำหน้าของที่นับถือว่าดีและของกู่องอ้างเจ้าแผ่นดิน ดั่ง ฆระตัก, ฆระเนต, อ. ปะเสิด, ดี (ป.อธ)

ฆรีอธิการ น. เตาที่เป็นไป (ส.)

ฆรีอธิบัย (เบิ่ง ฆีอธิบัย)

ฆรีอธิบ (เบิ่ง ฆีอพา)

ฆรีอธิกา น. อาสิดาอธิบายอง (ส.)

ฆลัน (อ่านอ่า พะลัน) อ. ไอ, ปวบ, คี, เหือน (ฆลันยังไอ คือยังไอ หรือ ย่างไอ)

ฆลิด (พะลิด) อ. ล้ม, ถิบปูบติดเซไปะก็อบล้ม.

(ง)

ฆะ, - ฆา, -- ฆู, - ฆิ, - ฆี, - ฆี้

ฆ พยัญชนะอักษรที่ ๗ เป็นพวกอักษรอม่า และใช้เป็นโดยะกิดในแม่ กับ ได้ในพยางกางค่า.

ฆะ อ. มีมัดลิ่นหลาย (ตายเอิาเล้าเป็อก)

ฆะๆ อ. ย่างบ่เสี่งดาย, ใช้จ่ายเกินควบ (ตายเอิาการจ่ายเงินย่างบ่เสี่งดายบ่านเล้าลิ่น)

ฆา น. ชื่อัวหนึ่งแมวป่าที่เซ็ดในประเทดลาวเอิาย้ายเซ็ดเป็นตินหลิไล้ มีแต่หุ้ม เอิ้นว่าฆา.

ฆ้า น. ล่อนเบื้องเหิาที่ตางอเพ้นกอนแต่อื่นยู่, อากาด, ลอัน. ฆ้าก่า ก. การที่ภะแลฆ้าฆาดลิางมาถึกยังไดยังนึ่ง. ฆ้าสัยา ก. ยางด้ายู่เหิาอากาดเมื่องจากไฟฆ้าในอากาดแล่นมาดำกัน.

ฆ้าล่องบิน น. ยางด้างลองพายู่ยู่เหิาฆ้าในดอลาอินจะดิก.

ฆุ้ม-ฆุ้ๆ-ฆุ้ๆ ก. บ่จิม, ลอยยู่, บ่อิกล่ำ.

อ. ยางด้างจั้งฉั้น.

อ. ยางด้างจั้งฉั้น (ฟ้อฟิ้นั้น)

ฆิ้ อ. ยางด้างจั้งฉั้น

ฆี้ อ. ตลายจินบ่มิค่า (เงินฆี้)

เฆือ ก. จับล่องน่ำ.

ไฆ น. ความซ้อมที่ไพ่ลิ่งล่างๆได้, หลายแผ่นมื่วยในล่ำพวกหลายด้าง ๔ มีลักษณะซ้อม.

ไฆ่ ก. เลือก.

ไฆ่กับ-ไฆ่ะลับกัน น. ไฆ่ไพ่โลกเมื่อลิ่งกับ (ส.)

ไฆ่หลาด น. ไฆ่ที่ยู่ในล่างกายของคนและลัดล่ำลับเล้ดจากหลายใต้เบื่อย.

ไฆ่ฟ้า น. ลักลนะพิเลดของก้อน หรือ ดอดปะสะมานุดอด มื่วๆและอากาดที่ยู่ในดอดปะสะมานุดซึ่งอาจพะอิลั้นได้ด้อยกาบชะสิ เป็นดั้น.

ฆัก ๑. ก. ฆันไพ่นุ่น.

๒. น. ดอบด้างไอ้เพื่อไพ่ไล่อุ่นและเกิดเป็นโอ.

๓. น. ดากโอ่น.

ฆาก น. แป้นไม้ไอ่, ยั่ง, ล้าง, บ่อนยู่คนละล้างของที่นึ่งแมอลางลั้น.

ฆุก น. บ่อนนอนที่ยัดด้อยนุ่น, เลือ "ดองกอะลุกไอ้ - เพื่อฆุกฆนดอน" (อินไ)

ฆิก ก. ไคลั้น, ดองลั้น.

ฆอก ก. ละเพื่อน, เซ็ดไพ่ละเพื่อน, ฆัดไปมา.

ฆ้า ก. ด้ำใจถ้าซับลางด้อยๆ, ได้ยิน, เชื่อ, เซ็ดความบอก.

ฆ้ำ ก. ฆ้าอ.

ฆ่าง น. ชื่วุแมอนื่วดามมีลายก่าอ่าเป็นวุใหง่ (วุดาง ก็อ่า) อ. ตันบ่คัก, ดาที่ตันบ่คัก, มืดมิด.

ฆ่าง ๑. น. เล้าแมอนื่วอันคือันดากเดือยในเป็นเม็ดมินๆ-และน้อย เอิ้นเล้าฆ่าง หรือ เล้าลอ้าง.

๒. อ. มิด, มืด "ฆ้าฆ่างเค้าคุนเมกมืนหืน"

แฆ่ง น. ดากโอ่น.

ฆ้ำ ก. เด้นไป.

ฆอง ๑. น. ฆันน้ำที่ถูกลมพัดแรงและลอดอดขึ้น หรือ ดลุดลิา-เป็นดลื่นๆ, กะและลมที่พัดไปมาในอากาด, ปุ่มปอกที่ลอยยู่ดานฆันน้ำ, ปุ่มปอกที่เกิดจากมน้ำละปุ.

๒. น. ไล่ (นางลาวฆอง เมางไล่ลาว หรือ นางวู่เกือจากไล่ ดายเอิานางนาก)

ฆ้อง ก. ก่าอโหดด่าน หรือ วู่ใหง่. ฆ้องหะเล น. หินที่เป็นรูรอดกะบ่องกะแง่ยู่ในน้ำหะเล. ฆ้องน้ำ น.

ของอ่างมีๆ เกิดในพะเลเนื้ออ่อนค้ายคีลักกะตลาด.

เผือง ๑. น. อันเล้าที่กางอเวียงของเล้าออก และอันเล้า ที่ฟากเอาเมัดเล้าออกแล้ว.

๒. น. ไม้แผนบีๆหากเป็นล่งมๆ เอิ้นหากเผืองรูปของไม้ตลีตลักที่เซ้อถั่งหากเผือง.

เผื้อง น. นางอางวินย่าง เก๋าจำนอน ๘ อัดเป็นเผื้อง ๑, ล่อนบีๆของถ้อยตลีที่แอกออกจากกันเอิ้นเผื้อง ตี้ เผื้องถ้อย.

เผื้องถ้อย น. ชื่อันไม้แผนบีๆ เป็นไม้พุ่น ล่อยน้อยกันของล่อยเรียกันถ้อย.

ฝาย ก. เอามือตักสิ่งใดสิ่งบีๆลั้น. ฝายน้ำลา ก. เอาย่ามือฉ้อนน้ำอาที่ไหลอาบแก้ม.

ฝ่ายๆ อ. ปิดแกล่างไปมา.

ฝอย น. เคื่องปักลางเพื้นให้แป่น, สิ่งของที่เซ้อถ้อยลินล้อ ๆลๆ ใช้ถูแล้อ ตลี ตักสิ่งของอ่างๆ, ลินตางล้อจำพอก วิอ, น้ำ ๆลๆ

เผือย น. ว่าตลีเคือไม้ที่ย่อมลิงลากกิน, พุ่นไม้.

เผื้อย อ. ย่อม, ลาก.

ผัด ก. แกล่างไปมา, เอาฝีมือเล้นด้วยตลีไหเล้าให้เป็นแล่นในเลาอ้ำหูก เอิ้น ผัดหูก.

ฟาด ก. จับแล้วถิลิง, ถิป่ายไป.

ฝืด ก. ถิ้นให้ตกุดโดยแรง.

ฟุด น. มางอางแพกแบบอ้างกลือ ๑๘ ปีอเป็น ๑ ฟุด.

ฟุดฟวน น. พากกะตั้งใช้ถิ้นเดะเป็นกิลา.

ฝืด ก. กิดยากที่น้ำล้อมพุ่งลั้น, อ, ถัง, ลมั้น.

เผือด ก. ล้นออกเพาะคางเต้งติง, ฟ้างออกเพาะเต้ง-แรง ถั้ง น้ำเผือด.

ฝัน ๑. ก. เอาลองมิคนถั่งมิดฟากลิง.

๒. น. ชื่นที่ขุ้นแล้อ, ชื่นบ่อนแล้อยู่.

ฟาน น. สัดสี่ตีนแผนบีๆ เป็นสัดป่า ถือลนางพาใหญ่ๆ.

ฝืน น. ไม้สำลับใล่ไฟให้ตุก.

ฟุ้น ก. ร้าย, ๆย๐, โกด.

ฟ่อน น. จอนฟ่อน, ไฟ, ฝืน ถั่งกองฟ่อน "ไฟฟ่อนท้อน-ตุกเอิาเธียงซู่ว" (ลินไช)

ฟ่อน น. กุ่งเล้าตลีทั่งที่กางอแล้วแอ่ย้างบ่ได้มัดโยนกัน.

ฟ้วน ก. ยิกแลนแกล่างไกอลื้นๆลิงๆและย้อนลวนว่า.

เฟือน ก. ละเหือน, ละเนือน, หว่างให้เต้ง.

ฝืน น. เคื่องด่ำแฉ่นแผนเป็นแล้อถีคือสิลำลับเอิาเล้น ย้ายตลีไหลอด.

ฟุ่น น. ฟุ่น, ลื้นไม้จำพอกเป็นก่อ่ำ.

ฟุ้น ก. เกือกกั้อ, นอนแซ่ฟู้.

ฟ้าด อ. ด่อน, ไอ, ฟั้ง.

ม

ม๊ะ -

ม พยันชนะถิอที่ ๑๐ เป็นพวกอักลอนล่ำ และ ใช้เป็นโดละกิดในฟ่ ภาม.

มะ น. ซื่อาง, คางซาง.

มะกะอา-มะกอม น. ซื่อาลิที่ ๑๐ นับจากลาลิเมด, ซื่อถือมที่ ๑ นับดามลุอีมะคะถิ ล่อมตลายกิาคับถือมยี่(ป.)

มะกุด น. มุางกุด, ยอด, ป่าย, จอม (ป. มะกุดะ)

มะคะ-มะคา น. ดาอลิภที่ ๑๐ มิตัวหล่อยเอิ้นดาอาฐู้ ตลี ดาอ ว้อนไถ (ป.)

มะคะกะหะ-มะคิด น. ชื่อของใกล่ของบีๆในปะเทออิมดั้งก้ำพุทภาม พาลาของคินในของนี้ เอิ้นพาลา มะคะกะ ตลีพาลา มะคิด พอะพุทเจ้าบิยมใช้พาลานี้.

มะคะอา-มะคะอาม น. พอะอิม (ส.)

มะเต้ง น. ชื่อที่ ๕ ของลอบ ๑๘ ปี มิเคื่องหายเป็นรูปว่.

มะยุอะ-มะยุอา น. มิกยุา (ป.)

มะยุถิ น. มิกยุาแม่ (ป.)

มะอะ ก. ดายแล้อ (ป.)

มะอะกะ น. คินดายแล้อ, ถุ่ดายแล้อ, ของถุ่ดายแล้อ.

มะอะกะพัด น. เล้าที่เซ้อบุนยิ่งหาถุ่ดาย (ป. มอกพัด๐)

มะอิ น. ดามคิด, ดามเต้น (ป.)

มะหุ น. น้ำหอาม, น้ำเต้ง (ป.)

มะหุปายาด๐ น. เล้าอั้นใล่น้ำเต้ง (ป. มหุปายาล; ลับนี้เอาลาดยงกล่า เล้าปาด)

มะหุอะ น. อ้อยแดง, ดามหอาม, ดามม่อม (ป.) อ. หอาม, ม่อม.

ນ**ະ**ຫຸ (ເບິ່ງ ນ**ະ**ຫຸ)

ນ**ະ**ນ**ະ** ນ. ໃຈ (ປ.) ນ**ະ**ນ**ະ**ຄຶກ**ະ** ນ. ຄວາມກ້ານິ້ວໃນໃຈ, ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ (ປ. ນນຄຶກ**ະ**)

ນ**ະ**ນິ**ລ**າ ນ. ຄັ້ນໄມ້ແນວນຶ່ງໃນເປັນກາບຊ**ະ**ງ**ລ**ງ**ລ**ວຍແຫ**ລ**ມ ຮ**ງ**ກັບແນວນຶ່ງຄືເຊືອກແນວນຶ່ງຄືຊ**ະ**ງ**ລ**ງ**ລ**ວຍ ປັ**ນ**ນ**ະ**ນິ**ລ**າ.

ນ**ະ**ນິ ນ. ແກ້ວໜ**ິ**ດໜຶ່ງ (ປ.)

ນ**ະ**ນິກ**ະ**ນ ນ. ນ້ຳປ**ະ**ເພ**ລ**ີ, ນ້ຳທີ່ເກ**ະ**ເປ**ັ**ນເດ**ັ**ນອ**ລ**ກ**ະ**ໄດ້.

ນ**ະ**ນິກ**ະ**ນ ນ. ຊ່ວງແກ້ວ (ປ. ນນິກ**ະ**)

ນ**ະ**ນິໂ**ລ**-ນ**ະ**ນິໂ**ລ**ະ ນ. ແກ້ວໜ**ິ**ດໜຶ່ງ**ເ**ຮືອ (ປ. ນນິໂ**ລ**ຕ)

ນ**ະ**ນຸ ນ. ນ**ະ**ນຸ (ເບິ່ງ ນ**ະ**ນຸ) ນ**ະ**ນຸ**ລ**າ ນ. ຜູ້ເກີດຈ**ລ**ກ**ລ**ະນຸ ຄ**ື**ຄົນ. ນ**ະ**ນຸ**ລ**ານ**ິ**ນ**ະ** ນ. ເຈົ້າແຫ່ງຄົນ (ສ.)

ນ**ະ**ນຸ**ະ** ນ. ຄົນ (ປ. ນນຸ**ລ**ສ, ສ. ນນຸ**ລ**ຍ)

ນ**ະ**ນຸ**ລ**ຊ**ລ**ວ (ອ່ານວ່າ ນ**ະ**ນຸ**ລ**ສ**ະ**ຊ**ລ**ວ) ນ. ຜູ້ຄົນ, ແນວຄົນ, ຊ**ລ**ວຄົນ.

ນ**ະ**ນຸ**ລ**ທັນ (ອ່ານວ່າ ນ**ະ**ນຸ**ລ**ສ**ະ**ທັນ) ນ. ຄວາມດີອັນຄົນຄວນນິໃນຄົນ ດັ່ງ ຄວາມເມດຕາ ເປັນຕົ້ນ (ປ.)

ນ**ະ**ນຸ**ລ**ໂ**ລ**ກ (ອ່ານວ່າ ນ**ະ**ນຸ**ລ**ສ**ະ**ໂ**ລ**ກ) ນ. ໂ**ລ**ກ**ລ**ະນຸ**ະ** (ປ.)

ນ**ະ**ນຸ**ລ**ສ**ລ**ວ (ອ່ານວ່າ ນ**ະ**ນຸ**ລ**ສ**ະ**ສ**ລ**ວ) ນ. ເຈົ້າແຫ່ງຄົນ, ພ**ະ**ເ**ລ**ກ**ະ**ລ**ັ**ດ. (ປ.)

ນ**ະ**ນຸ**ນ** ອ. ເປັນທີ່ພໍໃຈ, ງ**ລ**ນ (ປ. ນ**ະ**ນຸ**ນ**ນ**ະ**) (ພັ**ນ**ນ**ະ**ນຸ**ນ** ຍົກພັ**ນ**ນ**ະ**ນຸ**ນ** ທັ**ນ**ຕ**ລ**ົກ**ລ**ົງ**ລ**ວຍ**ລ**ອງປ**ະ**ເພ**ະ**ນ**ະ**ອັ**ນ**ເປັ**ນ**ທີ່ພໍໃຈ ຂ**ລ**ງທຸກຄົນ)

ນ**ະ**ນຸ ນ. ຊື່ພ**ະ**ເປັ**ນ**ເຈົ້ານ້ອ**ງ**ນ**ະ**ນຸ**ລ**ຊ**ລ**ວແ**ລ**ະປົກຄ**ລ**ງ**ລ**ວ (ດ**ລ**ວ**ລ**ວ**ລ**ນ**ລ**ວ**ລ**ວ**ນ**) ມີ ໙ ອົງ ຮ**ງ**ກັ**ນ**ນ**ລ**ວ ເປັ**ນ**ຍຸກ**ລ** ຮ**ງ**ກ**ລ**ວ ນ**ະ**ນ**ະ**ອັ**ນ**ຍ**ະ** ເຕ**ົ**າກ**ລ**ວ ໑,ooo,ooo ປີ ອົງ**ລ**ົ**ນ**ແນ**ນ**ພ**ລ**ຍ**ະ**ຄ**ລ**ວ**ລ**ັ**ນ**ພ**ລ**ຍ**ະ** ພ**ລ**ຍ**ະ**ນ**ລ**ຸ**ລ**ອົງ**ນ**ີ້ ເຊື່ອ**ກ**ັ**ນ**ວ່າ ເປັ**ນ**ຜູ້ແ**ລ**ວ**ລ**ົກ**ລ**ົງ**ລ**ວຍຫ**ລ**ືພັ**ນ**ນ**ະ**ຊ**ລ**ວ**ລ**ວ**ລ**ີ**ລ**ັ**ລ**ງ**ລ**ວ**ລ**ັ**ກ**ັ**ນ**ຢູ່ຈົ**ນ**-ທຸກ**ລ**ັ**ນ**ນ**ີ**ຮ**ງ**ກ**ລ**ວ ນ**ະ**ນຸ**ລ**ັ**ງ**ຕ**ົ**ວ**ລ**ວ ເພ**ລ**ະ**ລ**ັ**ງ**ນັ**ນ** ຄ**ລ**ຳ ນ**ະ**ນຸ ຈ**ລ**ຳ**ລ**ວ**ລ**ງ**ລ**ວ**ລ**ົກ**ລ**ົງ**ລ**ວ**ກ**ໍ**ລ**ໍ (ສ. ນ**ະ**ນຸ)

ນ**ະ**ນຸ**ລ**ານ-ນ**ະ**ໂນ**ລ**ານ ນ. ຊື່ຄັ**ນ**ພີ**ກ**ົດ**ລ**ວ**ລ**ງ**ນ**ນ**ະ**ນຸ**ນ**ພັ**ນ**ນ**ະ**ສ**ລ**ວ**ກ** ສ**ະ**ບັ**ນ**ທັ**ງ** (ສ. ນ**ະ**ນຸ**ລ**ານ)

ນ**ະ**ໂ**ນ** ນ. ໃຈ. ນ**ະ**ໂ**ນ**ຄ**ະ**ຕ**ິ** ນ.ຄວາມຄຶ. ນ**ະ**ໂ**ນ**ຄ**ລ**ວ ນ**ະ**-ໂ**ນ**ຕ ນ. ເກີດ**ລ**ວ**ກ**ໃ**ນ**ຄ**ລ**ຶ**ກ**ຄວາມຮັ**ກ**, ອ. ງ**ລ**ວ**ນ**, ເປັ**ນ**ທີ່ພໍໃຈ. ນ**ະ**ໂ**ນ**ພ**ລ**ວ**ນ** ນ. ຄວາມຄຶ**ກ**ຕັ**ນ**ເປັ**ນ**ຮູ**ປ**ຂຶ້**ນ**ໃ**ນ**ໃຈ ນ**ະ**ໂ**ນ**ໜັ**ນ** ອ. ຂ**ລ**ວ**ເ**ຮ**ັ**ດ**ລ**ວ**ລ**ວ**ລ**ວ**ລ**ໃຈ, ໄ**ລ**ວ້ໃຈ ສ**ລ**ວ**ລ**ວ**ລ**ວ**ລ**ວ ຄ**ລ**ວ**ລ**ວ**ລ**ວ**ລ**ວ

ເປັນກັບນ້ຳຄືນ້ຳຄືນ້ຳຂອງນະຫາຜົນ ເມື່ອລ້ຽງກັບ - ນ້ຳໆແລ້ວ ນະຫາຜົນນ້ຳໆໂລກເລີ້ງຄ້ອຍໄຟ ເຍີ້ນໄຟນະ ລັຍກັນ ຫລື ໄຟນະລັຍກັນ ແລ້ວຈຶ່ງລ້ຽງຂຶ້ນໃຫ້ອີກ(ເບິ່ງ ໃນຈຸດນະຍຸກອີກ)

ນະຫາຜນະ (ອ່ານວ່າ ນະຫາດຸຜນະ) ນ. ຊື່ໃຈໃຫ່ຍ, ຊື່ໃຫ່ຍ (ຂ.)

ນະຫານິກາຍ ນ. ໝູ່ໃຫ່ຍ, ຄຸ່ມຄະນະຄົງວ່າຍນ້ຳຄຸ່ກັນພັນນະຍຸດນິກາຍ (ປ.)

ນະຫາບັນດິດ ນ. ຜູ້ໄດ້ຮັບປະຣິນຍາໃຫ່ຍອັນນະຫາວິທຍາລັຍວ່າໆ.

ນະຫາປຸບຫິດ ນ. ເປັນຄຳທີ່ພະກະສົງເຈົ້ານຳໃຊ້ສຳລັບຜນນາມພະເຈົ້າແຜ່ນດິນ.

ນະຫາພົນ ນ. ປ່າໃຫ່ຍ ເປັນຊື່ກັນທີ ກ ໃນເຂື່ອງນະຫາຊາດ(ປ. ມຫາວນ)

ນະຫາພົນ ນ. ຊື່ພົນຊັ້ນທີ ນ ໃນຮູບພົນ ໑໙ ຊັ້ນ (ປ.)

ນະຫາພາຣະວະນ. ຊື່ຄຳກອນເຂື່ອງໃຫ່ຍທີ່ຈຸດຂອງອິນເດັ່ງ ຄຸ່ກັບເຂື່ອງ ພຣະຣາມ (ຂ.)

ນະຫາພິນເຍສກົນ(ອ່ານວ່າ ນະຫາພິນເດສະກົນ) ນ. ການອອກນວດຂອງ ພຣະພຸທເຈົ້າ (ຂ. ມຫາພິນິສຸກມນະ)

ນະຫາພຸດຣຸບ ນ. ທາດທັ້ງ ໔ ຄື ດິນ, ນ້ຳ, ໄຟ, ລົມ (ປ.)

ນະຫາຍາດ ນ. ຊື່ກັນທີ ໑໐ ໃນເຂື່ອງເດດັນດອຣ (ປ.ມຫາຊາ)

ນະຫາຣາຊາ-ນະຫາຣາຊເຈົ້າ ນ. ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ, ພຣະຣາຊາຜູ້ ໃຫ່ຍ.

ນະຫາວົງ ນ. ຊື່ພັ້ງສືພົງສາວະດານປະເທດລ້ານ (ປ.ມຫາວົງສ)

ນະຫາວັກ ນ. ຊື່ຄັ້ມພີພຣະວິນັຍຄັ້ມທີ່ ໓ (ປ. ມຫາວັຄຄ)

ນະຫາວິທຍາລັຍ ນ. ບ່ອນສ້ຳສົງນຄວາມຮູ້ຊັ້ນສູງເຊ່ົ່ງໂຮມຫລາຍຄນະ ນ້ຳກັນ.

ນະຫາສົງ ນ. ຢ່ານໄມ້ແນວນ້ຳເຮັດຢ່ານໄດ້ ມີກົນຫລນແຂງຄ້ຳເຮັດ ຮັດ ຮັດນ (ປ. ຫົງຄຸ)

ນະຫາຫົງ ນ. ຊື່ໄມ້ນິດນຶ່ງແນວນ້ຳ ດອກຄ້ຳຫົງນິດນຶ່ງແນວນ້ຳນ້ຳດອກ ແລະໃກ້ລນລາວ ແນວນ້ຳດອກລາວ ແດ່ໃກ້ລນເຫລືອງ.

ນະຫາໂຫ ນ. ຊື່ກະຊວງການທີ່ທ້ຳການກ່ຽວດ້ວຍການປົກຄອງເຮ ແລ້ວວ່ານ້ຳໆໃນປະເທດ (ນະຫາໂຫ ລັນນິດຖານວ່ານ ມາຈາກ ນະຫາໂຫ ເຊ່ົ່ງແປວ່ານ ຄົນຫລາຍ ພາຍຸນນ ເລີຍເປັນ ນະຫາໂຫ ເພາະໜ້ທີ່ການກະຊວງນີ້ ແດ່ບຸ ຮານນານີ້ກ່ານການກ່ຽວຂ້ອງກັບຄົນຫລາຍກ່ວ່ານແນກການ ອື່ນໆ)

ນະຫາວະ ນ. ຂ້ວຍາຊການໃນຣ້ານ້ຳພຣະຣາຊວັງ ມີໜ້ທີ່ເປັນຜູ້ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ.

ນະຫິ ນ. ແຜ່ນດິນ (ປ.) ນະຫິນ ນ. ພື້ນແຜ່ນດິນ, ພື້ນ-ໂລກ (ປ. ນທິ ຂ.) ນະຫິນາມ ນ. ເຈົ້າແຜ່ນດິນ (ປ. ນທິນາຣ)

ນະຫິຄາ ນ. ຄວາຍ (ປ.)

ນະຫິທິ ອ. ມີຄົນນາກ (ປ. ນທິທິ)

ນະຫິນາ ອ. ໃຫ່ຫລວາຍ (ປ.)

ນະເຫລ້ອນ ນ. ພຣະອິສ້ອນ, ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ (ຂ. ນທ້ອຣ)

ນະເຫລັກ ນ. ຊື່ນ້ຳອ້ານາດໃຫ່ຍ, ເທ່ອຣາຊ່ໃຫ່ຍ, ຕິຊ່ໃຫ່ຍ ສ້ຳລັບຂ້ຳຄວາເນ້ອງ (ປ. ນະເຫລັກຂ)

ນະເຫ້ ນ. ເນ້ງກົດຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ (ປ.)

ນະໂຫດ ນ. ຢ່າແກ້ຍາດ້ານ້ຳຢ່າງຮ້ກດ (ປ. ນຫ+ໂຫຣ), ຊື່ ພຣະໂພທິຮ້ດຊາດນ້ຳໃນສ້ານອນ ໑໐ ຊາດ.

ນະໂຫລ ນ. ການຫລົ້ນຊຸ່ນນ່ອນ ມີ ໜ້ ຂ ຄ ເປັນຕົ້ນ(ຂ. ນໂຫລ) ໃຊ້ວ່າ ນະຫໍຂ ຄ ກິນ.

ນະໂຫ-ນະຫໍ ນ. ຄ້ອງບ້ານອງພວກລາວເຫ່ົ່ງ, ກອງຮ້ວ.

ນະໂຫຣ ນ. ໝູ່ເຄ່ືອງດົນຕຣີເປ້ົ່າທີ່ເລ່ນງ້ນ.

ນະໂຫລານ ອ. ກ້ວ້ານໃຫ່ຍ (ປ. ນໂຫລາຍ)

ນະໂຫລົ້ນ ນ. ອ້ານ້ານໃຫ່ຍ, ຄົນບ້ານໃຫ່ຍ (ຂ. ນໂຫລ້ນ)

ນາ ๑. ນ. ພຣະຈັນ (ປ. ນາ ຂ. ນາ)

๒. ກ. ຍ້ານເຂ້ົ້າໃກ້ບ່ອນຢູ່່ນອງຜູ້ເຈ້ົ້ານ ຫລື ບ່ອນທ່ີ່ຜູ້ເຈ້ົ້ານມຸ ອ່ານ ອ ຢູ່່, ກ້ານ ກັນໄປ.

ນ່ານ ນ. ເດ້ືອນສານ. ນ່ານບຸຣ ນ. ຊື່ການເລ້ົ້ານບຸນໃນເມ້ືອງເດ້ືອນສານອັນເປັນເມ້ືອພຣະພຸທເຈ້ົ້າປະຊຸມສົງ ແລະປົງ ອາຍຸສ້ານ.

ນ່ານສ້ອຍ ນ. ເດ້ືອນອ້າຍ, ຊື່ດາວອ້ົກທ ๕ (ດາວຫ້ວເມ້ືອ)

ນ່ານຍ ນ. ທອງຄ້ຳ, ໃຊ້ວ່າ ນາວ ກິນ ດ້ັ ນ ນ້ອນ (ຂ.)

ນ່ານ ນ. ນ່ານດາວເງ້ືນຂອງຊາວອິນເດ້ັ ແບ່ງຢ່ານ ๕ ນ່ານ. ເປັນເມ້ືອນ (ປ. ນ່ານ)

ນ່ານ ນ. ການຫລອກລວງ, ກົນ, ຄວາມບ້ົ້ຽ. ນ່ານ ນ. ຄົນຫລ້ົ້ນກົນ (ຂ. ນ່ານ)

ນ່ານ ນ. ໝ່ (ປ. ນ່ານ)

ນ່ານ ນ. ຮ່ອງເສ້ືອ, ຕິຮ້ (ປ.)

ນ່ານ ນ. ຮ່ອງເສ້ືອ, ຮ່ອງນ້ຳໄຫລ (ປ.)

ນ່ານ ນ. ໝ່. ນ່ານ ນ. ການຄ້ຳໝ່ (ປ. ນ່ານ)

ນາດຸໝຸ ນ. ບ້ານເກົ່ າ, ເມືອງເກົ່ າ (ປ. ນາດຸໝຸ)

ນາດຸຄາມ ນ. ຫຼ້ ຳ, ໝ້ ຳ (ປ.)

ນາດຸຄຍາ ນ. ປ້ ຳ (ຫ່ ຳຍໝ່) (ປ. ນາດຸຊຍາ)

ນາດຸຄຽ-ນາດຸຄເຍ ນ. ໝ່ (ປ.)

ນາດຸຄຍ-ນາດຸຄາ ນ. ລຸ ງ (ປ.)

ນາດຸຄາມີ ນ. ປ້ ຳໃພ້ (ປ.)

ນານ ๑. ນ. ຄານໝາຄ, ຄານນັ ້ນ, ອັ ້ ຄານໝາຄ (ປ.)

๒. ນ. ຄານຖືໂຄ, ໃຈ, ຄວງໃຈ, ຄວາມຕັ ້ ງໃຈຫ ຳ (ປ.)

ນານຄົ ກາ ນ. ຍິ ງຄາວ (ປ.)

ນານ ນ. ໃນວິ ນັ ຍຂອງສົ ງເຍີ ນໜ ກັ ນຝ ງ ນ ້ ຳ ທ ້ ຳ ໃ ໜ ໝ ກ ຸ ່ ຕ ້ ອ ງ ອ າ ບ ັ ດ ສ ັ ງ ຄ າ ທ ິ ເ ຊ ຍ ແ ລ ້ ວ ພ ັ ້ ນ ຈ າ ກ ອ າ ບ ັ ດ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ຮ ຽ ກ ວ ່ າ ນ ານ ັ ດ ຫ ລ ື ນ ານ ັ ດ ກ ັ ນ ໝ ່ ຍ ຄ ວ າ ມ ນ ັ ບ ນ ັ ້ ນ ຄ ື ເ ມ ື ່ ອ ຢ ູ ່ ນ ະ ຍ ິ ດ ອ າ ດ ເ ຄ ັ ຍ ຈ ຳ ນ ວ ນ ນ ັ ້ ນ ທ ີ ່ ຕ ້ ອ ງ ອ າ ບ ັ ດ ເ ຊ ິ ່ ງ ອ ຳ ໄ ດ ້ ແ ລ ້ ວ ຕ ້ ອ ງ ນ າ ປ ະ ພ ຶ ດ ນ ານ ັ ດ ອ ີ ກ ๘ ອ ັ ນ (ປ. ນານ ັ ດ ຕ ະ)

ນານິ ດ ນ. ຜ ູ ້ ຄ ົ ນ ນ ັ ບ ຖ ື (ສ. ນານ ິ ຕ ະ)

ນານຸ ດ ນ. ຄ ົ ນ (ສ. ນານຸ ຊ)

ນານິ ນ ນ. ຄ ົ ນ, ຊ າ ຍ ໜ ຸ ່ ມ (ປ. ນານ ິ ຈ ະ)

ນານ ະ-ນ ານ າ ນ. (ສ ່ ວ ນ ຫ ລ າ ຍ ໃ ຊ ້ ວ ່ າ ນ ານ) ໝ ວ ຍ ຂ ອ ງ ຈ ຳ ພ ວ ກ ນ ໍ ້ ງ ນ ິ ໃ ຫ ຍ ່ , ຍ ັ ກ , ຽ ກ ສ ອ ງ ຖ ້ າ ຍ ັ ດ ສ ອ ງ ບ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ຖ ື ຄ ວ າ ມ ດ ີ .

ນານ ະ ຄ າ ນ. ທ າ ງ (ສ.)

ນານ ະ ຍ າ ວ ◌ ນ. ກ ິ ລ ິ ຍ າ ອ າ ຈ າ ຈ ີ ່ ລ ະ ◌ ◌ ◌ ໃ ຫ ◌ ◌ ◌

ນຸລິກາກອນ ນ. ຂ້ອຍໃຊ້ໝາຍຄືນຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ(ສ.ນຸລິກາ ກອ)

ເມ ນ. ຖ້າໜ້າສຽງຫາງໄປສະນີ,ຂອງທີ່ຫ້ຽງຫາງໄປສະນີ, ຍານພາຫນະປະຈຳທາງ ດ້ຳ ອິດເມ, ເຮືອເມ (ອ. Mail)

ເມຂະລາ ນ. ນາງເທບທິດາປະຈຳສຸນ, ນາງເທບທິດາປະຈຳຟ້າ ຕາລ້ວນ (ປ.ສ. ເມຂະລາ ຫຼ່ວ ສາຍຮ້ອຍອ)

ເມຄາ-ເມໂຄ-ເມຄິນ ນ. ເມກ, ກ້ອນເຫຼືອ (ປ.)

ເມຂາ ນ. ໝ້ ຫຼ່ວາວອາລີທີ ๑ ແມ່ນວາວຮູບແປ້ຄືເດືອນ ຕ້ ໃຊ້ວ່າ ເມ ກິນ ດ້ຳ: "ຂອບເມືອພໍຂະນີເວ້ ຂະຖຸນເມົາໃນເມ (ລືນໄຊ)

ເມຖຸນ ນ. ການເລນການນະຄຸນ (ປ.), ຊື່ວາວອາລີທີ ๗ ແມ່ນວາວຄົນຄູ່ ຄືເດືອນ ๓ ໃຊ້ວ່າ ນິຖຸນາ ກິນ.

ເມທະນີ ນ. ແຜ່ນດິນ (ປ.), ເມທະນີຕົນ ນ. ພື້ນແຜ່ນດິນ (ປ. ເມທະນີຕລ)

ເມທາ ນ. ປັນຍາ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສລາດຮູ້ (ປ.)

ເມທາ-ເມທາວີ ນ. ນັກປາດ (ປ.)

ເມໂທ ນ. ນ້ຳນົມຊຸ້ນ (ປ.)

ເມຮຸ ນ. ຊື່ພູເຂົາຢູ່ກາງຈັກກະວານ ຍອດເປັນບ່ອນຕັ້ງເມືອງສວັນຊັ້ນດາວະຕຶງສາ, ບ່ອນເຕົາສິບຫົ້ນຫລ້ຽງຄາເປັນຍອດແຫລມ (ປ.) ຄຳນີ້ເຮົາໃຊ້ວ່າ ເມນ ເພາະເຮົາຕີ ຣ ລະກິດ.

ເມຮຸນາດ ນ. ພຸເຂົາຄຳ (ສ.) ເມຮຸຕາດ ນ.ພຣະຍາເຂົາ (ປ. ເມຮຸຣາຊ)

ເມ ອ. ອີ, ຊັ້ນແປ ໄວ້, ຢູ່ໃກ້ຄຽງ.

ເມ ອ. ເປັນຄຳຕ້ອຍຄຳກິຣິຍາ ບອກຄ້ຽງກັບ ດ້ຳວ່າ ກິນເມ, ເອົາເມ, ໄປເມ.

ເມ່ ນ. ຕ້ ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ລູກ, ຄຳຫ້ຽວ ຍິງຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດອີນ, ເປັນຄຳສຽງຄົນຍິງຫື່ໄປວ່າ ເມ່-ຍິງ, ສຽງສັດທີ່ເທດກ້ຽງກັບອີຕ້ ວ່າ ເມ່ ດ້ຳ ນ້ຳເມ່, ງົວເມ່, ປ່າເມ່, ສຽງຍິງຜູ້ເຮ້ອການບາງຢ່າງວ່າ ເມ່ ດ້ຳ ຄ້ວາຍວ່າ ເມ່ຄ້ວ, ເມ່ຄົວ, ເມ່ເຮືອນ, -ສຽງຄົນຜູ້ເປັນຫົວໜ້ ດ້ຳ ເມ່ໜ້ນ, ເມ່ກອງ, ສຽງໄມ້ທີ່ເປັນໃຫ່ຍ ແລະ ພາໃຫ້ແຂງໃນຂ່ອນວ່າງໆວ່າ ເມ່ ດ້ຳ ເມ່ຂັ້ນໄດ, ເມ່-ຄົກ ເປັນຂັ້ນ, ອ. ເປັນໃຫ່ ແລະ ແຂງ ດ້ຳເມ່ໜ້ນ, ເມ່ຂັ້ນໄດ. ເມ່ຂນາ ນ.ສ້ງທີ່ນາຂ້ອຂວາງບ່ໃຫ້ໄຫລ.

ເມ່ ນ. ແຜ່ນເປັນທ່ຽງຫ້ນເຮືອນ ຍາວຂວາງໄປຕາມພື້ນເຮືອນ ເປັນບ່ອນຕິດເປັນນາຈອດກັນ. ເມ່ຂວາ ນ. ຍິງຜູ້ບ່ອດຖືຍິນແປ່ດນຸ່ງຂາວຕົ້ນຂາວ. ເມ່ຕົ້ນໄຂ ນ. ໄມ້ແຂງທີ່ເອົາລູກຕົ້ນໄດລຸບໄລ. ເມ່ຕີໄຟ ນ. ໄມ້ ຂບເອົາໄຟ. ເມ່ຕ້ວຂວາ ນ. ຕ້ ຫ່ວງທີ່ຫ້ກິນໃນຫວາງ ການຄຸນ. ເມ່ຕີ ນ. ຜູ້ເອົ້ານະນ້ຳໃຫ້ຫ່ວງຊາຍຮັກ ກັນ. ເມ່ຕ້ວ ນ. ຕ້ ຫ່ວງຜູ້ເປັນຫົ ເອົາຄົນອອກລູກ(ຫ ຕ້ວ). ເມ່ຕ້ວຫລ້ ນ. ຊ້າງພ້ ໃຫ່ທີ່ເປັນເມ່ຢູ່ ຫລືໃຫ່ກ່ວ່ານຸ່ໃນຊ້ວ່ງຢູ່ນ້ຳ. ເມ່ໜ້ນ ນ. ຫ້ວ້ ໃຫ່ ໃນກອງທະຫານ. ເມ່ນ້ຳ ນ. ຮ່ອງນ້ຳໃຫ່ໜ້ນ້ອຍໄຫລ ມາໂຮມ. ເມ່ຍາຍ ນ. ເມ່ເຖົ້າ, ຍິງຜູ້ເມ້ອາຍຸຫ່ນຊາວ ຂອງເມ່ເຖົ້າ, ເປັນຄ້ຳທີ່ພວກຫລານຮຽກພ້ອງສາວອ ເມ່ຍາຍ. ເມ່ນອນເຜ້ນ ນ. ເມງາ ຳ ພວກນ້ຳຕ້ ເມ່ ນ ໄລຢູ່ກ້ນ ວ ວ ປ ວ ວ. ເມ່ນ ນ.ຍິງຜູ້ໃຫ້ນົມກິນ ແວ ເມ່ ເມ່ນເມ່ໜ້. ເມ່ພາວ ນ. ສ້ ແຂງນ້ຳ. ເມ່ໜ ນ. ສ້ ທ່ເປັນຕົ້ນແບບ. ເມ່ ນ. ຊ້ ຳ ນວນເລ ๑๐ ວ ຫ້ ຈຸລະສ ວ ນ ຫ ດ ້ ນ ້ ນ: ກາບ, ຮ້ບ, ຮວາຍ, ເນ, ເປ, ກ້ວ, ກ, ຮ້ວ, ເວ, ກ. ເມ່ນ້ອຍ ນ. ຕ້ ທ່ເປັນສ ດ, ນາງໜ. ເມ່ນ ວ. (ເປ ເມ່ນ້ອ) ເມ່ຫ້ວຍ ນ. ຕ້ ທ່ ວ ວ ຈ. ເມ່ອອກ ນ. ເປັນ ຳ ພ ຈ ນ ເນ ຮ ຕ ້ ເ ຳ ໄປ ວ ່ ເມ ່ ອ ກ. ເມ ່ ຮ ວ ນ. ຍ ິ ງ ທ ່ ວ ປ ະ. ເມ ່ ຮ ວ ນ. ເ ວ ວ ຳ ລ ັ ບ ຍ ໍ ຂ ອ ງ ໜ ້ . ເມ ່ ເ ຈ ົ ້ ນ. ຊ ື ່ ພ ວ ວ ຢ ່ ວ ງ ນ ີ ້ ເ ປ ັ ນ ຕ ຸ ່ ນ ເ ປ ື ່ ອ ຍ ວ ວ ນ ຮ ່ ວ ງ ຄ ິ ວ .

ເມ ່ ເ ປ ້ ວ ນ. ເມ ່ ນ ້ ອ ແ ຂ ງ ຄ ິ ອ ໃ ຫ ່ ໜ ້ ນ ປ ິ ກ ນ ິ ນ ໄ ດ ້ .

ໂມ ະ ກ. ອ ິ ລ ວ , ໂ ຮ ມ ລ ວ , ເ ວ ້ ງ ກ ັ ນ ລ ວ .

ໂ ວ ນ. ຊ ື ່ ນ ໄ ມ ້ ຈ ຳ ພ ວ ກ ແ ຂ ວ ງ ເ ມ ອ ນ ້ ວ ເ ອ ້ ນ ແ ຂ ວ ໂ ມ , ຊ ື ່ ອ ັ ກ ແ ຂ ນ ເ ມ ອ ນ ້ ວ ງ ຄ ິ ອ ໃ ຫ ່ ງ ຂ ີ ຊ ວ ງ ວ ເ ປ ັ ນ ອ ັ ກ ແ ຂ ນ ໂ ມ .

ໂ ມ ้ ๑. ນ. ເ ຄ ื ่ ວ ງ ປ ั ນ ເ ມ ອ ນ ้ ວ ເ ຮ ้ ດ ด ้ ວ ຍ ຫ ิ ນ ຮ ูบ ຄ ิ ລ ิ ເ ข ้ า .

๒. ນ. ຊ ื ่ ວ ง ๑ เ ม อ น ้ ว ค ิ อ น ้ อ ย ก ว ่ า ก ิ บ เ ร ี ย ก ว ่ า ง ๑ โ ม ้ .

๓. ນ. ຊ ื ่ ພ ว า ๑ ย ่ า ง น ้ ว เ ป ็ น ค ว า ม เ น ื ้ อ ห ้ ว ม ิ ล ั ก ษ ณ ะ เ ป ็ น ตุ ่ ม เ ป ื ่ อ ย อ ิ ก ๑ ย ่ า ง น ้ ว เ ป ็ น ค ว า ม พ ื ้ น อ ิ น ง ๑ ก ั ้ น ไ ม ้ .

ໂ ມ ะ ๑. ເ ป ็ น , ป ่ ม ิ ป ร ะ โ ย ค (ป .) ໂ ม ะ ส ั ม ย า ว . ส ั ม ย า ท ี ่ ป ่ ม ิ ป ร ะ โ ย ค (ป .)

ໂ ม ค ิ ย ะ ๑. ค ว า ม เ ป ็ น ໂ ม ะ , ค ว า ม ป ่ ม ิ ป ร ะ โ ย ค (ป .)

ໂ ม ห ะ ม า ก. ย ิ น ด ี , ย ิ น ด ี ย ิ น ด ี , ช ื ่ น ช ม (ป .)

ໂ ม ๑ ะ - ໂ ม ๑ า น. น ิ ก ย ๑ (ป .) ໂ ม ๑ ิ น. น ิ ก ย ๑ อ ิ ค ม ่ .

ไมลิ ช. เก้าลิ, ๑ลน, ยอด (ป.)

ไมตะ น. ความตลิ, ความโง่ช้า (ป.)

ไมตะคะอิ น. ความอาลัยรักอันความโง่ (ป.)

ไมโต น. ความคุงช้าย, ความตลิ (ป.)

ไมตัน น. ความมืดมัวอันความตลิ (ป. ไมตัมส)

ยอะ ก. ยอยตักลิ, ยอยตักนลิ.

ยัง ๑. น. วิอ (คำบุราน)

๒. น. ภาษาอายเบื่องใฉกขาวอาอ้ายอิ.

ยั่ง อ. ไก้, ยั่งอ, ลิ่น.

ยู้ อ. เตา, โลกเล้า, อิกขุกโอ้ยาก.

ยัวะนา-ยัวะเมา ก. ตาย, ความตาย (ป. มรณะ)

ยัวยาว น. ความประพือ, อาอชีว (ป.)

ยาเยุ ก. ฉันฆะไอ้, เอ้งไอ้, เอ้งลิว.

ยุ้ง น. ยิวที่ยูสอนกินข่อนกับขาย.

ยื่อ ก. กับลินที่เก่า.

ยื่อ น. เพื่อ, ตาอ, เอลา. เมื่อนั้น น. เอลานั้น.

ยิอ อ. ลุ่น, ปี่ไส, อิเล้า, ปี่ชุ่ว.

ยู้ อ. ยิอ.

ไย ๑. อ. ห่าน, เปื่อว, อาลัยกินบำ.

๒. น. ชื่นาดตางหมากผมอย่างกลีอนนิกำบิอหั้ก ๑๘๐๐ - หน้อ (อ. Mile)

ไม้ ๑. น. สิ่งที่เกิดขึ้นจากดิน มีราก มีลำ มีว่า และ ใบ, เป็นคำประกอบชื่อสิ่งของต่างๆอันมีเรือด้วยไม้ อย่างไม้พาย, ไม้เท้า เป็นอื่น, คำนำหน้าบอกประเภทของสิ่งนั้นๆ อย่างไม้ยาว, ไม้สอง, ไม้ถุ เป็นอื่น. ไม้ก้า น. ไม้ของสิ่งนิเชือกสูงสำหรับยึดหรือเล้าฟางอย่างให้เมล็ดเล็กตกลงออก, ไม้เป็นชุดอย่างเชือกชั่วยแล้วเอาสิ่นเชือกสูงสักโอ้เพื่อบำไม้นั้นก็ดเชือกไว้ ก็เรียน ไม้ก้า, ไม้ - เป็นของ ๔ ๔๑ หรือเป็นอย่างนิยมสำหรับค้าขายให้เต็ม ก็เรียน ไม้ก้า. ไม้ตักตีข้าว น. การตีนผมอย่างเอาไม้ออกสั้นๆหลายอันกำโยงกับโยงขึ้นแล้วเอาตัวนิรับเอาจี้ๆ เอาตัวนิโยงขึ้นแล้วปั้นย่านิรับ ๆลๆ. ไม้ตี น. ไม้ตีอันย่อยๆและยาว ใช้สำหรับตี. ไม้ตีนกา น. เครื่องหายของอย่างหอยาย (ข. ธงกไม้กาง ตน). ไม้เพื้อ ไม้สำหรับขับร้องในเวลาย่ำๆ.

๔. น. เครื่องหายที่ธงยกำกับถือสักลอยสำหรับบอกสงๆ-

ไม้กัก น. เครื่องหายของ[illegible]ที่มีเนื้อนิดอะกิด ธูปดั่งนี้: ×. ไม้กัน น. เครื่องหายของ ×๔ ในเนื้อนิดอะกิด ธูปดั่งนี้: ×๔ หรือ ไม้จัตวา น. อักขรอันออกอันขะยุด ธูปดั่งนี้: ×. ไม้ตรี น. อักขรออกอันขะยุด ธูปดั่งนี้: ×. ไม้โท น. อักขรออกอันขะยุด ธูปดั่งนี้: ×. ไม้เอก น. อักขรออกอันขะยุดธูปดั่งนี้: ×. ไม้ผัดผัน น. เครื่องของกับคำนำหน้าของสิ่งเพื่อนิธูปดั่งนั้น ×๗. ไม้หาย น. อักขรออกของอย่าง ธูปดั่งนี้: ×๘. ไม้หัวคน น. อักขรออกของอย่าง ธูปดั่งนี้: ×๙.

ไมอิ ว. ความเป็นเพื่อน, ความรักผูกกัน, ความสัตย์ซื่อกัน (ส. ไมตรี)

เมา ก. มีอาการมึนมือสั่งอย่างดีดั่งเมาเหล้า, มีอาการหลงลืมดั่งเมาอาย.

เมา น. ชื่อนางจำพวกหนึ่ง เกิดจากหมอกมีปีกบินได้ตัวเล็กๆ อย่างเมา.

เมื้อ อ. มุน, มิอ, ปี่ไสอย่าไส.

เมื่อลิ น. ไมลิ, ๑ลน, ยอด, เก้าลิ (ส.)

มาๆ อ. เอ้าค่อยๆและหลายๆคำ, จ่ำ.

มัก ก. รัก, ชอบ, พิใจ, ยากได้, มักง่าย อ. เรื่องแต่พิดล้อ. มักได้ อ. ยากได้หลาย, มีความโลภ มักน้อย อ. ใจดี, ปี่มีใจสันโดษ, ยากได้น้อย ปี่มีความโลภ.

มักกะโอ น. ลิง (ป.)

มักขะ น. ความลืมคุณของผู้อื่น (ป.)

มักขิกา น. ชนิดอัน (ป.)

มักคะ น. พวง (ป. มัคคะ)

มักตุเทว น. ตุ๊อาบพวง, ตุ๊นางพิงโ (ป. มัคคุเทศกะ)

มาก อ. หลาย.

มึก อ. สิดว่า, อ่า.

มุก ๑. อ. ผิ, ใหญ่, พิๆอ่าๆ.

๒. น. ชื่อสิ่งต่างๆสำหรับประดับ ย่อมหลายสิ่งอย่างนี้, หลายอย่างเช่น.

มุกขะ (เบื่อ มุอะ) น. ผ้า, ปาก.

มุกลิ น. ผ้า.

มุกขา น. ชื่อต่างๆนิดนึงสิ่งนี้ๆชื่อนี้เกิดจากใต่ตอย-

ภ้าว (อ. มุกดา)

มุกมาด (อ่านอ่า มุกกะมาด) น. แก้วมุก และ ดู.

มุก ๑. น. น้ำเมือกๆ ไหลออกมาจากสตรีในเวลาเป็นหวัด เรียกชื่อมุก.

๒. น. ชื่อต้นไม้พวกหนึ่งดอกสีขาว ต้นต่ำ มักเกิดตามที่ว่า.

มุกเจ้ง น. ต้นมุกแบบหนึ่งต้นใหญ่ ใช้ปิดเฮือนเจ้งได้.

เมัก น. ต้นไม้แบบหนึ่ง ใบอ่อนใช้เฮือดตัว มีอีกอย่างเรียกว่าตักเมัก.

เมก น. อายน้ำที่โฮมกันเป็นก้อนเลื่อนไหลอยู่ในอากาศ (ป. เมฆ)

มิกา อ. อาการนั่งกันหลายๆ คน.

โมก โมกะ น. หิดด้าน, ปะหาน, ความพินาศหมด, พยะนิพาน- (ป. โมกฺข)

โมกะพัน น. พยะนิพาน (ป.)

โมกะ (เบิ่ง โมกข)

น้อก อ. อาการนั่งกันหลายๆ คน.

นอก น. เนื้อชั้นนอกของแก่นไม้ผู้ผากเปือกเข้าไป คือนอกอยู่ระหว่างแก่นกับเปือก.

เนือก น. ลักษณะที่เป็นอาการมืดๆ อ่อนตายมืดามดือปา.

นอก น. น้ำเล้าหมาที่ตั้งนอกจากเล้าแล้ว เรียก น้ำนอกน้ำอุ่น.

นิคมิยะมาด (อ่านอ่า นิกคะมิยะมาด) น. เดือนอ้าย (ป. นิคคะมิยะมาคะ)

นัคดา-นัคดาน (อ่านอ่า นักคะดา....) น. พยะอินทร์.

น้ำ อ. ท่าทางตัวอ้น ตั้ง ไก่ตู้ละแดงท่าใส่ไก่ผม.

นั่ง ๑. น. ลักษณะที่ก้นของเรือ เป็นลักษณะโดนน้อยกว่ากลาง คือยาว และก็นโป้ มีสีเหลืองแก่และมีลายยาวเป็นเวียนไปตามลำตัว นั่ง เป็นอีกชนิดหนึ่ง ละนั่ง ก็ว่า.

๒. อ. มี, ยั่ง, มีจับหลาย.

นั่งกอม น. ลักษณะนามของจีน รูปคือแอ (ส. นังกุม กาว)

นั่งคะละ น. มุ่งคุณ, สิ่งดี, สิ่งให้เกิดความสุก (ป.)

นั่งคุด น. ต้นไม้มีหลายแบบหนึ่ง รูปคือหลายกิ่งก้านมีใบใหญ่ ดอกสีขาว ดอกหอมชื่น (มะลายู)

นั่งละ-นั่งลั่ง-นั่งลา น. ชื่น, อ่อนชื่น (ป.)

นาง น. ชื่อปาแบบหนึ่งคือคือปาลายอแต่แผนและมีกิตล้ายอเรียน ปานาง.

นางลา (เบิ่ง นั่งลา)

น่างๆ อ. ลักษณะของหัวสุนัขตัวเมียใหญ่ละแดงความพึงใจ "น่างๆ หัวพยะบาดสุนัข".

น้าง ก. เฮือดให้ตาย, ยิ้อออก.

นี่ง ๑. น. ลอน, แบน, ลองดี, ลองเป็นมุ่งคุม, สิ่งที่ให้เกิดความสุกละบาย, บุนที่เคียงข้างไว้ต่อกันในชาดก่อน, อ. ดี, ปะเสิด, ที่ยักแผงที่สุด.

๒. ก. ลอย, ลืมละดี, ลายไป.

นี้ง อ. มืด, บ่มีสง่า.

นึ่ง ล. สัพพนามบุรุษที่ ๑ เป็นคำตู่ใหญ่เว้ากับตู่น้อย - หรือคำบ่สุพาบ.

นุ่ง ก. เอาลองเป็นแต่นตั้งไพหง้าเป็นชั้นขึ้นบ้าล่อน เผิ่งลองหลังคาเรือนเพื่อกั้งแดดฝน, บ้านู่หว่างเผิ่ง.

นุ่ง ๑. ก. หาย, ปะลิง, ปลง, ตั้งใจไว้.

๒. น. ดำหม่ายลาวใช้ปะจำชาชีวาลองพยะกะลัดแต่บูชาบ เยิ้นอ่า เอ็อยนุ่ง.

นุ้ง น. ตัวที่เฮือดไว้ป้องกันยุงในเวลานอน, เรือหลือบ่าไม้ที่ลับลอดกันไลอ่ไปไลอ่มา.

นุงกุด น. ยอด, จอม, เครื่องสุบพยะลงมลองพยะเจ้าแต่นดิน (ป. มกุฏ)

นุงกุดลาชกุน น. พยะโอรสิดลองพยะเจ้าแต่นดินตู่ละได้สืบ - ลาชสมบัด.

นุงคุม น. สิ่งบ่ความสุกความจะเอินมาให้(ป.มังคละ)

นุ้งกะล่าย น. ชื่อง้าแบบหนึ่งใบแต้งแล้วลิ้นไลอ่กันเป็นนุ้ง.

นู่ว อ. ลงงค้องอ้าง.

เนัง น. องงนอน (ป. นันทะ) "คำที่มีติด น ละกิด แลละนิ ๑ หลื ๒ หลื ย ยู่หลัง แปง ะ เป็น ๔ะ แลละแปง น เป็น ง ดั่ง: นันทะ เป็น เนัง, ปันทะ เป็น เบัง, ปันฑุละ เป็น เบังลอน, เพ็นละ - เป็น เพ็ง ๆลา."

เน่าๆ น. ลงงค้างย่างนึ่ง ตั้งลงงเคาะแต่นตลักเป็นต้น.

แปง ๑. น. ธอยเม็ด หลื บ่ปีกกะอิในลากไม้เป็นอ้น.

๒. น. เป็นคำนำหน้าชื่อสัตว์น้อยๆ จำพวกบ่มีกระดูกสันหลัง -

ແມ່ເປັນສັດປ່າ ຄືຄືຄວາຍ ຄົນໜ້າຕາກະລະຄົນແອ່ງ-ລ່ຽ ຖ້າຄົນໜ້າຕາກະລະຄົນແອ່ງຄືເຫລືອງຄຸງກາຍທີ.

ເມື່ອຍ ກ. ອາການອ່ອນແຮງຂອງຮ່າງກາຍ.

ນອຍ ຄ. ນ. ເຄື່ອງຍານນ້ອຍຕອກ ຫລື ປັ້ງໄມ້ ຮູບຄືນຸງ ໃຊ້ ໜ້ຽງເຂົ້າ.

ງ. ນ. ການຍິ ເວ ກັນນ້ອຍກ່ຳປັ້ນ ຫລື ຍືນ ໂດຍຕັ້ງໃຈ ທ້ຽງຄ່ຽງຢ່ຽ.

ມ. ນ. ເກົ້າຄົນ, ຄົນ.

ນ້ອຍ ກ. ຕ່ຽ, ຄ້ຽ.

ນ້ຳ ກ. ຊຸກເຂົ້ານ້ຳກັນ, ຊຸ ໃຫ້ໜ້ຽນ, ລັກສະນະນາມເອີ້ນຂອງ ທີ່ຊຸກຍຶດກັນວ່ຽ ນ້ຳ ດ້ຽ ນ້ຳໜຶ່ນຂອງນ້ຳ, ນ້ຳເຂົ້າ ເປັນ ຄ້ຽນ.

ນ້ຳຈຸ ນ. ຄວາມຕ່ຽ (ປ. ນ້ຳຈຸ) ນ້ຳຈຸຊາວ ນ. ເຈົ້າ - ແຫ່ງຄວາມຕ່ຽ, ພຍາຍົນ, ຄວາມຕ່ຽ (ປ.ນ້ຳຈຸຊາຊ)

ນ້ຳສະອິຍະ ປ. ຄວາມຄ້ຽຖ້ (ປ. ນ້ຳສະອິຍະ)

ນ້ຳສະເລິນ ນ. ຕ້ຳປ່ຽຍເນື້ອສະອງຄແລະຍາງ (ສ.ນ້ຳສະເລິນ)

ນ້ຳສຊາ ນ. ປ່ຽ (ປ. ນ້ຳສຊາ) ນ້ຳສຊາຊາວ ນ. ຊຸ່ປ່ຽ, ແມ ປ່ຽ (ປ. ນ້ຳສຊາຊາດ)

ນ້ຽ ຄ. (ອ່ານວ່ຽ ໄນ) ນ. ນ້ຽ (ສ.)

ງ. ອ. ແລ້ວຄ້ອຍ, ລ້ຳເສ້ຍຄ້ອຍ, ປະກອບຄ້ອຍ (ໃຊ້ປະ ກອບທ້ຽຍຄ້ຳສມາຄ ດ້ຽ ກຸລະນ້ຽ ແລ້ວຄ້ອຍກຸສົນ, ມະໂນນ້ຽ ແລ້ວຄ້ອຍໃຈ)

ນ່ຽ ຄ. ກ. ຢ່ຽງອອກ, ຢ້ຽງອອກ, ຍ່ອນ.

ງ. ນ. ຊ່ືຄ້ນໄມ້ແມ ນ່ຽງຄ້ນ ເປັນເຄື່ອນ ໄຫ ສ່ຽງ ນ້ອຍ ນ່ຽກວ່ຽ ຊຸກແລ້ວ ຄ ເຫລືອງ ເອີ້ນ ສ່ຽງ ນ່ຽ.

ມ. ອ. ຫລາຍ, ນ່ຽກ (ໃຊ້ ຄ່ຳ ນ່ຽກວ່ຽ ນ່ຽກ ນ່ຽ)

ນ່ຽ ກ. ຍ່ຽງກາຍໄປ ນ່ຽ ເພ່ືອ ໃຫ້ ເຕ້ຍ, ຍ່ຽງ ຫ ວ ຊີ ກາຍ ໄປ ນ່ຽ (ຄ່ຽ ນ່ຽ ກັນ)

ນ້ຽ ຊຸ. ເປັນ ຄ ຫ້ ຮ ຈ ຄ ຂ ເກ ຍ ໃ ຄ ເກ ຍ ໄ ດ້ ດ ຍ ງ ນ ກ ຕ ແ ຄ ເ ກ ຍ ຖ ກ.

ນ້ຽ ອ. ຄ ຢ ຍ ງ ນ ກ ໃ ກ ໄ ປ ທ ງ ຄ ທ ລ ແ ສ ນ ແ ດ ເ ນ ນ ນ ຽ.

ນ ຍ ກ. ຄ ຍ, ນ ຍ, ຄ ຍ.

ນ ຍ ຄ. ນ. ຊ ຄ ນ ແ ກ ຍ ພ ກ ນ ຽ ຢ ດ ນ ຊ ເ ນ ນ ນ ຽ.

ງ. ກ. ຄ ລ ໄ ປ, ຫ ລ ໄ ປ ນ ຍ ນ ຽ.

ນ ຍ ຄ ແ ນ ກ. ດ ຍ.

ເ ນ ຍ ນ. ລ ດ ຄ ນ ແ ນ ນ ຽ ເ ນ ສ ດ ຄ ງ ອ ເ ອ ຍ ງ ຈ ພ ກ ຈ ຍ-

ໃຫ້ເຄ ຍ ເອ ນ ຄ ນ ອ ງ, ອ. ຄ ນ ເ ຍ, ຄ ນ ນ ຍ ງ ກ ເ ດ ອ ງ ຄ ດ ຍ ຫ ຄ ໃ ຊ ປ ໂ ຍ ດ ບ ໄ ດ ໂ ດ ຍ ເ ນ ນ ງ ແ ດ ກ ເ ດ (ສ ງ ກ ຄ ນ ອ ງ)

ງ. ກ. ເ ຽ, ຫ ລ, ເ ນ, ກ ລ ງ ອ, ຈ ອ ເ ຽ.

ນ ຍ ອ. ສ ງ ງ ຄ ງ ໝ ດ ນ ນ ຍ ງ ດ ງ ຢ ງ ນ ນ.

ນ ຍ ນ. ໜ ຍ, ທ ງ ນ ຍ ງ ຢ ໃ ນ ລ ຫ ງ ປ ່.

ນ ງ ອ. ໜ ໃ ຈ, ຊ ນ ຍ ງ ນ, ນ ນ.

ນ ງ ງ ອ. ອ ກ ງ ນ ຂ ງ ແ ງ ທ ເ ນ ນ ພ ຍ ນ ແ ຍ ເ ພ ຂ ຢ ໃ ກ ດ ງ ແ ງ ງ ດ ອ ເ ນ ນ ຄ ນ, ຍ ຍ ງ.

ນ ງ ນ ຍ ກ. ໜ ້ ອ ງ ກ ນ ຫ ລ ງ ອ ເ ຽ ແ ດ ນ ້ ເ ຽ ແ ດ.

ເ ນ ຽ ນ. ໂ ລ ກ ດ ງ ເ ນ ຽ ງ ຄ ນ, ເ ນ ຽ ງ ໜ ້, ປ ະ ເ ທ ດ ດ ງ ເ ນ ຽ ງ ລ ງ ອ, ເ ຂ ບ ຽ ນ ຢ ຽ ຂ ງ ຄ ນ ຫ ລ ງ ຫ ລ ງ ເ ຮ ຍ ນ ແ ລ ະ ນ ຍ ນ ຽ ນ ເ ຮ ດ ກ ນ ຂ ງ ເ ຈ ້ ເ ນ ຽ ງ ຕ ງ ຢ ຽ.

ນ ຽ ນ. ຊ ຈ ນ ໄ ນ ້ ຈ ໍ ພ ວ ກ ນ ຶ ງ ເ ປ ນ ຈ ນ ນ ຍ ກ ໃ ຊ ້ ຫ ກ ເ ປ ນ ອ ງ ກ ນ ແ ລ ະ ນ ຍ ຫ ລ ງ ແ ນ ວ.

ນ ຽ ນ ຍ ອ (ອ ່ ານ ວ ່ ຽ ນ ຽ ນ ຽ ນ) ນ. ຈ ນ ກ ະ ໂ ດ ນ ນ ້ ໍ, ຊ ື ລ ະ ນ ຶ ງ ເ ປ ນ ນ ຽ ນ ພ ລ ະ ພ ທ ເ ຈ ້ ປ ະ ທ ນ ເ ວ ລ າ ຕ ລ ຮ ູ ້ ໃ ແ (ປ. ນ ຽ ນ ທ ລ ະ)

ນ ້ ລ ຍ ງ ອ (ອ ່ ານ ວ ່ ຽ ນ ້ ລ ະ ຫ ງ ງ) ນ. ປ ່ ຽ (ສ.)

ສ ນ ຫ ລ ຍ ນ ລ ້ ຳ ຄ ງ ແ ຍ ງ ອ ກ ເ ປ ນ ປ ອ ກ ງ ນ ລ ້ ຳ ຄ ງ ອ ກ ເ ປ ນ ປ ອ ກ ງ ນ ລ ຳ ຄ ງ ຂ ຶ ນ ໄ ປ ແ ລ ະ ນ ລ ຳ ຄ ງ ນ ລ ຳ ຄ ງ ກ ນ ລ ຳ ຄ ງ ດ ້ ງ ແ ງ ງ ຈ ່ ນ ຍ ແ ງ ງ ຊ ນ ແ ງ ງ ບ ້ ງ ເ ປ ນ ຕ ້ ນ. ແ ງ ງ ລ ຍ ນ. ແ ງ ງ ແ ນ ວ ນ ຶ ງ ນ ລ ໃ ຊ ່ ປ ່ ຽ ຍ ຫ ງ ງ ດ ອ ດ ປ ອ ດ. ແ ງ ງ ດ ງ ງ ນ. ແ ງ ງ - ແ ນ ວ ນ ຶ ງ ດ ອ ດ ປ ອ ດ ຄ ກ ນ.

ແ ງ ງ ອ ອ. ສ ງ ງ ດ ້ ງ ຢ ່ ງ ນ ຶ ງ.

ແ ນ ້ ງ ນ. ຍ ງ ນ, ດ ອ ງ, ເ ພ ື ອ, ກ. ປ ະ ສ ງ, ຢ ກ ໄ ດ ້, ຊ ອ ບ, ຄ ກ ໃ ຈ.

ນ ້ ງ ອ. ຕ ລ ້ ອ ນ, ໃ ຄ.

ໂ ນ ງ ງ. ນ. ຊ ື ່ ນ ໄ ນ ້ ແ ນ ວ ນ ຶ ງ ຢ ່ ຕ ນ ປ ່ ຳ ຕ ນ ກ ຄ ຕ ນ ງ ກ ນ ້ ງ ຄ ຸ ດ ແ ດ ່ ເ ປ ອ ກ ຊ ຄ ຕ ເ ຫ ລ ືອ ງ ນ ອ ນ ກ ນ ໄ ດ ້ ນ ິ ຍ ດ ຄ ນ ້ ເ ປ ອ ກ ຄ ນ ້ ແ ຊ ່ ປ ຸ ນ ອ ນ ຈ ອ ດ - ເ ຮ ້ ອ ໃ ຫ ້ ປ ຸ ນ ແ ຍ ງ ໄ ດ ້.

ງ. ນ. ນ ງ ລ ກ ງ, ອ ັ ດ ຕ ນ ກ ຳ ນ ົ ດ ເ ວ ລ ຕ ່ ຳ ກ ັ ນ ຫ ລ ື ປ ັ ດ ນ ງ ເ ປ ນ ໂ ນ ງ.

ໂ ນ ້ ງ ອ. ຍ ງ ງ ຄ ້ ງ ດ ້ ງ.

ນ ອ ງ ນ. ເ ຄ ື ່ ອ ງ ນ ື ຕ ນ ປ ່ ຳ ຢ ່ ງ ນ ຶ ງ ຍ ນ ດ ້ ອ ຍ ປ ່ ຳ ນ ຫ ລ ື ຢ ້ ຽ ນ ໃ ຊ ້ ຕ ັ ດ ເ ອ ົ ຳ ປ ່ ຳ ຫ ລ ື ກ ນ ຕ ເ ອ ົ ຳ ປ ່ ຳ, ຄ ກ ດ ຳ ເ ລ ົ ້ ຳ ທ ີ ່ ໃ ຊ ້ ຕ ິ ນ ຢ ງ ນ

ໂຮງພິມ ຄ ... 1192

มัดขะ ๑. น. น้ำเมา, ของเมา (ป. มัชชะ)
๒. น. ต่างกาว (ป. มัชชะ)
มัดชันอิกะ น. เถลหม่องกางเฉิน (ป. มัชชันอิกะ)
มัดชินะ-มัดชินา น. ย่านกาง, ต่างกาว (ป. มัชชินะ)
มัดชินะนิกาย น. ชื่อนิพพานอย่าง ๑ ของพระอรหันต์ประเภทหนึ่ง (ป.)
มัดชินะบุพพ น. คนตัวบางกาง (คนที่ ๑ ในโอยางกอบ)
มัดชินะปะเชอ น. ปะเชอย่านกาง (ตรงข้ามกับปะเชออินเด้งย่านกาง)
มัดชินะพุน น. ชั้นกาง ในอินัยของพระภิกษุฝ่ายชั้นพิภิกษุออกเป็น ๓ ชั้นคือ ปะกะพุน ชั้นใหม่ มีอัตราส่วนอายุตั้งแต่ยังไม่ถึง ๑๐ พรรษา, มัดชินะพุน ชั้นกาง มีอัตราตั้งแต่ยังมีอายุถึง ๑๐ อัตรา เถระพุน ชั้นเถระ มีอัตราแต่ ๑๐ ขึ้นไป (ป.)
มัดชินะยาน น. ยานกาง, ห่างคืน (ป.)
มัดชินะวัย น. วัยกาง คืออายุตั้งแต่ ๔๑ ปี ถึง ๕๐ ปี (ป.)
มัดตันยู น. ตู้ปะยาน (ป. มัดตันยู)
มาด ๑. น. ทางอย่างมีวิธีเหมือนกันเช่นใช้เรือยาตามประเพณีนิยม.
๒. น. ทองคำ (ลิ. มาส) "มาวุมาดขึ้นยางบนางในเทวดา" (สิบสอง)
ม. ก. กำมือ, กะ, ปะมาน, บอก "ผู้เจ้ามาดคำกล้าวจ้าวสี่ความสวน"
๔. น. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง ตามที่กินตามธรรมเนียมใช้ประเพณีอาหาร
๕. น. เดือน, ตากที่ (ป. มาสะ)
มาดอา ๑. น. ปะมาน, พวกอ่า, ลิ. ชนอ่า (ล. มาตา ป. มัดดา): มาดอาอ่ายามนี้.
๒. น. เครื่องแทกต่างๆ ตั้งแต่กำนอน, เตา, ขนาด, แจ, ชนบิด, ความที่แบ่งออกเป็นส่วนๆ, (ล. มาตา)
มาดอ่า ๑. ล. ถึงอ่า, ชนอ่า.
มิด ๑. ๑. งม, ลวัด, บิ๊มงง.
๒. น. ล่อง, ละหาย (ป. มิดดะ)
มิดตา ๑. ตื่น (ป. นิทรา) มิดตาภันมันดะ น. องกามันตื่น (ป. นิทราภันมันดะ)
มิดตาตาม ก. ความประพฤติตื่น, ความประพฤติบอกใจกันในระหว่างสองฝ่าย (ป. นิทราจาระ)

มิดตาชิบ น. ความหลับในหลายตื่น (ป. นิทราชิวะ)
มิดตาพิดถิ น. ความตื่นตื่น (ป. นิทราพิดถิ)
มิดตาอาจา น. ตาวัดจ้าตื่น (ป.)
มิดตาอาลามะ น. ความพงมตื่น (ป.)
มิดตาอะถี น. ความนึกในหลายตื่น (ป.)
มิดตาอะนาพี น. ความตั้งใจตื่น (ป.)
มิดตาลังกับปะ น. ความชื่นของตื่น (ป.)
มิด น. เครื่องมือวัดยาวสำหรับวัดผ้า, ต่า, จัก, เตา เป็นต้น.
มิดอ น. มิดชนิดหนึ่งอยู่ในน้ำ ด้ามยาวใช้สำหรับกาง.
มิดวัย น. มิดอย่างหนึ่งอีกอย่างมีวิธีเล่าใช้กับด้าน.
มิดขุย น. มิดชนางกางปายแหลม ใช้สำหรับแจงเป็นร่องหลาย.
มิดอ๋อ น. มิดจักตอกอย่างน้อยสิ้น ปายแหลมด้านยาว.
มิดอ๋อ น. มิดสองอย่างอีกกันใช้จัดเฉพาะวิธี เป็นต้น.
มิดโต้ น. มิดชนางใหญ่สำหรับ ปายบั๊แหลม.
มิดตา น. มิดสำหรับใช้ตักน้ำ.
มิด ๑. ปั๊มีแลงชุ่ม.
มุด ก. หลุดหรือลงในน้ำ, ด้วยหรือลงในน้ำ.
มุดตา ๑. น. ของกา, แบบแผน, เครื่องมือกา, เครื่องหาย, แหลม, แบบกา (ป. มุขยา)
๒. น. หัว, ยอด, ข้อสุด (ป. มุขยา)
มุดตาพิเลก น. มีหัวหลักของสิ่งของในเวลาตั้งให้เป็นแจะเจ้าของเดิม หรือ แจะราชินี (ป.)
มุด ๑. ก. ซ่อนอยู่ๆ.
๒. น. ม้าอ่อ (ล. มุขยะ)
เมือด ๑. น. ต้นยางชนิดหนึ่ง (ดู เมือดเล็ก, ในหลากไม้,) ดุ่น, ก้อนน้อย (ดู เมือดใน), ของเก็บมีหลาย.
เมอ น. ชื่อเวลาที่ ๑ หรือ ๒ ใน ๔ ที่เรียก ๕ "ของเมื่อแจะขึ้นสำหรับกางในเมอ" (ล. เมลา)
แมอ ๑. น. เพื่อกา, แมน, ของ.
๒. ก. ถึง, กา "มีแมอก้อม กาด้านแล่นถึง" (สิบสอง)
มิอ ๑. น. ต้นยางอย่างที่ใหม่กันอยู่ตามดิน หรือ ต้นไม้มีหลายแมอ ดู มิอเกา, มิอกา, มิอง่าน เป็นต้น.
๒. น. ของที่ก้อนสำหรับกางกันปั๊มแจะแมน.

มอด ๑. ก. ดับ,หิดเสา,หิดความร้อน,ตาย.
๒. น. สัตว์เมืองจำพวกหนึ่ง ตัวเล็ก ปีกเสา หัวเสา มักกัดกินไม้,รอยลายปู้ม้า เป็นแม่ตลุบลิ่ง ตั้งรอย มอดเจาะไม้ เอ้าอ่า ฟันมอด.

มิตจิต (อ่านอ่า มิดตะจิด) น. ความมีใจอันเป็นที่มีใจเยื้อ อาธิมำเพื่อน (ป. มิตตจิตต)

มิตพาบ (อ่านอ่า มิดตะพาบ) น. ความเป็นสู่ชู(ป. มิตต พาวะ)

มัทยัน (อ่านอ่า มัดทะยัน) น. เดลาท่ามกลาง(ส.มัทยาน ห์ะ)

มัทยิม (อ่านอ่า มัดทะยิม) น. กาง,ตัวนกาง,ละหว่าง กาง (ส. มัทยมะ) มัทยิมสึกสา น. ภาษาสึกสาละหว่างชั้นประถมกับชั้นอุดม.

มัทยัด (อ่านอ่า มัดทะยัด) ก.การใช้จ่ายพอควร (ส. มัทยัสถะ)

มัทนิยะ (อ่านอ่า มัดทะนิยะ) อ. เป็นที่ชั่งแต่งความเมีย ความเมีย (ป.)

มั้น ๑. น. ไม้จำพวกหนึ่งใช้ตัดแล่ะยากเป็นอาหาร - มั้นเป็นเคือ กิมี เป็นลำกิมี แล่ะมีหลายหมอ อ.ชื่อย่างหนึ่ง ตั้งอิดตากพ้าอแต้ง เป็นอั้น,เป็นเงิง,ใส, เหลื้อม, ก. พาปากให้เฮ้อ,พาปากให้หำอี่ไปๆ,- น่อม (ตั้งเอ้าพอมมัน , มันอินมันมื.)
๒. อัตถุจำพวกหนึ่งได้จากดิน,ยากไม้,ร่างกายสัตว์แตลอ กิมี ฮุ้นกิมี ถอกใส่น้ำบ่จิน แล่ะขึ้นมาฮู่เหิงน้ำ.
๓. น. สัพพานุปุจฉกิ ป เป็นเอกพิดคู่กับคำอ่า เอิง เฮ็ง เป็นพะตุพิด เป็นคำฮู่ใหง่เอ้าเถิงฮู่น้อย.

มั้น ก. ภาษาเลหมินใส่น้ำมันใบไม้หลืมน้ำเพื่อให้เฮ้อฝ่า.

มันลมอง (อ่านอ่า มันละหมอง) น. สิ่งนึ่งฮู่ในภะโบงหัมิ-ลักลมะอ่อนแล่ะฮู่ๆ เป็นบ่อนโฮมปะลาอให้เกิดความรู้เมื่อ.

มันหะนา น. เครื่องเอ้. (ป.)

มันหุภาส น. กิน, ฮูง (ป.)

มันปา น. ชื่อั้นไม้แมอนึ่งเป็นไม้มีดอกในละอุแล้วดอกเป็นปุ้มลิยาว.

มันปุ น. ชื่อั้นไม้แมอนึ่ง.

มันลิกา น. ดอกฮ้อน (ป. มัลลิกา)

มาน ๑. น. สิ่งมาสัดยางบ่ให้ถึงความดีพิมประสิง, เหตะดาพอกนึ่ง (เบิ่ง มานะ)
๒. ก. นิ่วก, อาการที่ลุกมาเกิดในท้อง, น. ชงกรอง เล้ามาลิ หลื ฮักเล้ามาลิอ่า มานนึ่ง ดอกมาน.

มาน ๑. น. คนชาดพะม้า.
๒. น. ตัวกั้ง, ตัวบั้งล้อม, ชื่เพ้งละมาดฟ้าดค้อง เพ้งนึ่ง เอิ้น เพ้งม่าน หลื ฉัทม่าน เป็นเพ้งสอบก่อมาะ-เตียดากละคอน หลื ปีดตัวม่านกั้ง.

มาน อ. บ่มลิ, สิดางไป, สีลาดา, เหลือกลื้น (ส่ำลับดา)

มิน น. ชื่อาดอึกสาลีพี ๑๔ คืดาดฮูบป่า กิงกับเดือน ๔ มินา ก่อ่า (ส. มิน)

มุนหา น. ดอกไม้แมอนึ่ง (ป. มันหา)

มุนหงน น. ตาลาด (ป. มันหิละ)

มุนดิ น. ที่บึกสา, ฮู่แมะนำ, ฮู่บึกสาธุกาน, ฮู่ความคิดดิ, ล้าธาฮุกานชั้นใหง่ (ป. มันดิ)

มุ่น อ. ละองอ, เป็นฮู่น.

มุ้น อ. หงู้ง, ลับลอกัน (ส่ำลับลอๆ เป็นแล่น)

มุน ๑. น. ธาก, เตง้ว, กิก, เค้ง, ที่ตั้งเดิน (ป. มูล)
๒. น. ลาดา, ลั้นหืน (ส. มูลยะ)
๓. น. ลับลินบัดเดิน, ลินบัดที่ได้ยินมาจากพ้นม่ (มาจาก ส. มูลยะ นั้นเอง)
๔. ก. เอิ้เล้าหงอตั้งลินใส่มุ้งกะพีลือ (ห.)

มั้น น. สัตบ้อยๆแมอนึ่งจำพวกเสือดแล่ะเต้า กินเลือดเป็นอาหาม.

มั่น ก. หล้า, กางอ่อ, ปะลิง.

มั่น น. เหอะดา, ลอัน; เป็นคำหงกล่าวเมื่อยู่ในปะเพดจีนแล่ะอยู่นาม หลื หลางแล่ะอ่า พวกมั่น.

มั่บ อ. ถึกต้อง, บ่ผิด.

มั่บ อ. ลักลบะลิดางอาที่เหลือกลื้นหน้อยๆ.

มิน ๑. อ. กินอ้อนบ่มิล่งม, ชื่ตัวเมินน้อยๆส่ำลับใช้เฮ็ดพ้า.
๒. น. คำลักสิด, คำสำลับฮู่ (ป. มันตะ)

มั้น ก. มั้น, หลุดไปได้, มุ้น, หงู้ง, ลับลอกันจินบ่ตั้น เงื่อน.

มินดิบ น. เสื่อนลอดมิ ๑ ล่งม (ป. มันหะปะ)

มินหิน น. อิงล้อม, บ่ธิเดบ, แลดา (ป. มันหะละ)

มินหงน น. มุนหงน, ตาลาด (ป. มันหิละ)

ເນີນ ก. ເບິ່ງ, ຫລຽວເບິ່ງ "ໝູ່ນ້ອງເຫັນເນື້ອງເນີນດີ" (ສິນໄຊ)

ເນີ້ນ อ. ສີດາຍໆ, ສີຈາງ, ສີບໍ່ເລືອດ, ເກືອບຂາວ.

ນ້ຽນ ๑. ก. ເຮັດໄວ້ໃຫ້ດີ, ເຮັດໄວ້ໃຫ້ສຽບຮ້ອຍ.

๒. ก. ດາຍ, ຂ້ານໃຫ້ດາຍ "ຖ້ານ້ອງນັ້ນບໍ່ນ້ຽນຊ່ອຊ້ຳຍາຍາວ ຫລ້ຽນອນນັ້ນເນີ" (ສິນໄຊ)

ນ້ຽນຄາບ ก. ເຮັດ ຫລື ຢ້ຽນຄົນດາຍໃຫ້ສຽບຮ້ອຍ.

ນອນ ๑. อ. ທ້ຽນຄືນ, ທ້ຽນວັນ.

๒. ง. ລັກສະນະນາມສຽງກ່ອນສຽງກ່ອນນີ້ໆ ອ່ານ ນອນນີ້ ສຽງນອນ.

ນ່ວມ อ. ສຸກ, ຊື່ນບານໃຈ.

ນ້ວນ ก. ທີບສິ່ງເປັນເລັ່ນຍາວໆເຮັ້ນໄວ້, ຫ້ວີ່ງເປັນເລັ່ນ-ຍາວໆໃຫ້ເປັນໂຕ້ງໄວ້, ໂຮມໄວ້.

ນ້ອນຊາວ-ນ້ອນຊາວຄົກ ก. ໂຮມເອື່ອງໃນຊາວນັ້ນນາບອກວ່າ ແຕ່ຊາວ ກ່ອນຄົນນັ້ນໄດ້ມາ ເກີດເປັນຕຸ້ນໄ້ໃນຊາວນີ້ ๆລๆ

ນ້ອນທ້ວຍ ก. ໂຮມໃຈຄວາມຂອງເອື່ອງທີ່ກ່ອນມາ, ຈຸດທ້ວຍ.

ນ້ຽ ก. ດາຍ.

ນ້ຽນຫນ อ. ເຮັດລ້ຽນໆລີ້ໆ, ລີ, ເຫັນແດ່ບໍ່ເຫັນແດ່.

ນິນຕິ ง. ນຸ່ນຕິ (ป. ນັນຕິ ອ່ານ ຄົນນີ້ຄວາມຄຶດ)

ໂນນ อ. ໃຫ່ (ແລນໂນນ)

ນອນ ๑. ง. ຕົ້ນໄມ້ແນວນຶ່ງ ໃບໃຊ້ເປັນອາຫານຂອງຄົນ້ອນ.

๒. ง. ເຄື່ອງຍັດໃສ່ເລົ່ານ້ຽນ ຫລື ຂອບລຸກນ້ຽນເພື່ອອັດລຸກນ້ຽນ ໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ.

ง. ง. ໄສ່ຕ່ອງ (ນອນໄສ), ແຄມທາງໃນ, ແຄມກາງ, ຫລືແຄມທີ່ຢູ່ກາງຂອງ ເຄື່ອງຊຸ່ງນທີ່ຫ້ນ້ອນໄປມາ.

๔. ก. ຕາຍ (ป. ນຮ)

๕. ง. ຊື່ຄົນຊາວນ້ຽ ຢູ່ໃນປະເທດໄທທາງດ ເອ້ນຄົກແລະຢູ່ ໃນປະເທດພະມ້າທາງດ ເອ້ນອອກ ເປັນຄົນເຊື້ອຊາດ ດຽວກັນກັບຊາດລອມ, ລເມນ ๆລๆ

ນ່ອນ ๑. อ. ປ່ຽກ, ລ່ຽນ.

๒. อ. ເຊົ້ານ.

ง. ล. ເປັນລັພນາມບຸຮຸດທີ ง ໃຊ້ແທນຄົນຜູ້ເວົ້າ ເຊິ່ງເປັນ ຜູ້ນ້ອຍ ໃນເວລາເວົ້ານັບນາຍຜູ້ໃຫ່ ກົງກັບຄ້ວ່າ ພ່ອນ.

๔. ง. ຍອດຜູ.

ນ້ອນ ง.ລັດແນວນຶ່ງໃນຈ້ານວນກຸ່ນນ້ອ ນິໃຍໃຊ້ເຮັດແຕ່ນແຜ ໃນຂອງນ້ວນຮຽກວ່ ໄພ.

ນ่ວນ อ. ແລງຕລຶ້ນໄວ້ໆແລະໃຫ່.

ນຸ່ນ ก. ນ້ອນ, ຄຸ້ດ, ໂຮມເພື່ອຄຸ້ດ(ນຸ່ນລົ້ນ)

ນ่ວນ ๑. อ. ແລງຕລຶ້ນນ້ອຍແລະໄອ.

๒. ก. ອາການນອນແຊ່ຢ่ູໃນນ້ຳ (ຄວາຍແນ່ນນ້ຳ)

ນอย ๑. ก. ເຄນໃຫ້, ວາງໃຫ້, ປ່ຽງໃຫ້.

๒. ก. ເຮ້ືອໃຫ້ຮາບໂດຍເອົາໄມ້ຫລືອງກ່ານໆຄວາຍຂວາງ ໄປ (ນອນຕາກ້ຳ)

ເນ็ອย อ. ອາການໄຫລຂົ້ນຂອງນ້ຳ (ນ້ຳຂົ້ນເນ็ອຍໆ)

ง่าม ก. ກິນ (ໃຊ້ເວົ້າເວລາປ້ອນເຂົ້າເດັກນ້ອຍຄືນອກເດັກ ນ້ອຍກິນວ່ ง่ามๆ)

ง้าม ง. ອະອ້ຍອະພາຍໃນຂອງຄົນແລະສັ່ງຢ่ູແປະພຸ່ງທາງ ຊ້ານ.

ง็ม ง. ແນງຈ້ານວນກຸ່ນນ້ຽຄືກັນກັບເຕ້ັ ແຕ່ຄ็ອນ້ອຍກ່ວ່ ເຕ้ັ ເຮ້ືອຮ້ັງຢ่ອນຢ่ູໃຕ้ງ่ ໄມ້ນ้ອຍໆ ບ่ອນເທິງງ่ ໄມ້ ເປັນ ບ่ອນນິນ้ຳຫລວນ.

ง็น อ. ຄ็ອ, ລັກສນະຂອງສິ່ງທີ່ໃຫ່ແລະໜ้ ຢ้ານ(ຕົ້ນງ็ນ)

ง็ม ๑. อ. ນ็ອ้ນເປັນແດງ, ສ็ດ้ັ່ງສ็ແດງຕລວນ.

๒. ง. ແຈ, บ่ອนสุด, บ่ອนละต่ว่าง เส้นชื่นๆจดกัน.

ง. ง.ชื่นกแมอนึ่งคือคืนกเป้ำแต่ใหญ่กว่าแลละลนสีคืน, ชื่แนงแมอคือคืบ้ง ละน้อย นิ ล ลา สงกแนงมุน.

มุนๆ อ. สงๆเอ้ำหลืนในเรื่องที่บ่ดีใจ หลื พ่ใจ.

มุนลาก ง. บ่อนแจที่กางได้ ๑๐ อิงลา.

มุนผ้ำ อ. บ่ละลาด, เป็ยนดำๆด่างๆ

มุ้น ก. วุ้น, เอ็านึกอนไอ้, เอ็านึกอนเอ็าไอ้.

เมน (คอนใช้ เมน) ง. บ่อนเอ็าลิบที่เร็ดตล้างคา เป็น ยอด,ลาลาลับว่า ต้นละเมน (ป. เมรุ หลายเอ็า ยอดเอ็าที่เป็นบ่อนตั้งเมืองลอันล้นลาอะอิงลา)

เม้นลิบ-เม้นปากก ก. น้อนลิบเร็ำในปากก.

ม้ัน ก. พ้ัน, ล้ามไปได้.

โมน ง. อะอ้ยอะบ่อนใต้ห้องน้อย (ภะโมน ก็ว่า)

โม่น ก. เอ็าลาหนใส่ปากหลิบๆดงอโดยบ่ก้ดหลิ-ออก.

มอม ง. ลิง, ลาลลิ.

ม่อม อ. ล้ักลนะของที่แลงแล้ักกับอ่อนด้ำที่ใส่ของแล้ัก บายเบิ่งบุ้มลิง.

ม่าอ อุ. สงๆแมอย้ัง.

ม้าอ ม. ເຄື່ອງເວ້ແນວນຶ່ງ ຫລື ເງິນລ້ຽນຊຸບໃສ່ກົກແຂນ.

ແນວ ນ. ລັດສະນະນຶ່ງ ເປັນລັດສັນລ້ຽງຮ້ອງແນວໆ.

ແນວໂພງ ม. ແນວໃຫ່ງທີ່ນັກກິນລັດດີ.

ເມ້ອ ม. ຄົນຊາວພູພວກນຶ່ງ ຫລື ລາວເຜົ່ງພວກນຶ່ງ ມີຢູ່ໃນ ປະເທດລາວແຂວງຊຽງຂວາງ.

ย

ยา -

ย ພຍັນຊນະອັກສອ ຕ ເປັນພວກອັກສອນກາງ (ແຕ່ບູຮານ ໃຊ້ເປັນອັກສອກົດດັ່ງດຽວກັນກັບ ອັກສອ ย)

ยา ๑. ม. ຂອງລ້ຽນແກ້ພຍາດຕ່າງໆ, ຄົ້ນໄມ້ແນວນຶ່ງໃຊ້ໃບ ຊອຍເປັນເຂັ້ມແລ້ວພັນຈຸດໄຟຈຸດ.

๒. ก. ປິ່ນປົວພຍາດໃຫ້ດີ, ເຮັດໃຫ້ເຊົ່າຊື່ອ, ຮັກສາໃຫ້ເຊົ່າ ພຍາດ.

ยาใจ ก. ຫ່ວ່ໃຫ້ໃຈດີ.

ยาด ม. ຊື່ເຄື່ອງປະສົມຢາປົວພຍາດແນວນຶ່ງສີດ່ວ.

ยาเบื่อ ม. ຢາຫລືສິ່ງນຶ່ງທີ່ກິນແລ້ວຈະໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍ.

ยาขืน (ເບິ່ງ ขืน)

ยาแรง ม. ຢາຫລືສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຖ່າຍກິນ ຫລື ຫາເພື່ອໃຫ້ ຫລ່ຽຮັກ.

ย่า ก. ເປັນຄຳຫ້ອຍກິລິຍາບອກຄຳຫ້ານໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ ເຮັດ, ຢຸດ, ເຊົ່າ, ເລີກເປັນຕົ້ນ ເມັ່ງກັນ, ຄູ່ຮ່ວມການພະນັນ ທີ່ນຳກັນກັນ-ອງກ່ວ ຢ່າກັນ.

ยั้ ก. ເຈ້ຍີ້ຂຶ້ນຈົນຈຸດແຂນ ແລະ ຢ່ຽດຂຶ້ນນ ເພື່ອເອົາ ຂອງຢ່ຽງ.

ยู่ ก. ອາລັຍ, ເຊົ່າ, ຢັ້ງ, ຢັ້ງມືຊີວິດ, ບໍ່ໄປຈາກບ່ອນ, ພວມ ເປັນໄປ (ຄຳລັບປະກອບກິລິຍາອື່ນ ດັ່ງ ນອນຢູ່)

ยู่ทำ ก. ອາການທີ່ຢ່ຽງຂວກລຸກໃຫ່ແລ້ວນອນພ່ຽງໄຟກິນແລະ ຄວນນ້ຳຮ້ອນ ເປັນຕົ້ນ ເພື່ອຮັກສາຄົນໂດ.

ยู่กัน ຫລື ยุ่ยะอีกาด ก. ອາການທີ່ຄົນຮຸ້ຕ້ອງຄວນັດຄ້ຽງຄາທິເລດແລ້ວ ໄປປະພຶດຄົນເພື່ອໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວນັດນັ້ນດ້ວຍການຢຸ່ຍະອີ-ກາດ ຄືຖ້ກລົງໂທດໃຫ້ປະຕິບັດ ຢ່າງ ເຕັ່ງຕ້ວຢູ່ທ່ຳຈ່ານອນອັນ ຕ້ຽງແລ້ວຕ້ອງຄວນັດນາແລ້ວກ່ໄດ້ ຖ້ານີ້ໄດ້ບອກແກ່ພຶກຮຸອື່ນ (ຖ້ານ່ກ່ໄດ້ ໑๐ ວັນຈຶ່ງບອກ ກໍຕ້ອງຢູ່ ๑๐ ວັນ) ອງກ

ย่า ยุ่ยะอีกาด ພົ້ນກ່ານິຈນັ້ນແລ້ວຕ້ອງຢູ່ເພີ່ມອີກ ๔ ວັນ ອງກ່ວ ຢູ່ນານັ້ວກັນ ຄົນຄັ້ງນີ້ແລ້ວ ພິກຮຸຄົງ ຢ່າງໜ້ອຍ ๑๐ ຄົນ ຈຶ່ງພ້ອມກັນຮຸ້ວວັບພານ ຄືຍົກພິກຮຸຄົນນັ້ນອອກ ຈາກໂທດ ນັບເປັນພິກຮຸບໍ່ຄົບຮຸ້ດ້ວນວິນັຍ.

ยู่ยาม-ยู่เฉย ก. ຮ່ວມກັນຢູ່ຮັກສາໜ້າທີ່ຍາມເວລາທີ່ກະໄດ້.

โยะ ก. ອາການຍົກກັ້ນ ຫລື ຄົນຂົ້ນໜ້ອຍນຶ່ງ.

โย้ ก. ວາກວນໃນເວລາກ່ລັ້ງລຸກຂຶ້ນຢືນ ຫລື ຢ່ວນກັ້ນລົງ ຈະນັ່ງ.

เย! ๑. ເປັນຄຳຫ້ອຍຄຳກິລິຍາບອກຄວາມປະສົງ ດັ່ງ ກິນ เย! ນອນ เย!.

เยาะ ก. ແຫ່ງຄ່ເຍາ (ເຄົ້ານິ້ມນ້ເຍາະລ້ຽງ)

เยี่ย ก. ປົວ, ປິ່ນປົວ, ປິ່ນປົວຄົນເຈັບດ້ວຍວິຊາວາຄົນ.

ยำ ก. ກິວ, ຢ້ານ, ໂຄຍ, ນັບຖ, ๑. ຄວນຢ້ານ, ຄວນນັບ ຖ.

ย่ำ ก. ຢຽບ, ຊ້ຳ, ໄລ່ຕ່ໆໄປ.

ยัก ๑. ຮ່ອຍບັກໄປບັກນາ, ລາຍດັ່ງລາຍແລ້ວພາດາຍ.

ยากๆ ก. ປ່ານໆ, ປະສົງ, ດ້ວງການ, ຫ້ວ.

ยิ้ว ก. ເອົາເລັ່ນນ້ວງ ເລັ່ນເນ້ນເລົ້ານ້ານ.

โยก ๑. ຊຸ່ງ, ລ້ກສນະຂອງຊາຍາວ.

ยอก ก. ເຮ້ດຫລືເວ້ານ້ໃຫ້ນ່ອນບໍ່ເປັນຈິງໄດ້, ຫລົ້ນຫລືລ້ນ ໃຫ້ນ່ອນບໍ່ເປັນຈິງ, ๑. ຫລົ້ນ, ໜ້ວຍ (ຫລາຍບໍ່ຢອກ)

ยอก ม. ລ່ວນພາຍໃນຫລືແກນຂອງຕົ້ນກ້ວຍ, ๑. ຊາ๑.

ย้า ก. ຢາຍ, ຕ້ຽໄປ, ເນ່ງ๑ອກໃຫ້ຊ້.

ย้ำ ก. ແຫ ภ ເບິ່ງຄວາມເລິກ, ลอง ເບິ່ງຄວາມຄ້ດໃນໃຈ.

ย้ัง ก. ຢຸດ, ເຊົ່າ, ພັກ.

ย้ังยืน ก. ຮັບຮ່ອງເປັນຫລ້ກຖານໃຫ້, ຮັບເປັນພິຍານ.

ยาง ๑. ม. ຂ່ອງແຫລວແລະໜ່ງ๑ທີ່ໄຫລ๑ອກຈາກຕົ້ນໄມ້, ຮ່ງກ່ວ ຕ່ໆໆທີ່ເຮ້ດຈາກຢາງພາຮາເປັນຕົ້ນ ดั่ง ยางอิด, ยาง ลืบ ๆลๆ

๒. ม. ชื่อต้นไม้เคือแมนบ้๋๋งอาบเคือและหม่อยมีย๋างหลาย หม่อยลุกกินได้ ฮงก เคือหมากย๋าง.

ม. ม. ชื่อย๋างแมนบ๋๋ง เป็นย๋างบ่มีเกัด ธิอคือย๋างตุ๊หาด แต่ มีเมือกเป็นย๋างออกจากตุ๊หลาย (ย๋างเตาะกิฮงก)

ย่าง ๑. ม. แมน, อัน, ฮิ๋ง, อิหิ, แบบ. ย่างใด อ. แมนใด.

๒. ก. กิกลาล้านฮิ๋งใดฮิ๋งนึ๋ง, กิกลาบาดลุ๋งๆและยาว.

ย้าง ก. เลิ๋งลาวไฟให้ฮ้อน.

ຢ້ວງຊົ້ນ ນ. ຜູ້ໆຜອນນຶ່ງຄົນວ່ານິສາຍຜຸກສີເຫລືອງ ເຮັດໃຍ ຢູ່ຂາມຄົ້ນໄມ້.

ຢ້ວຢີ້ ກ. ຢືນຢຶດຂຶ້ນ, ຢືນຢ່າງຕຶນຂຶ້ນ ແລະ ເວົ້ານຶ່ງເຂົ້ນຈົນຈຸດ ແຂນ, ເຮັດໂດຍຈຸດກໍ່ລັ້ງ.

ຢ່ຳ ກ. ຢືນ ຫລື ຢ່ຳ ເວົ້າປ່ຽຍຕຶນດ້ວຍເລີ່ງແລະຍົກຂົ້ນນ້ອງ-ຂົ້ນ.

ແຢ ກ. ຢ້ຳ, ຈຸມ, ໂຄຢົບ, ນັບຖື (ໃຊ້ຄວບກັນວ່າ ຢ້ຳແຢ)

ແຢ່ ນ. ບ່ວນນັ່ງທີ່ເຮັດໃສ່ຫລັງຊ້ຳງ, ກ. ວາງກາບຢ່ຳງ - ຢ່ຳງອິນ.

ຢ້ຳ ອ. ລັກສນະຂອງຕົນທີ່ເກົ່າຂຶ້ນ (ຕົນຢ້ຳ)

ໂຢ ອ. ຈຸ.

ຢ່ຳ ອ. ຄ່ວຍໆຄົກຂວ່ຳງໄປ, ກ. ເວົ້ຂອງນ້ອຍໆຄ້ຳງໄວ້ ເທິ່ງ, ຄ້ຳງເພິ່ນກັນຂຶ້ນເປັນຊັ້ນ, ຢ້ (ຢ່ຳຢ່ຳຢ້ຳຂະຈັນ ຈຸງແຂນໂຍດ)

ຢ່ຳ ອ. ຈ່ວງ.

ຢ່ຳຢ້ ນ. ທ່ຳນັ່ງແບບນຶ່ງນັ່ງບໍ່ໃຫ້ກົນຈຸພື້ນ.

ຢ່ວ ນ. ບ້ວງທີ່ເຮັດດ້ວຍໂລຫະ.

ຢ່ວຍ ກ. ເອົ້ວວກໃຫ້ຫ່ຳງກັນ, ຊະວອກ, ແຈກແຍ່ງ, ປັ້ນ.

ຢ້ວຍ ອ. ວາກາບຈຸກຢ່ຳງໄປນ້ຳຄ່ວຍໆ.

ຢ່ວຍ ອ. ວາກາບຄົກຂວ ຫລື ເຕັ້ນລ້ຳນນັ້ນ (ເຕັ້ນລ້ຳນຢ່ວຍ)

ຢ້ວ ກ. ຢ້ວຍລົງໜ້ວຍໆ.

ຢ້ວ ກ. ຢ້ວຍລົງ, ແຕ່ຕາຍ (ຢ້ວຍຢ້ວ)

ຢຸ ກ. ເຊີ, ພັກ, ຢຸ່ກັບບ່ວນ, ເວົ້ເຄື່ອງນຸ່ງຫ ຫລື ຄ້ວ-ຄ້ວນບ່ວນຮ້ວເທິ່ງຫລັງຕ.

ຢ້ວ ກ. ຢ້ວຍ.

ໂຢ ກ. ຢ້ວຍຂ້ວລົງ, ວາກາບຂ້ວງແຫລ ຫລື ເປ້ນປຸ້ນເປ້ນ ໂງ່ນຂ້ວຫລຸດລົງ.

ຢ້ວ ກ. ເວົ້ໃສ່ເຫື່ອໜ້ວຍ, ໃຫ້ຢ້ວຍລົງ ຫລື ໃຫລອອກເຫື່ອ ໜ້ອຍ.

ຢັ້ນ ກ. ເວົ້ຕົນຫລືໄມ້ເປ້ນຄົ້ນຄ້ຳຕ້ຳໄວ້, ດັນໄວ້.

ຢັ້ນ ນ. ນ້ຳທີ່ໜ້ວງອອກ, ຫ້ວນ້ຳຢາ, ຫ້ວນ້ຳຫລ້ຳໂຫ ຕົນ້ຳ-ຫລ້ຳທີ່ໜ້ວງອອກໃນຄ້ຳງຕົນ ເຕົ້ນນ້ຳຢັ້ນ.

ຢ້ານ ກ. ເກ້ງ, ຈຸມ, ຢ້ຳ, ນິໃຈບໍ່ຄ້.

ຢືນ ກ. ເວົ້ຕົນຢຸ່ນດິນ ຫລື ພື້ນແລ້ວຕ້ຳ້ງຕົວໃຫ້ຊ່ຽນ.

ຢືນຢັ້ນ ກ. ເວົ້ຮ້ບຮອງແນ່ນວນ, ເວົ້ຢູ່ຄ້ຳເກົ່ໂດຍໝັ້ນແນ່, ເວົ້ວ່ານ້ຽ ໝັ້ນຄ້ກແນ່.

ຢ້ຳ ກ. ຫ້ງ້ເວົ້ຳ.

ຢ້ອນ ກ. ເລືອກເອົ້ແຕ່ນ້ຳງນ່ອນ.

ຢ່ອນ ກ. ຍານ, ບໍ່ເຕ້ຳ, ຄ່ອຍໆຢ່ອນລົງຈ້ກທີ່ສຸງ, ຕ່ອນໄປບໍ່-ໃຫ້ເຕ້ຳ.

ຢ້ອນ ກ. ໜ້ງຂຶ້ນລົງ, ເຮັດຊ້ຳແລະແຮວອ່ອນຂຶ້ນລົງຄວນຈ້ງ-ຫລະໃນເວລາພ້ອນ, ຫ້ງໃຫ້ຍົກຂຶ້ນ (ຢ້ອນເລ້ງເຮືອນ)

ຢືນ ກ. ເອົ້ນ້ົ້ວມືຫ້ງສອງນ້ົ້ວຄືບເອົ້ຂ້ງສອງ, ນ. ຈ້ຳ - ນວນຂອງທີ່ເອົ້ນ້ົ້ວມືຢືນເອົ້.

ຢຸ ກ. ເອົ້ນ້ົ້ວມືຫລ້ນ້ົ້ວຄືບເອົ້ຂ້ງສອງ, ນ້ຽ.

ໂຢ ກ. ເຕ້ນ, ຄົກຊ້ງໄປນ້ຽວຍ້ຽວໆ.

ຢ້ວ ກ. ວ້ງຕົນລົງໄວ້ເທິ້ງຂ້ງໃດຂ້ງນຶ່ງ.

ຢ້ານ ກ. ເບ້ຳຂ້ງທີ່ໃຍ່ ຫລື ຕ້ວ້ງໄວ້ເພື່ອເອົ້ຂ້ດ (ຕ້ຳ້ງຢ້ານ ເບ້ດ, ຢ້ານຂອບ), ຫ້ວຂອງ (ຕ້ຳ້ງເອົ້ນ້ຳ້ງຸ່ນເບ້ຳ້ງນ້ຳ້ຽ ວ່ານ້ອນແລ້ວຫລືຍ້ງ), ໄປຫລ້ນ້ຳ້ງຄວນຊ່ວຍຄວນສຸກທຸກ.

ຢືນ ກ. ເອົ້ເງ້ນຫລືຂ້ງຂອງຜູ້ອ້ນນ້ຳ້ງໃຊ້ໂດຍສ້ນຍ້ງວ່ຳ ຈະ ຂ້ງຄ້ນ.

ຢືນຢັ້ນ ກ. ຢ້ງລົງ, ຢ້ຳ້ງລົງ "ຄ້ວໃຫ້ຄ້ວງເຖ້ງຂ້ນຂ ເນ້ຍ້ວ ໝ້ນຢ້ຳ"

ຢ້ນ ກ. ເບ້ຳ, ປ່ອນຫ້ວອອກເບ້ຳ, ຊ່ວງເບ້ຳ, ອ. ໄປນ້ຳ-ຖ້ນຊ່ວງກ້ນ.

ຢ້ວ ນ. ເຮືອນ, ເຮືອນຫ້ນ້ນ ໃຊ້ເລ້ງແຕ່ວ່ຳ້ງຮຸ ເປ້ນບ່ອນ ພ້ວໄມ້ອ້ກໄກ່ ເອ້ນເຮືອນຢ້ວ.

ໂຢ້ ຮ. ເປ້ນຄ້ຳເວົ້ຂ້ນໃນເວລາຫ້ກໜ້ວ.

ຢ້ວ ກ. ຢ້ (ຢ່ວຢ້) ອ. ລ້ງເຫ້ວ, ບ້ງເຫ້ວ, ຫ້ກວ່ຳ "ໄມ້ ນ້ຳ້ນໝ້ກດ້ວນ ຢ່ຳ້ຟ້ວຊ່ວຍຫ້ວນ ຢ່ວບ່ເຖ້ງພ້ຽນ ຊ້ເຄ້ນ້ເນ້ຍ".

ຢ່ວຍ ກ. ຄ້ວ ຫລື ຢ່ນ້ວ.

ວ

ວ -

ວ ພ້ນສຸນະວ້ອທ 66 ເປ້ນພວກອ້ກສ້ນວ ໃຊ້ເປ້ນວ້ອ-ກ້ວພ້ເຮ້ວໃນພ້ຽງກ້ງຄ້ຳ້ວອກສ້ງ ງ ຕ້ຳ ວ ນ ສະກ້ດ ຕ້ຳ ສ້ນ ສ້ນ ຕ ຊ ຕ ຊ ຕ ຊ

ອະຊຸຍະນີ ນ. ເວລາຄ່ຳ, ກາງຄືນ (ປ.) ອະຊຸຍະນິກອນ ນ. ເດືອນ (ປ. ອະຊຸຍະນິກ)

ອະນະ ນ. ສົງຄາມ, ອົບເຂິກ (ປ.); ອະນະ ຫລື ອົນອົງ (ອົນນະອົງ) ກາບອົນ, ສນາມອົນ.

ອະດິ ນ. ຄວາມຍິນດີ (ປ. ອະຕິ)

ອະຕຸ ๑. ນ. ຂ່ວນເຂລາປີທີ່ແບ່ງອອກເປັນສາມອະຕຸໆລະ ๔ ເດືອນ ຄື: ອະຕຸຮ້ອນ, ອະຕຸໜາວ, ອະຕຸຮ້ອນ, ຍາມ, ສມັຍ (ສ. ຣິຕຸ ປ. ຊຸຕຸ)

๒. ນ. ເລືອດທີ່ອອກປະຈຳເດືອນຂອງຜູ້ຍິງ.

ອະຕຸໜາວ ນ. ອາກາບເປັນອະຕຸຫລືລົມຄ້າຍອາຕຸໜ່ວງທີ່ບໍ່ເປັນປົກກະຕິ.

ອະຕ ນ. ຄົນຊາດລ້ານພວກໜຶ່ງໃນກະກຸນຊະວາ ນະລາຍຸ ຢູ່ທາງພູບໍຣິເວນໃນປະເທດລາວ.

ອະຕະນະ ນ. ແກ້ວ (ປ.)

ອະຕິ ນ. ຄວາມຍິນດີ, ຄວາມພໍໃຈ, ຄວາມຮັກ (ປ.)

ອະຖະ ນ. ອົດ (ປ.)

ອະຜິ ນ. ອາເຈັບ (ປ. ອະຕິ)

ອະມ໋ະນີ ອ. ອົນນະນີ, ເປັນທີ່ຊົມໃຈ, ເປັນທ້ານ່ອນ (ປ.ຮມນີຍ)

ອະຍິ ນ. ອາເຈັບ (ປ.)

ອະລະ ນ. ອົດ (ປ.)

ອະລາຍະນະເວດ ນ. ວິຊາປະຕິມາສ່ວນປຸຮານ (ສ.ອລາຍນເວທ)

ອະວັດ ນ. ຄວາມລົ້ນ, ເຫລືອ (ປ. ອະວັຕ)

ອະໂຫຊານ ນ. ບ່ອນຢ່ຳເພາະເຂົ້າ, ບ່ອນລ້ຽ (ປ.)

ອາຄະ ນ. ຄວາມກ້ຳພັດ, ຄວາມຍິນດີ (ປ.)

ອາຄິ ນ. ຜູ້ເຄືອງຄວາມກ້ຳພັດ, ຄວາມເສົ້າໝອງ (ປ.)

ອາຄົນ (ເບິ່ງ ອາຄິ)

ອາຄີ ນ. ກອງ, ໝູ່, ລັກສນະວິງວນ, ນາວາຫຍກ້ຳກະອາຣົກ ສານຍິບອົງຍາ ເປັນ ๑ ອາຄີ, ເດືອນທາງຈຸຈິຍະຄະຕິ.

ອາຈະ-ອາຈາ ນ. ເຈົ້າແຜ່ນດິນ, ພຍາ (ປ.) ອາຈານລັນ ນ. ຄຳທີ່ໃຊ້ ສຳລັນພຣະອາຈາ ແລະ ເຈົ້ານາຍ, ຄຳໃຊ້ທາງອາຊກາມ

ອາຈາຫິຍາວ ນ. ພຣະອາຈາຮູ່ເປັນໃຫ່ຍ່ວ່າພຣະອາຈາອື່ນໆ (ປ. ອາຈາຫິຍາຈ)

ອາຈາພິເສກ ນ. ພຣະອາຈານີ້ໃນການລົບອາຈຸລົນບັດ (ປ.)

ອາຈຸປະຄັ້ນ ນ. ກາບທີ່ພຣະອາຈາຊົງຄ້ຳຈຸ (ປ. ອາຈຸປຄັ້ນພ)

ອາຈຸປະໂພກ ນ. ເຄື່ອງໃຊ້ຂອງພຣະອາຈາ (ປ. ອາຈຸປໂພກ)

ອາຊາຍະເວນະ ນ. ໄມ້ເກດ (ປ.)

ອາຊີນີ ນ. ນາງພຣະຍາ, ນາງກະສັດ (ປ.)

ອາຊັຍຍລັນ ນ. ອາຊຸລົນບັດ (ສ.)

ອາຊັຍ ນ. ຄວາມເປັນພຣະອາຈາ, ອາຊຸລົນບັດ (ສ.)

ອາເຊນ ນ. ຈອນອາຊາ (ປ.ອາຊ+ອິນ=ອາເຊນ)

ອາຕິ ນ. ເວລາກາງຄືນ (ປ. ຣັ ຕິ, ສ. ຣັ ຕິ)

ອານາ ນ. ພຣະອານ (ປ.)

ອານັນ ນ. ຄົນຊາວນອນ ຫລື ນ່ານ.

ອາຕຸ ນ. ຊື່ອະຈຸອາລົນນີ້ ນີໂວເຄີ່ານີ້ ເຊື່ອກັນນ່ວ່າ ເວ ລານີຈັນທະຄາວ ຈຸຣິຍະຄາວ ເປັນຍ້ອນອາຕຸອົນໄວ້; ໃນ ດ້ວຍ ໂຫອາຍາວເປັນເທວະດາພວກເຄາະອົງທີ ๘ ນີ ອາພອນແລະພາຫນະຂີ່ດ້ຳ (ປ.)

ອີ ກ. ຄື (ນາຈາກ ວ່ຳອີ ແລະ ຕອີ)

ອຸປຸ ນ. ຂ້າເສິກຕັ ວຸ (ປ.)

ອຶຊາ ນ. ເງິນຄ່ານ້ັນນງນ, ອຶຊາກອນ ນ. ເງິນທີ່ໄດ້ຈາກ ຄ່ານ້ັນນງນ (ສ. ຣິຊາກ)

ອຶດິ ນ. ຄວາມຍິນດີ (ສ. ຣຶດິ)

ອຶໃຈ ນ. ໃຈ (ສ. ຫຶຍ)

ຮຸ່ງ-ຮຸ່ງເຮືອ ອ. ຮ່ຳ່ງເຮືອ, ສ່ວ່າງ, ງາມ (ປ.)

ຮູບ ນ. ຮູບ (ປ.)

ຮູບິຍະ ນ. ເງິນຕາ, ເງິນທີ່ເຮ້ັດເປັນຮູບ (ປ.)

ຮູບີ ນ. ເງິນຕາຮອງອົນເດ້ັງ.

ເຮຮາ ก. ຮຸງນ, อ. ค้ิดฮุงนุ, ๆลน (ป.)

ເຮຮາຄະນິດ ນ. ຜນຄ້ຳນອນຝ່ວ່ານ້ີ ກ່ວ່ອເຖິງຄວາມກ່ຽວພັນລະ-ຫ່ວ່າງເລ້ັນຟ້ັນຮ້ານແລະວັດຖຸໃນບ່ອນຫ່ວ່າ (ສ. ເຮຮາ ຄະນິດ)

ເຮນຸ ນ. ລະອອງ, ລະອອງໄກ່ຄ້ວນອອກໄມ້ (ປ.)

ເຮວະດີ ນ. ຊື່ດ່ວາວຶກຸ້ ๑๗ ນີ ๓๘ ນ່ອຍໂຮນກັນ ດ່ວາປ່ວ ອງນໄຟ ກໍເຮ້ັນ (ປ. ເຮວດີ)

ໂອຄະ-ໂອຄາ ນ. ໂອກ, ພຍາດ, ຄວາມເຈ້ັບປ່ວຍ (ປ.)

ໂອຄາພຍາດ ນ. ຄວາມເຈ້ັບໄຂ້ (ປ. ໂອຄາພຍາທິ)

ໂອຄາພາດ ນ. ຄວາມເຈ້ັບໄຂ້ (ປ. ໂອຄາອາພາທິ)

ໂອນ-ໂອນ້ັນ ນ. ຊື່ຄົນຊາວຢຸໂອບຄ້ຳບູຮານພວກໜຶ່ງ (ປ.)

ໂອຫິດ ນ. ເລືອດ, ຮີເຜ່ວ (ປ. ໂອຫິດ)

ໂອຫີ ນ. ຊື່ດ່ວາວຶກຸ້ ๑, ງິວໜ່ວ່ເຜ່ວ (ປ.)

ຮ້ັກຊາ ก. ຮ້ັກຊາ (ป.)

ຮ້ັກຊະຊະ ນ. ຕິເລ້ືອນ້ຳ (ป.)

ธ -ด

ธักสิตะ-ธักสิด อ. ละอ้ว, ເบี่ງແยງ, ธักสา (ป.)

ธักสา ก. ธักสา (ส.)

ธึก ม. ເอลาເฉี่ງพิดิเป็นไฉยะมุงคุม, ม. ดาอ (ส. ธึกฯ)

ธุกละ-ธุกลา-ธุกโล ม. ตึ้มไม้ (ป. ธุกล)

ธุกละฉาด ม. ແมอตึ้มไม้ (ป. ธุกลฉาดิ)

โธก ม. คอามเจ้บไล้ (ป. โธค) โธคมิหาม ม. คัมพิแพดบูธามก่าอด้อยสะมุดฤามลองโธก.

โธคสิลปะ ม. อิฉาปิอพยาด.

ธังสิ ม. ແสง, ແสงสอ่าง (ป.ส. ธัสมิ)

โธงธงม ม. โธงธงม (ท.)

ธิจมา (อ่ามอ่า ธิดจะมา) ก. ลงม, ແต่ง, ปะพัม, อ. งาม (ป. ธจมา)

ธิจมา (อ่ามอ่า ธิดจะมา) ก. ลงม, ແต่ง, อ. งาม.

ธัสมิ (อ่ามอ่า ธัดสะพิ) ม. ແสงสอ่าง, ແสงฮาดเป็นลาย (ส.)

ธัสดาภอม (อ่ามอ่า ธัดสะดาภอม) ม. ลายได้ลองปะเทด (ส. ธัสดาภธ)

ธาสดอม (อ่ามอ่า ธาดสะดอม) ม. พิลเมืองลองปะเทด (ส. ธาสดธ)

ธิสยา (อ่ามอ่า ธิดสะตงา) ม. คอามบี่ฮากใต้คิมอื่นได้ดี, ตึงสา (ส.)

ธัฉภาม (อ่ามอ่า ธัดฉะภาม) ม. เอลาฮู่ในธาฉสิมบัดลองพระธาฉาอิงมี่งๆ (ป. ธัฉฉภาล)

ธัฉดาพิเสก (อ่ามอ่า ธัดฉะดาพิเสก) ม. พิทีที่พระเจ้าแต่งดิน ทำเมื่อสเอียธาฉสิมบัดมาได้ ๔๕ ปี ธงกอ่า ธัฉดาพิเสก ແปอ่าลิ้มแท่มเงิน ตลิ ฮะพิเสกด้อยเงิน(ส.)

ธัฉมิ (อ่ามอ่า ธัดฉะมิ) ม. เอลาภางคืน, เอลามืด, ธัฉมิภอม ม. พระจัม (ส. ธัฉมิภธ)

ธาฉภาม (อ่ามอ่า ธาดฉะภาม) ม. องภภามลองปะเทดตลิลองเจ้าแต่งดิน (ป. ธาฉภาธ)

ธาฉคธู (อ่ามอ่า ธาดฉะ....) ม. คธูพระเจ้าแต่งดิน, ตำแพ่งพระมะตาเฤธะคั้งบูธาม เอิ้มอ่า พระมะตาธาฉคธู.

ธาฉสิ ม. พระยาสิง, มอมใตง่ (ป. ธาฉสิตะ)

ธาฉสาด ม. กิดฉายที่พระเจ้าแต่งดินตั้งลิ้มตามตลักทัมมะ - สาด (ส. ธาฉสาสดธ)

ธาฉสาม ม. ฆ้าสีทางธาฉภามลองพระเจ้าแต่งดิน (ป.ธาฉสาสม)

ธาฉทูด ม. ตู่แทนฉาดในปะเทดอื่น, ตำแพ่งตู่ต่างฆ้าธัฤบามธองจากอัคธาฉทูด, ตู่พาธาฉสามไปปะเทดอื่น (ป. ธาฉทูด)

ธาฉทัม ม. ตู่ดำเมินภามลิงโทด, โทดตลอง.

ธาฉทัม ม. ลี้ที่พระเจ้าแต่งดินคอมปะพืดปะติบัด (ป.)

ธาฉทามิ ม. เมืองตลองลองปะเทด, เมืองที่มีพระธาฉา(ป.)

ธาฉมิติ ม. อิทิดำเมินภามเมือง, แบบแตมลองตู่เป็นพระธาฉา, กิดฉาย.

ธาฉบัมดิด ม. มักปาดตลอง.

ธาฉบุด ม. ตำแพ่งเจ้าในสมัยบูธาม ธองตำแพ่งเจ้ามะตาอุปธาด.

ธาฉบุธุด ม. คิมลองพระธาฉา, คิมใจ้ลองพระธาฉา (ส. ธาฉบุธุส)

ธาฉพัด ม. ล้าธาฉภาม (ป. ธาฉพัด)

ธาฉยาม ม. ยามพาตมะลองพระธาฉา.

ธาฉโยก-ธาฉโฉก ม. ฉาดาเอลาเกิดลองคิมที่บอกอ่า จะได้เป็นเจ้าแต่งดิน (ส. ธาฉโยค)

ธาฉอิง ม. อิงลองพระธาฉา, ตำแพ่งฉั้นเจ้าธองเจ้าธาฉบุด.

ธาฉอัด ม. ธิ้อลัดเป็นดาแตลอ เอิงทุงสงบเป็นตอ่างเพื่อป้องกันอันตะธาย (ป. ธาฉอดิ = เลดแดมลอง-พระธาฉา, ทำมงบลองพระธาฉา.ป. ธาฉอัดด)

ธาฉตัดเลลา ม. จิดฉายลองพระธาฉา (ป. ธาฉตัดฤเลลา)

ธาฉโองภาม ม. คำสั่งลองพระธาฉา, กิดฉายลองปะเทด(ป. ธาฉโองภาธ)

ธัดสะสะธะ ม. สงงสั้น, สะธะที่มีสงงสั้น (ป. ธัสสะสะธะ)

ธัดมะ (อ่ามอ่า ธัดตะมะ) ม. แก้อ, ลองมีค่าตลาย, ลองปะเสิดสุด.

ธัดมะไต ม. แก้อสามพ่อย คือ พระพุด, พระทัม, พระสิง.

ธัดมะบัมลัง ม. แท่มแก้อ (ป. ธัดตมะปัลลังกะ)

ธัดมะมะมิ ม. แก้อพิลา, แก้อแดง (ป.)

ธัดมา ม. แก้อ.

ธัดมาภอม ม. สางแก้อ, ทะเล (ส. ธัดมาภธ)

ອັດນາວະລິ ນ. ລາຍຕໍ່ເພັດ (ຂ.)

ອັດນາວ ນ. ກອງແກ້ວ, ບ່ອນນັ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍແກ້ວ (ປ. ອັດນະ + ອາລນະ = ອັດນາອນ) "ພຸທອນຂັ້ນເໜືອກອງອັດນາວ" (ສິນໄຊ)

ອັດນານາວ ນ. ອານາວແກ້ວ, ເລນາແກ້ວ (ປ.)

ອັຖຍາ ນ. ທາງໜຽວ (ຂ.)

ອັຖລາວ ນ. ວິຊາກ່ອດ້ວຍວິທການປົກຄອງປະເທດ (ຂ.ອັດຖະ ລາຂວ)

ອັຖນວນ ນ. ວິທການປົກຄອງປະເທດບ້ານເມືອງ (ປ.ອັດຖະປາ ລະ)

ອັຖປະລາວ ນ. ການປົກຄອງປະເທດ (ຂ. ອັດຖະປະລາລນ)

ອັຖປະລາລະໂນບາຍ ນ. ວິທີການປົກຄອງປະເທດ (ຂ.)

ອັຖປະຫານ ນ. ການລົ້ມເລີກອັຖນວນດ້ວຍອຳນາດທະຫານ (ປ.ອັດ ຖະປະຫານ)

ອັຖນຸນຕິ-ອັຖນັນຕິ ນ. ຄຸ້ຍ້ຽດຊອບການປົກຄອງປະເທດ, ຊຸ້ກລາ ການປະເທດ (ປ. ອັດຖະນັນຕິ)

ຮູບພັນ (ຮູບປະຫາ) ນ. ສິ່ງທີ່ມີຮູບ (ປ. ຮູບພັນນະ)

ຮູບສົມບັດ ນ. ຄວາມສວຍງາມ, ຄວາມບໍ່ອີບຸນດ້ວຍຮູບ (ປ.)

ละกา ນ. ชื่อกุด ๑๐ ตัว ที่ใช้เขียนแทนเสียงพยัญชนะ ก.

ละกำ ນ. ຊື່ລັ້ນໄມ້ແນວນຶ່ງເປັນກ້ອນໜາມຍາວ ຫາກນິດລົ້ນ, ຄວາມທຸກຍາກ, ຄວາມລຳບາກ, ຄວາມອຸກໃຈ.

ละแกละละไค ນ. ຄວາມຕິດພາວ, ຄວາມປະພຶດທີ່ພາໃຫ້ສ້ຽງສ້ຽໃນທາງ ບໍ່ດີ.

ละคัง ນ. ເຄື່ອງຕີສັນຍາຕໍ່ດ້ວຍທອງເຫລືອງຮູບຄ້ຳກາກະດິ່ງ ແຕ່ໃຫ່ງກ່ວາກະດິ່ງຫລາຍ.

ละคอน ນ. ການຫລິ້ນລະໂຫລະສົບວິທີນຶ່ງ ຫລິ້ນເປັນເຣື່ອງຕ່າງໆ

ละวับ ก. ເຮັດໃຫ້ລະວິບ, ເຮັດໃຫ້ເຊົາ, ເຊົາເຈັບປວດ.

ละวิน อ. ดังลนั่น.

ละขะ อ. ดอน, ชื่อนึ่งๆ, ต่างนึ่ง.

ละดา ນ. ເຄືອໄມ້ (ປ. ละดา)

ละดับ ນ. ຊື່ນຮາບລະເນີ.

ละถิน ก. ร้องชงการโฮมฮ่อยกัน.

ละนึก ก. คิดพึ, คิดเตัม.

ละบาด ນ. ເຄື່ອງເລບແນວນຶ່ງ ເອົາໄມ້ເຮັດເປັນລູກຮ້ອຍຕິດກັນ ໃຊ້ຄ້ອນຫ້ວຍ.

ละพาน ນ. ປ່ານເປັນຊຳນ້ຳ, ຫ້ອຍຕ່ານຮ່ອມພຸ.

ละพัน ນ. ຊື່ນຮາບລະເນີ.

ละพิน ก. ร้องชงการโฮมฮ่อยกัน.

ละพึก ก. ตีกพึ, ตีกเตัม.

ละพาด ນ. ເຄື່ອງເລບແນວນຶ່ງ ເອົາໄມ້ເຮັດເປັນລູກຮ້ອຍຕິດກັນ ໃຊ້ຄ້ອນຫ້ວຍ.

ละพาน ນ. ປ່ານເປັນຊຳນ້ຳ, ຫ້ອຍຕ່ານຮ່ອມພຸ.

ละพิน ก. ร้องชงการโฮมฮ่อยกัน.

ละพึก ก. ตีกพึ, ตีกเตัม.

ละพาด ນ. ເຄື่ອງເລບແນວນຶ່ງ ເອົາໄມ້ເຮັດເປັນລູກຮ້ອຍຕິດກັນ ใช้ค้อนหวัย.

ละพาน ນ. ปานเปันชำน้ำ, ห้อยตานร่อมพุ.

ละพัน ນ. ชื่นราบละเมิ.

ละพิน ก. ร้องชงการโฮมฮ่อยกัน.

ละพึก ก. ตีกพึ, ตีกเตัม.

ละพาด ນ. เครื่องเลบแนวนึ่ง เอาไม้เรียงเป็นลูกร้อยติดกัน

ละเล่า ก. เล่า, ลัง, ไหลเรื่อง "น้ำลมุดก็ดังพยุงมองละ-เล่าเย่าไปมา" (เจดลันดะ)

ละลอย บ. ลม, สิ่งเรื่อให้เกิดความรู้สึกฝ่างหลังไหล.

ละอ้า บ. คันชาดพูดอกนึ่งในละกุนนอน ผู้ในพากเพื่อสอง ประเทดไท ลิละ ก็อ่า.

ละเอก ๑. บ. ลผมชาดเมืองละเอก.

๒. บ.หาง่อมตำบ้าน, หางเลาะบ้าน, ละหล่างบ้านอี่บ้าน.

ละอ้า ก. ชักลา, ตั้งละอิไอ้ให้ดีในเวลาเอ็าหลีมา.

ละหาน บ. ห้อย, ห้อยน้อย.

ละหัอย อ. โลกเอ็าหา, ใจคือเป็นห่างน้ำ.

ละอา ก. อิ่น, เบื่อหน่าย.

ละออา บ. ฝุ่น, ฝุลิ, ฝุ่นละของ.

ละอาย ก. ลักอาย, มิความอ่งมในใจบ่กล้าเซ้อ หลิ เอ็า.

ละอ่าง อ. บ่หงาบ, เป็นฝุ่น, ก็ถ้อน, แลบ.

ละหล่าง บ. ล่อมกาง, ย่าน, ละยะแล่ยอมนึ่งไปหาบ่อมนึ่ง, เวลาที่กำลังเป็นไปผู้.

ลา ๑. ก. บอกล่าจะจากไป, อ. บ่กอมเอ็า, เวออก จากกัน (คอายเอ็าลา)

๒. (เบ็า ตาลา)

ล้า ก. เมื่อย, อ่อนแรง.

ลาคา บ. ค่าย็างของอ่างๆไล่เป็นเงินความหลิลายกัน (ข. ลาคา)

ลาพะ บ. ลาบ, โลก, ได้ตลาย (ป. ลาพะ)

ลาพอน ก. หาล้อยปุ่นลาอ, หาลิใหม่.

ลามุก-ลามิก อ. ชื่อ, อ้ำช้า, เซ็ชาย (ป. ลามก)

ลาอุ บ. ลากน้ำเอ็า (ป.)

ลิ ก. อึา หลิ ผันบ่อนเป็นฮุ่น หลิ ว่านัอยให้ลาออก, อาการของเป็นฮุ่นเป็นว่าลาออก.

ลิเก บ. การตลิ้นมะโหระลิบแรมนึ่ง ตลิ้นความเรื่องนิทาน ได้มาจากฉะอาณะลาอู.

ลิ้อ บ. ธอยลิ้องยน, หัวลิ, จิตลาย, ก. องน(ป.ลิ้อ)

ลิ้น บ. ตัวที่อ้ำด้อยเด้นป่านแรมนึ่ง เซ่วนชื่อาลิ้นแฝลกฉ (อ.)

ลี บ. โหหัวลิ (ป.) ลีกอน-ลีกาน บ. องน, ฮู่ ก่องกับการองนหัวลิ (ป.อ. ลีกอ-ลีกาอ)

ลิลา ๑. บ. ชื่อดอกไม้แรมอนึ่ง, ดอกเป็นชุ่ดีธอง เล้า ถิ้น - เป็นก็ดีก็เล้า ดอกลิลาอกินหอม.

๒. ก. เดิน, อาดอันงาน (ป.)

ลิลา๑-ลิเลอ (เบ็า ลิลา)

ลิเลือ ก. ลนไป, เอ็า เอิกฉูไป, ย้ายย่าง.

ลี บ. เครื่องัดเอ็าปา เซ็ดก็อ้อน ถันบ่อนน้ำไหลไอ้ แล้อัดแระไล่ให้กินเลินน้ำ ดอลานน้ำไหลหั้งลิงาะ ชัดเอ็าปาไปค้างไอ้แระนั้น.

ลี้ บ. ชื่แก้งหินที่ใหงหู้ดุดในแม่น้ำของ ผู้ในแรดงาจำปาสัก.

ลี้ ก. บ้างผู้บ่ใต้เต้น.

ลี ก. ฆ่า, มิชีลง หลิ ฆ่าอ้างไป.

ลีฆา (เบ็า ลี)

ลี้ บ. ชื่ลาอพอกนึ่ง ผู้ป่ายได้ลองปะเทดจีนและดีดอี่ กับปะเทดลาอหางพากเพื่อ.

ฺ ๑. ก. เถิง, ล่อง, หั่งลี้ให้ลุดอด (ลุน้อง), ได้ (ลุลาบ) ลุกะโหด ก. บอกความดีดของถินเพื่อลี - ความลีฺ่.

๒. อ. มิโลก, ดิ, มิลาลาดิ (ล้างลุกบ่ลุ)

ม. ก. ลุดอก, ถ่ายอก, เอ็าของเก็าหลิของบ่ด้อง - การอกให้ลือ (ลุห้อง, ลุหง้าเรือนเก็า)

ลุลาบ ก. ได้, ได้ลินลาย.

ลุอำนาด ก. อิกฝู่ใด้อำนาด.

ฺ ก. ไปนาย่างแรงโดยบ่เดือนให้ลู้, ตลอน.

ฺ อ. ตลอน, อุ้ (คอายเอ็าอุ้)

ลุละ อ. เล้าของ, เบื้อน (ป.)

ลุลึก-ลุลา บ. แรงบุน (ป.)

เล อ. เหลือก, มิปายย่างอก (คอายเอ็าเล)

เลละ บ. เลก, เครื่องลายาวนอน, อิลาค้วนอน (ป.)

เลละกะ บ. ฮุ่งบน, ลนบน (ป.)

เลละนะ บ. ธอยลบน, อิอัลลอน, ลาย (ป.)

เลาหึกาน บ. ฮู่เป็นหัวหัา เซ็ดกานก่องกับหัวลิใด้ลึดลาด(ป. เลาหึกาล ล. เลาหึกาลี อ่าลนบนลองพละ - เจ็าแรมดิน)

เลาบุกาน บ. ฮู่เป็นหัวหึ่งอลัองกับหัวลิอานหึ่งฮู่ใหงบอก (ป. เลาบุกาล)

ເລເ ນ. ຊື່ໄມ້ພຸ່ມຊະນິດໜຶ່ງ ຈຳພວກໝ້ານໃບຄ້າຍຄືໃບເຂົ້າ ດອກສີຂາວກົ່ນຫອມ (ດອກຊາຍເຕັ້ນກ່ຳ)

ເລຫລ້ າ ກ. ລາຍຊື່ໂດຍວິທີເສ້ງຮາຄາ.

ເລ້ ອ. ເປືອຍຈົນແຫລ, ແຫລ.

ແລະ ສັນ. ກັບ, ນຳກັນ (ຊິ້ນແລະປາ)

ແລ ກ. ເບິ່ງ, ອ. ໝັ (ເປັນຄຳໃຊ້ໃນທ້າຍປະໂยກ ດັ່ງ ແລ້ວທີ່ນີ້ກ່ອນແລ), ມີປ່າຍຂ່າງອອກໜ້ອຍໆ(ຄວາຍເຂົ້າ ແລ)

ແລ້ ອ. ເຕີ້ຍຂຶ້ນ (ໃຊ້ກັບໜ້າຕາກລ່ າ ໜ້າຕາກແລ້ວສີຫົດແລ້)

ແລ່ ວ-ແລເຢີ ວ. ເປັນຄຳລົງທ້າຍຂອງປິດກ່ອນ.

ໂລະ ກ. ຖ່າຍຂອງເກົ່າອອກໝົດ

ໂລ ອ. ລັກສະນະຂອງດາທີ່ເກືອບບອດ ມີແຜ່ນຕາຂອດອອກ ຫລາຍ ແລະ ມີແຕ່ຕາຂາວ.

ໂລ່ ກ. ຮີ, ຊອດ, ຫລົ່ງຫລາຍ, ຖອກລົງ.

ໂລກ ນ. ໂລກ (ປ.)

ໂລກວິທູ ນ. ຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໂລກ, ພຣະພຸທເຈົ້າ (ປ.)

ໂລກວິທີ ນ. ຄວາມເປັນຜູ້ຮູ້ຂອງໂລກ (ສ.)

ໂລກາ ນ. ໂລກ, ແຜ່ນດິນ, ໝູ່ຄົນແລະສັດໃນແຜ່ນດິນ, ສ່ວນນຶ່ງ ຂອງສາກົນຈັກກະວານ ດັ່ງ ມະນຸສໂລກ, ເທວະໂລກຕ່ າ (ປ.)

ໂລກທິປໍດີ ນ. ຜູ້ເປັນໃຫ່ ໃນໂລກ. (ປ.)

ໂລກທິປະໄ ກ. ຄືໂລກເປັນໃຫ່ ຄືເຮັດຄວາມຊາວໂລກ ເຖິງຕົນເອງ ບໍ່ຕັ້ນດີກໍຄວາມ (ປ.)

ໂລການຸວັດ ກ. ການຕັ້ນໄປຕາມໂລກ ຄືເຮັດຕາມໝູ່ຄົນສ່ວນຫລາຍ (ປ. ໂລການຸວັດຕິ)

ໂລການິດ ນ. ຕົ້ງອຂອງໂລກ ຄືການ- ຄຸນຕ້ ານັ້ນພາ ໃຫ້ຄົນຫລົງ (ປ. ໂລການິສ)

ໂລກາຍັດ ນ. ຄວາມຕັ້ນດີທ່ ານີ້ ໂລກໜ້ ານີ້ ໂລກໜ້ ານີ້ (ປ. ໂລກາຍັດຕິ)

ໂລກັດຖະຈະຣິຍາ ນ. ຄວາມປະພຶດທີ່ເປັນປໂຍດແກ່ໂລກ (ປ.)

ໂລກຸດຣະ (ອ່ານວ່ າ ໂລກຸດຣະ) ອ. ເໜືອໂລກ, ພົ້ນຈາກໂລກ (ປ.)

ໂລກຸດຣະພັນ (ອ່ານວ່ າ ໂລກຸດຣະຣະພັນ) ນ. ທັນອັນພາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກ ໂລກ (ປ.)

ໂລກັນ-ໂລກັນຣ-ໂລກັນຕ ນ. ບ່ອນສຸດໂລກ, ຊື່ພື້ນຣະຄົກໜ່ ວຍນຶ່ງ ເປັນ ບ່ອນຄົນບາບໜັກທີ່ສຸດໄປອີກ ຄືຈຳພວກລ້ ານ້ ານ ໆລ ໆ

ໂລກັນຕ-ໂລກັນຕ ນ. ຄືໂລກ, ບ່ອນສຸດໂລກ (ປ.)

ໂລກັນຕະ ນ. ຣະຫ ່ ວ ງ ໂລ ກ (ປ.)

ໂລກີ-ໂລກິຍ ອ. ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ນ ໂ ລ ກ , ຫ ວ ງ ໂ ລ ກ , ທ ັ ນ ຣ ະ ດ າ ຂ ອ ງ ໂ ລ ກ (ປ. ໂລກິຍ)

ໂລຈ ກ. ບອກຄວາມຕ ິ ດ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ໃ ຫ ້ ແ ຈ ້ ງ ຂ ວ ນ , ບ ອ ກ ເ ລ ່ ົ ໃ ຫ ້ ແ ຈ ້ ງ ອ ່ ໍ ກ ັ ນ (ປ. ໂລຈະ ອ ່ ໍ ໝ ່ ອ ຍ ວ ່ ໍ)

ໂລປ ກ. ລ ົ ນ , ຕ ັ ດ ອ ອ ກ (ປ.)

ໂລໝ-ໂລໝາ ນ. ຄ ວ າ ມ ຢ າ ກ ໄ ດ ້ ຫ ລ າ ຍ (ປ.)

ໂລມາ ນ. ຂ ົ ນ (ປ.)

ໂລເລ ອ. ຫ ລ ົ ນ ແ ຫ ລ ແ , ບ ໍ ແ ນ ່ ນ ອ ນ , ບ ໍ ່ ເ ປ ັ ນ ຫ ລ ັ ກ ຖ ານ , ບ ໍ ່ ດ ີ (ປ. ໂລລ)

ໂລຫ ນ. ຫ ວ ດ ທ ີ ່ ຫ ລ ອ ມ ອ ອ ກ ມ າ ຈ າ ກ ແ ຮ ່ ຕ ່ າ ງ ໆ ດ ັ ່ ງ ຫ ລ ັ ກ , ຫ ອ ງ ແ ດ ງ , ຄ ຳ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ນ (ປ.)

ໂລຫະກຸມ ນ. ຊ ື ່ ນ ຣ ະ ຈ ົ ກ ຊ ຸ ນ ນ ີ ້ ງ ມ ີ ສ ີ ຂ າ ວ ຫ ອ ງ ແ ດ ງ ເ ປ ັ ນ ບ ່ ອ ນ ຕ ົ ນ ສ ັ ດ (ປ.)

ໂລຫິດ ນ. ເ ລ ືອ ດ , ສ ີ ແ ດ ງ .

ເລາ ຈ. ກ. ພ ັ ນ ອ ້ ອ ມ ອ ອ ກ , ຖ າ ກ ອ ້ ອ ມ ອ ອ ກ .

ຉ. ກ. ຍ ່ າ ງ ໄ ປ ມ າ ໃ ກ ້ ໆ , ລ ຸ ມ ໄ ປ ທ າ ງ ແ ຄ ບ , ແ ຄ ວ , ທ າ ງ , ຍ ່ າ ຍ , ບ ໍ ່ ຮ ົ ງ ຕ ົ ງ , ທ ີ ່ ໃ ກ ້ ຄ ຽ ງ .

ລ ຈ. ອ. ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ຂ ອ ງ ດ າ ເ ປ ັ ນ ຈ ຸ ດ ຂ າ ວ ຢ ູ ່ ບ ່ ອ ນ ດ ຳ ເ ອ ີ ້ ນ ວ ່ ໍ ລ ໍ .

ຉ. ກ. ຖ ້ ຳ , ໄ ປ ມ າ ຊ ້ ຳ ໆ .

ນ. ນ. ສ ັ ດ ພ າ ໝ ະ ແ ມ ລ ງ ນ ຶ ່ ງ ຄ ື ກ ັ ນ ຫ ້ ; ແ ຕ ່ ຫ າ ງ ເ ປ ັ ນ ພ ົ ວ ແ ລ ະ ຕ ູ ໃ ຫ ຍ ່ ນ ້ ຳ ລ ໍ ກ ໍ ຈ ່ ໍ (ເ ບ ິ ່ ງ ລ ຳ ອ ີ ກ)

ລ ຈ. ໄ ກ ້ , ເ ບ ິ ່ ງ ແ ຍ ງ (ບ ໍ ່ ນ ຳ ລ ີ ້ ຈ ັ ກ ເ ຫ ື ່ ອ) ກ. ເ ອ ົ ານ ້ ຳ ຖ ອ ກ ໃ ສ ່ ໃ ຫ ້ ຮ ້ ອ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ພ າ ຊ ນ ະ ເ ພ ື ່ ອ ບ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ເ ນ ົ ່ າ ເ ປ ື ່ ອ ຍ .

ລ ຈ. ກ. ຊ ອ ນ ໃ ຫ ້ ຕ ິ ດ ລ ົ ງ ໄ ຫ ລ , ຫ ລ ອ ກ ລ ວ ງ , ອ ່ ອ ຍ , ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຕ ິ ດ ລ ົ ງ .

ຉ. ນ. ພ າ ຊ ນ ະ ແ ມ ລ ງ ນ ິ ດ ໜ ຶ ່ ງ ມ ີ ປ ີ ກ ຄ ້ າ ຍ ຜ ີ ເ ສ ື ້ ອ ຍ ກ ່ າ ກ ງ ນ ແ ລ ະ ບ ໍ ່ ມ ີ ຂ ່ າ ງ ເ ຮ ືອ ນ ຍ າ ວ ໃ ຊ ້ ແ ກ ່ ໄ ມ ້ .

ນ. ກ. ທ ັ ນ ໄ ປ ມ າ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ກ ັ ນ ຫ ລ ື ມ ນ ຶ ່ ງ , ເ ອ ົ າ ຂ ອ ງ ແ ລ ັ ນ ແ ຕ ່ ອ ່ ອ ນ ທ ັ ນ ໄ ປ ມ າ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ກ ັ ນ .

ຉ. ນ. ຕ ິ ນ ກ ງ ນ ແ ລ ະ ຕ ິ ນ ຕ ິ ດ .

ລ ້ ຳ ຍ ນ. ປ ຸ ຍ ຊ ້ ຳ ຍ ທ ີ ່ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ກ ັ ນ ໆ ເ ພ ື ່ ອ ເ ຂ ັ ນ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຂ ັ ນ , ກ. ການ ເ ຮ ັ ດ ຊ ້ ຳ ຍ ທ ີ ່ ດ ີ ດ ແ ລ ້ ວ ໃ ຫ ້ ກ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ນ ຳ ໄ ປ ເ ຂ ັ ນ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຂ ັ ນ .

ລ ັ ງ ກ. ແ ລ ະ ລ ິ ້ ນ ອ ອ ກ ມ າ ຈ າ ກ ປ າ ກ ໄ ປ ມ າ .

ເລື່ອ ກ. ຄວນໜ້ານໄປ, ເອົາເອິກຖູໄປ.

ເລື່ອ ນ. ຊື່ຕ້ວກຫອຍໜອນນ້ຳຢູ່ຕາມໂຄກ ໜ່ອຍຄືລາວ ເອີ້ນ ຫວກຫ່ອຍເລື່ອ.

ລິ ລ (ເບິ່ງ ລ ລ້ວ) ລິ ລ. ອາການນ້ຳຫລືອອງເປັນ ເສັ້ນອ່ອນໄຫລອອກຫລາຍໆ (ໃສ້ໄຫລອອກລິ ລ ໆ)

ລີ ๑. ກ. ວິກອງຕ້ວບ່າວຖ້ຳ ຫລື ວິລະນາດບ່າວໄວ ໆ.
๒. ອ. ຢ່ງເວົ້າບໍ່ຄ້ກເພາະລີ້ນເອງ.
๓. ນ. ປ້ຳ "ເມື່ອນັ້ນ ຄົນປ ລ ເຮືອເຈົ້າ ເຈ້ັງ ຣ ລ ຈາກ ລ ດ ວ ຄວາມ ທ້ຽວິນ ລ ນ ດ ວ ຍ ເລ ຍ ລ ຖ ນ ນ ລ ຄ ວ ຍ ພ ຍ ນ ພ ວ ບ ນ ຈ ງ ນ ເ ວ ນ ຊ ຳ ຊ ລ ຍ ວ ຳ" (ຂຶນໄຊ)

ລ ກ. ຫລ ອ ກ, ລ ້, ລ ວ ງ, ລ ິ ລ "ຈ ັ ກ ວ ່ າ ເ ທ ິ ລ ລ ວ ງ ດ ້ ວ ງ ແ ລ ນ ໃ ລ ວ ງ ລ ່ ລ"

ລ ๑. ນ. ຕ ັ ວ ແ ຜ ໄ ສ ວ ່ າ ງ ໆ ທ ່ ມ ລ ັ ກ ລ ນ ລ ເ ປ ັ ນ ຕ ຸ ນ ບ ວ ງ ໆ.
๒. ນ. ຊ ຸ ບ ່ າ ງ ຊ ນ ວ ດ ໃ ຫ ງ ່ ເ ອ ີ ້ ນ ບ ່ າ ງ ລ ້ ຄ ້ ຳ ບ ່ າ ງ ຊ ນ ວ ດ ນ ້ ອ ຍ ເ ອ ີ ້ ນ ບ ່ າ ງ ລ ວ ງ.
๓. ວ. ໂ ລ ເ ລ, ບ ່ ແ ນ ນ ອ ນ, ບ ່ ນ ິ ຫ ລ ັ ກ ຖ ານ.

ໄ ລ ๑. ນ. ກ ລ ແ ຈ, ຫ ລ ົ ມ ທ ່ ຄ ້ ດ ໃ ຫ ້ ຢ ູ ່, ເ ດ ື ອ ຍ ແ ຫ ລ ນ ທ ່ ມ ຢ ູ ່ ນ ໍ ້ ລ ັ ນ ຮ ັ ດ ລ ວ ງ ໜ ວ ກ ດ ັ ້ ງ ແ ນ ວ ງ ວ ລ ເ ປ ັ ນ ດ ົ ນ.
๒. ກ. ປ ລ, ລ ລ, ຖ ົ ນ, ບ ່ ກ ່ ງ ລ ້ ອ ຍ ໆ.
๓. ນ. ຊ ື ່ ປ ່ າ ຢ ່ າ ແ ນ ວ ນ ້ ຳ ນ ິ ໄ ລ ຢ ູ ່ ແ ຄ ນ ກ ິ ກ ຫ ວ ງ ຮ ງ ກ ່ າ ຢ ່ າ ໄ ລ.
๔. ກ. ລ ້ ວ ງ, ລ ້ ວ ງ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ີ ້ ຍ ເ ປ ື ້ ອ ນ ອ ອ ກ, ໄ ຫ ລ ອ ອ ກ, ໄ ຫ ລ ອ ອ ກ ຫ ລ າ ຍ (ຂ ີ ້ ໄ ລ ທ ້ ອ ງ)

ໄ ລ ລ ກ. ປ ລ ປ ່ ອ ຍ, ຖ ົ ນ.

ໄ ່ ๑. ນ. ໄ ມ ້ ປ ່ ອ ງ ແ ນ ວ ນ ້ ຳ ລ ຳ ນ ້ ອ ຍ ເ ປ ັ ນ ພ ຸ ່ ນ ເ ປ ັ ນ ກ ໍ ບ ່ ນ ິ ຫ ານ ຮ ງ ກ ວ ່ າ ໄ ມ ້ ໄ ່.
๒. ກ. ບ ັ ງ ຄ ັ ບ ໃ ຫ ້ ໝ ິ ້ ນ, ແ ລ ່ ນ ນ ຳ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ພ ັ ນ, ເ ສ ັ ງ ຄ ວ ານ ຮ ູ ້, ຄ ິ ດ, ຄ ຳ ນ ວ ນ (ໄ ລ ່ ເ ລ ກ)

ໄ ລ ່ ເ ລ ກ ກ. ເ ຮ ັ ດ ເ ລ ກ ໃ ຫ ້ ຄ ຶ ກ ຄ ວ ານ ໂ ຈ ດ.

ໄ ລ ້ ກ. ຫ ວ, ຫ ວ ລ ອ ງ ຫ ລ ວ ນ, ລ ູ ນ, ບ ານ.

ເ ລ ົ ້ ๑. ນ. ຫ ງ ້ ຳ ຈ ຳ ພ ວ ກ ໜ ຶ ່ ງ ເ ກ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ກ ໍ ລ ຳ ຊ ື ່ ແ ລ ະ ເ ບ ົ ້ າ ດ ອ ກ ຄ ້ ອ ຍ ດ ອ ກ ອ ້ ວ ຍ.
๒. ນ. ໄ ມ ້ ຫ ລ ື ໂ ລ ຫ ະ ຮ ູ ບ ກ ົ ນ ຍ າ ວ ແ ລ ະ ນ ິ ຮ ູ ນ ອ ອ ດ ຕ ັ ້ ງ ເ ລ ົ ້ າ ປ ີ ນ ເ ລ ົ ້ າ ປ ັ ້ ງ ໄ ຟ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ, ລ ັ ກ ນ ະ ຂ ອ ງ ຂ ົ ນ ຫ ລ ື ໄ ຟ ຫ ລ ື ນ ້ ຳ ຫ ັ ້ ງ ເ ປ ັ ນ ຄ ອ ງ ໄ ປ.
๓. ນ. ຊ ື ່ ກ ລ າ ງ ແ ນ ວ ນ ້ ຳ ເ ປ ັ ນ ກ ລ າ ງ ລ ນ ວ ດ ໃ ຫ ງ ່ ຂ ົ ນ ລ ອ ກ ກ ລ າ ງ ເ ລ ົ ້ າ ຮ ງ ກ ກ ລ າ ງ ເ ລ ົ ້ າ.

ເ ລ ົ ້ າ ນ. ຮ ່ າ ງ ກ າ ຍ, ຄ ົ ນ ໂ ຄ ່ ອ ນ ແ ຕ ່ ແ ລ ອ ເ ອ ີ ້ ນ ໄ ປ ຫ າ ຄ ີ ແ ຮ.

ເ ລ ົ ້ າ ກ. ບ ອ ກ, ອ ່ າ ກ ັ ບ ໄ ປ ກ ັ ບ ນ າ (ເ ລ ົ ້ າ ໜ ັ ງ ສ ື) ນ. ງ ົ ງ ວ, ຄ າ ວ, ຫ ລ ົ ວ, ເ ໜ ື ່ ອ (ໄ ປ ຫ ລ າ ຍ ເ ໜ ື ່ ອ = ໄ ປ ຫ ລ າ ຍ ເ ລ ົ ້ າ)

ເ ລ ົ ້ ວ ນ. ເ ຮ ືອ ນ ບ ່ ອ ນ ໃ ສ ່ ເ ລ ົ ້ ວ ເ ປ ືອ ກ, ເ ຮ ືອ ນ ບ ່ ອ ນ ຂ ອ ງ ໄ ກ ່.

ເ ລ ົ ້ ໂ ລ ລ ກ. ຮ ອ ຍ, ເ ວ ົ ້ ວ ເ ອ ົ ້ າ ໃ ຈ.

ລ ຳ ๑. ນ. ຄ ົ ນ ໂ ຄ ຂ ອ ງ ຄ ົ ນ, ຄ ັ ດ, ຕ ົ ນ ໄ ມ ້ ບ ໍ ່ ນ ັ ບ ເ ອ ົ ້ ອ ນ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ແ ຂ ນ ຂ າ ຫ ລ ື ກ ິ ່ ງ ວ ່ າ, ລ ັ ກ ນ ະ ນ ານ ຢ ງ ກ ັ ນ ໄ ມ ້ ຫ ລ ື ເ ຮ ືອ ອ ່ າ ລ ຳ.
๒. ກ. ເ ວ ົ ້ າ ຄ ວ ານ ບ ົ ດ ກ ອ ນ ເ ປ ັ ນ ຈ ້ ຳ ຫ ລ ະ ຢ ງ ຂ ຶ ້ ນ ຄ ົ ນ ໃ ສ ່ ແ ຄ ນ ຮ ງ ກ ່ າ ລ ຳ ມ ີ ຫ ລ າ ຍ ຄ ວ າ ດ ຄ ື: ລ ຳ ຄ າ ກ ົ ນ, ລ ຳ ເ ດ ີ ້ ຍ, ລ ຳ ລ ່ ອ ງ ຂ ອ ງ, ລ ຳ ນ ິ ພ ັ ນ ດ ອ ນ, ລ ຳ ຄ ອ ນ ສ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ.
๓. ເ ຮ ື ່ ອ ງ, ຮ ງ ກ ັ ້ ງ ສ ິ ນ ທ ານ ຊ າ ດ ິ ກ ່ ີ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ແ ຕ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ກ ອ ນ ອ ່ ານ ເ ປ ັ ນ ແ ຕ ້ ັ ງ ລ ຶ ລ ຳ ລ ັ ບ ເ ທ ດ ອ ່ າ ລ ຳ ດ ັ ້ ງ ລ ຳ ນ ິ ນ ໄ ຊ, ລ ຳ ພ ະ ເ ດ ດ, ລ ຳ ນ ະ ໂ ຫ ສ ິ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ.

ລ ຳ ຄ ີ ນ. ລ ່ ອ ນ ຂ ອ ງ ຮ ່ າ ງ ກ າ ຍ ຕ ັ ້ ງ ແ ຕ ່ ແ ອ ວ ຂ ນ າ ດ ກ ິ ກ ແ ຂ ນ.

ລ ຳ ໄ ຍ ນ. ຕ ົ ນ ໄ ມ ້ ນ ິ ດ ໜ ຶ ່ ງ ລ ຳ ນ ້ ອ ຍ ນ ິ ນ ເ ປ ັ ນ ພ ຶ ້ ຊ ລ ະ ນ ິ ດ ໜ ຶ ່ ງ.

ລ ຳ ລ ັ ບ ນ. ການ ຂ ຽ ນ ກ ັ ນ ໄ ວ ້ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ລ ະ ບ ຽ ບ ຄ ວ ານ ລ ຳ ໜ ່ ຳ, ກ.

ລ ຳ ດ ອ ນ ນ. ຕ ົ ນ ໄ ມ ້ ແ ນ ວ ນ ້ ຳ ດ ອ ກ ໝ າ ນ ິ ຈ ກ ັ ນ ກ ັ ນ ຫ ອ ມ.

ລ ຳ ບ າ ກ ອ. ຍ າ ກ, ບ ໍ ່ ລ ະ ດ ວ ກ.

ລ ຳ ພ ັ ງ ອ. ຈ ຳ ເ ພ າ ະ ຄ ົ ນ, ບ ໍ ່ ງ ອ ກ ັ ບ ຕ ຸ ່ ມ ອ ື ່ ນ.

ລ ຳ ນ ະ ລ ອ ກ ນ. ພ ຍ າ ດ ິ ຕ ັ ້ ງ ແ ນ ວ ນ ້ ຳ ເ ປ ັ ນ ດ ຸ ່ ນ ມ ີ ໝ ອ ງ.

ລ ຳ ລ ງ ງ ກ. ຄ ົ ນ ເ ຮ ືອ ໂ ດ ຍ ການ ແ ບ ່ ງ ໜ ້ ່ າ ທ ີ ່ ກ ຳ ລ ັ ງ ຈ ະ ເ ອ ົ າ ໄ ປ ໄ ດ ້.

ລ ຳ ລ ອ ງ ນ. ຄ ູ ລ ງ ງ, ດ ້ ຳ ລ ອ ງ ງ.

ລ ຳ ລ ງ ງ ນ. ເ ຂ ົ ້ າ ກ ັ ບ ຢ ່ າ ຍ ໃ ດ ຢ ່ າ ຍ ນ ຶ ່ ງ ຢ ູ ່ ເ ປ ັ ນ ກ າ ງ.

ລ ່ ້ ກ. ແ ຍ ງ, ເ ບ ົ ້ ງ, ຍ. ຊ ື ່ ຄ ື ໄ ມ ້ ແ ນ ວ ນ ້ ຳ ພ າ ກ ສ ີ ແ ດ ງ ມ ີ ຈ ້ ຳ - ດ ຳ ໆ ຢ ູ ່ ຫ າ ງ ຫ ົ ວ ເ ອ ີ ້ ນ ຫ ລ າ ກ ລ ຳ.

ລ ່ ້ ເ ລ ືອ ດ ອ. ປ ະ ເ ລ ືອ ດ, ຕ ່ ີ ໜ ຸ ດ.

ລ ້ ້ ๑. ກ. ຄ ົ ນ ້ ຳ ລ ົ ງ, ອ. ດ ີ, ປ ະ ເ ລ ືອ ດ.
๒. ອ. ບ ັ ນ ດ ານ, ຕ ັ ້ ງ ຫ ລ າ ຍ, ກ ະ ບ ວ ນ.

ລ ັ ກ ກ. ເ ອ ົ າ ສ ິ ່ ງ ຂ ອ ງ ຄ ົ ນ ອ ື ່ ນ ໄ ປ ໂ ດ ຍ ບ ໍ ່ ບ ອ ກ ແ ລ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ອ ະ ນ ຸ ຍ າ ດ, ລ ີ, ລ ີ ເ ຮ ັ ດ, ລ ັ ກ ຈ ້ ຳ, ເ ຮ ັ ດ ໂ ດ ຍ ບ ໍ ່ ບ ອ ກ ໃ ຫ ້ ຄ ົ ນ ອ ື ່ ນ ຮ ູ ້.

ລ ັ ກ ລ ິ ກ ກ. ຍ າ ດ ເ ອ ົ າ ຊ ັ ບ ເ ຂ ົ າ ຕ ໍ ່ ໜ ້ າ ແ ລ ້ ວ ແ ລ ່ ນ ໜ ີ, ຍ າ ດ ເ ອ ົ າ ຊ ັ ບ.

ລ ັ ກ ລ ອ ບ ກ. ລ ັ ກ ເ ຊ ື ່ ອ ງ ເ ອ ົ າ, ລ ຳ ເ ອ ົ າ ຊ ັ ບ ຂ ອ ງ ຄ ົ ນ ອ ື ່ ນ.

ລັກຂະ ນ. ເຄື່ອງຫວາຍ, ເບ້ຳຫວາຍ, ຈຳນວນແສນປີ້ (ໜຶ່ງລ້ານ) (ປ.)

ລັກຂະນະ ນ. ເຄື່ອງຂະແໜງລື່ງປີ້ງໃຫ້ເຫັນອ່ຳອ່ຳງກັນກັບແມ່ນປີ້ງ, ຄຸນນະພາບ, ປະເພດ.

ລັກຂະນາ ອ. ນິລັກສນະດີ (ປ.)

ລັກສນະ (ເບິ່ງ ລັກຂະນະ)

ລັກສະນິ ນ. ໂຊກ, ຄວາມຈະເຣີນ, ຄົນບັດ, ຄວາມງາມ, ລີ, ສຸພ, ຊື່ເຈົ້າໝ່ແຫ່ງໂຊກລາບແລະຄວາມງາມ, ນະເຫດຂອງເພຂນາອາຍ (ສ.)

ລາກ ກ. ດຶງໃຫ້ຖຸໄປມາກັບພື້ນ, ອ. ລ່ວນ, ຢ່ວນລົງເຖິງພື້ນ

ລິຄາ ນ. ນາວດາໝາກຢ່າງນຶ່ງ ຄື ນ.ປ ອະຖະເສນ ເປັນ ໑ ລິຄາ (ເບິ່ງ ລິຄາ ນ.) (ປ.)

ລິຄາ ນ. ເຫົ້, ໄຂ່ເຫົ້, ນາວດາໝາກໜໍ່ກັບ ກ ຫລື ຄ ອະ ອະຄະເສນ (ອະຄະຄະເສນ ແມ່ນ ຢຸ່້ນຄະອ່ງທີ່ເຫັນ ໃນແສງແດດອັນຄ່ອງເຂົ້ານາວານປ່ອງ) (ສ.)

ລິກ ນ. ໄມ້ນ້ອຍໆແລະຍາວ ຄັກ ຫລື ຕອກໃສ່ກັນໃຫ້ເປັນ ແຜ່ນ.

ລຸກ ກ. ຕັ້ງໂຕຂຶ້ນ, ຍ້າຍອອກຈາກນ່ອນ"ລຸກແດ່ວ້າວແດນທີ່ ໃດນາ) ອາການໄຟໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ, ອາການໄຟໃຫ້ລຸກຮຸ່ງຂຶ້ນ

ລຸກ ນ. ຄ້ຽງຄົນແລະສັດທີ່ເກີດຈາກພໍ່ແມ່, ໝາກໄມ້, ຄ້ຽງ ຄົນຫລືຂອງທີ່ຂອງລົງນາວ່າ ລຸກ ດ້ຳ ລຸກບ້ານ, ລຸກເມືອ, ລຸກຂັ້ນໄດ. ລຸກກິ ນ. ລຸກຜູ້ເກີດກ່ອນ. ລຸກກົ ນ. ລຸກຊາຍ. ລຸກເຂີຍ ນ. ຊາຍເຊື່ອງເປັນຄົນຂອງລຸກສາວ. ລຸກຕິ ນ. ເຄື່ອງໃສ່ເລກອງຈີນ ເຮັດດ້ວຍໄມ້ຢຸ່ງນ-ນິນາຮ້ອຍໃສ່ໄວ້ໃນຮາງ. ລຸກຄອກ ນ. ລັດພາຫນະເຊື່ອ ເກີດຈາກແໜ່ພົ້ນເອົາລ້ຽງ, ລຸກປາໂດ ປາຄໍ ທີ່ຍ້ຽງນ້ອຍ ບໍ່ພົ້ນແດກໝ່ ເຍີ້ນ ປາລຸກຄອກ. ລຸກຈ້ຽງ ນ. ຄົນຕ່ຳຕ້ອຍ ຈ້ຽງເຮັດວຽກ. ລຸກເຈີຍ ນ. ເດັກທີ່ຢຸ່ໃນຄນະເຊື່ອຕັ້ງ ຂຶ້ນລຳລັບແຂວໃຫ້ເປັນພິລເມືອງດີ. ລຸກຕີ ນ. ນັກຮຽນ ຜູ້ທີ່ຮ້ຽນຄວາມຮູ້ນຳອາຈານ. ລຸກຮອດ ນ. ລູກທີ່ເກີດ ຈາກພໍ່ແມ່ເປັນຄົນຕ່ຳງຮຸ່ນກັນ. ລຸກຂຶ້ນ ນ. ເນື້ອສັດທີ່ ຕຳແລ້ວປັ້ນເປັນກ້ອນລຳລັບເຮັດອາຫານ. ລຸກຢ່ານ ນ. ບ່ານແລ່ນຊຳຂອງນ້ຳທີ່ແລ່ນຖືກລະບຽບດີ. ລຸກໂລດ ນ. ລູກປືນທີ່ຍິງອອກເທື່ອລະລູກ. ລຸກວ່ານ ນ. ໄມ້ຫລືໂລຫະ ທີ່ເຮັດເປັນລິກ ຫລື ລ້ຽງຈຸງນກັນໄດ້ຕ່ານຂອບເຊັ່ງຫລື ປ່ອງຢ້ຽນ ເປັນຕົ້ນ. ລຸກເລົ່ນ ນ. ລຸກ. ລຸກແລດ ນ. ກ້ອນຕະລັກທີ່ນ້ຳຫ່ານ ໃນແລະນິແກ້ນ ເຮັດໃຫ້ແຂກອອກ. ລຸກເມືອ ນ. ກ້ອນຫີນທີ່ປ້ຳໄດ້ເປັນເຄື່ອງຫວາຍເຂ່ວທັ-ຄົນາ (ປ. ນິມິດຕະ) ລຸກນາຄ ນ. ຂອງເປັນລ່ຽນ - ຫົກລ່ຽນນິແດ້ນໃຊ້ໃນການຫລິ້ນຫາກລະກາ ເຮັ້ນລຸກລະກາ ຫລືລຸກນາດລະກາ (ສ. ປາລກາ), ປະຍິມານຂອງວັດ ຖຸ ໂດຍຄ່ານວນຫາງຍາວ, ກ້ວາງ, ເລິກ ແລະ ໜາ ທ່ຳ ກ້ານທ້ັງ ຄ ດ້ານ (ແມ້ກຽບ) ລຸກປືນ ນ. ກ້ອ ຫລື ຕະລັກເປັນລົ້ນທີ່ຍັດໃສ່ໃນເຄົ່ວປືນແລ້ວຍິງໄປ, ລຸກໜ້ຳ ກໍ ຮ່ຽກລຸກປືນ (ບຸຮານ) ລຸກນ້ຳ ນ. ຢຸ່ເຮ້ືອຄວາມຄ່ຳບອກ ຂອງຕົວໜ້ຳ. ລຸກລ້ຽງ ນ. ລຸກຂອງຄົນຂຶ້ນທີ່ເຂົ້ອເວົ້ານາ ລ້ຽງ. ລຸກແຫ ນ. ຂວຍໃຊ້ກົດທີ່ຮ້ອຍໄວ້ຕົ້ນແຫ ເພື່ອ ໃຫ້ຕົ້ນໄວ. ລຸກໜ ນ. ໜາວແໜ່ນນ້ຳ ໃຄ່ຕົ້ນນ້ອຍທ່ຳ ລຸກໜ່ວານຮ່ຽກກາຍ. ລຸກຫລອດ ນ. ລຸກຄົນຫລືສັດ ທີ່ ເກີດມານ້ອຍກ່ວາກາຍນ້ອຍຕ່ວຫ້ັນນະວາຫລາຍແລະອອກ ນາແລ້ວຍ່ອນຫລາຍກ່ວາຍ. ລຸກແຫລ້ວ ນ. ຢຸ່ເຮ້ືອຄວາມ ຄ້ຽນອກຂອງຕົວໜ້ຳຫລືນາຍ.

ລຸກຫີ່ຍາວ ນ. ລຸກຄົນທ່ຳວິທ່ຂອງແໜ່ທ່ຳຍ້ຽງຢຸ່່ນໃນລັ້ນເປັນລາວຢຸ່.

ລ້ວ ອ. ນ້ອຍ.

ເລ ນ. ເຄື່ອງຂາຍຈ່ານວນນັ້ນ, ວິຊາຄ່ານວນ.

ແລ ກ. ຢ່ວນ, ເອົາຂອງສິ່ງນຶ່ງໃຫ້ປ່ຽນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂອງສິ່ງນຶ່ງນາ, ຊື້ຂອງດ້ວຍຂວ.

ລິກ ๑. ອ. ຫົກ (ຈ. ລັກ) "ຫ້ານລິກກົນ ແມ່ນຫ້ານກົນເຊື່ອ-ເປັນໂອລິດຄົນທີ ປ ຂອງຊຸນບຸຮົມ" (ໃນຫ້ັງສືພິ້ງສາວະ ວານສາວ)

๒. ນ. ເຮືອນຢ່ອງເປ້ັ້ວແລະໄກ່ ເປັນຕົ້ນ ເຮ້ືນ ລິກໄກ່.

ລິກສານ ກ. ຫ້ານຜ້ຶ້ງບ່ໃນກ່ວຍ.

ໂລກ ນ. ແໜ່ນດິນ, ຄົນແລະສັດໃນແໜ່ນດິນ (ເບ່ຶ ໂລກະ ໂລ ກ ອີກ) (ປ.) ໂລກຣ (ອ່ານວ່າ ໂລກາຣະ ເຊ ວ) ນ. ຢຸ່ເປັນໃຫ່ຍ່ໃນໂລກ (ປ. ໂລກເຊ ວ ຖ ຣ) ໂລກັນ (ອ່ານວ່າ ໂລກກະຫ ນ) ນ. ເຮ້ືອງຂອງໂລກ, ຫ້ັນນະຕ ຂອງໂລກ ຫ ງ ພ ສ ວ ສ ນ ມ ຄ ຢ່ ງ ເນ ສ ບ, ບ່ ນ ສ ບ, ນ ຍ ວ, ບ່ ນ ຍ ວ, ວ ງ ນ, ຍ ສ ງ ບ, ລ ກ, ພ ກ. ໂລກນ ວ ນ. ແໜ່ນດິນ (ປ. ໂລກນ ວ ຄ) ໂລກນ ວ (ອ່ານວ່າ ໂລກ ກະນ ວ) ນ. ຢຸ່ເປັນຫ້ົ່ວເມ່ືາຂອງໂລກ ຄ ຫ ພ ຂ ພ ເຈ ົ້ (ປ. ໂລກນ ງ ຄ) ໂລກນ ວ ນ (ອ່ານວ່າ ໂລກກະນ ວ ນ) ນ. ພ ພ ເຈ ົ້ ຢຸ່ເປັນໃຫ່ຍ່ລ ້ ລັ ບ ປົ ກ ຂ ອ ງ ໂ ລ ກ, ຮ ັ ກ ສ າ ໂ ລ ກ

ປະຈຳຢູ່ໃນທິດທັງ ๔ ທິດຄະອົງ ຮຽກວ່າ ທ້າວຈະຕຸ-ໂລກະບານ ຄື:
๑/ ທ້າວທະຄະຣັດຖະ ຢູ່ທິດຕາເວັນອອກ. ๒/ ທ້າວ ວິຣຸฬຫົກ ຢູ່ທິດໃຕ້. ๓/ ທ້າວວິຣຸປັກຂະ ຢູ່ທິດຕາເວັນ ຕົກ. ๔/ ທ້າວກຸເວນ ຢູ່ທິດເໜືອ (ປ. ໂລກປາລ)

ລອກ ກ. ເອົາເປືອກ ຫລື ໜັງອອກເປັນແຜ່ນໆ.

ລອກຄາບ ກ. ຖອດເອົາໜັງຮ່າງຄົງພາຍນອກອອກ, ນ. ໜັງພາຍ ນອກຂອງຄັດບາງຈຳພວກ ດັ່ງ ๆ ເປັນຕົ້ນ ທີ່ຖອດອອກ ຈາກຮ່າງຖິ້ມໄວ້.

ເລິກ ອ. ຢັ່ງລົງໄປໄດ້ໄກ ຫລື ຈາກນອກເຂົ້າໄປໄດ້ຫລາຍ, ບໍ່ຕື້ນ, ຍາກຈະເຂົ້າໃຈໄດ້. ເລິກເຊິ່ນ ອ. ເລິກຫລາຍ ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ໝົດ.

ເລີກ ກ. ຮື້ຖິ້ນ, ເຊົາ, ຢຸດ.

ເລືອກ ກ. ຈັດອອກ, ເອົາແຕ່ສ່ວນທີ່ດີອອກມາ.

ລອກ ກ. ອາການຂອງຮ້ອນຖຶກ ດັ່ງ ນ້ຳຮ້ອນຖຶກເນື້ອໜັງ.

ລັຄນາ (ອ່ານວ່າ ລັກຄະນາ) ນ. ເວລາທີ່ພຣະອາທິດ ຫລື-ພຣະຈັນຣະຖິດຢູ່ໃນອາສີດອງຊາວຂອງດຸ່ວເກີດ, ເວລາ ອັນເປັນມຸງຄຸນສຳລັບລົງມືເຮັດການຕ່າງໆ.

ລ້ຳ ๑. ก. ຂ້ອຍິນ, ເອົາຄວາມໃຈໂອບໍ່ເຮັດຄວາມໃຈຊື່ນ.
๒. ก. ເຂັ້ນໄໝ ຫລື ເຂັ້ນຢ້ວຍໃຫ້ຫັ້ນເຂົ້າກັນ.

ລ້ຳກ ນ. ຊື່ດອນແລະປະເທດນຶ່ງ ຢູ່ໃຕ້ປະເທດອິນດົ.

ລ້ຳຄາດ ນ. ຊື່ຕົ້ນໄມ້ແນວນຶ່ງ ໝາກເປັນພິດກິນໄດ້ ແຕ່ແກ່ນໃນ ຂົມ (ທ.)

ລ້ຳເລ ก. ບໍ່ແນ່ໃຈ, ຂອງຈິດຂອງໃຈ.

ລ້ຳ ๑. ບໍ່ໃຫ່ງ ຫລັ້ນຄວນຂະນຸກາບອັນຄວນໃຫ່ງ, ນ້ອຍ.

ลา ๑. น. ເຄື່ອງໝາຍຫົ່ວກົດໃຫ້ຕົ້ນເຫດຮ້ອຍ ຄື ດີ, ເລ-ລາລ່ວງນານແລ້ວ, ປາງກ່ອນ, ເຫດທີ່ເຄີຍເປັນມາ.
๒. ๑. ວ່າງ, ບາງ (ລາງຄົນ)

ลาลี ນ. ຊື່ໄມ້ຄືແນວນຶ່ງຕອກນ້ອຍໆຄືແຫລ ເອີ້ນວ່ອກລາງ ລີ ຫລື ลาลิ "ນິลาງลิงปะฉับลอกภาอแรมแก้ว"

ล่ำ ๑. ใຫ້, ว่ำ, ก้ำกับເທິງ.

ล้ำ ก. ເຮັດໃຫ້ສະອາດດ້ວຍນ້ຳ, ເຮັດໃຫ້ສອງດີ ຫລື ຊື່ ສິ ๑ ปี. ล้ำบาบ ເຮັດໃຫ້ບາບໝົດໄປ. ล้ำกาม ก. ເຮັດໃຫ້ຊັບສົມບັດຈິບຫາຍ.

ลิ ๑ น. ເຫດ, ລັກສນະ, ເຄື່ອງໝາຍ (ป. ลิงค)

ลิงโค-ลิงคะ ๑ น. ອະວັຍວະທີ່ລັບຂອງຊາຍ ຫລື ລັດອິຊຸ.

ลิ ๑ น. ລັດສັດນ້ອຍຊະນິດນຶ່ງ ຢູ່ຕົ້ນໄມ້ ລັ່ງລຸກດ້ວຍນ້ຳນົມ.

ลิงฉ ๑ น. ลิงแนวน้ອย ນັກນອນເວັ້ນ ๔ ๑ ๑ ເມື່ອນິລິນນາ ๆ ไปได้ไอ.

ลิงโทน ๑ น. ลิงใหญ่, ลิงลิงชนิดใหญ่กว่าพวก.

ลิ้ ๑ (ปี ลิง)

ลิ้ ๑ อ. ເคีย, คุ้นแคบ่น, ชู้จักกันเก่าแล้ว.

ลิ้ ๑. น. ลัดแนวนิ้วจำพวกกีบ ลิงลิ้ลิงยาว ช้างลิ้ว่าง.
๒. ก. ตลิ, อ. เป็นชู่ใหญ่จินตลิ.

ลุง ๑ น. ชายชู่เป็นอ้ายของแม่ ตลิ ของพ่อ.

เล้ง ก. เบิ่ง, แนวัดยแลงตา.

เลง ๑ น. นักเลง, คนชื่อ, คนบ่เป็นตลัก (ใจเป็นเลงบ่มีเรือนฟ้าอ)

เล่ง ก. ล้งอ, ฟ้าอ, ชิบช้อน.

แลง ๑ น. เอลาตาเวันใกล้จะอิกดิน, เอลาใกล้ค่ำ.

แล่ง ก. ตาใต้แอกเคื่อง, เอาเฉือกชุกวิดควายไว้ใน-คอก, น. บ่อนชู่บ่อนนอนของสัดพาหนะ.

แล้ง ๑ น. ชะวูบ่มีฝน, ก. ฝนบ่ตก, อ. แห้ง, บ่มี, เปล่า (นอนแล้ง)

ลิง ก. มาจากบ่อนชู่ไปตาบ่อนค่ำ, ใส่ ดั่ง ลิงเงิน, ลงน ดั่งลิงทะบงน, ลิงเลก, ยอม ตั้งใจเด็นดี ดั่ง ลิงนะดี, ลิงความเด็น, เชินชีเล้วมาลิง ดั่ง ลิงตีม้า, ลิ้ตลายแลชแตลอ ดั่ง ลิงห้อง. ลิงแลก ก. บอกชาวบ้านมาซ่อยกันเฮ็ดองก. ลิงแดง ก. ลิ้ออกเป็นเลือด. ลิงโด ๑ ง่อย, ง่อยลิงตีบป็กกะดิ, ตาบเลกบ่มีเลอ. ลิงห้อง ก. ลิ้ออกตลาย. ลิงห้าย ก. ที่สุด. ลิงหื้น ก. ออกเงินค้าตากำไร ลิงโหด ก. ใจโหด. ลิงหื้น ก. เจ็บดิน, เจ็บฟื้นดิน. ลิงมื ก. ตั้งอั้นเฮ็ด.

ลิงคิง-ลิงคะชุ ก. ภาบเป็นชะวูปะจำเดือนของชู่ญิง.

โลง ๑ น. ตินใส่คับตาย.

โล่ง ๑. บ่อิน, บ่ลัดล้อง, ชะออก, ง่าย.

ลอง ก. เฮ็ดเบิ่งก่อน, ชิม, พิสูด.

ล่อง ก. ลิงมาตามแม่น้ำ, ลอย.

ล่องชุ้อน ก. เอาชุ้อนล่องไปตามน้ำเพื่อให้ถึงฝา.

เลิง น. ที่ถ้อนบ่อนเป็นโพ้งกล้างตั้งกับพื้นล่าง, ชานพอง, อ. ลเมิ, บ่ใป้งบ่ก้อ, ชานลเมิ, ที่ถ้อถ้อกับแลชเลาถ้

เมื่อๆกัน.

เฉิงเฉื่อย ๑. ๒ผเ๊า, ติดต่อกันบ่ขาด.

ฉุง ก. ตลึ่, ฉุ่มง, เฮ็ดให้ก้งๆกินๆวน.

ฉุ้ง ก. ให้ก้มฮู่, ปิกคอๆ.

ฉุงปา ม. สัดป่าแมดบึ๊ๆ โดดเด้ เลิงบิด มักฮู่ความพุดตา (เยื๊องตา ตาม เยื๊องซ้ำ กำว่า)

เฉื่อๆ • ม. ความ, ธัคอาม, ใจคอาม, เตดกาม (คอมใช้-เฉื่อๆ)

เฉื้อๆ (เบิ่ๆ เฉื่อๆ)

ฉๆ ๑. ก. ถิอะ, ตลอกลิ้ให้เฉื่อย, เฮ็ดให้ตุดลงไปหาๆยาวถี่ๆ ฉๆเฉื่อๆ, ฉๆป้องไม้ไผ่.

๒. ม. นาก "เป็นถี่ๆฉๆคอมบ้า นาฉๆลิมเผดเพื่อๆฑ่ายฑ้าแมๆฉ้ำสี่ๆพี".

ฉ่ๆ ก. พ้นไป, เฉย, กาย, ลืม, โล่ๆ, บ่ธ้ำ, บ่คาๆ.

ฉ้ย (ใฉ) ม. ข้ๆตอะ (ลำฉ้ยถิมถิ), บ่วมอาฉ้ย, เฉ้งไป, ฉุมไป ฮ่อมตลายมิดูปฉักฮู้ฑ้า ถี่ๆ อาฉ้ย, ปันฉ้ย (ส.) ฉ้ยกาม ม. เอลาแดกดับ(ส.ฉ้ยกาล)

ลาย ๑. ม. เฉ้นแงม, แฉ้น หรือ คอ้ดให้เป็นฮูบต่างๆ, ห่าหาๆ, อาดเขิๆ, ลิมิ, ๒. เป็นเฉ้นๆลอมลอดไปมาๆ, ลายลัด ม. ลายลานที่ล้านมื๊ๆย้อยๆ, ๒. บ่อะบุโฉมนำ. ลายลา ก. เบิ่ๆเต้นบ่คัก, อาการแลๆอาเป็นอิมองมในเอลาเบิ่ๆ.

๓. ม. จำบอม, ล่อมโฮม, จำบอมกิดใส่กัน ถี่ๆ ลาย ของลายละที่นั้น.

ม. ม. น้ำที่ไหลออกจากฝาก เป็นน้ำย้อยอาตามเฮิ้นอ่ำ น้ำลาย.

ล่าย ๒. ถิอะ, พาๆ, บ่แม่น.

ล้าย ๒. เฉไปข้างนึ่ๆ, ถิ้มบ่ห่างๆ.

ลุย ก. ย่างต่ำไปในน้ำ หรือ ของแตลอโดยบ่ถิกลาใช้พ้นฑ้าน้ำ.

ลอย ก. ฟู, บ่จิม, ฟูไปตามน้ำ, เฮ็ดให้ถือฟู, ต้างฮู่อากาดไปตามอากาด.

ล่อย ก. อาการเฉ้นเฮ้นลาย หรือ ล่อมหิดกำลัๆ, เมื่อย.

เฉีย ๒. เกิน, พ้นไป, กาย, ล่ๆ, ห้องอเป็นฉับลาด, อี่แดนั้น ถี่ๆ เฉียบ่เกิน, เฉียบ่เสื่อ.

เฉื่อย ม. เคื่องมือสำลับถักเฮ็ดด้วยเตล็กก้ามิคมเป็นแล้วๆ

ก. ถักถ้อยเฉื่อย.

เฉื้อย ๒. บ่ลาดละยะ, ๒เผิๆ, อ่ำกับบ่ขาด.

ฉย ก. ได้ตลาย, ตาม, มิตลาย.

ล้อย ๒. อาการค่อยไหลออก หรือ ย้ายไปมาช้าๆแล่ะถิดต่ำกัน.

ล้ ก. ถ้ดขี้, ต่ามสิ่งขั้นอาๆไอ้.

ล้ดา ม. เคื่อไม้ (ป. ละดา)

ล้ดมี ม. ลาฉมา หรือ ปะเพนีที่มันถืลบต่ำกันมา (ป.)

ลาด ๑. ม. ดลาด (ปูธาม)

๔. ม. ผ้าเงินปูธามเฮ็ดถ้อยหอๆแดงธูบคือเสือ เฮิ้นเงินลาด, ๒. ปู, เป็นแฉ่มปูไป (ตีนลาด)

ลาดละลอม ก. ถ่ายกดาเบิ่ๆ.

ลิด ก. ม้าง, เผ, หำลาย, ถ้ดออกน้อยๆ. ลิดๆ ๒. ไหลออกค่อยๆ.

ลืด ม. ฉิมาดลาดางดามอีหยังดีก.

ลืด ก. กินลิงค์. ลืดๆ ๒. อาการไหลออกหลาย ๆ.

ลุดๆ ๒. อาการออกเดินต่ำกันบ่ขาด, ไหลออกหลายๆ.

เลด ก. ละแดงใช้ฮู้ในอาการ, ธ้ถ้างๆ, เตด(ป. เสด)

แลด ก. หาพ้อยๆ, เอ้าลองแหลมหาบางๆแล่ะพ้อย.

ลิด ๒. หลุดลิง, ถอยต่ำ, ต่ำ.

โลด ๒. เฉย, เป็นคำปะกอบข้างคำกิยาบอกให้ตามใจถี่ๆ กินโลด, นอนโลด.

ลอด ก. พ้น, ต่ามเล้าไปพายในใต้สิ่งหนึ่งพ้น หรือ ลอางฮู่เหิๆ. ลอดลอๆ ม. ชื่เล้าติมแมดบึ๊ๆเฮ็ดด้วยแป้งเล้าจ้าดอมให้แล้นพิดอมแล้วถอกใส่เบื่อมให้แป้งกอมนั้นลอดลิงไปเป็นก้อมน้อยๆ.

เลิด ๒. ปะเลิด, ดิตลาย.

เลือด ม. น้ำชีแดงมีฮู่ในอิดคินแล่ะสัด.

ลอด ๑. ม. โลตะชื่เฮ็ดเป็นเฉ้นกินยาวๆ.

๒. ม. เหื่อ, ค้ๆ, เอลา, อ. ดลอด, ลเผิ, เฉย ถี่ๆ นอนลอดอยู่อ, ลอดบ่ได้.

ลอดลาย ม. ท่าหาๆ, ลายต่างๆ.

ลั้ม ม. เคื่องใส่เลิงอ่งมเฮ็ดด้วยบั้งไม้ไต่ลายป้องๆ มีๆฮู่หางปากๆ.

ลั้ม ก. ถ้ๆ, เฮ็ดให้ถ้ๆ (ผ้าลั้ม), ยิๆ, ตลุด, เฮ็ดให้ตลุดถี่ๆ ลั้มไก, ลั้มนอๆ. ลั้มต้อๆ ก. ติต้องมุ่ๆ. ลั้มปาก

ลั่นอาจา ก. ເอ้ำออกมา, ເอ้ำ ເป้ນคอาม ເด้ดลาด ແล้อ, ເอ้ำ.

ลัมจะภอม ม. ดอๅภา, ภาปะทับพ้ๅสี (ป. ลัมจกธ)

ลัมเดิว ม. ฉี่ฤๅ่อแมอปี่ๅ (ลัม ตๆ้มาจาก ธอลแลมด์ ເดิว มาจากจีมอ่า ເด้ำ)

ลั้ม ก. ผัมลึ้ม, ตัมลาโล้ๅ ตลี แลมเสื้อลึ้ม.

ลาม ๑. ม. ฉี่ดิ้มไม้แมอปี่ๅ คืดิ้มดามแด่ใบยาอภอ่าบูธาม ลูมพ้ๅสีใส่ใบลาม ເตดบั้มจี่ๅธูภอ่า พ้ๅสีลาม, ธูภแต่ม ເตลักบาๅๆและยาอมีลักสมะคืใบลามเฉี่ๅ ตัมเล้ำและมียออกเป้ນกำลัๅยู้ใต้จักตัม, อ. ธูภ ลีเตลือๅ ເดี้ดั่ๅสีใบลามอ่า สีลาม.

๖. ม. ที่แปม, ເดิ่ม, ดิมบ่อมเส้ๅตๆ้าใต้แปมใฉ้สำลับ ฟาดเล้ำ.

ล้าม ๑. ม. ตีม ดั่ๅ ห้าอตาล้าม (ถ้ามมี้ฟักคู่ล้ามหับลั่มลิๅ ເด้ๅ) อ. แปม, ເป้ນ ເดิ่ม, ลักสมะลอๅติอที่บ่มีติม

๖. ม. จำนอม ๑๐ แสม

ลามภา ม. ดิ้มลาม (ลามภาก้ามเภด)

ลิม ก. ไตลลิๅ ເที่อม้อยแต่บ่ลาด ดั่ๅ ฝิมลิม, อาภามม้า แล่มฉำ ตลี ลูกย่าๅดีดั่ๅฝิมดิกลิม.

ลี่ม ม. สัดแมอปี่ๅ มี ๔ ตีม มีเภัดแลๅ ธูบคืแลม แต่ ตาๅยาอ.

ลิ้ม ม. อะอัยอะที่ยู่ใบปาก มีฟ้าที่ ๑/ ເกือกอาตามใต้ เล้ำกับแล้อสี่ๅลิๅใบคำ. ๖/ ฉ่อยใบภามออกสูๅ. ๗/ ใต้ชู้ธิด; ส่อมที่ผาใต้ເกิดสูๅใบเคื่อๅ ເสบธูบ คืลิ้ม ดั่ๅ ลิ้มแคม ลิ้มปี่ ເป้ນดิ้ม.

ลิ้มฉัก ม. ส่อมลอๅตู้ และ โดะที่ดึๅออก ฉุกเล้ำได้.

ลิ้มปี่ ม. ส่อมลอๅปี่ที่ทำใต้ເกิดสูๅใบเอลาเปี่า, บ่อม ฉุดกะดูภฟ้า ເอิกที่แตลมลิๅมาละตอ่าๅดูภล้าๅ ห้ๅ ลอๅล้าๅมาจุกัม.

ลิ้มจี่ ม. ฉี่ดิ้มไม้แมอปี่ๅฟ่อยมิม มีธิดลิ้มตอาม(จ. ลีจี)

ลิ้มผา ม. แมๅแมอปี่ๅดิอแผบ ลีและธูบคืลิ้มลอๅผา.

ลุม อ. ตล้า, ผายตล้ๅ, ฉุดพู่, ฉุดห้าย.

เล้ม ๑. ก. ເอิามีลอๅมี้อตัมเส้มป่ามใต้ตัมแล้อฝั้มเล้ำกัม ด้อยมีห้ๅลอๅบั้มเอๅ.

๖. ม. ฉี่บ้ๅแมอปี่ๅดิอใตๅสีลาอ ເอิ้มบ้ๅเล้ม.

เลม ม. ดิม, อ. ดิมแตลอ.

แลม ม. สัดสี่ดิมแมอปี่ๅ ดิอค้ายคืแล้ แต่ม้อยและยู่ดาม โคก.

แล่ม ก. ไปไอ, ไปย่าๅไอ, กิๅกัมล้ามกับย่าๅ.

ลิม ก. ເอิาไฟเติาใต้ไฟ้แต่มอกๆ, ເธัดใต้อ่อมด้อยไฟ

ลิ้ม ก. ถ้อมจิมเตลือออก, ເต้มเภิมไปจิมเตลือออก, อ. ยี่ๅ, ตลาย, เตลือ.

โล่ม ก. ถอกมำ้ลิๅแต่ติอเถิๅดิมใต้เพิดบาดดูอ.

โล้ม อ. ก้ๅๅ, บ่มีติม.

ลอม ๑. ม. พูด, ส่อม, ເป้ນลักสมะบามธูภลอๅที่มีลักสมะ กิมอ่อมยู่พายใบและมีส่อมลั้มกาๅ ดั่ๅ ลอมผาภๅ้อ ลอมฝ้าย ເป้ນดิ้ม.

๖. อ. ลาๅเที่อ, อาดเป้ນได้ "ลอมบ่ เป้ນปโยดแท้ติด ธ่อมอะอิสัย". ลอมอ่า อ. ลาๅเที่อ, อาดเป้ນได้

ลูม ก. จัดใต้เป้ນแถอต่ำกัม, ใต้ยู่เป้ນลำดับกัม, อ. ธูๅ กัม, ต่ำกัม.

ลู่ม ก. ตัมไป, ตัมไปด้อยอิๅมิม, บ่ลัด, บ่คา, สะดอก.

ลู้ม อ. ล้อม, พิด (ห้ๅลู้ม)

เลื่อม ก. ย้าย, ย้ายจากบ่อมเกี่าไป.

เลื่อมลอย ก. บ่แม่มอม, บ่ยู่บ่อมเกี่า.

ลอม ก. ล้ำ, บ่ยำแยๅ, ล่อๅเกิม, อ. ล้ำ, เคีย.

ล้อม อ. แท้, คิบถ้อม, บ่มีอัมอื่มปิม.

ลับ ๑. อ. บ้ๅ, ยู่ใบบ่อมบ่ เต้ม. ลับตา อ. ยู่ใบบ่อมตาบ่ เต้ม. ลับตู อ. ยู่ใบบ่อมตูบ่ได้ยิม. ลับตล้า อ. บ่ยู่ต่ำฟ้า.

๖. อ. ได้แล้อ, ใบอิฉาเลกพายเอิาติมลอๅเลกตามอ่า เลกลับ ตลี ติมลับ (ส. ลัพทะ)

ลับลี้ อ. ยู่ใบบ่อมบ่ เต้ม, ยู่ใบบ่อมบ้ๅ.

ลับแล ม. เคื่อๅบ้ๅดาที่ตั้ๅไอ้ฉี่ป่อๅฟักดูเพื่อบ่ใต้เต้มหาๅ ใบ, ฉี่บ้ามตลีเมือๅลอๅผอกคิมบ้ๅบิดที่ถึกัมมาแต่บู- ธามอ่า จะได้เต้มใบเมื่อตลิๅหาๅไป ถ้าตั้ๅใจไป ภิบ่เต้ม.

ลาบ ๑. ม. ฉี่อาตามย่าๅปี่ๅ ເธัดด้อยฉิ้มตลีปาฟักใต้แตลก; ถ้าใส่เลือดมำ ธูภ ลาบเลือด.

๖. ม. ลอๅที่ได้มา ตลี ภามได้มาย่าๅๅามโดยบ่ได้คืด อ่าจะได้, ภามได้, ภำไล, ได้ตลายเกิมคาดพายไอ้

ລ-ວ

(ປ.ສ. ລາພະ)

ລືບ ອ. ຫລາຍ, ເກືອບບໍ່ເຫັນ (ໃຊ້ຈຳເພາະກັບສຸງວ່າ ສຸງ ລືບ ຄືສຸງຫລາຍ)

ລືບາ ນ. ນາວາຫຼາຍຫາງແຈ ໄດ້ແກ່ເລກ ໑ ໃນ ๙๐ - ຂອງອີງສາ (ສ. ລືປາ)

ລືບ ອ. ບໍ່ມີເນື້ອຫລືນອນຢູ່ຫາງໃນ (ດັ່ງ ເຂົ້າລືບ ຂາລືບ) ແໜ, ແປ.

ລືບ ກ. ເຮັດໃຫ້ໝົດໄປດ້ວຍການເຊັດຫລືຖູ, ຖ້ອນ, ຫັກອອກ ຊັກອອກ (ໃຊ້ໃນວິທີເລກ)

ລືບາ ອ. ນາ ຫລື ໄປພ້ອມກັນຫລາຍໆແລະໄວ (ຍ່າງລືບາ)

ລືບລ້າງ ກ. ຍົກເລີກຖິ້ມ, ຫ້ໃຫ້ໝົດສັ້ງໄປ.

ລືບ ກ. ປາດເຖືອອອກຫລາງໆ.

ລຸບາ ອ. ໄປຫລີ້ນາພ້ອມກັນຫລາຍໆ.

ລຸບ ອ. ເອົາຢ່ານຶແປະລົງແລ້ວງັບໄປງັບມາ. ລຸບໄລ ກ. ເອົານຶລຸບແລະຫາໄປນາ.

ເລັ້ນ ນ. ສິ່ງທີ່ມີລັກສະນະແຂງເກີດຢູ່ຂ້ອນປ່າຍນິ້ວມືນິ້ວຕີນຂອງຄົນແລະສັດຊ້ຳລັ້ນປ້ອງກັນຂ້ອນຂອງປ່າຍນິ້ວ.

ເລັ້ນແໜ ນ. ຊື່ຕົ້ນໄມ້ຄືແໜໜຶ່ງຄວາມຕົ້ນແລະບ່ານີໜາມງໍຄືເລັ້ນແໜ.

ແລ ๑. ກ. ເຮັດຂອງແປ່ງພົ້ນອອກແດ່ໜ້ອຍ ດັ່ງ ແລເລັ້ນ, ອາການຂອງແສງໄຟພົ້ນອອກໄປແດ່ໜ້ອຍໆ.

๒. ອ. ບາງ ແລະ ນ້ອຍ.

ລິ (ເບິ່ງ ລືບ)

ໂລ ກ. ຢາກໄດ້ຫລາຍ, ອຳເອົາຂອງຄົນອື່ນ, ນ. ຄວາມຢາກໄດ້ບໍ່ມີພໍ (ປ. ໂລພະ)

ລວ ๑. ອ. ລີ້, ໄປຫລີ້ນາໂດຍບໍ່ໃຫ້ເຫັນ, ລວນລີ້ ອ. ຢູ່ໃນບ່ອນບໍ່ເຫັນ.

๒. ນ. ເຄື່ອງມືຫາປາຢ່າງນຶ່ງເຮັດດ້ວຍດ້ວໄມ້ປ່ອງຄ້ຳດ້ວຍຫວາຍຫລືເຄືອ ມີງາ ໃຫ້ປາເຂົ້າຄີໃຈ.

ລຸບ ກ. ເລາະໄປນາຄວາມແຄມ, ນ. ບໍ່ອິເວນທີ່ໃກ້ງາ, ລຸບຄຸງ ອ. ການເວົ້າອ້ອມພໍໃຫ້ຮູ້ໃຈຄວາມຂອງເຂົາ, ລຸບເນື້ອ ກ. ການຂະດໍ້ອ້ອນພອະນະຄອນຂອງພອະເຈົ້າແຜ່ນດິນ. ລຸບລ້ຳ ກ. ເບິ່ງແຍງ (ລຸບລ້ຳຄ້ຳ - ຄອຍ)

ລອ ກ. ອາການທີ່ແປ່ວໄຟດ່ອອກໄປໃຫ້, ອ. ເອົາລົ້ນເຂົ້ງໄປນາ.

ລິ່ນ (ອ່ານວ່າ ລືນປະສຸນ) ນ. ຊື່ໜ້າລືອັນນະຄະດີລາວເຮື່ອງນຶ່ງ.

ລາພລັກການ-ລາພລັກກ໋ານ (ອ່ານວ່າ ລາບພະ....) ນ. ເຄື່ອງຂອງທີ່ຄົນເອົາມາໃຫ້ດ້ວຍຄວາມນັບຖືຫລືບູຊາ (ປ.ລາພລັກກ໋ານ)

ໂລໜຸນ (ອ່ານວ່າ ໂລບພະໜຸນ) ນ. ຄົ້ນຕອແຫ່ງຄວາມໂລພ (ປ. ໂລໜຸລ)

ໂລພັ້ນຫ (ອ່ານວ່າ ໂລບພະຄັ້ນຫ) ນ. ຄວາມຢາກໄດ້ຫລາຍບໍ່ຮູ້ຈັກໜໍ່ເປັ້ນ (ປ.)

ວານ ກ. ໃສ່ອໍ່ອອກໄປ, ເປັ້ນອ້ຳໄປ, ຫລາຍຂັ້ນເລື້ອຍ.

ລ່ວນ ๑. ກ. ຫຼາໄວ້ດ້ວຍເຊືອກຍາວໆ.

๒. ນ. ຖ້ຽປຄ້ຳຂອງຢ່ວຍນຶ່ງໃຫ້ຢ່ວຍນຶ່ງເຂົ້າໃຈ. ລ່ວນເນື້ອ ນ. ນາຍພາລາປະຈຳປະເທດ, ຫົວໜ້າຖ້ຽບແຂກເນື້ອງ (ຄັ້ນນິຕິ່ວ່າງປະເທດ)

ລຸ້ ນ. ໃຫ້, ກ້ອງ, ຂ້ວງອ້ຳ.

ເລ້ັ ກ. ກັດກິນເທື່ອລະໜ້ອຍ, ເກັ້ນເອົາຈົນກ້ຽງ.

ແລໆ ອ. ຄ່ຽງເວົ້ານໍ່ເຊົາ.

ລຸ້ ๑. ນ. ທາງແຍກນຶ່ງໃນທາງທ້ັງສີ່ ມີລັກສະນະຜັດໄປມາ.

๒. ກ. ເວົ້າ. ລຸ້ນປາກ ນ. ຄຳເວົ້າ, ສຳປາກ.

ລ້ັ ກ. ກ໋ຽງທ໋ວ້ຳ ຫລື ຢືນຢູ່ແລ້ວຫວດລົງເຖິງພ້ືນ, ຕ້ັງຢູ່ນໍ່ໄວ້. ລ້ັນລະລາຍ ກ. ສິ້ນຊັບສິນບັ້ດຂອງຕົວ.

ໂລ ๑. ນ. ລົມ (ປ. ໂລພະ)

๒. ກ. ເວົ້າອອຍໃຫ້ຕົ້ໃຈ.

ໂລ່ ກ. ກອນ, ຫຸ້ມ, ຫໍ່ໄວ້.

ລອ ນ. ເຂົ້າທ໋ົ່ງອແລ້ວເອົາມາກອງໄວ້ເປັນອະບຸງບ ເອ້ີນວ່າ ລອນເຂົ້າ. ລອນລໍ່ ອ. ເກືອບ, ຮອນຈະຢູ່ໄກ້ໆ.

ລອນຄອນ ນ. ຊື່ຕົ້ນໄມ້ແນວນຶ່ງເປັ້ນໄມ້ຂນາດໃຫ່ງ ຕົ້ນຄ້ືຕົ້ນເປ່ືອຍ ໃບຊາ ໜ່ອຍເປັ້ນພ້ືອ.

ລ້ອນ ກ. ເອົາໄມ້ຫລ້ືອ່ືນຂ້ັນອ້ຽງອ້ອນໄວ້, ຂ້ັນອ້ຽງໄວ້.

ເລ ນ. ຊື່ປາແນວນຶ່ງບໍ່ມີເກັດ ເປັ້ນປາຂນາດໃຫ່ງຢູ່ໃນນ້ຳ ຂອງອິເຕ້ືພວກປາຊ່ອຍແດ່ໃຫ່ງກ່ວາປາຊ່ອຍຫລາຍທ໋ໍ.

ລຸ່ ອ. ບໍ່ກົນ.

ລຸ້ ກ. ໂຄບ, ຫຸ້ມ, ໂອບ.

ເລ ກ. ກອນ, ປ໋ຶກ, ຫຸ້ມ.

ລາວ ๑. ນ. ຊື່ປະເທດແລະຄົນຊາດນຶ່ງ ເປັ້ນຊາດໃຫ່ງຢູ່ທາງທ໋ິດອາຄະເນຂອງທະວີບອາຊີແດ່ກ່ອນນ໋ີ ຖືນຖານຢູ່ໃນປະເທດຈີນ

ວຸດໃຫ້ ວ່ຽວນີ້ຕໍ່ເລືອຢູ່ແຕ່ຢ້ຳຂ້ຽຍແມ່ນ້ຳຂວງ.

ຕ. ວ. ໃຫ່ຽ, ຽວ (ໃນຄຳວ່າ ພຸ້ເຈົ້າເລົ້າກ=ລາວກ) ຫລື ຕຸ່ລາວໄປໃສ; ຂ. ເພີ່ນ (ລາວບໍ່ໄປ)

ລ່ຳວ ກ. ລົ້ນ, ເຮັ້ດໃຫ້ລົ້ນຝ່ວງເລົ້ງ.

ລ້ຳວ ກ. ຂັດຂືນ, ບໍ່ເປັນໄປຕ່ວນປະລົ້ງເດີ່ນ, ໂຮມດຶ້ງນ່ວງພ້ວນກັນ.

ລ ນ. ກ່ວນປ່ວງວ້ອນແຕ່ນພ້ວງອອກໃຫ້ເປັນເລັ້ນຍ່ວງແລະ ປິດເລັ້ນພ້ວງນັ້ນໃຫ້ກົນເຂົ້ຳ, ນ. ເລັ້ນພ້ວງທີ່ປິດເຂົ້ຳແລ້ວ.

ລ້ຳໆ ວ. ໄວ້ໆ, ຟ້ຳວ.

ລ້ຳລ໋ ວ. ໄວ, ຟ້ຳວ.

ລ້ ນ. ວ້ຳ, ໄມ້ທ່ຳຕ່ວອກເປັນຊິກນ້ວຍໆ. ລ້ຳຕ່ວ ນ. ໄມ້ປ່ວງທ່ຳຕ່ວອກນ້ວຍໆ ຕ່ວສ່ຳໃຫ້ກົນຄ້ຳໃສ່ຄ້ນລ່ຳລັ້ນເຮັ້ດໄມ້ກ່ວນ.

ລວ ກ. ລ້ຽກັນວ້ວຍສ່ວນຕ່ວແລະວ່ວງຖ, ເອົ່ຳຄ້ວນຄ່ວ່ຽ ຫລື ວິເອົ່ຳຂ່ວງຢ່ຽ.

ລວ ນ. ຫ່ວງໜ່ວຍ, ຫ່ວງນ້ວຍທ່ຳວ້ຳໜ່ວຍໄປກ່ວນ, ຮ່ວມຫ່ວງ.

ລ້ ວ. ຖຸ, ສ້ຽ, ລ່ວ່ຽໄປ. ແລ້ລ້ວຍ ກ. ເຮັ້ດວ້ວຍ. - ແລ້ແຕ ກ. ຖຸ້ວແຕ. ແລ້ໄປ ກ. ລ່ຳເລ້ໄປ(ເຈົ້ຳຢ່ຽງບໍ່ພໍໃຈ)

ອັກສອນນ່ຳ

ລ ນ. ລ້ວລ໋ດິນແນວນ້ຳ ວິວ໋ນ້ຳ ແຕ່ຖຸໃຫ່ຽ ຫ່ວ່ຽເປັນພ້ວ (ລໍ ກ໋ຳ)

ລ່ຳ ວ. ວິວ, ຝ່ວກຫລ້ນ, ລ້, ລ ''ວ້ນນີ້ຮ້ຳ ເຫວ໋ຂ່ວ່ຽວ້ຳ ແລນໃຈລ ລ່ຳກຸ່ນ'' (ລຶນໄຊ)

ລ ກ. ປຸ, ຫ່ວ, ແລ້ນ, ແລ້ນລ່ວ, ຫ່ວ່ຽ ຫ່ວ່ຽ, ລ້ນ, ລ້ນ (ນ້ຳລ ວ ວ ວ

ອະໂນທະຍານ ນ. ຂອນໃນປ່າ, ຂອນປ່າ (ປ.)

ອະອະ ອ. ປະເພດ, ເລິກລ້ຳ (ປ.) ຄຳນີ້ເຮົາໃຊ້ເປັນອໍທະ ຫລື ອຍ, ອວນ, ພອນ.

ອະໂອດົນ ອ. ປະເພດໜຸ (ປ. ອຍ+ໜຸ+ດນະ)

ອະໜຸນະ-ອະໜຸນ ນ. ເຫດວ່າແຫ້ງນ້ຳ, ຫົນ, ເຫດວ່າຂອງຫົນ (ປ.)

ອະລັຍ ນ. ກ້ອງແຂນ, ອ້ຽນ (ປ. ອລຍ)

ອະລາຫົກ ນ. ເນກ, ເຜື້ອ, ເຫດໜຸດປະຈຳກ້ອນເນກ (ປ.ອະລາຫກ)

ອະລິ ນ. ແຖວ, ຮອຍ, ໝວດ, ໝູ່, ລະບຽບ, ຮອຍຫງ້ຳ (ປ.)

ອ ກິຍາຄ້ຳແຂນຝຸ່ງຊື່ອອກທັ້ງຂອງຂ້ຽ, ນາດວ ນັບແບບໜຸຮານ ๔ ຂອກເປັນໜຶ່ງອ.

ອ່ ກ. ເວົ້ຳ, ບອກ, ອິ, ເວົ້ຳທ້ອງ. ອ່ກຳນ ກ. ເບິ່ງແຍງ, ກວດກາຄ້ຳຄອງກຳນ. ອ່ຄວນ ກ. ເວົ້ຳຄວນກັນ.

ອວຈ ນ. ຄຳເວົ້ຳ (ປ.)

ອວຈົກ ນ. ຖ ່ເວົ້ຳ, ຖ ່ນອກ (ປ. ອວຈກ)

ອວນິດ ນ. ພານິດ (ປ. ອວນິຊຊ)

ອວວ ນ. ລີ (ປ. ອວວ)

ອວະປານະ ນ. ປ ່ອງຢ້ຽມ (ປ.)

ອວວ ນ. ລີ (ປ.)

ອວທະ ນ. ຄວນເວົ້ຳ, ຄວນເຫັນ, ລັທທິ (ປ.)

ອວທກະ (ອ ່ນອ ່ ອວທະກະ) ນ. ຖ ່ເຮບດົນອີ (ປ.)

ອວທນະ (ອ ່ນອ ່ ອວທະນະ) ນ. ການເຮບດົນອີ (ປ.)

ອວທຍະ (ອ ່ນອ ່ ອວທະຍະ) ນ. ເຄື ່ອງເຮບ (ສ.)

ອວທຍະກອນ (ອ ່ນອ ່ ອວທະຍະກອນ) ນ. ຖ ່ຄ ່ານອຍການບວກທັ້ງໝະດົນອີ (ປ. ອວທຍກ)

ອວທິນ ນ. ຄົນເຮບດົນອີ, ຖ ່ເວົ້ຳ (ສ.)

ອວທິ ນ. ຖ ່ເວົ້ຳ, ຖ ່ນອກ, ຖ ່ເຊື ່ອງ, ຄົນເຮບດົນອີ (ປ.)

ອວນອນ ນ. ລີ ງ (ປ. ອວນຍ)

ອວປີ ນ. ໜອງນ ້ຳ, ບຶ ງ (ປ.)

ອວຢ-ອວໂຍ ນ. ລີ ນ (ປ.)

ອວຍາມະ ນ. ຄວນພະຍາຍາມ, ຄວນໝຸງນ.

ອວຍະ ນ. ມື ້ນ ່ ງ, ຄ ້ ງ, ຄາວ, ເວລ ່ (ປ.)

ອວຍະຄານ ນ. ໜ ້ ງຍ ່ ນທ ່ ອກເປັນຄ ້ ງຄາວ (ປ. ອວຍຄ ່ ວ)

ອວອ-ອວອ ນ. ນ ້ ້ (ປ.) ອວ ່ ອນ ນ.ລ ັ ດນ ້ ້ (ປ. ອວ ່ ອ ່ ນ)

ອວ ່ ວ ນ. ຜ ່ ວ ່ ຍ ່ ໃ ່ ຫ ່ ເ ່ ຫ

คัฐนาม"

อีเคาะ ก. ยื่นดวา, พิจาณะนา, พิเคาะ, แยกออกเป็นส่วนๆ(ส.อีคฺหะ)

อีคาณะ น. วาทกรรมเทศน์, เรื่องกิน (ป.)

อีคาฬาด น. พอกกินเรื่อง (ป. อีคาณะ)

อีจะอะนะ ก. ญ่างไป, เดินไป (ป.)

อีจะละ อ. เพ้าไปนา, ตื้นไหล, อุ่นอาย (ป.)

อีจัก อ. รู้แจ้ง, เห็นแจ้ง, ฉลาด, มีปัญญา, ฉ้-นาน, (ป. อีจักขนะ)

อีจัย น. ภาษฎีกาคัน, ภาษลือลอม, ภาษกอกกา (ป.)

อีจาม ก. ยื่นดวา, กอกกา, ลือลอม (ป. อีจาธ)

อีจาธะนะยาม น. ปัญญาอันเห็นแจ้งในเหตุผล (ป.)

อีจิกิดสา น. ความสงสัย, ความบ่เด็ดใจ (ป.)

อีจิด อ. งาม, ปลาด (ป. อีจิตต)

อีจุน อ. มุ่น, ละอองด, แหลก (ป.)

อีฉาละ-อีฉาลา น. ชื่อดาวนักฤกษ์ที่ ๑๗ ชื่อเดือนที่ ๗ ตามทางจันทะคะติ (ป.)

อีฉาละบุฉา น. ภาษบฉาในมื้อเพ็งเดือน ๗ เป็นมื้อประสูด, -ตัสรู้ และ นิบพาน ลวงพระพุทธเจ้า (ป.)

อีฉัย น. ลอบ, เลด, แผน, ลักลบะที่เป็นฐู่ (ป.)

อีฉัฐมา (อ่านอ่า อีสัดฐะมา) น. คำถอบ, ความแก้, ภาษฉี้แจง (ป. อีฉัฐฐมา)

อีฉาม น. ไพฉาม (ป. อีฉาละ)

อีฉิด อ. ประเสิด, ดี (ป. อีฉิตถ)

อีฉุด อ. บ่อีฉุด, ปลก (ป. อีฉุทธี)

อีฉันยี อ. บ่มีความรู้เมื่อคิง, ลลิบ (ป.)

อีฉาบัน อ. บ่แม่นทันมะดา, ชิดจากทันมะดา (ป.)

อีญด น. ตัวกั้ง (ป.)

อีเณด ๑. อ. ยอดยิ่ง, ลักลบะที่เลิดให้ต่างกัน (ป. อีเณล)

๒. น. พี่คือเทลอง (ป. อีเณห)

อีฒา น. ความรู้, ความรู้แจ้ง (ป. อีฉฒา) ในทางพุทธลาณมาแจกอีฒาไอ้หลายประการ คือ อีฒา ป ได้แก่ ๑/ บุพเพนิวาสะนุสสะติยาน รู้จักที่ฒาดได้ ๒/ จุตูปะปาดะยาน รู้จักการเกิดและการตายของสัตว์ทั้งหลาย ป/ อาสะวักขะยะยาน รู้จักทำอาสะวะให้สังงาไป. อีฒา ๕ คือ ๑/ อิปัสสะนายาน ยานอันนับเข้าในอิปัสสะนา ๒/ มะโนมะยิทธิ อิดทางใจ ป/ วิทธิอีทธิ ละแดงอิดได้ ๔/ ทิพพะโสด ฐูหิบ ๕/ เจโตปะริยะยาน รู้จักใจคนอื่น ป/ ปุพเพนิวาสะนุสสะติยาน รู้ฒาดได้ ๗/ ทิพพะจักขุ ดาทิบ ๘/ อาสะวักขะยะยาน รู้จักทำอาสะวะให้สังงา.

อีฒาทอน น. ทิพยาทอน, ฐ้ำใจอิฒา (ป. อีฒาทย)

อีฒัย น. ความตายแพ้ (ป. อีฒยะ)

อีฒิด น. เลดแดนที่ก่ำรายแล้ว, ถิ่นแดน, ดาบาจัก, อ. ตายให้พ้าย, แพ้แล้ว (ป. อีฒิด)

อีฒุม น. ลายฟ้า, เพ็ด, อาถุด, พยะอิน (ป. อะฒิอะ)

อีโยก น. ความพัดพาก (ป. อีโยคะ)

อีลึก ก. คิด, ลึกดวา, น. ความลึกดวา, ความล้อนใจ (ป. อีลักกะ)

อีลุ น. ทาง, ฤนิน, ลาย (ป.)

อีหิ น. ลินทางที่จะเธ้อ, แบบย่าง, ลี้ลิด, ทำนุงบ, คะดิ (ป.)

อีหุ อ. ลลาด, ลอบรู้, มีปัญญา (ป.)

อีหุน ๑. อ. ลลาด, ได้ลุงบหลาย, มีปัญญา (ป. อีหุธ)

๒. อ. ไก, ห่าง, เลียออกไป (ป. อีหุธ)

ม. น. แกัดพุ่นบ (ป. อีหุธย)

อีเหด น. อ่างประเหด (ป. อีเหส)

อีเหโลบาย น. อิทิดำเนินการที่ล้ำบานประลิบักับอ่างประเหด.

อีหาน น. ภาษจัดแจง, ลี้บังคับ, ทำนุงบ, พิธี (ป.)

อีนะยะ น. อินัย (ป.)

อีนัย น. ลี้ประลิบัด, ลี้บังคับ, ละบุงบอันดี, ลิกลาบิดลอง-พิกฐุ (ป.)

อีนัยทอน น. พิกฐุฐ่นิความฐู้ทางอินัย (ป. อินยทธ อ่า ฐ้ำใจอินัย)

อีนาที น. ล่อนปี่ในทักลิบนาที (ล.)

อีนาด น. ความจิบตาย (ล. อินาล)

อีนาลกัน (อ่านอ่า อีนาดละกำ) น. ภาษลักลอบทำร้ายหลือล้างตาย (ล.)

อีนิด ก. พินิด (ป. อินิจ)

อีนิดลัย ก. ดัดลิน, ฉี้ลาด, ลืบดวา (ป. อินิจลย)

อีนิบาด น. ภาษทำลาย, ภาษล้างให้ตาย, พินที่ถ้องโทด, พินที่ทุก ตั้ง ทุคะตีอินิบาด (ป. อินิปาด)

ອນິປາຕິກະ ນ. ຊຸ່ຄົກອະບາຍ, ຊຸ່ຄົກໜ້ອຍໜານ (ປ.)

ອິບັດ ນ. ຄວາມຈິບຫາຍ, ຄວາມຕົດ, ໂທດ (ປ. ອິປັດຕິ)

ອິບາກ ນ. ຜົນ, ຜົນແຫ່ງກັນອັນເຮັດໄວ້ແຕ່ກ່ອນ, ຄວາມທຸກ (ປ. ອິປາກ)

ອິບຸນ ອ. ໃໝ່ນ, ພິບຸນ, ເດັ່ນ, ກ້ວາງຂວາງ (ປ. ອິປຸລະ)

ອິປອາດ (ອ່ານວ່າ ອິບປະອາດ) ນ. ການພັດພາກ, ການຈາກໄປ ການໄປຮຸ່ນ້ອນອື່ນ (ປ. ອິປປະອາລະ)

ອິປອິຊາມ (ອ່ານວ່າ ອິບປະອິຊາມ) ນ. ຄວາມຮ້ອນໃນພາຍຸນ - ເມື່ອໄດ້ເຮັດອິດແລ້ວ (ປ. ອິປອິຊາຄ)

ອິປັກ ນ. ຫ່າຍກົງລ້ານ, ລັດຖຸ (ປ. ອິປັກຂະ)

ອິປັຂກະ -ອິປັອຄົກ ນ. ຊຸ່ເຫັນແຈ້ງ (ປ. ອິປັຂຄກະ)

ອິປັຂນາ (ອ່ານວ່າ ອິປັອຂະນາ) ນ. ຄວາມເຫັນແຈ້ງ(ໝາຍເອົາ ຄວາມເຫັນທີ່ຖືກຄວາມຂະພາວະທັ້ນ) (ປ. ອິປັຂຄນາ)

ອິພະອະ ນ. ຄວາມອະເອີນ, ຄົນບັດ, ຄວາມບໍ່ມີບໍ່ເປັນ (ປ.) ອິພະອະຄັນຕ ຄວາມຫາກໄດ້ໃນສິ່ງບໍ່ມີບໍ່ເປັນ.

ອິພັງ ນ. ການແຈກ, ການແບ່ງ, ຊື່ຄັ້ນທີ 6 ແຫ່ງອະພິທັນ(ປ. ອິພັງຄ)

ອິພັດ ນ. ການແບ່ງ, ການຈັດເປັນພວກ, ປະເພດຄຳໃນພາສາ ປາລີ ໃຊ້ລຳລັ້ນທ້າຍຄຳ ບອກໃຫ້ຮູ້ກາລົກ ແລະ ການ (ປ. ອິພັຕຕິ)

ອິພາ ນ. ຮັລນີ, ແສງອ່ານ, ຄວາມງາມ, ຄວາມສະອາດໃສ(ປ.) ອິພາຊາ ອ. ຂ່ານ (ປ. ອິພາຄາ)

ອິພາກ ๑. ນ. ຂ່ອນ, ວອນ, ການແບ່ງ (ປ. ອິພາຄ)

๒. ກ. ການພິຈາລະນາຕັດສິນ, ການເວົ້າ, ການຈາລະຈາ (ປ.ອິພາກຍະ)

ອິພາດ ກ. ຂ່ອງ, ຂ່ານ, ນິແສງຂ່ານ (ສ. ອິພາຄ)

ອິພຸສາ ນ. ເຄື່ອງເວ້, ເຄື່ອງປະດັບ (ປ.)

ອິພຸສິດ ອ. ເອ້ແລ້ວ (ປ. ອິພຸສິດ)

ອິມະຕິ-ອິມັດ ນ. ຄວາມສົງສັຍ (ປ. ອິມະຕິ)

ອິນ້ຳສາ ນ. ຄວາມພິຈາລະນາ (ປ.)

ອິນານ ນ. ເຮືອນຢູ່ຂອງເພລະດາ (ປ.)

ອິນຸດ ກ. ພົ້ນ, ຫລຸດ, ນ. ຄວາມພົ້ນ, ຄວາມຫລຸດ (ປ.ອິນຸດຕິ)

ອິນິນ ອ. ບໍ່ມີຄວາມເຈົ້າຂອງ, ບໍ່ມີບ່ອນອີ, ໃຄລະອາດ, ງ່ານ(ປ. ອິນະລະ)

ອິໂນກ ນ. ຄວາມຫລຸດພົ້ນຈາກໂລກ, ພຣະນິບພານ (ປ.ອິໂນກຂ)

ອິຣະ ນ. ຊຸ່ກ້າຫານ, ນັກຮົບ, ຊຸ່ມີພຽນ (ປ.)

ອິຣັດ ๑. ກ. ເຄື່ອນ, ງົດ, ເລີກ (ປ. ອິຣະຕິ)

๒. ອ. ປ່ານຈາກກ່ອນ, ບໍ່ນັ້ນດ່ວງ, ລະອາດ (ປ. ອິຣະຊະ)

๓. ນ. ອ່ານປະໂຫດ (ປ. ອິຣັຊຊະ ໃຊ້ວ່າ ໂຫຣັດປະໂຫດ)

๔. ອ. ບໍ່ຍິນດີ, ປ່ານຈາກຄວາມຍິນດີ (ປ. ອິຣັຕຕິ)

ອິຣາຄະ ນ. ຄວາມໜ່ານ, ຄວາມບໍ່ກຳນົດ, ນິພານ (ປ.)

ອິຣານ ນ. ຊື່ເຄື່ອງໝາຍບອກສົ່ງງົດລະກິດໃນພາຍລັນລະກິດ (ລາວໄດ້ຜົນນາເປັນຕົວຫ້ວຍ)

ອິຣິຍະ ນ. ຄວາມພຽນ (ປ.)

ອິໂຣດ ອ. ຂ່ານ, ຊ້ຳເຮືອ (ປ. ອິໂຣຈນະ)

ອິລາ ນ. ໝອ (ປ.)

ອິລາວັນ ອ. ງ່ານຍ້ຳ (ສ. ອິລາວັນຍະ)

ອິລາດ ອ. ພິລາດ, ງ່ານ, ງ່ານໜ້າຮັກ (ປ. ອິລາລ)

ອິລາລິນ ອ. ງ່ານໜ້າຮັກໜ້ ((ປ.)

ອິລິນດາ ນ. ພິລິນດາ.

ອິໂລຂຍະ ກ. ເບ້ງໜຍ, ກລ່ວກາ (ປ.)

ອິໂລຈະນະ-ອິໂລ ນ. ແກ່ນດາ (ປ. ອິໂລຈນະ)

ອິວ້ຍ ອ. ງ່ານ.

ອິວ້ຫນ ((ອ່ານວ່າ ອິວ້ຫຂະນາ) ນ. ຄວາມອະເອີນ (ປ.)

ອິວາຫະ ນ. ການແຕ່ງດອງ (ປ.)

ອິວາດ ກ. ດຶດງ່ງກັນ (ປ. ອິວາຫ)

ອິເວກ ນ. ຄວາມຂ້ຽ, ຄວາມນິດໜ້ (ປ.)

ອິສິ ນ. ນັກ (ປ. ອິສິຂ)

ອິສິຊາ ນ. ຄວາມງຽບງ່ນ (ປ.)

ອິສານ ນ. ບ່ອນຢູ່ຂ່ວງລົງ, ບ່ອນປະດິດຖ່ານພຣະພຸທຮູບ (ປ. ອິສານ)

ອິ ๑. ນ. ເຄື່ອງພັດໃໝ່ລົມ, ກ. ກິຣິຍາແກ່ວ່ໃຫ້ເກີດລົມ.

๒. ກ. ເອົານິ້ວຫົວຂອງຖົ້ນໄປໂດຍແຮງ, ຄ່ວ, ຖົ້ນໄປໂດຍ-ແຮງ.

ອີ ອ. ໄປໄວ ແລະ ຊ້ຳ.

ອີຊະນີ ນ. ອີ (ປ.)

ອີນາ ນ. ພິນ (ປ.)

ອີຣະ ນ. ຄວາມພຽນ, ຄວາມກ້າຫານ (ປ.)

ອີລະ-ອີລະຕິ ອ. ຊາວ, ຈຳນວນເລກ ๑๐ (ປ.)

ອຶ ອ. ຫງັບອອກ, ກ້ວ່ງອອກ.

ອຶ ອ. ອາການໄປຫລີ້ນ່ຳ່ງແຮງໃນທ່ວງອາກາດຈົນເກີດ ສຽງດັ່ງອຶ!, ອຸ. ສຽງດັ່ງອຶ!

ဝု့ ဝ. ဒုကၡဒေါက်ခဲ့ပြီးနောက်ဖြစ်လာသော ဒုကၡ, ဒုက္ခ ဒေါသတို့၏ အကျိုးဖြစ်သော ဒုက္ခ.

ဝေ ဝ. ပျံသန်း, ပျံခတ်.

ဝေဂိန်-ဝေဂီ န. မာန်, ဒုဿာဂါဝေ (ပ.ဒ.)

ဝေဒနာ န. ဆင်းရဲခြင်း, နာကျင်ထိခိုက်မှု (ပ.)

ဝေဒဝန န. ဒီဃဝတ်ကျိုးဆယ်ပါးတွင် ပါဝင်သော (ဒ. ဝေဒဝ) ပုဗ္ဗာဝေါ် မဂ်ဖိုလ်ပုဗ္ဗဘာဂ်ဉာဏ်တို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝေဒနာ.

ဝေဒေး န. သိခြင်း, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်တို့ကို ဒုက္ခသစ္စာဟု သိခြင်း (ဝေဒေးဉာဏ်) သည် ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်ရန် အကြောင်းတရား ဖြစ်သည်ကို ဆိုလိုသည်. (ဝေဒေးဉာဏ်ကို ဝေဒေးဉာဏ်ဟု ဆိုသည်) (ပ.)

ဝေဒေးဂု န. ဒုက္ခကို သိသောဉာဏ် ဟူသည် ဘေးဒိဘေးဆိုး (ပ.)

ဝေဒေးနာ န. ဝေဒနာကို သိသောဉာဏ်, ဝေဒနာ၌ ဒုက္ခသစ္စာကို သိသောဉာဏ်, ဝေဒနာကို ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ရှုသောဉာဏ်, ဝေဒနာကို ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ရှုသောအားထုတ်မှု, ဂ. ဒုက္ခာနုပဿနာ (ပ.)

ဝေဟာ-ဝေဟာယသ န. အာဒိဿဝဟိုက်ဘုံ ၃၁ ဘုံတို့တွင် ပါဝင်သော ဘုံ ၅ ဘုံ ဟူသည် ၁/ အသညသတ္တာဘုံ ၂/ ဝေဟပ္ဖလာဘုံ ၃/ သုဒ္ဓါဝါသ ၅ ဘုံ ၄/ အာရုပ်ဘုံ ၄ ဘုံ ၅/ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ (ဒ.)

ဝေဟာယသ ဝ. ဝေဟာယသဘုံ၌ ဖြစ်သော, ဝေဟာယသဘုံ၌ ဖြစ်ပေါ်သော (ဒ. ဝေဟာ)

ဝေါ ဝ. ဝေါဟာရ, ဝစီ, ဝစနတို့ကို ဆိုလိုသည်.

ဝေါကာရ ဝ. ဝေါကာရဘုံ, ဝေါကာရဘုံသား (ဒ. ဝေါကာရ)

ဝေါကာရ ဝ. ဝေါကာရဘုံ, ဝေါကာရဘုံသား (ပ. ဝေါကာရ)

ဝေါဟာရ ဝ. ဝေါဟာရဘုံ, ဝေါဟ

ອຶກສັນພະນະ ก. ภาบเอึกคอบ, ภาบฉีบไอ้, ภาบปิดออก (ป.)

ອຶก อ. ลาดออกหม้อยๆ, เป้นอ่อยลาดออกหม้อยๆ (ด้วอึก)

ອຶก อ. เป้นอ่อยลาดออกกล้าว (ด้วอึก)

ໂอก อ. เป้นอ่อยตลุบเอ้า, อ่อยยุบเอ้า (แก้มโอก)

ออย น. ลิว, ชุปชิ ๗ ในอ่อบ ๑๔ ปี มีเคื่องหวายเป้นรูบลิว, อ. เป้นอ่อยตลุบเอ้าน้อยๆ ด้วแก้มลิวเอิ้น แก้มออก.

ออก น. ภาบ, งาบ, กิดขุอะ, ลิงที่เฮ็ด.

ว้า ๑. น. เฮดแดบ, บ่อบเรือบฝูลองพอกเจ้า, ถ้าเป้นบ่อบฝูลองเจ้าแต่บึมธ้องว่า พอะบ้อมนะหลายว้า.

๒. น. บ่อมน้ำเฉิก, ขอกน้ำ.

๓. ก. ล้อม, อ้อม, ธ้กลา (แอดว้า)

ว้ากะ น. อิว, อิวลา (ป.)

ว้าขา เป้นคำปะกอบท้ายคำว่า กำว้า=กำว้าว้าขา มีคอามหายด้วงองกันกับคำ กำว้า.

ว้ำ ก. คึดฮอด, อ. มัก, เลื่อมลอย (ใจว้ำออบกะลัม)

ว้ำเอ ก. มีใจเลื่อมลอย, มีใจเลื่อมลอยเพาะคึดฮอดหลาย.

อาว ก. ปะ, บ่อย, บ่จับไอ้, อาภาบไปมาโดยแธง.

<u>ลาวเวิม</u> ก. เอิาเงินมอบให้ไอ้เป้นหลักฐาน.

<u>ลาวฮ่า</u> ก. เอิาฝาใส่ที่นลองเบี่ง. <u>ลาวลาย</u> ก. อาย.

อ้า ก. ลอยไปอามอาภาด, เหาะ "หะยานอ้าเดอ"

<u>ลาวลอม</u> ก. ซ่งอธิ, ไหล้อวม, อ.มีใจเลื่อมลอย.

อ้ำ ก. แล่น (ผ.)

แอว ๑. น. ซ้าแมอบี่งจำพอกถั่แอ่อบีน้อยกว่าถั่.

๒. น. หลก "หลายกับก้องอาวแอวละอ้างอาว"

ม. อ. อาว, แกอ (อ.)

แอ่ว อ. เป้นอ่อยลาวเอ้าไปห้อยๆ (ปากแอ่ว)

อิว ๑. น. ธูบอ่อยงูม หลื ลองที่ธ้อเวิาเล้นมาอ้อมาออกันบึ่นูงม, เอิ้นลองหลึกินที่ยู่ยางบั้นอ่า อิว อ้ำอิวไพ้, อิวกู่อ เป้นอิ้น. <u>ลิวเล้น</u> น. เคื่องหวาย ธูบอ้ำนี้ ( ) <u>ลิวลม</u> น. เคื่องจำล้นงูมอิวมีนบี ๑ ลว ลวบึ่งใส่ธ์ ลวบึ่งมีเหล้กปายแดลม.

ออ ๑. น. ตัวแมว, ตัวเล็กๆ ที่ยู่ตามตัวคน.

ม น. เฉื้อแมอ, (ป(อ้างอะ อ้างลา)

๑. น. เบ้อ, กู้ว, อ. คิด, โว (ในคำว่า เลิาอิาฝอ่า พุ่ที่คิด ที่โว) (ป. อ้างกะ)

อิวกิด น. ฉิ่พุ่หอยบึ่งในบิหามเอดล้นอะ มีหางเล้าออกคิดโวตลาย ธูงก เลิาอิวกิด (ป. อ้างกะอะ)

อิวกิดคิธิ น. เลิาอิวกิด, บ่อมเธ้อไอ้ในเอลามีบุนลำล้นใต้คินเล้าออกหลิา ด้วงองกับเลิาอิวกิดในเธื่องเอดล้นอะ.

อิวลา น. เฉื้อแมอ, กะกูน (ป. อ้างละ)

อิวา อุ. ลงงหาเต้า.

ออว อ. ลื่นว่าย, ตัวอล้น, อาภามที่ใจบ่มั่นคิว.

อ่อว อ. โหล้, เป้นชุดอดยู่กาว, บ่อวกาวบ่อมแล้อตลิ่นออก เป้น แล้อ่อว "แล้อ่อวโหล้ลาวล้านเดื่นแดว".

อ่อวไอ ก. ไอ, บ่ย้า.

เอิว น. บ่อมกล้าว, ล้องกล้าว, บ่อมแม่น; ล่อมหลายหายเอิาพ้านว้บ่อมบึ่มีหงว้า.

เอื่ว อ. อาภามไปเบิาๆ, เบิา.

เอื้ว อ. เอ, บ่ใ่, โวไปโก "หงอหาวเอื้ว"

องว น. เมือว, เมือวที่นกำแพงล้อม, กำแพงเมือว.

อ่งว ก. ถิ้มไปบ่ใ่.

อัจนะ (อ่านอ่า อัดจะนะ) น. คำเอ้า (ป.)

อัจนานุกิม (อ่านอ่า อัดจะนานุกิม) น. พ้งลือำอับคำ, พ้งลือำอับลอกคอามหายของคำที่จ้อไอ้ตามอำอับโอพยัญชนะ (ป.)

อาธนา (อ่านอ่า อาดถะหนา) น. ลิ่งที่ล้างยู่ในจ๋อใจ, บุนหลื บาบที่ถ้อมมาแต่ชาดก่อน, กุลิมที่พาให้ไอ้ลาบยิด (ป.)

อิลอะกอม (อ่านอ่า อิดลอะกอม) น. นายช่างในอิชากิลลาด อิ้ว ช่างโยหา, ช่างไฟ้ฟ้า, ช่างกิน ๆลา

อิลอะกัม (อ่านอ่า อิดลอะกำ) น. ชื่เพอะบุดพอกนึ่ว เป้นยู่เกี้ว ในกาบช่างชุกฝ่าว, อิชาช่างพาวอิพยาลาด (ล.ป. อิดุกัมม)

อิลบุ (อ่านอ่า อิดลบุ) น. พลยาลาย. <u>อิลบุลดอ</u> น. มินอ๋ะเล็นพลยาลาย (อิลบุ คำนี้เอิาใช้อ่า

ພຶຂນຸ)

ອຶຂນຸກັນ ນ. ພຶຂນຸກັນ (ເບິ່ງ ອຶຂອະກັນ)

ອັຂຂະ (ອ່ານວ່າ ອັດຂະຂະ) ນ. ເພດ (ສ.)

ອັຍ (ອ່ານວ່າ ໄອ) ນ. ເຂດອາຍຸ, ລະຍະເວລາອາຍຸ (ປ. ອະຍະ)

ວາຍ ກ. ວາຍ, ພິດສັ້ງ, ດັບ.

ວາຍາ ວ. ສຽງຮ້ອງເພາະຄວາມຢ້ານ.

ອອຍາ ອ. ອາການທີ່ລົ້ມພັດນາຄ່ອຍໆດ້ວຍໆ, ອາການຫລອບອ່ອນສຽງດ້ວຍໆ, ອາການດົນຄົນດ້ວຍ ໂດຍບໍ່ຢັ້ງ ແລະໄປຂ ຜິດ້ວ ລົ້ມພັດ "ອອຍາຂ້ານເຊົ້າອ້ວ ເວຂະນາວ"

ເວີ້ຍ! ອ. ຄຳປະກອບທ້າຍເພື່ອເນັ້ນຄວາມໃຫ້ຮັກ.

ອັ ⑴. ນ. ເຂດແດນບ່ອນຢູ່ຂອງພຶກສຸງ ຄວນ. ລັດຖ ນ. ອັ.

⑵. ກ. ຕິດັ້ງອໄປ.

⑶. ນ. ຂໍ້ປະຕິບັດ, ຮີດຄອງທີ່ຕ້ອງເຮັດຫຸກຄັ້ນ (ປ. ອັດຂະ)

⑷. ກ. ແຍກ (ອັດແຍກ)

ວັດຂະ ນ. ອ້ານິນ, ການອຸນ, ການອົບອຸນ, ຮ່ອນແຫ່ງການ - ອຸນເກີດອຸນຫາຍ (ປ. ອັດຂະ)

ອັດຖາ-ອັດຖັ ນ. ຕັ, ເສັ້ອຕັ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫ່ົ (ປ. ອັດຖະ)

ອັດຖຸ ນ. ເລົ່ືອງ, ຂໍ້ຄວາມ, ເຮື່ອງ (ປ. ອັດຖຸ)

ວາດ ⑴. ນ. ທ່າທາງ, ຊົງ, ກິລິຍາ, ແບບຢ່າງ.

⑵. ກ. ພາຍເຮືອຄັ້ນນ້ ເລົ່ືອນາຫາຊ ພາຍເພື່ອໃຫ້ເຮືອເຂ ອອກ.

ນ. ກ. ເລົ່ືອ, ນ. ຄວາມເລົ່ືອ (ປ. ວາທ)

ອຶດ ນ. ບ່ອນຂ້ີ, ບ່ອນຖ່າຍອຸດຈາຣະ (ປ. ອຶຈຈະ)

ອຶດ-ອຶດາ ອ. ສຽງລົ້ມພັດບາດໜ້ກາ

ອຸດ (ມາຈາກ ອາອຸດ ໃຊ້ໃນຄ່ວ່ ອັນພຍາອຸດ ເບິ່ງ ອາ ອຸດ)

ເວັດ (ເບິ່ງ ອຶດ)

ເຂດ ນ. ມົນ, ຄາຖາ (ເບິ່ງ ເຂທ)

ແວດ ກ. ອ້ອມ, ລ້ອມ, ຮະວ້ັ, ເວ້ົ.

ວວດ ກ. ຕາຍ, ດັບ.

ອັດປະຕິບັດ (ອ່ານວ່ ອັດຂະປະຕິບັດ) ນ. ການປະຕິບັດຕາມຂ້ໍບັ ຄັບ ຫລື ລິນ (ປ.)

ອັດລິງຂານ (ອ່ານວ່ ອັດຂະລິງຂານ) ນ. ການອົບອຸນຢູ່ໃນໂລກ ຄືກອຸນເກີດອຸນຫາຍ (ປ. ອັດຂ້ັງຂາຍ)

ອັຫຸກ (ອ່ານວ່ ອັດຂະຫຸກ) ນ. ຄວາມຫຸກຮ້ອນກາມອຸນ ເກີດອຸນຫາຍ (ປ. ອັດຂະຫຸກຂ)

ອັຫກະ (ອ່ານວ່ ອັດຫະກະ) ນ. ຖ່ານເຂ້ົ, ອ. ງານ (ປ.)

ອັຫກີ (ອ່ານວ່ ອັດຫະກີ) ນ. ຊ່ວງໄມ້ (ປ.)

ອັຫນະ-ອັຫນາ (ອ່ານວ່ ອັດຫະນະ....) ນ. ຄວາມຮະເອ, ຄວາມງ່ອກງ່ານ (ປ.)

ອຶຫຍະຖານະ (ອ່ານວ່ ອຶດຫະຍະຖານະ) ນ. ຖ້ານຄວາມຮູ້ (ສ.)

ອຶຫຍາ (ອ່ານວ່ ອຶດຫະຍາ) ນ. ຄວາມຮູ້ (ສ.) ອຶຫຍາກອນ ນ. ຮູ້ (ສ. ອຶຫຍາກອ) ອຶຫຍາຄານ ນ. ບ່ອນໃຫ້ ຄວາມຮູ້, ໂຮງຮຽນ (ສ. ອຶຫຍາຄາຮ) ອຶຫຍາຄົນ ນ. ນົນ, ຄາຖາ (ສ. ອຶຫຍາຄມ) ອຶຫຍາຫານ ນ. ການ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ (ສ.) ອຶຫຍາຫນ ນ. ຮູ້ຫະຮົງຄວາມຮູ້, ຊ່ານິນ, ພຮະຍາຫນ (ສ. ອຶຫຍາຫຣ) ອຶຫຍາລັຍ ນ. ບ່ອນຢູ່ຂອງຄວາມຮູ້, ໂຮງຮຽນຊັ້ນມັທຍົມສຶກສາ (ສ.) ອຶຫຍາລາວ ນ. ຄວາມຮູ້ທ່ໄດ້ຍ ກາມລ້ົ ແລະຊອກຄົ້ນຈາກການປະຈັກພາງຫ້ນະຊາດແລ້ວຈັດ ເລົ້ົ ເປັນລະບຽບ, ວິຊາທ່ຊອກໄດ້ຫລັກຖານແລະ ເຫ-ຕ ແລ້ວຈັດເລົ້ົ ເປັນລະບຽບ (ສ. ອຶຫຍາສາຣຕ)

ອຶຫຢຸ (ອ່ານວ່ ອຶດຫະຢຸ) ນ. ແສງໄຟຟ້ົ, ສາຍຟ້ົ, ກ ແສຟ້ວ ໄຟຟ້ົ ແບບທ່ຍ້ົ ໄປຕາມອາກາດ ໂດຍບໍ່ຕ້ອ ໃຊ້ສ ແລະ ອາດປ່ຽນແປ ເປັນສຽງຫລ ຮູບໄດ້, - ເຄ່ືອງຮັບຫລ ກ ແສຟ້ວ ໄຟຟ້ົ ຢ່ ນ້ັ (ສ.)

ອຶຫຢຸດ (ອ່ານວ່ ອຶດຫະຢຸດ) ນ. ແສງຟ້ົ ແນບ, ໄຟຟ້ົ (ສ.)

ເວຫຄູ (ເບິ່ງ ເວຫະຄູ)

ເວຫນາ (ອ່ານວ່ ເວດຫະນາ) (ເບິ່ງ ເວຫະນາ)

ອັນ ⑴. ນ. ລະຍະເວລາ ⑿ ຊ່ົ ໂມງ ຕ້ົ ແຕ່ແຈ້ງຮ ເວລາທ່ຍ້ົ ເຫ ເວລ ເວັນຢູ່, ເວລາຍ້ົ ບ່ົ ວ່ົ, ຕ ເວັນ, ພຮະອາທ "ພໍ ເມ້ົ ເວັນ ໃສ ຊ້ ຍ ຫ ນ ຮ ກ ອນ ກ້ົ ງ ຮ ນ"

⑵. ນ. ປ່ ໄມ້, ຕ ງ (ປ. ວນ)

⑶. ນ. ແນ ງ ຈ ພ ວ ກ ນ ເ ອ ນ ແ ນ ງ ອັ ນ.

⑷. ນ. ບ ວ, ຍ (ປ. ວນ) ອັນໂຕຣ (ອ່ານວ່ ອັນນະ ໂຕຣ) ນ. ຍ ໃ ນ ຫ ອ ງ, ພ ຍ ວ ເ ກ ດ ໃ ນ ປ ອ ດ ພ ໃ ຫ ້ ອ ຍ ຕ ນ ແ ລ ະ ໄ ອ (ປ. ວນໂຕຣ)

⑸. ນ ຈ ກ ອັ ນ ນ ະ ແ ປ ວ ່ ໍ ສ, ຕ ວ, ແ ນ ວ, ຢ ່ ງ, ເ ພ ດ, ພ ງ ຊ.

ອັ້ນ ก. ກັ້ງຂວາງ.

ອັນນະ ນ. ສີ, ໝໍ, ຫ້ວ, ໜ້າສື (ป. ອັນນະ)

ອັນນະຄະດີ ນ. ໜ້າສືທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍົກຍ້ອງວ່າດີ, ທ່ຽງໜ້າສື, ເຮື່ອງ ຂອງໜ້າສື.

ອັນນະຍຸດ ນ. ອັກສອນສຳລັບບອກສຽງສຽງວ່າ ໃນພາສາລາວ ມີ ๔ ຮູບ ຄື: ไม้เอก ຮູບ ่ ไม้โท ຮູບ ้ ไม้ตรี ຮູບ ๊ ไม้จัตวา ຮູບ ๋ .

ອັນນະນາ ນ. ພັນນະນາ, ການເວົ້າຊົມເຊີຍ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຟັງ ເຂົ້າໃຈລະອຽດ (ป.)

ອັນນາ ນ. ອັນນະ.

ອັນນິ อ. ນິສ່ຽງ (ป.)

ອ່ານ ๑. ນ. ອັນກ່ອນຈາກອັນນີ້ຄົນໄປອັນນຶ່ງ.

๒. ก. ເວົ້າຊໍ້າໃຫ້ຊ່ອຍ.

ອິນ ก. ຫັນ, ປົ່ນ, ອາການທີ່ຮູ້ເນື້ອຢູ່ໃນຫົວເຂົ້າໃຫ້ວາລາຍ. ອິນຊ່ຽນ ก. ອິນອ່ຽນ, ອາການພາວທີ່ພາໃຫ້ວາລາຍ.

ອຶ້ນໆ อ. ສ່ຽງດ້ຳດ້ຳສ່ຽງໝໍ່ຕ້ຳປົ່ນ.

ວົ້ນ อ. ອາການຄົນຫລືສັດຢູ່ນຳກັນຫລາຍໆແລ້ວແຍກອອກ-ຈາກກັນເພາະຂົ້ນຈົນເກີດສ່ຽງດ້ງຈົ້ນ.

ວຸ້ນວາຍ ก. ເກີດຄວາມບໍ່ສງົບ, ໂກລາຫົນ, ເກີດສັບສົນຫງຸ້ງຍາກ.

ວຸ້ນ ນ. ຂອງໝົນໆເປື່ອຍໄດ້ເມື່ອຖືກນ້ຳຮ້ອນ ເຊັ່ນແລ້ວ-ແຂ້ນຂີ້ໃຍ ໃຊ້ເປັນອາຫານ.

ເວັ້ນ ນ. ເວລາຫ່ວ່ເຊົ້າ ເຖິງຄ່ຳ, ເວລາຢ້ຳ ເຊັ່ນພຣະອາທິດຢູ່, ພຣະອາທິດ.

ເວັ້ນ ก. ຫລີກ, ລ້ຳ, ປະ, ລະ. ເວັ້ນແຕ່ ຄັ້ນ. ບໍ່ນັບເອົາ, ນອກຈາກ.

ເວນ ๑. ก. ເຫນ, ນອບໃຫ້, ໃຫ້.

๒. ນ. ຄວາມພຍາບາດກັນ, ຄວາມປອງຮ້າຍຕໍ່ກັນ, ບາບ, ຄາວ, ຮອບ (ป. เวร)

ເວນໄວ ນ. ຄຸ (ป. เวนเตยย)

ແວນ อ. ຟ້ຳອ, ໄວຫລາຍ, ເຫລືອ, ໂພດ ດ້ວ ແວນເປືອ, ແວນຮີບ, ແວນຫ່ວ, ແວນຍ້ວ.

ແວ່ນ ນ. ເຄື່ອງໃຊ້ໆເບ້ວ ເງົາ ເຮັດດ້ວຍແກ້ວສີຊາວພາ - ຫລ້ງທາບາງແວ່ນ, ຊື່ສັ້ນໆໝໍ່ໆເກີດຢ່ນ້ຳໃບນ ເຊັ່ນ ຕັ້ກແວ່ນ.

ແວ່ນແຄ້ວ ນ. ແຂ, ແຂວ, ປະເທດ.

ອິນ ก. ອ່ຽນຮອບໄປມາ.

ออน ๑. น. แสงสว่างแดงก้าที่เป็นแสงยับๆ สงกอบแดง หลือแดงออน.

๒. ก. ไหล้ออน, ฆ่งอี, ธ้องใ้ห้เธ้ดอามปะสง.

อ่อมๆ อ. ลวยฆ่อามอากาอ, สงๆธ้องฆู่ไกว้วามอามอากาอ.

เอิม น. บ่อมน้ำไหลเอิม, พ้ามน้ำบ่อมแป่ยๆ

เอิ่ม ก. เจ๊อไป่อามอากาอ, เฉิ่นหลืมอิมไป่มาโดยบ่ พ้มปึก.

องม ก. อิมไป่มา, ต้มอ้อม.

องมพงม น. พิธีใต้พงมแล้วถือย่างอ้อมบ่อมโคธิบบูชา.

อับ อ. อาการที่หายล้วดาไป่พ้นที่.

อาย อ. อาการธู้เนื้อธ้อม หลื อาการไฟลุกขึ้นใอ หลื อาการอึกใจ.

ออย อ. อาการที่ไฟลุกน้อยๆ, ยุบลิง, แผบลิง, ต่งอลิง, ก. ทำใ้ต่งอลิง หลื ยุบลิง.

ไอย อ. ต่งอเอ็า, ตุบเอ็า.

อิปอาอ (อ่านอ่า อิบปะอาถ) น. ภาบพ้ดพาก, ภาบจาก ไป่, ภาบฆ่อบอื่น (ป. อิปปอาส)

อิปภาบ (อ่านอ่า อิบปะภาบ) ก. ติดบ่อบ, บ่เพาะสม (ป. อิปปภาส)

อิปติสาบ (อ่านอ่า อิบปะติสาบ) น. อามช้อมใจในพายลุ่ม เมื่อธู้อ่าถินได้เธ้ดติด (ป. อิปปติสาส)

อิปโยก (อ่านอ่า อิบปะโยก) น. อามพ้วพาก, อามจาก ก้น (ป. อิปปโยค)

อิปลาบ (อ่านอ่า อิบปะลาบ) น. ภาบเอ็าเพ็, ภาบจ้มตก, ภาบเอ็าธ่ำไธ (ป. อิปปลาป)

อิปอิด (อ่านอ่า อิบปะตติ) ก. ติดปิกภะติ, ติดแผดหาง (ป. อิปปอิด)

อิปลาอ (อ่านอ่า อิบปะลาอ) อ. ก้บภาย, ติดแตก, ป่งแฆ่ง.

อ่าม น. ถินที่ตลุบในละต่างโคภาสิ่งเธ็า.

อ่อม น. ของฆู่ชาบเธ้ดด้วยต้า ปั้นใบ แผ่นยอดหลือภาบ, ของเบเล.

อาอ อ. ไอลอ่าง, สงๆด้งเบ่าด้งสงๆนิภาภิบิน.

อ่าอ น. เครื่องถั่นเธ้ดด้วยเชิ้งอีไผ่ภ่าไม้บ่อยใต้ลอย ถั้นอามลิ และ มีเชือภถ็าไอ้.

ๆ อ. ซ้ำ, ซ้อน (ใช้สำหรับสับสลากออกหากันเอิ้น ลับๆๆ)

ฯลฯ อ. เตลิ้นไล, ลุกไล.

บ

ะ, - ั

ก พยัญชนะอักษรที่ ๑๕ เป็นพวกอักษรสูง ใช้เป็นโฉ ละกิดบ่ได้ ซ่อ ก ใช้ประสมอักษรนำ ก อิอ คือ: ว ย น ม ร ล อ ให้เป็นสูงอักษรสูงได้ ดั่ง กว กย กน กม กร กล กอ.

กะทัย (อ่านว่า กะไท) น. หัวใจ (ป. กะหะยะ)

กะอิทัย (กะอิไท) น. หัวใจ (ล.)

กา ก. ฉวย, สืบ, ค้น, ลอง, พยายามให้พ้น, เต้น, ยาน, ดั่งในคำ กาก. นาก.

ก่า น. เที่ย, ครั้ง, จำนวนยืนอีกเที่ยวหน้า.

ก้า อ. จำนวนสี่สิ่งกับหนึ่ง, เลข ๕.

กายนะ (อ่านว่า กายยะนะ) น. ความเลื่อนลุน, ความหิว กาย (ป. กายนะ)

กาลี ก. สิ่งความเต้นหรือความชู้จากกันไป.

กิเลส น. ป่โยค, ความอุตสาหะชอยเหลือ (ป.)

กิลานุกิเลสปโยค น. ป่โยคน้อยใหญ่ทั้งหลาย (ป.)

กิโลปะเภท น. หลักอ้างอันเป็นป่โยค, หรือนิทานอุพาหรือที่อ้างเรื่องแสดงมีป่โยค (ป.)

กุมะ น. น้ำออก, ความหาย, ความเฒ้า, อะวุฒาย (ป.)

กุมะวัน-กุมะพาน น. ป่านน้ำออก.

กุมาลัย น. ที่ผู้ชายนน้ำออก, ที่ผู้ใหญ่ที่ผู้หญิงหิดเพื่ออยากประกอบกิจนั้น.

กุรี น. ความอาย, ความอายอื่นาย (ป.)

กุลัน น. เงิน (ล. กุลันยะ)

กุลันยะบัด น. แผ่นเงินที่ลงนชื่อพระพิมพ์ผู้ได้รับเฉลาพิเลก, หลายเงิน (ล.)

กุ น. อะอัยอะบ่อนสับข้างอุข้างและสัดถือผ่. กุกา น. ชุมัยยาบ่อนกิกา.

กุ๊ ก. ปิกกุ้น, ชุ้นไว้ถ้อยตัว.

ขะ อ. ซ่อ, อ้วัว, น้อย. ขุมะยาน เป็นคำที่ป่ายมะหายาน คือ นิกายหุนยานมาป่ายเพื่อ เป็นนิกายหุนยานที่เชื่อยู่ในล้านา, ไท, พะม้า, ลาว, - ฉนน อ่า นิกายขุมะยาน แปล่า ยานน้อย.

ขี - ขี อ. เป็นคำถอย หรือ ยานเมื่อมีผู้ร้อง, เป็นคำปะ - กอบคำถาม ดั่ง ผมบ่ขี่?

ขุ้ อ. เป็นคำปะถิเสถบอก บ่ ดั่ง บ่ใช่, บ่ได้, บ่เสือ.

ขุ น. อะอัยอะสำลับฝังลง, ล่อนแห่งสิ่งของที่เสือใ สำลับขี้, แลน หรือ รู ดั่ง ขุขี้ เป็นต้น.

ขุมะล่าย น. ตัวขุมคือรูปคือขุมะล่าย.

ขุมาวา น. ชื่อันไม้ผนอนึ่งในไตงคือขุมาวา มีว่าดากอก.

ขุฆ้าว น. ชื่อเล็กผนอนึ่งเสือเป็นแผ่นยาวๆลางไฟ, ชื่อไม้คือผนอนึ่ง ในมินคือขุฆ้าว.

ขุเลือ น. ชื่อันผนอนึ่งคือขุลางเลือ ในหาผละต่าย ก็นเลือ.

ขุฆ น. ชื่อตัวผนอนึ่งเกิดอานลวนไม้สีนุน เป็นหังคือขุฆ

ขุหอก น. ขุที่เลังบ่ได้ยินลาง.

ขุฮา น. ตำเบ็งอีกยาน, ตำหอาย, ขุอ้านานในหาๆดาอา ลาว (ป. โหสา)

ขู่ อ. ตู้เล็ว, ตู่.

เขมะ น. น้ำออก, อะขุฒาอ. เขมะภา น. อะขุฒาอ(ป.

เขมันตะ-เขมันตา-เขมันตะอะขุ น. อะขุฒาอ.

แขะ อ. บ่คุ้น, แคะ.

แข น. เคื่องทาปาแผนอึ่งลานด้อยป่านหรือย้าย เป็นดาใช้สล่านลิงในมว้, อ. บ่คุ้น, แคะ.

แข่ ก. ล้อม, เล็ว, ไปเป็นขุ่, ไปเป็นอะบงบเพื่อลิ่ง ดั่ง แห่ะกิน, ไปมำเจ้านาย. แข่แขม ก. แดดล้อมรักลา.

โข่ ก. ร้องไต่งๆดังขึ้นพ้อมกัน, พ้วมกันร้อง และไล่, อ. ลงๆดังแรอยู่.

โข้ ก. แล่นโขมกันไปมา, โขมกันไปมาย่นอมงอ, ห้วมกันย่นอมงอ.

เคาะ ก. ไปในอากาด, ลายไปในอากาดด้อยกำลังโดยบ่ใช้ปีกกลัก.

เคาะต่อม อ. ไปๆมาๆย่นอมเก็ๆ.

คำ น. เรือนนิตลังคาเป็นยอด, เรือนยุ่ลาง เจ้านาย, เรือนที่ใช้ทำเพาะกิจย่างใดย่างนึ่ง ดั่ง สิลา, ศำ-

ຕ ຕະຄັ, ຕໍ ເປັນຕົ.

ຕໍ ກ. ຫຸ້ມດ້ວຍໃບໄມ້ ຫລື ເຈ້ຍ ເປັນຕົ, ລັກສນະນາມ ໃຊ້ສຽງສ່ຽງທ່ຫຸ້ມດ້ວຍໃບໄມ້ ເປັນຕົ ເປັນ ຕໍ່ ຕ ຕ. ຕໍ່ ຕ ນ. ປະເພນີບຸນຢ່າງນຶ່ງນິຍົມເຮັດໃນມື້ດັບເດືອນ ເກົ້າ ແລະ ມື້ເພັ້ງເດືອນສິບ ຖ້າເຮັດເດືອນເກົ້າເຕັ້ນວ່າ ຕໍ່ເລ້ວປະດັບດິນ, ຖ້າເຮັດເດືອນສິບເຕັ້ນວ່າ ຕໍ່ເລ້ວຂາກ.

ຕ ຕ ຕ

ตัวโส้ น. ตัวที่ดูถูกว่าอ่อนแอกว่า.

ตัวลิ้น น. ลิ้นชนิดหนึ่ง.

ตัวลุ้ง น. บ่วงสำหรับ หรือ ลั่นดักใหญ่.

ตัวลุ้งตัวดี น. ตกลงกันได้ว่าฝ่ายหนึ่งจะยอมกันถือว่าเป็นต่างฝ่ายต่างกัน.

ตัวหงอก น. ตัวที่มีขนสีขาว.

ตัวหัว น. ผู้ออกหัว, นายขบวน, ผู้เป็นใหญ่กว่าพวก.

ตัวหน่อย น. จำนวนเลขที่แต่ ๑ ไป ถึง ๙, ๘, ๗, ๖, ๕.

ตัวหิก น. ตัวใจ.

ตัวหื้น น. จำนวนเลขที่แต่ ๕ ไป ถึง ๗๐๐๐, ๘๐๐๐.

ตัวอิก น. ยางอิก, จิตใจ.

ตัวอ้อย น. จำนวนเลขที่แต่ ๗ ไป ถึง ๑๐๐, ๘๐๐, ๗๐๐.

ใต้ ก. มอบ, ถวน, ละละ, อนุญาต, เป็นคำช่วยกิริยาบอกความบังคับ ถึง ให้เขา, ให้กิน, ให้ผู้ เป็นต้น. ใต้ความ ก. บอกเรื่องที่เป็นมา. ใต้ตา ก. อุปมา, บอกให้ไปตาม "พระให้ตามหาให้ ภูมมานมาชิบ" (ลิบไช)

ไต น. หายละเอียดเป็นรูปกลมรีคล้ายรูปไข่ปากแอกเป็นต้น.

ไต้ ก. ช่วยอ้อยความเจ็บปวด หรือสังใจ.

ตั๊ก น. สัตว์เล็กๆแมลงชนิดหนึ่งอาศัยอยู่ในที่ดิน หรือ ตามตัวคน ดูดกินเลือดเป็นอาหาร.

ตั๋ก ๑. ก. ขาดเจ็บลงๆให้ตัวย่างบีเมื่อเดินดิน หรือ สัตเพื่อให้เจ้าของได้ยิน.

๒. น. ภูมิพื้นต่ำลงจากพื้นบี มีหลายแบบ: ก๋ำคำ, ตั๋กปอก, ตั๋กจอง, ตั๋กฝาย, ตั๋กหัวม หรือ ตั๋กตั้ง ตั๋กน้ำ ฯลฯ.

ตำ น. อาการอันอ่อนสับบ้างอ่อนบีของคายและสัตถูกตีอย่าง.

ตำมั่น น. ที่มั่นที่เป็นปู่กันคือสัตลบะมีนๆคือตำ.

ตำหมากมี้ น. หมอหมากมี้น้อยที่จะบ่ใหญ่ความพันมะดา.

ตัก ก. ฟัน หรือ รุ้เล้าเพื่อให้ขาดจากกัน, หิบต่าง หรือ ตลิ่งคืน. ตักบุก น. ชื่อก้อยแบบบีหมอยบุกและสั้น. ตักขาด ก. ลิดกิ่งไม้ให้หมอยลง. ตักผ้า ก. เย็ดให้ขาย. ตักตล้า ก. บีนเอาดีแต่โอ ให้ชั่วแก่ตัวบีที่ได้ร่วมคิดมาด้วยกันมา. ตักตน ก. ตักเอาด้วยความรัก, รักตน.

ตาก ก. เป็นกิริยาบุโยก แปล่า คอม เพิ่ง ตั้งก่อล่า ชั้นชาวบ้านตากถึงงม, อ. จาก, แยกออกไปตั้งอ่างตาก, สัน. ถัง, แม่น.

ตาก อ. ขา, บ่บาง, บ่แลม, มิบันยาปู้.

ตาก น. เครื่องดำแต่แผ่งบีนและสั้นใหญ่หรือน้อย.

ตาก ก. ตำไปข้างกาง, เย็ดให้ขาดแล่งไป.

ตาก อ. จำนวนบักลิมกับบี้, เลข ๘.

ตาก น. เครื่องมือย่างบี้เย็ดด้วยหลักปายแหลมใส่ด้านยาวใช้สำลับแขวงชงกีอ่างๆ คือ ตากโจก ตากยอย.

ตาก น. เขาวบปากเบื้องเพิ่ง, ขี้บปากเบื้องเพิ่ง.

ตาละ น. ตา (ป.)

ตาง ๑. น. ส่วนท้ายแต่งสำคัญของล้อถีกับออกไป, ลิมแต่งล้อจำพวกบิกที่ขุดลงกับ, ส่วนบางที่ขุดลงกับ, ส่วนยาวที่อีจากสำคัญออกไป ถึง ตางบั้งไฟ ตางโพ้งลี, ส่วนเลขที่เวียนของลิออกแล้ว ถึง ตางกะพี. ตางเลือ น. เครื่องเอาท้ายเรือใหญ่, ไม้ลักท้ายเรือใหญ่.

๒. น. ชื่อของย่างบี้ลิแถว เป็นฝูงหรือเป็นก้อนใช้เย็ดยา หรือ ตางของ เอิ้น น้ำตาง.

ต่าง อ. ยะออกไกกัน, ไก, บ่ถึงกัน, ต่างเพิ่นกันไป ไกกันไป, บ่คุ้นกันถึงแล่งเก่า.

ต้าง ๑. น. ข้านไม้เย็ดให้ขุดลำลับฝูก้ายิงลัด หรือ ลิ้นพันลิ้นไม้เป็นอิ้น.

๒. ถึงท่า, ลิกแล่งไล้ถ้า, เอิ้นเครื่องมือที่มีไล หรือ ไกลื่น ถึง หรือ ใส่ไล้ถ้าเอิ้นลัด ถึง ต้างแย้ ต้างจั้น เป็นอิ้น.

ม. น. ถึกลายของที่มีถึงแล่งชั้นลิ้นไป.

ตึก น. ชื่อการตลิ้นแบบบี้ของพอกเด้กน้อย; การตลิ้นเอิ้นไม้ค้อนน้อยๆยาวประมาณเครื่องแยน ที่ชงกล่า ฆ่ ตึก เอาขลุกตึกนับ ถ้าลุกตึกลิกถิ่นแล้ว เอิ้นให้คู่แล่งลับเอาะ ได้จำนวนที่ใดจึ่งเอิ้นลุกลิ้งก่ายถิ่น บ่อนเย็ดไล้เป็นช่องแล้วถีให้ลุกพื้นลิ้นแล้วเอิ้นไม้ฆ่ถีลับให้พื้นไป ผู้ใดถิกไกกล่าให้ปั้นเป็ง คือ เอิ้นไม้ฆ่ตึก ถีลุกตึกไปถ้ำกับห่าจำนวนที่เอาขลุกตึกได้ถือแล้วให้ผู้แล้งหลือผู้ได้น้อยจับเอิ้นลุกตึกกับใจแล่นและปากก็เป่างๆออกล่า ตึก มาจินถึงพอก ถ้าเอิ้น-

ต - ว, - ต - อ

ตันใจก่วนถืกผลกรุณพ้อวอดิลุกที่ทีคืนอีก ตุ้มาย้ำๆ จับเอิาแฝ่นขาใส่.

ตี้ ม. ขี่เค็วแฮอม หลี ขั่นใช้มีลุงๆด้วๆ เช้อด้อยผอวๆ เตลิวนิลุกหวางใน เอิ้น หากตี้. ตี้ม้ ม. หาก

ตี้ แฮอหม่อยใหญ่หลายๆห่อยถ้ก่อกันเป็นผอว หลี เป็นอิว ลำลับแฮอนคำว เป็นอั้น.

ตี้ ม. ช้านเช้อไอ้แคมย่า หลี เฮือนอ้านหิมวนแฮ่ บุฮวนถือว่าเป็นบ่อนฮู่ลอวถิถ้ำ, ช้านฮู่เพิ่าบ่วนขี่เอิาไฟ ลำลับค้างถ้อยบ่อว หลี ฮ้างฮีๆลอว ธงกแค่ ตี้.

ตี้ตุ ม. ยางไม้แฮอนี้กินแพ้นแฮว ใช้เช้อเฮา เอิ้นว่า มะตากี้ (ป. ตีกุ)

ตีลา ก. คอวมบ้วยงอ, กวมทำช้ายใต้, กวมคิอใต้เลิาได้ทุก (ป.)

ต้อย ม. แยงแฮอนี้วมีแลงธุ่ๆฮู้มื้นในเอลากางคืน.

ก. ตอว, คงแค้นถ้อยตอวคู่ธ้ก.

ลา (เบิ่ว ตีลา)

๑. ก. เช้อเล้ำใช้ฆุกในน้ำโอยเอิาบ้ำใส่แล้วถิ้นพ้นคอมที่วทงิ้นออกแล้วเอิาพื้พ่าวไฟไอ้ทิ้นเล้ำฆุกฮงกว่า ตุกเล้ำ.

๒. ก. ถิ้นลอวเป็นก้อนใต้เปื่อยโอยบ่ต้องใส่บ้ำ ใต้ลอวนั้นเปื่อยออกเป็นบ้ำลอว ดั่ว ตุกแก้ว หลี ตุกนอเป็นถิ้น.

ม. ๒. ฮงกติลอวคินที่วายถือพันแยว ดั่ว ลิกกิกไม้วาย เป็นถิ้น อ่า ติตุ (ติโตว ก็อ่า)

ตุ่ ม. ถิ้นไม้แฮอนี้ว เป็นถิ้นไม้บ่มีแก่น ฮ่อยกิน มิ-ยาว ฆุกแล้วตาวน.

ตุ่ลา ม. ถิ้นตุ่แฮอนี้วในลิแลวพื้น หากเป็นลินาคีใส่ยา คอวย แก่นในเช้อน้ำนั้นได้ (ตุ่แพว ก็อ่า)

เต้ ก. ลื้น, บงอบงน, บ้างคับให้ฮู่ใถ้อ้ำนาด (ใช้เล้ำกับคำว่า ลื้นเต้), ไหลซึมออก, อาการลอวน้ำค่อยๆซึมออก.

เต้พัน (เบิ่ว ตุนพัน และ ตุนแยง)

แฮว ก. แอก, ยะ, แอกเป็นคอวไป.

แฮ่ ม. ซี, ป่อน, บุ. ลอว

แฮ้ ล. บ่มีน้ำ, บ่ฆุน, บ่ปงก, บ่ลิด.

ม. มีกแมอนี้ว คิอคิ่าน หลี เป้อ แฮ่อิใหญ่ก่อว เป้อ ลิบยาว (ป. ล้ำกะ) ภิลยะยาว อ. มีลิคือนตก คือแฮวเป็นเตลือว เอิ้นว่า ลิตกยะยาว (ใช้ซือไปว่า ตกลาบาว)

ก. กิยาขึ้นน้ำค้าวฮู่ล้ำฮู่ลาวพ้าอิน อ่า ตั้.

ม. ติลองคินที่วายถือพันแยว, อ. อาการลวายถือพันแยว (ฮุก ก็อ่า)

อ. ฆุว, ฆุวลื้น (จ.)

ม. ล้อน, ลอน, บ่วนลื้นไอ้เป็นล่อนๆ.

ม. ฉิน้ำต้อยลายนี้วในปะแพอลาอ.

ก. บ่ำกไต้, แฮว, ลาอนไอ้, ล้กลา.

๑.ม. ลอวเป็นบ้องเภาะกัน, ลายแฮน, ลายที่เภาะกัน "ลักล่องฉี่เฉินนี้วแฮนหลอว", ก. วาลัยน้ำ, ฆุกพันน้ำ.

๑.ก. ฆุกก่อนแก่, หลื่น (ล่อนหลายใช้กับใบไม้แฉะหากในที่ห่งอ หลี เม้าแล้วหลื่นใป)

ม. อ้างน้ำเลิก, อ้อยะลิวลาน.

(อ่านอ่า ต้อยะถิ....) ม. ช้าว (ล.)

ม. ฉิ่นิกแฮอนี้ว มิฮูบหีช้าว แฉะถือใหญ่ก่อว่าช้าว (ล. ต้ถีลิวกะ แฮ่อ่า มิเพอคีช้าว)

ม. มิหานหิอ, มิหานพาใต้หิอ.

(อ่านอ่า ไท) ม. น้ำ (ล. ตย)

อ. ลอ่าว, ผิอ, ล้งว, บ่เต้น.

อ. แต้น, อิอ, เมื่อย "หวอกะหายฆุยแต้น"

อ. อิอ่อน, เมื่อยใจ.

ม. ล้อาพอกนี้วบ่มีกะอุก แฉ่มีเป็วกแลวที่ถือได้นักฮู่ในน้ำมีหลายแฮอ ดั่ว หวยกี้, หวยก้าว, หวยจุบ, หวยโล้ว, หวยป้ว เป็นถิ้น.

ม. หากหวยแฮอนี้วพ่อยใหญ่แลยาว ก็นล้อย หาว เป็วกในลิลาอ ฮูหานถือเป็นลอวมุวคุบ แฉะ เช้อลื้น ใส่บ่อนปาก ใช้เป็วบอกพันยา หลี เลย.

หวยมุก หลี หวยก้าว ม. หอยหะลอแฮอนี้ว เป็วกลิเตลื้อนาวาม ใช้เช้อเคื่องปะดับ ไส่หอยแฮอนิที่เกิดเป็นหินมีอาคาแยง ฮงก่า ไส่มุก.

หวยเลื่อ ม. หวยแฮอนี้วฮู่ลานโคกเป็วกลิเตลือวเป็นลาอ.

ห่อย อ. กัวว, บ่เตลือ (ลิอห่อย)

ต้อย ก. เอาสายหรือของต้องแขวนไว้, แขวนถือไว้, ถือถ่วง, เป็นต่างน้ำถ่วงเบ็ด.

ตื๋อย ก. ไหล, ย้อย (ใช้กับน้ำลายว่า ลายตื๋อย)

ตอย น. ภาษาพวกบนเขาพูด ใช้ออกสำเนียงถือหรือ ตรงถือเอก.

ต้อย น. สายน้ำน้อยที่ไหลออกจากน้ำใหญ่ (ต้อยใหญ่กว่าร่อง และ บ้อยกว่าแม่น้ำ)

ต้อ ๑. ก. แขวน, ถือ, เรียกให้มาหาตน.
๒. ก. อาการที่เย็บสาย หรือ ติดเป็นรูกับอาหารทั้งที่ถูกแล้วนิดหน่อยหรือแล้ว เรียกว่า ต้อ.

ต้องๆ น. ผี, ลอกเหงื่อ, ขี้ขาว, ขี้ดอกไม้ (ป.ตัณฑ)

ต้องพอน-ต้องอ้างการ น. สายล้อยคิ้ว (ป. ตัณฑาอย-ตัณฑาอ้างภาย)

ต้องิน น. ข้าวพัง (ป. ตัณฑิน)

ต้องี น. ข้าว (ป.) ต้องาขาน น. ถุงแขวนข้าว, ย่ามข้าว (ย. ตัณฑาขาอย) ต้องานิก น. กองพันข้าว (ป. ตัณฑานิก)

ทาง ๑. น. เนื้อดินสายหรือหินที่เรียนน้ำ หรือ ฝั่งน้ำ.
๒. น. ขี้ฉันไม้แขวนเหงื่อ เป็นอาหารใช้สำหรับกับข้าว.

ทิด น. พยางค์แขวนเหงื่อ เป็นคำนามหมายถึงอาการคัน.

ทีด น. ขี้พยางค์แขวนเหงื่อ เกิดขึ้นในปาก, กระดูก, อาการดีใจ หรือ เสียใจหลาย แล้วตันใจใหญ่, สงวนตั้งตั้งคนเป็นกระดูกตันใจ เรียกว่า ขี้นทีด.

ทุด — น. ขี้ฉันแล้วจากไม้แขวนเหงื่อ หล่นลงข้างนิดหน่อยที่พื้นหรือ ใบหญ้าหรือ.

เต้า น. พืชพวกหนึ่งเกิดจากเนื้อดินและลอนไม้ มีหลายแขวใช้เป็นอาหาร คือ เต้าก็ เต้าเขียว เต้าเจ้าไค เต้าปอก เต้าปอกขาว เต้าปอกแดง เต้าปอกน้อย เต้าดิน เต้าดอกไม้ เต้าเทศ เต้าฝ่าน เต้าพักจิ้ง เป็นต้น.

เต น. ลิ่ง หรือ แขวนที่เรือให้เกิดเสียง, กิกเค้า, เสียงดัน, เสียงก็เสียง, ชื่อความ, ยิ่งใหญ่, หมายถึงเสียงที่เกิดขึ้น (ป. เตฺ)

เตกาม น. เสียงที่เกิดขึ้น (ป. เตฺกามย)

เตสิน น. เตเสสิน.

ถ้ำ ๑. ก. (อิทิเลก) แบ่งย่อนทำกัน (ป. ทาย)

ถ้าม น. ลักษณะการพกเป้ อิดคือเป้าแต่ใหญ่กว่าเป้าแลเคียง.

ถ้าม อ. อาการย่างเข้มขึ้น ใช้ว่า ดาถ้าม.

ถิม น. ลิลา, ทางแสงแขวนเหงื่อที่ประกอบเป็นพุทา.

ถึม อ. ถ้าอ, ทาม.

ถุม ๑. ก. คุย, โกง, ล้าย.
๒. น. ชื่นางอาเยกลิตางอางจีนคือ: ๑อ ตลิเป็น ๑

ตุ้ม, มาดอาผมกอามผมบเมดอีก คือ ๑ ผ้าอีผมัด.

ตุ๊บ น. ตุ๊บ, ตุ๊บผบบ, ตุ๊บที่ก่ายอากลอางเดิน, ตุ๊บปั้น ตลี คอัดเป็นเบ้าไอ้ลอคาอ, ชื่ภาบตลึมมะโหะละลิบ ชื่ ใช้ตุ๊บละผองเป็นเลื่อง.

ตุ้บ อ. ตัอบ, ลั้มเลิ้า.

ตึ๊ด ก. อากามลอางดาชื่ตุ๊บ, เบิ่งด้อยตา, เล็้าใจ, คือ ธู้. ตึ๊ดหก่ ก. คือตึ๊ดล้อมไปหางใดหางบึ่ง. ตึ๊ดผกัว ก. อาอ่างในคิมที่ถิมอีก ตายอาเพาะคิม. ตึ๊ดใจ ก. คือธู้ใจ, คือเอาใจ.

ตะ น. ตาวัน; ล้ดป่างาพ้อกบึ่ง เป็นล้ดสี่ถิมกิมตากไม้ ผละล้ดน้อย มีตายผมอ คือ ตะอิ้ม, ตะผตา, ตะโข่า, ตะผี, ตะคือเอิา เป็นอิ้ม.

ผะ ๑. ก. เงิยตัวอิ้ม, เงิยอิ้ม, เอ้า, ผต่, อีกลา.

๒. น. ชื่อิ้มไม้ผมอบึ่ง เป็นอิ้มไม้ลมาดใหญ่ ตากเป็นพื้นบาางๆ ผม่ผู้กา.

ผ่ อ. ลงาดังผด "ผ้าอ้อางผ่"

ผัด ก. เอิาผล้อกัดเอิา เพื่อละน้อย, กิน, เล้นด้อยผล้อ

กิ ก. ถอยกับคืน, ถอยคืน, น. ทาง, ข่าย(ลิ้นโลก) ค้ำ, เพื่อ, เอลา.

ลิ้นทาง น. ทาง, ผมอทาง.

โข น. ลิ้นอาย (เบิ่ง ตุ๊ยา)

ถอม ๑. น. ตัางลี ตลี ลิ้นที่ปีกลิ้นเผิางหิละอางล้ดบางจำพอก ดำ ไก่ นิกยูง นาก เป็นอิ้ม, ล้ดไม้ชื่ถุบใส่ตากลอางวัมผ้ามออกไปหางหล้ำ เอิ้น ถวมลอาน.

๒. น. ล้ดลื่ถิมผมอบึ่ง ถิอคือตัม ผอลิมน้อยผละลั้มกล่าตัม.

ม. ก. อากามที่ตาชัวลงายาอ้อยคอามม่อมตลีลงาก ตากัม.

ถวมลอาน น. ชื่นิกผมอบึ่งมีถอมใหญ่ ล้ดกิมผางไม้อานกิกไม้ เอิ้นนิกถวมลอาน ตลี นิกใส่ถวมลอาน.

ถ่อม อ. เต๊ย, บ่ถ่วมมิ; บ่เต๊ยมิ.

ถูม อ. ผม่, ฝูอ (ถูมก้อย; ฝูอก้อย) ปะถูมกำ่า.

ตัม อ. ลั้ม, กุอเล้า; ตายดิงที่ยาอผล้อค่วยลั้มเล้า.

ถอม ก. ต ใช้กับคำ ต อ่า ถอมต, ตลิมคืนหาง-เก้า. ถอมต ก. อ่าอดิง.

ต้อม อ. ลั้ม, กุอ.

ตัม น. เครื่องใช้ลานด้อยออกผลางๆ ตลี ลอด เป็นชุ๊บ กิมยาอ ใช้ลั้งไก่ เบ้อ ตุ๊บ้อย เป็นอิ้ม, ก. เอิาข่าอัดลิา, เอิาข่ากับเล้ากัม.

ตาบ ก. เอิาลอางใส่ป่ายไม้ตานห้างลอางล้างผล้อพาไป, น. จำนอบลอางจะตาบได้ผต่ตายกล่าพ้อม, ลักลมะมามชงกลอางที่เป็นคู่พ้อมบได้ ดั่า คุตาบบึ่ง.

ติบ ก. จับยุ้มเล้า, จับจ่อางเล้าตากัมใต้ลอด, อ. ตุบ.

ติบติ อ. ยุ้มเล้าตากับเกือบจอด.

ติบ ๑. น. ไม้ตาเค่ากาไอ้ลิมบึ่ง ลำลิมบึ่ง ตลี ตาบไอ้, ก. บิบ ดั่า ติบอ้อย, เธ้อปากใช้ลิมงางดังตลีชุบ ลิมเล้าไปในปากเพาะเต้อ ตลี จ้อมปาก.

๒. น. พาชมะใส่ลอางชุบลื่ลุมยาอนิข่าอัด เธ้อล้อย ไม้ต่างๆ, ภาบบิบเอิาบ้าอ้อยลอะภาาภลำ ตลี เธ้อ ใช้ในข้ายลอะภาาภุบข้ายล้อยเค่องมีผมอบึ่งเช่า ชงกล่า ยี้อ ตลี โขงติบ.

ติบลุง น. เค่องหาใช้ตาบลุงบึ่นผล้อมิลุงช้องลำเกือลิ้น.

ชูบ ก. เอิาปากลอาบผล้อลิมเอิา (ปาใหญ่ชุบปาน้อย) เธ้อใช้ลอางที่พ้อชุ๊บลุบลิา (ชุบจ้อา)

ชุบ ก. ฉิดน้ำเล้าปากเพื่อตายๆ

ตัม ๑. น. ก้อมน้ำที่ถิกลิามาจากอากาภในเอลาฮินถิกเอิ้นตากตัม, ชื่ตากไม้ผมอบึ่งอิ้นเป็นเคือ ต่อยมาอจอมก้อย ลุกผล้อลิใลคือก้อมตากตัม.

๒. น. ชื่ผาผมอบึ่งอาล้อยกิมเลืออลอางล้อผละคั่น ถิอน้อย ถิอผาๆ ลิใลๆคือในตากตัมตลือก้อมน้ำที่ถิกลิา มา เอิ้นตากตัม.

ตะ น. ชื่นิกผมอบึ่งเป็นนิกตากิมในมน้ำจำพอกนิกเป้อ ถิอยาอผม่ไก่ ลิมลิมุมผก่.

ผะ ก. เอิาปากลอาบเอิาพื่อละน้อย (เป้อผะ) อ. มิลุงบ่ด้างคือเก้า, มิลุงาผตัว.

โข ก. เอิาลอางผลมชอ้าบอุ้มเอิาตลาย

ตอ ก. เอิาลอางผลมชอ้าบอุ้มเอิา, อากามตันใจไอๆ เพาะเมื่อย, ผล่มย่างไอจินชุดกำลัว, น. จำนอบ ลอางที่พ้อเอิาผลมห้างลอางอุ้มเอิาได้.

เติบ น. เต็้อม, บ่อบเป็นโกมเมินเล้าไป, บ่อบเงิางตั้ม ล้างมึ่ง.

กม ก. เอาของต้อยกว่าไม้แล้วขุ่ยกันขนลั่นไม้ไอ้.

ก้ม ก. ให้เงียบเสียง, บ่ให้เฮ้อเอาพื้นอกไอ้.

ขี้มพาม-ขี้มอ้ม-ขี้มอาม (อ่านอ่า ขี้มมะพาม....) น. ป่าบ้านอก, ป่าพาอยู่ทางเพื่อเอาปะเพอถิ่นเดิ้ง, ฮีกับก้อนอยู่ในเพื่อเวอถิ่นอยะ (ป.).

ขี้มอาอ-ขี้มเออ (อ่านอ่า ขี้มมะอาอ....) น. บ่วมผู้ขับพาอ คือป่าขี้มพาม (ป. ขี้มอาส)

ขุ้ม ก. ซักแผง.

ขุ้มผ้ม-ขุ้มแผง น. อ่าเพ่านะหาอเล้ำอยู่ให้ผ้มะอาจา หลื ปู่ขี้มะอาจาซักไอ้เบื้อเชื่อใจแล้วไว้ลอยในผ้มขุ้ยาม.

ขุ้ม. ก. ขุ้มเอ้า, ยุ้มเอ้า, อ. ทั้งหมด, ทั้งสิ้น, อ่าบ่อิให้คับอื่น, ให้อาคาอ่ากล่าค่าหลาย.

ขุ้ม ก. เอาสิ่งอันแต่นหาๆปีกสิ่งอื่นให้ลวมรอบ, ยุ้มเอ้า, ปีกลาง, ซักลา, ลวมพื้อถึง.

เต้ม น. เหล็กแหลมบ่างอาสัง ใช้ล่ำสัมแทง.

เตม น. หลาคา, ช้างพอหมื่นในละกุมช้าง ๑๐ ล่ำ ยอก ยงกล่า เตมะต้อถี (ป. เตม)

แต้ม ก. ม้าช้างอ้อยอาลากมต้อ.

แต้ม อ. อาลากมถีกไฟลอกเกือบไต้, ถีกช้อนหลายเกือบไต้, ช้อนหลาย.

ติ้ม ๑. น. ฮีช้างแขอมื่ๆ เกิดอามลอมในบ้าน มีพามกิน บ่มีพามกิน, แขงแขอมื่ๆกินใบช้างติ้ม เอิ้น แขงช้างติ้ม.

๒. ก. ลุกพื้นอี (พายเวิ้ลากมเล้ออาพามกิน อี๋ๆ ขุ้ม เอ้า ผ้มอ้ม) อ. ภู้มพื้น, มิดผ้า (น้อมติ้ม)

ตื้ม ก. เอาช้าแผมีกอิ, กลม, น. ฮีช้าแผแขอพ่าๆ มีติ้ม ใช้ล่ำสัมติ้มป้างกับคอามพาอ ยงก ช้าติ้ม.

ตวม ๑. อ. กิ้มต่างมื่ๆกิๆกับกับตั้ม.

๒. ก. ช้ก, แขง, อวอม, ช้กลา. ตวมช้ม ก. ช้กลา, ล้างลิม, ช้อมโหมไอ้.

ม. น. ฮีภ้อยแขอมื่ๆ เถิ้มภ้อยหลาย, ฮีช้าล่ำพายมื่ๆใช้ปะลิมอาหาม มีหลายแขอคือ: ตวมภะขุ้ม, ตวมบ้อ, ตวมใส้ขุ้ม, ตวมเพอ หลื ตวมช้ำ เป้นต้ม.

ต้วม ๑. น. ฮีต้มไม้แขอมื่ๆ ใช้เช้ผิอ่าไอ้.

๒. ก. ล้วม, แต่, อ้อม, เต้าแขม.

เติ้ม ก. หล้ๆ, กิม (บ่ไต้เติ้ม)

เต้ม อ. ขึ้มเขียม, ขึ้มเตี้ย, แผ่เอ้า, แข้ๆ.

ตา ๑. ก. อ้าปากเสียมออกเมื่อเอลาฟากลอม, อ.ย. ออกาากัน, เลิ่นกันฮู่.

๒. น. อากาอ, ผ้า (อากาอกากาอ)

ต่าอ น. เครื่องมือช้างไอ้ห่ำช้าย ใช้ ขอก เตล้กแตมกลืม กิไต้ และมีลายในพาม เมื่อคิมหลีล้มมาพามลายใย ขอก หลื ปืมจะลั่มไปถีกฮู่พาม.

ต้าอ ก. ฮื่นใจหลายแล้วละแอาอากามช้างใอ่างนึ่งออก, อ. น่อม, ก้า, แก่, แข้งหลาย.

ติ อ ก. ยาก, เมื่อย, อ่อม, ล้า.

ตี้ ก. เอามือจับลายหลือๆ หลื บ่วมจับแล้วพาไป, จับให้ต้วยแลนลิงมา, ยาก, ติ (ในตี้ตอเติ)

เตอ น. ร่วมเลิกฮู่ละต่างพุทา.

แต่อ อ. ท่ง.

แต้อ น. ผิดแขอนึ่งจำพอาท่ง มีติ ติลยางโป้น มีอิดนับๆตางๆ.

ท่งอ อ. บ่ลิดขึ้น, บ่เต้น, แผ่เอ้า, แข้ง.

<u>อักลอนนำ</u> ก -

กี ก. อากามล้อจำพอกคาย วิอ น้า เช้อด้งแอ้นเมื่อนับถินลี่ๆใอลี่ๆนึ่ง.

กิอะ ก. วิธียาคายช้องกาหุ่, อ. ลงๆคอามช้องกาหุ่.

เกิว อ. บ่ขุนยาน, โลกเอ้า, ต้า, เลข ๕ (๑.)

เก้ว น. กิก, ลาก, จุ้น, ลากล่อนเป้นจุ้นอ่ากิก.

กว้ ก. อ้าคอามคงอไอ้ในใจเพื่อแก้แค้น, อากามถิ้นไม้ใหงุ่อกินอากามก่อน หลื บ้างถิ้นไม้น้อยไอ้บ่ให้ใหงุ่ไอ้อามเอลา, บ้างไอ้, แพ้.

กว้เกืออ ก. จุกยยาบาอ, หล้างแก้แค้นฮู่.

กาก อ. ลงๆช้องให้ล้าๆลองเด็ก.

เกาก อ. ลงๆหาช้องเอลาถีกเพ้น.

กอก อ. ลาอ (ใช้ล่ำสัมติ)

เกือก ม. เยอาบเมื้องเหิๆ.

กว้า ก. ปั้นไป, ผิก, ให้ตาย, ผิกให้ตาย, กิๆ.

เกว้า อ. ลงๆหาช้อง.

กาย อ. ปั้นลิ้น, เงิย, แจ้า, ลอ่าๆ (เดือนกาย)

กุ้ยา อ. ลงๆช้องไต้ (ไต้กุ้ยา)

ໂຫ້ຍ ก. ฉีก, ฉะฉีก, ตากบ่อยๆฉีกจิ.

ห้วย ก. ฉีกจิกบ่อยๆ.

หาย ก. ตาย, ดิ, ตื่นไหล, ฉีก.

หายหก่อน ก. ตื่นไหล.

แหกตา ก. กินตันย่างบี้.

โหง ว. ชื่อ้องบอบี้วิถีกี้ลุงแต่ลายาอ, ก. ตายดิ ไปนาแต่ลอบตาย, ไกลไปนา.

เหงัน ว. ล้อถิ่นแขวบี้ปู่ว่า มีหลายแขว คือ: เหงันฉิ่น เหงันแต, เหงันคือเลิา เหงันหางก่าน เป็นฉิ่น (ตะ กิอา)

แหงน ก. เงยหัวขึ้น.

หูบ ก. หูบ "คิงคานเก้ำเขาอนเงยหูบ ลาลาวกุ้งอกิไม้ลาวเลิน" (ลินไซ)

ห้าว ๒. ลุงแขอ้อง, ลากบหิกลา เอ้าอ่า หาว-ห้าวอ่า

แหง้อ อ. บิดไป, แอกล.

หุะ อ. บ่กุ้งๆ, ลากบเป็นลาๆด้อยล้าถ้ลากลถิ่นิ้น.

หุ้า ว. พืชพลกเกิดลานพื้นอินไบเป็นถ้นชื่ มีหลาย-แขว อ้ำ หุ้าคา, หุ้าแต่ก, หุ้าป้อๆ เป็นฉิ้น.

หุ่ อ. ล้ลนะถิ่เอ้า, บ่กุ้งๆ.

หุ้ อ. ฉิ้นหุ้เอ้า.

แหงะ อ. อากาบหิ่ขุ้อยฉิ้นเป็นแลๆๆ, บ่ม่อน.

แหง อ. แหงะ.

แห่ ก. เอิาลอๆเป็นถ้น ถิ่ ลอๆบ้อยลอดเอ้าไปในรู, เอิาไม้ยาอๆลาๆเอ้าไปในถ้ำนิก, อ. ยาก, เฮ้อให้ตื่นถิอ.

แหง้ ก. ขู้ ถิ่ ขูกให้ย้าย, หุ้บเอ้าบ่อบลอๆขู้ตื่น, ถ้น ให้หุ้บย้าย, ยาอ, แต่ๆ.

หุ้ ก. เฮ้อให้ฉิ้นเอ้า, อ. ฉิ้น, แคบ.

เหื่อ ว. อาหาน, ลอๆกิน, ลอๆฉิ้ให้ฉ้อกิน.

เหื้อ ว. แลอ้ำลอๆ, แลอลากและไม้หุ้ไว้ลานเถิ้นบ้าน.

หุ่อๆ อ. ลากบลังอิๆลอๆคินถิ่ฉิ้ดหุ้ไฮมกันหลายๆ.

ใหม่ อ. บ่ม้อย, กิลำบากบ่อย.

ใหว้ ว. ชื่อกี้เอิาต่านปากม้า ในแลาลี่จิ้นฉิ้นชื่อกบั้นอิๆให้ม้าแต่ม.

เหิา ก. เกิา, บ่ชื่น.

หุ้ ก. ลิ้นใส่กัน, คินใต้เอ้ากัน.

หุ้ ก. ใช้แฮ้อบิอให้แขหลก.

หุก อ. ลากบถิ้นไปนา.

หุ่ก อ. ลากบถิ้นไปนา.

หุ้า ล. ฉันไอ, ลิๆไอ, อ. ลิๆไอ.

หุ้า ก. เถิลบิอาอกให้เพิ้นแฮ้อ, ว. แฮ้อที่ไฟลิบบ่อบกา เถิ้น แฮ้อหุ้า.

หุ้า ก. ละแขๆลากบกำชาย, ห่ลิมให้ลิ้ๆฉันลิ้นเพื่อกำชาย (ล่าฉันฉ้อ ลิๆ แขอ แลอ เป็นถิ่น)

หุลา อ. ริกิอเอ้า, ภูอ (ล่าฉันลิ)

หุ่ย อ. มิลิมยาอลากลา, มิลิมอิกและยาอ.

เหุ้อย อ. ฉ้ลบะลอๆลิมยาอพิ่บ่ไอ้เก้ำและป่อยให้ล่าบลา เถิ้น ลิมเหุ้อย, ก. ป่อยลิมให้ล่าบลา.

เหุ้อยลิม ก. แก้ลิมเก้ำบิยาอกให้ป่อบลาๆหาๆถ้ว.

หุ่อๆ อ. ลากบฉิ้น, ฉิ้นไปเป็นละยะ ลิๆ ลุงๆอบฉิ้นอิน.

หุ้น อ. เถิ้ย, หุ้, ห่าใจ, ฉิใจที่เป็นย่างนั้น(ในหาๆจ๋อ)

หุ้น ก. ลิ้นไอ้, ฉิ้นให้ฉิ้น.

หุ้น ก. เฮ้อให้ฉ้ำค่อยๆไหลออกหาๆหมาๆบละ.

เหุ้น ก. หุ้น.

โหุ้น ก. โยนไป, เฮ้อให้ไกลไปนา, เฮ้อลาๆที่แลอนผู้ ○ ให้ไกล.

หุลน อ. กะหุลน, เฉ้นถิ, เหลือแลๆ.

หุลนหุ้ อ. ลากบกลอเอิกผู้ ถิ ลอลิๆไถลิๆนิๆไอ้กัน เถิก "หุลนหุ้อุ้นเพ้าถ้าแต่นา"

หุ้ลน อ. ล้ลน, ไก้ไปหาๆนิๆ, ช้ๆ.

หุ้บ ก. ย้ายๆกิ่เถิ่น, ย้าย.

หุาบ อ. บ่ถ่ลย, ฉ้นหุาย, บ่ลุพาย.

หุ้บ ก. เฮ้อให้ถ้อกันโดยเอิาเฉ้นหาๆช้อยไถ้ถ้อยเฉ้น ย้ายหลิใจ เป็นถ้น.

หุาน อ. ฉุ้, อลก, เลีย (บ่กินหุาน, บ่ไปหุาน.)

หุ้าน อ. เคีย, ล้ๆ, หมั่นแก่ ก. เคียไถ้.

หุุน ก. เอิา เฉ้นนิหลิเฉ้นถินห้าถ้นี้อหุกเอ้าพ้อมกันหลิ ลอนเอิาลิๆไอลิๆนิๆ.

หุ่น ว. จุ้น, ลุน, หลอ, ลุ่.

หุ้น ก. ลุ้นเอ้า, แฉ่นถ้อนเอ้าเป็นลุ่.

ฒตงฒ อ. เป็นตง่อม, ตง่อม.

ตงั้น ก. เอาถีนยงยตีงฒัดเต็กลิง, ฆุบให้ต่อนลิง, บังคับให้ต่อนลิง.

ตง่อม น. หอด, หมั้นอยๆ, ดอนบื้างๆ.

ตงอม ก. เอาบื้อมือทั้งตัวบื้อบายเอิง.

ตง้วอ อ. เป็นจวอ, พิดนอน หลื นั่ง เตลือฒล่ภาภล่งอ ฒังหางใน.

ฒา อ. บ่นาง, ถือหลาย, หลาย.

ฒ้า ๑. น. ล่อนลวงหิดตั้งฒอถีนฒิดำนภิงกับล้ามกับหาง หลังลิงเถิงคาง, ล่อนภิงล้ามกับหางหลัง, ลยฺ, คาอ, ยาม (ฒ้าฒล้า), ล่อน, ย่าย (ฒ้าเป็น, ฒ้าน้อย, ฒ้าใหง่). ฒ้าภาภ น. เคื่องบังที่สุบใส่ฒ้าเพื่อบ่ให้เป็นฒ้าฒม้. ฒ้าโลม น. ฒ้าภาภ, ฒ้าปอมที่เอาสุบใส่ฒ้า. ฒ้าถิ น. ชื่อตัดฒมอบื้างดอภสิลาอมิอฒละมื่นคือด้างจิอ ตัดด้างจิอ ภ่อ. ฒ้าฒา น. ฒล้อลวงเหล็มที่ยู่ปากล้ามเพิง มิลักลนะฒหลมฒละยาอภล่าสุ เอิ้น ฒล้อฒ้าๆ หลื ฒล้อหากๆ. ฒ้าจื่อ น. ฒ้าเรือนเป็นธุบ △ ดั่งนี้ ดั้งฒ่ บ่อมฒปมลิงมาตาชายคาห้างลวง. ฒ้าล้วม อ. คอบ ๆะอายฒอบ่ย้อาย, บ่อาย. ฒ้าอ่าว อ. ป่องฝุ่ม. (ถ.) ฒ้าที่ น. องที่คอมเธ้อ, ภิดภามที่หว้า. ฒ้าบาม น. ฒ้าที่ละฒดๆอากาบถิใจ"ขี้สุฒ้าบาม ขี้ผ่านฒ้าต่งอ" ฒ้าบ้อ น. ฒ้านาลิภาที่มีเลบอภโบๆ นาที. ฒ้าภ น. ภ้อมถีนใตงที่ดั้งชันขึ้นเป็นฒ้า. ฒ้าภภ น. ล่อนเหิงลวงฒ้าดั้งฒอที่อื้นไป. ฒ้าฒุภ น. ล่อนลวงเรือนที่ปุภถื่อวภนาหางฒ้า. ฒ้าไม้ น. อีที่ไล่เลภให้สู้จักๆ้นอมไม้อ่า มิจักฒม้ด, เคื่องยิง ลักเธ้อด้อยไม้มีคัม ฒละ ถิอฒม่ฒ้าเธ้อเป็นธ่อๆเลิาสุภใส่ธ่างยิงไป. ฒ้าฒอด น. ฒ้ามีลายเป็นกะบ่องกะฒม่ๆ, ฒ้าลายเป็นธุเป็นธ้อๆ. ฒ้าลาย น. ฒ้านอด, ฒ้าที่ดีธอยฒป้อตลาย.

๒. น. เคื่องยิงลักเธ้อด้อยไม้ ตลัก, ทอๆ มิตลายฒยอ คือ ๑/ ฒ้าทะบุ หลื ฒ้าทื้น มิคับยาวใส่ลายใช้ลูภเธ้อด้อยไม้ตลือตลัก ลูภยาว เอลายิงใช้ลูภพาดใส่คับเวิามือล้ายภำฒมไอ้ มิลอาจับลั้นลูภดับใส่ลายฒล้อถึาบ้าอมาจื่าอาๆไป. ๔/ ฒ้าภะถุบ ลือกับ ฒ้าทะบุ ฒมิลอาๆลาย ถักต้องไอ้ภาๆเป็นบ่อมใส่ลูภ ลูภใช้ป้อมถีนมินๆ ม/ ฒ้าไม้ หลื ฒ้าเก้าเธ้อด้อยไม้ ล่อมฒม่ฒ้าเธ้อเป็นธ่อๆ เจาะคับใส่หางหิอ หางลั้นมิไภลำลับสั้นลาย.

ฒ้าฒ้อๆ น. ลูภฒ้าไม้เอิาๆยาๆฒ้อๆฒมั้นปาย ลำลับยิงให้อายๆาย.

ฒิ ก. ไปให้พั้น, ห่าย, ไปให้พั้นจากวันๆลาย.

ฒิ้ ๑. น. เงิน หลื สิ่งลองที่ใช้ๆื่นเอิาไปใช้ฒล้อย้างบื้ ทันเอิามาคืนใต้, บุนคุนที่จะๆ้อๆดอบฒอน.

๒. ล. เป็นคำใช้ฒอบบามที่ยู่ใก้ (มาพี้ นั่งพี้)

ฒุ น. สัดสื่ถีนถิอน้อยๆในจำพอภถีนมีน มิตลายฒยอ คือ ฒุยุภ, ฒุฒอๆ, ฒุฒ้องลาอ, ฒุชิๆ เป็นถั้น.

ฒฒ ๑. น. ผืดฒมอบื้างเกิดในพอๆตลือบื้างๆ สิลาอาใช้เป็นอาตามปะเพดตัภได้.

๒. ภ. ชี้ช่องหาๆ, บอภหาๆใต้, ใช้ว่า ฒฒะ ภิมิ

ฒ่ อ. ฒ่.

โฒ อ. ลอดขึ้น, โฒ.

ฒอะ อ. ฒิ, นิ.

ฒิ อ. นิ.

ฒิ่ น. ผืดที่ปิๆจากตว้า, ถิอ หลื ใน เมื่อย้างอ่อนเชื้อฒมอ. ฒิ่ไม้ น. ฒิ่ที่เกิดจากถั้นไม้ป่อๆ ฒิ่ไ กว่า. ฒิ่ไม้ น. พยาดเปื่อยเป็นจุ้นลอดออกตาม ช่าถิน.

เฒือ น. เบื้องภิงกับล้ามกับใต้, อ. เหิๆ, บิน.

ฒือ อ. ลับบินกัน, คินเล้ากัน.

ฒั้ว น. นาๆ, นาๆลาอ.

ฒำ อ. เป็นคำธงภลายที่บ่พั้นตอนฒละมีชิ้นบ่อนคำใหง่ขึ้น อ่า คอายฒำ, พิตลาย.

ฒำใจ ภ. ลินใจ (ฒายไปหาๆบ่ถิ)

ฒัภ อ. ลักลมะภิงล้ามกับเบิา, บ่าๆย, ยาภ. ฒักฒพั้น อ. ฒั้นฒ่งๆ, บ่ดอย, บ่ถิม.

เฒ็ภ ภ. ลิ้นลิๆ, เฒ็นไอ้, ฒงั้ไอ้, ฒงั้ลิๆ.

ฒอภ ๑. น. ชื่ตัวฒมอบื้ๆ ในมิน สิลงอ เอิ้น ตัวฒอภ.

๒. น. ชื่ฒ้าลองๆอิที่ในขึ้นเป็นก้อมยู่บ่อนคื่อื่ลับหลั้ๆ, อ. ใน, ลอด.

เฒือภ ภ. เอิาเงินลิๆกันลองอื่ลองๆในภามพะมันในเอลา

ซื่อเองบ่ได้ยินเจ้านี้.

ขอภ อ. บ่ได้ยิน (ใช้ลักษณะอาการ ๒ อย่าง)

ขัง ๑. น. ล้อมรอบร่างกายสัตว์หรือสิ่งของไว้, ปิดกั้นไว้ไม่ให้ออกไปได้.

๒. น. ชื่อไม้ "เม็ดขนุนขังเจ๊กขนุนเหม็นบ่อย" มะละกอ Nangka เรียกเลียนอีกอย่างว่าขนุนขัง.

๓. น. มะโหดชนิดหนึ่งมีหนูอยู่ในฝักยาว ๆ ต่างถั่วฝักเดียวใส่เมล็ดหนูอยู่ในฝักตัว.

ขังลี้ น. เครื่องมือใช้สำหรับขนของเข้าออก.

ขั่ว น. เอาบั้นหรือสิ่งของอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้มีของมาก หรือรู้เพื่อเข้า.

ขั้ว ก. ยกให้คนอื่นเข้า, ญาติทางฝ่ายให้คนอื่นเข้อ หรือไป.

ขั้ว ก. เข้าให้สุกถ้วยอาหารน้ำข้น.

ขั้ว ก. อีก.

ขาง ๑. น. ว่านน้อยหนึ่งอย่างกลิ่นหรือว่าใบ.

๒. อ. ข่าย, เปิด, บ่มใจ, ขางใจ อ. อีกด้าน. ขางอ่า อ. อีกด้าน. ขางข่าย อ. เปิดข่าย, บ่มใจ.

โขั้ว อ. อย่างนี้บ่ถูกกัน.

ขาง ๑. น. ของน้ำใหญ่ที่มีความหวานหรือความบ่า.

๒. น. น้ำเลือดเน่าที่เป็นสีอาจๆ มีน้ำบางๆ.

ข่อง อ. อย่างถ้วยบ้าง.

ข้อง น. ชื่อต้นไม้ขนาดกลางเป็นยาพิษ มี ๒ ชนิด ชนิดหนึ่งเป็นต้นไม้ขนาดใหญ่ ยางมีพิษตาย ชนิดหนึ่งนั้นเป็นเครือล้มคือเถาวัลย์.

ขงง น. ตัวเป็นกิ่งใส่อาหารมีฝาในคล้องสัตว์ จำพวก นก ไก่ เป็ด.

ขงง ก. บิดขั้นไปมา, บิดขั้นให้เสียกัน.

ข่อง ก. ดึงไว้แต่ครั้งๆ, เช็ดให้ผู้, ถอน, หงอ, ค้ำไว้ให้ยืน.

ข้อง น. เครื่องทำเอาสัตว์น้อยตั้งหมู่เป็นฉิ้น เช็ดอัดบั้งไม้ผิดกันและมีสายเชือกหรือวัสดุคล้องสัตว์ตอนมันมาถึก.

ขาย น. ว่าข้างๆ.

ข่าย ก. เปิด, ถึ้น, เผื่อ, บ่มใจ. ขายขาง ก. เปิด, บ่มใจ.

ข้าย อ. ผิดจากไป, ผิดกาล.

ขอ-ขอ-ข้อย อ. บ่ตลอด.

ค่อย ก. เมื่อย, ติดเกี่ยวแรง.

ข่อย ๑. น. ชื่อต้นไม้, ใบไม้, ลักษณะงานเป็นอย่างที่มีรูปเหมือนใบไม้ว่า ข่อย ตั้ง คุณอย่างข่อย โดยวิธีข่อย.

๒. น. ชื่อโรคอย่างหนึ่งมีอาการฝีขึ้นตามตัว ส่วนว่า ข่อยตั้ง ข่อยขยายบาน, ข่อยตาบใหญ่, ข่อยลึกลา เป็นต้น, ชื่อจำนวนเลขโดยว่าส่วนว่า ยี่ข่อย หรือ จำนวนข่อย ว่า ๑๐, ๒๐ ขึ้นไป ส่วนว่า ยี่สิบ ยี่ร้อย ฯลฯ

ขาว น. ชื่อไม้หนึ่งๆ เป็นพวกไม้พุ่ม ใบเป็นอิน ที่ลือ ใช้เลี้ยงครั่ง.

ขาว น. ชื่อที่เกิดขึ้นตามตะเข็บ, ตามที่เป็นเส้นยาวขึ้นตามร่างกาย เป็นต้น ปาก, หน้า, หู เรียกตามลักษณะว่าลักษณะเรียกชื่อนั้นๆ.

ขั้ว น. ส่วนที่ต่อกับผลไม้ว่า ขั้ว หรือที่เป็นขั้ว

ขาว อ. ชื่อเรียกผู้ชายที่ยังไม่ได้แต่งงานว่า "พ่อหนุ่มเนื้อน้อยอ่อนอ้อนหัด ข้างหลังมีใครสอนเจ้า" (เพลง)

ขุม ก. ขุม, ของ.

ขั้น อ. เต็ม, บั้ง, คับ, บ่หลุม.

ขอบ น. ชื่อน้อยๆ จำพวกหนึ่งเป็นสัตว์มีปีกบิน เกิดอยู่ในรูดเมา ส่วนตายเกิดจากไข่ของมันเอง.

ขาบ ก. ขี้เถ้า.

ขีบ ก. บีบเข้าข้อยของเป็นว่าน ตั้ง ว่านขี้ ว่านกาบหมาก เป็นต้น.

ขั้น ก. ยงยิง, เอาลั่นถือปากยงยังไล่, ตัดให้ขาด, ห้าม, ยงอ, เอ้ายงอ. ขั้นขาย ก. เอาลั่นตัวบุกที่ขั้นเข้าเป็นอุดอยู่ในตัวชื่อนเช็ดออกด้านหลัง.

ขาย น. เครื่องหลักของเป็นต้น รูปร่างคม, ส่วนหัวรูปร่างขนานกันอยู่เบื้องขึ้นและอ่อนลงไป ตั้ง ขายขิด เป็นต้น

ก. เอาของเป็นแนวๆ ขนานกันไปให้ตรงยิ่ง, ยงของเป็นแนวขึ้นขนานกันอยู่ว่า ขาย ตั้ง ขายขุ เป็นต้น.

ขาม น. ชื่อต้นไม้ขนาดกลางและลำต้นของไม้ต่างๆ.

ตาบอีแรด ป. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่งมีดอกสีขาว ใบสีขาว มีหนาม ที่

ตาบสอง ป. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง มีดอกเป็นเครือใหญ่ มีหนาม ผล

มีนสีละสีแดง.

ตุ่ม อ. บึ้งขึ้น, บวม, ขาด. ตุ่มตอม ป. ขาดขาด.

ตุ่ม ป. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง.

ตาด อ. รู้เมื่อเสียตาย, เสียตาย.

ตัด ป. ผลไม้ชนิดหนึ่งเป็นก้อนสีขาวอยู่ในผิวเหลือง.

ตาย อ. ดับขาดลง, เป็นอาการที่ดิ้นได้, ตั้น.

ตาย ก. ให้ล้อม, ให้ได้ตามประสงค์, สอน.

ตาย ป. ชนิดหนึ่งอยู่ในน้ำ, ชนิดหนึ่งน้ำ.

ตา ป. ลักษณะชนิดหนึ่ง เป็นสัตว์เลี้ยงลูก ตัวเมีย ที่.

ตาขาว ป. ตาบ่าชนิดหนึ่ง มักอยู่ตามป่าเป็นหมู่ หากเป็นฝูง

มีนตาย.

ตาใน ป. ตาบ่าชนิดหนึ่งเล็กน้อย มีนหางยาว อยู่เป็นหมู่ ที่ใน

ก้นสัด.

ตานัย ป. ไม้เครือชนิดหนึ่งใบเป็นมัน เถาใช้ทำในน้ำ น้ำ

นั้นสีแดงเข้ม ใช้เป็นอาหารได้ (ตีนัย ก็ว่า)

ตาม ก. ชนน้ำไปข้างหน้า (ตามเรือ)

ตัว อ. งาน, สูง "ไม้ลำนี้ยาวตัวสูง ยูงคำนวนบ่ถ้วน"

(เหนือ)

ตี ป. ลักษณะชนิดหนึ่ง เป็นสัตว์มีน มีหางสั้นงอนไม่ใช่

สองตีน ตีนหน้าและตีนหลังมีนิ้วข้างละห้านิ้ว.

ตี ๑. ป. ตีนเรือ เรือเป็นเสียงแล้วออกให้ตรง (๑.)

๒. ป. ลายสีมีนรูปต่างๆ เรียกอีกชื่อเถาบีมัดใช้

เป็นลายไม้ที่สองใช้ สองอย่างกับลายสีมีนการมัดไม้สลับกัน; ลายที่ภาคนี้ ต่างจากเถาสองใช้ต่างกันนาคำ ที่ ที่ ลายที่ มีรูปลายหมอ ตั้ง ที่ ที่ นาก เป็นต้น.

ม. ป. หางหมูชนิดหนึ่งมีสีดำ มักอยู่ตามคิน เรียกว่า หางตี.

๑. ป. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่งมีนและใบมีหางมี

ตี ป. ถ่านสีอ่อนใส่ที่เรียงเรียงตัดอาใช้ตีสะอย่อ ใช้ปิงปิน หรือ เรียกเป็นไฟ เป็นต้น, อ. อำ. ตีเกลือ ป. ตีสี-เหลืองได้จากฝางอยู่ใน (คำนี้ตีลอบมาจาก เถาใน นั้นเอง)

ตุ ป. สัตว์ตีนหางยาวกลางแข็งแรง เป็นสัตว์ปีก มีนสีน้ำ

กับ ก. ตุ่ม ป. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่งมีนและใบมีหางมี

ป. คางคิดชนิดหนึ่งมีนสีน้ำตาล เป็นพิษ ตุ่มตาย ป. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่งมีนสีน้ำตาล

ตากกั๊ว น. ภัาชีปิ๋ได้ตลิกไปดาวิปะให้ถอกแก่เป็นเล้า ฮูงก็ตึก เล้าตากกั๊ว.

ตากเกี๊ยว น. ชื่ภาบตลิ้นลวางด้ำย่างบึ้ง ใช้ก้อนติ่นน้อยหลิ ต่วกตวย ๑ หลิ ๗ ม่อยโยนลิ้น แล้วเก็บเอิาเพื่อ ตึก ละม่อย.

ตากละกา น. เคื่องตลิ้นภาบพะบันแบอบึ้ง ใช้ลูกบางลหอดอิาง แล้วย้ายถือละกาดาบแล้นในลูกบางลก์ (พะมิบ - บางลก)

ตากเลือกิบลู น. ภาบตลิ้นแบอบึ้ง แล่นแป้นเป็นดาๆ มิ ๑๙ ดา ลิบบุดใช้มือเลือ ๑ ถือ มิลู ๑๙ ถือ แล้วจับย้ายไป บาเพื่าแล่นแป้นที่เป็นดาๆนั้น.

ตากลิบใด น. เตลัก หลิ ลาๆตล่ำเป็นชูบเป่าๆปายแตลมคินใช้ ใดบา.

ตากแผน น. เคื่องใช้แบอบึ้งเธ็อเป็นต่อยมินาๆที่ดาๆกับล้ำย ไล่กันเป็นพวๆ ใช้เป็นละแผนมับในเอลาพาอะยบา (ตากขูบแผน ก็อ่า)

ตัวถือเลื่า น. ขูกถือเลื่า.

ตาแปบ น. ถิบไม้แบอบึ้งลิ้นเป็นเก็บต่อยน้อยละละแผนใช้ เป็นตัก, ชื่ปาแบอบึ้งถือแผนศีตากแปบ เป็นปาตาก แปบ, ชื่กะบอบบึ้งใช้ที่ขัดเป็นเล้นยาด แลละแผน เป็น กะบอนตากแปบ.

ตมิกใด- น. ผ้ด หลิ แก่นไม้เคือแบอบึ้ง ผ้ดน้อยมิน มิ ถิดเด้อล้อม ใช้ปะลิมดาๆกบ.

กต้ัน น. ก้อนบ้ำป็นที่ถึกลิงบาย้ำบึ่เปื่อย.

กแผ่า น. ไม้เคือแบอบึ้งลิ้นเป็นพุ่น ๆ ลอยเกิดจากกต้ำ ใช้เธื่อๆ.

กลิ้น น. ตากไม้แบอบึ้งถือ่าเป็นลวางต้ำคูนพา ให้ดายูลิ้น ลิ้น.

ตากถึด น. เคื่องเป็า ให้ลิ้นยาลูงๆดังถึด

"ตากหลิ้น น. เคื่องเด้ เธื่อด้อย ดำ้น ตวา คำ ชูบกินลำ ลิ้นล้อยใล่เคำๆถิ.

ตากชุก น. ภาบตลิ้นพะบันฝ่างบึ้ง ย้ายเพื่าแป้น มิดา ๘๑ ดา โตตากชุกแย่างเป็น ๑ ต่ายาบึ้งามิชูบสุ่มึ่งเป็น ๔๒ มิเลขาลวางคิบ ม้ายวางใด เธื่อลวางลำ ละ ตาดเล้าลวาง พิมละตาบ ๘๑.

ติก อ. ดำ.

๑. อ. ดำ, ลือำ.

๑. น. บ้ำใช้ลูงเพื่าลิ, ชื่ปาพะเลยกบึ้ง มิถิ้งบ้ำลิ ดำะำลิ้นเป็าออกป้วงกันโอ เป็น ปาตึก.

น. ลวางที่เอิาในดวงต่เล้า เอิาลิ้นดวงมาขูบไอ้ เพื่าแล้วเอิาไม้คีาไอ้ เป็นอ่า ตึก, ก. เอิาลวาง ที่เป็นตึกดั่งนั้น หลิ ลึๆเป็นงาตาบใล่ไอ้ในเพื่า หลิถ่านไฟเพื่อให้ลุก, ลิ้, ลิ้ยู่, ยู่ในบ่วนวิบเล้า.

โตกโลก อ. โล้ย, ป้นเป็น.

ตอก น. ดายบ้ำที่เต้นเป็นคอ้นลาวมือยู่ดวนดาๆกาดในละดูพาด, อ. ลิมิดาๆลิ้นๆ.

ตอก น. เคื่องขูบใล่ถือมิชูบอ่างๆ เพื่อเป็นเคื่องเด้ หลิกับแดดเป็น.

ตั้ง อ. ก้าดต้น, เอิาใจใล่, เกือบจะแต้ๆ.

ตาๆ ก. เปิด, ขาย.

เต้ง น. ชื่ภาบลิงพะบันย่างบึ้งในภาบตลิ้นถือ (๑)

โต้ง ก. อิ, เอิาค้อนใหญ่าอิ, น. บ่อนเป็นโป้งกล้าๆ, บิอิดอม.

ตอๆ อ. เล้า, มิด.

ต่อๆ อ. ลูงค้าบ้อยอ้ๆ.

ต้อๆ น. บ่อนตลูดลิๆเป็นเอิาบ้อยๆ, บ่อนยู่.

ต้งๆ น. ถิ้นไม้แบอบึ้งใช้ในภาบวิมคิดังดวาก, ชื่อาภาบ แบอบึ้งใช้ลดาดล่างกิบปะลิมกัน แดถ้องมิลดา ล่าด ลิ้น เด้ แลละ เค้น แลละ ล่อนตาดแบ่นใบ หลิมากไม้.

เหลี่ย น. ล่องบ้ำน้อยๆที่เธื่อไอ้ใช้น้ำไหลเล้ามาหลิไหล ดอก.

ตอๆ น. ล่าแบอบึ้งบิ้นลาย ปากอม ใช้ลำลิ้นใล่ปา.

ตาย น. ชัาลิเคน หลิ เภาะโอ, ก. ปะลิๆ, คาดละเม ภะ, ภำนิด, เธื่อลิๆ ใดลิๆบึ้งเพื่อบ่ให้ลิ้ม หลิ ให้เต้น ร่าย, บอก.

ตายเตด ก. ลูงเตดการบ่างๆที่เกิดลิ้นไอ้, น. คำดะพิ บายลิ้ม.

ต้าย น. คิบที่ลิดหลิเบ้งดายจาก ชุดายล่า ต้าย ดาๆ อ่า แม่ต้าย.

ตอย น. ลิบที่ลู่ในอ้อมแอ้นลวางลั้น.

เตี่ย น. ตอก, บ้ำตอก.

ตือย ๑. น. สิใหญ่ ตสิ สิคอาย แต่กับตือยอ่างกับแอ่ตือยมีสินดิก และสินธีมปากกับสินผัวเอิกเป็นสีดาอ ส่อนสิเป็นสีน้ำอาน.

๒. น. น้ำตอก.

ต้อย น. ชื่ไม้แยอบื้างเป็นไม้เคือ เป็อกเป็นปีสั้น ม่อยน้อย แม่นไม้เป็อกนั้น.

ตัด ๑. น. แยางแยองบื้างอันน้อยสิดำเต็นไก สินคันนักหุ่นำตา.

๒. ก. กำปั้น.

ตาอ น. ไม้ลำสันช้อยปาย เป็นไม้ตาอ, อ. เกือบาะแตัง, อากให้เกือบแตัง.

ตุกติอ อ. อาการหินตอยในจิอใจ.

ติอ ก. ตั้ง, บีบี, ตุอ.

ตื่อ ก. ติอ.

ตื่อต น. ตันไม้แยอบื้างอกเป็นชุ่ สิลาอ กินตอน.

๒. ก. ปะสม, ปิน (ใช้ในการเสือกอาตาย ตั้งพ้าเล้าเตื่อกมัน)

ตื่อตอ' น. ตันไม้แยอบื้างเป็นตันไม้แยวางน้อยลำแลางใบน้อยแลาง.

ตอต น. ตุ่, จุ้น, ตอก.

ตุ้น ๑. น. มาตอาเงินหลือเงินอาที่กับตยงนหลือกิน (ใช้ปู่ทางพากเตื่อ)

๒. น. ตันไม้แยอบื้าง.

ม. อ. บีนุก (ใช้ตยงกลินหมันปู่แล้วแต่บีนุก)

ตั้น อ. บีต้าน, เตื่อองกากนหลีงะชื่อในทางบีบี้ยุอย่วม.

ตั้น อ. บีลาอ่าย, หินปู่ไต้เตา, ชนันแย่, หิน.

ตาน อ. ไต้หลาย, นิลาบหลาย, ไต้ปี, ไต้ลาบหลี.

ตื่น อ. นี่, บ่างอ, ในย่อมเกือยอิก.

ตีนบ่างอ (ปตาอ) น.ก. ชื่ปุ่น, ตัวหลือเอ็าไต้ผังชื่อย่างลาง ปู่วัน.

ตึ้น ก. เอ็าไม้ง่ามหลือไม้ต้าอคิบแล้วบีอในบีบางาไต้ลาอ

ตื่น อ. มืน.

ตื้น ๑. น. อำแหน่งบันอาลักลองต้าอาตุกากยบุอางบอ้ากอ้าแลงลิงมา.

๒. น. จำนอน ๑๐ พัน, เลา ๑๐๐๐๐, น้ำหนักลาอตาปี้นี ๑๐ ชั่งหลือกับ ๑๕ กิโลกลัม.

ถือ น. อำแหน่งข้าลาชุกากชั้นตู่ใหญ่ ในก้างบอ้อุสะสิมอางแยบยุอาง อยก และอาพื้นตัว.

ถุ้น น. แยางแยองบื้างอ่อนอ้อยๆที่เผ้อชาย สิบคัน.

ถูบ ก. ถอางไอ้, ถูลื้น, ค้างไอ้, ค้างสุบ.

ถัน ก. ไอ้ลับกันบีอิ, อ. กันบีอิ, กิงกันกันตอน.

ถัน น. ล้วต้อนแยอบื้าง ถิอยมาอเพื้น สินแลางใหญ่แตลมอาอยมาอคินบื้าง.

ถัน ก. ลื้น (เผื่าง ลื้น)

ถิ่น อ. สิลาอบันอำ, สิเล้า, ก. เล้า.

ถั้น ก. เอ็าหิอถุอเล้า หลือ อถก.

ถอน น. เตื่องอำลับอางหิในเอลานอน หลือ ชาวสื่างในๆให้ลุงลื้น.

เถือน อ. ย่างอยกัน, ติ, บี่ต่าง.

ถีบ อ. มิอ้างลื้นลิง, อยงเอ็าลาวคินเผังอ้า.

ถุบ ก. ถุเล้าลิงและกั้นหิให้ทุ้นและทุ้ลาแลนไต้ลาๆ และเอิกบ่ให้ทุ้น.

ถอบ ก. ชุบลิงให้ต้าๆและเอิกทุ้นแล้ยงแลนลาอถก

ถอบ ก. ถอบ (แต่ใช้กับยัอ หลือ คินน้อยๆ)

ถอบ ก. ชุบ.

ถอบ ก. กลียาเอ็าลาตบใส่ปากพื้อละตลายๆและไอ.

ชุ้น อ. ปุ้น, มิปายบี่แตลม, อุ้.

ถอนที่ อ. มิผ้าเล้าโลก.

ถยงน น. เงิน, เงินลา, (ป. ลิลันยะ)

ถลา ๑. น. เตื่องเล็นย่าย หลือ ไพ (ไน ภิยงก)

๒. น. นาอาแยกชิ้กับ ๑ ผัด หลือ ป ลิบตลอๆ.

ถล่า อ. ถลุดลิง, อาๆ, ลิลาลมีโลกลี.

ถล้า น. โลก, แลนดิน, อ. ลุน, นายถล้า.

ถลิ. ลับ. เป็นคำบอกคอามให้กำบิดเอ็า ตั้ๆ ไปหลือบ่ไ

(อ. ลิ)

ถลุ ก. ไถลอก. ถลุลุ ก. ลุกลอกกำล่อนถ้อนกำบิด.

ถลุนลื้น อ. ไถลอกตลาย, ไปหลือนาตลายๆ, ตลาย.

แถละ ๒. เป็นคำชุกานลับท้าย ตั้ๆ ห็นั้นแถละ.

แถล (ใช้อ้างอยกับกับแถละ)

แถลั อ. อ. ลิง่างบี่ลิลาน หลือ ลิเบือกลาภาลุก.

๒. ชื่ภาบเตอลับหลือเตอลับในเสื่องเลอลับอยะ เลิ่น-

อา ๑๑๐๔๓๕๎.

โตล ว. ชื่อกาบบับต่างขี้ามีจำนอน ๑๘ คือจำนอน ๑๘ เว้นอ่า โตฒี่ๆ.

โตล้ ว. ชื่อกาบตลับพะบับฒอบี่ๆ ใช้เงินอัดโยนใส่ตลุบ อ. ไภกอ่าซู่ (ใช้ในกาบโยนตลุบ)

ตลิ ว. ไล, ไลถ้อ, อ. ตลือ (ใช้กับคำอ่า บ่ อี่ๆ บ่ตลิ)

ตลี่ ก. ถอกลิๆ ในฒบี่ให้เป้นฮูบลึ้น, ถอกลิๆ ในเบี่ๆ ให้เป้นฮูบลึ้น.

ตลิ ก. เอ้าตลีช้างในเอลานอบตลับ หลื ในเอลาลึ้น อิกใจจินตลิๆละอิ.

ตลือ อ. กายไป, เลีย, เกิน, ตลาย, ย้างฝู่, บ่ลือ, ค้างฝู่- ตลือใจ อ. สังใจ, บ่ได้ลินใจ, บ่เป้นดั่งใจ.

ตลื้อ อ. ปั่นไปมา, ตลือถอยๆไปมา (พ้อนไตล่ ตลื้อถู้เอื้อปั่นไปมา)

ตลิ ว. ฒิน, ฒินไม้บ่อๆ, ฒินไม้ไอ่.

กลิ ว. เคื่องกันอินค้ายกืลุง ฒ่ไหญ่กว่าลุง.

ไตล ก. ตลิ.

ไตล ว. ลากบิอพื้ลึ้นไปอามอินฒัดฒอกพื้ลึ้น, ก. อา กาบลอๆฒตลอดั่งน้ำ เป้นต้น ย้ายไป, อากาบไปมา บ่ลาถ ดั่งน้ำไตล.

ไตล่ ว. ลันลอๆบ่า, ถะอ้ยถะบ่อนเพิๆกิกฒอน.

ตลิๆ ก. เฮ็ดให้ผิงๆกินด้อยเคื่องนิ ดั่ๆ นิถ เป้นต้น.

ตลิ่ ว. ป่า, ป่าพี่เกิดลึ้นใหม่ๆกบ่อนเลียๆๆฒัด.

ตลิ้ ว. น้ำผิว, ลุลา, ฒลัย.

ลิ้ ว. ไม้พี่ฮั้งตลือถกลิๆไอ้ในอิน, อิ; เคื่องอาลัย, อ. ลลาถ, นิปั้นยา, อำเลิา, ล้ำเฮื่องเอิาไอ้. ลิ้กกาม ว. คอามพั้นคิๆอันเป้นเคื่องอ้างบ่อนฝู่อันฒบ่อน. ลิ้กลุด ว. ล้ำกำนิถอิชาพี่ฮั้งไอ้ให้ฮ้ายง. ลิ้ก-ฒตลม อ. ลลาถตลาย.

ลิ้กโลม ก. โลมเอิาลอๆคินอื่น, อำเอิาลอๆเลิา.

ลิ้กลถย ถ. บ่มีลิ้กคามฒบ่อน, บ่มีบ่อนฝู่เป้นลิ้ก.

ตลาก อ. ต่าๆ, ปลาถ.

ตลิกลิ ก. ชิถฒต่างเลิาไป, อากาบลอๆถือลือคายฒต่างลิ ลิเล้าไปเพื่อลุนกัน.

ลิ ก. เอ็น, ลิ, ปะลอกหางหาๆ.

ตลิ ว. โลถะฒลๆฒอบี่ๆ ใช้เฮ้อนิถฒละเคื่องมือต่างๆ ตลักโตล ว. โลถะฒอบี่ๆถือกันอ่า เวิาลิมไผๆปะกิดปื่อยไตลอาก.

ฒตลก อ. ละอยๆ, มุ่น.

ตลิก ก. ดึงเวิาลอๆเป้นเล้นหลือเป้นอ้นให้ลุดจากกาก บ่วนฝู่เดิม ดั่ๆ ตลิกลินนิก เป้นอ้น.

ฒลาก ก. เฮ็ดให้ลิกใจ, เฮ็ดให้เล็ๆใจฒิ, ถือจ.

ตลีก ว. ฒยาฒอบี่ๆจำพอกฒยาอ้น ฒถ่อิถใหญ่กว่าฒยา อ้น อาลอถฒละใหญ่ ลิบเจ้ย, เฮ็ดให้อาตลือก ลึ้นเพิๆ (ตลือกอา) อ. นิอาลาถตลาย, นิอาถำ เลื่อนลึ้นฝู่เพิๆ เว้น อาตลือก.

ตลั้ ว. ถะอ้ยถะล่อนกิๆกันล้ามกับเบี่ๆพ้า นับฒต่ผยๆ ฒถอลึ้นมาเถิๆคำ, ล่อนกิๆกับห้อๆ หลื พื้น ดั่ๆตลั้ เรือน เป้นอ้น, อ. ลุน, ในเอลาล่อามาฒล้ว, - ล้ากลนะมามช้อๆลอๆพื้นเคื่องมุๆว่า ตลั้ ดั่ๆ เรือน อามตลั้. ตลั้กถ ว. ล่อนเพิๆลอๆเรือนเป้นอ้น ลำลับกั้งฒถอฒละชิน.

ตลั้ำ ก. ไตลลิาตลายา. ไปตลืมาบ่ลาถละยะ.

ตลั้ำไตล-ไตลตลั้ำ อ. ไปตลืมาบ่ลาถละยะกัน, ตลาย.

ตลาๆ อ. ๆาม (ลาๆตลาๆ)

ตลั้ๆ อ. ลาๆเพื่อ, ลาๆหิ, ๆาถจะ "ตลั้ๆจ้ามุถมถอนั้งน เล้งชิบชิล้างลุฒละถ คันได้ลิๆนิฒถอบี่ต่ามลุพิ้น" (ลินไช), พิเบี่ๆได้, ต้ามกาๆ (ห้ตลั้ๆ)

ตลิๆ ก. เบี่ๆ, ฒยๆ, เต้น.

ตลิ่ๆ ว. ลิ่ๆ, ลาลิ่ๆ.

ตล่ๆ ว. เคื่องกังถเอิาเล้นไผเพื่อเฮ็ดให้เป้นป่วย, ก. ภาบกังถเอิาเล้นไผพี่ลาถฒละให้เป้นป่วย.

ฒตลั้ ว. คินไช้, บ่าถ, บั้งลุกพ้า "ฒละเลิาน้งบปุ่นจิบปะลับ ถิ ผุบิปะลิๆไล่ในโกบฒตลั้ๆ" (ลินไช)

ตลิๆ ก. เอ้าใจหาๆบ่ฒบ่น, เอ้าใจดิ, ลืมละถิ.

ตลั้ๆ อ. พ้าดินบ่อนลุ่ม, ลุ่ม, ตลุบ (นาใช่ตลั้ๆ)

ตลลาๆ ก. เอ้าเรื่องพี่เกิดลึ้นใพ้ลายพ้ๆ, อ. กังถคืนถาม หาๆพื้นา, ตลิบฒละกังถคืนหาๆเก่า.

ตลิๆ อ. ตลิม, บ่ฒาบถิ, ลาใจ.

ตลืๆ อ. ลิย่างนี้ๆ ดั่ๆ ลิเล้าลั้น เป้นอ้น.

ตล้ๆ ก. ต่งๆไปมา, อากาบถอๆเป้นๆ่ไปๆ่มาๆ่ลิๆฒละลุๆ

ຂັ້ນຫາງດ້ານຂ້າງ "ກົກບໍ່ເຂົ້ອງຂີ້ຫາຍຂັ້ງແຕ່ງ ງ່າບໍ່ເຂົ້ອງ ຂ້ານາຫລົ້ວງແຕ່ໃບ"

ตลอง ม. อัณบาน, ล่อนโรมของประเทศ, อ. เป็นใหญ่, ใหญ่.

ตลาย อ. มาก, บ่ม้วย, ภาคับม้วย.

ตล้าย อ. ต้าน, ตามความอย่างบ่ห่วง เป็นอ่าสาตล้าย

ตลุย อ. ตลุยไปได้, ตลิ่นออกได้.

ตลุ้ย อ. ลิ่นอ่านาด, บ่คิน, บ่เอ้อฮ่ำ, บ่ใคร่เกี่ย.

ตลวย ก. เอิ้ว โดยบ่บอกเจ้าของ เช่นบ่แม่นเจ้านาล้ำแม้

อ. มีป่ายฝูงลอยคืนหางตลิ้ว (คลายเอิ้วตลวย)

ตล้วย อ. ฆ่าออก.

ตลวย อ. ยาว (ซิ้นตลวย)

ตล้วย อ. ฆ่า, ตลิ่นออก ตลี เอ้าว่ายเพาะฆ่า.

ตลาด ม. ชื่ปาแมงป่องอิคปาตลิดแม่นลายและใหญ่กว่าปาตลิด.

ตลุด ก. วอภาคล่วนอิดฮู่, อิดตลี้ม้วยฮู่บ่ขึ้น, อ. อ่ำ, ล้ำกว่า, ม้วยกว่า, บ่ห่ำ, บ่ลเม่.

ตลุด ก. ฟ้ำฝากลิ่งจ้บภุม ตลี ตุกม้วยไปได้.

ตลิด ม. ชื่ปาแมงป่องอิคน้อยยาว บ่มีเกัด ลิบแตน อิดฆ่า ฆ่าฮู่ในดิน.

ตลวด ๑. ม. ไม้ตลีโลตะกิมาน้อยๆมีชุดวด ใช้ลำล้ำเอิ้วเล้ำ ล้ำยตลีไตกังอไอ้เพื่อล่ำตุก, ชื่ขากไม้แมงป่อง ม่วย คีตะเอดที่ปั้นล้ำไส่แล้ว เอิ้นขากตลวด, ธงกิ้นตลี ปาชื่เธ้อเป็นอ่อนน้อยๆแลยาวแล้วอากแดดให้แข้งอ่า จิ้นตลวด ปาตลวด.

๒. อ. แอบลิ้ง, อาการชีใคล้นแล้วยุบลิ้งบ่เป็นหางดิ่ไป

ตลืดวด ก. เบิ่งล้วยแลงอาบ่เต้นม่วย, ตลืดวดแลงอาไปมา.

ตลดวๆ อ. อาการแล่นไปอวงล้ำ ตลี ลิ่งบ่มีอา ดั่ง ๆ และ เธ้อ เป็นอั้น.

ตลิ้น ม. ลิ้น, ลิ้นตลุดกันลิ้ง, ฟัก.

ตลาน ม. ลูกอวงลูก, ลูกอวงพ่อตลิ้นวๆ.

ตลิ้น ม. ชื่แพ้นนิตลายแมด.

ตลิ้น ก. ตลิ้น.

ตลิ้น ก. เธ้อเพื่อน่อนตลิ่นอาธิน, เล้ากัน, พะบันกัน,

อ. เอ้าตลีเธ้อบ่ให้เป็นหิ้ง ดั่ง เอ้าตลิ้น, เธ้อตลิ้น.

ตลน ม. ลูกอวงตลาน.

ตลิ่น ม. ชื่นิอวงพืชย่างนี้ใช้เป็นตัว ม่วยคีตากเลือดลูกแล้วลิแอว ลิ้นเป็นเม็ด เป็น ตากตลิ่น.

ตลิ้นๆ อ. ดูไปมาค่อยๆด้วยอาการเธ้อตลิ้น.

ตลิ้น ก. ตลุดอิกลิ่งมา, ตลุดจากล้นแล้วอิกลิ่งมา.

ตลวน ก. ไปมาโดยบ่บอก, เธ้อไส่โดยบ่บอก, ตลวก, เธ้อให้อิกใจ.

ตล่วน ก. ตลุดอากาศล้าม ตลี บ่วนลุบฮู่ (แล้วตล่วน นิดตล่วน)

ตล้วน ก. เล้น, เธ้อให้ง้าง, เอิ้วให้ลิด, เล้นเอิ้วเป็วก นอกออกให้ลิดเลือไอ้แอ่แม่น, อ. ก้างบ่นิเป็วก ตลีพ้า.

ตลิ้น ก. นิพ้าเลิกออก แลง.

ตลิ้น ก. ตุบพ้าอาลิ้ง, อ. โดยบ่รู้เมื่อคิ้ง, อาการกิ่กันกับชื่น.

ตลาบ ก. เล้ว, ฮ้าน, กิด, ยอม.

ตลิ่น อ. ลิ่น, ใช้เป็นฮักตลวกที่ถือน้วนอาย เบ่าฮู่ขางในอ่า ฮักตลวกตลิ่น.

ตลิ่น ม. บ่วนเป็นธุคับและมีลวงล้วนตลีแลนฮู่.

ตลุน ม. บ่วนลุ่น, บ่วนเป็นนอก, ก. เอิ้วลิ้นตลีถิดวย ลิ้งไปเบื้องธูโอๆ, อ. ปุ้นลิ้ง.

ตลุน ก. แล่นตลีเด้นไส่โดยแรงล้อยอาการเอิ้วหางถิดจินเล้า, มีปีกตลีแลนขาฝูงลอยคืนหางตลิ้ง.

แตลน ม. ลวงเป็นแล่นบางล้วนกันฮู่, ก. เอิ้วลวงเป็นแล่นบางล้วนกัน.

ตลิ่น ก. ตลิก, เล้น, บ่ให้ตีกถือ, ปิกไอ้เพิ่งตลิ้งคา (ตลิ่นเรือน)

ตลวน ก. ห้ำถือล่วนน้วมเล้าคา, ห้ำถือหางตลีตุให้ถ่ำลิ้ง.

ตลิ้วน อ. เต้น, เต้นโอยโอ.

ตลวน ก. เอิ้วลวงไส่บั้งแล้วเอิ้วไฟให้ตุก.

ตลิ้น ม. ไจ, ไลพ้นไอ้บ่ให้ตล่วน.

ตลุ่ม ม. ลุ่ม.

ตลิ้น ๑. ม. ล้กขนะนามชงกลี่งลวงลาว-ล่างว่า ตลิ้น ดั่ง กงม, เธ้อ เป็นอั้น.

ຫ. ນ. ລາງ, ເຮືອນໃຫຍ່ງວ່ງວັນເປັນຂອງຫລວງ.

ແຫລນ ອ. ນິປ່າຍບໍ່ດົ, ລລາວ.

ຫລົ່ນ ອ. ບໍ່ຄັບ, ບໍ່ໝັ້ນ, ກ. ເຂົ້າໄປໄດ້.

ຫລົ່ນແຫລ ອ. ເຮັດບໍ່ດີ, ບໍ່ດີ.

ຫລົ່ນ ກ. ຫລຸບລົງໃນອົນຫລືບ່ວ, ອ. ແຫລ.

ຫລົ່ນ ກ. ວາກນເຮືອແຄງແລ້ວຫົນລົງໃນນ້ຳ, ວາກນຂອງ ເປັນຫລົ່ນ ດັ່ງ ກງນ ເປັນຄົ້ນ ແຄງແລ້ວຫລົ່ນລົງ.

ຫລົ້ນຫົນ ກ. ວາກນຄ້ວາຍຂວາດໜົນຈົນໝົດໜົນຫລືດົກ ທຸກໄດ້ຍາກຫົນໝົດເງິນຄຳເຂົ້ານວ.

ຫລວມ ກ. ຫລໍ່, ເຮ້ອໂລຫະຫລືຂວາ ເປັນກ້ອນໃຫ້ເປື່ອຍໃນເບົ້າ ຫລືໃນໜ້ໍ ໂດຍບໍ່ໃຊ່ນ້ຳ, ຖາກໃໝ້ນ້ອຍເຂົ້ານ.

ຫລຶ່ວນ ນ. ງູແນວນ້ຳ ຫົວຂນາດໃຫ່ ຫາຍເປັ້ກວ່າແວ່ນ້ຳໜ.

ຫລຶ່ວນ້ຳ ນ. ງູຫລຶ່ວນແນວນ້ຳຫົວຂນາດເຂນເກັດກ່ຳຫລຶ່ວນບໍ່ ນ້ຳໜ.

ຫລົ້ວນ ນ. ຊື່ຄົ້ນໄມ້ແນວນ້ຳໜ້ອຍກົນ ຫາງໃນນ້ຳແກ່ນ, ກ. ວາ ກນຂອງໄໜ້ຫ້ວທີ່ຕົ້ນເປັນແຄງແນບນາບໃນເວລາຟ້ ຮ້ອງ ເປັ້ນ ຟ້ ຫລ້ວນ, ອ. ເປັນແຄງໃຂ.

ຫລ້ວ ນ. ໄມ້ຫລືໂລຫະທີ່ລັ່ງນປ່າຍໃຫ້ ຫລນ ເປັນວາງຸດຄ້ຳຄ້ວ ແຫ. ຫລ້ວຫລັ ນ. ສ່ງກທ່ານ ຖ້ວ ເປັນທ່ານບໍ່ດີຕ່ວາມ ຫາງໂຫຮາລາວ.

ຫລ໋ື ກ. ຫລັ້ນວາລົງຂ້ວງນ້ຳ, ອ. ນິວາບວ່ວຂ້ວງນ້ຳຫນ້ວ ເຂ້ັ້ງຂ້ວງນ້ຳ, ບໍ່ຂ ເນ.

ຫລ່ ອ. ເຂ້ັ້ງວາຂ້ວງນ້ຳ, ນິວາບໍ່ຂ ເນ, ດວ່ວກ, ບໍ່ທ່ງ.

ແຫລ ອ. ນ. ລ້ ນິໜ້ ກ ໜ ນ ນ ນ

ເຫຍີ ກ. ກິນ (ຄຳຊ້ຳລັບ ນາຈາກ ຂ. ຂເອີ້ຍ)

ໜ້ຳ ນ. ຊື່ພຍາດຢ່າງນຶ່ງທຳໃຫ້ໝົ້ນຳ້ນູກຫລາຍໃຫ້ຄວ່ານາ ຄັນຮຸ້ດັ່ງ.

ໜາວ ກ. ໜິດ, ໄດ້, ໃຫ: ເຮົ້ດບໍ່ໜາວບໍ່ໃຫ.

ໜີ ກ. ນ້ົນ, ພົ້ນ, ຫລຸດ, ບໍ່ຖືງ.

ໜີ ຄ. ວ. ນາໂດຍເຮັງແລະຟ້ຳວ.

ຄ. ນ. ເຄື່ອງເປົ່ານ້ັນຍາ ດ້ັງ ໜີ ເວ້ົ ນາໜີ, ວຸ. ລຸງດ້ັງໜີ.

ທຸດ ວ. ວ່ານການນຸດນາໃນນ້ຳ ຫລື ລ້ຽງຄ່ານການໂດຍ ເຮັງແລະໄວ.

ໂທດ ນ. ເຄື່ອງຫລ້ົນຜນອນ້ຶ ເຮົ້ດເປ້ນລຸກນ້ອຍລຸກໃຫ ງ່ຫລາຍ ລຸກນ້ັດຫລືເວົ້າຮ້ີລຸດຕິດໄດ້ວ້ວນແທນລ້ຳລ້ັນແກ່ ງ່ອີໄປໃຫ້ ນິ ເ ງ ນ່ອນ ຫລື ເປ່ົ ໃໝ່ເ ງ ດ້ັງ.

ໜອດ ນ. ເຄື່ອງເປ່ົ ໃໝ່ເ ງ ດ້ັງໜອດ ງ ລ້ຳລ້ັນຫລວກໃຫ້ລ້ັດ ນາໄກ ຫລື ເປ່ົ ລ້ັນຍາ ໃຫ້ ໄ ດ້ ຍິນ ໃນ ເ ວ ລ ເລ້ົ ປ່ ງ.

ໜັ້ນ ໃ ໜ ກ. ໜ້ັ ງ ຕ ງ ໄ ປ ນ ງ ຄ ງ ງ, ຄ ຂ ເ ພ ື ອ ນ.

ໜ ວ ນ ອ. ນ ິ ຍ ິ ດ ດ ັ ່ ງ ຍ ິ ດ ຈ ່ ອ ນ ້ ຳ ວ ນ, ນ. ລ ົ ້ ນ ໄ ມ ້ ຜ ນ ອ ນ ຶ ່ ງ ໃ ຊ ້ ໃ ບ ແ ລ ະ ໜ ວ ກ ເ ປ ັ ນ ດ ັ ນ ິ ຍ ິ ດ ໜ ວ ນ ນ ິ ລ ວ ງ ຜ ນ ອ ຄ ື ; ໜ ວ ນ ບ ້ ວ ນ ແ ລ ະ ໜ ວ ນ ປ ່ ຳ ຮ ງ ກ ່ ຳ ດ ັ ກ ໜ ວ ນ.

ໜ ່ ວ ນ ກ. ກ ຳ ຈ ັ ດ ໄ ປ ໃ ຫ ້ ແ ຍ ກ ຊ ະ ຊ ວ ຍ ວ ວ ກ.

ໜ ້ ວ ນ ນ. ພ ຶ ດ ຈ ຳ ພ ວ ກ ນ ຶ ່ ງ ລ ່ ອ ນ ຫ ລ ວ ຍ ນ ິ ດ ຄ ລ ້ ົ ນ ຄ ລ ້ ົ ນ ເ ລ ົ ້ ຕ ົ ້ ນ ໃ ຊ ້ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ ວ ແ ກ ັ ພ ຍ ່ ວ ງ ວ ແ ລ ະ ແ ຄ ້ ວ ຄ ິ ງ ນ ິ ຫ ລ ວ ຍ ແ ນ ວ.

ໜ ້ ວ ນ ໄ ຟ ນ. ໜ ້ ວ ນ ແ ນ ວ ນ ຶ ່ ງ ດ ວ ກ ໃ ຊ ້ ເ ປ ັ ນ ຕ ັ ກ ແ ລ ະ ຫ ິ ດ ໃ ຊ ້ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ ວ.

ໜ ້ ວ ນ ຈ ຸ ບ ຈ ຸ ບ ນ. ໜ ້ ວ ນ ແ ນ ວ ນ ຶ ່ ງ ເ ກ ິ ດ ຄ ວ າ ມ ໂ ຄ ກ ບ ໍ ່ ນ ິ ລ ັ ນ ໃ ບ ໃ ຫ ່ ງ ນ ິ ນ ຫ ິ ດ ຢ ູ ່ ກ ັ ບ ລ ຶ ນ ໃ ຊ ້ ເ ປ ັ ນ ຕ ັ ກ ໄ ດ ້.

ໜ ້ ົ ນ ກ. ບ ຶ ນ ອ ວ ກ, ຕ ັ ກ ຫ ລ ື ຂ າ ດ ວ ວ ກ ນ ້ ອ ຍ ໆ.

ແ ໜ ວ ນ ນ. ເ ຄ ື ່ ອ ງ ວ ັ ດ ລ ້ ຳ ລ ັ ນ ຈ ຸ ບ ໃ ຂ ນ ້ ຶ ອ ນ ຶ ່ ງ ຮ ູ ບ ເ ປ ັ ນ ອ ົ ງ, ຮ ງ ກ ແ ນ ອ ວ ນ ຶ ່ ງ ທ ີ ່ ຄ ົ ນ ລ ັ ກ ນ ະ ເ ປ ັ ນ ອ ົ ງ ດ ັ ່ ງ ແ ໜ ວ ນ ວ ່ ຳ ແ ໜ ວ ນ.

ແ ໜ ້ ັ ນ ນ. ນ າ ວ ດ ວ ງ ເ ງ ິ ນ ຢ ່ ວ ງ ນ ຶ ່ ງ ທ ີ ່ ໃ ຊ ້ ຢ ູ ່ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ວ ລ າ ວ ແ ຕ ່ ບ ູ ຮ ານ ຮ ງ ກ ເ ງ ິ ນ ແ ໜ ້ ັ ນ ຮ າ ຄ າ ໑ ໐ ແ ໜ ້ ັ ນ ຫ ົ ກ ຮ ້ ອ ຍ ເ ຟ ັ ້ ງ.

ໜ ວ ງ ນ ກ. ອ ງ ນ ວ ັ ດ, ເ ວ ົ ້ ານ ິ ຍ ິ ດ ອ ງ ນ ອ ້ ວ ນ ຈ ຸ ່ ມ ຢ ີ, ກ ລ ວ ງ ໃ ບ ໄ ມ ້ ຫ ລ ື ຕ ງ ້ ວ ວ ກ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ຄ ວ ງ ້ ວ ັ ອ ມ ບ ່ ວ ນ ໃ ດ ບ ່ ວ ນ ນ ຶ ່ ງ ໄ ອ ້ ເ ພ ື ່ ອ ບ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ໄ ຟ ໄ ດ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ໄ ປ ຫ ກ ໄ ດ ້.

ໜ ວ ນ ອ. ວ ກ ກ ນ ນ ິ ກ ໃ ຈ ແ ຮ ງ ໆ, ວ ກ ກ ນ ລ ິ ງ ບ ່ ວ ນ ເ ປ ົ ່ າ ໜ ່ ວ ງ.

ໜ ່ ວ ນ ນ. ບ ່ ວ ນ ຕ ລ ຸ ບ ຄ ວ ນ ໜ ່ ວ ງ ໂ ຄ ກ ຫ ລ ື ງ ຸ.

ແ ຫ ວ ນ ວ. ວ ກ ກ ນ ລ ິ ງ ເ ຍ ິ ນ ຍ ້ ວ ນ ຍ ້ ວ ນ.

ແ ໜ ້ ວ ນ ນ. ພ ື ້ ນ ທ ີ ່ ຄ ອ ນ ເ ຮ ້ ົ ້ ຍ ໆ ມ ີ ຄ ວ ນ ໄ ມ ້ ຂ ຶ ້ ນ ປ ົ ກ ຫ ລ ື ປ ່ ຳ

ອະ -

ອະຄົດສນັຍ (ອ່ານວ່າ ອະຄິດ-ອະ-ສະ-ໄ-ນ) ນ. ອະຄິດການ (ປ.)

ອະຄົດຊາດ (ອ່ານວ່າ ອະຄິດ-ອະ-ຊາ-ດ) ນ. ຊາດກ່ອນ, ຊາດແລ້ວ (ປ. ອະຄົດຊາຕິ)

ອະຈຸນ ອ. ຊົ່ງບໍ່ໄດ້, ບໍ່ນັບ ແມ່ນ (ປ. ວຸຈ)

ອະຈິ ເປັນຄຳນຳໜ້າຄຳທີ່ມາຈາກປາລີ ແລະ ຄັນອະທິບາຍຄວາມວ່າ ພິເສດ, ຍິ່ງ, ຫລາຍ, ເລີດ, ລົ້ນ, ທ່ວມ, ກາຍ, ລ່ວງ, ພົ້ນ, ເລີຍ (ປ.ອ.)

ອະຈິນຕ ອ. ອາການລ່ວງຄວາມເຈັບໄປທີ່ເລົ້າເຖິງຂັ້ນຕາຍ, ນ. ໂຮກລົງເລືອດ (ປ.ອ. ອະຈິຕາ)

ອະຈິຊາດ ອ. ບຸ່ງເກີດມາຈົນລ່ວງພົ້ນພັນ (ປ. ອະຈິຊາຕິ)

ອະຕິນາມະ ນ. ຄວາມຈອງຫອງ, ຄວາມຖືໂຕ (ປ.)

ອະຕິຍາດ ນ. ເຈົ້າແຜ່ນດິນບຸ່ງໃຫ່ (ປ. ວະຕິຍາຊ)

ອະຕິເລກ ອ. ຍິ່ງ, ເກີນ, ພິເສດ, ຫລາຍກ່ວານຶ່ງ.

ອະຕິເລກຈີວອນ (ອ່ານວ່າ ອະຕິເລກ-ກະ-ຈີ-ວອນ) ນ. ຜ້ານອງພິກຸ ຕັ້ນຕົ້ນນວກ ຫາກຜ້າທີ່ວະທິດານເປັນໄວຈີວອນ (ປ.)

ອະຕິເລກສາບ (ອ່ານວ່າ ອະຕິເລກ-ກະ-ສາບ) ນ. ສາບທີ່ໄດ້ເກີນປົກ ກະຕິ (ປ.)

ອະຖັພເດດ (ອ່ານວ່າ ອະ-ຖັບ-ພະ-ເດດ) ນ. ຄຳສັ້ນພິພະເດດ ລ່ວງພົ້ນພາສາ ເປັນຄຳສັ້ນພິດັນ 6 ກ່າວຂໍ້ຍົກເວັ້ນໃຊ້ ນິນດາ ເຊິ່ງເຮົາເອີ້ນວ່າ ອາຄັນ (ປ.ອ. ວຖຸພ)

ອະທັນ ອ. ບໍ່ເປັນທັນ, ຊື່ ໃຊ້ວ່າ ວາທັນ ກໍໄດ້ (ປ. ວະທັນນ)

ອະທິ ເປັນຄຳໃຊ້ຂ້າງໜ້າຂອງຄຳທີ່ມາຈາກປາລີ ແລະ ຄັນອະທິບາຍ ຄວ່າ ຍິ່ງ, ເກີນ, ຕະລຶ, ຫລາຍ, ດີ, ແຖມ, ເລີດ, ຕ້ອງ.

ອະທິກະ ໃຊ້ ຕ້ອງຄວ ກັນກັບ ອະທິ (ປ.)

ອະທິກະມາດ ນ. ເດືອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ (ປີໃດເດືອນເດືອນເລົ້າ ປີນັ້ນ ເດືອນປີ ອະທິກະມາດ ມີ ໗ ເດືອນ ແລະ ມັກເພີ່ມເດືອນ ຮ ຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ ເດືອນ ຮ ຄອງ) (ປ. ອະທິກະມາສ)

ອະທິກະວານ ນ. ວັນທີ່ເພີ່ມເຂົ້າໃນປີຈັນທະຄະຕິ (ຄືປີນັ້ນ ເດືອນ ກ ມີ ໓໐ ວັນ) (ປ. ອະທິກະວານ)

ອະທິກະສຸຣະທິນ ນ. ວັນທີ່ເພີ່ມເຂົ້າໃນທາງສຸຣິຍະຄະຕິ ຄືເພີ່ມວັນເລົ້າວັນນຶ່ງໃນເດືອນກຸມພາ ໃນ ໔ ປີ ວັນ (ປ.)

ອະທິການ ນ. ອຳນາດ, ການປົກຄອງ, ຄວາມບັງຄັບ, ອຳໝ່ວງ, ສັກ ທີ, ກິຈການ, ວຽກ, ລິດທິ, ຄວາມຊອບທຳ, ສົງກຸມຄົນຕ່ຳ ເປັນເຈົ້າສັກທີ່ວ່າ ອະທິການ ຕັ້ງເຈົ້າວ່ວ່າ ເຈົ້າອະທິການ, ບັນນາທິການ ເຈົ້າສັກທີ່ສັ່ງສິ່ງ ເປັນຕົ້ນ (ປ. ອະທິກາຣ)

ອະຄົດສນັຍ (ອ່ານວ່າ ອະຄິດ-ອະ-ສະ-ໄ-ນ) ນ. ອະຄິດການ (ປ.)

ອະຄົດຊາດ (ອ່ານວ່າ ອະຄິດ-ອະ-ຊາ-ດ) ນ. ຊາດກ່ອນ, ຊາດແລ້ວ (ປ. ອະຄົດຊາຕິ)

ອະຈຸນ ອ. ຊົ່ງບໍ່ໄດ້, ບໍ່ນັບ ແມ່ນ (ປ. ວຸຈ)

ອະຈິ ເປັນຄຳນຳໜ້າຄຳທີ່ມາຈາກປາລີ ແລະ ຄັນອະທິບາຍ ຄວ່າ ພິເສດ, ຍິ່ງ, ຫລາຍ, ເລີດ, ລົ້ນ, ທ່ວມ, ກາຍ, ລ່ວງ, ພົ້ນ, ເລີຍ (ປ.ອ.)

ອະຈິນຕ ອ. ອາການລ່ວງຄວາມເຈັບໄປທີ່ເລົ້າເຖິງຂັ້ນຕາຍ, ນ. ໂຮກລົງເລືອດ (ປ.ອ. ອະຈິຕາ)

ອະຈິຊາດ ອ. ບຸ່ງເກີດມາຈົນລ່ວງພົ້ນພັນ (ປ. ອະຈິຊາຕິ)

ອະຕິນາມະ ນ. ຄວາມຈອງຫອງ, ຄວາມຖືໂຕ (ປ.)

ອະຕິຍາດ ນ. ເຈົ້າແຜ່ນດິນບຸ່ງໃຫ່ (ປ. ວະຕິຍາຊ)

ອະຕິເລກ ອ. ຍິ່ງ, ເກີນ, ພິເສດ, ຫລາຍກ່ວານຶ່ງ.

ອະຕິເລກຈີວອນ (ອ່ານວ່າ ອະຕິເລກ-ກະ-ຈີ-ວອນ) ນ. ຜ້ານອງພິກຸ ຕັ້ນຕົ້ນນວກ ຫາກຜ້າທີ່ວະທິດານເປັນໄວຈີວອນ (ປ.)

ອະຕິເລກສາບ (ອ່ານວ່າ ອະຕິເລກ-ກະ-ສາບ) ນ. ສາບທີ່ໄດ້ເກີນປົກ ກະຕິ (ປ.)

ອະຖັພເດດ (ອ່ານວ່າ ອະ-ຖັບ-ພະ-ເດດ) ນ. ຄຳສັ້ນພິພະເດດ ລ່ວງພົ້ນພາສາ ເປັນຄຳສັ້ນພິດັນ 6 ກ່າວຂໍ້ຍົກເວັ້ນໃຊ້ ນິນດາ ເຊິ່ງເຮົາເອີ້ນວ່າ ອາຄັນ (ປ.ອ. ວຖຸພ)

ອະທັນ ອ. ບໍ່ເປັນທັນ, ຊື່ ໃຊ້ວ່າ ວາທັນ ກໍໄດ້ (ປ. ວະທັນນ)

ອະທິ ເປັນຄຳໃຊ້ຂ້າງໜ້າຂອງຄຳທີ່ມາຈາກປາລີ ແລະ ຄັນອະທິບາຍ ຄວ່າ ຍິ່ງ, ເກີນ, ຕະລຶ, ຫລາຍ, ດີ, ແຖມ, ເລີດ, ຕ້ອງ.

ອະທິກະ ໃຊ້ ຕ້ອງຄວ ກັນກັບ ອະທິ (ປ.)

ອະທິກະມາດ ນ. ເດືອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ (ປີໃດເດືອນເດືອນເລົ້າ ປີນັ້ນ ເດືອນປີ ອະທິກະມາດ ມີ ໗ ເດືອນ ແລະ ມັກເພີ່ມເດືອນ ຮ ຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ ເດືອນ ຮ ຄອງ) (ປ. ອະທິກະມາສ)

ອະທິກະວານ ນ. ວັນທີ່ເພີ່ມເຂົ້າໃນປີຈັນທະຄະຕິ (ຄືປີນັ້ນ ເດືອນ ກ ມີ ໓໐ ວັນ) (ປ. ອະທິກະວານ)

ອະທິກະສຸຣະທິນ ນ. ວັນທີ່ເພີ່ມເຂົ້າໃນທາງສຸຣິຍະຄະຕິ ຄືເພີ່ມວັນເລົ້າວັນນຶ່ງໃນເດືອນກຸມພາ ໃນ ໔ ປີ ວັນ (ປ.)

ອະທິການ ນ. ອຳນາດ, ການປົກຄອງ, ຄວາມບັງຄັບ, ອຳໝ່ວງ, ສັກ ທີ, ກິຈການ, ວຽກ, ລິດທິ, ຄວາມຊອບທຳ, ສົງກຸມຄົນຕ່ຳ ເປັນເຈົ້າສັກທີ່ວ່າ ອະທິການ ຕັ້ງເຈົ້າວ່ວ່າ ເຈົ້າອະທິການ, ບັນນາທິການ ເຈົ້າສັກທີ່ສັ່ງສິ່ງ ເປັນຕົ້ນ (ປ. ອະທິກາຣ)

ອະເຄົ-ອະຄຸ-ອະ-ຄ-ອ-ອະ-ຈ-ອະ-ຊ-ອະ-ຍ-ອະ-ຣ-ອະ-ລ-ອະ-ວ-ອະ-ສ-ອະ-ຫ-ອະ-ອ-ອະ-ຮ-ອ-ອ-ອ

ອະທິກວນ ນ. ເຫດ, ໂທດ, ຄະດີ, ເຣື່ອງ (ປ. ອະທິກຣນ)

ອະທິຄະນະ-ອະທິຄົນ ນ. ຄວາມບັນດຸ, ການໄດ້, ການເຖິງ, ຄວາມລ່ວງລ້ໍ (ປ.)

ອະທິລົນ ນ. ລົມຫ່ວງຊຸ (ປ. ອະທິລິຄ)

ອະທິຖານ ນ. ຄວາມຕັ້ງໃຈຫວງຜົນຫ່ວງໃດຫ່ວງນຶ່ງ, ຄວາມຕັ້ງໃຈປາຖນາ (ປ. ອະທິດຖານ)

ອະທິບໍດີ ນ. ຜູ້ເປັນໃຫຽ່, ຜູ້ນຶກຄວງ, ຫົວໜ້າ, ເຈ້ົາໝ່ໍ້ຂ້ຽວຊ - ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າໃນກົມນຶ່ງໆ (ປ. ອະທິປະຕິ)

ອະທິບາຍ ນ. ຄວາມຂວາຍ, ຄວາມປະສົງ, ກ. ເລ່ົາຄວາມ, ເລ່ົາໃຫ້ຜ້ຶງ (ປ. ອະທິປາຍ)

ອະທິບ-ອະທິປະ ນ. ພຣະເຈ້ົາແຜ່ນດິນ, ນາຍ, ຫົວໜ້າ, ຜູ້ເປັນໃຫຽ່; ຄຳນີ້ນິຍົມໃຊ້ທ້ຳຍຄຳ ຕັ້ງ ນຣາທິບ, ຊຍນາທິບ, ນຣາທິເບສ (ປ.)

ອະທິນາຄ ຄ. ເຫລືອນັບ (ຄ. ອະທິນາຄຣ)

ອະທິມຸຕ ນ. ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ຄວາມພໍໃຈ, ວັດຊາລັຍ (ປ.ອະທິມຸຕິ)

ອະທິໂນກ ນ. ຄວາມວ້ົນວຸ້ນເດ້ືອດຮ້ອນ, ຄວາມເດ້ືອດຮ້ອນ (ປ.ອະທິໂນກຣ)

ອະທິຮາຊ ນ. ເຈ້ົາແຜ່ນດິນຜ້ຶງໃຫຽ່ (ປ. ອະທິຮາຊ)

ອະທິຮາວ ນ. ເຮືອນ, ບ່ອນຢູ່ (ປ. ອະທິຮາຣ)

ອະທິວາຣນະ (ຫ່ານວ່າ ອະທິວາດຣນະ) ນ. ຄວາມວ້ິດຫ່ົນ, ຄວາມວ້ິດກັ້ນ (ປ.)

ອະທິນນາທານ ນ. ການຖືເວົ້ານ້ຶງຂວາງທ້ີ່ເຈ້ົາຂວາງເອົາບ້ໍ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່ຄົນ (ປ.)

ອະນາຄົດ ນ. ພາບ້ໜ້ົາ (ປ. ອະນາຄຕ)

ອະນັດຕາ ນ. ຂ້ຶງບ້ໍ່ໃຊ່ອິດອິນ (ປ.)

ອະນັນອະຍິຍະກັນ ນ. ກັນນິໂທດໜັກທ້ີ່ສຸດ ມີ ๕ ຄືः ຂ້ານ້ໍ, ຂ້ານ, ຂ້ານອະຣິຍະຫ້ົນ, ຫ້ໍາໃຫ້ສົງແຕກສ່ານ້ຶກຄືກັນ, ຫ້ໍາກາຍພຣະພຸທເຈ້ົາໃຫ້ຕ້ໍ້ເລ້ືອດ.

ອະນັນອະ ອ. ບ້ໍ່ສ້ົນ, ນາກລ້ົນ.

ວະນາຄານີ ນ. ຊ່ົ້ວ້ົນນາທ ການຫາວ ວ ນ ນ ເປັນຊ້ືອວ່ານ ອະຣິຍະບຸກຄົນຊ້ັນທີ ๓ ເປ ນ ເປ ນ ຫ ພຣະວະນາຄານ (ປ.) ວະນາ-ຄານ ນ. ທ ປ ຍ ໃ ເ ພ ວ ນ (ປ. ວະນາຄານ) ວະນາຄານ ນ. ພ ນ ນ ພ ວ (ປ. ວະນາຄານ) ວະນາຈານ ນ. ຄ ປ ພ (ປ. ວະນາຈ)

ອະນາຖ , ອ. ບ້ໍ່ມ ບ ນ ເ , ກ ພ , ຍ (ປ.)

ອະນາທອນ ອ. ບ ຫ , ບ ເ ໃ ໃ , ກ ປ (ປ. ອນ+ ອາທ)

ອະນານັຍ ນ. ຄ ນ ພ , ຄ ປ (ປ. ອນານ)

ອະນາຣະຍະ ອ. ບ ດ , ບ ຣ , ບ ປ (ປ.)

ອະນາຣະຍະຊົນ ນ. ຄ ປ (ປ.)

ອະນາຣະຍະທັ ນ. ຄ ຣ , ຄ (ປ.)

ອະນາລັຍ ນ. ຄ ນ ອ , ກ ຄ , ພ (ປ.)

ອະນິຈກັນ (ຫ່ານວ່າ ອະນິດຈະກ) ນ. ຄ (ປ. ອນິຈ ກ)

ອະນິຈ-ອະນິຈາ ນ. ຄ (ປ. ອະນິຈ)

ອະນິດຖ ນ. ອ ທ ປ (ປ. ອະນິດຖ)

ອະນິຍົດ ອ. ບ ແ , (ປ.) (ປ. ອະນິຍ)

ອະນິຍົນ ອ. ບ ກ , ນ , ບ (ປ. ອະນິຍ)

ອະນິກ ນ. ກ (ໃ) (ປ.)

ອະນຸ ๑. (ປ.) (ປ.) (ປ.)

ພ້ອມໃຈກັນຕັ້ງຂຶ້ນໃຫ້ເປັນຮູ້ຈັກຄິນຄວາມ (ປ. ອະນຸຍາ ໂອດຸລກາຍ)

ອະນຸໂຍກ ກ. ຂໍ້ຖ່ວ, ໄລ່ລຽງ (ປ. ອະນຸໂຍຄ)

ອະນຸວະ (ອ່ານວ່າ ອະນຸ໐ະວະ) ອ. ບໍ່ມີແມ່ນອຸງຫໍ, ດີເລີດ (ປ.)

ອະນຸເຄາະ ນ. ພຶກຮູ້ແຮ່ສອງຄໍ່ພະເຄາະ, ພະເຄາະນ້ອຍ (ປ.)

ອະນຸຍິງ ນ. ບົດນ້ອຍ (ປ.)

ອະນຸຍາດ ກ. ຄອຍລ້ຽງ, ຄອຍລະວັງ, ຄອຍຮັກສາ (ປ.ອະນຸປາລ)

ອະນຸປະລັນປັນ ນ. ຊຸ່ມໍ່ແມ່ນພຶກຮູ (ສາຍຄວາມວ່າ ຂວນແນ່ນຕະຄະ ຫ້ວ) (ປ.)

ອະນຸພົງ ນ. ຄົງທີ່ເນື່ອງມາ, ເຊື້ອແນວນ້ອຍທີ່ສືບມາຈາກເຊື້ອ - ແນວໃຫ່ (ປ. ອະນຸວົງສ)

ອະນຸພັນ ອ. ຕິ໐ດໍ່, ກ່ຽວຂ້ອງ (ປ. ອະນຸພັນທ)

ອະນຸພະຣິຍາ ນ. ເມັ່ງນ້ອຍ (ປ.)

ອະນຸມັດ ກ. ເຫັນດີນຳ (ປ. ອະນຸມະຕິ)

ອະນຸມານ ນ. ຄວາມຄາ໐ຄະເນ, ຄວາມຄາໝາຍ (ປ.)

ອະນຸໂມທະນາ ນ. ຄວາມຍິນດີນຳ (ປ.)

ອະນຸຮັກ ກ. ການຮັກສາ, ປ້ອງກັນ (ປ. ອະນຸຮັກຂ)

ອະນຸຊາ໐ ນ. ພະຣາຊານ້ອຍ, ເຈົ້ານ່ວນດິນອົງຮອງ (ປ.ອຸປຊ

ອະນຸຮູບ ອ. ຄ້ຽນຄວນ, ເໝາະ, ດີ, ພໍດີ, ເປັນໄປຕາມຮູບ (ປ.ອະ ຮູປ)

ອະນຸໂລມ ອ. ຕາມຄ້ຽນ ຕົ໐ວາມພັນທະ໐າ, ເໝາະ, ก. ເຮ້ອນຳ, ບໍ່ຂັດຄ້ຽນ, ໂລຍ໐ວາມ (ປ.)

ອະນຸວົງ ນ. ວົງທີ່ເນື່ອງມາ (ປ. ອະນຸວົງສ)

ອະນຸວັດ ก. ເຮ້ອນຳ (ปั. ອะนุวัตต)

ອະນຸວາ໐ ນ. ຕ້ວຫ່ງໆບ໐ານ, ຕ້ວ໐ານ (ปั. อะนุวาท)

ອະນຸສາ໐ ນ. ການສອນ (ปั. อะนุสาสนะ)

ອະນຸສີ (ອ່ານວ່າ ອະນຸ໐ະສີ) ນ. ຄວາມລະນຶກເຖິງ, ເປັນຊື່ ທັນ໐ອດນ້ຳ໐ງກ່ວ່າ ອະນຸສີ ນິ ๑๐ ປະການ ນິພຸດທານຸສຸ ເປັນ ອັນ (ปั.)

ອະນຸສົນທິ ນ. ການຕິ໐ຕໍ່, ການສືບເນື່ອງ (ปั.)

ອະນຸສອນ ນ. ຄວາມຄຶ໐ເຖິງ, ການລະນຶກ໐າ (ปั. อะนุสสรณ)

ອະນຸຍັຍ ນ. ກິເລ໐ທີ່ນ໐ນ ...ໃນສັນ໐ານ (ปั.)

ອະນຸສາ໐ະນີ ນ. ຄ້ຽງທີ່ຄວນ໐ະນຶກເຖິງ (ปั. อะนุสาสนีย)

ອະນຸສາ໐ະນີ ນ. ຄຳສັ່ງ໐ອນ (ปั.)

ອະເນກ ອ. ບໍ່ແມ່ນໜຶ່ງ, ຫ໐າຍ (ปั.)

ອະໂນຊ່ວ ນ. ດ໐ກໄມ້ແນ໐ນ້ຳ ຄົນນ້ອຍ໐ອກສີແ໐ງຊ່ວ (ปั.)

ອະໂນ໐ວ ນ. ຊື່ອະນ້ຳໃນປ່ຳຫິມພະພານ (ปั. อะโนตัต๐ะ)

ອະບາຍ ນ. ບ່ອນບໍ່ມີ໐ວາມຈະເຣີນ, ຄວາມຈິບຫ໐າຍ (ปั.อปาย)

ອະບາຍພູມ ນ. ບ່ອນຕ່ຳກ້ວ່ເນີ໐ທີ່ບໍ່ມີ໐ວາມຈະເຣີນ ๔ ຢ່ຳ ຄື: ນະຮົກ, ๒๓, ອະສຸຣະກາຍ, ດ້ຽຈະສ໐ານ (ปั.อะปาย ภูมิ)

ອະປະ໐ຳ ນ. ພ້ຳຍ, ຢ້ານ (ปั. อะปะ๐า)

ອະປະ໐າຊັຍ ນ. ຄວາມບໍ່ຢ້ານ, ແພ້ (ปั.)

ອະປະ໐ິມານ ອ. ກ້ານິ໐າ໐ານ໐ນບໍ່ໄດ້ (ปั.)

ອະປະໂລກ ນ. ການ໐ນ໐ກເຫ່ົ (ปั. อปโลกน) ໃຊ້ວ່ຳ ອຸປໂລກ ກັມ.

ອະພັນພຸກຄົນ (ອ່ານວ່ຳ ອະພັນ໐ະພຸກຄົນ) ນ. ຄົນບໍ່ສົມ໐ວນ (ปั.)

ອະພັຍ ອ. ບໍ່ມີພັຍ (ปั.)

ອະພັຍໂທ໐ ອ. ບໍ່ໃຫ້ມີໂທ໐, ບໍ່ໃຫ້ມີພັຍແລະໂທ໐ (ปั. อะพัยโทส)

ອ-ພິ ເປັນ໐ຳປະ໐ອບໜ້ຳ໐ຳທີ່ມ໐ານ ...ຈາກ ภาวิ ແປ່ວ່ຳ ຍິ່ງ, ວິເ໐ສ ດັ່ງ ອะพิเศษ ยิ่งยิ่ง (ปั.)

ອະພິ໐າ໐ ນ. ການລ້ຳ (ปั.)

ອະພິເສ໐ ນ. ການຈ້ຽງນ້ຳ, ການແ໐ ່ງຕັ້ງໂ໐ຍພິທີຈ້ຽງນ້ຳ ດັ່ງ ພິ-ຂ້ຶນ ...ເ໐ີ້ຍ໐ານ໐ງກ່ວ່ຳ ...ພິເສ໐, ການແ໐ ່ງຕັ້ງພິ ໃຫ້ເປັນໃຫ່ ...ກ່ວ່ຳ ເ໐ຣາພິເສ໐ (ปั.)

ອະພິ...ນ ນ. ຄວາມ...ຮູ້, ຄວາມ...ຮູ້, ການ...ງ (ปั.)

ອະພິ...ນ ...ວານ ນ. ຄວາມປະພຶ...ນ (ปั. อะพิ...นาจาร)

ອະພິ...ນ ...ໃໝ ນ. ຄວາມ...ຮູ້...ດ້ວຍ...ນ...ນ, ຄວາມ...ໃ...ຢ່ຳ...ງ (ปั.)

ອະພິ...ດ ນ. ຄວາມ...ເ...ດ (ส. อะพิ...ห)

ອະພິ...ງ ນ. ຄວາມ...ລ...ວ (ปั.)

ອະພິ...ນ ນ. ຄົນ...ໜ...ງ, ຄົນ...ນ...ນ...ງ (ปั.)

ອະພິ...ນ ນ. ຄວາມ...ນ...ພ (ปั.)

ອະພິ...ງ ...ອ. ...ກ...ດ, ...ນ...ກ...ນ (ปั.)

ອະພິ...ດ ...ອ. ...ພ...ລ...ລ...ວ (ปั.)

ອະພິພນ...-ອະພິພນ...ານ ...ນ. ...ວ...ຮູ້...ນ...ງ ...ໃ...ພ...ພ...ນ...ານ...ມ...ນ...ມ ๔ ຢ່ຳ...ງ...ຄ: ๑/ ...ດ...ພ...ດ ...ພ...ດ...ດ...ວ...ດ...ໄ...ວ. ๒/...ພ...ໂ...ດ...ດ ...ຖ...ປ. ๓/ ...ເ...ດ...ປ...ນ...ນ ...ຮູ້...ໃ...ຄ...ນ...ອ...ນ. ๔/ ...ປ...ບ...ເ...ພ...ມ...ອ...ານ...ນ...ຸ...ດ...ດ ...ຈ...ຳ...ວ...ດ...ໄ...ວ. ๕/ ...ພ...ທ...ກ...ຸ ...ວ...ປ. ๖/...ວ...ານ...ຕ...ນ...ນ...ານ ...ຮູ້...ຈ...ກ...ຳ...ວ...ານ...ຕ...ນ...ນ...ໃ...ຊ...ງ...ງ.

ອະພິ...ນ ...ນ. ...ນ...ນ...ງ ...ຄ...ພ...ນ...ປ...ນ...ນ...ດ...ນ ...ນ...ກ...ດ...ເ...ງ...ຈ...ດ,

ເຈດສິກ,ຮູບ ແລະ ນິພານ.

ອະພິທານ ນ. ຊື່,ຄຳເວົ້າ,ຄຳສຸພາສິດເປັນລຳດັບ (ປ.)

ອະພິໂທ ນ. ຊື່ (ປ. ອະພິທຍຍ)

ອະພິນັ ນ. ຄວາມຍິນດີຍິ່ງ (ປ. ອະພິນັນທ) ອະພິນັນທະນ2-ການ ນ. ການສະແດງຄວາມຍິນດີອັນຍິ່ງ (ປ.)

ອະພິນິຫານ ນ. ອຳນາດແຫ່ງປາອະນິ,ອຳນາດບຸນທີ່ລ້ຳເລີ (ປ. ອະພິນິຫາຣ)

ອະພິເນຄມົນ (ອ່ານວ່າ ອະພິເນດອະມົນ) ນ. ການອອກນອດເພື່ອຄຸນວັນຍິ່ງໃຫ່ (ສ. ອພິເນຄມນ)

ອະພິນານ ກ. ຮ້ອງ, ປຶກສາ (ປ. ອະພິນາຄ)

ອະພິນາຍ ກ. ເວົ້າຈາກັນ,ປຶກສາກັນ ໃຊ້ວ່າ ປິນາຍ ກິນ (ສ. ອະພິປຣາຍ)

ອະພິມົນ ກ. ນ່ອມຊື່ນຫລາຍ,ຍິນດີຍິ່ງ ໃຊ້ວ່າ ພິມົນ ກໍໄດ້ (ສ. ອະພິຮັມຍ)

ອະພິຣັກຂຸນດີ ນ. ຮູ້ປຶກສາຊັ້ນຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ (ປ.)

ອະພິຣັກຂິດ ກ. ຫວງໄວ້,ກຳນົດໄວ້ (ປ.)

ອະພິຣັກຂິດການ-ອະພິຣັກຂິດສມັຍ (ອ່ານວ່າ ອະພິຣັກຂິດອະ....)

ນ. ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້,ວັນກຳນົດ(ປ.....ກາລ)

ອະພິລັນ ກ. ໂຕລັນບ (ສ. ອະພິລັນທ)

ອະພິລັນທະນາ ນ. ການໂຕລັນບ (ສ.)

ອະພິວາດ ນ. ການນິນໄຫ້ (ປ. ອະພິວາທ)

ອະນະອະ ນ. ຄວາມບໍ່ວ່າຍ,ພຣະນິບພານ (ປ.)

ອະນຸດ ນ. ຂີ,ຍັກ,ສັດທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນ (ປ. ອະມະນຸສຍ)

ອະນະອະ ນ. ຊຸ່ມ້ວ່າຍ,ເຫວະຂາ, ອ. ບໍ່ວ່າຍ, ຂັ້ນຍືນ.

ອະນະອິນ ນ. ພຣະອິນ (ປ. ອະນະອິນທ)

ອະນະເຮດ ນ. ພຣະອິນ (ປ. ອະນະເຮຍ)

ອະນະຮືອ ນ. ນ້ຳທີ່ບ, ນ້ຳບໍ່ວ່າຍ, ເຄື່ອງທີ່ບ (ສ. ອະນະຮືອ)

ອະນະຮືອຮິດ ນ. ນ້ຳທີ່ບ, ພຣະພັນ.

ອະນະຮືອບຸ ນ. ຄວາມບໍ່ວ່າຍ (ສ.)

ອະນິ ອ. ບໍ່ແມ່ນນິ,ລ້ຳເລີກ (ປ. ອະນິ)

ອະເນຈິກັນ ນ. ຊາວປະເທດອະຫະຣ້ອອະເນຈິກ.

ອະອະດີ ນ. ອໍອະດີ (ປ. ອໍອະດີ)

ອະອະຕັ ນ. ພຣະພຸທເຈົ້າ,ພຣະອໍອະຫັນ (ປ.)

ອະອະຕັ ນ. ພຣະອໍອະຫັນ (ປ. ອະອະຕ)

ອະອະຕັດຊຸ (ອະອະຕັ+ອະຊຸ) ນ. ຊື່ນ້ຳກິນການຄ້ຳເຮືອເປັນພຣະອໍອະຫັນ (ປ. ອະອະຕ+ອຸທ)

ອະອຸ ນ. ເຄລາໃກ້ຄ່ຳເວັນຈະອອກ ມີອາລະຍະຄື ມີແສງຂາວອ່ອນ (ແສງເງິນ) ແລະ ແສງແດງ (ແສງຄ້ຳ) (ປ.)

ອະອຸໂນໄທ ນ. ເຄລາຕັ້ງຂຶ້ນແຕ່ກ່ອນອຸ, ເຄລາເຊົ້າ ໃຊ້ວ່າ ອະໂນໄທ ກິນ.

ອະລ້ຳການ ນ. ການຕິກແຕ່ງ,ການເອ້, ເຄື່ອງເອ້ (ປ. ອະລ້ຳກາຄ)

ອະລ້ຳຊິ ອ. ບໍ່ວ່າຍ,ນອກຊິ (ປ. ອະລ້ຳຊິ)

ອະລິ ອ. ບໍ່ນິເພດ,ຊາຍເລິກທີ່ບໍ່ຍອກວ່າເປັນຍິງຫລືຊາຍ (ສ. ອະລິງ)

ອະອະກາ ນ. ບ່ອນບໍ່ນິອາກາ.

ອະອະຊານ ນ. ທີ່ຊຸ, ອ. ຊຸ, ຮ້ຳ (ປ.)

ອະອະຊາ ອ. ນິກຳເນີດຊ້ອ, ເກີດມາຊ້ອ (ປ. ອະອະຊາ)

ອະອະຊານຸຊ ນ. ບຸກຊຸ້ກ່ຳກ່ອນອະກຸນ (ປ.)

ອະອະຕານ ນ. ການລ້ຳນາເກີດ.ການຍ່ຳພາສນາເກີດ, ກ. ລ້ຳນາເກີດ (ສ. ອະອະຕານ)

ອະອະຕານ ນ. ການລ້ຳ (ປ. ອະອະຕານ)

ອະອັຍອະ (ອ່ານວ່າ ອະໄອຍອະ) ນ. ບ່ອນ,ບ່ອນ,ບ່ອນຂອງຮ່ວງກາຍ (ປ.)

อะอิฆา ป. ความบ่ฮู้ คือบ่ฮู้อะอิยะสัง ๔ (ป.)

อะอึมยาม อ. บ่มอมยาม, บ่มฆ่อง, บ่มจ่อใจ (ป.) อะอึมยามะภะสัม ป. ฉัมพ์บ่มอมยาม ได้แก่เวินคำ เป็นวิน. (ป.)

อะเอจิ-อะอิจิ ป. ฉิ่นะชิกหม่อยมื่ๆ ในจำนอม ๕ หม่อ เป็นหมู่เล็กๆละใหญ่พ์สุด เป็นบ่อมลิ้วโพอฺเธ็อบายสัมพ์สุด (ป.)

อะฮังการ คะฉิ่ตโอเองว่า เป็นเธิง, ภาบฉิโอ, ความจอง-หลาง (ป. อะหังการ)

อะติ ป. ๆ (ป.)

อะติอาอะภะโอภ ป. โอภลี้ และ ธาภ (ป.)

อะโถติกัม ป. กัมที่เล็กฉัดแก่กัม, ภาบบ่เอ็าบายแก่กัม, ภาบบ่เอ็าโพอแก่กัม ใช้ว่า อะโถติ กัมมิ (ป.)

อะทิฆยา ป. ความบ่บงอบงม (ป.)

อะเทฺวกะทิอิกิ ป. ความเต็มว่า บุนบายในโลกนี้บ่มีเทอบ่มีบัวใจ (ป.)

อา ป. น้องสาวอะอองพี่.

อ้า ก. ฉยกใต้ๆอออก, ฉยกเบื้องฉุ่นและเพิ่งออกจากกัน ถั่ง อ้าปาก.

อากับปะกิริยา ป. ภาบแต่งอิอิและมีอาอฐิพุพายใจงาม (ป.)

อากาอ ป. บ่อมเป็าหล่าๆ, พื้นผ้า (ป. อากาส) อากาสหาอ ป. บ่อมหล่างเป็า (ป.) อากาสยาม ป. เครื่องพาไปหางอากาอ.

อากาม ป. ความเป็นฮู่, ความเป็นไป, อาอฐิง, กิริยา, ย่อมอองว่างกาย ม๘ ฝ่าๆ ธงกล่า อากาม ม๘ มี ฉิม, ลิม, ซัง, ลัม, ฉัม เป็นอั้น. (ป. อากาอ)

อากอม ป. ฐุ่, กอง, พอก, บ่เกิด, ที่เกิด, ค่า, ห้านงมพื้อัญยาม ธงกเกับเอ็าจากสิ่งที่เกิดอามพันมะอา ตลิ เธ็อลั้น เพื่อภาบค้า (ป. อากร)

อากุง ป. เต็มไปด้อย, เอ็งละอาอ (ป. อากิณณ)

อาละยาอ (อ่านว่า อาละหฺยาอ) อ. ก่อฉัด, ขี้อ้ายาไอยา ภอมอองปาลิ ก่ออ้อยคำกิริยา (ป.)

อาละยาม ป. ภาบเล็บิดธงม, ภาบบอก, ภาบฐอบิดเล็า, ภาบอ่านออกธงๆ (ส.)

อาคะเม ป. ฑิดอาเอ็นออกภ้ำใช้ (ส. อาคฺเมยฺย อ่าพิดพะอักคะนิธีภาอา)

อาคัมฐุกะ ป. ไพฉลภ์มาๆงาม. อาคัมฐุกะลัด ป. มาละยาอที่คอมปะพื้อถ่ไพฉลก (ป.)

อาคาม ป. เธ็อม (ป. อาคาอ)

อาคิม ป. ภาบมา, ภาบมาถึๆ, บ่อฉละมิบ่อาๆๆ (ป. อาคม)

อาจาริยะ ป. อาจาม. อาจาริยะลัด ป. กิดที่คอมปะพื้อถ่ออาจาม (ป.)

อาจาระ ป. คอามปะพื้อ, มาละยาอ, ฉบบฉัม, คอามปะพื้อดี (ป.)

อาจาม ป. ถั่งสอบคอามฮู้, ฉบบฉัม (ส. อาจาระยะ)

อาจิน อ. เคียปะพื้อมา, เป็นมิใส, ละมิๆ (ป. อาจิณณะ)

อาจิน ป. ลี้ (ป. อาจม)

อาละยะ ป. บ่อมมั่ๆ (ป.)

อาลยา (อ่านว่า อาอะยา) ป. บ่อมมั่ๆ, ตัวที่ยึดมุ่นฉลัดเธ็อเป็นฉิมที่สองมั่ๆได้ (ป. อาลย)

อาลา ป. คอามหล้ๆ, คอามอ้อๆภาม, คอามยากๆ, ก. เธ็อด้อยคอามพิใจสมัก (ป.)

อาลัย ก. เผื่ๆพา, เผื่ๆ, อ้างๆ, ป. บ่อมเผื่ๆ, ที่อ้างๆ (ส.)

อาลัย อ. บ่ฮู้, เถิะ, ตลอกล้ (ส. อาลัย)

อาลัม ป. คอามอาย, ก. อาย (ป. อาลัมย)

อาลามบะ ป. เถือมที่ ๕ อามจับพะคะถิ (ป.)

อาลิม-อาลิมบิด ป. บ่อมฐุอาจิยิ (ส.)

อาฆา ป. ม้า (ป.)

อาฆาไน อ. เกิดดี, ฉบอดี, ฐู้ไอ, ฉอยมาดีฉัด, ก้าเป็นม้าธงกล่า ม้าอาฆาไน, ก้าฉมั่นคิม ธงกล่า บุฐุอาฆาไน (ส. อาฆาเนยย)

อาชีอะ-อาชีบ ป. ภาบอ้งๆอิด, ภาบหาบาตกิน (ป.)

อายะอะยะ ป. เคื่องฐู้ฉละสิ่งที่ฐู้ ดั่ง อา เป็นเคื่องฐู้ฉละฐุบเป็นสิ่งที่ฐู้, เคื่องที่อออิกับด้อยอามิ ในพระพุทธาลนาหายเอ็า อา, ฐุ, อ้า, ลั้น, ภาย, ไร เป็นอายะอะยะพายใน, ฐุบ, สงๆ, กิ่น, อิอ, โถถกับพะ, ทัน เป็นอายะอะยะพายนอก.

อายะนะ ป. ภาบมาถึๆ (ใช้ที่ท้ายคำอื่น ดั่ง ฉลายินฉล+อายนะ) (ส.)

อายา ป. อำนาอ, โพอ (ส.)

อายุ ป. เอลาพันชออยู่, เอลาอออ (ป.) อายุลัย

ນ. ການຍັ້ງອາຍຸ, ຄວາມອາຍ, ອັດອາກໍນິດອາຍຸຄົນ, ອາຍຸວັທນະ ນ. ຄວາມຈະເຣີນອາຍຸ.

ອາຍຸຍະເວທ ນ. ວິຊາກ່ຽວແກ່ຄຸນພາບແລະການຮັກສາ ຄືວ່າເປັນ ວິຊາອັກສິ ແລະ ເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງອາຄັບພະນະເວທ(ສ.)

ອາຄຸນ ວ. ເດືອດຮ້ອນ, ຫົນທຸກເວທນາຫ້າວ ກາຍແລະໃຈ(ປ.ອາ ຄຸຣ)

ອາຄັນ ນ. ຂ້ຽວຂົ່ມງ່ານຈາກຄັນທີ່ອາຄັບພະນະເວທເປັນຄັນທີ່ຄ້ອນ ແ ໃນພະເວທຂອງພຣາມ, ມີນທີ່ໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ດີແລະຮ້າຍ ໄດ້, ວິຊາເປົ່າພົນ, ການທຳພິທີປ້ອງກັນອັນຕະຣາຍ(ສ. ອາຄຸຊຸນ)

ອາທອນ ນ. ຄວາມເອົາໃຈໃສ່, ຄວາມເອື້ອເຟື້ອ (ປ. ອາທອ)

ອາທິ ນ. ເບື້ອງຕົ້ນ, ຂ້ຶ້ນ (ປ.)

ວາທິດ ນ. ເຊື້ອສະກຸນ ຄື ເທວະດາພວກນຶ່ງ ເປັນລູກນາງອະທິ ຕິຢູ່ເປັນຊາຍາຂອງພຣະກັສຍະປະປະຊາບໍດີ, ເທວະດາ ນີ້ມີຈຳນວນກ່ອໄວ້ວ່າກັນ ສາງແຫ່ງອ່ານີ ໕ ອົງ ກ ອົງ ສາງແຫ່ງອ່າ ມີ ໑໔ ອົງ ໄດ້ແກ່ອົນທາທິດ (ພຣະ ອົນ) ອະຮຸນາທິດ (ພຣະພິຮຸນ) ຫລາ ຄຸອິຍາທິດ (ອາ ເດັ້ນ), ຊື່ເທວະດາພຣະເຄາະ ຄື ຄຸວະຍາທິດ, ຊື່ດາວ ພຣະເຄາະທີ ໑ ຄືພ່ອຍອາ ເດັ້ນ, ຊື່ດັ່ນທີ ໑ ແຫ່ງສັປດາ ຮຸງກ່ຳ ຄັ້ນອາທິດ (ສ. ອາທິດຍ). ອາທິດຍະວານ ນ. ວັນອາທິດ (ສ. ອາທິດຍະວານ)

ອາທິນິບ-ອາທິນະວະ ນ. ໂທດ (ປ.)

ອາເທດ ນ. ການແປງສະແລະພັນຊນະຄວນຂ້ຶ້ນ້ຳຄັບຂອງໄວຍາ ກອນປ່ານີ (ປ. ອາເທສ)

ອາທັນ ວ. ບ່ເປັນທັນ, ບ່ທ່ຽງທັນ, ບ່ຍຸດທັນ (ປ.)

ວານາ ນ. ອ້ານາດປົກຄອງ (ປ.)

ອານາເຂດ ນ. ເຂດແດນໃນອ້ານາດປົກຄອງ

ອານາຈັກ ນ. ເຂດແດນທີ່ຢູ່ໃນອ້ານາດປົກຄອງຂອງຄັດບານນຶ່ງ, ອ້ານາດປົກຄອງທາງບ້ານເມືອງຄູ່ກັບພຸທຈັກທີ່ໝາຍຄວາມ ວ່າ ເຂດແດນປົກຄອງໃນພຣະພຸທສາສນາ (ປ. ອານາ ຈັກ)

ອານາປະຊາຊາດ ນ. ສາຍຄອນທີ່ຢູ່ໃນອ້ານາດປົກຄອງ(ສ. ອານາ ປະຊາສາຍ)

ອານາປ່ໂຍດ ນ. ຄົນປ່ໂຍດທີ່ຄົນນີອ້ານາດປົກຄອງເປັນສ່ວນຄິ (ປ.)

ອານາປ່ານະ ນ. ຄົນຫັນໃຈເຂ້ົ້າອອກ (ປ.)

ວານັນທະ ນ. ການຍື່ນນ່ອນ (ປ.)

ອານິນ ນ. ຊື່ສາວົກຂອງພຣະພຸທເຈ້ົ້າ ເຊ່ືງເປັນຜູ້ອຸປຖາກພຣະ ພຣະພຸທເຈ້ົ້າ (ປ. ອານັນທ)

ອານິສົງ ນ. ຄົນແຕ່ງບຸນ, ປ່ໂຍດ, ຄົນອັນດີ (ປ. ອານິສັງສ)

ອານຸພາບ ນ. ອ້ານາດ, ຣິດເດດ, ຄວາມຍິ່ງໃຫ່ (ປ.)

ອາບັດ ນ. ຄວາມລ່ວງລະເມີດ, ໂທດ, ຂ້ຶ້ຕ້ານຂອງພິກຸ.

ອາບັນ ໑. ກ. ຕ້ອງ, ເຖິງ, ຈຸ (ປ. ອາປັນນ)

໒. ວ. ຫລາຍ, ທ່ີສຸດ, ເດັ້ນທີ, ພ້ອງ.

ອາໂປ ນ. ນ້ຳ (ປ.) ອາໂປກະຄົນ ນ. ຄົນທ່ຳກັນນະຖານ ຖ້ືເອົານ້ຳເປັນອາຄົນ (ປ.) ອາໂປທາດ ນ. ຂອງນ ລັກຂນະໄຫລຊຶມໄປມາໄດ້ນັ້ນ ເປັນທາດນຶ່ງໃນທາດທ້ັງ ໔ ຄື ປະຖະວີ ທາດດິນ, ອາໂປ ທາດນ້ຳ, ເຕໂຊ ທາດໄຟ, ວາໂຍ ທາດລົມ.

ອາພາດ ໑. ນ. ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ໂຣກ (ປ. ອາພາທ)

໒. ນ. ແສງສ່ວ່າງ (ປ. ອາພາສ)

ອາເພາ ກ. ໃຫ້ເປັນໄປເອງ, ບັງເອ້ີນເປັນ, ເກ້ີດຂ້ຶ້ນຢ່າງຕິດປົກ ປະຄິ (ສ. ອາເວສ)

ອາພັນ ວ. ບ່ໍຄົນຄວນ, ນ້ອຍວ່ານາ (ປ.)

ອາພັລ-ອາພັດລອນ ນ. ຊື່ເພ່ືນທະໂລກຊ້ັນນຶ່ງໃນຈຳນວນ ໑໙ ຊ້ັນ, - ວ. ລ່ວ່ງ, ລ່ວ່ງໄລ (ປ. ອາພັລລ)

ອາພອນ ນ. ເຄ່ືອງເອ້ີ, ເຄ່ືອງນຸ່ງຫ່ົ, ເຄ່ືອງປະດັບ (ປ.ອາ - ພຣນ)

ອາພາ ນ. ແສງສ່ວ່າງ, ອ້ັສນີ, ຄວາມສ່ວ່າງ (ປ.)

ອາພາກອນ ນ. ອາເວ້ັນ (ສ. ວາພາກ)

ອາມ້ຍ ນ. ຄວາມເຈ້ັບໄອ້, ຄວາມບ່ໍສະບາຍ, ກິ່ງກ້ັບອະນາມ້ຍ ຄວາມສະບາຍ ຄວາມບ່ໍມ້ີໂຣກ (ປ.)

ອາມາດ ນ. ລ້ານອາຊາກອນ, ລ້ານເຮ້ົ່າ, ທ່ີປ່ຶກສາ (ສ. ອາມາຕຍ)

ອາມິດ ນ. ເຫ່ືອ, ເຄ່ືອງລໍ້, ເຄ່ືອງອ່ອຍ (ປ. ອາມິສ)

ອາຣະຍ ນ. ຊົນຊາດເດ່ືມ ເຊ່ືງເປັນຄົນຣະກຸນຂອງຊາວອ່ິນດູ ຮານ, ຄົນທ່ີພ້ານັ້ນຖ່ືວ່າ, ດ່ີ, ງາມ. ອາຣະຍະຄົນ ນ. ຄົນທ່ີ ຈະເຮ່ີນດ້ວຍທ້ັນນ່ງມອ້ັນດ່ີ. ອາຣະຍະຊາດ ນ. ຊາດທ່ີ ຈະເຮ່ີນດ້ວຍທ້ັນນ່ງມອ້ັນດ່ີ. ອາຣະຍະທ້ັນ ນ. ທ້ັນອ້ັນດ່ີ ງາມ.

ອາຣັກຂາ ນ. ຄວາມປ້ອງກ້ັນ, ຄວາມເບ່ືງແຍງ (ປ.)

ອາຣັນ ນ. ປ່າ, ວ. ຢູ່ປ່າ, ມ່ີປ່າ (ສ. ອາຣັນຍ)

ອາຣ້ັນພະ ນ. ກ່ານຕ້ັ້ງຄ້ົ້ນ, ຄວາມພຍາຍາມ (ປ.)

ອາຣ້ັນພະກະຣຽ ນ. ຄ້ວ່ຕອ້ົບ, ຄ້ວ່ຕ້ັ້ງຄ້ົ້ນ, ຄ້ວ່ແນະນ່ຳ.

อาอาพนา (อ่านอ่า อาอาดพะนา) ก. ເຊີນ,ນິມົນ,ໃຫ້, ออบ (ป.)

อาอาม ม. อัด,ที่สำหรับ,สอบเป็นที่ชุมนุม,ความชุมนุม (ป.)

อาอามิก ม. ก่ยงกับอัด, ฐาอัด (ป.)

อาธิ อ. เอื้อเพื่อ, เอาใจใส่อย่ (ป.)

อาธิม ม. เครื่องหมั่นจิตใจ ดั่ง รูป,สยง,กิ่น,อิตาลา ความคิด,ความรู้เมื่อ (ป. อาธิมนนะ)

อาละปะนะ ม. การเอ้า, การชงกรัย, คำสำสั่นชงกรัย.

อาลัก ม. ตู้สำหรับที่ในหางพังสิในอาฐสำนัก, การเต้น, การส้างเภค (ส. อาลักสน)

อาโลกะกะธิม ม. การหำกันมะถวนเบื่างแสงสอ่างเป็นอาธิม (ป.)

อาลัย ม. บ่อนฮู่,บ่อนเชิว, ความห่อง, ความคึดฮอด(ป. อาละยะ)

อาอาทะ ม. การแต่งตองโดยพายิงมาฮู่เรือนของชายคู่กับอิอาทะ การแต่งตองที่พาชายไปฮู่เรือนฮู่ญิง(ป.)

อาอาว ม. อัด,บ่อนฮู่, เรือน, ฐู่ (ป. อาอาส)

อาอุโส อ. แก่กอ่า,นิอายุ (ในหางอิมัยเป็นคำพิกสุแก่รัอ้างพิกสุอ่นอ่า อาอุโส)

อาอุด ม. เครื่องปะกบในการป้องกัน หลิ สู้ นิปืน นิด เป็นอิ้น (ป. อาอุธ)

อาเอด ม. หาง,หางเอ้า ดั่ง พะนาเอด หางเอ้าป่า(ส. อาเอส)

อาหาม ม. ของกิน,เครื่องหวิฐ -ชีวิด (ป. อาหาร)

อาธัก ม. เพอะดาฐ้ากลา,ต้เมือง (ป. อาอัทธะ)

อิน้า ธิ์ (ป.)

อิน้าพันท้า ก. ก่ยงอ้อง.

อิธิยาบิด ก. อาการ ดั่ง ยืน, เดิน, นั่ง, นอน (ป.)

อิ ม. ชื่แมงแมงอื่งิดอแพงอิ้นปีกเป็นแต่นใสร้องอ้าเธิ้นแมงอิ.

๑. ม. คำฮู้ห้ามบานบุฐดที่ ๘ หลิ ที่ ๙ ของเพดยิงละแดงอ่ามีกานะอ่ำกอ่าฐู่เอ้า, เป็นคำปะกอบพ้าคำลางคำเพื่อปโยดในการออกสง ดั่ง อีพ้, อีแม่ เป็นอิ้น.

๘. ม. บาง (เป็นคำห้ามบานเพดยิง)

ี ก. ปาก, เอ้า, ลาบ (บ่อีจ้ากล่า)

อีลาบ ม. พละมือะ หลิ พละฐุพละ หิดดาเอ้นออกเบื้องเหือ (ป.)

อีสอบ ม. พละเจ้าอิงสำคับอิงบื่างของอาลยนาพลาบ.

อีคู้ ม. ชื่ตัวแมงบื่างค้ายลิตัวบ่อ แต่ติมัยเป็นเต้า.

อีแฝ ม. เงินอัด.

อีเถ้า ม. ถ้อยใหง่, ถ้อยดินปูฮางแมงปากถ้างและใหง่.

อีหลิ อ. ผ้า.

อีฐุม ม. ชื่อิ้นไม้แมงบื่า ใบน้อยเป็นแหลม ตากเป็นยักยาว ใช้เป็นชัก.

อื ม. ตากลองพืดแมงบื่า อิ้นเป็นเคือ ห่อยแป้.

อื้า อ. สงางาง หลิ สงางก่อมจุก.

อี้ อ. เป็นคำรับอ่าได้, สงางอ้างแลๆ.

อุ ๑. ม. ชั้นใหง่,ชั้นใช้ใส่เตล้า เป็นอิ้น.

๘. ก. ขั้นใช้ฐุกถ้อยน้ำพ้อยๆ, การเธ็ดอาหานโดยอิทิใส่บ่น้ำพ้อยแล้วถ้างใส่ไฟใช้ฐุก, อ. ฐุกถิ.

อุถม อ. ฐุๆฐุด,ยื่ๆ, เลิด,หากหลาย (ป. อุดถม)

อุดอม อ. ป่ายเหือ,หือเหือ,ล้างล้าย (ป. อุดธ)

อุๆ ๑. อ. ละบาย, บ่ก้างอิม.

๘. ม. อะอุ (ป.)

อุทะกะ-อุทะก้า ม. น้ำ (ป.) อุทะกะหาลา ม. ลายน้ำ. อุทะกะพ้ย ม. พ้ยเกิดจากน้ำ. อุทะกะลาด ม. อิฐาก่อเถิงลนาดและอำหม่าละวนน้ำและทะเล.

อุท้ย ม. ภานอิ้น, ภานออกหนาแต่กดาเอ้นยามเฉ้า (ป.)

อุทาน ม. สยง หลิ คำที่สั่นอะกไปในเดลาดีกใจหลิดีใจ (ป.)

อุทาหอม ม. ดิอ่าง, การอ้าง, การยิกอิ้นให้เพ้น(ป. อุทาหะระ)

อุทิด ก. จำเพาะ, แต่ดอนปุนให้ฐุลาย (ป. อุทิส)

อุทุมพอม ม. อิ้นลากเถื่อ (ป. อุทุมพร)

อุเทด ม. ภานยิกอิ้นละแดง (ส. อุทาส)

อุทอม ม. ชื่อองลานอ่ำจากลานฐิ้นอิ้น, ก. ลำใช้ถ้ดอิ้นใส่ในลานฐุง, ธื้อกเธ็ดใส่ (ป. อุทหอมะ)

อุนาโล ม. อินสว่างคื้อ (ป.)

อุบาลิกา ม. ยิงฐุ้บถือพุทลาลนา (ป. อุบาลิกา)

อุบาลิก ม. ชายฐุ้บถือพละอ้อมละใด (ป.)

ອຸບາຍ ນ. ວິທີ, ໜ້ທາງ, ຊ່ອງທາງ, ກົນ, ນາຍາ (ປ. ອຸປາຍ)

ອຸບາທ ນ. ຄວາມຈ້ງໃຈ, ອັນຂະຫລາຍ (ປ. ອຸປັທທວ) ອ. ໂຫດ, ເຫລືອ.

ອຸປັດ ນ. ການເກີດຂຶ້ນ, ເຫດ, ກ. ເກີດ (ປ. ອຸປ້ອດ)

ອຸເປກຂາ ນ. ຄວາມມີໃຈເປັນກາງ (ປ.)

ອຸປົນ ນ. ປົວ, ດອກປົວ, (ປ. ອຸປລ)

ອຸໂປສົດ ນ. ວັນຮົບ, ການຮຸດປາຕິໂມກຸກາ ເຄ້ງເດືອນ, ການຮັກສາຮົບໝ່ວດຂອງຄະຫ້ວ (ປ. ອຸໂປສຖ)

ອຸປະ ເປັນຄຳປະກອບໜ້າຄັບທີ່ມາຈາກປາລີ ແລະ ສັນສະກິດ ແປວ່າ ເຂົ້າໄປ, ໃກ້, ຮອງ ຕ້ຳ ອຸປຮາດ, ອຸປນາຍົກ.

ອຸປາຫານ ນ. ການຕັ້ນດ້ວຍອ້ານາດກິເລດ (ປ.)

ອຸພັຍ ອ. ທ້ັງສອງ (ປ.)

ອຸມ້ງ ນ. ຫ້ວງໄດ້ດິນ, ບ່ອງໃນພຸເລົາ (ປ. ຊຸມ້ງຄ)

ອຸຍະ-ອຸຍາ ນ. ເລິກ (ປ.)

ອຸໄຍ ນ. ຄ້ຳ (ຂ.)

ອຸລຸໂກ ນ. ນົກເຄ້ົາແມວ "ຟ້ັງຍິນອຸລຸໂກຮ້ອງຮຸງຄະນະເປ້ົາປ່ຳ" (ຂຍໄຊ)

ອຸລະພະ ນ. ງົວເຖ້ິກ, ນາດຮານັບຫ້ວງຍາວທ້ໍ່ກັນ 40 ຍັດຖິ (ປະມານ 16 ວາ) (ປ.)

ອຸລາ ນ. ແຮງເງິນແຮງຄ້ຳ, ເວລາຮຸ່ງເຊ້ົ້າ. ອຸລາໂຍກ ນ. ເວລາໃກ້ຮຸ່ງ (ຂ.)

ອຸລຸພະ ນ. ງົວເຖ້ິກ. ອຸລຸພະຣາວ ນ. ພະຍາງົວ.

ອຸ ນ. ຊື່ໄກ່ແມ່ນປ້ໍ່ງົວໃຫ່ ຕ່ວນນ້ອຍ, ຊື່ແມ່ນ້ຳແມ່ນ້ໍ່ງໃນປະເທດລາວ ໃຫລຕົກນ້ຳຂອງເຮືອເມືອງຕ່ວງພະບາງ

ອຸ ນ. ບ່ອນເຮ້ົ້ວໄວ້ໃຫ້ດ້ັກນ້ອຍເກ້ົ້ວໃຫ່ນອນ, ບ່ອນຢູ່, ບ່ອນປ່ຽງອ້ົ້ວແລະເຮືອນ ເປັນຕ້ົ້ນ.

ອຸ ນ. ຊື່ຊໍ້ແມ່ນ້ໍ່ງ ຂຸງໃຫ່ ເອ້ີນຊໍ້ອຸ.

ເອ ກ. ອ້ົກແຂ່ງ, ປະຕ້ົ, ປະຕ້ົໃຫ້ງານ, ຂວດ.

ເອກ-ເອກາ ນ. ນ້ຶ່ງ, ອ້ົກຄົນດຽວ, ປ່ຽວ, ດຽວ (ປ.)

ເອກັคตา (ອ່ານວ່າ ເອກັກຄະຕາ) ນ. ຄວາມນ້ົກອາຣົມເປັນອັນດຽວ ຄ້ືຄວາມນ້ົກເມ່ນອນຢູ່ໃນອາຣົມດຽວ (ປ.)

ເອວະຫ້ັกคะ ນ. ຕຸ້່ມດ້ຽໃນທ້ວງໃຫ້ວງນ້ຶ່ງເປັນພ້ເລດ ດ້ຽ ເປັນເອວະຫ້ັกคะໃນທ້ວງຂະແຫງຫ້ັນ ເປັນຕ້ົ້ນ.

ເອອາຍັນ ນ. ຊື່ຊ້ວງອ້ົ້ວນ້ຶ່ງ ມີ ນ ຫ້ອ ເປັນພາຫນະຂອງພຣະອິນ (ປ.)

ແອ ຄຸ. ຂຸງເດ້ົ້ນ້ອຍເກ້ົ້ວໃຫ່ໄດ້.

ແອ້ ນ. ອະວັຍວະພາຍໃນຂອງປາ ເປັນໜ້ວຍິຂາວຢາງ ມ້ີ ຂ້ົ້ນຢູ່ໃນທ້ອງໃຫ້ດ້ອປາພຸ, ຊຸປ້ົ້ແມ່ນ້ົ້ງຂ້ົ້ວລ້ັນເປ້ົ້ງໃຂ້ໝ້ພາດເອ້ີນປ້ົ້ແອ້.

ໂອ ນ. ພາຊນະຮຸບກົນເຂ້ົ້ວດ້ວຍໂລຫະຢ່ວງໆແລະເງິນຄ້ຳໃຊ້ ດ້ົນ້ຳກິນ.

ໂອ່ ຄ. ຮຸ. ຄ້ຳອຸທານຸງອ້ົ້ຄ້ຳກິຍາ ດ້ົ້ງ ກິນໂອ່! ໄປໂອ່!

ຄ. ອ. ກິນຫ້ັນຢ່ວງນ້ົ້ງ ດ້ົ້ງ ຂ້ົ້ນເມ້ົ້ ເປັນຂ້ົ້ນ ເອ້ີນວ່ຳ ຫ້ັນໂອ່.

ໂອນ ເປັນຄ້ຳອຸທານສະແດງຄວາມສ້ົງສານ ຫລື ໂຮກເຊ້ົ້ງ, ຄວາມອາລ້ັຍ.

ອອະນ ອຸ ເປັນຄ້ຳນ້ົ້ນ້ົ້ນເມ້ົ້ອສະຮ້ັຽລ້ຳ.

ໂອ້ ຄ. ນ. ລຸກໃຫ່ງ່ຂອງແຄນ ຫລື ໂຫດ ແລະ ລຸກປ້ົ້ງໄຟ.

ຄ. ອ. ຄ້ຳອຸທານຸງເມ້ົ້ອຮ່ຳເພ້ົ້ງ ຫລື ຕ້ົ້ນປລາວ. ໂອ້ອ່ານ ກ. ຄ້ົ້ອ້ົ້ງດ້ວຍພາຍລຸນ, ຄ້ົ້ອກ.

ໂອກາດ ນ. ບ່ອນຫ່ວ່ງ, ບ່ອງ, ທ້ວງ, ເວລາພ້ົ້ດ (ປ. ໂອກາສ)

ໂອສົດ ນ. ຢາແກ້ພ້ຍາດ (ປ. ໂອສຖ)

ໂອຊາ ນ. ອ້ົ້ແຮ້ຍ, ອ້ົ້ນ້ົ້ (ປ.)

ໂອພາດ ນ. ແຮງຂ່ວ່ງ (ປ. ໂອກາສ)

ໂອສ້ົ ນ. ລຸກສ້ວຍ (ປ. ໂອສ)

ໂອວາດ ນ. ຄ້ຳແນະນ້ຳ, ຄ້ຳສ້ັ່ງສອນ (ປ. ໂອວາທ)

ໂອລານ ອ. ໃຫ່ງ່ຫລາຍ, ກ້ວ້ງຂວ້ງ (ປ. ໂອຣາລ)

ເອາະ ນ. ຊື່ອ້ວ້ຫ້ນແມ່ນ້ົ້ງຕ້ົ້ນໃຫ່ນ້ຳນ້ົ້ອຍໆ, ກ. ຕ້ົ້ນໃຫ້ຫຸ້ກ ດ້ວຍນ້ຳນ້ົ້ອຍໆ.

ເອາະຫລານ ນ. ຊື່ອ້ວ້ຫ້ນແມ່ນ້ົ້ງເຮ້ົ້ວຄ້ົ້ອ່ນໃຫ່ນ້ຳນ້ົ້ອຍໆແລະນ້ົ້ຂອງຫລາຍຢ່ວ້ງປ້ົ້ນກັນ.

ອ ກ. ອ້ົ້ງ, ໂຮນ, ຄ້ັບຄ້ົ້ງ.

ອ້ົ້ ນ. ຊື່ໄມ້ແມ່ນ້ົ້ງເປັນໝວກຫ້ົ້ງ່ນ້ົ້ກເກ້ົ້ວຄວນແຄນນ້ຳລ້ົ້ນ ຄ້ົ້ນເລ ຫລື ແຮນ.

ນ. ນ້ົ້ນເຮ້ົ້ວໃຫ້ໃຈ່ຢ່ວ້ງ.

ອອະ ອ. ງ່ວນ, ນ່ວນ, ອ່ວນຊ່ວນ.

ອອະຊ່ວນ ອ. ນ່ວນ, ຊ້ົ້ນໃຈ, ງ່ວນ.

ອອະຄ ນ. ຄວາມບ້ົ້ນຄ, ຄວາມບ້ົ້ພ້ໃຈ (ປ. ອຄ)

ອອະໄທ ນ. ນາງ ຕ່ເປັນໃຫ່ງ່, ນາງງ່ວນ, ນາງ ຕ່ນ້ົ້ກຍຸ.

ອອະພ ນ. ດອກປົວ (ປ. ອຄ)

ອອະຫ້ັ ນ. ຄວາມເປັນພຣະອ້ົ້ຣະຫ້ັ ຄ້ືເປ ຕ່ ຕ່ເຖ້ິງຫ້ັນ ຕ່ ເລ ຕ່ ຢ່ວ້ງ ຕ່ ໃນທ້ວງພ້ຍາຍນ (ປ. ອຄຕ)

ອ້ະຫັ ນ. ຊື່ຫ້ວເອ້ັດໜ້ວຍໜຶ່ງເຂດໃນຫ້ວງພຸທສ້ກສ ຫຼື ຊື່ເຖິງນິພານ ພຣະພຸທເຈ້ົ້າ (ປ. ອຣຫັ)

ອ້ະຫັ-ອ້ະຄ້ວ ນ. ການລ້ວພຣະອ້ະຫັ ນັບເປັນບາປໜັກ ຈ້ັດເຂ້ົ້າໃນອະນັນ-ອ້ະອ້ະກັ (ປ.)

ອ້ະໃນ-ອ້ະໃ ວ. ງ່ວນ, ນິ້ດ-ວ. ງ່ວນ.

ເອ ວ. ເປັນຄ້ວ່ານອ້ັບຍ-ອ-ກ-ວ່ໍ ຫຼື ຍ-ໝ-ວ-ນ-ປ-ຈ-ງ.

ເອ (ໃຊ້ຄ້ັ-ງ-ງ-ອ-ງ-ກ-ນ-ກ-ັ ເອ)

ເອ້ັຍ ກ. ອ-ກ-ກ-ນ ເ-ົ-ກ-ນ-ຍ-ຈ-ກ-ນ-ນ-ໍ-ໍ-ອ-ກ, ອ-ໍ-ນ-ຫ-ກ-ຍ-ຈ-ນ-ລ-ໍ-ນ ອ-ໍ-ອ-ກ.

ເອ້ັຍ ກ. ເອ-ົ-ໃ-ຈ-ໃ-ອ-ໍ, ນ-ນ-ໍ-ໃ-ຈ-ອ-ໍ. ເອ-ົ-ຍ-ເ-ລ-ໍ ກ. ເ-ົ-ໃ-ຈ-ໃ-ອ-ໍ, ຈ-ຸ-ດ-ໝ-ນ.

ອ-ໍ-ອ ກ. ຈ-ກ-ອ-ອ-ກ, ວ-ກ-ກ-ນ-ກ-ນ-ນ-ະ-ຈ-ກ.

ອ-ໍ-ອ ๑. ນ. ຊ-ື-ວ-ກ-ກ-ນ-ໝ-ນ-ອ-ໍ-ໍ-ເ-ຮ-ໍ-ວ-ຄ-ໍ-ຫ-ກ ຫຼື ຊ-ໍ-ນ-ໍ-ໍ-ໜ-ໍ-ກ-ແ-ລ-ໍ-ຍ-ັ-ອ-ໍ-ໃ-ອ-ໍ-ໃ-ຊ-ໍ-ອ-ກ-ໜ-ດ-ອ-ໍ ຈ-ງ-ກ ໄ-ອ-ໍ-ອ-ໍ-ອ. ๒. ນ. ເ-ົ-ໍ-ຈ-ງ-ເ-ພ-ົ-ກ-ງ-ນ-ຢ-ູ-ໃ-ນ-ຈ-ຸ-ດ-ນ-ງ-ນ.

ອ-ໍ-ອ ນ. ຊ-ື-ອ-ກ-ໄ-ມ-ໍ-ໝ-ນ-ອ-ໍ-ໍ ເ-ປ-ັ-ນ-ກ-ກ-ນ-ຍ-າ-ວ ນ-ັ-ນ-ຄ-ື-ນ-ນ-ໍ-ອ-ກ-ນ-ອ-ໍ-ອ ນ-ິ-ກ ເ-ກ-ອ-ນ-ປ-ອ-ນ-ລ-ົ-ງ-ຄ-ື-ນ-ຄ-ົ-ນ ເ-ອ-ົ-ນ-ດ-ອ-ກ-ໝ-າ-ງ-ອ-ໍ-ອ.

ໄ-ອ ກ. ອ-ກ-ກ-ນ-ທ-ີ-ປ-ໍ-ອ-ວ-ລ-ໍ-ງ-ລ-ົ-ນ-ຕ-ົ-ງ-ຂ-ຶ-ນ-ມ-າ ໂ-ດ-ຍ-ແ-ຮ-ງ-ຈ-ົ-ນ-ເ-ກ-ິ-ດ-ສ-ຽ-ງ-ດ-ັ-ງ-ອ-ອ-ກ-ໜ-າ-ງ-ຮ-ູ-ຄ-ໍ-ເ-ປ-ັ-ນ-ອ-ະ-ຍ-ະ.

ໄ-ອ-ຣ-ິ-ຍ-ະ ນ. ໄ-ອ-ອ-ັ-ອ.

ໄ-ອ-ຣ-ິ-ຍ-ະ-ຄ-ົ-ນ-ທ-ະ ນ. ຄ-ົ-ນ-ທ-ະ-ພ-ຣ-ະ-ສ-າ-ສ-ະ-ໜ-ີ-ທ-ີ.

ໄ-ອ-ຣ-ຸ-ນ ນ. ໄ-ອ-ອ-ັ-ອ (ຂ. ໄ-ອ-ຣ-ິ-ຍ)

ໄ-ອ ນ. ຊ-ື-ນ-ະ-ເ-ໜ-ີ-ຍ-ວ-ກ-ັ-ບ-ຫ-ົ-ວ-ຕ-ະ-ໝ-ວ-ງ-ໃ-ນ-ເ-ຄ-ື-ອ-ງ-ເ-ນ-ື-ອ-ງ-ໜ-ອ-ງ-ກ-ານ

ໄ-ອ-ຍ-ະ-ວ- າ ນ. ຊ-ັ-ງ.

ໄ-ອ-ວ-າ-ອ-ັ-ນ ນ. ຊ-ັ-ງ-ເ-ອ-ວ-າ-ອ-ັ-ນ.

ໄ-ອ-ອ-ັ-ນ ນ. ຄ-ວ-ານ-ເ-ປ-ັ-ນ-ເ-ຈ-ົ-ົ-ແ-ຜ-່-ນ-ດ-ິ-ນ (ຂ. ໄ-ອ-ອ-ວ-ຄ)

ເ-ອ-ົ ກ. ຖ-ື-ໄ-ອ-ໍ, ຮ-ັ-ບ-ໄ-ອ-ໍ, ອ-ໍ-ອ-ງ-ກ-ານ (ເ-ອ-ົ-ຫ-ຸ-ນ, ນ-ິ ເ-ອ-ົ-ໜ-ັ-ງ)

ເ-ອ-ົ-ໃ-ຈ ກ. ຕ-ານ-ໃ-ຈ.

ເ-ອ-ົ-ໃ-ຈ-ໃ-ສ-ໍ ກ. ຕ-ັ-ົ-ງ-ໃ-ຈ-ເ-ຮ-ັ-ອ-ໜ-ັ.

ເ-ອ-ົ-ໜ-າ-ະ ກ. ອ-ົ-ກ-ລ-ົ-ງ, ໄ-ລ-ັ-ແ-ລ-ັ-ດ.

ເ-ອ-ົ-ອ-ະ ກ. ໄ-ລ-ັ-ແ-ລ-ັ-ດ, ອ-ົ-ກ-ລ-ົ-ງ.

ເ-ອ-ົ-ໜ-ັ-ວ ກ. ຮ-ັ-ກ-ສ-າ-ຊ-ື-ສ-ງ-ງ-ໄ-ວ-ໍ, ຢ-າ-ກ-ໃ-ຫ-ັ-ກ-ບ-ຍ-ັ-ອ-ງ.

ເ-ອ-ົ-ໍ ກ. ຮ-ັ-ອ-ນ, ອ-າ-ກ-ານ-ຮ-ັ-ອ-ນ-ໂ-ດ-ຍ-ບ-ໍ-ຖ-ືກ-ແ-ດ-ດ-ແ-ລ-ະ-ໄ-ຟ, ຮ-ັ-ອ-ນ-ຢ-ູ່ ໜ-າ-ຍ-ໃ-ນ, ອ-ຸ-ດ.

ອ-ໍ ກ. ບ-ໍ-ບ-ອ-ກ, ບ-ໍ-ອ-ອ-ກ-ໜ-າ-ກ, ເ-ຮ-ັ-ດ-ໃ-ຫ-ັ-ໜ-າ-ກ-ບ-ໍ-ໄ-ດ-ັ (ຕ-ີ-ອ-ໍ)

ອ-ໍ ວ. ສ-ິ-ວ-ໍ-ໆ-ແ-ດ-ງ-ໆ.

ອ-ໍ-ອ ນ. ຊ-ື-ນ-ະ-ເ-ໜ-ີ-ຍ-ວ-ກ-ັ-ບ-ຫ-ົ-ວ-ຕ-ະ-ໝ-ວ-ງ-ໃ-ນ-ເ-ຄ-ື-ອ-ງ-ເ-ນ-ື-ອ-ງ-ໜ-ອ-ງ-ກ-ານ ນ-ັ-ບ-ເ-ປ-ັ-ນ-ບ-າ-ປ-ໜ-ັ-ກ ຈ-ັ-ດ-ເ-ຂ-ົ-ົ-ໃ-ນ-ອ-ະ-ນ-ັ-ນ-ອ-ະ-ອ-ິ-ຍ-ະ-ກ-ັ-ນ (ປ.)

ອ-ໍ-ອ-ະ-ຄ-ວ ນ. ການ-ລ-ວ-ງ-ພ-ຣ-ະ-ອ-ໍ-ອ-ະ-ຫ-ັ ນ-ັ-ບ-ເ-ປ-ັ-ນ-ບ-າ-ປ-ໜ-ັ-ກ ຈ-ັ-ດ-ເ-ຂ-ົ-ົ-ໃ-ນ-ອ-ະ-ນ-ັ-ນ-ອ-ະ-ອ-ິ-ຍ-ະ-ກ-ັ-ນ (ປ.)

ອ-ໍ-ໃ-ນ-ອ-ໍ-ໃ-ໍ ວ. ງ-ວ-ນ, ນ-ິ-ດ-ວ. ງ-ວ-ນ.

ອ-ໍ-ໃ-ໍ ວ. ງ-ວ-ນ.

ອ-ໍ-ນ-ວ-ນ ນ. ລ-ໍ-ານ-ານ-ຸ-ກ-ານ (ຂ. ອ-ນ-ວ-ນ)

ອ-ໍ-ນ-ະ-ຫ-ິ-ດ ວ. ຮ-ໍ- າ-ຍ.

ອ-ໍ-ນ-ະ-ອ-ື-ອ ນ. ອ-ະ-ນ-ະ-ອ-ື-ອ (ຜ-ົ-ວ ອ-ະ-ນ-ະ-ອ-ື-ອ)

ອ-ໍ-ນ-ະ-ອ-ື-ອ-ໂ-ຊ-ກ ນ. ໂ-ຊ-ກ-ດ-ີ.

ອ-ໍ-ນ-ອ-ນ ນ. ອ-ະ-ນ-ອ-ນ (ຜ-ົ-ວ ອ-ະ-ນ-ອ-ນ-ອ-ະ-ນ-ະ-ອ-ະ) (ປ.ອ-ນ-ຣ)

ອ-ໍ-ອ-ົ-ວ ກ. ບ-ໍ-ປ-ວ-ກ, ເ-ວ-ົ-ວ-ບ-ໍ-ອ-ອ-ກ.

ອ-ັ-ກ ๑. ນ. ເ-ຄ-ື-ອ-ງ-ກ-ັ-ງ-ອ-ເ-ອ-ົ-ເ-ຂ-ັ-ນ-ໄ-ຫ ຫຼື ຍ-ົ-ວ ຮ-ຸ-ບ-ຮ-ົ-ນ-ຍ-າ-ວ ມ-ີ ຮ-ູ-ຮ-ອ-ໃ-ຫ-ໍ-ໄ-ມ-ັ-ເ-ປ-ັ-ນ-ຄ-ອ-ນ ຮ-ງ-ກ-ວ-ໍ ໄ-ມ-ັ-ຄ-ອ-ນ-ອ-ັ-ກ ແ-ລ-ັ-ວ-ຈ-ັ-ບ-ປ-ິ-ນ-ກ-ັ-ງ-ອ-ເ-ອ-ົ-ເ-ຂ-ັ-ນ-ເ-ຍ-ັ-ນ-ຍ-ົ-ວ-ຫ-ຼ-ື-ໄ-ຫ. ๒. ກ. ລ-ໍ-ັ, ລ-ໍ-ັ-ຢ-ູ.

ອ-ັ-ກ-ໂ-ກ-ຣ-ະ ນ. ຄ-ວ-ານ-ບ-ໍ-ຄ-ງ-ອ (ປ.)

ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ ๑. ນ. ເ-ໜ-ົ-ກ-ງ-ງ ຫຼື ອ-ິ-ວ, ຈ-ຸ-ກ-ໄ-ຫ-ປ-າ-ແ-ຂ-ວ-ກ, ຈ-ຸ-ກ-ບ-ວ-ນ-ບ-ໍ-ຄ-ໍ - ຫ-າ-ງ-ພ-ັ-ວ-ເ-ອ-ົ-ກ ເ-ອ-ີ-ນ-ວ-ໍ- າ ຈ-ຸ-ກ-ອ-ັ-ກ (ປ. ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ) ๒. ນ. ຄ-ຣ-ະ-ຫ-ນ-ນ-ນ-ັ-ບ, ຫ-າ-ກ-ຣ-ະ-ກ-າ, ແ-ດ-ນ-ຣ-ະ-ກ-າ (ປ.)

ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ ນ. ໂ-ຕ-ະ-ໜ-ັ-ງ-ສ-ື, ຄ-ໍ- າ, ງ-ງ-ງ, ພ-ນ-ທ-ຸ-ນ-ະ (ປ.) ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ-ຄ-ະ-ນ-ິ-ຕ ນ. ວ-ິ-ທ-ະ-ກ-ໍ-ອ-ດ-ວ-ຍ-ຄ-ະ-ນ-ິ-ຕ-ສ-ງ-ນ-ແ-ລ-ະ-ອ-ໍ-ານ-ໜ-ັ-ງ-ສ-ື-ໃ-ຫ-ັ-ເ-ຂ-ົ-ົ-ໃ (ປ.) ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ-ນ-ັ-ນ-ຍ ນ. ວ-ິ-ທ-ີ-ໃ-ຊ-ໍ-ໂ-ຕ-ະ-ໜ-ັ-ງ-ສ-ື (ປ.)

ອ-ັ-ກ-ໂ-ຂ ວ. ຫ-ລ-າ-ຍ (ດ-ັ-ດ-ມ-າ-ຈ-າ-ກ ອ-ັ-ກ-ໂ-ຂ-ໜ-ື)

ອ-ັ-ກ-ໂ-ຂ-ໜ-ື ນ. ຈ-ໍ-ານ-ວ-ນ-ນ-ັ-ບ-ຢ-ໍ-ານ-ຫ-ລ-າ-ຍ ຄ-ື ๑ ມ-ີ ๐ ນ-ໍ-າ-ຫ-ລ-ັ-ງ ๑๘ ໂ-ອ, ກ-ອ-ງ-ພ-ັ-ນ-ທ-ີ-ກ-ະ-ບ-ວ-ນ-ຄ-ິ-ດ-ຄ-ໍ-ານ-ວ-ນ-ຍ-ຸ-ກ-ໂ-ບ-ຮ-ານ (ປ. ອ-ັ-ກ-ໂ-ຂ-ໜ-ື)

ອ-ັ-ກ-ຄ-ີ ນ. ໄ-ຟ (ປ. ອ-ັ-ຄ-ິ)

ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ ນ. ເ-ໜ-ົ-ກ, ແ-ກ-ນ (ຂ.)

ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ ນ. ອ-ັ-ກ-ອ-ນ.

ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ-ບ-ັ-ວ-ອ-ັ-ກ-ສ-ະ-ບ-ັ-ວ ນ. ແ-ຕ-ໍ-ລ-ະ-ເ-ທ-ື-ໍ-ຍ-ໜ-ື-ໍ-ງ-ໜ-ັ-ງ-ສ-ື-ເ-ຊ-ື-ໍ-ງ-ໃ-ຊ-ໍ-ໃ-ນ-ການ ຂ-ອ-ນ-ແ-ຂ-ະ-ຫ-ງ-ນ (ຂ. ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ-ປ-ົ-ວ)

ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ-ເ-ລ-ວ-ອ-ັ-ກ-ສ-ະ-ເ-ລ ນ. ວ-ິ-ທ-ີ-ຫ-ງ-ນ-ໜ-ັ-ງ-ສ-ື-ລ-ັ-ບ-ແ-ບ-ບ-ບ-ູ-ຮ-ານ-ໃ-ຊ-ໍ-ເ-ລ ແ-ທ-ນ-ອ-ະ-ກ-ະ (ຂ. ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ-ເ-ລ-ຂ)

ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ-ວ-າ-ວ-ະ-ອ-ັ-ກ-ສ-ະ-ວ-າ-ວ-ະ-ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ-ນ-ັ-ນ-ວ-າ-ວ ນ. ວ-ິ-ຊ-າ-ໜ-ັ-ງ-ສ-ື (ຂ. ອ-ັ-ກ-ຂ-ະ-ວ-ິ-ທ-ະ-ວ- າ-ວ-ິ-ທ-ະ)

ອ-ັ-ກ ວ. ສ-ງ-ງ-ຮ-ັ-ອ-ງ.

ອາກອກ ວ. ອາການລົ້ມລົງຢ່າງບໍ່ທັນຕ່ຳ.

ອີກ ວ. ອີ່ໆໄປ, ຊ້ຳ.

ອຸກ ກ. ແຄ້ນຢູ່ໃນໃຈ, ບໍ່ສະບາຍໃຈ.

ອຸກກ໋ ນ. ຫອນໄຟ (ປ.) ອຸກກາປາວ ນ. ແສງລ່ຳໆເປັນກ້ອນຕົກລົງມາຈາກອາກາດ (ປ. ອຸກກາປາຕ)

ອຸກກະອັນ ວ. ອ້ວຍແຮງ- ອຸກອ່ວຍ ກ. ລ່ຳເກີນ, ຮະຮານ, ກັ.

ອຸກອາດ ນ. ນ້ຳ, ໂດຍເງາະ, ສ້ຳຄັນ, ໜ້ຳ, ພິເສດ, ຍິ່ງໃຫ່ງ, ວິເສດ (ປ. ເອກະ) ເອກັດ (ເອກກະຈິດ) ນ. ຄວາມຄຶດອ້ຳເພາະເຖິງຢ່າງເງາ, ຄວາມຄຶດຕົກກັນ, ຄວາມຕັ້ນຕົກກັນ (ປ. ເອກັຈຕ) ເອກັນ ນ. ຄວາມໃຈຢ່າງເງາກັນ, ຕັ້ນເປັນຢ່າງເງາກັນຫລ(ປ. ເອກັນຫ) ເອກສານ ນ. ໜັງສືສ້ຳຄັນ (ປ. ເອກສານ) ເອກັດ ນ. ຄຶດພິເສດ, ຄຶດອ້ຳເພາະໂດ(ປ. ເອກັຕ) ເອກເທສ ນ. ຄ່ອນນ້ຳ (ປ. ເອກເທສ)

ເອກັຍ ນ. ແນວທາງອັນນ້ຳ (ປ.)

ເອກຸກຄົນ-ເອກຸດ ນ. ຄົນປະເສີດ (ປ. ເອກຸຄຄລ. ສ. ເອກຸດ)

ເອກາດ ວ. ເປັນອິສະແກ່ຕົນ, ບໍ່ຂຶ້ນກັບໃຄ (ປ. ເອກາຕ)

ແອກ ນ. ຄ່ອນຂອງກຸງນເປັນໄມ້ຂວາງໃສ່ເທິງຄໍງົວ, ຄ່ອນຂອງເຄື່ອງໃຊ້ນາ ເປັນໄມ້ກ້ອນໆແລະໂງໃສ່ເທິງຄໍຄວາຍ.

ແອກນ້ອຍ ນ. ຄ່ອນຂອງເຄື່ອງໃຊ້ນາ ເປັນໄມ້ຂັ້ນໆແລະງໍຫຼາຕໍ່ກັນປ່ຽງຊ້າງໄດ.

ອິກ ນ. ອະໄວຍະຄ່ອນທ້າງສັ້ງແຕ່ຕີຄໍລົງມາເຖິງຫ້ອງ, ຂ້ຽ ທີ່ຕໍ່ລັກສະນະຄ້ວຍຄືອິກ, (ເອິກ ກໍ່ວ່າ)

ອິກໄກ່ ນ. ໄມ້ເຄື່ອງເຮືອນຢ່ານດ້ຽງແລະລະຍ້ວ, ໄມ້ຜ່ນ.

ໂອກ ນ. ຊື່ໄກ່ແນວນ້ຳອ້ວໃຫ່ຍ່ຽງ ຂົນບໍ່ຫລາຍ ເອີ້ນໄກ່ໂອກ.

ອອກ ວ. ກ. ອາການຍ້າຍຈາກພາຍໃນນາພາຍນອກ ຫລື ຈາກ - ບ່ອນບ້ານາໃຫ້ຕັ້ນ ຫລື ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ , ປ້ຽ ດ້ຽອກໜ້ຳ, ເຕີຍແ ຫລື ຂ້ຽແ່ງຂຶ້ນ ດ້ຽອກກິດພາຍ, ວ. ກົງກັນກັບເຂ້ົ, ແຍກໃຫ້ຕັ້ນຄົນຄ່ອນ, ຫ່ານ ດ້ຽແ່ງອອກ, ຫລຸດ, ໄປໄດ້, ພົ້ນໄປໄດ້. ອອກກ໋ຳລັ ກ. ຫັດເຕ້ຍແຮງ, ເບ່ງແຮງ. ອ໋ອກໜ້ຽ ກ. ລົງຄະແນນເລືອກຕ້ັ, ເຂ້ົ, ຄະແນນຕ່ອສ້ຳ. ອອກຊື່ ກ. ບອກຊື່, ຄະແນນຊື່. ອອກອອກ ກ. ເກີດເປັນອອກຮ່ອງຮ່ານໂດເນ້ືອງຈາກການໂຣກ. ອອກໂຣ ກ. ຫລີກເວ້ ຫລື ແກ້ເວ້ໃຫ້ພົ້ນ. ອອກໜ່ວ ກ. ຄະແນນກ໋ຽຍ ເປ້ົ້ານຊ້ຽງ່ານ. ອອກພົ້ນ ກ. ລ້ຽ-ໜ້ຽ, ຈ່ານ ດ້ຽພົ້ນ. ອອກນາຄ ກ. ໄປຖ້ຽເພດເປັນຍັນຊ້ຽ. ອອກປາກ ກ. ເວ້ົ, ເວ້ົ ອອກຄວາມເປັນໄປຂອງເຈ, ບອກຊື່ເຈ (ສ້ຳລັບສ່ຽນ) ອອກສ້ຳລານ ກ. ການທ໋ຽກຢູ່ຢ່ານ້ຳວັດສານາຄົນ ນ ເດ້ືອນແລ້ວສ້ຽໄປບ່ອນຕ່ືນໄດ້. ອອກໄຟ ກ. ເຊ້ົາຢ້ຽໄຟ (ສ້ຳລັບໝໍ້ຢູ່ກ້ຳ) ອອກຈຸກ ກ. ຫ້ຽຈຸກ. ອອກແຮງ ກ. ຫັດເຕ້ືອແຮງ. ອອກເຮືອນ ກ. ແຍກຈາກເຮືອນພໍ່ແມ່ໄປຢູ່ເຮືອນໃຫ່ ເນ້ືອງຈາກການໄດ້ຮ້ວ.

ອ. ນ. ສາ "ບ້ວນ້ີນາຮອດເຈ້ົ້ອາອອກອ້ຽກແລ້ວ", ເປັນຄ້ຳທ້ວ່ກຮຸ່ຄວາມເນນຮ້ອງພໍ່ແມ່ຮຸ່ໃຫ້ສ້ຳເນ້ົາວ່ຳ ພໍ່ອອກແມ່ອອກ.

ເອິກ ນ. ອົກ, ຊ່ືໄມ້ພຸ່ນແນວນ້ຳ ໜ່ວຍເປັນຂົນຮຸກແລ້ວ ສີຕ່ືອ ໃຊ້ສ້ຳລ້ັ ເອ້ີ ສ່ວກເອິກ.

ເອິກ ວ. ສ່ຽງດ້ຽຢູ່ໃນຮຸ່ຄໍ, ອາການດີໃຈຫລາຍແລ້ວຫ້ວຫລືແຮຂ້ຶ້ນຈົນສ່ຽງດ້ຽເອິກ.

ອັຄຍາຄວາມ (ອ່ານວ່ຳ ອັກຄະຍາຄວນ) ນ. ເຮ້ືອນໄຟ (ປ.ອັຄຄິ+ອາຄານ)

ອັຄນີ (ອ່ານວ່ຳ ອັກຄະນີ) ນ. ໄຟ (ສ.)

ອັຄຊາຍາ (ອ່ານວ່ຳ ອັກຄະຊ່ານ) ນ. ເມ້ັຽເລ້ືອ, ນະເຫ້ືອ.

ອັຄນະຫາ ເສນາ ນ. ເສນາຮຸ່ໃຫ່ຍ່ທ້ີສຸດ (ນາຍົກ)

ອັຄນະເຫ້ືອ ນ. ນະເຫ້ືອເອກຂອງພະເຈ້ົ້າແຜ່ນດິນ.

ອັຄຄາຊຸຫຸດ ນ. ຮຸ່ຜ່ນອັຖບານທ້ີໄປປະຈ້ຳຢູ່ໃນປະເທດອ້ືນ.

ອ້ັ ກ. ເອ້ົາຄ້ານໄວ້ເທ້ິງ ເພ້ືອໃຫ້ຮ້ອນ, ຂ້ານ.

ອ້ັ້ ວ. ຄ້ັບຄ້ັ້ງ, ອ້ໍ, ຫລາຍ.

ອ້ັງກ ນ. ໂຕອ້ັກສອນທ້ີຂຽນໄວ້ຫ້ືອຂ້ຶ້ນໃບສານບອກກ້ຳນອນໃບລານ ຫລື ສ້ານ (ປ. ອ້ັງກະ ແປ່ວ່ຳ ກອນນ້ຳຂອງເຮ້ືອ ລະຄອນຫລ້ືສ້ຳໃບລານ)

ອ້ັງກ໋ຽ ນ. ຊ້ຳອຸໂຮບຊ້ຳດນ້ຳຢູ່ໃນດອນດ້ຳ ເວ້ັນອົກແຕ່ງທະວິນຍຸໂຮບ.

ອ້ັງກ໋ຽ ນ. ໝໍ້,ໝໍ້ໄມ້, ເຊ້ືອສ້ຳ; ນ້ັກໃຊ້ວ່ຳ ອ້ັງກຸນ ດ້ຽ ພຸດທ້ັງກຸນ (ປ.)

ອ້ັງຄະນາ ນ. ນ້ຳ, ຮຸ່ນ້ຳ (ປ.)

ອ້ັງຄ້ານ ກ. ເອ້ົາຂອງກົນເຄ້ືອພ້ືກຮຸ (ຂ.)

ອ້ັງຄານ ນ. ຊ່ືວ້ັນທ້ີ ນ ຂອງສ້ປ້ດ, ຊ່ືດ້ານພະເຄາະທ້ີ ນ, ດ້ານໄຟ (ປ. ອ້ັງຄ້ານ)

ອ້ັງກ໋ຽ ວ. ນ້ີສ້ຳນ້ີແຕ່ຂອກ້ານ້ານພະກາຍ, ນ້ານພະພຸທເຈ້ົ້າອ້ັ-

ນ້ ว (ป. อังคีถ)

ອ້ ว ຄุ ลิ ว. ນ. ນ้ อมิ, ม้ มิ, น้ อกาว (ป.)

ອ้ ว ลา ว. ນ. บ่ า, บ่ าไทล่ (ป.)

ອ้ ว ลี ว. ນ. อะนาคินลัยพี่ยุกกิดหาย (ส.)

ອ้ ว โล้ ว. ນ. เอิาไฟที่ปั้นอ้อยอิมยกไปยิงหาได้ (ส.)

ອาว ว. ນ. เฉิก.

ถ่ าว ๑. ว. ນ. อังมาบ่อนเป้นเอิากล้ าวและเฉิก.

๒. ว. ນ. ถ้อยใหญ่ปากกล้ าว (แย่ า ก้อ่ า)

ອ้ าว ก. ก่ าอเถิา, ชี้เป้นหลัก, ถิเอิา, ออด.

ອิ ว ก. เพิ่ า, อาลัย.

ອี ว อ. นามผิด (ลำลัยอี้), บ่ มักเอ้ า.

ອึ ว ค ะ บึ ว อ. มากหลาย, มีหลายจินบึ่ ณูวถิดอี่กัน, สูงด้ วยอ่ อแขอบ่ อาวอละยะ.

ອี ว อ. ข้ อถือนบ่ มีหางจำพอกกับ เป้นข้ อเลื่ อองเป้น มีหลายแบอ คือ: อึ ว แดง อิอน้ อย ผัวสีแดง, อึ ว เพ้ า, อึ ว ยาว.

ອ้ ว า อ. สูงด้ วยหักๆแต่ วลิมพายุและฮีน.

ເอ ว อ. ลำพังอิน, จำเพาะอิน, หิองอ (ย่ างนี้เอ ว)

ເอ้ า ว อ. สูงด้ วยมาแสงๆแต่ วลิมและฮีน.

แย่ ว ນ. ชั้ ใหญ่ลำลัยล้ วนบ้ าไอ้กิน.

แอ้ ว แพ้ ว อ. บ่ แพ้ วได้, บ่ แพ้ ว.

ອิ ว ນ. ล่ อนละอ ว ย่ าวกาย, อะอ้ อยอะ, อิน โอ (อาจาลัยใช้ อ่ า พระอิ ว), ล่ อน, พาก, ลักสนะ (ป. อังคะ)

ອิ ว ค ะ ນ. อิน โอ, ล่ อนย่ าวกาย. อิ ว กาม ว. ย่ วนกางละอ ว กิจกามที่โธมกับอั้ วลิ้นเป้นพวก. อิ ว ค ะ ลาด ว. ละอ ว ลัยสุขาย (ป. อังคะขาด) อิ ว ค ะ ลัก ว. นายพะหมอหักลาพระเจ้ าแผ่ นอิน. อิ ว ค ะ ถิ พยา ว. คอวม รู้ลักสนะดีฉ่ อละอ ว ย่ าวกาย.

ອิ ว คุ ลิ ว. ນ. นิ้ อมิ (ป. อังคุลิ)

ອิ ว ลา ว. ນ. ล่ อนละอ ว ๕ คือ พวก อิ ว ลา เป้น ๑ มูนแจ, ล่ อนละอ ว ยอ ว ลายลิ คือ ปวก อิ ว ลา เป้นนึ่ ว ลายลิ (ส. อังละ)

ອิ ว ลาว อ. กักหาน, ลาว ว าว, ต่ าเตี้ย.

ອี่ า ก. ละแอ ว กีอยาถือโอ, โอดละหาอ.

ອี้ า ว. ภิก, ภิกขีหมา ว ด้ านเอิก.

ອี้ า มื ว. ข่ ามือบ่ อนภิกละอ ว ยนิ้ อโป้.

ໂอ ว ว. นั่ วอิอู้ ; โอ ว เป้นสัตค้ ว งอี้ อย อิอคือกาว ๆแต่ -

ນ้ อยกล่ าวกาว ค้ ยาอ ลินด่ าวเป้นดาอยาอไปอาม ลำดับ เอิา เป้นกิ ว ว่ าตลายกล่ าเอิากาว.

ໂอ ว กาม ว. ค ำลักถิด, ถ้ า เป้นคำยั้ วยั้นลักถิดละอ ว ยพระเจ้ า แผ่ นอิน ซ ว ยกล่ า พระอาจาลุโอ ว กาม (ป. โอ ว กาถ)

ถ้ อ ว ๑. ว. ນ. ดอ ว เถิา, ตลัง เถิา.

๒. อ. อากามตลังที่ลอดลั้ น, ลอดลั้ น (ตลังถ้ อ ว) ก. เอิาละ ว ยมัดใส่ตลัง.

ละ ว ปะลลา ว อ. สูงด้ วยแจดลั้ น.

ถ้ อ ว ว. ນ. เลือกหลิเลื่ อองชั้ นภูกถิดกับแจกล่ าลับชั้ นคือลาย หลิ ว อ เลลาใส่ภูง หลื ไถ.

ถ้ อ ว แถ้ ว อ. สูงาน้ อยๆ, ท่ าหาง ดั้ งนั้ น.

ละ ว ก. บ่ ว ว, แลงล้ าง น้ ว, บ่ ายลิ ว, อ่ ายลิ ว "สุขะพา ละ ว ว อ่ ายแลงลิ ว ไม้".

ถ้ ว ว ว. ชื่ นิกจำพอกน้ ว ลินลิจำนิกานลาอ นิ ป แบอคือ: ถ้ ว ว โน่ ว อิอใหญ่, ถ้ ว ว ว ลินลิจำลิบเหลื ว ย, ถ้ ว ว ตลอด ลินลิ ลั้ น อิอน้ อย.

เถื้ อ ว ว. ไม้ แบอน้ ว จำพอกหง้ า ถิ้ นเป้นธุ์ ออกลิลาอ.

ถัดจั้ น (อ่ านอ่ า ถัดละจั้ น) อ. ป่ าอ, ตั้ วกี่ (ส. อาลาอย. ป. ถัจฉิย)

ถัดอะ ว. น้ า (ส.) ถัดอะผล ว. อิทิเอิาน้ าบุลายันคือ ป่ อยน้ าอูปกาละแล้ วเอิาน้ านั้ นมาล้ าบุลายันเป้นอิทิ ปะกาอาบุพาบละลาอาลาทีอาอใน อิน เถิ้ งถ้ ว บุธาน (ส. ถัดอเนช)

ถัดอิน ว. ทะหานน้ า, ชื่ เหอะอาคุน้ ว เป้นตุ้ นถิดน้ า ในอากาอ ตามเรื่ องพระมะหาพาละตะยุอ (ส.)

ถัดถิ ว ก. พระอาทิอถิก. ถัดถิถิด ก. ภาบถิกไปแต่ วเป้นถิก (ส. ถัดถังคอ)

ถัดออม ว. น้ าถิ (ป. ถัดลอช)

ถัดบุลิ อ. นิพ้ าคน้ า, ชื่ นาวยักถือน้ ว ในเมื่ องลิน ไถ.

ลาละ-ลาลนา (ล่ านอ่ า ลาอลละพา) ว. น่ อมน้ ว (ป.)

อิลละ (ล่ านอ่ า อิอลละละ) ก. เป้นใหญ่, เป้นใหญ่แก่ อิน เอ ว, บ่ ลั้ นกับ โอ (ป. อิลลละ) อิลละพาบ ว. คอวมเป้นใหญ่ในอิอเอ ว (ป. อิลลอพาอะ)

อิลอิยะ ว. คอวมเป้นใหญ่, คอวมเป้นเจ้ า (ป. อิลลอิยะ)

อิสริยะยิ่ง ว. ผู้ยิ่งด้วยใหญ่ (ป. อิสสริยวต)

อิสริยาพถน ว. เครื่องประดับกษัตริย์ (ป. อิสสริยาพถน)

อาฐยา (อ่านว่า อาดถะยา) น. อ้ายาง, โหง, ผู้อ้ายาง ใช้เป็นคำนำหน้านามบุคคลผู้เป็นนาย หรือ ผู้อ้ายางฯ คะถีกับโหงตลางลงกล่า คะถีอาฐยา คู่กับคะถี แพ่งเชื่อบังกับโหงตลาง ดั่ง เรื่องนิยะถึก เป็น ต้น (ส. อาฒยา) อาฐยายิ่ง น. อ้ายางเด้อสาว ผู้อ้ายางเด้อสาวในหัวหีลองยิ่ง ดั่ง อาฐยา, เจ้าเมือง เป็นต้น (ส. อาฒยาสิหิ) อาฐยาเสิก น. กิดสาหยี่ออกใช้ในเวลาเสิก.

อาฐอะ น. ความมิยัด, ความพ่างฉัน (ป. อาฒฒอะ)

อัยกา (อ่านว่า ไอยะกา) น. ปู่ (ป. อัยยกา)

อัยกี-อัยยิกา น. ย่า (ป. อัยยิกา)

อัยกาม น. ชื่อว่าหม่างแฮะเจ้าผ้าหีพอกมื่ในกะซองยุถีพันมีผ้าหีพ้องความลองแฮ่มอึน หรือ ลองอัณฑวาน, ฮู้ซ้อกาบพ้องหมอัณฑวาน (ป. อัยยกาอ)

อัยยะ น. ฮู้เป็นเจ้า, ฮู้เป็นนาย, ฮู้เป็นใหญ่ (ป.)

อาย ๑. น. ความฮู้เมื่อในใจ เกิดแฮ่งหลายหีไฮหลือเยื่องหีคอบบังให้คันอื่นเต้น.

๒. น. คันธิลาวเกิดจากมน้ำซ้อม, กึม.

อ้าย น. หีชาย, ตัน, ภิก, หีมื่ (ถ้ำเดือนอ้าย หมั่นเดือนหิ.๑ ตามจันทะคะถี)

อุย น. ชื่ปาวุกแมงมื่งหิๆผ้าอิตลือๆ ว่า ปาวุกอุย หรือ อีอุย คู่กับ ปาวุกเอ้ม เชื่งมีเมื็องแฮงแฮะบ่ผิ, อ.พิ, อ้อม.

อุ้ย อ. พิ, อ้อม, หิๆว่าๆ.

อุย อ. ลงๆซ้องเมื่อฤิกเจ็บ หรือ ฤิกซ้อม.

โอย ๑. อ. ลงๆซ้องในเวลาเจ็บ หรือ เสียใจ.

๒. ก. ออย, ไห้ ถ้ำ ไอยพอม= ออยพอม.

ออย ก. เอ้ำเส้ำโฉมไห้ถือใจ.

อ่อย ก. เอิ้กเตื่ออ้ไห้ฮ้อเอ้ำมากิน. อ่อยๆ อ. ลงๆ ตางหลือว่าค่อยๆ.

อ้อย น. ไม้หมงมื่งลำเป็นป้อง ในลำมีน้ำตาน.

อ้อยช้าง น. ต้นไม้หมงมื่งเกิดตามป่าใช้เฮ็ดยา.

อ้อยอุ้ย อ. อาการอ่อนเมื่อยบ่เต็งถิ่ง.

อ้อยอื่น อ. เอ้ำอมลงๆค่อยๆ, ลงๆคาง หรือ ลงๆลำค่อยๆ

เอ้ย อ. เป็นคำออกลง ใช้เอ้ำฐมเอลาออกหื่ตลือๆ ท้ายคำกอม.

เอ่ย ก. ออกลง, อ้าปากเอ้ำ, อ่านพ้ายิ, ลำล่องๆ หรือลำลงๆยาวๆ.

เอ๋ย ก. อิๆ, เย้ๆ, ลาลัย.

เอ้ย น. ผ้าๆ, คู่กับอ้ายเชื่งเป็นหื่ชาย.

เอย ก. โอย, ไห้ (ถ้ำเอยพอม)

เอ่ย อ. เป็อม, ฮื่อ, ลิภาะปิก.

อ้อยอ้อย อ. พิตลาย, อ้อม.

อ่อยอ่อย (อ้อยอ้อย)

อ้อ ๑. ก. เอิ้กาตลืออมกับเอ้ำหรือไฮ่เอ้ำพื่ปากฆาฐมะว่าๆๆ หรือ บ่อมเป็นบ่อๆ.

๒. น. เงินหลายแดงปูชานเชื่งเป็นฮ่อมบ้ำในหมวดลงเงินเพื้องบ้ำ (ป. อัฑฒะ หมวด ๓)

วัจฉาลัย น. มิลัยไจคำ, ความปะลิง, ความมิยิน (ป. อัชฌาลัย)

วัจฉาจาน น. ความปะพึ่อฮื่อ (ป. อัชฌาจาระ)

อัฒะ ๑. น. ล้ำความ, ความมายตาย, ความปะลิง, เตง, ฉิ ปโยค, องภาน, ไจความ, ความตาย, เนื้อเรื่อง, คำเฉิกแฉลง (ป. อัฑฒะ)

๒. อ. หมด, เลย ๓ (ป.)

อัฒะภะฤา น. ฮื่คันพิแก้ หรือ อะพิบายล้ำความปาลิ (ป. อัฑฒะภะฤา)

อัฒะภะฤาจาน น. อาจานฮู้แต่งอัฒะภะฤา (ป.)

อัฒะบาน น. น้ำค้ำจากฉิมไม้หรือหิบบิอื่อะบุบาวไห้พิภลุมในเวลาอิภาบ (ป.)

อิฒะฉิม น. ฉิมอันลากได้ (ป.)

โอฒะพ้ำ น. พ้ำเกิดย้อมปาก (ป.)

อัฒิ น. อุก (ป. อัฑฒิ)

อัฒา น. อิม, โอเอง (ป. อัฑฒา)

อาว ๑. อ. มิตางนอก, มิตีลาวละลาว.

๒. อ. ลานาว, ก้า.

อิอ ก. เมื่อย, อ่อนแลง.

อิอา ก. ความบ่พ้อใจในเมื่อเต้นคนอื่นอิกล่าอิม, บ่ยากไห้คันอื่นไอ้ถือ, บ้างบง (อิหยา)

อิฒิ น. ฮู้ว้า (ป. อิฒิ) อิฒิสิ น. เฒ่าแก่,

ขอกล่าวเป็นเชลยิงไปโดยกาล (ป.ปิณฑิปาต)

น. อิฐมิ, อาหารอันสักสิ่ง, ความอาจเอื้อ (ป. ปิณฑิปฺปตฺติ)

น. ชื่อป่าชนิดหนึ่งต้นขนาดย่อมๆ ลูกกลม ปากเล็ก, ผลชนิดหนึ่งในน้ำมีรสขาว ลูกกลม ผลหนึ่งๆ เป็นเม็ดเดียว.

ก. ปั้นเอาด้วยอาจะกินและใช้, ปั้น.

ก. ใคล็บจับเบา.

ก. เอาของดันย่อมลู.

น. ลี้ (ป. อุจฺจาร)

น. การเชื่อถือของให้เป็นสินค้า, การเชื่อถือความชั่ว (ส. อุจฺจาตกมฺมนฺต)

ก. ช่วยเหลือ, ค้ำจุน.

ก. เอาไฟและคันธนูให้ร้อน, อ่อน, เชื่อให้ร้อนถ้อยคันและไฟ. อุณหิ้ว อ. ร้อนหลาย, ร้อนภายในร่างกาย.

น. ลัดสั้นชนิดหนึ่งคือยาใช้เป็นพาหนะในหนะเดินทาง (ป. โอตฺถ. ส. อุษฺท)

สงวนรักษาอาการกินเป็นต้น.

นี่ (ใช้สำหรับเลขหนึ่ง ๑ ตัวท้าย ตั้ง ๑๑, ๗๑, ๑๐๑ อ่า สิบเอ็ด, ร้อยเอ็ด, พันเอ็ด.

สงวนรักษาของไม่ให้สิ้น.

อ. สงวนรักษาของไม่ให้สิ้น.

อ. น้อยและยาว, หายุ่งยาก.

ก. กั้น, วิเคราะห์, พินิจ.

อนุสาวนีย์กรรม น. ความพร้อมพรั่ง, ความตั้งมั่น, ความอดทน (ป. อนุสาวนา. ส. อนุสาวนา)

โอฐ น. ปาก, ธรณีบิด (ป. โอฏฺฐ)

โอฏฐัปปะ น. ความตั้งมั่นยาบ (ป. โอฏฐัปปะ)

ออ ก. ออย, เอื้อมออมเพื่อหยิบเอา, อ่อย, ล้.

ออกอ น. ชื่อหมากเกือบเป็นผู้เป็นผู้มอมๆ.

ออ อ. อ้าง, ยกย้องสรรเสริญ.

อัตภาพ (อ่านว่า อัดตะพาบ) น. ตน, ตนโอ, ความเป็นตน (ป. อัตตภาว)

อัตคัด (อ่านว่า อัดตะคัด) อ. ฝืดเคือง, ยากจน.

อัตโนมัติ (อ่านว่า อัดตะโนมัดติ) น. ความเคลื่อนไหวด้วยตนเอง (ป. อัตตโนมนสิ) ปัจ

อัตถันยาอกัน (อ่านว่า อัดถะนิยาอะกัน) น. การย้ายที่อยู่ (ป. อัตถนิปฺปาตกมฺม)

อาตมา (อ่านว่า อาดตะมา) น. ตน, ตนเอง, เป็นคำพิเศษสำหรับใช้เอ่ยแทนตนเองเวลาเอ่ยกับพระสงฆ์ (ส.)

อุณหะ (อ่านว่า อุนหะ) อ. อุ่น, ร้อน, ประเภทยาอย่างหนึ่ง (ป. อุณฺหะ)

อุดหะ (อ่านว่า อุดทะหะ) น. ที่อยู่อาศัย, ที่เลี้ยงชีพ

อุดหะกรณ์ (อ่านว่า อุดทะหะกอน) น. สิ่งหรือบ่ายที่ใช้ในการเลี้ยงชีพ เป็นต้นว่าอาหารที่อุดหนุนค้ำจุนร่างกายให้ดำรงอยู่ได้.

อุดหะนิกาย (อ่านว่า อุดทะหะนิกาย) น. ชื่อนิกายที่ ๓ ในพระพุทธศาสนา เป็นนิกายฝ่ายเหนือ เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า มหายาน.

อุดหาสิง (อ่านว่า อุดทะหาสิง) น. ตัวคุมธาตุไฟในร่างกาย (ป. อุณฺหาสงฺค)

อุดหุมพรพันธุ์ (อ่านว่า อุดทุมพอนพันทุ์) น. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง ใบเป็นรูปไข่ ใบอ่อนมีสีแดง ผลเป็นพวงเล็กๆ ผลอ่อนสีเขียว ผลแก่สีแดง ผลสุกสีเหลือง ผลดิบและใบอ่อนรับประทานได้ (ป. อุทุมฺพรรุกฺข)

อัตถันยาอกัน (อ่านว่า อัดถะนิยาอะกัน) น. การย้ายที่อยู่ (ป. อัตถนิปฺปาตกมฺม)

อาตมา (อ่านว่า อาดตะมา) น. ตน, ตนเอง, เป็นคำพิเศษสำหรับใช้เอ่ยแทนตนเองเวลาเอ่ยกับพระสงฆ์ (ส.)

อุณหะ (อ่านว่า อุนหะ) อ. อุ่น, ร้อน, ประเภทยาอย่างหนึ่ง (ป. อุณฺหะ)

อุดหะ (อ่านว่า อุดทะหะ) น. ที่อยู่อาศัย, ที่เลี้ยงชีพ

อุดหะกรณ์ (อ่านว่า อุดทะหะกอน) น. สิ่งหรือบ่ายที่ใช้ในการเลี้ยงชีพ เป็นต้นว่าอาหารที่อุดหนุนค้ำจุนร่างกายให้ดำรงอยู่ได้.

อุดหะนิกาย (อ่านว่า อุดทะหะนิกาย) น. ชื่อนิกายที่ ๓ ในพระพุทธศาสนา เป็นนิกายฝ่ายเหนือ เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า มหายาน.

อุดหาสิง (อ่านว่า อุดทะหาสิง) น. ตัวคุมธาตุไฟในร่างกาย (ป. อุณฺหาสงฺค)

อุดหุมพรพันธุ์ (อ่านว่า อุดทุมพอนพันทุ์) น. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง ใบเป็นรูปไข่ ใบอ่อนมีสีแดง ผลเป็นพวงเล็กๆ ผลอ่อนสีเขียว ผลแก่สีแดง ผลสุกสีเหลือง ผลดิบและใบอ่อนรับประทานได้ (ป. อุทุมฺพรรุกฺข)

อัตยาอะมะหาอิตยา (อ่านว่า อัดยาอะมะหาอิดทะยา) อิฐาก์งอย่างใด, จริงอยู่ (ส.)

อัทยาย (อ่านว่า อัดทะยาย) น. บิดาสงบ, ภาษาบาลีเรียก (ส.)

อัทยาสัย (อ่านว่า อัดทะยาไส) น. นิสัยใจคอ (ส.)

อัทจัน (อ่านว่า อัดทะจัน) น. เดือนเก้าหลอย, ธรณีเก้าอิฐมิน (ป. อัทจันทร)

อัทมาอ (อ่านว่า อัดทะมาอ) น. เครื่องเงิน (ป.มัทมาล)

อัทมินทิน (อ่านว่า อัดทะมินทิน) น. เครื่องถ้วยมิน (ป. มัทมล)

อุทยาน (อ่านว่า อุดทะยาน) น. สวน (ส.)

อัน น. สิ่ง, ย่าง, เป็นคำบอกลักษณะสิ่งของต่างๆ เช่นของ, ก. ซื้, เช่า. อันว่า ว. ใช้เป็นคำขึ้นต้นความที่เป็นประธานของเรื่องเพื่อให้ความ.

อั้น ก. อ่าน, อ. อยู่นานๆ. อั้นตอน ก. อยู่นิ่งเก้อๆ อยู่อย่างอดอั้นอดกลั้นไว้ไม่ให้ออกมา.

ອັ້ນ
ອັ້ນຍະ

ອ. ອັ້ນ, ບ່ອນເປັນຮູແດ່ເລິກແລ້ວມີແຜ່ນໄມ້ຫລືຫີນ
ອ. ອື່ນ, ອ່ານໄປ (ປ.) ອັນຍະເດັ່ງຄະຕິ-ອັນຍະຕິຕຕິ
ນ. ຜູ້ທີ່ຄວນເຊື່ອຖືຢ່າງອື່ນນອກຈາກໝູ່ຍາດພີ່ນ້ອງ
(ຄ.ປ.) ອັນຍະມະນີ ນ. ຂອງມີຄ່າອື່ນໆ (ຄ.)
ອັນຍະນັນຍ້ານ ອ. ເຊິ່ງກັນແລະກັນ (ປ.)

ອັນຫະ ນ. ໄຂ່, ໄຂ່ຫ້ຳ (ປ.)
ອັນຫະຄະ ນ. ປ່ອງ, ອ. ພາຍໃນ, ໃນລະຫວ່າງ, ຊັ້ນ, ໃກ້,
ເກືອບ, ອື່ນ, ອ່ານໄປ (ປ.)
ອັນຫະຄະອາຄົກ ນ. ຕັ້ວຂະບົງ, ຕັ້ນຸ່ງຂອງພຶກຸຍານເນນ (ປ.ອັນຫະ
ຄະອາຄກ)
ອັນຫະຄະຫານ ກ. ຄຸນຫາຍໄປ, ບ້ຽໄປ (ປ.)
ອັນຫະຄາຍ ນ. ຫາທີ່ເຮັ້ນໃຕ້ເຂັ້ງຫາຍ ຫລື ມຸດມວ່ນໄປ (ປ.)
ອັນຫະຄາຍົກຫັ້ນ ນ. ຫາອັນຫະຄາຍ, ສິ່ງພາໃຫ້ຂັດ-
ຂ້ອງ (ປ.)
ອັນຫະຮິກຫະ ນ. ສິ່ງເຊິ່ງຢູ່ໃນວາກຈະຫລ່ານແມ່ດິນແລະຂອັນ(ປ.
ອັນຫ-ອັນໂຫ ນ. ພາຍໃນ ໃຊ້ເປັນຄຳທ້າຍຂນາດ ດັ່ງ ອັນຫຄຸ
ນ. ພາຍໃນຂາຊຂຳນັກ, ພາຍໃນອ້ຽ. ອັນຫຄຸຍິກ ນ.
ລ້ຳຂາຊກາບໃນຂາຊຂຳນັກ. ອັນຫຄຸຍິກ ນ.ນາງໃນ
ອ້ຽ. ອັນຫຄາຍິກ ນ. ຍິງຜູ້ເປັນຊ້ຳ (ປ.)
ອັນໂຫຊິນ ນ. ຄົນພາຍໃນ (ຄືຄົນໃນຄອບຄົວ) (ປ.)
ອັນຫະກາມ-ວິນຫະກາມ ນ. ຄວາມນິດ (ປ. ອັນຫະກາຍ)
ວັນຫະພາຍ ນ. ຄົນໂງ່ຢ່າງຂາບອອ, ຄົນບ້ຽຍາບີກ, ຄົນຂ້ຽຍຫະຫານ
(ປ. ອັນຫະພາຄ)
ອາຍ ອ. ນ. ເຄື່ອງຂອງນ້ຳເໜົ່າຫລ້ານ້ຳທີ່ເຮັດດ້ວຍໜ້ຳ ຫລື ເງິນ
ຄ້ຳແລະໂລຫະ ກໍໄດ້.
ຄ. ນ. ອັນໂອ (ຂາບນ້ຳແຂ່ພໍ້ກາບ ທີ່ຄັດຂາບຊຸບຂ້ຽ)
ວ່ານ ກ. ຄ່ານອກຊຸງຂາບຕິດສ້ຽຍ, ຄິດ, ພິຈາຫະນາ. ຂ່ານ-
ສ້ຽຍ ກ. ຄ້ຳຂ້ອງລ້ຳຫ້ານຂຽນຂາວເຫັ້ນ, ລ້ຳລ່ວງຂອງ.
ອິນ ນ. ພຫະອິນ, ເທວະຂາວຜູ້ເປັນໃຫ່ຍ່ໃນຫລັ້ນຊັ້ນຂາວະຕິ
ຂາແລະຂາວຸນ, ຜູ້ເປັນໃຫ່ຍ່ (ປ. ວິນທ. ຄ.ອິນທຄ)
ອິນດາ ນ. ພຫະອິນ (ນາຈາກອິນທາ ຮ່ຽນຊຽງ ທ ເປັນ ດ)
ວິນທະຄິນ ນ. ຫລັກເມືອງ, ຫລັກ ຫລື ເຄົ້າສ້ຽ ຫ້ານຜູ້ເມືອງ, ເຄົ້າ
ເຈ້ຍ (ປ. ອິນທຄິລ)
ວິນທະນິນ ນ. ສິ່ງຫ້ານຜູ້ພຫະອິນ, ສິແຫລ, ອັນກາກະເຄົ້າ ຫລື ຂາ-
ເຄົ້າ (ປ. ອິນທະນິລ)
ອິນທາ ນ. ພຫະອິນ.

ອິນທິ ອ. ນ. ຊື່ນົກແຮ້ນປ້ຽ ເປັນນົກແຮ້ນຂາດໃຫ່ຍ່ໃນຈຳພວກ
ດ. ນ. ອຳນາດ, ກຳລ້ຽ, ຄວາມເປັນໃຫ່ຍ່, ຂາງກາ
ຮູ້ເນື້ອ, ປະຂາດ, ສ້ຳພີ (ປ. ອິນທຍ)
ອິນທຸ ນ. ພຫະຈັນ (ປ.)
ອຶ່ນ ອ. ຊ້ຽງຂາງ ຫລື ລ້ຳຄ່ອຍໆ.
ອຸ່ນ ກ. ເຮັ້ດໃຫ້ຮ້ອນ, ອ. ບໍ່ເຢັ້ນ, ເກືອບຮ້ອນ, ບໍ່
ບໍ່ໜາວ, ສະບາຍ. ອຸ່ນໃຈ ອ. ສະບາຍໃຈ, ບໍ່ເ
ໃຈ.
ອຸ້ນ ກ. ດັນຂຶ້ນນາ.
ອຸ້ນຫະ ອ. ຮ້ອນ, ອຸ່ນ (ປ.)
ອຸ້ນຫະພູນ ນ. ຖ້ານ ຫລື ລັນດັບຄວາມຮ້ອນເຢັນຂອງຫ
ອຸ້ນຫະພູນີ)
ອຸ້ນຫິ (ວ່ານວ່າ ອຸ້ນນະຫິ) ນ. ຂອບໜ້າ, ນຸ້ງກຸ(ປ
ເອັ້ນ ນ. ເສັ້ນໜ້ຽແລະໝ້ຽງອຸ່ນ້ຳວ່ານຢ່າງກາຍ.
ເອັ້ນອ້ຳ ນ. ຊື່ລັ້ນໄມ້ແຮ້ນປ້ຽ ດອກສີແຫລ ໃບເປັ
ເອັ້ນອ່ອນ ນ. ໄມ້ເຄືອແຮ້ນປ້ຽໃຊ້ເຮັ້ດຢາ.
ເອັ້ນຸ ກ. ສ້ຽງຫານ, ກຸນາ.
ເອຍ ອ. ອ່ຽງ, ບ່ຽງ, ເຊໄປ, ບໍ່ຫ້ຽງ.
ເອ່ນ ອ. ນິ້ອ່ນກາງຫລືຫລ້ຽງອ້ຳລ້ຽ (ກົງກັນຂ້ານກັບ
ຂ້ຳລັ້ນຂອງໃຫ່ຍ່)
ແອນ ອ. ນິ້ອ່ນກາງຫລືຫລ້ຽ ເດ້ງລ້ຽ, ກ. ເ
ຫລ້ຽໃຫ້ເດ້ງຂຶ້ນ ຫລື ລ້ຽ, ອ. ນິ້ອ່ນກາງອ້ຳລ້ຽ
ຂ້ຳລັ້ນຂອງນ້ອຍ)
ແອ່ນ (ເບ່ຽ ແອນ)
ແອ່ນແອ່ອ ນ. ຊື່ນົກແຮ້ນປ້ຽບ່ຳຮັ້ນດິນນິ້ປີກສ້ອຍ ບິນໄດ້ແລະເ
ຂ້ອຍນ້ຳຂາຍ (ສ້ຽງນົກແອ່ນແອ່ໃຊ້ເປັນຂາຫານໄດ,
ອຶ່ນ ອ. ສ້ຽງແຊ, ອຸ່ນຂາຍ.
ອຶ່ນ ນ. ຊື່ສັດສ່ຽນແຮ້ນປ້ຽດິນສີ ແຕ່ໃຫ່ຍ່ກ່ວາ ຂາ
ໃນຮູ.
ອິນທະກຸນ ນ. ອາກາບນ້ຳ (ປ. ອັນທະກາຄ)
ອິນຂາຄ ນ. ອັນຄະຂາຍ (ປ.)
ວິນທະພານ ນ. ອັນທະພານ (ປ.)
ອິນຄະຫິ ນ. ຄວາມອຸ່ນອາຍ, ຄວາມໜ້ຽຍາກ (ປ. ໂກ
ໂອນ ກ. ຍ້ານຫລືຍົກໄປໄວ້ບ່ອນນ້ຽ, ຍອນຍົກໃຫ້ ດ້ຽ ໂອ
ນະຄິດ. ໂອນອ່ອນ ອ. ໂອວໄປນາ.
ໂອ້ນຊາ ນ. ຊື່ການຫລິ້ນຢ່າງນ້ຽ ເອົາເຊືອກຫຸກຫ້ານເປັນຫ້ຽງຄ້ຳ

ตอนใช้ว่าไม้ตัดสั้นที่ปั้นใหญ่นั่นเอง.

อัมฉัน อ. โอนตน, ไหว้เอง.

ฉัน ม. ชื่อวานิกัดฉมองบึ่งอิดคือปลาขาวตัวใหญ่.

ฉิน ก. ขึ้น, ลามออย.

ฉิ่น ก. สูงกว่า.

อ่าง อ. กิ่นฉั่นท่างบึ่ง.

อ่าน ม. ชื่อข้อฉมองบึ่งๆ ท้องปลาอิดคือกุ ตอนนี้เก้อสั้นผู้ใน อิน.

เอียน อ. กิ่นฉั่นท่างบึ่ง.

เอื้อน ก. ว้อ, ชัว, สูงกว่าคามปันอิกตัวชัวว่า ปัน เอื้อน.

ตอน อ. ม. เครื่องมือตาปาท่างบึ่งลามเป็นอาคิตต ใช้มือจับอ่างไปลามน้ำ.

ต. ม. น้อง, น้องชัก (ส. ปะอุน)

ม. ก. ฆา, ม้าฆ้า, ฆาเชือ, ฆาไป (ลาม)

กม อ. ผี.

กิ่ม อ. กิ่นฉั่นท่างบึ่ง.

กิ่มมี ม. คามข้างใช, คามบกิ.

กิ้มมาย ก. ลาย.

กาม ก. เอาน้ำกิดอิดใช้มือ กิ ลิงในน้ำเพื่อแก้ร้อน แกะล้างอิดใช้ตะลาด, อ. ไกลชุมลิง, ลาดลิง ถ้ำ น้ำลามลาบแก้ม.

ป ก. แกงเอ็นวัวจิมค้ม.

ปะ ม. ฆาอุปะกูบอื่องมกินใหญ่กว่าแอบเข้าลับไม่ลอง.

ปาย อ. ก. ตัด, เฮิก, เชือใต้เป็น, เจ็บใต้ชุ้มบาย.

ต. ม. ฆาอุปะเข้าลับไม่ลาภุกุปะกูบต่างๆมีปาอัน เป็นแอบหลาก กิ แอบฆา.

ปุ อ. ก. เชือใช้ซ้อมอ้อยคอันไฟกิแอด.

ต. ม. น้ำตวม เย็นน้ำอิน.

ปันตัม ก. ตั้งลอย, แอบ กิ ลอยใต้เอ็นใจจินอิดอันอาม

โปย ก. กลอดอ้อมอ้อยแอมหัวลอง.

ปอโฆม ก. เอ้าใช้ถืนก้ากัน.

ปออ้อม ก. เถื่อแต่, ช่อยเหลือ, ปะแลงใจอิอี่ปู่ขึ้น.

ปอแลบ ม. ชื่อไม้ฉมองบึ่งๆ เป็นเคือใบต่อยนิอิดอั้นใช้เป็นตัก.

ปิบ ก. เอ้าเกือคั้นไม่แล้วหักไอ้.

ปุย อ. ว้อม, พิโพด.

อุปอดทน (อ่านอ่า อุบปะลอดน) ม. นางพ้า (ล.อัปปลอด)

อัปยิด (อ่านอ่า อัปปะยิด) อ. เลิงยิด, ปาลาวกยิด, ล้า อาย (ป. อัปปยล)

อัปมุงคุบ (อ่านอ่า อัปปะมุงคุบ) อ. บ่เป็นมุงคุบ, บ่เป็น - เคื่องตายอันดี (ป. อัปปมังคล)

อัปมาด (อ่านอ่า อัปปะมาด) ม. คามบ่ปมาด (ป.)

อัปมาน (อ่านอ่า อัปปะมาน) อ. มันบ่ได้, มันบ่ซื่อ (ป.)

อัปอาจัย (อ่านอ่า อัปปะอาไจ) อ. ตายแพ้ (ป.)

อัปลัก (อ่านอ่า อัปปะลัก) อ. ช้อ (ล. อัปปลักขณ)

อุปกอน (อ่านอ่า อุบปะกอน) ม. กามช่อยเหลือ, เคื่องมือ, เคื่องใช้, กามเล่าเลิน, สิ่งอังงายิอิด, สิ่งหาอังงายิอิด (ป. อุปกอบ)

อุปกาสะ-อุปกาม ม. คามอุดหนุน, คามช่อยเหลือ, กามช่อยเหลือ (ป.)

อุปกาสี ม. ช่อยเหลือ, อุดหนุน (ป.)

อุปกิเลด (อ่านอ่า อุบปะกิเตลด) ม. เคื่องหว่ำใจให้เล้าลอมมิ ลย่ าง (ป.)

อุปาจาม-อุปาจะ ม. มิถิลอมม้วยๆ, ไก้, ที่ไก้.

อุปลิมบิด (อ่านอ่า อุบปะลิมบิด) ก. กามบอดเป็นพิกุ (ป. อุปะลัมพิตา)

อุปลัก (อ่านอ่า อุบปะลัก) ม. สิ่งที่เล้าไปลัดลัง, คามลับลัก, คามลำบาก, เคื่องกีดกั้น, อันตะลาย, - เคื่องล้อลาง (ป. อุปลัคค)

อุปฉา (อ่านอ่า อุบปะฉา) ม. พิกุอุ่ยอดใช้ภุลุงในพุทธสาสนา (ป. อุปัจฉายะ)

อุปายะลาด-อุปเลาะลาด-อุปโยะลาด ม. อำหม่าลั้นเจ้าอิง เป็นตักหลายลาดเจ้าจะได้ลืบลาดุลิมบ้อไป ลงกว่าพระอุปยุลาด กิ เลาะลาด กิ โยะลาด (ป.) (ลุลมนใช้ว่า อุปโยะลาด)

อุปลัม (อ่านอ่า อุบปะลัม) ม. คามคว้ำ, เคื่องคว้ำ, ก. คามอุดหนุน, คามช่อยเหลือ (ป. อุปลัมพ)

อุปฉาก ม. ฉากเลิ, ฉากใช้ (ป. อุปฉาก)

อุปหิม ม. คามนะโยก, โยกที่เกิดจากกุเขิง.

อุปเทด ม. คาชี้แจ่ง, คามสั่งลอน, ก. สั่งลอน, นะนำ (ป. อุปเทส)

อุปปัตะ (อ่านอ่า อุบปัตตะ) ม. คามลับบิ, คามจำใจ

ดับอะสวย, ความสัดส่วน (ป. อุปัตถะ) อุปัตถัมภะ ดูย ม. อุปัตถะ และ อับอะสาย.

อุปาหาม น. ความกีดขั้น (ป.)

อุปนิกขิต ก. มังมไว้, ซักสาไว้. คิมลออดแผน (ป. อุปนิกขิต)

อุปนิสัย น. คันผิภาวอันอยสัตพิพสาม ที่อาสัยพึ่งตลายออกมาจากปะสะบาวะนับ คือ ผละผลิน (ส. อุปนิสัย)

อุปนิสัย น. ความปะพึ่งพึ่งเคียงดีมาในสันดาน (ป. อุปนิสสย)

อุปาทิภาะ ก. เกิดขึ้นเอง ตั้ง ผลกผลิตะดา (ป.)

อุปโหก ก. ใช้สอย (ป. อุปปโหก)

อุปมา น. ภาบอ้างเอิามาปรุบหรุม, ปรุบหรุม (ป.)

อุปไมย น. สิ่งที่คอบพะหลายสิ่งอื่นมาปรุบ, สิ่งที่คอบปรุบได้ มักใช้ในปโยกหมึ่งความปรุบหรุมสุท้ายอุปมา ดั่งอ่า เรื่องนี้อุปมาสับไดอุปไมกันนั้น (ป.)

อุปัชฌาย (อ่านอ่า อุปะชาสาย) น. อาหม่าเจ้าสู่ผลายเจ้าแต่งถึน ซงกล่า เจ้าพะหาอุปัชฌาย หลื เจ้าอุปัชฌาย อาหม่าผลายเจ้าเมือง (ป.)

อันพะ-อันพา น. ถิ้นน่อง, สาวน่อง (ป.)

อันพาย (อ่านอ่า อำนะพาย) น. โลกที่เล็กใช้ละอัยละ บางล่อนผลายร่างกายมีแผนผาเป็นอันอาย เพื่องอีกบ่ได้ (ส. อัน-อาย ผย่อ่า โลกามิ)

อันพุธ น. ผ้า, อากาย (ป. อันพุธ)

อาม น. ผย่, บาง; ใช้เป็นคำนำหน้าสิ่งไม่ดีเพื่อกันกับคำอ่า ดี หลื บาง.

อาม อ. หลาย.

อิ่ม ก. เต็มแล้ว, พิแล้ว, หิดความฝากก.

อุ้ม น. ผู้นไม้, ไท, ต้นใหญ่.

อุ้มา อ. ยงๆ เอ้าผู้ใน.

อุ้ม ก. ภอไอ้ด้อยแผนและมือพึงๆ ออและเอิก, หลบไป, พาไป, ชอ้านขึ้นด้อยมิ.

แอ้ม ก. เอิาปากสิ่งๆ เป็นปากบ้าไอ้, อ. ผยะ, อื้น, แคบ.

อิ่ม ก. เอิาสิ่งของใส่ปากแล้สุบปากไอ้บิ่กันลิๆไป.

อิ้ม ๑. น. ไม้แผนอื่งๆ เป็นพอกไม้พุ่มในมีกันหลาย.

๒. น. ชื่อต้นแผนอื่งๆ เอิ้นต้นอิ้น บ้านับท้ายของต้นแผนด้ายมีกันหลาย.

โอม น. เป็นคำทั้งมาจาก อะ อุ มะ หางลายบางพวก ลายพ้อยหมายถึงพระอิศวร พระวิษณุ, พระพรหม ที่ผสมกันเป็นพระโอมกาล ลายคอามอ่า พระเจ้าทั้งสาม คือ พระพรหม พระวิษณุ, พระอิศวร, มะ หมายถึงพระอิศวร สาลบางพุดเมิางมาเป็นพระอัตมะไล่ คือ อะอะตัง (พระพุทเจ้า), อุ หมายถึงพระวิษณุ พันอันลุๆ), มะ หมายถึงพระพรหม เล้วลบางกันแล้จึงเป็น "โอม" มีกิเป็นคำขึ้นต้นของการอ่านมิน (ส.)

อม ๑. น. พาลุมะปั้นด้อยดิน ปากสอม. ๒. อิ, กุมอม, ผยา.

อ่อม น. ชื่อาหารแผนอื่งๆ ค้ายคือแกงแต่ใส่น้ำน้อยกว่าและใส่เล้าเบือ.

อ้อม ก. อ้อมรอบ, ล้อม, อ. โค้งไปมา, บ่ไปตามตี, ไม่แล้อตุ้น (ตัวอ้อม)

เอิม อ. เป็นโพลิ้น, ใค่ลามลิๆ (คำเอิม)

เอิ่ม อ. เปิดหม่าย, อื่ม.

เอื้อม ๑. ก. ยื่ถึง, ยงๆ, หงม, มักลุๆ "คุณพะอ้าปากกลืนน้ำผลกเรือๆธิ จันโพเมิางมิอมุดมือแต่งสุบอ้ำใสลาเรือๆธาอถ้านอ้างสิสุธิเยอ ยามพลุงพุงลลาพ้ำมามเอื้อมอาลมิ; บ่อมบ่างอ่า ตาบไปถุงคุมัดสะเมินหลุงอหลุงยามใด จักใค่คอยคาอยู่ปุดสะตอบพระจัน" (จากหนังสือสุบ) ๒. ก. อาภามณิหั้งออกหางธุคันิลุงๆอ้า.

อาว น. น้องชายของพ่อ.

อ่าว ๑. น. ลอมของหะเล เป็นเล้าหลือ เป็นอ่าวเล้าไปแต่งแผนอื่น. ๒. คะบิๆ, คือ. โล้อ่าว-อ่าวโล้ ก. คือเลิงอายไปพายสุน.

อ้าว ๑. น. เป็นคำอุทานเล้าขึ้นก่อนในเอลาจะด้ายหลือแลง. ๒. น. ชื่ปาชือถือใหญ่และยาว ซงกว่า ปาชืออ้าว.

อื้อ น. เคื่องผิมลำอ้อยใช้น้ำในลำอ้อยไหลออก, ที่ผิมใต้ใบป้ายออกจากปุยป้าย หลือ เคื่องผิมใช้หม. ก. ภาบทำด้อยเคื่องย่างนั้น, ตัมใช้หุ้งอเล้า, อึๆ! ตัมกับไปกับมา.

เออ อ. ลุงๆอ้อๆ.

ง. ล่วนลอยต่างกายละต่างล้องกับภะโพก, ล่วนภาษาขมะตลึงจันขมลักขมะอั้ง๔๐๐.

ก. ฆ่ายออม, ใช้ฆ่ายออม.

ค. ภามหาลุงใช้ตีลุงลัดล้าง เพื่อล้ใช้ลัดมาตา, ภามใจ้ตามีที่เป็นลัดล้าง เป็นใช้ล้องล้เอาลัดอื่น (ล้อนิก)

จ. ลุงล้อง.

จ่วย จ. ป้า, จ่วย (ร.)

ถ่วย ก. ปั่นถิ่น, ขันกัน, ถ่วย, ป่วย, ค้วย "ขุดละพาลุง ถ่วยฆะลาลิงไม้"

ถ่วม ก. พา, ป่วัว, ฉักหอม (ถอม ก็ว่า)

ถ้วม ก. เถ้าโขม, ไล่ถาวไป ก็ว่า มา, ถาวโขม.

ธ

ธะ, - ธา, - ธิ, - ธี

สระประสมที่ลันขะถิอที่ ๓ เป็นพวกอักลอนว่ำและใจ้เป็นโ ละกิดบ่ได้, คำใจ้ถือ ธ ลาวคำก็ใจ้ผลมถือ ธ ได้

ธะ ก. ถุ, ถึกพ็ถุไป, จ. ไก้.

ธะธาม ก. ปงจปงป, เธ้จอันจะลายใต้.

ธา ล. เธิงห้างตลาย, ธิง, จ. ลุงถือพ้อมกันตลายๆ คิน.

ธ่า ม. ตีาำพจลึ่ง ถึกันว่า เธ้จใต้คินและลัดล้มลายลิ เป็นอันมาก ได้แก่พยาถิถีจลาำพจกละถีๆ และ ละโลก เป็นถิ้น.

ธั้ว จ. โพน, ป่งอ, เป็นไปลามใจ (คลายธั้ว, คินธั้ว) (ไฟกองธั้ว)

ก. ปงจปงป, เธ้จใต้ได้รับคลามทุก.

ก. บ่นักในจองที่คินล่อนตลายนัก, จ. ค้วน.

ยาจ.

ก. พิลาธะมา, คือถ้อน-ที่.

ม. ธั้วที่ลายลัดอ้อมเรือน ก็ ลอนเป็นถิ้น.

ม. อันถ้อนลามนับจากถิ้นบ่ไป ว่า มื้อ, จ. ลุง ไล่ถาวละละวิอ.

ก. นั่ว, ถินถิ้น ถั้ว ขอละพุขเจ้าขี้ลัดออกมาจากลิ่ว ลาน, เอิาถินถิ้นจากต้าว, เลิกเถิามานั่งนใด้, ยิก ถิ้น, ปิดถิ้น ถั้วถิ้ตัว, จ. ลุงลาวเพื่อยกใต้เลิา ตลึมาบใต้ก่อน.

ก. ถุไฟมา

ม. ป่อวเลิกเล้าไปในดิน ก็ ในที่ใดที่นึ่ว.

ก. เล้าใจ, ลาบคลาม, จ. ป่ถ้, คุ้น, เคย. ลุ้รับ

ก. เคยเห็น, รู้ใด้, ลุ้รู้ก่อน ก. ถิ่นจากกลัน, นิละถิ, คือใด้.

จ. ลุงธ้องพ้อมกับถ้อยคลามชื่นน่อม.

จ. ลุงธ้องละแจงคลามตามจริง.

๑. ม. ตัวฉันใด, ตัวใด.

๒. จ. เพื่อ, ตั้วๆกา, จำเป็น.

ม. ม. ขอนถ้อยนอนึ่ว น่อยบ้อยและแจ้ง มีถิอย่าง เลิ้นถ้นถ้อง.

ม. โลกะพาถ่าวๆที่บ่ทันกล่อนลอน.

จ. ลุงกิอลิ้.

ก. โขม, โขมกันมา.

จ. ลุงธ้องพ้อมกับกลายคนถ้อยคลามน่อม.

ก. โขม, ไกลไปโขมกัน (ก้าเจาะ)

ม. เครื่องจำเป็นกิอเล้าพิ้น เป็นถิ้น, ก. ถินไปมา.

ก. ถิ่, ลิ้, ธักแจง (ธักที่, ไต้ที่)

๑. ล. ว่าไม้กลายๆกองกันยู่.

๒. ม. บ่จบ, ลิ้ธ้าย.

ก. ตลอดกิกเถิง.

ก. ลายไป, ตลอดกิกออกลายไป.

ม. ที่ไม้ป่องแมอ. บีๆล่ำขนาดแจมป้องยาถ้นิตาม ใช้ใน ภามลายขา, จ. ยาว

ม. ยาว ผลาตมะที่ผา ไปทางบ้.

ม. เรือ ถิ่ผา ไปทางอากาด.

จ. ถิแดง ๆ ตลิ่ๆ, ลุมใส, ลด่าง.

ม. ข้าง, ลิ่งที่ปะป่อยถิ้ม ถั้ว บางเรื่อ, ร่ำเรื่อ -

ฆ่อน ก. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง ใบแคบยาว ดอกสีขาว ผลกลมรี ผิวเรียบ.

ฆ่อนเขา ก. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง ใบแคบยาว ดอกสีขาว ผลกลมรี ผิวเรียบ.

ฆ่อนดง ก. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง ใบแคบยาว ดอกสีขาว ผลกลมรี ผิวเรียบ.

ฆ่อนบก ก. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง ใบแคบยาว ดอกสีขาว ผลกลมรี ผิวเรียบ.

ฆ่อนน้ำ ก. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง ใบแคบยาว ดอกสีขาว ผลกลมรี ผิวเรียบ.

ฆ่อนหิน

เป็นเล้าลาน ฮงกล่า เล้าธาง, น. เล้าลานฉะนิดนี้ ฮงกล่า เล้าธาง.

ฮางฉะ ๑. น. ไม้ยาวอาลามลำมัดปายขุ้นกับแล้วเอิาหางภิาจ่างออกเป็นลานแจตั้งไอ้ลำสับแซอนภะโจ้ยะมว้ (ค้างคา ตลี ลาอุ่า กิฮงก)

๒. น. ด้วนไม้มัดลื้นใช้ฝ่อคาอ บ่เป็นภาษนั้นคิง.

ฮางฮาย น. อะค้างบูฮาบเธ้ดเป็นธาง ลำสับดีสับยา "บาย นักภาบธู้ ธางธาอค้อมโคด ห้าอใหญ่ย้ายสิงส้อมเล่าลืม" (สินไซ)

ฮาง น. ธูบ, อินเดีย, ธูบลำลอง, ฉบบฉฒ, ก. ฉอ่างลี้คอาม ตลี เฮ็องหิดลอาเบ่า. ฮาภาย-ฮาคีา น. อินเดีย.

ก. ปะถิ้ม, ไปจาก, อ. ที่คับปะถิ้ม, บ่มีตา ตลี แม่ง.

ก. ธ้ดเล้าใต้ฉลิ้น, ที่, บ้าไอ้.

น. ฉองที่เต็มในอาภาดในเอลาเป็นอิฒีเก็ดสิฉอาที่เต็มนี้เกิดจากภลัมนิยองดา เอ้น ตลี เก็ดดา เอ้น.

อ. ลอ่าา, ฉล้ง, ล่องใส. ฐูาเธ็อา อ.าาม, - จะเธิน, ล่องใส.

น. ฉตลอฉบอบ่าลินสิมุนฉลิ่ม ลิบ ฉละ เล้บฉตฒ ถือใหญ่.

อ. นิลาบ, นิโจกตลาย (จ.)

อ. ผ้าอ, ล่อน, ลังอ.

น. ภาำล้า, อำบาด, สักสิด, อ. นิภาำล้า, บ่ค่อย.

ฉลาม้า น. อ้ดอาภำบิดภาำล้าเต็องจัก. =736 W

อ. ย่า, (ทุกฉช่าฉว้)

น. ลั้ดสิ้นจำพอกนิก ถือใหญ่ กินลั้ดตาย.

อ. เตลื้อม, าาม, ฐูาเธ็อา.

ก. อาภามบ่าโตลฐอดไปใต้ลิ้นอองไอ้.

น. เธ็อมฐูอาเจ้า, ตาดาด, พละอาฐลำนัก, เธ็อม ใหญ่, ละอาดมพ้ำภามอองอัดบาน, ตำเธ็อม.

ไอ้กะบอา น. ฮูาภะบอา, บอมเอิาภะบอาใต้แล้ลค้างตลี - ฮูบไอ้ใต้ลี้ภะบอาอิกใส่.

โอาติบ น. เต็องลำลับติบเอิาบ้ามัน, บ้าอ้อย ตลี ข้ายเป็นดิ้น ใช้ไม้พ่อนใหญ่าลองอันคอัดเป็นฉู่มบิดค้าย ฉู่มหากเผือาแล้อเอิาใส่ไม้ตลักพิบตันใต้ฉู่มลิบกัน ไม้.

โธ้า (เบ่า ธ้า)

ธอา อ. ถัดกันลิามา, ก. เอิาฆ้อมไอ้ใช้, ต่ำกันลิามา ลอาต่ำ น. ตู้ถัดติดข้า, อ. ถัดติดข้า. ลอาหัวา ก. กินอาหามข้อยบ่ำพันติด.

ธอาา อ. าาม, เตลื้อม, ลุกใส.

ธ่อา น. ธอยเลิกยาอในแฒ่มดิน ตลี ในไม้เป็นดิ้น, - หางใบ้ว้าไหล, ต้อยน้อย. ธ่อาลอย น. เต้าเจื้อม หาา, แมอ.

ธ้อา ก. ลอกงาดัา, เป็นตา, ฮูก, บอกให้ไปตามาดัาา ธ้อาพุก ก. บอกก่าอคอามพุกเพื่อธิให้ฆ่อยเตลือ. ธ้อาเพา ก. ธ้อาเป็นลูาน่อมตามคำกอม ธ้อาโธโคฆ้ากา ก. ภามธ้อาป่าอแธาา.

เธีา ก. ดีใจ, พิใจบำ, ขึ้นใจ.

ฮูา ก. จัดให้เป็นแถอหูมกัน, หูมกัน, อ. ใก้, คูา เป็นแถอลูมกัน.

เธื่อา อ. ฐูา, าาม, จะเธิน, ล่องใส.

เธื้อา ก. ฆาลื, เอ้าใส่.

ธอา ๑. น. ไม้ ตลี โลหะ เป็นกิาลูมบฐูาภา ตลี ค่าล้ำ ลัพาย ตลี เอิาคามลอดตาบ.

๒. น. ธ้า เต้า, ฆ่อา เม้ดเล้าบ่อมเม้ดเล้าจับฆู่โธมกัน ในดินป่าา

ธ่อา อ. ตาม "ธิอธ่อาเธ้า"

ธ้อา น. คำภำกับฆี่ปีบูธาบกิาดับเลกท้ายจุลักษาธ้อา กิาดับเลข ๘.

ธอาสุ่ม น. ไม้เตือแมอป่า เป็นออกในลิ้นธะดูธ้อม.

ธ่าย น. ฆี่คำกอมปะเพดป่า ใช้ในกามสูดอลับตลีเพด, ก. อ่านด้อยลูาายาอเย็น, ธ้อาลูาายาอฟ้าอดินฉอม (มิธ่ายคอม, ฉะบิธ่ายไม้), อีใหม่ลูาถ้า เป็นจ้า ตละ (ธ่ายกอา)

ธ้าย ก. เอ้าด้อยคอามลูาด, เอ้าตลีเธ้ดด้อยคอามโกด, เอ้าใต้ฟ้าม, กำธาบ, อ. บ่าาม, บ่ดี.

ธุ. ลูาาไล่คอายใต้ย่าา.

ฮุย อ. สีเตลือาเป็นแดา เอิ้นสีฮุย.

ฮุ่ย อ. ลูาคาาด้อยคอามอ่อนเมื่อย, ต้ำลูาคัอา.

ฮอย น. เต็องพายที่ตาภิดฆู่เพาะมีลูามาดึภ ถ้ำ ฮอย-

ธยะมิ ย่อย ข้อย — ดิน, ธอยัฐงน, ฐูบธอๆดินตฉมีตาภิอยู่ในถิ่งใดถิ่งนึ่ง หวา, ก. เพ้ะธะ ถิ่ง ธอยอ่า, ธอยผ่น.

ข. ฉิน, ฉิงที่เล็ดเล็กน้อยมิ.

อ. เกือบย่าน, มีคินปิ้นไปเล็กน้อย.

๑. อ. จำนอนนับ ๑๐ ลิบเพื่อ คือเลข ๑ มี ๐๐ (ฐูน)

ก. เกิดสิ่งเป็นเส้นสวดเล็ก ถิ่ง ข้อยดอกไม้, ธอด แล้วฐูกใช้ติดถึกัน.

๑. ข. นาดตามน้ำหนักเงินบูชาน มีน้ำหนัก ๑๐ บาดธงภ เงินข้อย ฐูบคือกับลอย เงินข้อยเป็นเงินปะสม - เนื้อเงินหนึ่งพงา ๑๐ ลลึงหึ้นั้น.

เธี้ย — ๒. ลงาข้าย, ลงาข้ายใธ่ล้อ.

เธี้อย — อ. ยาว, ล่าน, ย่วนลิงหลาย.

ธอย — ข. ธะอ้ยอะพายในธองฐูบ้างและล้อถิอหนึ่งพา ให้เกิดฐูก หลี ไธ่ เป็น ธอยฐูก, ธอยไธ่, ลาย, ธอาด (ธอาย ก็อ่า)

ล้อ — ก. ก้งอแล้วม้อให้หนั้น.

ธาอ — อ. อาภาบธองแหลๆถึกแล้วไหลลิง, ไหลอาบลิง

ธาหนา — ก. เฉิน (ป. อุธาหนา)

ธีดา — อ. อาภาบป่อดคอยๆ.

ธีด — ๑. ข. ปะเพณี, แบบย่าง, หวันงมที่เคียธือ้นมา (ป. ฯาธีด)

๒. ก. บิบแล้วฐูด, บิบแล้วฐูดให้ยาด หลี น้อยลิง, ฐูให้แจบ ถิ่ง ธีดัด, บ้างคับเกับเอิาเกินปะมาณ.

ธีด — ก. อาภาบฐูนขึ้นมา, อุ. ลงาด้างหักาธองพาฐู.

ฐูด — ก. ฟืดให้เฉือกลาด, ไปโดยแรงให้เฉือกลาด, (อาภาบธองอิดคอยที่ล่วนไอ้) ไฉนา เพื่อหว้าอืด พ้ให้ถึนและหง้าธาด เอิ้น ไกฐูด หลี ฐูดนา.

ฐูด — ๑. ข. เพื่อ, ค้ง, เดลา.

๒ ก. ก่าลิงใดถิ่งนึ่งแล้วดึงมา, ดึงเฉือกหักให้ย่อนปาก หลี กับยุ้นเล็ก, อ. ยุ้น (ปากฐูด)

เธี้ด — ก. หว่.

แธด — ข. ลักลิ้นแฉอนึ่งเป็นลักษนาดใหญ่ แถ่ลาลั้น คือ ลั้น อินนิเล็นล้างและเล็น หลัง เย่น ฟังพา เป็นธอย ลับฐูก ลับหลังและแธด, นินิปี้างดอกบ่อนลับดัง ๑ บ ธงากันลิ้นไปตามลับดัง แถ่นใด้ใหญ่และยาด ก่าบ่เพิ่ง.

ธ — ก. เจ้ยแสบในฐูก เพาะถึกลอๆเค็นหลิเดี้ด.

ธิด — ๑. ก. ฐ้อยเอิาไปใช้พันไพ.

๑. ข. ฐื่อกไม้.

ง. ข. ธิด, ดวามแฐบ (ป. ธถ) (ธิดธ่อๆเธ้า)

๑. ข. ธิด (ป. ธฤ)

ธอด — อ. ถึง.

เธื่อด — ข. ลักบ้ยแบอนึ่งฐูดวนบ่อนนอน ลิบกันเป็นสาย

ธอด — ข. ลักลบะบานธงาดลงๆที่ล้อยใส่กันเป็นพวง ลั้น เป็นสายอ่า ธอด ถิ่ง ธอดดอกไม้เป็นถึน.

ธัน — อ. เธอ, ไอ.

ธั้น — ก. ธ๑ถ ถึง.

ธาน — ๑. ก. พันก็างว่าลิง, อาภาบดอายจินลิน ต้นไม้.

๑. ข. ฐ้ยยาดแบอนึ่งพาให้ย่างอเดื่อง.

ร้าน — ข. เธือนน้อยที่ปุภยิกนั้น แถ่บ่แล้น ใช้ลาวัดถั้ ธองหนึ่งหลั้น, บ่อนธัดนิ้นดอดภูแดนต่า ถ้ ร้านดอกไม้, ร้านเพละดา, ร้านลาย เล็าธองอาว. เป็นถึน.

ธื้นดอา — ก. พิาธะนาถ้อนถี่, ลึดถ้อนถี่.

ธื้น — ข. ลักน้อยๆแบอนึ่งธิบลับและเจ้ย นิยิกนั้นใด้

ธืน — ข. เคื่องลานล้อยดอกฐูบกันใหญ่ ลำลับใส่ล้ เบือก เป็นถึน.

ธืน — ข. ธิดย่างนึ่ง ถึ-ๆ ธิดหนึ่ไม้ถึก เป็นถึน.

ธืนา — ๒. ลงาฟ้าธ้องฐู่ไกา.

ฐูบ — ก. อิด, เนื้อย, เทลื่อแธา.

ฐุ่บ — ข. ล่ำ, ธนาด, ถึนไม้ที่เกิดลึ้นใหม่ในบอนกาวแล้, ฐุ่มใส่ ข. ชื่ไม้ธนาดนักธยแธอนึ่ง ใช้เธื้อฟ้.

ฐุ้น — ข. ล่อนที่ลิงทึนหุ้กันในการค้าลาย เป็นถึน (๑.)

ฐุนา — อ. ลิแดงๆ, แดงแดงๆ.

แธม — ข. ชื่เคื่องยาผดนึ่ง เป็นไม้เคื่อ หลี ถึน นิยม แธา และ นิยายแบบ คือ แธมนาเต็ก, แธมหาพาม เป็นถึน.

ธิม — ก. นิอาภาบบ่ธะบายตลาย, ถึ้นไปมา, อินไปมา

ธอม — ก. ถ้อฟันออกเพื่อพ้อย, หว่าให้ถึกลิงล่ำ.

ธ่อม — ก. จับเอิาเธิง หลี ถ้ายิกขึ้นแดงาอินไปมาย้ำๆเพื่อให้ธองฟุ่นลงถึงลิง หลี ถ้อมเล็นกัน, อาภาธองสิ่งนิยิกหลือเป็นแต่นลอยไปในอากาดโดยบ่

ปิกเล้ว

ก. คบ้า, คือ, พาวะยาศักสม์.

อ. อาการทางสมอง ผิดปกติ, ความคิดในใจ, อาการคิดฟ้าอ ศัพท์ ก. ใจฟ้าอ.

อ. มีใจฟ้าอฟั่ง.

ก. ชื่อเป็นความรู้ หมายถึง อิฐจากกรุ, บอกให้รู้ใจรู้ความประสงค์อย่างดีน, ใหม่ๆ.

(เบื่อ ช่วยงน)

น. สิ่งปลูกสร้างเป็นบ่อนอยู่. เรือนไฟ น. บ่อนคือกินเรือนเพลิง น. บ่อนเชื้อของกิน.

น. พยาธิชนิดหนึ่ง : ในความท่าดิน หมายถึง ความชื่อสัตย์.

อ. สิ่งต่างๆ.

สงงฟ้าช้าง, มีสงงกังงาะเพื่อนใก.

เครื่องประดับอย่างเดียวที่ดีกลิ่น หมายถึง มีสุขสงบ, ร่มเย็น, ดี, ความชื่น.

ห้ามประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่.

ชื่นชมอย่างเพลิดเพลินใจ.

ชื่นชมเพลิดเพลินใจ.

ชื่นชมยินดี.

ชื่นชมยินดี.

ชื่นชมยินดี